Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

SCRISOARE PASTORALĂ
IX

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

SCRISOARE
P A S T O R A L Ă
Vol. IX

Bârda
Editura „Cuget Românesc”
2018

Imaginea de pe copertă prezintă Corul Kinonia al Episcopiei Severinului și Strehaei, care a susținut un concert de colinde în seara zilei de 12 dec. 2017 în biserica parohială din Malovăț

Cuvânt înainte

Cu ajutorul lui Dumnezeu, vede lumina tiparului cel de-al IX-lea volum din această serie, reunind încă 40 de numere din publicaţia parohiei noastre(320-360), care au apărut în perioada 1 Martie 2016-31 Octombrie 2017.

Fiind o perioadă foarte apropiată nouă celor de azi, cartea devine cu atât mai interesantă prin actualitatea temelor ce le abordează.

O primă parte din articolele cuprinse în cele ce urmează conţin, cum era şi firesc, teme religios-morale, menite să contribuie la întărirea credinţei enoriaşilor noştri, respectiv a cititorilor, la repunerea în viaţă a virtuţilor morale, la familiarizarea cu valorile învăţăturii şi vieţii noastre creştine. Pentru aceasta se recurge nu numai la materiale teoretice, la îndemnuri seci, care, de cele mai multe ori plictisesc pe omul zilelor noastre, ci se pune accentul pe istorioare, pilde şi întâmplări din viaţa de zi cu zi sau din pateric şi cărţile sfinte. După pilda Mântuitorului, folosim în discursul nostru pilda, povestirea, fiindcă aceasta este mai legată de viaţă, este mai gustată de cititor şi are efectul dorit. Sub acest aspect, publicaţia noastră, respectiv cartea, se vrea o prelungire a predicii şi o modalitate nouă de activitate pastorală.

O altă parte a materialelor cuprinse în cele ce urmează abordează cele mai „fierbinţi" probleme ale actualităţii cu implicaţii religios-morale din parohie, din ţară, dar chiar şi din lume. Sunt puse în discuţie fapte, întâmplări şi probleme, care sunt uneori capăt de afiş în rândul ştirilor zilei, sunt analizate, sunt scoase în evidenţă aspectele pozitive, demne de urmat şi aspectele negative, menite să trezească cititorilor noştri repulsie şi să-i determine să nu repete astfel de fapte. Menirea acestor

materiale este aceea de a forma o conştiinţă religios-morală cititorilor noştri, o concepţie creştină despre lume şi despre viaţă, de a-i ajuta să-şi construiască o scară a valorilor, la care să raporteze apoi evenimentele din jurul lor, cât şi propriile lor fapte. Facem aceasta, deoarece în lumea de azi se vehiculează multe sisteme filozofico-morale, multe sisteme religioase şi fiecare caută să-şi prezinte cât mai frumos şi atrăgător valorile şi principiile. Creştinul din zilele noastre, mai mult ca oricând, trebuie să fie înarmat corespunzător, pentru a face faţă cu succes încercărilor la care este supus şi a rămâne statornic în credinţa lui străbună, creştină, ortodoxă.

O altă categorie de materiale priveşte viaţa parohiei. E vorba de tot felul de evenimente, de activitate pastoral-misionară, culturală, administrativă şi gospodărească. Fiecare destinatar al *„Scrisorii pastorale”,* citindu-o, se simte că face parte dintr-o comunitate, dintr-o parohie, ci că nu este singur. Fiecare cunoaşte astfel ceea ce se lucrează în cadrul parohiei, poate să judece, să aprecieze, să-şi spună opinia. La urma-urmei, întreaga activitate se desfăşoară şi datorită obolului pe care l-a dat el în vistieria parohiei şi tocmai de aceea are dreptul şi pretenţia firească de a cunoaşte ce se face cu acea contribuţie a sa. Se scot în evidenţă faptele bune ale unora puse în slujba lui Dumnezeu, a Bisericii şi a semenului, se critică faptele rele ale altora certaţi cu morala şi cu legile, se dau anumite îndrumări absolut necesare faţă de unele realităţi apărute la nivel de parohie, de comună şi chiar mai mult. Prin materialele de acest fel, publicaţia noastră şi, în cazul de faţă, cartea, devine o adevărată cronică a unei parohii, a unei localităţi, dar şi un adevărat manual de Pastorală, în care, cu obiectivitate şi transparenţă, se scot în evidenţă „secretele” care au contribuit la realizarea unei parohii prospere în lumea de azi atât de debusolată şi secularizată.

*****

La început am crezut că este o încercare de a ţine o legătură mai strânsă cu enoriașii parohiei noastre, o adevărată necesitate. Pe parcurs ne-am dat seama de utilitatea unei astfel de „publicaţii", atât pentru mine, ca preot, cât şi pentru enoriași. Deşi timidă şi săracă, „scrisoarea" a început, încă de la primele numere, să se strecoare peste hotarele parohiei noastre, fiind copiată şi retrimisă de colegi, fiind chiar reprodusă în unele publicaţii din ţară şi din străinătate. Prieteni şi cunoscuţi de aproape şi de departe ne-au încurajat şi astfel am început să publicăm materiale, care nu priveau doar parohia noastră, ci îmbrăcau o tematică mai largă, de interes general. Ne-am diversificat uşor subiectele pe care le-am abordat: religioase, istorice, literare, sociale, culturale etc. Am reuşit, uşor-uşor, să realizăm un adevărat univers al parohiei noastre, în care numărul actorilor s-a mărit de la un număr la altul. Ne-am străduit, pe cât am putut, să prelungim predica şi activitatea pastorală dincolo de spaţiul liturgic al bisericii. Prin faptul că am răspândit gratuit această „scrisoare" tuturor enoriaşilor parohiei noastre, ea a devenit un sprijin valoros în activitatea pastorală.

Azi, când abonamentul la un ziar sau o revistă a devenit un adevărat lux pentru cei mai mulţi dintre enoriaşii noştri, chiar puţinul acesta comunicat prin cele câteva pagini ale „*Scrisorii pastorale*" a însemnat ceva.

De multe ori, sau poate chiar de fiecare dată, „*Scrisoarea pastorală*" a devenit o adevărată tribună, de la care preotul şi-a spus cuvântul, a luat atitudine şi, pe cât i-a fost cu putinţă, a apărat interesul enoriaşilor din parohie şi nu numai, interesul celor mulţi, a militat pentru mai multe înfăptuiri în planul comunei, dar şi în plan naţional. Poate, uneori, cele exprimate în paginile acestei „scrisori" au fost expresia opiniilor, revoltelor şi simţirilor enoriașilor noștri

faţă de unele aspecte. De multe ori, preotul şi-a asumat riscul de a spune ceea ce mulţi n-ar fi avut curajul să spună, în ciuda unor consecinţe dure. Uşor-uşor, „*Scrisoarea pastorală*" a devenit un fel de cronică a comunei, a parohiei. Faptul că fiecare grupaj de câte 40 de numere formează conţinutul unei cărţi, iar în prezent pregătim de tipar volumul al cincilea, înseamnă că, dincolo de aspectul fragil al „publicaţiei", ea capătă rezistenţă în timp, prin depozitarea între paginile unor cărţi.

De multe ori m-am întrebat dacă are rost să mai continuăm „publicarea". M-au convins de fiecare dată cititorii, că trebuie să mergem mai departe. Prin vorbele frumoase, uneori recunoscătoare, prin atitudinea plină de ataşament faţă de biserică şi de preot, m-au convins că „scrisoarea" îşi are rostul. De multe ori m-am întors de prin lume cu sufletul răvăşit, pe punctul de a crede că ne tragem din animale, fiindcă numai ele sunt în stare să împungă, să lovească şi să sfâşie aşa; i-am regăsit pe enoriaşii mei aici, acasă, şi, prin seninătatea, iubirea, respectul şi cinstea lor, m-au făcut din nou să cred că suntem oameni, chipul lui Dumnezeu în lume şi că viaţa e frumoasă şi merită să fie trăită şi folosită la maximum. Pentru aceasta le mulţumesc.

Am reuşit, prin „*Scrisoare pastorală*", să facem o parohie în afara parohiei, prin fiii satelor noastre plecaţi în ţară şi în afara ţării, cu care am ţinut legătura cu bucurie, prin nenumăraţii abonaţi şi cititori de pretutindeni. Dacă astăzi, la al 360-lea număr „*Scrisoarea pastorală*" este editată în peste 1.000 exemplare pe hârtie, este trimisă la câteva sute de abonaţi pe internet, este preluată parţial sau în întregime de alte publicaţii din ţară şi din străinătate, mi se pare extraordinar. Nu trebuie uitat, că suntem doar o parohie de ţară, care încearcă să facă apostolat în lumea atât de debusolată de azi.

Pe lângă *„Scrisoare pastorală”* şi-au făcut loc nenumărate cărţi publicate de către parohia noastră. Ne-am împărtăşit şi ne-am semănat astfel din prea plinul sufletului pretutindeni şi tuturor. Ne ducem astfel misiunea şi crucea mai departe, cât vom putea.

E fragilă, săracă, şi micuţă *„Scrisoarea pastorală”*. Ştim asta. Alte surate sunt îmbrăcate în haine frumoase, multicolore, au poze şi tot felul de lucruri atrăgătoare. *„Scrisoarea pastorală”* nu are nimic din toate acestea. Ea-şi propune să transmită mesajul, gândul, sufletul şi sinceritatea noastră şi credem că asta-i este zestrea cea mai de preţ. Am văzut în verile secetoase fetiţele devenite „paparude” cum umblă goale, acoperite sumar cu câteva mlădiţe de boj ori de alte verdeţuri. Ele cântă şi joacă sub stropii de apă aruncaţi de săteni şi cheamă, prin cântecul şi prin dansul lor, ploaia. Este o formă de rugăciune. Alţii sunt îmbrăcaţi în odăjdii bogate, frumoase şi scumpe, au cântări bine strunite, dar poate că înaintea lui Dumnezeu pătrunde mai repede rugăciunea „paparudelor”, tocmai că e mai sinceră şi mai curată. Nu este exclus ca *„Scrisoarea pastorală”* să fie doar „paparuda”, care, pe limba şi cu posibilităţile ei, cere mila lui Dumnezeu peste neamul acesta. Tocmai de aceea, încercăm să-i mai adăugăm o cămăşuţă de acum încolo!

Fie ca *„Scrisoarea pastorală”* să devină cât mai potrivită cu nevoile sufleteşti ale şi cititorilor noştri şi să însumeze cât mai multe numere. Dumnezeu să ne ajute!

Autorul

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XV(2016), nr. 321(1 – 15 Martie)

Dragii mei enoriași!

Sexul îngerilor

Părintele istoriei, renumitul Herodot, spunea că istoria este învățătoarea vieții („*Historia magistra vitae*"). Se referea la învățăturile pe care le poate extrage individul, dar și poporul, din faptele trecute ale înaintașilor. Românii au un proverb, care vine să completeze această zicere: *„Cel deștept învață din pățaniile altuia, prostul nici dintr-ale lui!*" Astăzi mi se pare mai actuală ca oricând pățania bizantinilor. Mare lucru ar fi, dacă vreunul dintre mai-marii Europei, care are și putere de decizie, ar lua aminte la această întâmplare plină de semnificații.

Era la 29 mai 1453. Constantinopolul, capitala Imperiului Bizantin, era înconjurată și pe mare și pe uscat de către turci, de musulmani. Luptele erau pe viață și pe moarte. Apele Bosforului erau roșii de sângele soldaților morți din ambele tabere. Bizantinii luptau cu disperare pe zidurile cetății. Tunurile inamice spărgeau bucată cu bucată din împrejmuirile cetății, făcând loc puhoiului să pătrundă înăuntru. Împăratul însuși era în iureșul luptei, trăindu-și ultimele clipe ale vieții. În vremea aceasta, boierii, politicienii, filozofii și oamenii de știință, alături de capi ai Bisericii, siguri de victoria armatei imperiale, se certau undeva într-un salon al unui palat pe tema… sexului îngerilor. Nu puteau să ajungă la un consens în ceea ce privește îngerii: sunt de parte bărbătească, femeiască sau și una și alta?! Se formaseră grupuri, bisericuțe, și fiecare

își susținea cu încăpățânare punctul de vedere. Nici n-au observat până au intrat turcii peste ei și i-au măcelărit!

În vremea noastră aflăm îngroziți de noi și noi atacuri teroriste în Europa, săvârșite de extremiști musulmani. Sute de oameni nevinovați sunt sfârtecați de bombe, alte sute rămân mutilați pentru toată viața, milioane de oameni tremură de teamă. Nicăieri nu mai ești în siguranță, fie că ești într-un mijloc de transport, într-o stație, într-un magazin, o sală de spectacol, pe stradă. În orice moment omul de lângă tine poate apăsa pe un buton sau atinge niște sârme și totul se transformă într-un adevărat iad. Statele occidentale și-au pus armata, poliția, instituțiile specializate în alertă de grad maxim. Pe străzi vezi soldați înarmați până în dinți, cu arma pregătită de tragere. Musulmanii au sechestrat cartiere întregi din marile orașe apusene, în care n-au voie să intre nici măcar mașinile salvării, ale poliției sau ale pompierilor. Adevărat stat în stat. Fluxul de imigranți crește de la o zi la alta, iar numărul musulmanilor din Europa a depășit cifra de 60 milioane. Mulți dintre ei au intrat clandestin în spațiul european, nu au acte, nu sunt identificați, se pierd în mulțime. Europenii renunță pas cu pas la valorile lor, pentru ca să „nu-i jicnească", să „nu-i supere" pe musulmani. Nu mai vorbesc de Sărbătorile Crăciunului sau ale Paștelui, ci de „Sărbători de sezon". Nu mai fac pom de Crăciun în orașe, așa cum s-a făcut de sute de ani, ca să nu se simtă noii veniți lezați, fiindcă ei nu au așa ceva. O jumătate de miliard de europeni au ajuns să nu se mai simtă în siguranță nici în orașele din inima Europei, în timp ce mesagerii morții se plimbă ca vodă prin lobodă prin Europa. Ne lăudam că deținem tehnică suprasofisticată de urmărire, de ascultare, că serviciile noastre de securitate sunt pregătite să prevină orice act terorist și de fiecare dată când se produce câte unul, vedem că aceste instituții sunt depășite de evenimente. Lucrurile parcă sunt scăpate de sub control și mai-marii europeni discută liniștiți despre…. sexul îngerilor!

Pe fondul unor asemenea situații tensionate, ușor se pot ivi forțe extremiste și lideri de genul lui Hitler, care să transforme continentul nostru într-o baie de sânge și să instaureze regimuri dictatoriale, așa cum au fost altele de tristă aducere aminte.

Europa încă mai are destule resurse ca să pună lucrurile la punct, ca să facă ordine și să instaureze disciplina pentru toți locuitorii ei. Alături de pericolul terorismului sunt alte probleme la fel de grele, precum încălzirea climei, poluarea atmosferei, a solului și apelor, distrugerea stratului de ozon, extinderea bolilor incurabile, șomajul, sărăcia, războiul, drogurile, traficul de persoane și de arme, energia și multe altele. Fiecare în parte și toate laolaltă sunt, fără îndoială, mult mai importante decât… sexul îngerilor! Păi, nu?

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea Împărăției,** mai spicuim un fragment:

***„GÂLCEAVA DE CUVINTE**. Mult necaz s-a întâmplat între oameni de pe urma neînţelegerii în cuvinte. Nu toţi înţeleg prin acelaşi cuvânt, acelaşi lucru. Cât despre gânduri, neînţelegerea e şi mai mare. Urechea auzitorilor parcă ar fi o adevărată răsucitoare a cuvintelor, iar mintea, vârtelniţă a ideilor. S-a întâmplat că lucruri clare ca lumina zilei să fie înţelese de oameni cu totul pe dos. Istoria ne stă mărturie: Cel care a avut mai mult de suferit de pe urma oamenilor, răstălmăcitori şi suciţi de minte, a fost Dumnezeu însuşi. Orice s-ar spune, El ştia să vorbească limpede; unii, însă, destul de mulţi, au înţeles că le vorbeşte un ieşit din minte, un îndrăcit, un hulitor de Dumnezeu. De aceea L-au şi osândit la moarte. Primejdia, care nu s-a isprăvit, are şi o formă întoarsă. Mulţi, în zilele noastre, zic că cinstesc pe Dumnezeu hulindu-I crucea, sfinţii, Biserica, Tainele, şi, întrucât S-a făcut şi om adevărat,*

şi pe Sfânta Sa Maică. Aceştia fac acelaşi lucru, adică Îl osândesc la moarte.

La gâlceava se încaieră şi următoarele perechi de termeni: sufletul cu trupul, raţiunea cu instinctul, ştiinţa cu credinţa, sau, mai bine-zis, neştiinţa cu credinţa. Iar cu Dumnezeu se gâlcevesc făpturile Sale: îngerul căzut şi omul decăzut. La rândul său, omul decăzut, câtă vreme stăruie în decăderea sa, înseamnă că nu vrea să priceapă deosebirea între virtute şi păcat, ci, după mintea lui, totul e natură şi nimic mai mult. Ce nu vede, nu există. Dumnezeu, nemurire, înviere, judecată, diavol şi iad, - astea-s vorbe de ameţire a minţii, bune pentru proşti. (Deşi, nu ştiu cum s-ar părea la minte omul care, nărăvit să judece aşa, ar sta împotrivă, zicând de pildă despre piramidele Egiptului că nu există, fiindcă nu le-a văzut el!). Da, el e măsura lumii; nu ştiam. Oare, cine-l ţine din umbră, că cele pământeşti le crede, - de vreme ce nu s-a răsculat nimeni împotriva piramidelor Egiptului -, pe când cele cereşti şi veşnice nu vrea să le primească. Dar felul ăsta de oameni, nu cred nici ce văd; vederea lor nu plăteşte nimic. Mai mult s-ar folosi să fie orbi, decât să ştie şi să se ţină că văd. Din nefericire, asta e tragedia în care se cufundă mulţime de oameni, dar mai cu deosebire oamenii mărginaşi în ştiinţă şi crescuţi unilateral în cunoştinţe. Nu e bine aşa, ci precum urmărim o armonie între facultăţile sufleteşti, tot aşa trebuie să urmărim o armonie şi între cunoştinţele din cât mai multe domenii, precum şi o sinteză a acestora cu viaţa. Multă ştiinţă apropie pe om de Dumnezeu, puţină ştiinţă îl îndepărtează şi de ştiinţă şi de Dumnezeu. Iar omul atâta preţuieşte, câtă apropiere de Dumnezeu şi-a câştigat în sine. Dumnezeu i-a dat o valoare mare, însă trebuie şi el să şi-o câştige. Dar dacă nu vrea, Dumnezeu nu are nici o vină.

Ştiinţa, filosofia, medicina şi celelalte discipline ale preocupărilor omeneşti, chiar şi dreptul, care pune crucea pe masa de judecată, toate la un loc nu pot să dovedească, nici că

există Dumnezeu, nici că nu există. Toate aceste discipline ale ştiinţei sunt însă folositoare, când îşi cunosc marginile şi când nu trec într-o altă zonă a existenţei, unde nu au competenţă şi nici mijloace de cercetare. În ştiinţă e savantul, care sondează necunoscutul prin teorii şi le verifică pe urmă, dacă aduc lumină şi corespund realităţii sau ba. Savantul se ajută de teorie, teoremă, noţiuni, experienţe, concluzii, care formează o bază pentru noi cercetări. Adevărul lucrurilor, însă, e mult mai mult decât atâta; depăşeşte măsurile omului. Revelaţia n-are a ţine pas cu vremea; nu e cazul adaptării Bisericii la spiritul timpului întrucât toate ştiinţele trebuie să ajungă la ce a revelat Dumnezeu. În credinţă, în religie este sfântul, care are alte mijloace de aflare a adevărului. Lui i se revelează, i se descopere o lume mai mare, temelia lumii acesteia. în cunoştinţa lui nu are teorii, nici aparate, ci e angajată viaţa lui. Sfântul nu cercetează. Viaţa lui curată e mijlocul de cunoaştere a unei realităţi, pe care cercetătorul savant n-o poate prinde niciodată. Ştiinţa nu angajează viaţa, de aceea nici n-o poate pricepe şi nici n-o poate crea. Sfinţenia, însă, tocmai viaţa o angajează. Iar sfântul desăvârşit, care şi-a angajat viaţa şi a arătat că o poate şi crea, înviind morţi şi făcând ochi unde nu erau, e singur Iisus. De ce, oare, nu-L recunoaşte medicina? Ba nici măcar nu-L pomeneşte. Poate fiindcă Iisus e de-o mărime uluitoare, care ar pricinui spaimă migălelii omeneşti. De aceea, în interesul cunoaşterii vieţii şi sub unghiul vremelniciei şi sub al veşniciei - lucru care depăşeşte puterea şi cunoştinţa omenească, a venit la noi Dumnezeu însuşi şi ne-a spus cele de dincolo de ştiinţă, de filosofie şi de medicină, oricât s-ar desăvârşi acestea.

Credinţa are revelaţia cu care omul credinţei nu se tocmeşte. Dumnezeu ne însoţeşte mereu şi, pe măsură ce-L cunoaştem, viaţa noastră biologică şi psihologică se străbate tot mai tare de adevăr şi de lumina cunoştinţei. Asta e ceea ce posedă credinciosul printr-o cale mult prescurtată, cunoştinţa

pe care savantul n-o poate prinde prin ştiinţă, ci numai dacă şi-a împins ştiinţa până la toate marginile şi i-a recunoscut neputinţa. Dumnezeu se revelează smereniei.

Deci, dacă e să înţelegem şi să folosim ceva, să încetăm gâlceava. Drept aceea, încerc o lămurire armonioasă a unei porunci a lui Dumnezeu, porunca a şaptea - o problemă de biologie - cu cele câteva cunoştinţe ce mi s-au întâmplat la îndemână. Porunca aceasta e o măsură preventivă a lui Dumnezeu, prin care vom dovedi că urmăreşte stăvilirea degenerării, a stricăciunii şi a toată jalea făpturii omeneşti."

*

File de jurnal – 30 nov. 1981(Continuare):

„M-am dus la gară și am stat la sala de așteptare până dimineața. Pe la ora cinci, sala era arhiplină. A venit un bătrân cu un săcui agățat în vârful toiagului. Și-a lăsat tacticos „bagajul" pe o masă și s-a îndreptat spre o bancă, unde erau doi domni mai bine îmbrăcați. Vorbea tare și, fără să vreau, am auzit discuția. „ - Domnilor, vă rog ajutați-mă și pe mine! Sunt de la Prunișori și am 93 de ani. De aseară stau la ușa brutăriei, ca să iau 6-7 pâini, să mănânc și eu cu baba o săptămână. Nu mi-a dat. Abia mi-a dat două pâini. Ce mă fac eu? Cu ce mă duc acasă? Pe-ale două pâini le mănânc până mâine. Mai am eu alți 16 lei să dau poimâine la autobuz, ca să vin să iau alte două pâini? Nu am decât o pensie de 150 lei de la colectiv. Le-am dat pământul, boii și acareturile. Adică, mi le-au luat ei. Eu am muncit 75 de ani pământul din greu și am luptat și în război, să-l apăr. Eu văd că acum sunt bătrân și mi-e aproape ceasul, dar nu vreau să mor de foame. Învățați-mă unde să mă duc, cine poate să-mi aprobe, ca să cumpăr și eu 6-7 pâini?" „- Du-te la consiliul popular sau la partid, moșule!" a zis unul dintre cei doi domni. „ - Du-te, du-te, că-ți dau ăia!" a completat și celălalt. „ - Și..., credeți c-o să-mi dea?" „- Da, du-te acolo, că noi n-avem ce să-ți facem!" „- Mă duc atunci acolo! Mi-or da ei!"

Şi bătrânul şi-a luat bastonul şi săcuiul în mână şi a ieşit, gârbovit şi înconvoiat, hotărât să se ducă la consiliu sau la partid, ca să-i dea domnii de acolo pâine. Avea în el ceva din trăsăturile tatălui lui Dinu Păturică, după ce-şi blestemase fiul"(Vezi Nicolae Filimon, **Ciocoii vechi şi noi***).*

*

Folclor din Mehedinți(LXXXII)

Continuăm să prezentăm bocetul și ritualul înmormântării din nordul județului Mehedinți.

Urmează la casa îndoliată ***pomana.*** Cu acest prilej, toți participanții la înmormântare iau masa. Se face un toiag din ramură de alun, la capătul căruia se leagă un caier de lână, o batistă, mere, bani și bomboane. Rudelor și prietenilor apropiați ai mortului li se dă doliu: femeilor o basma neagră, bărbaților o fâșie de pânză neagră, pe care trebuie s-o poarte la mână șase săptămâni, dacă mortul a fost bătrân, sau un an, dacă mortul a fost tânăr.

Socotind că sufletul celui mort va mai veni încă multă vreme acasă, se pune după ușă sau în fereastră, în camera unde a stat el, o pânză, pe care se așează un pahar cu apă și două-trei bucăți de zahăr. Acestea se țin șase săptămâni, schimbându-se zilnic apa din pahar(Inform. **Ana I. Bârcea**). Este plătit un copil sau o fată, care ,,să-i aducă apele mortului". Acesta e dator să aducă la trei case din sat câte un urcior de apă timp de patruzeci de zile(Inform. **Maria Veta Buncea** și **Ana Vetii Manii** din Bratilov și **Maria Buzatu** din Mărășești). La Săliștea Izvernei este obiceiul ca a treia zi după înmormântare să se arunce lături pe mormânt(Inform. **Cocoteanu Sevastița**).

Un moment important legat de ritualul înmormântării este și cel al ***slobozirii***. Acesta are loc a 40-a zi după înmormântare, adică atunci când copilul sau fata a terminat ,,de adus apele mortului". În Mărășești (Inform. **Ana I. Bârcea** și **Maria Buzatu**) se merge la o apă curgătoare și se alege pe marginea acesteia o pajiște. Se pune pe nisipul de la marginea apei, chiar

în apă dacă se poate, o pânză, iar pe aceasta o ,,cotovaie uscată(coajă fără miez) de dovleac", în care sunt fixate două lumânări aprinse, încrucișate. Copilul care a adus apele șade pe mal cu o ramură de alun în mână și cu un cuțit. Femeia care face slobozirea ia apă cu o cană de lut din pârâu și o toarnă lângă troaca de dovleac. În același timp, pentru fiecare cană turnată, copilul crestează cu cuțitul ramura de alun(,,ca pe răboj"). Aceasta se repetă, până când este turnată a 44-a cană cu apă. Atunci se dă drumul la ,,cotovaia"(troaca) de dovleac pe apă, cu lumânările aprinse. Pe marginea apei se așează colăcei cu lumânări aprinse, la distanță de 1-2 metri între ei, urmându-se drumul ,,cotovaiei". În același timp, femeia tămâiază pe deasupra colăceilor. Când se oprește, troaca este luată și așezată pe ,,un măsai" de lână, pe care se găsește un colăcel. În Baia de Aramă(Inform. **Maria Sorea** și **Badea Alexandrina**) ,,slobozirea" este asemănătoare, numai că se face și un toiag, în care se pun mere sau ouă coapte și se dau de pomană 12 colăcei în jurul pânzei, care nu mai este pusă în apă, ci pe iarbă, la marginea apei(va urma).

*

In memoriam – Arhim. Neonil

Am aflat cu multă tristețe, că a plecat dintre noi, la cei peste 90 de ani ai săi, Părintele Arhim. Neonil, starețul Mânăstirii Frăsinei(VL).

L-am întâlnit de două ori în viață: în 1982 și în 1999. Aveam biserica în lucru. Amploarea și valoarea consolidărilor, finisărilor, picturii, depășeau cu mult posibilitățile economice ale enoriașilor din Malovăț. Am făcut atunci apel la eparhii, mânăstiri, instituții de tot felul, persoane publice, pe unde am știut și pe unde n-am știut, dar am reușit să încropesc sumele necesare și să termin lucrările respective, fără ca enoriașii noștri să simtă povara. M-am adresat și Mânăstirii Frăsinei. De fiecare dată mi s-a returnat cererea, cu mențiunea că trebuie să

aibă avizul ierarhului locului și să merg personal la mânăstire, cu chitanțierul. M-am conformat întocmai.

Prima dată am avut emoții serioase. Auzisem multe despre Mânăstirea Frăsinei, dar n-o vizitasem niciodată. M-am dus. Se întunecase, când am străbătut satul Muierească, de care aparține, administrativ, mânăstirea. Am început să urc muntele. La o oarecare înălțime, drumul s-a bifurcat în stânga și am văzut nu prea departe o biserică înconjurată de ziduri mari și alte clădiri. Am fost convins că am ajuns. Am bătut la poartă, dar nimeni n-a ieșit. Totul era afundat în întuneric. Am intrat în mașină și m-am culcat. Pe la ora unu, noaptea, cineva m-a trezit. Era un călugăr. I-am spus cine sunt și unde merg. Mi-a explicat că aceea este mânăstirea „pentru femei". Mânăstirea „pentru bărbați", cea zidită de Sfântul Calinic, e mult mai sus, către vârful muntelui. Am pornit. Mașina urca cu greu pe un drum îngust, ușor șerpuit. De-o parte și de alta străjuiau codrii. Într-un târziu, am ajuns la poarta celei de-a doua mânăstiri, cea „a bărbaților". Poarta era larg deschisă. Am intrat cu mașina, fiindcă mânăstirea era undeva departe de poartă. În apropierea mânăstirii erau zeci de mașini. Cred că erau din aproape toate județele, dacă iau în calcul numerele de înmatriculare.

Era ora 2 noaptea și slujba era în toi. M-am dus și eu în biserică. Era lume ca în noaptea de Paști. Numai bărbați. Biserica mânăstirii, pictată de Nicolae Grigorescu, îți dădea impresia că nu mai ești pe pământ. Fondul picturii de un albastru deschis, îngerii și sfinții frumos conturați, o lumină caldă, ușoară, mă făceau să cred că sunt în văzduh, printre stele. Era o liniște desăvârșită. Doar preoții și cântăreții de la strană își rosteau cântările și rugăciunile lor, cu glasuri dulci, liniștite, bine pliate pe muzica bizantină. Parcă erau niște suspine ale sufletului, izvorâte din adânc. Călugării erau mulți prin biserică, dar ca niște umbre: slabi, subțiri, lipiți de câte un stâlp, ori de ziduri, nemișcați, rostindu-și în tăcere rugăciunile.

Alții ședeau îngenuncheați ore în șir în câte un colț al bisericii, fără să se miște, fără să se ridice.

Când a răsărit soarele, s-a terminat și slujba. Parcă eram transformat sufletește. Era pentru prima dată, când simțeam spiritul Athosului pătrunzându-mi sufletul. A ieșit și Părintele Neonil din altar. Parcă era un mitropolit din vechime. Părul i se revărsa în plete albe pe umeri, barba albă îi ajungea până către capul pieptului. Era un om frumos la chip, luminos la față, cu ochi vioi, iscoditori, cu un zâmbet abia perceptibil, care te făcea să ai curaj și să-i spui cu încredere ce te doare, ce nevoie te aduce la el. Am așteptat la rând ca să vorbesc cu dânsul. I-am spus cine sunt, ce-mi trebuie. M-a dus la trapeză(sala de mese), a dat poruncă unui călugăr să-mi aducă niște ghiveci călugăresc, iar dânsul a plecat, nu înainte de a-mi spune să-l aștept acolo. S-a întors după o vreme și mi-a adus cinci mii lei. Era o sumă destul de mare la vremea aceea. În fața dumnealui am scos chitanță pentru bani. Mi-a mai dat apoi un pomelnic cu obștea mânăstirii, vii și morți, și mi-a spus autoritar: „Să-l pomenești toată viața! Spor la treabă și să faci biserică frumoasă!” M-am spovedit la un duhovnic al mânăstirii și am plecat.

A doua oară lucrurile s-au derulat aproape la fel, numai că suma, la banii de atunci, a fost de cinci milioane lei.

Așa proceda dânsul cu toți preoții care-i cereau ajutorul. Nu spunea nimănui că nu are, că nu poate, că nu vrea. Parcă împlinea ceea ce spusese Anton Pann cu mult înainte: „De la lume adunate și iarăși la lume date!”

Dumnezeu să te ierte și să te odihnească Părinte Neonil!

*

Iar tărăboi în Postul Mare!

S-a începătățenit obiceiul în Tr. Severin, ca de 23 aprilie, când sărbătorim pe Sf. Gheorghe, patronul orașului, să dăm amploare evenimentului. Sub denumirea de Zilele Severinului, timp de aproape o săptămână, au loc serbări cu muzică de tot

felul, jocuri, petreceri. Comercianții se întrec în a oferi, care mai de care, mâncăruri mai atrăgătoare, băuturi mai selecte. Au loc jocuri de artificii, târguri de obiecte de artizanat și multe altele.

Totul e bine și frumos. Evenimentul denotă o societate liberă, care se manifestă în voie, care știe să și petreacă. Problema abia cum se ivește. Când Sfântul Gheorghe este după Paști, toate-s bune și frumoase, iar „Zilele Severinului" se potrivesc de minune cu atmosfera de bucurie a momentului. Când Sfântul Gheorghe este înainte de Paști, atunci e tragedie! Uneori Sfântul Gheorghe cade chiar în Săptămâna Sfintelor Patimi. Halal creștini, botezați în numele Sfintei Treimi, care, în Vinerea Patimilor, mănâncă mici și friptură, beau și petrec, joacă și chiotesc! Sfântul Gheorghe se zvârcolește în mormânt!

Lucrul acesta se petrecea înainte de revoluție cu sărbătoarea de la Prosec. Era fixată, nu întâmplător, în prima duminică din luna august, adică întotdeauna în Postul Sfintei Marii. După revoluție s-a mai repetat lucrul acesta un an sau doi, fiindcă-mi amintesc că am scris câteva articole în „Datina" la acea vreme și autoritățile de la Cireșu, care coordonau toate acele manifestări, fiind oameni de bună credință și cu frică de Dumnezeu, au înțeles situația și au mutat serbarea de la Peștera Topolniței(Prosec) după 15 august, adică totul a intrat în normalitate.

Oare, în Severin, nu avem la cârma orașului și a județului creștini ortodocși, oameni cu frică de Dumnezeu și cu respect de oameni și de credința lor? Mă întreb și întreb! Ce se poate întâmpla, dacă „Zilele Severinului" se mută după Paști, în anii în care Sfântul Gheorghe cade înainte de Paști? S-ar supăra cineva? S-ar opri Dunărea? Chiar nu avem și noi demnitatea de a ne respecta credința și legea străbună? Chiar nu avem puterea de a evita un nou tărăboi în Postul Mare?

Am discutat cu Prea Sfințitul Episcop Nicodim această problemă și a spus că în fiecare an a făcut demersurile

necesare, dar nimeni nu s-a sinchisit și tărăboiul s-a repetat de fiecare dată. A făcut adresă și anul acesta. Să vedem dacă cineva cu putere de decizie își asumă responsabilitatea de a face ordine în această privință, mai ales că este și an electoral.

Să dea Dumnezeu, ca vocile tuturor celor ce gândesc și simt creștinește să nu fie ,,*vox clamantis in deserto"*(glasul celui ce strigă în pustie)!

Suntem creștini, ne adresăm fraților creștini și nu ne este indiferent, când valori ale vieții religioase sunt terfelite și călcate în picioare cu inconștiență.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ,,***Scrisoare pastorală"-320*** în ,,Armonii culturale*"*, Adjud, 2016, 13 mart., ediție on-line (*http:// armoniiculturale.ro*); în ,,Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 2016, 17 mart., ediție și on-line (*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*);**Europa! Europa?** în ,,Națiunea", București, 2016, 14 mart., ediție on-line (*http://www.ziarulnatiunea.ro*); **Vreme și vremuri,** în ,,Omniscop", Craiova", 2016, 15 mart., ediție on-line (*http://www.omniscop.ro*); **Mârlănița și mârlanul,** în ,,Națiunea", București, 2016, 17 mart., ediție on-line (*http://www.ziarulnatiunea.ro*);

Am descoperit o recenzie, de care nu știam că a apărut: **Omagiu profesorului Nicolae V. Dură la 60 de ani** (Constanța, Editura Arhiepiscopiei Tomisului, 2006), în ,,Biserica Ortodoxă Română", București, an. CXXIV(2006), nr. 4-6(apr. – iun.), pp. 474 – 477. De asemenea, ne-a fost semnalată povestirea **Dumnezeu cu traista-n băț**, publicată în volumul Rugăciuni și poezii pentru copii, editat de Episcopia Alexandriei și Teleormanului, f. a., pp. 189-190.

*

Amărăciuni

● O familie de departe a venit în una din zile la rude și m-a rugat să-i botez copilul. L-am botezat. La vreo două săptămâni, un preot din județ m-a sunat la telefon și m-a luat la întrebări. Aflase că am botezat acel prunc și, cercetând el cenepeurile de pe listele de la referendum, descoperise că părinții copilului botezat sunt din parohia sa. Deștept băiat! M-a somat să-i achit cei două milioane și jumătate lei vechi, cât era taxa pentru un botez la dânsul în parohie. „Eu cu ce să-mi achit dările?! Unii s-au dus și au botezat la Motru, alții la Malovăț!" „ - Părinte, i-am spus, mulțumește lui Dumnezeu, că astăzi merseră în alte parohii și botezară; mâine se vor duce la alte culte și vor boteza!" Cât despre bani, l-am asigurat că în două ore voi ajunge la Severin și-i voi trimite prin poștă cei două milioane și jumătate, ceea ce am și făcut, dovadă chitanța de la poștă. Îi propun preotului respectiv o „afacere avantajoasă". Îl rog să caute în parohia sa și dacă mai află familii sărace, care nu pot să boteze, ori să cunune din cauza taxelor, să-i trimită la Malovăț, unde taxa este zero lei, zero bani(negociabil). Eu mă angajez să-i trimit părintelui apoi, din salariul meu, banii corespunzători pentru taxele pe care le-ar fi primit, dacă ar fi oficiat dânsul slujbele respective. În felul acesta, toată lumea va fi mulțumită: preotul că și-a luat banii, oamenii că și-au rezolvat problema, iar subsemnatul că n-au rămas copii nebotezați, ori familii necununate. De! Fiecare cu plăcerea lui! Păi, nu?

● Din când în când, asupra parohiei noastre se abat stoluri-stoluri de sectari, precum corbii hămesiți asupra stârvurilor. Vin să ne „creștineze", să ni-L „descopere" pe Dumnezeu, fiindcă noi suntem niște sălbatici, niște barbari. Vin să ne dea cărți și reviste de-ale lor, ca să ne „lumineze". Mă doare sufletul, când văd că unii dintre dvs. primiți cărțile, revistele și pliantele lor. Dintre aceștia, unii nu v-ați ostenit să veniți la biserică să vă luați cărțile ce vi le-am donat în fiecare an! Cât de ușor suntem gata să ne batjocorim credința noastră!

Pentru o bere și o pungă de plastic suntem în stare să votăm pe orice neica-nimeni; pentru o „strachină de linte”(vorba unuia dus dincolo) ne vindem bogățiile țării pe nimic, bucuroși că tot felul de șnapani străini ne bagă în seamă; pentru niște hârtii ne vindem și sufletul și suntem gata să trecem la orice cult, numai să ne pice ceva! Musulmanii fac atentate, pentru că cineva a făcut un desen cu Mohamed al lor, noi Îl batjocorim pe Dumnezeu la tot pasul, fără teamă. Nu vă cer să-i bateți, să-i înjurați, ori să-i ocărâți! Pur și simplu, nu-i băgați în seamă. Răspundeți-le, dacă insistă, că Dvs. aveți credința Dvs., pe care nu v-o părăsiți, iar ei, dacă vreau, n-au decât să și-o aibă pe-a lor. Dacă vedeți că nu renunță și stau pe capul Dvs., stropiți-i cu aghiasmă sau aprindeți tămâie și o să-i vedeți cum se duc, precum iepurele din fața vânătorului. Chiar de ați încerca Dvs. să le explicați că albul e alb și negrul e negru, ei tot vor încerca să vă convingă că albul e negru și negru e alb. Ei nu vă bat în poartă ca să se lase convinși, ci să vă convingă. Aveți destule treburi, nu pierdeți timpul cu astfel de vânzători de iluzii! Păziți-vă copiii de ei, păziți-vă și Dvs. Dacă medicul vă spune că aveți ficatul prăbușit, nu alergați la cârciumă să beți votcă!

*

Referendum

În trei zile am reușit să strângem în Parohia Malovăț **541 semnături** pentru susținerea familiei și menționarea în Constituție a faptului că familia este formată „dintr-un bărbat și o femeie”. La nivel de comună, din cele șapte sate, s-au adunat **1007 semnături**. Dacă Malovățul a fost prima parohie care a terminat această lucrare, am ajuns printre ultimele, care am depus documentele în formă definitivă. S-au ivit probleme legate de formă, de validare etc. Știți Dvs. cum este: *„când e Ticu, nu e Tacu; când e Tacu, nu e Ticu; când e Ticu și cu Tacu…., nu e tuș la primărie!”*

*

Zâmbete

● „- Părinte, sunt maica…., de la mânăstirea… Lucrez acum la veșmintele dvs. Ia spuneți-mi, aveți burtă?” „- N-am, maică!” „- Cocoașă aveți?” „- Maică, eu sunt om sărac! N-am nici burtă, nici cocoașă!”

● „- Părinte, mă uit la analizele astea! Dumneata parcă ai mâncat numai paie!” „- Doamnă doctor, am mai luat și câte o gură de fân din când în când!” „ - Da′ lucernă nu!?” „ - Nuuu!”

● „ - Părinte, am citit în Biblie, că altădată oameni ca Adam, Noe, Avraam, Moise și alții au trăit șapte-opt sute de ani! De ce astăzi mai auzim doar foarte rar de câte cineva, că a ajuns la o sută de ani? De ce, părinte? De ce?” „- Păi, vezi dumneata..., între timp medicina a făcut progrese mari!”

*

Spovediri. Împărtășiri

În zilele rânduite, au fost spovediți și împărtășiți, la biserică și acasă, **28+52=80 credincioși**. Nu e mult, dar e, totuși, ceva. Mai mulți dintre ei au fost din Severin.

*

Botezuri

În ziua de 12 martie am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Becheanu Maria-Teodora,** fiica **Domnului Becheanu Marian** și a **Doamnei Becheanu Maria-Nicolița** din Timișoara. Să le trăiască!

*

Anunțuri

● Miercuri, 20 apr. – excursie la Mânăstirea Prislop(45 lei/pers.). Așteptăm înscrieri.

●Cineva confecționează panere din nuiele(15 lei/buc.) și coșulețe de artizanat(20 lei/buc.).

*

Program

În luna aprilie avem următorul program de slujbe: **2 Apr.**(Malovăț-Bârda); **3 Apr.** (Malovăț); **9 Apr**.(Malovăț-

Bârda); **10 Apr.**(Bârda); **16 Apr.**(Malovăț-Bârda); **17 Apr.** (Malovăț); **23 Apr.** (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **24 Apr.(**Bârda); **25 Apr**.(seara slujbă la Malovăț); **26 Apr.** (seara slujbă la Bârda); **27 Apr**. (spovedit și împărtășit în Bârda, la biserică și în sat; seara slujbă la Malovăț); **28 Apr.**(dimineața pomeniri la Bârda; slujbă cu Sf. Liturghie la Malovăț; seara slujbă la Bârda); **29 Apr.**(spovedit și împărtășit adulții în Malovăț, la biserică și în sat; seara slujbă la Bârda de la ora 19; slujbă la Malovăț de la ora 21); **30 Apr**.(spovedit și împărtășit copiii, dimineața, la Malovăț; seara, la ora 19, pomeniri la Malovăț; la ora 23, slujba Învierii cu Sfânta Liturghie la Bârda); **1 Mai**(la ora 3 noaptea, slujba Învierii la Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, ori la telefon: **0724. 99. 80. 86.** Mai poate fi contactat pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurie să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XV(2016), nr. 322(16 – 31 Martie)

Dragii mei enoriași!

„Ion din lume fără nume!”

În perioada Postului Mare, mai mult decât în oricare altă parte a anului, sunt pomeniți morții la slujbe. Șiruri lungi de nume nu reușesc să inventarieze pe toți cei plecați dincolo. Din când în când găsim mențiunea „cu tot neamul lor”, care ne scutește ca să-i știm pe toți. Nu oricine este de talia Sfântului Evanghelist Matei, ca să poată menționa 52 de generații de strămoși pentru un singur om, așa cum a făcut în cazul Mântuitorului!

Mai întâlnim în pomelnice, din păcate destul de des, și mențiuni de genul „Ion din lume fără nume!” Asupra acestui „Ion” aș vrea să mă opresc în rândurile de față.

„Ion” din cazul de față este copilul avortat, fie că avortul e „cu voie”, fie „fără voie”. Deși am mai vorbit în alte „scrisori” despre acest flagel al vremii noastre, nimic nu e prea mult, având în vedere gravitatea fenomenului. În fața lui Dumnezeu, omul e om, ființă deplină, din momentul conceperii, ci nu din momentul înscrierii la primărie sau din momentul Botezului. Așadar, în iconomia divină, el există cu aproape un an înainte de a se naște. De lucrul acesta a fost conștient și poporul român. Dovadă faptul că pe sicriul și pe crucea unui mort se trece vârsta acestuia mărită cu un an, în ideea că, pe lângă vârsta legală, menționată în buletin, el mai are un an petrecut în pântecele mamei sale. „Ion” de care am vorbit mai sus nu are însă nici nume, nici sicriu, nici cruce, nici

mormânt! El mai „trăiește” în conștiința părinților lui, mai ales a mamei, câte zile mai fac și aceștia umbră pământului. La români, numele Ion a fost socotit „nume de slugă”, pe când Ioan „nume de domn/voievod”. Tocmai de aceea, în documentele medievale de cancelarie domnească, voievozii noștri foloseau formula: „Io, Ioan voievod, domn al Țării Românești”. „Ion”, așadar, ar fi cel mai umil și cel mai smerit dintre oameni. Poate de aceea a fost destinat acest nume tuturor copiilor nenăscuți. Din păcate, acești prunci sunt enorm de mulți la noi, la europeni, la creștini în general. La români, spre exemplu, de la Revoluție încoace, deci într-un sfert de veac, au fost înregistrate, oficial, peste douăzeci de milioane de avorturi! Este imens! O generație cât toată populația României, ba chiar mai mult, este sub glie. Dacă raportul se păstrează și la celelalte state europene, putem spune că peste o jumătate de miliard de „Ion” și „Ioana” „din lume, fără nume” s-au pierdut pe drum și n-au mai ajuns să-și trăiască viața ce le-a fost dată de Ziditor.

În planul lui Dumnezeu, în Providența Dumnezeiască, fiecare om și fiecare popor își are o menire, o misiune a sa. Nimic nu este întâmplător. Nu este vorba de o predestinație, de o soartă, de un destin, ci de atotștiința lui Dumnezeu. El zidește în permanență lumea. Așa cum un constructor de mașini realizează în fabrică toate componentele necesare asamblării unui motor, așa construiește și Dumnezeu: unul va fi roată, altul șaibă, altul șurub, altul volan, altul capotă etc. Fiecare are un rost. Cu toate acestea, omului i se respectă voința chiar și de Dumnezeu. Omul poate să facă altceva decât ar trebui să facă. Trebuia să fie șurub, dar el încearcă să joace rol de bec. Desigur, treaba nu și-o va face niciodată bine, el va fi un nefericit toată viața și nefericiți vor fi și cei din jurul lui. Niciodată nu-și va găsi cu adevărat locul, dacă va face altceva decât avea vocația, talentul, chemarea să facă. Dar dacă această piesă este aruncată și locul ei rămâne gol, ori este ocupat de

altcineva fără chemare, fără competență? Am văzut un caz, când la un avion s-a montat parbrizul ca carlinga piloților. Din greșeală, au fost puse niște șuruburi cu câțiva microni mai subțiri decât ar fi trebuit. La zece mii de metri înălțime, la o viteză de câteva sute de kilometri la oră, parbrizul avionului a fost smuls de curent, iar pilotul a fost aspirat și aruncat în văzduh ca o frunză. Avionul s-a prăbușit, iar cei peste două sute de pasageri și-au pierdut viața. Șuruburile acelea nu erau cele potrivite!

Într-un sfert de veac am aruncat la canal peste douăzeci de milioane de viitori români și peste o jumătate de miliard de viitori europeni! Mai avem, oare, dreptul să ne mai mirăm sau să ne mai revoltăm că în multe-multe sectoare treburile merg anapoda? Generația aceea a lui „Ion din lume, fără nume" își avea un rost în lumea aceasta. Cine poate să spună că dintre oamenii aceia nenăscuți nici unul nu era capabil. Atâția dintre ei ar fi ajuns medici, ingineri, profesori, politicieni, oameni de caracter, savanți etc. Fiecare ar fi fost o piesă din marele mecanism social al lumii acesteia. Numai cu toate piesele un motor poate să funcționeze normal. Verificați și Dvs. aceasta și vă convingeți. Demontați jumătate dintr-un motor și apoi încercați să-l mai porniți. Sunteți mulțumiți cum merge? Desigur că nu! Obișnuim să dăm vina pe Dumnezeu, când lucrurile nu merg bine, când avem nemulțumiri cu privire la ordinea socială, la puterea politică, la conducători, când sunt atâtea boli fără leac etc. Dar nu este vinovat Dumnezeu! El a construit toate piesele necesare bunei funcționări a mecanismului social. Noi am aruncat la gunoi jumătate din ele și acum ne dăm cu pumnii în cap și-L înjurăm pe Dumnezeu, că nu merg bine lucrurile, societatea, că e prea multă suferință în lume! Cine poate garanta că numai cei ce s-au născut au fost oameni capabili, iar ceilalți au fost niște handicapați, niște ființe sortite eșecului?

După război, au rămas multe fete nemăritate și așa au ajuns la bătrânețe. Îmi spuneau bătrânii că ele „nu se mai mărită, fiindcă le-au murit în război cei ce trebuiau să le ia de soții!” Dacă asta a fost credința la români și ea este justificată, într-adevăr, să ne gândim câte familii sunt astăzi nefericite, câte persoane sunt necăsătorite, deși au ajuns la vârste înaintate. Fie că au încheiat căsătorii cu persoane cu care nu se potriveau și au tras barca pe uscat toată viața, ori s-au despărțit după o vreme, fie că nu și-au găsit „jumătatea” și astfel, tot căutând, le-a trecut veacul. „Sufletul pereche” ar fi fost garanția unei familii fericite, dar acela s-a poticnit pe drum și n-a mai ajuns în lume să-și facă rostul lui, a fost „Ion din lume, fără nume!”

Ne dăm cu pumnii în cap când vedem atâtea nulități în fruntea unor state, unor instituții, atâția oameni incompetenți, corupți, ocupând funcții-cheie în societate și în lume în general și spunem că Dumnezeu ne-a uitat, că a plecat în concediu, ori că a ieșit la pensie și nu se mai îngrijește de lumea aceasta. Nu e adevărat! Dumnezeu Și-a făcut datoria Lui față de lume, dar noi I-am dereglat, I-am sabotat planul. El ne respectă voia și tocmai de aceea culegem ceea ce am semănat, avem ceea ce merităm. Păcatul își are „plata” lui. Sfântul Apostol Pavel spune că „*plata păcatului este moartea*”. Și bine zice!

E vremea Postului Mare! Musulmanii pleacă în bejenie peste mări și țări, cu bocceaua cu mărunțișuri și ceata de copii după ei. Fiecare familie are șapte, opt , chiar zece copii. Au pierdut tot în viață, dar le-au rămas copiii și cu ei vor cuceri lumea. Noi avem, dacă avem, câte unu-doi copii în casă și mulți-mulți „Ion din lume, fără nume” în pomelnice. Ducem povara păcatului pe golgota vieții noastre și sperăm că Mântuitorul ne va ierta. Dar, oare, ne va ierta și „Ion din lume, fără nume”, că nu l-am lăsat să vină în viață, să-și împlinească și el rostul lui în lume? Poate într-o zi se va împlini cuvântul Apostolului, când creștinii, - tot mai puțini și tot mai

îmbătrâniți, tot mai înfometați de bunuri materiale, de mărire și putere -, vor pieri, iar Europa va deveni pământ musulman, cu populație musulmană.

Astăzi ne rugăm noi pentru „Ion din lume, fără nume", mâine, poate, se va ruga el, înger trist cu lacrimă de dor, de la picioarele tronului ceresc, pentru sufletele celor ce ar fi trebuit să-i fie părinți, bunici, frați și surori, prieteni, soți, soții: „Iartă-i, Doamne, pentru Sfântă Învierea Ta, dacă mai poți să-i ierți, pe tâlharii care m-au jefuit de zile, de dragoste și împliniri, că n-au știut ce fac!"

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, ***Cărarea Împărăției****, mai spicuim un fragment:*

*„**CAD COPIII ÎNTRE TÂLHARI.** Pe lângă omul căzut între tâlhari treceau pe rând, neputincioase: Legea şi preoţia Vechiului Testament. Nici una nu i-a putut ajuta nimic. A venit Samarineanul milostiv, om de alt neam; omul fără de păcat, Iisus, care 1-a luat pe cel rănit şi 1-a pus pe dobitocul Său. Ceea ce, ascuns, însemnează întruparea lui Dumnezeu în firea de om; omul fără de păcat, adevăratul nostru aproape, în stare să ne care în spate dintre tâlhari, Acasă. Cel căzut între tâlhari a fost încredinţat Bisericii, ca slujitorii ei să poarte grijă de dânsul, spălându-i rănile, din neam în neam, cu vin şi untdelemn. Bisericii i-a dat de cheltuială doi bani: Vechiul şi Noul Testament, adică, după trebuinţă, legea povăţuitoare la pocăinţă, aspră ca vinul pe rană şi Harul celor şapte Taine, izvorând din Hristos, pomul vieţii, ca un untdelemn ce unge rănile, curăţite cu asprimea pocăinţei. Amândouă tămăduiesc deplin pe om.*

Căderea între tâlhari este căderea firii omeneşti din Rai în lumea aceasta; căderea de la desăvârşire. Căci, îndată după călcarea poruncii, s-a făcut în om străvezie şi vădită asemănarea cu dobitoacele necuvântătoare. Fiindcă trebuia,

după ce s-a acoperit demnitatea raţiunii, ca firea oamenilor să fie chinuită pe dreptate de trăsăturile iraţionalităţii (ale dobitociei), de care a fost atrasă prin voia ei de Dumnezeu, Care a rânduit prea înţelept, ca omul în felul acesta să vie la conştiinţa măreţiei sale de făptură cugetătoare. E vremea când, tăcând, a făcut Domnul Dumnezeu lui Adam şi femeii lui îmbrăcăminte de piele şi i-a îmbrăcat. Chipul cunoscut al naşterii trupurilor a venit omului tocmai din pricina căderii; căci, după Sfinţii Părinţi, şi mai ales după Sfântul Maxim Mărturisitorul, după care ne luăm, ar fi fost cu putinţă şi un alt chip de înmulţire, nepătimaş şi nepăcătos. În urma păcatului, însă, Adam urma să moară şi să se stingă omul din zidire: dar văzând Dumnezeu, peste toate veacurile, că mulţi au să se izbăvească din dobitocie, 1-a osândit la calea naşterii trupeşti, care constă din pătimire şi păcat. Păcatul îşi are porneala în patima sau pofta pentru acest chip de naştere, ca într-o lege de pedeapsă dată firii. Firea şi voinţa au fost legate într-o înlănţuire rea. Căci, cu cât se silea ca să dăinuiască în viaţa aceasta, prin naştere, cu atât se strângea pe sine mai mult în lanţul legii păcatului, sporindu-se şi moartea. I s-a dat omului să se lupte cu moartea, de care se atinsese cu voia. Dorul după Dumnezeu s-a întors în poftă pătimaşă după trup. Mintea, întunecându-se dinspre Dumnezeu, a căzut în hăţişul simţurilor, care se lipesc de plăcere, ca de un bine şi fug de durere ca de un rău. Iar plăcerea e momeala cu care ,,hoţul" înşeală pe om, să se pogoare din Ierusalim la Ierihon.

Pe drumul acestei pogorâri pândeau toate puterile, începătoriile şi stăpâniile cele din văzduhuri şi se sileau ca un puhoi să intre, care mai de care, în partea pătimitoare a firii, adică în poftă şi în iuţime şi să le povârnească în contra firii. Voinţa i-a împins-o, ca să vrea numai ispita vicleanului, plăcerea, şi să ocolească povara de la Dumnezeu, a naşterii de fii. Mintea, care odinioară vedea pe Dumnezeu într-însa, acum e templu al idolilor, având în loc de un singur Dumnezeu multe

chipuri ale patimilor necurate. Deci, mintea nemaidepănând în sine vederea lui Dumnezeu, stăpânitorul lumii acesteia, s-a încâlcit în înfăţişările cele supuse simţurilor. Mintea, fiind o putere arzătoare, ca una ce avea să sălăşluiască într-însa pe Dumnezeu, care încă este foc arzător, acum născoceşte şi aprinde plăcerile trupului, ea însăşi fiind reţinută astfel în legătură pătimaşă cu simţurile! Iată cum s-a furişat în sfatul minţii legea păcatului, care este plăcerea simţurilor şi pentru care s-a hotărât moartea trupurilor, ca nu cumva răutatea să fie nemuritoare. De atunci, mintea multora dă numai sfaturi contra firii sau sfatul fărădelegii. ,,Foc de ocară e legea trupului, - zice Sf. Maxim -, iar îmboldirea prin deprinderea patimilor e lumina lui; şi pară de ocară e arderea, când lucră patimile. Sau pe scurt: focul de ocară e păcatul; lumina de ocară, deprinderea păcatului; iar flacăra, lucrarea. Prin urmare nu se cade minţii să se încălzească în focul acesta, nici să se lumineze cu lumina aceasta, nici să ardă în această flacără. Căci ceea ce pentru simţuri este lumină şi plăcere, pentru minte este adânc de întuneric." ,,Simţurile nu sunt în stare decât de rătăcire şi nu prind decât stricăciunea trupurilor." Deci, mintea, împinsă în aceasta, nu e numai contra firii, ci şi împotriva lui Dumnezeu. Iar o minte înnebunită de simţuri şi de poftele contra firii, - prin care lucrează toată pofta vrăjmaşă ,,vrăjmăşia împotriva lui Dumnezeu" -, ce sfaturi poate ea să dea, decât sfaturile tâlharilor care căsăpesc pe cei ce coboară din Ierusalim în Ierihon: copiii ce vin în lumea aceasta?

Oare, venirea lui Iisus la nunta din Cana să nu aibă şi un înţeles mai adânc? Oare, să nu însemneze ceva mai mult faptul că la nuntă face prima dovadă a dumnezeirii Sale? Oare, nu trebuie de aici înainte socotit şi Dumnezeu ca prezent la nuntă? Oare, Dumnezeu nu are nici un cuvânt în biologie? Nici un lucru? Nici un sens? Nici o conducere? A dat legile şi a părăsit lumea? Sau legile ÎI exclud pe Dumnezeu? De ce,

dar, a ridicat căsătoria la rangul de taină între cele şapte, iar Bisericii i-a dat în grijă, - deci, în răspundere şi în drept -, de-a urmări cu luare aminte roadele Tainei, aceşti muguri ai vieţii, copiii ? Nu, oare, de aceea, ca ei să fie fii Săi, întregi la minte şi la trup, ci, dimpotrivă, puii fărădelegii? Încetul cu încetul ne vom lămuri cu şuvoiul întrebărilor acestora. Ne trebuie însă câteva cunoştinţe de biologie."

*

File de jurnal – 5 nov. 1981

,,Am vorbit cu Almichi Ilie din Malovăţ. A spus că, din date sigure, greva din Motru încă nu a încetat. Fuseseră arestaţi câţiva copii, care spărseseră pe la magazine şi câţiva mineri. Greviştii condiţionau începerea lucrului cu repunerea acestora în libertate. La un parastas, la Ionel Dragomir, în Bârda, am vorbit cu un sătmărean, venit, împreună cu alţi conjudeţeni ai săi, să lucreze la ferma din Bârda. I-a plăcut slujba, cu atât mai cu cât ,,e ca la ei". A povestit că-n judeţul Satu-Mare lumea participă în număr foarte mare la biserică, în duminici şi sărbători. În satul lor în fiecare zi se face slujbă. Într-adevăr, şi tăticu mi-a spus că cei care lucrează la ferma din Bârda păzesc cu sfinţenie sărbătorile. Sătmăreanul mi-a promis că a doua zi va veni cu douăzeci după el la biserică la Malovăţ, dar, probabil că a uitat, fiindcă n-a mai ajuns(...).

Duminică a fost Ziua Recoltei. Altfel arăta piaţa. Zarzavaturi şi legume de tot felul, multă animaţie şi cozi mari. Într-un colţ, ciobani de la CAP Căzăneşti şi Ciovârnăşani vindeau carne. Câteva oi erau jupuite şi atârnate în cinghire. Plecau oamenii cu braţele pline de carne. Pe feţele lor se citea o neţărmurită bucurie. Când am mai trecut peste vreo oră prin acel loc, se mai cunoşteau doar petele de sânge pe locul unde fusese carne(...).

Situaţia generală se pare că s-a mai ameliorat oarecum. Şi panica s-a mai liniştit, ori lumea s-a obişnuit. În orice caz, tot mai mulţi se ocupă acum cu fotbalul! Prin magazine şi pe

lângă magazine mai cu seamă, prin piețe și pe aiura, auzi doar ,,Gool! Gool! Gool! Iar Gool!" Vorba aceea: ,,E bine, e bine, dar ferească Dumnezeu de mai bine!"

*

Folclor din Mehedinți(LXXXIII)

Am prezentat bocetul și ritualul înmormântării în nordul județului Mehedinți, pe baza unor culegeri efectuate direct pe teren de subsemnatul. Din cele prezentate, putem extrage câteva concluzii, menite să reflecte și mentalitatea omului din popor față de una dintre aspectele fundamentale ale existenței: 1. Moartea nu este un rău în sine. Omul o privește cu seninătate și calm, ca pe ceva firesc, ca pe un început al ,,marelui drum". Sfâșietor este însă momentul despărțirii de lume și de natură; 2. Moartea nu reprezintă o întrerupere a existenței, ci o nouă etapă a acesteia; 3. Pentru a ajunge ,,dincolo" sufletul celui decedat e luat de ,,Domnul Hristos", care vine călare ,,pe un cal negru, înșeuat". Pentru prima dată în literatura noastră folclorică Mântuitorul apare călare, transportând sufletele celor decedați pe cealaltă lume. Acest element este de mare importanță, amintindu-ne de cultul Cavalerului Trac, care era foarte răspândit în secolele II-III d. Hr. atât în Dobrogea, cât și în părțile Olteniei și Munteniei. Iată cum a fost ,,încreștinat" un element păgân, iată cum bocetul din Mehedinți devine o adevărată arheologie spirituală; 4. Imaginea pe care ne-o creează bocetul despre lumea de după moarte este formată aproape în întregime din elemente materiale, obișnuite în lumea aceasta. Creatorul anonim urmărește mai mult etapele și peripețiile ,,drumului", decât imaginea locului de destinație a sufletului; 5. În ultima parte a bocetului, trupul însuși nu mai este un leș neînsuflețit, ci, dimpotrivă, își menține toate însușirile umane, păstrând o legătură cu lumea celor vii, mormântul nefiindu-i decât o nouă casă, moartea o adevărată nuntă; 6. Elementele creștine abundă de-a lungul acestor bocete: rai, iad, Domnul Hristos,

spovedanie, grijanie, biserică etc. Acestea denotă puterea cu care creştinismul s-a suprapus fondului spiritului autohton, înlocuindu-i acestuia multe elemente, parţial sau total.
Numai un popor care a trăit în permanenţă pe aceste meleaguri putea să sintetizeze atât de reuşit elementele esenţiale ale unor religii şi concepţii care s-au succedat în timp, să le dea suflet din sufletul său şi cu ele să-şi aline ceasurile de bucurie sau de jale ale vieţii.

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Ovidiu Mitran-De Keyser** din Zoersel(Belgia): încă **660 lei**; **Doamna Omir Lucreția** din București, fiică a satului Malovăț: încă **400 lei; Domnul Barbu Constantin** din Brăila: **250 lei**; **Doamna Balica Ana** din Tr. Severin: **220 lei**; **Doamna Burcea Florica** din Madrid(Spania): **210 lei; Doamna Paraschiv Anica** din Fulga de Sus(PH): **150 lei; Părintele Pr. Cătălin-Sebastian Hogea** din Albacete (Spania): **110 lei**; **Domnul Scurtu Dorin** din Tr. Severin, **Domnul Mihai Eugen** din Săsenii Noi(BZ), **Domnul Col. Mihai Popa** din Rm. Vâlcea și **Doamna Bunceanu Vasilica** din Mărășești(MH): câte **100 lei**; **Domnul Ing. Spătariu Miron-Filip** din Reșița(CS) și **Doamna Burtea Elena** din Tr. Severin, fiică a satului Bârda, **Doamna Prof. Mariana Mocioiu** și **Doamna Grama Constanța**, amândouă din Tr. Severin: câte **50 lei;**

Domnul Nistor Vasile din Malovăț a mai adăugat **300 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **371 lei**; **Doamna Paicu Domnica** din Malovăț a mai adăugat **250 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **370 lei**; **Domnul Tătucu Grigore** din Malovăț a mai adăugat **50 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **70 lei**; **Doamna Bazavan Jana** din Malovăț și **Doamna Cola Emilia** din Bârda au achitat câte **50 lei** pentru contribuția de cult;

Pentru **Fondul Central Misionar** s-au strâns **180 lei.** În ultima ședință cu Consiliul Parohial am hotărât să achităm **300 lei**.

Până la data de 31 martie, contribuția de cult se prezintă astfel: **în Malovăț** au achitat **92,16%**; **în Bârda** au achitat **89,93%**. La **nivel de parohie** au achitat **91,47%.** E un procent foarte bun! Precizăm că în parohia noastră contribuția de cult nu este obligatorie și nici nu este în sumă fixă. Ea se aplică după principiul: fiecare dacă vrea și cât vrea. Indiferent dacă dă ceva sau nu și indiferent cât dă, preotul este la dispoziția tuturor, fără deosebire, 365 zile pe an, 24 ore pe zi, iar serviciile religioase sunt gratuite. Dacă e cineva e nemulțumit, să ridice mâna și să stea așa!

Mulțumim cordial tuturor, pentru toate ajutoarele și sprijinul acordat! Dumnezeu să le răsplătească jertfa!

Din cartea **Călăuză biblică** s-au donat până la 31 martie **304 exemplare.** Îi rugăm respectuos pe cei care nu s-au ostenit până acum, - de la 1 decembrie până la 31 martie! -, să vină și să-și ridice cartea. Mai sunt câteva exemplare și foarte curând vom închide prăvălia. Salut!

În cursul lunii martie am donat participanților la slujbe pâine, astfel: 6 Mart.(Malovăț): **230 pâini;** 13 Mart.(Bârda): **110 pâini**; 20 Mart.(Malovăț): **220 pâini;** 25 Mart.(Malovăț): **100 pâini**; 27 Mart.(Bârda): **120 pâini**. Așadar, în luna martie s-au donat **780 pâini.** Copiilor participanți li s-au donat și ciocolate.

*

Plăți

În această perioadă am efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **300 lei** protoieriei pentru Fondul Central Misionar; **1.800 lei** tipografiei pentru cărțile Gr. Maerean, **Chemări la Domnul** și **Bucate de post; 50 lei** internetul; **100 lei** două cartușe pentru imprimantă; **108 lei** pentru becuri; **250 lei** poștei pentru timbre; **104 lei** transport cărți de la Craiova; **109 lei**

protoieriei pentru reviste; **232 lei** poștei pentru colete; **50 lei** pentru curent; **1.260 lei** impozit, cât și altele.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: In memoriam: **Părintele Alexie Buzera**, în „*Datina*”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6608 (22 mart.), p. 5; **Hoțul**, în „*Datina”*, Tr. Severin, an. XXVI (2016), nr. 6610(24 mart.), p. 7; ***„Scrisoare pastorală”***- 321, în „*Armonii culturale*”, Adjud, an. V(2016), 27 mart., ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro*); în „*Bibliotheca Septentrionalis*” Baia Mare, 2016, 27 mart., ediție și on-line (*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*); în „*Observatorul*”, Toronto, Canada, 2016, 29 mart., ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); **„Cel deștept învață din pățaniile altuia…”**, în „*Națiunea*”, București, 2016, 29 mart., ediție on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro*); **Mârlănița și mârlanul**, în „*Datina*”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6618 (5 apr.), p. 5; **Rugă pentru șefi,** în „*Datina*”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6619(6 apr.), p. 5;

Parohia noastră a republicat două cărți: Gr. Maerean, **Chemări la Domnul,** vol. I(196 pag.) și **Bucate de post**(416 pag.), fiind tot mai solicitate în ultima vreme.

*

Conferință-spectacol

În seara zilei de 21 mart., în sala mare a Teatrului din Tr. Severin, a avut loc conferința preoțească semestrială sub președinția **Prea Sfințitului Episcop Nicodim**. Comunicarea principală a fost susținută de către Prea Sfințitul Episcop-vicar Emilian Lovișteanul de la Rm. Vâlcea, fiind dedicată comemorării a 300 de ani de la moartea martirică a Mitropolitului Antim Ivireanul. A urmat o piesă de teatru dedicată aceluiași mare ierarh, jucată de o trupă din București. Sala a fost arhiplină, pe lângă preoții din județ participând

profesorii de religie, soțiile preoților, cântăreți bisericești și public divers, intrarea fiind liberă. Și din Malovăț au participat mai mulți enoriași. Atât conferința, cât și spectacolul au fost niște reușite în plan cultural și spiritual.

*

Congrese. Simpozioane

Filiala din Timișoara a Academiei Române l-a invitat pe preotul Dvs. să participe la ediția a IX-a a **Congresului Internațional de Istoria Presei**, care se va ține la Timișoara în perioada 14-16 aprilie a.c. Congresul va fi urmat de o excursie cu participanții în Serbia. Deoarece este o perioadă foarte aglomerată, preotul va trimite doar comunicarea **Reflectarea istoriei poporului român în Revista „Biserica Ortodoxă Română"(1874-2014)**. Comunicările urmează să fie tipărite în volum.

Episcopia Severinului și Strehaei l-a invitat pe preotul Dvs. să participe la ediția a IX-a a **Simpozionului Internațional „Mehedinți – Istorie, Cultură și Spiritualitate"**, care va avea loc la Tr. Severin în zilele de 30 mai – 1 iun. a.c. Preotul s-a înscris cu următoarele comunicări: **Imaginea lui Dumnezeu oglindită în proverbele românești, Studii și materiale de Pedagogie creștină publicate în presa bisericească(1874-2014)** și **Elemente de filozofie a istoriei în prefețele mineielor lui Chesarie al Râmnicului**. Vom vedea dacă vor fi acceptate toate trei.

*

Zâmbete

● La o masă petrece un oltean cu un ardelean. Olteanul începe să cânte: ***„M-a făcut mama oltean, mă…!"*** Ardeleanul îl întrerupe și-i spune împăciuitor: „- Lasă, mă, Ioane, a greșit și ea! Iart-o! Ce să-i faci! E mama ta!"

● Plutonierul le explică noilor recruți: „ - Bă, fiți atenți la mine! Să nu căderi de pe tanc! Care cade, ori moare, ori rămâne prost! Eu știu asta, că am căzut de trei ori!"

● În ajun de Paști, copiii au împrăștiat prin curte ouă colorate: albastre, roșii, verzi... Cocoșul s-a apropiat de ouă, le-a privit lung apoi a spus grav: ,,- Da, va trebui să am o discuție foarte serioasă cu păunul...!"

*

Anunțuri

♦ Pentru excursia-pelerinaj la mânăstirile Lainici-Prislop-Teiuș din 20 aprilie mai sunt câteva locuri. ♦ O familie din Severin(inginer+profesoară) caută o femeie, care să ajute două zile pe săptămână la curățenie și, eventual, la lucru în grădină; ♦ O familie din Severin angajează o persoană, care să îngrijească de 30 capre(păscut+muls+închegat lapte) în zona Șimian.

*

Înmormântări

În ziua de 19 martie am oficiat slujba înmormântării pentru **Tărăbâc Gh. Nicolae** (55 ani) din Malovăț, iar în ziua de 27 martie pentru **Pavel Traian**(56 ani) din Bârda. Dumnezeu să-i ierte!

*

Program

În luna aprilie avem următorul program de slujbe: **2 Apr.**(Malovăț-Bârda); **3 Apr.** (Malovăț); **9 Apr.**(Malovăț-Bârda); **10 Apr**.(Bârda); **16 Apr.**(Malovăț-Bârda); **17 Apr.** (Malovăț); **23 Apr.** (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **24 Apr**.(Bârda); **25 Apr**.(seara slujbă la Malovăț); **26 Apr.** (seara slujbă la Bârda); **27 Apr.** (spovedit și împărtășit în Bârda, la biserică și în sat; seara slujbă la Malovăț); **28 Apr**. (dimineața pomeniri la Bârda; slujbă cu Sf. Liturghie la Malovăț; seara slujbă la Bârda); **29 Apr.**(spovedit și împărtășit adulții în Malovăț, la biserică și în sat; seara slujbă la Bârda de la ora 19; slujbă la Malovăț de la ora 21); **30 Apr.**(spovedit și împărtășit copiii, dimineața, la Malovăț; seara, la ora 19,

pomeniri la Malovăț; la ora 23, slujba Învierii cu Sfânta Liturghie la Bârda); **1 Mai**(la ora 3 noaptea, slujba Învierii la Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, ori la telefon: 0724. 99. 80. 86. Mai poate fi contactat pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sfintele Paști să le petreceți cu sănătate, pace și bucurie!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XV(2016), nr. 323(1 – 15 Aprilie)

Dragii mei enoriași!

Politica de cadre

În multe dintre ,,scrisorile" precedente v-am vorbit despre noutățile revoluționare, pe care le-a adus Mântuitorul Iisus Hristos în lume în ceea ce privește raportul lui Dumnezeu cu omul, raporturile dintre oameni, raportul dintre om și natură, sensul vieții și al morții și multe-multe altele. Revoluționar era, spre exemplu, să spui, în urmă cu două mii de ani, că Dumnezeu este tatăl neamului omenesc, că oamenii sunt frați între ei, deși unii sunt împărați, iar alții sclavi, unii bogați, alții săraci, că femeia are demnitate de om și este egală cu bărbatul în fața lui Dumnezeu etc.

Nu am vorbit, însă, despre ,,politica de cadre", pe care ne-o propune Mântuitorul ca model pentru toate timpurile și toate locurile. Ea este rezumată în câteva versete din Biblie, versete care au fost prezente în Evanghelia din Duminica a V-a din Postul Mare(Marc., X, 32-45). Doi dintre ucenicii Mântuitorului, Iacob și Ioan, îi cer să le aprobe ca ei să stea de-a dreapta și de-a stânga Lui pe tronul suprem din împărăția cerului. Erau ucenicii Lui, aleși de El, ucenicii cu care împărțise bucuriile și necazurile, zilele și nopțile, ucenicii care își părăsiseră familiile, casele și ocupațiile ca să-L urmeze, ucenicii de încredere, care vor asista și la Schimbarea la Față pe muntele Taborului, ucenicii care aveau să-I ducă mai departe învățătura, să întemeieze comunități creștine, să suporte batjocuri, bătăi, temniță și moarte pentru El. Cine ar fi

crezut că-i va refuza? Și, totuși, El o face! Le răspunde clar: „Nu știți ce cereți!” Aceasta este prima parte a mesajului. S-o descifrăm mai atent:

Mântuitorul nu favorizează pe cei doi ucenici, nu le împlinește cererea, în ciuda situației menționate mai sus. Ei trebuie să merite pe deplin demnitatea solicitată. Și Iisus îi întreabă: „Puteți să beți paharul pe care îl beau Eu și să vă botezați cu botezul cu care Eu Mă botez?” Răspund afirmativ, dar nu e destul. Mântuitorul amână împlinirea cererii lor, până când ei aveau să și facă ceea ce spuneau, adică să guste din suferințele morții de martiri pentru Hristos. Recapitulând, vedem că o funcție, o demnitate se acordă de către Mântuitorul numai pe baza competenței, meritelor, pe baza faptelor, nu vorbelor și promisiunilor fără acoperire.

Mai departe, Mântuitorul ne mai descoperă ceva: „A ședea de-a dreapta Mea sau de-a stânga Mea nu este al Meu a da, ci celor pentru care s-a pregătit”. Unii ar putea spune că ar fi vorba de o predestinație, adică de o sortire a cuiva ca să fie sau să nu fie demnitar pentru o anumită funcție. Nu e vorba de o predestinație, de o sortire. E vorba de atotștiința lui Dumnezeu, creatorul și conducătorul lumii. Lumea este creația lui Dumnezeu și Lui nu-i este indiferent în ce direcție se îndreaptă lumea. El dotează pe fiecare om care vine în lume cu anumite potențe, cu anumite daruri: unuia îi dă darul de a conduce, altuia de a vindeca, altuia de a judeca, altuia de a învăța, altuia de a cânta și așa mai departe. Aceste daruri se dezvoltă sau nu în om. La creșterea și afirmarea lor contribuie societatea(familia, școala, instituțiile publice) și omul în cauză prin străduania ce-o depune. Degeaba se naște cu darul de a iubi medicina, știința vindecării, dacă statul nu-i va construi școlile care să pregătească medici, familia nu-i va asigura baza materială ca să-și poată achita cărțile, taxele, casa, masa și toate celelalte angarale, nu va putea ajunge medic; dacă statul și familia își vor face datoria, dar tânărul cu pricina nu va

depune nici un efort pentru a învăța medicină, nu va ajunge medic niciodată. Atotștiința lui Dumnezeu nu forțează pe cineva să ajungă medic, sau pictor, sau preot, sau profesor. E necesară și contribuția omului la această realizare. Așa este și cu funcția publică. Dumnezeu dotează destui oameni, în potență, cu capacitățile necesare de a deveni om potrivit la loc potrivit. Mulți dintre aceștia nici nu ajung să se nască. Părinții lor hotărăsc să-i arunce la tomberon. Dumnezeu nu-i oprește. Este decizia lor, pentru care vor răspunde la timpul potrivit. Alții nu se interesează să-și dezvolte capacitățile cu care s-au născut. E mai ușor să deschizi un butic, o cârciumă, să vinzi țigări la negru, să șterpelești niște bani din buzunarul cuiva și să câștigi destul de bine, decât să înveți carte zeci de ani, să faci tot ce depinde de tine să convingi pe ceilalți că ești omul cel mai potrivit și ei să te aleagă în fruntea lor, ca să-i conduci. Dumnezeu nu-l urechează pentru asta, dar omul acela va da seamă, pentru că prin atitudinea lui a sabotat planul lui Dumnezeu privind creația și buna conducere a lumii. Mai este o problemă foarte importantă. Degeaba individul se pregătește pentru a fi om potrivit la loc potrivit, dacă societatea în care trăiește, grupurile de interese, partidele politice sau alte forțe ale zilei și ale locului îi barează drumul și promovează în funcțiile cheie nulități, mecanismul social nu va funcționa cum trebuie. Fiecare va răspunde în fața lui Dumnezeu la timpul potrivit. Fiecare poate să facă un efort și să-și închipuie că se află cu mașina într-o stație de benzină. Are acolo tot ce-i trebuie ca să alimenteze mașina, dar, în loc să pună în rezervor benzină, el îi pune motorină sau apă. Cine este apoi vinovat, că nu merge mașina: constructorul ei, producătorul sau comerciantul produselor petroliere, sau tu, șoferul, care ai alimentat mașina? Vă rog gândiți-vă, că în această situație suntem noi, alegătorii, în fața urnelor de vot. Votul fiecăruia dintre noi poate să fie precum benzina sau precum apa, pe care o punem în rezervorul mașinii sociale. Într-o societate

civilizată, democratică, responsabilitatea revine fiecărui alegător în parte și tuturor laolaltă. Alegătorii devin copărtași cu Dumnezeu la buna funcționare a mecanismului social. Cei care falsifică rezultatele votului, cei care promovează nonvalorile, favoriții, rubedeniile, cei care iau mită sau șantajează pentru a promova pe cineva, indiferent de motive, sunt responsabili în fața lui Dumnezeu. Toți aceștia contribuie la dereglarea mecanismului social.

Ne mai spune Mântuitorul ceva, iarăși revoluționar pentru mentalitățile de acum două mii de ani, dar și pentru vremea noastră. Iată vorbele Lui: *„Știți că cei ce se socotesc conducători ai neamurilor domnesc peste ele și cei mari ai lor le stăpânesc; dar între voi să nu fie așa, ci cel ce va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru, și cel ce va vrea să fie întâiul între voi, să le fie tuturor slugă; că nici Fiul Omului n-a venit să I se slujească, ci să slujească și să-Și dea viața răscumpărare pentru mulți".* Din păcate, rar s-a întâlnit un asemenea conducător, care să se socotească slujitorul poporului pe care-l conduce. Fiecare se socotește stăpânul absolut față de subalternii săi, îi tratează ca atare, umilindu-i, batjocorindu-i, nedreptățindu-i, fără teamă de Dumnezeu, de lege, de autorități, fără rușine de oameni. Imaginați-vă ce-ar însemna ca toți conducătorii și funcționarii publici să fie cu adevărat slujitori ai poporului, interesați de binele și fericirea lui, să fie oameni modești, cinstiți, capabili, frățoși, cu frică de Dumnezeu și respect față de oameni!

Mântuitorul ne-a dat cheia unei societăți ideale, unor raporturi sociale sănătoase, dar ne-a lăsat pe noi s-o folosim și cu ea să deschidem ușa. Haideți să încercăm, de câte ori avem prilejul!

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea împărăției,** *mai spicuim un fragment:*

*„**COPIII NĂSCUŢI ÎN LANŢURI**. Presupunem că un copilandru, la primele anunţări ale instinctului (sexual), cade în viciul onaniei. Nu-l află părinţii, face excese, e din ce în ce mai retras, mai tăcut, mai obosit, nu mai învaţă la şcoală; memoria - scoarţa cerebrală a minţii - e atinsă; nu mai e agerită de hormonii ce izvorau din sectorul respectiv, încleştat de viciu. Cu alte cuvinte, mintea se tâmpeşte şi încă repede. Creşterea corpului încetinită, cearcănele vinete pe lângă ochi îl dau de gol - pentru cine ştie să vadă. Imaginaţia nu mai e vioaie, nu-i mai place joaca, parcă e bătrân, serios, şi, mâinile - cu care a greşit - îi tremură. Iarăşi dovadă că nervii sunt într-o primejdie. Dacă n-are norocul să dea de un sfat, sau măcar de o carte, sporind cu vârsta, sporesc şi urmările viciului, după cum urmează.*

Pomeneam că glandele genezice au o dublă funcţiune, una endocrină, vărsând hormonii în sânge, şi alta externă, formând celule genezice. De îndată ce viciul sau desfrânarea de orice fel, şi la orice vârstă - cazul e acelaşi - încleştează pe om, atunci ţesuturile glandelor, masculine sau feminine, sunt peste măsură de mult solicitate şi silite să furnizeze material extern şi, prin urmare, nu mai pot secreta şi hormonii trebuitori în sânge. Se întâmplă adică un dezechilibru în mediul endocrin. Acest dezechilibru se răsfrânge asupra sistemului nervos, în felul că celulele nervoase, nemaiavând agenţii stimulatori cuveniţi, degenerează, mai întâi funcţional, şi insul respectiv începe să fie un fleşcăit; iar dacă desfrânarea continua, celula nervoasă moare. Desfrânarea omoară milioane de celule nervoase.

Mai trebuie ştiut şi aceasta, că toate ţesuturile se refac, afară de celula nervoasă. Omorâtă odată, nu mai învie niciodată. Presupunem că tânărul-bătrân vrea să fie şi el în rând cu lumea, vrea să se însoare. Nu izbuteşte. Nici pe el nu-l prea atrage femeia şi nici fetele nu se simt atrase spre el. Ce e la mijloc? Viciile instinctului i-au stins vioiciunea, i-au şters

farmecul, l-au fleşcăit cu totul, nu mai aprinde dragoste, ci milă. De milă ca de silă nu faci casă. Doctorii sfătuiesc: femeile sau căsătoria. Fireşte, un viciu nu va ieşi cu alt viciu, - chestiunea rămâne mereu într-un cerc vicios. Dar căsătoria, chiar dacă se face, poartă ponoasele trecutului şi mustrările viitorului. Astfel, bărbatului, de pe urma viciilor de tot felul şi de pe urma dezechilibrării funcţionale totale sau locale a sistemului său nervos, i se întâmplă că pierde frâna nervoasă a ritmului său funcţional şi nu se va potrivi poate niciodată cu ritmul femeii sale, neostenită în astfel de vicii. Osteneala şi scârba ei abia acum începe, căci mereu va rămâne nemulţumită, ceea ce îi va pricinui nevroze, dureri regionale şi gânduri de căutare în altă parte. Nu e ea de vină că-l va părăsi, ci trecutul bărbatului se răzbună. Bărbatul, aşa cum l-au desfrânat viciile, nu mai corespunde instinctului maternităţii femeii sale şi aşa trebuie să-şi tragă plata: rămâne fără urmaşi sau şi fără soţie.

Dar să presupunem că, totuşi-totuşi, i se va nimeri ca să aibă şi urmaşi. Aceştia vor purta următoarele poveri părinteşti: o sănătate şubredă, un chip îmbătrânit, diferite neputinţe fără leac, iar de scapă cu zile vor fi nişte chinuiţi ai sorţii şi slabi de minte. Cum şi de ce? Iată cum şi de ce: ştim de adineauri, că toate faptele insului se înseamnă în două locuri: undeva într-o contabilitate nevăzută, şi al doilea, ceva mai |văzut, în grăuncioarele de cromatina, în genezele cromozomilor, adică în factorul biologic al eredităţii. Şi-a distrus părintele cu viciile lui milioane de celule nervoase ? Acestea, nerefăcându-se niciodată, ci totalul celor distruse şi sănătatea la care se găsea în momentul când îşi chema un urmaş pe lume, reprezentând situaţia lui, se şi însemnase în stocul de cromozomi, cu atâtea geneze recesive mai mult, ceea ce n-ar fi păţit dacă ar fi avut o purtare mai bună. Vreţi dovadă la îndemâna oricui ? Iată-o: nu lovesc pe nimeni, dimpotrivă, simt alăturea cu durerea oricui.

Să zicem că o pereche de oameni n-au avut pacoste cu viciile tinereţii, deci n-au sistemul nervos şubrezit dintr-o vină ca aceea. Totuşi, nevoile vieţii ostenesc nervii oricui. Această ostenire a vieţii e de fapt o ostenire a elanului, a agerimii, a vioiciunii rezistente a sistemului nervos şi a celorlalte ţesuturi şi umori. Acestea toate se înscriu numaidecât în patrimoniul genetic al eredităţii, în vreme şi pe măsură ce se adaugă. Factorul biologic al eredităţii rezumă starea oricărui moment, precum şi situaţia biopsihică a părinţilor, fie aparte, fie angajaţi în procesul rodirii. Proba o dau copiii, care vin la intervale mai mari de vreme. Cei din tinereţe sunt mai vioi, mai sprinteni, mai sănătoşi, mai ageri la minte; pe când copiii veniţi mai la bătrâneţea părinţilor sunt mai molâi, mai împiedicaţi, mai bătrâni. Nu au nici o vină şi nici un leac. Aşa sunt construiţi genetic şi ireversibil, realizându-sc armonia ce se vede, cu materialul ce li s-a dat, în răstimpuri de vreme. Revenind la corespondenţă, pricepem mecanismul după care apare în lanţul cromozomilor roiul boabelor de neghină, genezele recesive şi ravagiile ce le pot face ele, dacă nu sunt scoase din lucru de perechea mai sănătoasă a celuilalt părinte.

Mai sunt urmări ale desfrânării şi destul de grele încă din tinereţe. Poate s-a bănuit din cele de până aci, că organismul întreg se piperniceşte, glandele în totalul lor rămân atrofiate, scoase din lucru şi cu toate urmările acestui dezechilibru umoral. Aşa se ajunge pe rând la atrofierile diferitelor organe din iconomia generală a corpului, şi aşa apar sterilitatea, nevrozele şi o stare generală de boală, sau o predispoziţie spre tot felul de boli. Nu mai vorbesc de stările sufleteşti: frica, slăbirea minţii, obsesii, ideile fixe, răstălmăcirea înţelesurilor şi o continuă muncire de conştiinţă. E reacţiunea sufletului la starea mizerabilă în care i-a ajuns casa prin patimi."

*

Creștini sau păgâni?

În Tr. Severin, pregătirile pentru Zilele Severinului sunt în toi. Acestea sunt dedicate Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, patronul municipiului. Atrăgeam atenţia în ,,scrisoarea" precedentă, dar şi în alte publicaţii severinene, asupra acestor manifestări complet nepotrivite în Postul Mare şi rugam pe cei cu putere de decizie să amâne tărăboiul acesta pentru după Paşti. Nu era un efort deosebit şi nimeni nu s-ar fi supărat de această hotărâre. Speram că acolo sus sunt oamenii pe care i-am văzut de nenumărate ori la televizor prezenţi la tot felul de slujbe religioase, închinându-se şi cu dreapta şi cu stânga, pupând cu poftă orice şi pe oricine, numai să se vadă bine pe sticlă, numai să impresioneze publicul, alegătorii, cu evlavia şi credinţa lor. Credeam că sunt tot cei care nu scapă nici un prilej să se bată în piept şi să se declare vajnici apărători ai tradiţiilor româneşti. N-a fost aşa! Şi anul acesta, în Postul Sfintelor Paşti, în Severin, vor sfârâi grătarele, se va bea vârtos, se va cânta şi se va dansa, se vor face jocuri de artificii şi multe altele specifice momentului.

Sfântul Mare Mucenic Gheorghe este patronul şi ocrotitorul Severinului. Este un vechi obicei creştinesc şi românesc, ca fiecare familie şi fiecare localitate să aibă câte un sfânt ca patron. Familiei acest sfânt i se rânduieşte la cununie şi el va fi sărbătorit ca ,,praznic" cât timp va exista familia respectivă; localităţilor rurale le este decernat câte un sfânt, cel mai adesea patronul/hramul bisericii. Există şi cazuri când biserica are un patron-hram, iar satul sărbătoreşte ca patron un alt sfânt, care, de cele mai multe ori, a fost patronul unei biserici mai vechi din acea localitate, aşa cum e cazul Malovăţului. Cu prilejul patronului unui sat se organizează nedeia sau ruga. La sărbătorirea unui patron, fie că e vorba de o familie, fie de un sat, de dimineaţă se face slujbă la biserică şi la ea participă familia respectivă şi cât mai mulţi din sat. După-amiază, familia, în cazul praznicului, sau familiile satului, în cazul nedeii, rugii, fac o pregătire specială, o masă,

la care participă rudele, prietenii, cunoscuții, călătorii, cerșetorii. Altfel spus, patronul/hramul se sărbătorește prin rugăciune și milostenie(faptă bună). Era lege ca atunci când sărbătoarea unui sfânt era în zi de post să se gătească de post, fără comentarii. Pentru că foarte mulți români poartă numele Sfântului Marelui Mucenic Gheorghe și-l sărbătoresc ca zi onomastică, Biserica a rânduit, cu ani în urmă, ca atunci când 23 Aprilie cade în Postul Mare, pomenirea sfântului să se facă a doua zi de Paști, tocmai pentru a nu se face pregătiri și mâncare de dulce. Nu știu de ce nu se mai respectă această rânduială.

Ceea ce se face în Zilele Severinului este o batjocură la adresa lui Dumnezeu, a Sfântului Gheorghe, la adresa Bisericii. Nu-i de mirare că ne merge așa cum ne merge, că toate ne ies anapoda în economia județului, că instituțiile s-au închis pe bandă rulantă, că suntem printre județele cu cel mai mare număr de șomeri, că seceta ne pârjolește pământul de mulți ani, că sărăcia e la ea acasă, că avem în județ peste șase mii de bolnavi de cancer! Patronul se pare că și-a întors spatele, scârbit de ,,Zilele Severinului", de felul cum înțelegem noi să-i aducem rugăciune și jertfă. Cei care batjocoresc în felul acesta cele sfinte an de an, ar trebui să se înfioare, fiindcă Dumnezeu nu se lasă batjocorit. Eu mi-am făcut datoria și le-am spus! Mai mult nu pot face. Balaurul e prea mare! Doar Sfântul Gheorghe s-ar putea ocupa de el!

*

Sonet

Dintre poeziile lui Alexandru Vlahuță alegem această poezie pregătitoare de Paști:

„Din nou coboară-Te-ntre noi, Iisuse,
Căci iarăşi turma Ta e rătăcită
Şi iar se-ntinde noaptea cea cumplită
A vechii uri, de Tine-atunci răpuse.

De-abia se mai zăreşte ca prin sită,
A mântuirii stea. Dar cât de sus e!
Se îndepărtează parcă... Cine spuse

Căci stingerea ni-i singura ursită?
O, vino, Iubitorule de oameni,
În sufletul bătrânei lumi să sameni
Din nou credinţa cea nemuritoare...
Cunoaşte-L vom? Pleca-vom fruntea oare
Când întinzându-Şi mâinile amândouă
Asupră-ne, va zice: „Pace vouă!“?

*

Pregătiri de cină

Dintre poeziile lui Vasile Voiculescu o alegem pe cea cu acest titlu:

„Venise primăvara şi stepele gorgane
Cu tort de flori alese îşi peticeau Chilimul...
Şi doldora de mărfuri, de bani şi caravane
Se pregătea de Paşte întreg Ierusalimul.
Pe uliţe un zbieret de miei fără-ncetare
Şi aburi calzi de azimi veneau din curţi vecine;
Copii, fugiţi din joacă, cerşeau, scâncind, mâncare
Şi se-agăţau de poala grăbitei gospodine.
Isus, din foişorul cu şiţă înverzită
Privea deşarta caznă şi robotul zadarnic...
O silă uriaşă şi-o milă nesfârşită,
Ca umbra şi lumina, luptau în el amarnic.
Chesat şi aprig Iuda se târguia la poartă
Oprind din drum casapii cu mieii de vânzare;
Ioan pleca la apă cu vasele de toartă,
Iar Petru da cuţitul pe gresii şi amnare.
Cu multă greutate găsiră precupeţul
Ce s-a-nvoit să intre cu mielul în ogradă

Şi dup-o grea tocmeală, peşin plătindu-i preţul,
L-au înşfăcat şi veseli i l-au adus să-l vadă.
Era un miel molatic cu laţele plăviţe,
Mirositor a lapte - şi-l toropise somnul,
Cu fruntea cucuiată de două mici corniţe,
Şi presimţind scăparea, a behăit spre Domnul.
Atunci duios şi paşnic, ca un păstor de munte,
Isus îl luă în braţe cu-adâncă sfâşiere,
Îl sărută cu sete pe bot, pe ochi şi frunte,
Apoi întoarse capul şi-l dete spre junghere.
Cu mâneci suflecate voioşi îl apucară,
Îi scoaseră cordeaua, smulgându-i clopoţelul,
Doar Iuda-nţepenise, holbat, năuc pe scară
Privind sărutul tainic ce osândise mielul."

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, am primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Părintele Prot. Prof. Dr. Ioan Dură**(Bruxelles-Belgia): **300 lei; Doamna Ivanovici Florica** (București), **Doamna Enache Maria**(București) și **Doamna Dițu Aurica** (București): câte **250 lei**; **Domnul Ovidiu Mitran-De Keyser** (Zoersel-Belgia): încă **220 lei**; **Doamna Ramona Sprijan** (Cluj-Napoca): **110 lei**; **Doamna Ing. Aurica Zăuleț**(Tr. Severin), fiică a satului Bârda și **Doamna Ionescu Ana-Maria** (Câmpina - PH): câte **100 lei**; **Doamna Aurelia Trif** (București): **60 lei.**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Ca urmare a hotărârii Consiliului Parohial, anul acesta parohia noastră va acorda următoarele ajutoare bănești unor persoane cu situații dificile: **Pau Dumitru**(pentru copil), **Badea Vasile**(pentru mătușă), **Badea Leontina**(pentru nepot), **Ștefu Constantin**(pentru copil), **Căprioru Ion, Cioabă Constantin** (pentru mătușă) și **Borcilă Elena**(pentru nepoți)

din Malovăț, **Malescu Gheorghe** (pentru nepoți) și **Răulescu Eleonora** din Bârda. Fiecăruia din cei menționați li s-a trimis prin poștă câte **100 lei**. Atât am putut!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Iar tărăboi în Postul Mare,** în „*Datina*", Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6620(7 apr.), p. 5; **Rânjetul bancherului,** în „*Datina*", Tr. Severin, an. XXVI (2016), nr. 6621(8 apr.), p. 2; **Negocierea**, în „*Datina*", an. XXVI(2016), nr. 6622(9-10 apr.), p. 4; ***„Scrisoare pastorală" – 322***, în „*Armonii culturale*", Adjud, 2016, 9 apr., ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro*); în „*Bibliotheca Septentrionalis*", Baia Mare, 2016, 10 apr., ediție și on-line (*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*); în „*Observatorul*", Toronto (Canada), 2016, 14 apr., ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); în „*Clipa*"(SUA), 2016, 14 apr., ediție on-line(*http://www.clipa.com*); **Ion din lume fără lume,** în „*Națiunea"*, București, 2016, 12 apr., ediție on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro*); **Fericiți cei ce nu fac nimic**, în „*Datina*", Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6623(12 apr.), p. 1, 7; **Sexul îngerilor,** în „*Omniscop"*, Craiova, 2016, 14 apr., ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*); **Limba nu se vinde**, în *„Datina",* Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6626(15 apr.), p. 4;

De asemenea, parohia noastră a mai publicat două cărți:

- Ediția a II-a din vol. II al lucrării lui Grigore Maerean, **Chemări la Domnul**(216 pag.) și

- Vol. VIII din cartea preotului Dvs., **Scrisoare pastorală** (624 pag.). Volumul cuprinde numerele 280-320 ale „*Scrisorii pastorale*."

Cu ajutorul lui Dumnezeu, am ajuns la volumul al VIII-lea al „**Scrisorii pastorale**". Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru puterea, sănătatea și răbdarea pe care mi le-a dat să duc

această sarcină! Vă mulțumesc Dumneavoastră, enoriași și susținători ai parohiei noastre de aproape și de departe, fiindcă mi-ați asigurat baza materială! Mulțumesc tuturor celor ce s-au ostenit să răspândească în parohie această „publicație". Mulțumesc conducerii unor publicații din țară și din străinătate, care au preluat „*Scrisoarea pastorală*" integral sau parțial și au răspândit-o mai mult decât ne-am fi închipuit, când am plecat la drum. Menționăm în acest sens revistele „Observatorul" (Toronto-Canada), „*Bibliotheca Septentrionalis*" (Baia Mare – MM), „*Națiunea*"(București), „*Omniscop*" (Craiova), *„Appolon"* (Mizil), „*Appolon junior*" (Mizil), „*Fereastra"* (Slobozia-IL) și lista ar putea continua. Mulțumesc celor ce ne-au încurajat să continuăm, când puneam sub semnul întrebării dacă se merită sau nu acest efort. Dacă a fost de folos sau nu, Dumneavoastră, cititorii, puteți aprecia. Personal, regret că nu am putut s-o fac mai bună, mai de folos sufletesc. Cu siguranță, că ar fi trebuit mult mai mult material religios. Am ținut seamă de preferințele celor mulți și am căutat s-o fac cât mai accesibilă și cât mai plăcută, pentru a atrage cititorii. Am fugit de limbajul de lemn, specific atâtor publicații de acest gen; am introdus rubrici de larg interes, cum ar fi cele legate de aspectele sociale, culturale, de folclor, de istorie, pagini memorialistice, numeroase știri legate de viața parohiei și de activitatea preotului. Am publicat pagini de zidire sufletească, de întărire în credință, materiale în care am luat atitudine față de prozelitismul sectar. Am analizat, pe cât ne-a stat în putință, numeroase aspecte sociale, politice și religioase din țară și din străinătate, trecându-le prin filtrul de gândire al omului de la țară, nepoluat de ideologii politice și de partid. Am avut mereu în centrul atenției interesele țării, ale Bisericii, ale neamului românesc, ale comunității locale. Am valorificat, pe cât ne-a stat în putință, comoara folclorului mehedințean, scoțând la lumină, pentru prima dată, culegeri pe care le-am făcut pe teren în urmă cu peste 40 de ani. Prin paginile memorialistice am

conturat adevărate fresce de epocă, am readus în actualitate oameni, fapte, întâmplări de altădată, zugrăvind astfel personalitatea oamenilor din aceste părți, concepția lor despre lume și viață, contextul politico-social prin care au trecut, greutățile, necazurile și bucuriile lor. Multe dintre materialele publicate în „*Scrisoare pastorală*" au alcătuit cărți tematice. *„Scrisoarea pastorală"* rămâne o mărturie, că Biserica are și azi un rol important în peisajul religios, cultural și social al satului românesc în special și al societății în general, că se poate realiza ceva chiar și la nivelul unui sat, dacă vrea Dumnezeu și oamenii depun un pic de strădanie. Regretăm că nu am putut să-i oferim o altă haină, un aspect de revistă propriu-zisă, dar aceasta a fost formula cea mai potrivită și mai ieftină pentru ca să rezistăm. Dacă „publicația" ar fi apărut în condiții mai pretențioase, n-am fi putut să suportăm cheltuielile necesare, ca s-o răspândim gratuit cititorilor. Vasile Alecsandri are o nuvelă, **Galbânul**, în care scoate în evidență, că mult mai mult circulase și mult mai mult folos adusese o monedă de valoare foarte mică, de cinci bani, decât un galben greu și dolofan, care fusese ținut ascuns prin nu știu ce cotloane de un singur proprietar. Fie ca și „Scrisoarea pastorală" să fie asemenea acelei monede ieftine, care să ajungă în mâinile și sub ochii a cât mai mulți cititori, care să fie mulțumiți de ea.

*

Lucrări la cimitire

Am reușit să facem curățenia generală la ambele cimitire.

*

Excursii

Parohia noastră organizează o excursie la Azilul de bătrâni din Vânjulețț(MH) pentru joi după Paști(5 mai). Cei care participă sunt rugați să pregătească ceva de mâncare sau îmbrăcăminte pentru a le dona celor de la azil. Vom pregăti și din partea parohiei o masă pentru cei internați, așa că și cei care nu vor merge vor participa cu ceva. Dacă locurile din

autocar vor fi toate ocupate, ar reveni un preț de 8 lei/pers. pentru transport. Chiar și cei care nu au posibilitatea să achite costul vor putea merge, în limita locurilor disponibile și vom plăti din soldul parohiei;

*

Licitații

Dumnică, 8 mai, la orele 12, în biserica de la Malovăț, va avea loc licitația pentru arendarea curții bisericii din Malovăț; duminică, 15 mai, la orele 12, în biserica de la Bârda, va avea loc licitația terenurilor bisericii din Govăra, Bucium, Dealul Corbului, curtea bisericii și cimitirul din Bârda.

*

Înmormântări

În ziua de 14 apr. am oficiat slujba înmormântării pentru **Ghilerdea Ana** (93 ani) din Malovăț. Dumnezeu s-o ierte!

*

Program

În luna mai avem următorul program de slujbe: **30 Apr.,** la ora 23, slujba Învierii cu Sfânta Liturghie la Bârda; **1 Mai(**la ora 3 noaptea, slujba Învierii la Malovăț); **2 Mai**(slujbă la Malovăț, cu slobozirea Paresimilor la vii); **3 Mai**(slujbă la Bârda, cu slobozirea Paresimilor la vii); **7 Mai**(pomeniri la Bârda dimineața, cu slobozirea Paresimilor la morți; pomeniri la Malovăț de la ora 11, cu slobozirea paresimilor pentru morți); **8 Mai**(Malovăț); **14 Mai**(Malovăț-Bârda); **15 Mai** (Bârda); **21 Mai**(pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **22 Mai**(Malovăț); **29 Mai**(Bârda). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, ori la telefon: **0724. 99. 80. 86**. Mai poate fi contactat pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sfintele Paști să le petreceți cu sănătate, pace și bucurie!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XV(2016), nr. 324(16 – 30 Aprilie)

Dragii mei enoriași!

Pe Baraba îl vrem!

Numele acesta ne duce imediat cu gândul la acel personaj înfiorător din Sfânta Scriptură, condamnat la moarte, pe care cei prezenți la procesul intentat Mântuitorului Iisus Hristos cereau în mod repetat să fie eliberat, iar Domnul să fie răstignit! Cutremurător!

În Biblie se spune despre el doar că era ,,tâlhar" și că își aștepta executarea sentinței de condamnat la moarte. Nu știm pentru ce fapte. Poate ucisese, poate violase, poate îndemnase poporul la răscoală, poate furase, poate înșelase, poate fusese demnitar și luase mită sau își însușise din banii sau bogățiile statului ceva. Asemenea cazuri erau destul de frecvente. Ne amintim, tot din Sfânta Scriptură, că, împreună cu Mântuitorul, au mai fost răstigniți doi ,,tâlhari". Așadar, toți cei care săvârșeau infracțiuni grave erau numiți ,,tâlhari" și de cele mai multe ori erau condamnați la moarte. Altfel spus, acești oameni erau socotiți cei mai de jos ai societății, gunoiul.

Tot din Biblie aflăm că, în momentul în care Pilat, guvernatorul roman, care, în virtutea demnității sale, îndeplinea și funcția de judecător suprem în provincia Palestina, încerca să-L scape de condamnare pe Iisus, convins fiind de nevinovăția Sa, propune poporului un ,,târg": ,,Era obiceiul la evrei, ca de Paști să elibereze un tâlhar" din închisoare. Atunci Pilat le-a zis: ,,- Pe care voiți să vă eliberez, pe Baraba sau pe

Iisus ce se zice Hristos?" Cei prezenți au răspuns în cor, repetat: „Pe Baraba! Pe Baraba!" „Și cu Iisus ce să fac?" a întrebat Pilat. „Să se răstignească! Să se răstignească!"

E cutremurătoare atitudinea acestei mulțimi. Dar să vedem cine alcătuia această „mulțime" din curtea pretoriului. Aflăm, tot din Biblie, că acolo erau „arhierei și cărturari" și cei care se bucurau de trecere, în sensul că erau agreați de mai marii zilei. Așadar, era vorba de acoliții stăpânirii religioase și politice din Ierusalim, de profitorii, care veniseră sau fuseseră chemați, ca să asiste la proces și să „voteze" ceea ce mai marii lor le comandau. Atenție! Nu este vorba de locuitorii de rând ai Ierusalimului, de poporul cel adevărat. Acesta îi ieșise lui Iisus înainte cu câteva zile la porțile cetății, își întinsese hainele pe jos ca să treacă El, împodobise gardurile cu țesături multicolore, purtase în mâini ramuri de finic și strigase: „Osana, Fiul lui David!" Poporul Îl primise ca pe un împărat. Stăpânirea îl condamna ca pe ultimul tâlhar peste numai patru zile, iar profitorii zilei strigau, cu spume la gură „E vinovat de moarte!" „Să se răstignească!" Toți fac parte din poporul evreu, cu excepția lui Pilat și a ostașilor romani, dar nu toți gândesc la fel. Mulțimea de oameni simpli, curați sufletește, pe care El îi învățase și îi vindecase, vedea cu înfrigurare în Iisus pe „Fiul lui David", viță împărătească, Omul capabil să-i elibereze de sub robia romană. Îl adorau, Îl iubeau sincer și adevărat. Cei din curtea pretoriului formau un grup-tampon, care avea și rolul de a stopa eventuala pătrundere cu forța a poporului adevărat, care ar fi vrut să-L scape. Fiecare dintre cei din curtea pretoriului era beneficiarul unui câștig oarecare din cârdășia cu stăpânirea: fie o funcție publică, fie o scutire de impozit, fie cine știe ce înlesniri. Nu ședeau degeaba acolo în timp de noapte, ca să asiste la procese, ca să strige, să vocifereze. Erau chemați doar când stăpânirea știa că trebuie să facă o ilegalitate, să forțeze lucrurile într-un caz oarecare și aveau nevoie de susținători, pentru a da tărie hotărârii lor.

Atitudinea celor din curtea pretoriului, care „votează” orbește tot ceea ce li se spune, în speranța unui viitor câștig pentru loialitate, sau ca răsplată pentru niște beneficii deja primite, ne înspăimântă. Cât se poate coborî ființa umană pe scara valorilor morale pentru „o strachină de linte”, cum ar fi spus cineva din vremea noastră! Nu știm ce obligații aveau față de stăpânire. Poate primiseră o sticlă de bere, un kilogram de zahăr sau de orez, un pachet de țigări, o umbreluță, un creion, o tigaie sau ceva asemănător! Nu mai contează! Important este că ei sunt în stare să-și vândă și sufletul. Forțează pe judecător să condamne la moarte un om nevinovat. Știau bine că-i nevinovat, îl văzuseră, îl auziseră, poate îi vindecase și pe ei sau pe vreunul din casa și din familia lor, dar, la semnul „șefului”, votau pentru condamnarea lui la moarte. Știau că, dacă va scăpa cu viață, le va mai vindeca și alți bolnavi, poate le va mai învia și morți, dar nu conta. „Șeful” a zis așa și gata!

Baraba era un „tâlhar”. Așa cum am spus mai sus, nu știm ce infracțiuni săvârșise, dar fusese condamnat de un tribunal. Aștepta în „beciul domnesc” ziua execuției. Masa de manevră din curtea pretoriului știa bine că, dacă Baraba iese din închisoare, își va continua activitatea infracțională: va ucide, va tâlhări la drumul mare, va jefui case și instituții, iar dacă îl vor pune în funcții publice va face altele și mai mari. Cu toate acestea, fiindcă „șefii” au zis așa, „poporul” sau, mai bine-zis, adunătura din curtea pretoriului îi cere eliberarea.

Cazul prezentat ne duce la concluzia că interesul personal, de grup, de partid, de gașcă, dezumanizează în multe cazuri pe om. Logica, buna-cuviință, frica de Dumnezeu și respectul de oameni sunt anulate. Individul devine o rotiță dintr-un mecanism al morții și al distrugerii, care nu mai raționează, nu mai alege între bine și rău, ci execută orbește ceea ce i se cere. Avem nenumărate astfel de cazuri în istorie, când oameni care în viața civilă erau intelectuali, artiști,

oameni demni de tot respectul, când au ajuns în anumite împrejurări, au devenit adevărate brute.

Îndrăznim să ne întrebăm și să vă întrebăm: nu cumva, oare, cei mai mulți dintre noi semănăm acelui grup din curtea pretoriului? Cred că da! Să ne facem un examen de conștiință și vom vedea că așa este. De câte ori am ales dulceața de câteva minute a unui păcat și am alungat răsplata veșnică, pe care ne-ar fi dat-o practicarea virtuții? De câte ori n-am cerut pe Baraba, fie că a fost el băutură, fie fumat, fie desfrâu, fie furt, fie jurământ strâmb, fie crimă, fie mită, fie înșelăciune sau altele asemenea și am ,,votat" uciderea lui Iisus, fie că s-a numit El cumpătarea, abținerea, credința, mila, binefacerea, omenia, rugăciunea, fapta bună, postul etc.!

Baraba din Biblie a fost un personaj real, așa cum a fost și Domnul Iisus Hristos. Tabloul judecății Mântuitorului ne ajută să înțelegem mai bine psihologia mulțimii însetate după beneficii, în ciuda considerentelor morale; mulțimea aceea poate să fie simbol pentru noi în viața morală, poate să fie o imagine a fiecăruia dintre noi, care este mai tentat să aleagă răul decât binele, păcatul decât virtutea, urmând mai degrabă pe diavol decât pe Dumnezeu!

Cine are urechi de auzit să audă!

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea împărăției,** mai spicuim un fragment:

,,CEI CE-ŞI BEAU MINTEA. Grozavă expresie şi adevărată, cuvânt cu cuvânt. Ne reamintim efectul hormonilor asupra scoarţei cerebrale: excită spre poftele genezice. Exact acelaşi lucru îl face şi alcoolul, sub orice formă şi la orice grad de tărie; aprinde mintea spre aceleaşi pofte. Nu suplineşte însă nici un hormon în rolul lui binefăcător, ci pe oriunde trece ameţeşte, arde şi atrofiază. Omoară alte milioane de celule nervoase şi fire telefonice. Toate isprăvile se

trec la activ, întocmai ca mai sus şi se transmit zestre părintească la copii.

Mai grav: dacă prea din tinereţe se dedau flăcăii la băutură, se întâmplă că ajung neroditori. Glandele lor genezice se vor atrofia şi vor produce nişte celule incapabile de rodire. Se apără şi firea pe cât poate: nu ia în spate orice i se-ncarcă. Chiar dacă se dau la băutură mai târziu şi încă nu scapă de pedepse. Aşa de pildă, cercetătorii în chestiune au găsit forme monstruoase de spermatozoizi, având ba două capete, ba două cozi, ba alte forme, efecte ale beţiei. Beţia îşi înscrie urmările până şi în celula genezică, mică de 60 de miimi dintr-un milimetru.

Ceea ce e dureros e faptul următor: de se întâmplă vreo zămislire cu o atare sămânţă beată, şi care-i mai mult siluire decât iubire, urmaşul va fi, cu maximă probabilitate, epileptic - boală de nervi fără leac. Aceasta e cu atât mai sigur, cu cât, la scârba şi spaima bietei mame, se mai adaugă şi bruftuluiala câtorva înjurături de Dumnezeu. Deci, dezechilibru în toate părţile, dezechilibru în mediul umoral, dezastre în patrimoniul ereditar, dezechilibru moral, o mai fi având şi mama ceva de adaus, dacă nu alta, cel puţin spaima ce-o mănâncă, şi încă e de ajuns ca să se arate pe lume, în loc de un chip senin, un chinuit de draci şi martor la judecată împotriva părinţilor săi.

Sfârşitul beţivului e sau în şanţ sau în casa de nebuni; iar sufletul în iad încă de aici. Urmaşii lui - nu mai zic nimic, mila mă opreşte; totuşi mai am şi o milă preventivă, pentru viitor, care mă face să scriu.!"

*

Rugăciune

Am găsit pe internet o frumoasă rugăciune, creație a Părintelui Ilarion Argatul (1913 -1999), mare duhovnic și vrednic slujitor al Domnului. Fiind vreme de post, o redăm:

„Doamne, Dumnezeul nostru și al tuturor puterilor, dăruiește sănătate și vindecă-i pe cei bolnavi, dă-le hrană

celor înfometați, haine și adăpost celor care nu au, libertate celor care sunt lipsiți de ea, iertare de păcate tuturor.

Luminează-le, Doamne, mintea celor care sunt în examene.

Dă, Doamne, liniște și pace în lume și ne iartă pe noi păcătoșii! Luminează-le mințile Doamne la toți mai-marii vremii din Acel Guvern Mondial, care vor să distrugă întreaga omenire, pentru ca să rămână ei stăpânii acestui sfânt pământ al Tău Doamne!

Întărește-ne în dreapta Ta credință, alungă de la noi pe toți vrăjmașii, cei văzuți și nevăzuți.

Dăruiește-mi și mie, Doamne, tot ceea ce doar Tu crezi că-mi este de folos; fie, Doamne, așa cum voiești Tu și nu după voia mea. Binecuvântat fie Numele Tău Cel Sfânt în vecii vecilor, Amin.

Doamne, noi ne rugăm pentru cei care nu au timp să se roage, pentru cei care nu au credință, care nu au nădejde în Dumnezeu; ne mai rugăm pentru săracii pentru care nimeni nu se roagă.

Și mai pomenește, Doamne, pe cei săraci, adormiți întru Domnul, și care nu au pe nimeni care să-i pomenească. Amin!"

*

Pricesne

În Săptămâna Sfintelor Patimi se cuvine să-i dăm cuvântul Părintelui Cristian Pomohaci, să ne zică două pricesne pline de sensibilitate și semnificații:

Am văzut un Om odată

Jos sub crucea răsturnată dintr-un sat,
Am văzut un Om odată,
Stând cu fața-n mâini lăsată
Și cu fruntea-nsângerată

Și plângea, plângea, de parcă
Toată lumea L-a lăsat!

M-am oprit atunci din cale, lângă El.
Lacrimile-I curgeau vale,
Printre degete, în poale,
De-ți venea să-I plângi de jale,
Călător pornit pe cale, singurel.

Fața-I era toată albă, ca de crin,
Dar albeața ei curată,
Sângele-o brăzdase toată
Pe-a Lui frunte-nsângerată
O cunună era roată, numai spini.

Când I-am spus să nu mai plângă,
M-a privit duios.
A pus fruntea-n mâna stângă
Și-a-nceput din nou să plângă,
Ca și când ar vrea să frângă
Lacrima ce-I curgea lângă cruce jos.

Iar în palme și-n picioare răni de cuie
Și atunci, plin de mirare,
Mi-am adus aminte care
E străinul din cărare.
Când mă-ntorc – minune mare: nu-L văzui!

Azi când trec prin multe sate și prin lunci,
Când văd crucile lăsate,
Mi-e-mi pare că pe toate
Stă un Iisus, Care plânge,
Plin de răni și plin de sânge, ca atunci.

O, Părinte-al mângâierii

O, Părinte-al mângâierii,
Vezi-mă din cerul sfânt,
Că în brațele durerii
Și-n suspinuri mă frământ.

Tinde-Ți mâna Ta cea dulce
Spre-al vieții mele chin,
Mâna care poate-aduce
Suferințelor alin.

Și-mi pogoară-n suflet iar
Pacea mângâierii azi,
Când mi-e inima amară
Și-mi curg lacrimi pe obraz.

Nopți și zile strig, Părinte,
Și te chem mereu plângând,
Că de Tin-mi-e dor fierbinte,
Însetat sunt și flămând.

Dă-mi putere și răbdare,
Până când mă vei scăpa,
Ca-n durerea mea cea mare,
Să nu leapăd voia Ta.

O, Părinte-al mângâierii,
Vezi suspinul meu când gem,
Că din brațele durerii,
Azi cu duh zdrobit Te chem!

*

File de jurnal – 21 Nov. 1981

,,Am avut, toți preoții din județ, o ședință la Teatrul Național din Tr. Severin. Problema luptei pentru pace a fost tema. A prezidat episcopul Damaschin Severineanul. Au vorbit foarte mulți preoți. În județul nostru, ca în întreaga țară, se fac mitinguri, manifestații și demonstrații pentru pace, pentru înlăturarea bombelor cu neutroni, pentru neinstalarea rachetelor cu rază medie de acțiune. Aceasta, pe lângă scopul nobil, uman, al luptei pentru pace, ar avea, după părerea mea, și două motivații politice. Pe plan extern, atitudinea țării noastre privește interesele Pactului de la Varșovia, care, la ora actuală, se simte amenințat de intenția Occidentului de a instala noile rachete cu rază medie de acțiune. Pe plan intern, demonstrațiile își au rolul de a crea o anumită stare de spirit, specifică vremilor pregătitoare războaielor. Convine stăpânirii această stare de spirit, pentru motivarea crizei economice și a penuriei de alimente.

Raționalizarea alimentelor continuă, devenind tot mai acută. Au fost introduse ,,abonamente" pentru pâine și la țară. Bătrânii, pensionarii, copiii și salariații au dreptul să cumpere pâine. Ceilalți nu au dreptul. Merg zilnic, șiruri-șiruri, până la Bobaița, ca să-și ia jumătatea de pâine ce le revine de persoană. La Malovăț, gestionara se ține cu boata să nu năvălească în magazin cumpărătorii și să poată să le distribuie alimente.

*Unchiu-meu Sandrică mi-a spus că la Șantierul Naval s-au făcut restricții serioase cu privire la folosirea cantinei muncitorești. În prima zi când nu au fost primiți la masă decât abonații, trei sferturi dintre muncitorii șantierului au plecat acasă la jumătatea progr**amului."***

*****

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a mai primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Doamna Trocan Maria** din Lugoj,

fiică a satului Bârda: **200 lei**; **Doamna Prof. Univ. Dr. Ana Sofroni** din Brescia(Italia) și **Domnișoara Prof. Univ. Dr. Georgeta Ionașcu** din București, fiică a satului Malovăț: câte **150 lei; Doamna Luca Atena** din Tr. Severin, fiică a satului Bârda, **Doamna Ramona Sprijan** din Cluj-Napoca(CJ), **Domnișoara Avoc. Ramona Ploștinaru** și **Domnișoara Avoc. Mariana Olteanu**, amândouă din Caransebeș(CS), **Domnul Mocănașu Oprea** din Tr. Severin: **câte 100 lei**; **Domnul Valeriu Usturoi** din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț: **55 lei**; **Domnul Zaharescu Mihăiță** și **Domnul Mucioniu Petre**, amândoi din Tr. Severin, fii ai satului Bârda, **Doamna Crăciun Adriana-Doinița** din Mangalia(CT), **Doamna Crăciunescu Valeria** și **Domnișoara Nisioi Mihaela,** amândouă din Câmpulung-Moldovenesc(SV): **câte 50 lei;**

Domnul Dumitru Avram din Bârda a achitat pentru contribuția de cult **50 lei**;

Domnul Ciurel Valentin din Malovăț a donat 100 lei pentru clopot;

Părintele Cătălin-Sebastian Hogea din Albacete (Spania) ne-a trimis un ajutor din partea parohiei sale constând din 218 kg de alimente(ulei, zahăr, orez, paste făinoase, lapte praf pentru copii, dulciuri și conserve), cât și două cutii cu haine pentru copii.

Tuturor celor de mai sus le mulțumim cordial. Dumnezeu să le răsplătească!

*

Ca în fiecare an, și anul acesta, cu prilejul Sfintelor Paști, împreună cu Consiliul Parohial am hotărât să acordăm câte un ajutor în valoare de **100 lei** următoarelor persoane: **Pau Dumitru**(pentru copil), **Badea Vasile**(pentru mătușă), **Badea Leontina**(pentru nepot), **Ștefu Constantin**(pentru copil), **Căprioru Ion, Cioabă Constantin**(pentru mătușă), **Borcilă Elena**(pentru nepoți) din Malovăț, **Răulescu Eleonora** și

Malescu Gheorghe(pentru nepoți) din Bârda. Banii au fost trimiși prin poștă. Atât am putut!

*

În luna aprilie am donat pâine credincioșilor participanți la biserică, astfel: 4 Apr.(Malovăț): **250 pâini;** 10 Apr.(Bârda): **140 pâini;** 17 Apr.(Malovăț): **260 pâini**; 23 Apr.(Bârda): **90 pâini**; 24 Apr.(Bârda): **160 pâini**; 28 Apr.(Malovăț): **140 pâini**.

Așadar, în luna Aprilie s-au donat **1040 pâini.**

Copiilor participanți la slujbe, inclusiv celor ce au venit la împărtășit, li s-au donat și ciocolate.

Pe bază de tabel, am distribuit alimentele trimise de Părintele Cătălin-Sebastian Hogea.

Până la data de 30 aprilie s-au donat **312 exemplare** din cartea **Călăuză biblică.** Cei care nu s-au ostenit să vină la biserică s-o ridice, să fie sănătoși. Am închis prăvălia! De la 1 decembrie până acum a fost timp suficient. Exemplarele nedonate sunt puse în vânzare. Costă **30 lei/buc**.

*

Plăți

În această perioadă, am efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **4.200 lei** tipografiei pentru cartea preotului Dvs., **Scrisoare pastorală,** vol. VIII și cartea Părintelui Grigore Maerean, **Chemări la Domnul**, vol. II; **2.500 lei** pentru excursia la Prislop din 20 Aprilie; **945 lei** ajutoare de Paști (ajutoare și taxe poștale); **728 lei** pâinea donată în aprilie; **629 lei** impozit; **504 lei** pâinea donată în martie; **450 lei** protoieriei pentru chitanțiere; **400 lei** pentru curățenia cimitirului din Malovăț; **329 lei** poștei pentru colete; **300 lei** pentru curățenia cimitirului din Bârda; **135 lei** pentru ciocolată; **100 lei** pentru două cartușe la imprimantă; **56 lei** pentru internet; **50 lei** pentru curentul electric, cât și altele mai mici.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Cu noi este Dumnezeu!** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6629(21 apr.), p. 5; **Crucea tăiată,** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6630(22 apr.), p. 5; ***„Scrisoare pastorală” – 323***, în „*Armonii culturale”*, Adjud, 2016, apr. 25, ediție on-line(*http:// armoniiculturale.ro*); în „*Clipa*”, SUA, an. XXVI(2016), nr. 1207(25 apr.), ediție on-line(*http://www.clipa.com*); în „*Bibliotheca Septentrionalis*”, Baia Mare, 2016, 27 apr., ediție on-line (*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com)*; **Politica de cadre,** în *„Omniscop”*, Craiova, 2016, 26 apr., ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*); **File de jurnal – 31 nov. 1981,** în „*Omniscop”*, Craiova, 2016, 27 apr., ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*); **Oferta de carte – mai,** în „*Clipa*”, SUA, an. XXVI(2016), nr. 1209(9 mai), ediție on-line(*http://www.clipa.com*).

*

Spovediri. Împărtășiri

Cu prilejul Sfintelor Paști, în zilele rânduite, cât și în afara lor, au fost spovediți și împărtășiți, ori numai împărtășiți(copiii), următorii: **5+82+84+154=325 enoriași**. Dintre aceștia, **154** au fost copii și tineri(preșcolari, elevi, studenți). S-au înmulțit păcătoșii! Au fost și multe ploi, ce-i drept!

*

Inspecții

În ziua de 28 Apr., doi ofițeri de la ISU au inspectat biserica din Malovăț, urmărind în prim plan măsurile de prevenție a incendiilor. Au constatat că biserica este dotată cu patru extinctoare în loc de două, cu 100 metri furtun, care poate fi conectat în câteva minute la rețeaua de apă comunală, cu ușă de refugiu, cu plan de evacuare, cu indicatoare, cu unelte

potrivite pentru stingerea focului. Nu au fost motive să ne amendeze, așa cum au făcut-o la alte biserici, dar ne-au dat avertisment cu patru teme de rezolvat urgent: izolarea câtorva metri de cablu electric din altar, schimbarea tabloului de siguranțe, montarea de siguranțe automate și acoperirea meselor cu geam. Le vom rezolva în cel scurt timp posibil.

*

Excursii-pelerinaj

În ziua de miercuri, 20 aprilie, am efectuat o excursie pelerinaj la **Mânăstirea Prislop** din Județul Hunedoara. Au participat **56 persoane** din Malovăț, Bârda, Tr. Severin, Laz și Malarișca. Am vizitat **Tg. Jiu, Mânăstirea Lainici, Petroșani, Hațeg, Prislop, Caransebeș, Mânăstirea Teiuș.** Am vizitat, de asemenea, **Mormântul Părintelui Arsenie Boca**. Totul ar fi decurs normal, dacă un incident nu ne-ar fi stricat ziua. Câteva persoane participante, originare din Tr. Severin, au pretins să oprim autobuzul lângă o tarabă din apropierea mânăstirii Prislop. Au coborât, au comandat mici la grătar și a trebuit ca să așteptăm toți până s-au fript micii și au servit masa colegii noștri de drum. E inutil să mai menționez că era miercurea și Postul Mare. În limba română un gest de genul acesta se numește nesimțire. Mă întreb de ce au mai făcut efortul și cheltuiala să mai meargă până acolo. Mici găseau și în Severin destui!

Părintele Arsenie nu s-a lăsat dator. A doua zi după excursie, parohia noastră a primit câteva comenzi mari de carte. Mulțumim, Părinte, mai venim pe la matale!

*

Excursia proiectată la azilul de bătrâni din Vânjuleț o anulăm, deocamdată. Conducerea acelei instituții s-a arătat complet indispusă ca să ne primească, motivând că bătrânii de acolo au tot ce le trebuie și nu e nevoie de nimic. Păcat! La Ilovăț am fost primiți cu multă amabilitate, ceea ce a făcut ca să fie mulțumiți atât cei internați, cât și enoriașii noștri care i-

au vizitat. Un viciu de comunicare face ca niște oameni nevinovați să sufere! Vom vedea!

*

Lucrări la biserică

Clopotul de la biserica din Malovăț datează din 1843 și este destul de mic, pentru ca sunetul lui să se audă de la marginea satului. Ar fi nevoie de un clopot nou, dar prețul unui clopot obișnuit de aprox. 100 kg costă în jur de 120 milioane lei vechi. Cu prilejul excursiei recente am vizitat și mânăstirea Teiuș de lângă Caransebeș. Acolo am auzit bătaie de clopote excepțională, deși clopote nu existau. O instalație electrică făcea ca să se declanșeze sunetul de clopote înregistrate. Acea instalație costase 70 milioane lei vechi și o construise o firmă din București. Am luat legătura cu cea mai avizată firmă de instalații electronice din Severin și am aflat că au mai construit asemenea instalații la biserica din cartierul CET al Severinului și la cea din Dudașul Cernețiului. Ar costa 19-20 milioane lei vechi. Toți enoriașii noștri, care au aflat de această posibilitate au fost de acord să demarcăm lucrarea. Sperăm că în luna mai să realizăm și acest obiectiv. Nimeni nu e obligat să dea vreun ban, dar orice donație în acest scop este binevenită. Deja **Domnul Ciurel Valentin** a donat **100 lei**. Lista e deschisă.

*

Program

În luna mai avem următorul program de slujbe: **30 Apr**., la ora 23, slujba Învierii cu Sfânta Liturghie la Bârda; **1 Mai(**la ora 3 noaptea, slujba Învierii la Malovăț); **2 Mai**(slujbă la Malovăț, cu slobozirea Paresimilor la vii); **3 Mai**(slujbă la Bârda, cu slobozirea Paresimilor la vii); **7 Mai**(pomeniri la Bârda dimineața, cu slobozirea Paresimilor la morți; pomeniri la Malovăț de la ora 11, cu slobozirea paresimilor pentru morți); **8 Mai**(Malovăț); **14 Mai**(Malovăț-Bârda); **15 Mai** (Bârda); **21 Mai**(pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **22 Mai**(Malovăț); 29 Mai(Bârda). În restul

timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, ori la telefon: **0724. 99. 80. 86.** Mai poate fi contactat pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.*

*

Cu prilejul sărbătorilor pascale vă adresez Dvs. cele mai sincere felicitări, dorindu-Vă aceeași bucurie pe care au avut-o femeile mironosițe când L-au văzut pe Domnul Înviat și pacea pe care El a dat-o Sfinților Apostoli venind în mijlocul lor. Fie ca lumina Învierii Domnului să Vă lumineze sufletele, iar biruința Mântuitorului asupra morții să Vă încurajeze în nevoința duhovnicească și în mărturisirea lui Hristos Cel Înviat. Fie ca această zi din an să ne aducă fiecăruia dintre noi puterea jertfei în credință, înțelegere și mărturisire, dragoste frățească și mai ales fie ca această zi să ne deschidă fiecăruia dintre noi ușa cea mică a căii spre mântuire! Hristos a înviat!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XV(2016), nr. 325(1 – 16 Mai)

Dragii mei enoriași!

Cu prilejul sărbătorilor pascale vă adresez Dvs. cele mai sincere felicitări, dorindu-Vă aceeași bucurie pe care au avut-o femeile mironosițe când L-au văzut pe Domnul Înviat și pacea pe care El a dat-o Sfinților Apostoli venind în mijlocul lor. Fie ca lumina Învierii Domnului să Vă lumineze sufletele, iar biruința Mântuitorului asupra morții să Vă încurajeze în nevoința duhovnicească și în mărturisirea lui Hristos Cel Înviat. Fie ca această zi din an să ne aducă fiecăruia dintre noi puterea jertfei în credință, înțelegere și mărturisire, dragoste frățească și, mai ales, fie ca această zi să ne deschidă fiecăruia dintre noi ușa cea mică a căii spre mântuire! Hristos a înviat!

*

Între politică și morală

Între politică și morală este o prăpastie greu de trecut. Nu o spun eu, ci oameni mari ai istoriei. Un filozof italian, Machiaveli, spunea că în politică n-are ce căuta morala, ci doar interesul. Rareori s-au remarcat conducători de state cu comportare morală, de sfinți. Poate cronicarii de curte le-au scris cronici și istorii, în care ei au apărut ca unii coborâți cu hârzobul din cer. În realitate, sub masca spoită cu aur se ascundeau tot felul de crime, intrigi, afaceri murdare, bogății stoarse fără milă și fără drept de pe spinarea mulțimii, a poporului. Interesele politice au făcut ca morala, conștiința, să fie aruncate la coșul de gunoi.

Să ne oprim puțin la cazul lui Pilat, fiindcă ne este mai proaspăt din Sfintele Evanghelii citite în preajma Sfintelor Paști. Era guvernatorul Palestinei, țară ocupată de romani. Funcția lui echivala cu cea de rege. Avea puteri discreționare în țara respectivă. Nu era un om imoral. Cunoștea legile romane și își făcea conștiincios datoria față de imperiu și față de împăratul(cezarul) de la Roma. Din documentele păstrate încă în arhivele Vaticanului aflăm că Îl tolerase pe Mântuitorul și Îl urmărise chiar cu simpatie, atât el, cât și soția lui. Redactase rapoarte către împărat, în care-L elogiase pe Iisus, reușind să stârnească chiar interesul împăratului. Cezarul chiar dorea să-L cunoască personal pe Iisus. Iată că interesele religioase, invidia și viclenia arhiereilor evrei îl pun pe Pilat într-o situație penibilă. Îl pun între ciocan și nicovală. Arhiereii cereau cu orice preț condamnarea la moarte a lui Iisus. Pilat își împlinește datoria lui de judecător suprem și Îl judecă pe Iisus. Nu găsește în El nici o vină și aceasta o mărturisește public, în mai multe rânduri. Încearcă să-L salveze pe Iisus de la moarte, să-L elibereze chiar, dar nu poate. Avea la dispoziție foarte puțini soldați, se pare că numai o sută. Ceruse întăriri guvernatorului din Siria, dar de la Damasc până la Ierusalim drumul era lung, greu și se făcea pe jos, așa că ajutoarele întârziau să vină. Ca om politic și comandant militar, Pilat își dădea seama că nu poate ține situația sub control cu forțele pe care le avea la dispoziție. Autoritățile religioase puteau deveni primejdioase, fiindcă aveau destul de mare aderență la popor, iar nemulțumirile erau multe și profunde. O răscoală putea izbucni în orice moment și reușita ei însemna alungarea administrației romane, iar, o dată cu aceasta, căderea capului guvernatorului. Mai mult, arhiereii îl amenințau pe Pilat că se vor plânge cezarului, fiindcă guvernatorul nu condamnă la moarte, conform legii romane, pe unul care se pronunțase că este împărat. Șantajul era copleșitor. Rezultatul lui ar fi fost decapitarea guvernatorului. Conștiința îi spunea că Iisus este

nevinovat, interesul politic și personal îl determina să treacă peste orice considerente de ordin moral și să hotărască moartea Mântuitorului. Nu este atât de ușor să iei o asemenea hotărâre. Pilat era o rotiță dintr-un mare mecanism, mașinăria administrației imperiale. Nu făcea ceea ce voia, ci ceea ce trebuia, ceea ce era în interesul imperiului pe care-l reprezenta. A neglija îndatoririle politice și a respecta comandamentele morale personale, ar fi însemnat sfârșitul lui politic și fizic. De dragul poziției sociale, sacrifică glasul conștiinței. Interesul politic sacrifică principiile morale.

Câte cazuri de acest gen nu întâlnim și în zilele noastre! Din păcate! Interesul politic îi face pe mulți politicieni să încalce considerentele morale. Ca om, poate n-a ucis o muscă; în calitate de om politic este nevoit să declare război, în urma căruia să rămână mii de morți. Ca civil poate n-a furat un măr; ca om politic este nevoit să execute comenzi ale unor forțe din umbră, fie că acestea sunt partide politice, grupări infracționale cu mare putere de influență și să aprobe furtul bogățiilor țării, spolierea locuitorilor cu tot felul de biruri, care ajung în buzunarele unor potentați ai zilei și multe altele de genul acesta. De dragul câștigurilor mari, de dragul funcției și poziției sociale, mulți uită de Dumnezeu, de cele ce au învățat de la părinții și bunicii lor, de cele ce au citit în cărți și devin de nerecunoscut. Execută personal sau prin alții tot felul de acte infracționale și imorale, ajung de „nu mai au nici tată, nici mamă”, ci numai interes. Cel care reușește să ocupe funcții politice și să fie în același timp om integru din punct de vedere moral este un adevărat sfânt. Cunoașteți vreunul?

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea împărăției**, mai spicuim un fragment:

„JALEA ÎNTR-UN CONVOI DE MONŞTRI. Un scriitor, de foarte creştină formaţie, şi, probabil doctor, descrie

fizionomia unui azil de copii handicapaţi, proveniţi din familii alcoolice, de undeva, din Apus, în felul următor. Copii strigau în dezordine:„ Dom'le doctor! Dom'le doctor!”

Şi doctorul D. înainta, făcându-şi drum prin mulţimea groaznică şi de plâns a micilor monştri: o umanitate neizbutită, pierdută, rău făcută, slută şi neisprăvită, copii cărora le lipsea craniul sau bărbia, sau care nu erau decât un trunchi, sau un cap, nenorociţi, mici, respingători, urâţi, ca nişte oale de lut strâmbe, plini de urdori, de bube, de coji, de puroiul, care le curgea din ochi, din nas, din urechi şi din pielea de pe cap. Pitici şi uriaşi, slăbănogi nevinovaţi, cu braţe şi mâini de schelet. Tinere bestii, băieţi prea dezvoltaţi, cu fălci straşnice, cu umerii obrajilor ieşiţi ca nişte maiuri, făcuţi aşa pentru omoruri - viitori ucigaşi - ursiţi dinainte şi a căror privire tristă te urmărea fără să înţeleagă nimic. Cei mai mari şi mai limpezi puţin duceau de mână pe cei mai năuci, pe cei cu desăvârşire tâmpiţi; se ocupau de ei, îi ocroteau, îi adoptau. îi târau spre doctorul D. şi însoţitorii săi. În jurul celor trei oameni, izbucneau strigăte nelămurite şi urlete, toată bucuria micilor nenorociţi de-a revedea pe aceia ce erau buni cu dânşii. Şi chiar aceia, care niciodată nu vor mai fi în stare să vorbească, mârâiau, gângăveau, behăiau înspre medici câte ceva, un strigăt nedesluşit şi barbar de dragoste. Cu mâinile lor mici, îi apucau, îi atingeau, îi mângâiau, îi pipăiau ca nişte tentacule. Priveliştea asta i se părea întotdeauna un vis urât. Dar doctorul îi iubea pe toţi, pe aceşti mici nenorociţi, chiar pe aceia care aveau un cap de scafandru, de peşte, sau de gânganie mare. Chiar pe cei rău nărăviţi, pe acei şi pe acelea care se frecau... în trecere îi chema deoparte, le cerceta mâinile, îi privea, părând că vrea să-i hipnotizeze: „- Ai fost cuminte?” „- Da, Dom-le doctor!” „- Vei fi şi azi cuminte?” „- Da, Dom-le doctor!” „- Bine! Du-te şi te joacă. Uite o bucată de ciocolată. Şterge-o!”

Erau fetiţe, pe care trebuia să le lege ca să le împiedece năravul. Dar şi cu mâinile legate izbuteau încă să-şi aţâţe simţurile cu călcâiul lor. Toate păcatele ereditare mişunau în străfundul acestor suflete părăsite, reîntoarse la brută, şi care coborau scara evoluţiei. Fetelor, care erau mai tăinuitoare, mai păcătoase, mai destrăbălate, şi care îşi simţeau pubertatea, le plăcea să se ascundă, să roşească şi să se ţină de apucăturile lor. Băieţii aveau feţe de urangutan şi porniri primejdioase în jocurile lor. Câţiva singuratici plângeau prin colţuri, nemângâiaţi şi sălbătăciţi pentru totdeauna. Un copil, blond ca Sfântul Ioan, cu ochi albaştri, subţire, drăguţ, aproape frumos, încerca să se apropie de doctor, îl apuca de mână pe la spate şi vorbea încet:„- Domnule, aş vrea să mă întorc la mămica mea...! Domnule, când pot să mă întorc la mămica?"

Mamele! Prea adesea au părăsit pe aceşti bieţi monştri, care au ieşit din ele, şi care le-au dezgustat. Erau căsnicii de alcoolici, care, în fiecare an, regulat, aduceau la azil câte un nou copil tâmpit. Încă un gunoi al societăţii, pentru ca în anul următor s-o ia de la capăt. De altfel, în tot azilul, părăsirile erau regula, şi cei uitaţi acolo nu se mai numărau. Câţi dintre nenorociţii nebuni de la Azilul S. Cle. Mureau, fără să mai fi apucat să vadă vreodată chipul iubit al mamei, al soţiei, al copilului, chip care mai plutea ca o nălucire dureroasă în trista lor memorie întunecată şi care singur încă mai trezea la ei un rest de conştiinţă, o lacrimă a luciditătii deznădăjduite..."

*

Un posibil sfânt mehedințean

De câtva timp, presa scrisă și video a prezentat cazul unui călugăr mehedințean, care a impresionat profund pe cei care au luat cunoștință de el, acesta fiind asemănat, prin viața, activitatea, darurile neobișnuite de care se învrednicise, cât și prin opera sa, cu Părintele Arsenie Boca. Este vorba de ieromonahul **Nil Dorobanțu**.

S-a născut în 1920 în satul Crainici, județul Mehedinți. Și-a făcut studiile primare în satul natal. E posibil ca să fi frecventat câțiva ani de școală medie la Tr. Severin. Având un unchi general în armată, i s-a acceptat să-și continue studiile la Curtea Regala, unde îl cunoaște pe Regele Mihai I al României. În 1940 se înrolează în armată, sub oblăduirea unchiului său și ajunge în scurt timp sublocotenent la Vânătorii de munte. Nu-și abandonează studiile și, până în 1947, în ciuda situației politice a vremii, în ciuda greutăților războiului, a absolvit Facultatea de Drept, și a obținut licențe în Filosofie și Litere, urmând totodată și Doctoratul în Teologie. Deși avea o perspectivă promițătoare în viața civilă, grație studiilor sale absolvite cu brio, a intrat în monahism la Mânăstirea Cernica cu numele de Nechifor. În 1952 este transferat la Mânăstirea Sihăstria, cu numele Nil. Cei ce-l cunoșteau, îl numeau „Zănatec", datorită smereniei sale excesive, rugăciunilor îndelungate și postului foarte riguros, pe care le practica. Ulterior, a devenit stareț și duhovnic la mânăstirile Tarnița, Bogdana, Nechit sau Varatec (Neamț). Datorită vieții sale foarte evlavioase, a intrat în vizorul securității ca „mistic" și i s-a deschis dosar de urmărire. În arhiva CNSAS-ului dosarele Părintelui Nil sunt foarte voluminoase. La 3 ianuarie 1956, părintele Nil este arestat. Trece prin „purgatoriul" închisorilor comuniste, iar în 24 aprilie este lăsat în libertate, fiind achitat. Cu toate acestea, în luna noiembrie a aceluiași an, este caterisit, ca și Părintele Arsenie Boca, căruia Securitatea avea să-i interzică în 1959 să mai predice. În 1957 Părintele Nil se retrage în satul natal, Crainici, unde a trăit în asceză severă până pe 27 martie 1977, când s-a stins din viață. Era numit „Sfântul desculț" din cauza simplității în care trăia. Avea mare putere în rugăciunile sale. Cei ce l-au cunoscut personal spun despre el că avea capacitatea de a pluti(a levita), de a dispărea dintr-un loc și a apare într-altul, de a trece peste ape, de a vindeca bolnavi. În ciuda faptului că era urmărit și nu avea voie să slujească în

biserică, oficia slujbe, spovedea și împărtășea prin sate, pe câmp, prin case. S-au descoperit ulterior manuscrise ale părintelui Nil, care însumează peste 9.000 pagini de teologie. Câțiva preoți și teologi din părțile Moldovei se ocupă de descifrarea, transcrierea și editarea acestor manuscrise. A fost înmormântat în satul natal, dar, după o oarecare vreme, a fost deschis mormântul și, spre uimirea tuturor, sicriul era gol. Câtă vreme mai sunt în viață oameni care l-au cunoscut, ar trebui strânse cât mai multe mărturii despre viața și activitatea acestui ales al lui Dumnezeu. Nu este exclus ca într-o bună zi să fie un al doilea Arsenie Boca.

*

File de jurnal – 26 nov. 1981

,,În drum spre și dinspre Craiova, Părintele Stelică Zoican mi-a povestit multe din viața sfinției-sale, dar și a altora din satele de munte(...). De la dânsul am aflat cum se făceau alegerile altădată.

Părintele Ilie Izverceanu de la Cernavârf n-a făcut politică propriu-zisă, dar i-a plăcut întotdeauna să fie în opoziție. La o alegere, a pregătit 40 de măciuci zdravene, pe care le-a vopsit cu roșu. A adunat de pe la Godeanu și Șiroca vreo 40 de haidamaci, le-a spus că le dă un butoi de o sută de litri de țuică de prună, dar să meargă cu el. Și s-au dus cu toții la votare. Popa Izverceanu mergea înainte, călare, iar găliganii după el. Când au ajuns la primărie, părintele Tudor, fratele istoricului Dumitru Tudor, încerca să facă ordine. Când l-a văzut pe Izverceanu cu formația lui, a strigat: ,, - Ce este comedia asta, părinte?" Izverceanu, simțindu-și în vine tresăltând sângele și prostia, a strigat la haidamaci: ,, - Pe el, frațilooor!" Și s-au repezit găliganii pe părintele Tudor și unde au început să-l ciomăgească, de-ți era mai mare mila de el!(...).

Părintele Zoican mi-a vorbit despre Angelica Stoican, cântăreața de muzică populară. Este invitată în fiecare

duminică la sârbi, să cânte la nunți. Sârbii au obiceiul de a-i îmbrăca în dinari pe cei care le cântă frumos. Fiecare agață cu boldul câte o bancnotă de o sută de dinari pe hainele cântărețului agreat. Angelica are prilejul să fie îmbrăcată astfel și de două-trei ori la o nuntă. Își pune banii la o bancă de acolo, iar la vamă trece cu câțiva creițari."(Va urma).

*

Hristos a înviat!

Dintre poeziile lui Alexandru Vlahuță selectăm pe cea cu acest titlu:

„S-au cutremurat stăpânii lumii
La glasul blândului profet
Și-un dușman au văzut în fiul
Dulgherului din Nazareth !

El n-a venit să răzvrătească,
Nu vrea pieirea nimănui;
Desculț, pe jos, colindă lumea
Și mulți hulesc în urma Lui.

Și mulți cu pietre Îl alungă
Și râd de El ca de-un smintit:
Iisus zâmbește tuturora-
Atotputernic și smerit !

El orbilor le dă lumină,
Și muților le dă cuvânt,
Pe cei infirmi îi întărește,
Pe morți îi scoală din mormânt.

Și tuturor de o potrivă
Împarte darul Lui ceresc-
Și celor care cred într-Însul,
Și celor ce-L batjocoresc.

Urască-L cei fără de lege ...
Ce-i pasă Lui de ura lor?
El a venit s-aducă pacea
Și înfrățirea tuturor.

Din toată lumea asupriții
În jurul Lui s-au grămădit
Și-n vijeliile de patimi
La glasul Lui au amuțit:

„- Fiți blânzi cu cei ce vă insultă,
Iertați pe cei ce vă lovesc,
Iubiți pe cei ce-n contra voastră
Cu vrăjmășie se pornesc..."

Cât bine, câtă fericire,
Și câtă dragoste-ai adus !
Și oamenii drept răsplătire
Pe cruce-ntre tâlhari Te-au pus.

Au râs și Te-au scuipat în față.
Din spini cunună Ți-au făcut,
Și în deșarta lor trufie
Stăpâni de-asupră-Ți s-au crezut...

Aduceți piatra cea mai mare,
Mormântul să-I acoperiți.
Chemați sutașii cei mai ageri,
Și străji de noapte rânduiți...

S-au veselit necredincioșii,
C-au pus luminii stavilar,
Dar ea s-a întărit în focul
Durerilor de la Calvar,

Și valurile-i neoprite
Peste pământ se împânzesc,
Ducând dreptate și iubire
Și pace-n neamul omenesc.

Voi toți, ce-ați plâns în întuneric
Și nimeni nu v-a mângâiat,
Din lunga voastră-nghenunchere
Sculați ...! Hristos a Inviat!

*

Gheorghe Trocan – un Om între oameni

Trăim într-o vreme în care copiilor li se livrează pe multe canale tot felul de modele de viață, care de care mai discutabile. Rareori întâlnești, ca modele, oameni muncitori, cinstiți, modești, cu frică de Dumnezeu și respect față de semeni. Totodată, întâlnim din loc în loc câte un intelectual perseverent, care se chinuie cu greu să încropească o monografie locală, dar se izbește de lipsa de documentație.

Ne facem o datorie de conștiință și o datorie cetățenească să înscriem în paginile „*Scrisorii pastorale*", pentru prima dată, file din monografia unei personalități de seamă din istoria țării, fiu al satului Bârda. Este vorba de Domnul Gheorghe Trocan din București. Precizăm, că de mai bine de trei decenii am stăruit, de câte ori am avut posibilitatea, în rugămintea noastră

de a încredința hârtiei amintirile sale, izvor inedit privind o epocă de mare importanță istorică. Cititorii unor astfel de pagini ar putea cunoaște oameni, fapte și întâmplări inedite, pe care numai un om care a fost în miezul evenimentelor le-a putut cunoaște. Avem promisiunea Domniei-sale, mai convingătoare ca oricând, că serialul acestor amintiri va începe în curând și ele vor vedea lumina tiparului, pentru prima dată, în paginile „*Scrisorii pastorale*", urmând a se constitui într-o viitoare carte. Bucuria ar fi amplificată de nenumărate ori, dacă am întâlni copii sau tineri, care să recunoască faptul că în urma lecturii unor astfel de amintiri și-au încărcat „bateriile" sufletului și au pornit mult mai curajoși pe drumul vieții. Ce exemplu mai grăitor am putea oferi decât pe al unui copil orfan, plecat dintr-un amărât de cătun mehedințean, care a înfruntat greutățile, lipsurile și răutățile oamenilor și a ajuns pe cele mai înalte trepte ale societății? A muncit ca un rob, a învățat pe brânci, s-a lipsit de multe plăceri și bucurii, dar a ajuns să stea față-n față cu conducători de state, cu prim-miniștri și miniștri, cu ambasadori și oameni de afaceri din zeci și zeci de țări. A purtat tratative în numele României, a încheiat contracte, a lansat mărfuri românești până la marginile lumii, a cunoscut oameni, țări, moravuri și năravuri din toată lumea.

S-a născut la 2 oct. 1943 în familia lui Gheorghe și Maria Trocan din Bârda. A mai avut un frate și două surori. Era cel mai mic dintre ei. Când el avea șase ani, tatăl său a fost strivit de o mașină în curtea fabricii de placaj din Tr. Severin. Școala primară a urmat-o în satul natal, iar cea gimnazială în Malovăț, parcurgând zilnic, pe jos, distanța de patru kilometri dus-întors. „Sala de lectură" a sa, în care-și pregătea lecțiile, era izlazul satului, unde pășuna vaca și cele patru oi după ce venea de la școală. Mama lucra cu ziua la ferma de stat din sat sau la diferiți consăteni, pentru a câștiga cele necesare traiului. A absolvit șapte clase cu Diplomă de Merit, ca fruntaș pe școală. Fiindcă nu avea posibilități materiale, nu a putut urma un liceu

teoretic, ci s-a prezentat la examenul de admitere de la Școala Metalurgică din Tr. Severin, unde ar fi avut asigurate, gratuit, toate condițiile. Din cei 16 colegi de la școala din Malovăț, care au susținut acel examen, a fost singurul reușit. A fost repartizat pentru meseria de tâmplar. După absolvirea școlii, conform contractului, a lucrat la Șantierul Naval din Tr. Severin. Nu s-a mulțumit să rămână un simplu muncitor, ci a dat admiterea la Liceul „Traian", curs seral, unde a reușit printre primii. Ziua lucra la șantier, iar seara mergea la cursuri. A satisfăcut stagiul militar la Ploiești, ca radiotelegrafist. După „lăsarea la vatră" s-a angajat ca muncitor la CPL din Tr. Severin și și-a definitivat studiile liceale. Foștii colegi de muncă din vremea aceea își amintesc de dânsul, că în pauza de masă ținea într-o mână cartea și în alta bucata de mâncare. După bacalaureat, a mers la Institutul Politehnic din Brașov, la Facultatea de Industrializarea Lemnului, unde a reușit cu bursă. Datorită comportării ireproșabile și rezultatelor la învățătură, în anul al doilea a fost ales liderul studenților din facultate. Remarcându-se, după doi ani, a fost ales ca reprezentant al studenților din Universitatea Brașov în Biroul Executiv al Asociației Studenților din România. A absolvit facultatea în 1972 cu media generală zece, ca șef de promoție. S-a căsătorit în 1971 cu Domnișoara Mihaela, studentă de la Institutul de Petrol, Gaze și Geologie. A avut dreptul să-și aleagă locul de muncă la Combinatul de Industrializarea Lemnului Pipera din București. A găsit acolo multe nereguli. Avea experiență de la Severin, avea cunoștințe privind organizarea muncii și fabricii din facultate. A avut curajul să scoată în evidență aspectele negative și să propună soluții pertinente, ceea ce a atras atenția factorilor de conducere asupra sa încă din primele luni de activitate(Va urma).

*

Spectacol

În seara zilei de 5 mai, în sala de festivități a Palatului Culturii din Tr. Severin s-a desfășurat un spectacol de zile mari, organizat de către Episcopia Severinului și Strehaei. Prea Sfințitul Episcop Nicodim s-a implicat personal în buna desfășurare a spectacolului. De dimineață se oficiase la catedrala eparhială Sfânta Liturghie de către mai mulți ierarhi. Intrarea la spectacol a fost liberă. Au participat preoți, profesori de religie, public din oraș și din județ. „Actorul" principal a fost Corul „Kinonia" al episcopiei, acompaniat admirabil de formația de instrumentiști a Liceului de Artă „I. Șt. Paulian" din Tr. Severin, condusă de Prof. Nicolae Drăghia. Au mai fost invitați interpreți de muzică populară din județ. Au fost interpretate de cor și de soliști cântece populare vechi și noi, care au făcut să vibreze de emoție sufletele spectatorilor. Prestația Corului Kinonia a fost de înalt nivel artistic. Corul s-a comportat de data aceasta ca un grup vocal bărbătesc de genul grupului vocal „Burnasul" al regretatului Liviu Vasilică din Teleorman, sau „Doruri Muscelene" al Profesorului Gavriil Prunoiu de la Câmpulung-Muscel. Este o formă de exprimare care i se potrivește foarte bine și ar putea atinge performanțe nebănuite în momentul de față.

Spectacolul a fost nu numai un act de cultură, ci și o replică dată celor ce au organizat „Zilele Severinului" în plin Postul Mare. Nu s-a supărat Sfântul Gheorghe, dacă a fost sărbătorit în Săptămâna Luminată, ci nu în Săptămâna Patimilor. Suntem un popor de creștini, ci nu de păgâni. Tocmai de aceea avem datoria sfântă de a respecta valorile creștine, ci nu de a le batjocori.

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Părintele Protopop Dr. Ioan Dură** din Bruxelles(Belgia) și enoriașii săi de la Parohia „Sf. Grigorie Teologul": **2.211 lei; Domnul Ovidiu Mitran-De**

Keyser din Zoersel(Belgia): încă **666 lei**; **Doamna Ing. Doina Teșilă** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăț: **100 lei; Doamna Antonescu Mădălina** din București: **60 lei; Domnul Popa Teodor** din Tr. Severin, fiu al satului Bârda: **50 lei;**

Domnul Oproiu Petre a donat 50 lei pentru instalația de alarmă;

Doamna Berneanu Alexandra din Malovăț a achitat **60 lei** pentru contribuția de cult.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Lucrări la biserică

Dacă în numărul precedent al „*Scrisorii pastorale*" vă propuneam să realizăm o instalație electronică de clopote, acum putem să vă anunțăm, deși, cu siguranță, Dvs. știți deja, instalația a fost realizată. Firma „Scand" din Tr. Severin a realizat-o în aceste zile. Mai avem de făcut niște înregistrări mai bune, mai avem de făcut un mic instructaj privind mânuirea acestei instalații și totul e gata. Oricum, la probe, clopotele s-au auzit de la marginea extremă a satului, din Țigăreni. Pot fi transmise și cântări pe instalația respectivă. Vă anunț, totodată, că **Părintele Protopop Dr. Ioan Dură** de la Bruxelles, citind pe internet „*Scrisoarea pastorală*" precedentă înainte de a primi-o Dvs. pe hârtie, a luat inițiativa și, împreună cu enoriașii parohiei „Sfântul Grigorie Teologul" din Olanda, pe care o deservește, a strâns **2.211 lei,** pe care i-a și trimis în contul parohiei noastre. Mulțumim cordial Părintelui Protopop Ioan Dură și enoriașilor săi. Dumnezeu să le răsplătească jertfa!

Așadar, nu mai este nevoie să donați bani pentru clopote, fiindcă sunt achitate deja.

Pentru a nu rămâne mâhniți cei care ar fi vrut să doneze ceva pentru clopote, vă propunem să realizăm pentru biserica de la Malovăț o instalație de alarmă electronică. Lucrează pe bază de senzori, care o declanșează, când „simt" mișcare sau căldură. Este atât de sensibilă, încât se declanșează și la

sesizarea unui șoricel. Dumneavoastră știți că în urmă cu mai mulți ani biserica de la Malovăț a fost jefuită de două ori, iar cea de la Bârda o dată. Este o dovadă că prevederea este necesară. O astfel de instalație costă tot **1.900 lei**, adică nouăsprezece milioane lei vechi.

*

Urmare tradiției parohiei noastre, în ziua de 8 Mai, s-a făcut curețenie generală în ambele biserici. Au participat numeroși enoriași, astfel:

<u>În Bârda:</u> Ivașcu Domnica, Ivașcu Ioana, Tănase Maria, Avram Polina, Stoichină Ecaterina, Mema Ana, Gârbovan Aurica, Gheran Paraschiva, Coman Elena, Petolescu Elena, Șonea Floarea, Luca Gh. Maria, Curea Vasile, Luca Nica, Luca D. Mihai, Luca D. Maria, Luca Lala, Luca I. Mihai, Sfetcu Maria, Drăghia Maria și Răulescu Norica;

<u>În Malovăț:</u> Pera Dumitru, Oprișan Dana, Popescu Elena, Haidamac Miroana, Popescu Niculina, Dima Cornelia, Popescu Valeria, Borcilă Elena(II), Glavan Ioana, Glavan Cristina, Manolea Elena, Borcilă Elena(I) și Geaucă Dana.

Mulțumim tuturor celor ce au făcut acest efort. Dumnezeu să le răsplătească și să le dea viață, sănătate și putere, ca să poată face acest lucru și în anii viitori. Bisericile sunt acum frumoase, curate și aranjate, ca niște flori de primăvară.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale astfel: ***„Scrisoare pastorală”-324,*** în „Observatorul”, Toronto(Canada), 2016, 14 mai, ediție on-line (*http://www.observatorul.com*); în „Bibliotheca Septentrionalis”, Baia Mare, 2016, mai 15, ediție on-line (*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*); în „Clipa”, Philadelphia(SUA), 2016, 16 mai, ediție on-line (*http://www.clipa.com*); **Taina Sfintei Spovedanii reflectată**

în proverbele românești(I-IV), în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6643(17 mai), p. 4; nr. 6644(18 mai), p. 4; nr. 6645(19 mai), p. 4; nr. 6646(20 mai), p. 4; **Fericiți cei ce nu fac nimic!** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6623(12 apr.), p. 1, 7; **Sfânta Lumină,** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6639(7-8 mai), p. 5; **Procesul lui Dumnezeu,** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6639(7-8 mai), p. 5; **Pe Baraba îl vrem,** în „Națiunea”, București, 2016, 15 mai, ediție on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro*); în „Omniscop”, Craiova, 2016, 20 mai, ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*); Gustul faptei bune, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6647(21-22 mai), p. 4.

*

Anunț

De la 1 Iunie, slujbele încep de la ora 8.

*

Program

În luna iunie avem următorul program de slujbe: **4 Iunie** (Malovăț-Bârda); **5 Iunie**(Malovăț); **9 Iunie**(Bârda, slujbă; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **11 Iunie**(Malovăț- Bârda); **12 Iunie**(Bârda); **18 Iun.**(Malovăț-Bârda); **19 Iun.** (Malovăț); **20 Iun.**(Malovăț); **24 Iun**.(Bârda, slujbă; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **25 Iun**.(Malovăț-Bârda); **26 Iun.**(Bârda); **29 Iun**. (Pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț).

În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, ori la telefon: **0724. 99. 80. 86.** Mai poate fi contactat pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.*

Hristos a înviat!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XV(2016), nr. 326(16 – 31 Mai)

Dragii mei enoriași! Hristos a înviat!

Proverbele – oglinda lui Dumnezeu

Poporul român a fost conștient întotdeauna, – și a mărturisit aceasta de câte ori a avut prilejul -, că există o forță supranaturală, creatoare și conducătoare a lumii. Întreg folclorul românesc vorbește despre aceasta. În lucrarea de față, ne-am oprit asupra proverbelor, mai cu seamă că avem în curs de apariție un serial de patru volume de proverbe religioase românești, din care primul a apărut deja. În perspectivă, ne propunem ca, după apariția celor patru volume, să sintetizăm materialul respectiv și să realizăm o sinteză pe tema Teologia și proverbele românești, așa cum am făcut cu alte noțiuni reflectate în paremiologia românească(justiția, Sf. Taine, spre exemplu). Trimiterile din lucrarea de față se fac la cele zece volume ale lui Iuliu Zanne.

Din proverbele românești reiese, fără ambiguitate, că Dumnezeu este o ființă rațională, spirituală, cu chip de om, care intră în relație cu oamenii. Dumnezeu este forța supranaturală, creatoare și conducătoare a Universului. El este ființă rațională, Unul în ființă, dar întreit în persoane: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. Cele trei persoane formează Sfânta Treime. Legătura dintre cele trei persoane este dragostea. Cele trei persoane ale Sfintei Treimi au atribute specifice, dar și atribute comune. Omul din popor vorbește de „Moșul” (Dumnezeu-Tatăl), de Mântuitorul Iisus Hristos și de Sfântul

Duh, precizând adesea lucrări ale acestor persoane în legătură cu omul.

După ce parcurgem mai multe dintre astfel de proverbe, ajungem la concluzia că imaginea lui Dumnezeu este antropomorfă, *„după chipul şi asemănarea omului”*. Pe Dumnezeu Îl poate atinge sau, la o adică, Îl poate lovi: *„A da cu securea în Dumnezeu*” (VI, 688), *„Aruncă cu piatra-n Dumnezeu”* (VI, 688). Dumnezeu are organe ca ale omului: *„A fi (sta) după spatele lui Dumnezeu*” (X, 371), *„Când seceri la grâu, să laşi un peticel numai cât cuprinzi cu braţul, numit barba lui Dumnezeu, în mijlocul lanului, că aşa e bine*” (IX, 314); folosește ca mijloc de transport un cal obișnuit: *„A descălecat Dumnezeu la ...*” (VI, 81); se ajunge la El, chiar în ceruri fiind, cu multă ușurință: *„A călcat pe ou şi s-a prins de Dumnezeu*” (VI, 665). Dumnezeu e foarte aproape de om: *„A fi cu Dumnezeu în sân*” (VI, 679) și omul are acces la El cu ușurință.

Atributele lui Dumnezeu:

Atributele comune:

a. Sfinţenia. Dumnezeu este sfinţenia absolută: *„Ca Dumnezeu”* (IX, 214); *„Ca Dumnezeu ce l-a făcut*” (IX, 220); *„Ca Dumnezeu ce l-au lăsat*” (IX, 220); *„Ca Dumnezeu ce l-o dat”* (IX, 220); *„Ca Dumnezeu ce l-o ţinut”* (IX, 220);

b. Spiritualitatea. *„Pe Domnul, şi de nu-l vezi, de El să te înfricoşezi şi mult să te sfieşti*” (VIII, 703); *„Nimeni pe Domnul vede, iar El pe toţi îi vede”* (VIII, 702);

c. Atotputernicia. Dumnezeu este mai presus de legile naturale, de legile după care se conduce lumea văzută și nevăzută: *„Dumnezeu unde voieşte, chiar legea firii se biruieşte”* (VIII, 704); *„Aşa a fost să fie de la Dumnezeu*”(VI, 687), *„Aşa a vrut Dumnezeu”* (VI, 687), *„Aşa-i, când n-are Dumnezeu stăpân*” (VI, 637); *„Ca Dumnezeu cine poate*?”(VI, 642); *„Când Dumnezeu va cu tine,/Şi dracul cu colaci vine*” (VI, 649); *„Când îi dă Dumnezeu, nici dracul n-are ce-i face*” (VI, 650);

„Când o dă Dumnezeu, nu are voie dracu să o ia" (VI, 650); *„Când vrea Dumnezeu să ne hrănească, nu poate să împiedice asta Sfântul Petru"*(VI, 650); *„Ce o vrea Dumnezeu sporeşte"* (VI, 667); *„Ce putem face înaintea lui Dumnezeu!?"* (VI, 642); *„Ce unul Dumnezeu dăruieşte şi orânduieşte, toată lumea nici a lua, nici a clăti poate*" (VI, 645); *„Cui Dumnezeu vrea a-i da, şi pe fereastră îi ţipă"* (VI, 651); *„Dacă vrea Dumnezeu şi tureatcă se face"*(VI, 651); *„Dumnezeu e atotputernic şi încă nu împacă pe toţi"* (VI, 647); *„Dumnezeu e mare om"*(VI, 642); *„Dumnezeu e mare şi puternic"*(VI, 642); *„Dumnezeu, că e Dumnezeu, şi nu poate mulţumi pe toată lumea"* (VI, 647); *„Dumnezeu, că-i mare, şi n-a dat la toţi deopotrivă"* (VI, 651); *„Iehova este târziu la mânie, dar mare în putere"* (VI, 653); *„Mare e Dumnezeu, dar meşter e şi dracu!"* (VI, 642); *„Mare-i Dumnezeu!"* (VI, 641); *„Nimeni nu poate sta-mpotrivă l-a Domnului voinţă"* (VIII, 702); *„Unde e greu, îţi ajută şi Dumnezeu"* (VI, 661); *„Unde este voia lui Dumnezeu, se biruiesc toate firile omeneşti"* (VI, 646); *„Unde nu va Dumnezeu, omul nu poate"* (VI, 646); *„Unde nu va să ajute Dumnezeu, în deşert se nevoieşte cineva"* (VI, 646); *„Unde va Dumnezeu, cu anevoie se poate muta cu sfatul*" (VI, 645); *„Unde vrea Dumnezeu sunt prieteni, bani şi de toate*" (VI, 667).

Dumnezeu este mai presus de legile firii și în voia Lui stau minunile, adică derogările de la legile fizice, fapte și evenimente, care nu pot fi explicate rațional, științific:

d. Atotștiința. În fața lui Dumnezeu nu există taine sau necunoscute: *„Domnul toate le vede şi le aude, d-aceea nu te mai ascunde"* (VIII, 704); *„Ştie Dumnezeu al cui e colacul"* (VI, 664); *„Ştie Dumnezeu al cui e sacul cu făină"*(VI, 664); *„Ştie Dumnezeu al cui e sacul cu făină şi podul cu slănină"* (VI, 663); *„Ştie Dumnezeu ce face*"(VI, 636); *„Ştie numai Dumnezeu"* (VI, 665); *„Taina lui Dumnezeu nimenea nu o*

ştie" (VI, 636); *„În tot locul sunt ochii lui Iehova"* (VI, 638); *„Nu ştie omul ce ştie Dumnezeu"* (VI, 636);

e. Atotprezența sau ubiquitatea: *„Duhul când se revarsă, ca apa îneacă o lume*" (IX, 203). Dumnezeu este atotprezent și în lumea aceasta și cea de dincolo. Însăși moartea nu este altceva decât o poartă de trecere din lumea aceasta la Dumnezeu: *„A mers la Dumnezeu"* (VI, 688).

f. Veșnicia sau eternitatea: Dumnezeu este începutul și sfârșitul, mai presus de timp și de spațiu, infinitatea, eternitatea: *„A fi alfa şi omega* (V, 13). *„Numai Dumnezeu este veşnic*" (VI, 634)(*Va urma*).

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea împărăției**, mai spicuim un fragment:

„O MARE PACOSTE. Acum cinci veacuri, la 1492, Columb aduce în Europa vestea descoperirii Americii, iar puțin mai târziu corăbierii lui aduc Europei sifilisul. Isprava lor a luat proporţii, încât, pentru stăvilirea urmărilor dezastruoase ale spirochetei, facultăţile de medicină au creat catedra de sifiligrafie.

Aci ne mărginim la câteva ciudăţenii, mai mult ale organismului, decât ale bolii. Astfel e recunoscută de toţi extraordinara repeziciune şi putere de adaptare a organismului la orice accident şi împrejurare; adaptare aproape automată. De pildă, unui tăietor de lemne îi alunecă mâna în pânza fierăstrăului său cu câteva sute de turaţii pe secundă. De-abia a simţit grozăvia şi cade în nesimţire. Un şoc nervos opreşte afluenţa sângelui la creier, ceea ce aduce căderea în nesimţire, organismul stă astfel locului, fără vreo mişcare, căci altfel ar conturba lucrul zorit al apărării automate. Un val de sânge învăluie rana care se coagulează în atingere cu aerul şi formează un înveliş izolator. Ca la o comandă, fibrina din sânge se şi transformă în mici aţe, pe

care le ghemuie ca un dop, în corpul tăieturii, unde se şi apucă să repare, lipind, completând etc. Temperatura locală se ridică, atingerea devine dureroasă, ca să fie asigurată liniştea apărării organice. Toată această adaptare la noua situaţie dovedeşte un serviciu automat de siguranţă a vieţii.

Alt caz. Prin oarecare împrejurări, nişte musafiri nepoftiţi au intrat în sânge - microbii. Construcţia firii, serviciul automat de siguranţă, i-a şi luat în primire. Nişte celule de sânge le dau ocol şi se încaieră la trântă şi, de drag, îşi mănâncă musafirii - de unde şi numele, fagocite. Dacă musafirii sunt mulţi sau se înmulţesc vertiginos, pe măsură ce creşte primejdia, creşte şi temperatura, încât urcă până la 39 grade, 39 grade şi mai multe linii, urcă şi la 40 grade, şi când încăierarea e pe viaţă şi pe moarte, urcă şi la 41 grade. La temperatura asta, toţi musafirii şi bacilii capătă sentinţa de moarte. După osteneală, organismul se reface; nălucirile, de pe urma temperaturii la cap încetează; totul reintră în normal.

Faţă de bacilul sifilisului, atitudinea serviciului de siguranţă e cu totul stranie: nu se apără, nu dă alarmă, îi lasă deschise toate căile, îi îngăduie să umble în inspecţie prin întreg organismul şi-l lasă să ,,mănânce" ce pofteşte, până şi scoarţa de pe creier. De aceea a trebuit ştiinţa să ia măsuri împotriva lui, fiindcă natura nu vrea să se apere. Nu cumva Treponema asta e o pedeapsă neîndurată, aruncată, ca o frână, împotriva destrăbălării? Nu cumva în faţa acestei pedepse i s-a luat firii dreptul de apărare? De ce nu se apără? Tare-mi vine-a mă gândi la locul din Ieremia proorocul, unde zice: ,,Iată, voi trimite asupra voastră şerpi şi scorpii, împotriva cărora nu-i descântec şi vă vor muşca, zice Domnul." Agentul patogen al sifilisului are chiar forma unor şerpi alergând. Un lucru e sigur, că organismul n-are, în iconomia constituţiei sale, nici un leac, sau apărare. Că, totuşi, ştiinţa, apucându-i urma din vreme, după tratament îndelungat, poate curăţi organismul de sifilis, asta e adevărat,

însă mai e ceva de zis. Musafirul ăsta, pornit să roadă firele minţii îşi are calendarul lui. Isprava şi-o arată cu etape legate de numărul doi: la două săptămâni şi mai târziu după isprava cu păcat, apare un ulcer în regiunea inquinală; la două luni, atacă căile sângelui, în perioada aceasta apar ulceraţii prin alte părţi şi pe frunte. După doi ani inima, ficatul şi rinichii se află foarte tulburaţi şi bolnavi. Acum se întâmplă scleroza arterelor, care devin fragile, iar dacă se rupe vreo arteră la creier, asta pricinuieşte apoplexia, o moarte fulgerătoare. Dacă însă nu pricinuieşte vreo apoplexie, rezistând construcţia arterelor, sifilisul se retrage din sânge în lichidul cefalo-rahidian, care învăluie toată măduva spinării şi creierul, lichid care, prin elasticitatea lui, are rostul să apere de lovituri măduva şi creierul, neutralizând şi împrăştiind neprevăzutele presiuni ale accidentelor. După 20 de ani, îşi arată isprava asupra nervilor, rupând legăturile cu centrala de comandă, rupând corespondenţa între senzaţie şi reacţie, pricinuind paralizii prin toate părţile, ticuri nervoase, paralizii progresive şi pierderea unor însuşiri sufleteşti. Cum devin toate astea? Aşa, că defectându-se mijlocul de transmisie, sufletul nu mai are prin ce se exprima. Şi aşa, treptat-treptat, sifilisul rozând scoarţa cerebrală, împinge facultatea sufletească a cugetării în fundul întunecat al nebuniei.

Iată, dar, pedeapsa neîndurată peste care dă mintea când nu-şi înfrânează poftele: e dată jos de pe tronul conducerii, şi, cu totul, trup şi suflet, prăvăliţi, legaţi în casa de nebuni. Nu mai vorbim de psihiatria sifiliticilor, decât că, până la o vreme, Treponema ca şi hormonul e un agent de foarte mare stimulare creatoare pentru scoarţa cerebrală. Asta ar veni aşa: agentul acesta ucigaş, dacă găseşte sistemul nervos, în speţă creierul, de-o sănătate şi de-o rezistenţă maximă, în tentativa lui de a-l roade, nu face deocamdată alta decât că-l mobilizează, îl dinamizează în procesele sale intime de ardere, şi astfel el se face un mediu foarte bun de transmisie a ideilor sufletului şi a

lumii nevăzute. Asta face până la un loc ca agentul nebuniei să fie şi un agent al geniului. Dar de la o vreme, geniul acesta se întunecă în nebunie. E un foc, fireşte, însă un foc arzător, care nu iartă, ci arde aripile minţii, spre deosebire de focul divin, nearzător, care străluceşte în toate facultăţile minţii, tară să le ardă, adevăratul geniu al spiritului. Geniile care sunt ajutate şi de agentul nebuniei, mai toate manifestă o mândrie mare, o nesupunere faţă de Dumnezeu, un dezechilibru spiritual. Ei sunt cei ce zic: ,,Nu este Dumnezeu!" Scriptura constată realitatea lor şi le dă diagnosticul: ,,Zis-a cel nebun întru inima sa: Nu este Dumnezeu". Prin urmare ateismul e o alienaţie mintală, nebunia mândriei, sau mândria nebuniei."

*

Gheorghe Trocan – un Om între oameni(II)

După patru luni de la angajare a devenit șef de fabrică. După alte câteva luni, din fabrica codașă a combinatului a făcut o fabrică fruntașă, iar muncitorii din acea fabrică chiar îl iubeau, fiindcă le redase demnitatea și le mărise simțitor salariile. A fost remarcat de ministerul de resort și trimis doi ani la cursuri postuniversitare pentru comerțul exterior și relațiile externe, apoi pentru cadrele de conducere din marile unități economice. Viitorul părea tot mai luminos. Rezultatele n-au întârziat să apară, ele reflectându-se în funcțiile obținute: inginer șef la Combinatul Pipera din București, director general al Combinatului Pipera, director general-adjunct al Centralei de Prelucrare a Lemnului, director al Direcției de Comerț Exterior al Ministerului Industrializării Lemnului și Materialelor de Construcții, ministru-adjunct cu Probleme de Comerț Exterior în cadrul aceluiași minister. A concentrat producția pe produse finite, orientându-o spre țările vestice, reducând astfel tăierile de păduri și exportul de lemn brut. Automat au crescut substanțial veniturile de valută forte la bugetul de stat. Pentru prima dată a introdus transportul cimentului vrac pe Canalul Dunăre-Marea Neagră de la fabrica de ciment din Medgidia,

sistematizând sistemul de transport și încărcare-descărcare de la acea fabrică, mărindu-i astfel producția și reducând costurile. A construit în cadrul ministerului Fabrica de geam-cristal de la Scăieni(PH), producând în regie proprie oglinzile pentru mobila de export, reducând astfel cheltuielile cu cca. 14 milioane dolari anual. Se poate mândri, că a reușit să introducă, după tratative grele, pentru prima dată în istoria comerțului românesc, pe piața japoneză, mobilă, cristaluri și porțelanuri românești. A realizat la combinatul din Tr. Severin o linie de îmbinare a furnirelor la producția de placaj, ceea ce ar fi adus venituri valutare imense la bugetul statului, numai că a venit 1989 și fabricile au fost date la…. fier vechi! A creat la Gura Văii(MH) un punct de încărcare pentru export al cimentului produs la Tg. Jiu. A contribuit la organizarea și modernizarea portului din Orșova, acolo fiind depozitate și încărcate mari cantități de mărfuri pentru export din Oltenia și Banat. Datorită faptului că s-au desființat mai multe ministere și s-a înființat Ministerul Industriilor, a fost numit Director General la Direcția Generală de Export-Import a acestui minister. Având funcții înalte în domeniile industriei și comerțului și rezultate foarte bune în activitate, în plenara partidului din noiembrie 1989 a fost ales membru supleant în Comitetul Central.

Da, chiar Domnul Gogu, copilul Mariei Trocan din Bârda Mehedințiului!(*Va urma*).

*

File de jurnal – 26 nov. 1981(II)

„La Craiova am fost și la Editura „Scrisul Românesc”. L-am găsit pe Domnul director Ilarie Hinoveanu. M-a primit indiferent, dar, după ce, vrând-nevrând, a citit referatul Domnului Ștefan Pascu la lucrarea mea, și-a schimbat atitudinea. Abia atunci a observat că eu sunt din Bârda, satul de origine al fostului său coleg de liceu, Domnul Prof. Virgil Sfetcu, director general în Ministerul Învățământului, băiatul Părintelui Ionică Sfetcu. Atunci a observat, de asemenea, că

Bârda este pendinte de comuna Malovăț, locul de origine al prietenului și fostului său coleg, Domnul Prof. Ing. Dr. Ion Popescu, director general în Ministerul Afacerilor Externe, băiatul mătușii Vergina lui Ion Țâră. Domnul Hinoveanu mi-a spus că va trebui să-i dau un telefon în jurul datei de 10 decembrie, fiindcă până atunci îi va veni un redactor nou în locul lui Ion Rusu-Șirianu. Mă va pune în legătură cu el și vom vedea ce se poate face ca să dea drumul lucrării mele cu Nicolae Iorga la tipografie. I-am vorbit de lucrarea Elemente de filozofia istoriei în gândirea lui Nicolae Bălcescu. Mi-a spus să vin cu ea tot în decembrie. De asemenea, mi-a spus ca să aduc textul în românește al rezumatului lucrării cu Iorga, spre a-l încredința unor cadre de la Universitatea din Craiova în vederea traducerii. Am vorbit cu Domnul Hinoveanu și despre reeditarea lucrării lui Nicolae Iorga, Generalități cu privire la studiile istorice. Mi-a spus să fac un referat ca să-l analizeze. În orice caz, ideea îi surâde, Iorga fiind o permanență pe linia preocupărilor editurii." (Va urma).

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a mai primit câteva ajutoare și donații astfel: **Doamna Butoi Denisa** din Londra (Anglia), fiică a satului Malovăț: **600 lei; Domnul Bogdan Cosmin** din Tr. Severin: **250 lei**; **Domnul Bogdan Gheorghe – Gabriel** din Germania, fiu al satului Malovăț și **Domnul Popa Mario-Cristian** din Timișoara: câte **200 lei; Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina** din Curtea de Argeș(AG), **Doamna Pera Măriuca** din Tr Severin, fiică a satului Malovăț și **Domnul Bubatu Bogdan-Alexe** din Timișoara: câte **100 lei**; **Domnul Vasilescu Marius** din Italia, fiu al satului Malovăț, **Doamna Antonescu Mădălina** din București, **Doamna Ing. Melania Caragioiu** din Canada și **Doamna Mehedințu Elena** din Brașov: câte **60 lei**; **Domnul Popa Mihai** din Rm. Vâlcea, **Domnul Toma Vasile - Florin** din Motru(GJ) și **Domnul**

Gârjoabă Daniel din Spania, fiu al satului Malovăț: câte **50 lei;**

Domnii Surugiu Gh. Mihai și **Cotea Doru-Daniel** din Malovăț au achitat câte **50 lei** pentru contribuția de cult;

Domnii Iordache Mihai, Tărăbâc Grigore, Dima Vasile și **Popescu Gh. Gheorghe** din Malovăț au donat câte **50 lei** pentru lucrările efectuate la biserică;

Ne cerem iertare pentru o eroare strecurată în numărul trecut al „*Scrisorii pastorale*”. *Părintele Prot. Prof. Dr. Ioan Dură* din Bruxelles(Belgia), împreună cu enoriașii săi de la Parohia „Sf. Grigorie Teologul” din Schiedam-Rotterdam (Olanda) au donat parohiei noastre suma de **2.211 lei**. Banii au fost trimiși prin bancă și în extrasul de cont se fac mențiuni sumare, telegrafice, așa încât nu am știut toate aceste amănunte.

Tuturor celor de mai sus le mulțumim cordial. Dumnezeu să le răsplătească jertfa!

*

În cursul lunii mai am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe și câtorva bolnavi din sat, astfel: 3 Mai (Bârda): **100 pâini;** 8 Mai(Malovăț): **210 pâini**; 15 Mai (Bârda): **100 pâini**; 21 Mai (Malovăț): **130 pâini**; 22 Mai (Malovăț): **120 pâini**; 29 Mai(Bârda); **110 pâini**. Așadar, în luna mai s-au donat **770 pâini**. Copiilor participanți la slujbe li s-a donat și ciocolată. În zilele de Sf. Paști brutăria a fost închisă.

*

Lucrări la biserică

Am reușit să montăm la biserica din Malovăț și o instalație de alarmă. Se declanșează automat, când sesizează mișcare sau căldură corporală. Era necesară o asemenea instalație, fiindcă această biserică a fost jefuită cu mai mulți ani în urmă de două ori. Instalația a costat **1.700 lei** și a fost montată de firma „Scand” din Tr. Severin, singura autorizată în

Mehedinți pentru a efectua lucrări de acest gen. Orice donație este binevenită. Dorim să montăm o instalație de alarmă și la biserica din Bârda în cursul acestui an.

*

Domnul Ing. Dumitru Mucioniu din Tr. Severin a efectuat o serie de lucrări la instalația electrică a bisericii din Malovăț(înlocuirea tabloului vechi de siguranțe cu altul nou, izolarea unor cabluri etc.), conform indicațiilor ofițerilor de la ISU. Toate aceste lucrări, Domnul Mucioniu Dumitru le-a făcut gratuit, așa cum a procedat și în anii trecuți, de câte ori am avut probleme cu instalația electrică la biserici. Îi mulțumim respectuos. Dumnezeu să-i răsplătească!

*

Plăți

În această perioadă, parohia noastră a făcut câteva plăți mai mari, astfel: **1.900 lei** pentru instalația de clopote de la biserica din Malovăț; **1.700 lei** pentru instalația de alarmă de la biserica din Malovăț; **770 lei** pentru pâinea donată în luna mai; **629 lei** pentru impozit; **200 lei** transport cărți de la tipografia din Craiova; **200 lei** materiale pentru instalația electrică a bisericii din Malovăț; **200 lei** pentru colete; **190 lei** pentru cărți; **170 lei** pentru icoane; **140 lei** pentru ciocolată; **120 lei** pentru calendare; **100 lei** pentru făclii; **50 lei** pentru internet, cât și altele mai mici.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Condamnatul,** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6648(24 mai), p. 4; **Duhul Sărbătorii**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6649 (25 mai), p. 4; **Taina Sfântului Botez reflectată în proverbele românești**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI (2016), nr. 6650(26 mai), p. 4; **Imaginea publică**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6651(27 mai), p. 4; **Băscuța**,

în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6652(28-29 mai), p. 4; ***„Scrisoare pastorală” – 325,*** în „Clipa”, Philadelphia(SUA), 2016, 30 mai, ediție on-line (*http://www.clipa.com*); în „Bibliotheca Septentrionalis”, Baia-Mare(MM), 2016, 30 mai, ediție on-line (*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress*); în „Armonii culturale”, Adjud, 2016, 30 iun., ediție on-line (*http://armoniiculturale.ro*); **Epoca dihoniei**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6653(31 mai), p. 4; **Comedie națională**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6654(1 iun.), p. 4; **Între politică și morală**, în „Omniscop”, Craiova, 2016, 1 iun., ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*); în „Națiunea”, București, 2016, 4 iun., ediție on-line (*http://www.ziarulnatiunea.ro*); **Haz de necaz,** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016) , nr. 6655(2 iun,), p. 4; **Eclipsa**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6656(3 iun.), p. 4; **Planeta,** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6657(4-5 iun.), p.4; **Un posibil sfânt mehedințean,** în „Națiunea”, București, 2016, 5 iun., ediție on-line (*http://www.ziarulnatiunea.ro*); **Oferta de carte – Iunie**, în „Clipa”, Philadelphia(SUA), 2016, 6 iun., ediție on-line (*http://www.clipa.com*); **Scrisoare lui Eminescu**(VII), în „Omniscop”, Craiova, 2016, 7 iun., ediție on-line (*http://www.omniscop.ro*); **In memoriam: Învățător Gheorghe Sfetcu,** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6658(7 iun.), p. 4; **Procesul lui Dumnezeu,** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6659(8 iun.), p. 4;

Pe blogul Domnului Ioan Miclău din Australia sunt postate fotografii și prezentări ale cărților preotului Dvs. **Dicționarul proverbelor religioase românești**, vol. I și **Oameni, fapte, întâmplări**(în colab. cu Pr. Stelian Zoican) (*https://ionmiclau.wordpress.com*);

*

Simpozion

În zilele de 30 mai – 1 iun. s-a desfășurat la Tr. Severin ediția a VIII-a a **Simpozionului Internațional „Mehedinți – Istorie, Cultură și Spiritualitate”**, organizat de Episcopia Severinului și Strehaei în parteneriat cu Facultatea de Teologie din Craiova. Prea Sfințitul Episcop Nicodim s-a implicat personal în organizarea acestui simpozion, iar rezultatele au fost la înălțime. La simpozion au participat ierarhi din mai multe eparhii românești din țară și străinătate, profesori universitari și cercetători din Atena, Tesalonic, Sofia, Belgrad, Ungaria, Craiova, București, Târgoviște, Alba Iulia, Arad, Timișoara etc. Temele abordate de către participanți au fost dintre cele mai diverse: din domeniile scripturistic, dogmatic, moral, patristic, pastoral, istoric, pedagogic, muzical, folcloric, etnografic etc. La lucrările simpozionului au asistat preoți și profesori de religie din Mehedinți și iubitori de cultură din diferite domenii de activitate. Preotul Dvs. a participat cu trei comunicări: **Imaginea lui Dumnezeu reflectată în proverbele românești, Studii și materiale de Pedagogie publicate în revistele bisericești(1874-2014)** și **Elemente de filozofia istoriei în prefețele mineielor lui Chesarie al Râmnicului.** Comunicările de la simpozion vor fi publicate.

Și această ediție a simpozionului mehedințean a fost o reușită incontestabilă în peisajul cultural național. Într-un județ în care activitatea culturală este aproape inexistentă, un astfel de simpozion este ca o oază într-un pustiu.

*

Inspecții

În ziua de 28 Mai, doi ofițeri de la pompieri au venit în inspecție la biserica de la Malovăț, pentru a vedea dacă ne-am făcut „temele”, pe care alți colegi ai dumnealor ni le-au dat înainte de Paști. Cu o zi înainte Domnul Ing. Dumitru Mucioniu tocmai terminase lucrările la instalația electrică. Mai aveam de pus doar un geam pe masa din biserică. Am scăpat

fără amendă și de data aceasta! Vorba ăluia: „Să fii cum să fii, numai să ai noroc!”

*

Excursii

În luna iulie, la o dată pe care vom stabili-o de comun acord, organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Tr. Severin – Mânăstirea Vodița- Orșova – Mânăstirea „Sf. Ana” – Valea Dunării – Mânăstirea Mraconia – Moldova Nouă – Mânăstirea Slatina-Nera – Oravița - Mânăstirea Ciclova – Bozovici – Tr. Severin.** Prețul va fi de maximum **50 lei,** în funcție de numărul de participanți.

În ziua de **25 Iulie** organizăm excursie la **Mânăstirea „Sf. Ana” de la Orșova.** Vom participa la slujba arhierească ce va avea loc atunci, cu prilejul hramului Sf. Mânăstiri. La întoarcere vom vizita **Mânăstirea Vodița și Muzeul Hidrocentralei „Porțile de Fier” I.** Prețul va fi de **10 lei/pers**.

*

Filme

Începând cu luna iunie, avem posibilitatea ca să vă oferim cel puțin un film cu tematică religioasă la biserică. Avem niște filme excepționale, pe care nu le veți putea vedea la televizor. Pentru luna iunie vom difuza filmul **Lavra Pociaev.** E vorba de istoria zbuciumată a unei mânăstiri ucrainiene din vremea invaziilor tătare până în vremea regimului comunist. Vizionezi acest film cu lacrimi în ochi, impresionat profund de puterea extraordinară a rugăciunii, sfinților, moaștelor și icoanelor, de credința acelor oameni, Filmul va fi difuzat **la biserica din Bârda vineri, 17 iunie, ora 19, iar la biserica din Malovăț vineri, 24 iunie, ora 19.**

*

Lucrări în comună

În Bârda a fost terminat de asfaltat drumul principal, cât și toate ulițele din Mucești, Memești și Rolești. Domnul

viceprimar Sfetcu Aurel s-a implicat în realizarea acestei lucrări. Îi mulțumim.

*

Zâmbete

●„- Serviți mormoloci în acest restaurant?" „- Servim pe oricine! Luați loc!" ●„Românii la olimpiadă în prima zi au luat o medalie; a doua zi au mai luat una; a treia zi i-au prins!" ● Nu te îngrijora în legătură cu bătrânețea. Nu ține mult! ● „- Dvs. când mergeți cu colindul?" „- Noi, mânca-ți-aș, mergem cu colindatul decât „*Când boierii nu-s acasă!*" ● „- De ce nu au voie ardelenii să spună bancuri decât până joi?" „- Să nu-i apuce râsul duminica la slujbă!"

*

Botezuri

În ziua de 28 Mai am oficiat Taina Sf. Botez pentru **Bubatu Luca-Mihai,** fiul **Domnului Bubatu Bogdan-Alexe** și al **Doamnei Bubatu Raluca-Octavia** din Timișoara.

Să le trăiască!

*

Program

În luna iunie avem următorul program de slujbe: **4 Iun.** (Malovăț-Bârda); **5 Iun.**(Malovăț); **9 Iun.**(Bârda, slujbă; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **11 Iun.**(Malovăț- Bârda); **12 Iun.**(Bârda); **18 Iun.**(Malovăț-Bârda); **19 Iun.**(Malovăț); **20 Iun.**(Malovăț); **24 Iun**.(Bârda, slujbă; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **25 Iun.**(Malovăț-Bârda); **26 Iun.**(Bârda); **29 Iun**. (Pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, ori la telefon: **0724. 99. 80. 86.** Mai poate fi contactat pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com*.

Hristos a înviat!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XV(2016), nr. 327(1 – 15 Iunie)

Dragii mei enoriași! Hristos S-a-nălțat!

Cancerul Europei

Circulă pe internet textul unul protocol(memorandum), care ar fi fost încheiat în 2014 între Uniunea Europeană și guvernul Greciei, în vremea când această țară se zbătea între viață și moarte, datorită datoriilor uriașe pe care le avea. Documentul cuprinde condițiile ce ar fi fost impuse țării respective, pentru ca să i se acorde ajutoarele bănești necesare ieșirii din criză. Clauzele respective ar trebui puse în practică din toamna anului 2016, până în 2020. Ele priveau însă și alte state europene, fiind ca un fel de „buchet" de obiective, pe care uniunea și-ar fi propus să le realizeze. Am citit și ne-am cutremurat. Să dea Dumnezeu ca documentul respectiv să nu fie oficial, să fie o diversiune sau orice altceva, dar să nu fie pus niciodată în practică nici în Grecia, nici în alt stat al Europei.

Vom cita câteva articole ale acestui memorandum, pentru a ne da mai bine seama că documentul cu pricina vizează cele mai intime zone ale sufletului omenesc, cele mai sensibile aspecte ale identității unei națiuni, așa încât comentariile devin de prisos.

Capitolul al doilea al memorandumului privește învățământul și are 12 articole: se va introduce „învățământul multicultural" în toate instituţiile de învăţământ din ţară(1); se anulează toate sărbătorile religioase şi naţionale, la toate

instituţiile de învăţământ(2); se desfiinţează educaţia religioasă a elevilor(3); se vor organiza vizite obligatorii la sinagogi şi moschei pentru toţi elevii(4); se introduce lecţia de educaţie sexuală, iar începând cu data de 11.09.2016 se furnizează gratuit prezervative tuturor elevilor de ciclu primar(5); se renunţă la predarea lecţiei de Istorie a Greciei şi la acumularea de cunoştinţe referitoare la Revoluţia Greacă(6); lecţia de educaţie sexuală va prevedea şi o parte practică pentru toate nivelele de învăţământ(7); se desfiinţează toate sărbătorile naţionale şi paralele(8); se vor organiza sărbători dedicate mediului înconjurător(9); se desfiinţează toate facultăţile de Teologie(8); se va trece la concedierea de profesori din toate ciclurile şi categoriile de învăţământ şi se procedează la introducerea internetului(11); se introduc diapozitive pentru susţinerea lecţiei de educaţie sexuală(12a); se vor organiza excursii cu elevii şi studenţii în locaţii în care este promovată emanciparea sexuală(12 c); se va începe procedura de emancipare sexuală a elevilor(12 e).

După cum se poate înțelege cu ușurință, se urmărește crearea unui „om nou”, fără conștiință istorică și apartenență la un popor, la o etnie, la o religie. Se elimină învățământul religios și se axează pe o educație sexuală exagerată, menită să transforme omul într-o ființă inferioară, apropiată de regnul animal. Se elimină profesorul din procesul de învățământ, pentru ca manipularea copiilor să fie făcută cu ușurință, în sensul celor voite din spatele ecranului. Școala devine o adevărată pepinieră de îndobitocire a omului.

Capitolul al treilea are 15 articole: Sfânta Liturghie se va oficia iarna dimineața, iar vara seara(1a); vor fi demontate toate catapetesmele din biserici(1b); se vor introduce icoane renascentiste, înlocuindu-se astfel arta bizantină(1c); în cult se vor folosi și instrumente muzicale(1d); se renunță la purtarea reverendei de către preoți(2a); clericii(preoți și episcopi) vor fi obligați să renunțe la barbă și păr lung(2b); se vor interzice

privegherile(slujbele de seară și de noapte) din biserici și mânăstiri(3); nu vor mai fi sărbătoriți sfinții antisemiți(4); toți clericii, indiferent de rang, vor ține predici antirasiste(5); se vor elimina imnurile anti-semite din întreaga Biserică creștină(6); în toate bisericile creștin-ortodoxe se va renunța la Utrenie(7a); în toate bisericile creștine se vor introduce noi slujbe(7b); se va celebra o sărbătoare dedicată mediului înconjurător(7b); se va introduce o sărbătoare dedicată holocaustului evreiesc, de trei ori pe an(7d); vor fi desființate toate sărbătorile naționale(7e); se vor reforma toate sărbătorile ținute de Bisericile creștine(8a); inaugurarea de noi sărbători în cadrul Bisericilor creștine(8b); desființarea avatonului(interdicția ca femeile să fie hirotonite episcopi, preoți și diaconi)(8c); Organizaţia Naţiunilor Unite va prelua controlul Bisericii Creştine Unite (8d); Ierusalimul va deveni capitală spirituală(8e); se desfiinţează Patriarhiile Ierusalimului, Alexandriei, Antiohiei şi cele Slave(sârbă, bulgară etc.), mai puţin Patriarhia Moscovei (8e); vor mai funcţiona doar trei patriarhii ale Bisericii Creştine Unite, respectiv Patriarhia Rusiei, Patriarhia Romei şi Patriarhia Constantinopolului(8f); toate seminariile teologice vor fi transformate în şcoli de religie(8 g); Biserica Greciei se angajează, din fonduri proprii, precum şi din fonduri europene, să întreţină lăcaşuri de închinăciune ale musulmanilor(9b); Biserica Greciei se angajează să permită funcţionarea de lăcaşuri de închinăciune ale budiştilor şi, în general, ale oricărui cult(9c); se vor organiza cursuri pentru toţi credincioşii, în cadrul tuturor centrelor religioase de pe lângă toate Bisericile creştine, indiferent de convingerile religioase ale cursanţilor(9d); se vor introduce noi slujbe inter-religioase, cu acompaniament de instrumente muzicale şi în cadrul tuturor Bisericilor creştine(10a); se introduc, în toate Bisericile creştine, instrumentele muzicale şi se vor organiza concerte nu doar cu caracter religios chiar în interiorul bisericilor(10b); se vor organiza concerte antirasiste în incinta şi în afara

lăcaşurilor de închinăciune(10c); se desfiinţează avatonul la Sfântul Munte Athos(interdicţia femeilor de a pătrunde în acel loc)(10d); toate Bisericile creştine vor accepta unirile federale şi multinaţionale(10e); O.N.U. preia rolul de Guvern Mondial şi de moderator în unirile internaţionale(10f); conducător al Bisericii creştine devine Vaticanul(11a); la Sfântul Munte Athos vor fi instalaţi monahi din toate tagmele romano-catolice, precum şi practicanţi ai cultelor păgâne(11b); la Sfântul Munte Athos se vor pune în funcţiune telegondole şi alte sisteme inovatoare şi se vor aduce statui aparţinând religiilor păgâne. Sfântul Munte Athos va fi transformat în parc ecologic de tip bizantin, în unitate statală independentă, în centru de promovare a unei noi orientări creştine, în centru păgân şi bizantin de venerare şi îndrumare, în centru de promovare a unei noi orientări şi muzici bisericeşti(11c); toate bisericile creştine se vor adapta noii realităţi a Erei celei Noi (12); sediul Patriarhiei Ecumenice se mută în Insula Patmos (Grecia), în Sfântul Munte Athos sau în insula Samothraki, şi se vor înfiinţa trei centre ale acesteia(13a); în cadrul Bisericilor creştine vor fi numiţi în funcţii de conducere persoane ce au împlinit vârsta de 28 de ani(13b); în diferite insule din Grecia, dar şi în Cipru şi la Sfântul Munte Athos se vor organiza simpozioane pe teme de ecologie, precum şi conferinţe pe tema unirii internaţionale(14a); toate Bisericile creştine vor accepta desfiinţarea statelor naţionale şi înfiinţarea de unităţi statale multinaţionale, multicentrice, multiculturale şi multireligioase, precum şi înfiinţarea de unităţi statale cu caracter religios, de tipul Patriarhiei Ecumenice(14 b); în cadrul Bisericii Creştine Ortodoxe se vor desfiinţa stranele şi cântăreţii şi se vor introduce coruri(14c); acordurile menţionate mai sus vor fi validate de un Sinod Ecumenic al Bisericilor Creştin-Ortodoxe(15).

A comenta aceste prevederi ar necesita cărți întregi. O concluzie se impune: dacă acest memorandum(protocol) între

Uniunea Europeană și guvernul Greciei este adevărat și el urmează să fie pus în aplicare începând din această toamnă, este un semn clar al începutului sfârșitului. Ne-am pus multe speranțe în Uniunea Europeană, când am aderat la ea, dar ușor-ușor ne dăm seama că nu este ceea ce am căutat. Amestecul brutal în politica, economia, în viața statelor componente, tendința de a le transforma în colonii, tendința de a face din cetățenii statelor componente niște marionete, niște cifre statistice, fără identitate etnică și religioasă, constituie cancerul care va duce la dizolvarea imperiului. Tendința tot mai multor state de a părăsi Uniunea Europeană devine tot mai îndreptățită. Dacă un asemenea memorandum ar fi cu adevărat pus în practică, chiar și numai în Grecia, aș fi cel dintâi care aș vota ieșirea țării mele din uniune. Cu mâinile amândouă. Doamne ferește!

Oricum, vin vremuri de încercări grele pentru Biserica Ortodoxă și pentru credincioșii ei!

Să ne ajute Dumnezeu să trecem cu bine peste ele!

*

Proverbele – oglinda lui Dumnezeu(II)

g. Dreptatea. Dumnezeu pedepsește păcatele oamenilor, fie prin calamități naturale, prin boli și accidente, sau prin alți oameni. Un astfel de om trimis de Dumnezeu ca să pedepsească păcatele altor oameni este numit *„Biciul lui Dumnezeu”*(VI, 683); *„A fi mânia lui Dumnezeu”*(VI, 684); *„Când dă Dumnezeu, dă, iar când ia, apoi îţi ia şi cenuşa din vatră”*(VI, 651); *„Ca pedeapsa lui Dumnezeu”*(VI, 685); *„A se duce ca pedeapsa lui Dumnezeu”* (X, 371); *„Dumnezeu ceartă pe om după puterea lui”*(Zanne, VI, 660).

Pedeapsa dată de Dumnezeu, indiferent cum se produce ea, este cu voia și cu știința Lui, nu spre pierderea noastră, ci spre îndreptare: *„Dumnezeu ceartă şi iarăşi tămăduieşte”*(VI, 649). Este tocmai ceea ce spunea și Mântuitorul: *„Dumnezeu nu vrea moartea păcătosului, ci îndreptarea lui”; „Dumnezeu*

ceartă pe cine iubeşte"(VI, 648). „*Dumnezeu nu trimite mai mult decât poate omul să ducă*"(VI, 661); Dumnezeu ajută celor ce-L slujesc, celor ce cred în El, celor care sunt „ai Lui": „*Dumnezeu păzeşte pe ai lui*"(VI, 640). Uneori se ajunge până la protejarea „*aleşilor lui Dumnezeu*" în cele mai concrete situații: „*Dumnezeu să te ferească de muierea ticăloasă*"(VI, 671); „*Dumnezeu să te ferească de omul strâmb* (nedrept)"(VI, 675); „*Dumnezeu să te ferească,/De bătaie cerească,/De urgie-mpărătească/Şi de pâră mojicească*"(VI, 672); „*Dumnezeu să te păzească de un bogat care a sărăcit şi de un sărac care s-a îmbogăţit"* (VI, 670); „*Dumnezeu să te scape de creştinul turcit*"(VI, 670); „*Dumnezeu să-l iepure*"(VI, 676); „*Dumnezeu să-l ierte,/Cu trei poame fierte,/Şi cu una crudă,/Să nu-i fie ciudă*"(VI, 677); „*Dumnezeu să-l înmulţească,/Ca şi pe piatră să crească*"(VI, 676); „*Dumnezeu sfânt să păzească,/Toată firea creştinească, /De bătaia cea cerească,/De urgia-mpărătească,/Şi de pâra mojicească"* (VI, 672); „*Dumnezeu sfântul să ne păzească/Şi de praftoriţa ţigănească*"(VI, 671); „*Dumnezeu te fereşte,/Până te nimereşte"*(VI, 655, 656).

Proverbele îndeamnă pe om să evite a-și face singur dreptate, ci mai degrabă să lase pe Dumnezeu să judece pe semenii săi după dreptatea Lui, chiar dacă aceasta întârzie câteodată să vină: „*A-l lăsa în plata lui Dumnezeu*"(VI, 686); „*Cum dă (o da) Dumnezeu*"(VI, 686); „*Dumnezeu nu bate cu bâta, (ci) numai cu socoata"* (VI, 655); „*Dumnezeu nu bate pe om cu ciomagul*"(VI, 655); „*Dumnezeu nu dă cu bâta, ci îi ia mintea"* (VI, 660); „*Dumnezeu nu doarme*"(VI, 638); „*Dumnezeu nu lasă pe om*" (VI, 640); „*Dumnezeu nu părăşeşte pe ai Lui*"(VI, 640); „*Dumnezeu nu pedepseşte îndată ce omul greşeşte*"(VI, 654); „*Dumnezeu nu rămâne la nimeni dator*" (VI, 655); „*Dumnezeu nu răsplăteşte ca duşmanul, ci goneşte cu anul*" (VI, 652); „*Dumnezeu nu-i ca duşmanul*"(VI, 653); „*Dumnezeu nu-i la nimeni duşman*"(VI, 653); „*Dumnezeu plăteşte după fapte*" (VI, 652); „*Dumnezeu precum e de haruri*

dătător, aşa celor ce nu-I mulţumesc este şi drept răsplătitor"(VII, 793); *„Dumnezeu răsplăteşte fiecăruia după faptele sale*" (VI, 652); *„Dumnezeu să le aleagă"*(VI, 687); *„Dumnezeu te pedepseşte pe nesimţite, când bărbatul sau femeia măritată se dau cu străinii. În acea săptămână trebuie să se întâmple ceva rău în acea casă"* (Zanne, IX, 303); *„Dumnezeu vede toate*"(Zanne, VI, 638); *„Dumnezeu vine cu picioare de plumb, loveşte însă cu mâini de fier"* (Zanne, VI, 654); *„Dumnezeu vine încet, însă bine"* (Zanne, VI, 654); *„Îl vede Dumnezeu!"*(Zanne, VI, 682); *„Întârzierea certării, Dumnezeu cu asprime o împlineşte"* (Zanne, VI, 654); *„L-a iertat Dumnezeu"* (Zanne, VI, 687); *„L-a strâns Dumnezeu"* (Zanne, VI, 687); *„L-a văzut Dumnezeu"* (Zanne, VI, 681; X, 371); *„Mai bine ai a face cu Dumnezeu, decât cu sfinţii"* (Zanne, VII, 157); *„N-are Dumnezeu stăpân"* (Zanne, VI, 637); *„Nu bate Dumnezeu cu biciul* "(Zanne, VI, 655); *„Nu-i cum vrem noi, ci-i cum vrea Cel de Sus"* (Zanne, VI, 644); *„Nu-l mai împacă nici Dumnezeu"* (Zanne, VI, 686); *„Numai la Dumnezeu e dreptatea"* (Zanne, VI, 634); *„Ochiul lui Dumnezeu e întotdeauna deschis* (Zanne, VI, 638); *„Omul propune, Dumnezeu dispune"* (Zanne, VI, 645); *„Orice ne dă Dumnezeu, toate sunt bune"* (Zanne, VI, 641); *„Răzbunarea lui Dumnezeu nu loveşte repede"* (Zanne, VI, 654); *„Un bătut de Dumnezeu"* (Zanne, X, 371); *„Varga lui Dumnezeu"* (Zanne, VI, 683); *„Voia lui Dumnezeu nu se potriveşte cu a oamenilor"* (Zanne, VI, 644); *„Dumnezeu amână, dar nu uită"* (Zanne, VI, 653).

h. Bunătatea: *„Bun e Domnul, dar şi dracul meşter bun!"* (Zanne, VI, 643); *„Bun e Dumnezeu"* (Zanne, VI, 641); *„Bun e Dumnezeu, aproape-i pădurea"* (Zanne, X, 370); *„Bun stăpân e Dumnezeu!* (Zanne, VI, 637); *„Bunu-i Dumnezeu, dragul de el, ţucu-l!"* (Zanne, VI, 641). Pe cel care-l iubește, are parte numai de bine, trăiește *„Ca în sânul lui Dumnezeu"* (Zanne, VI, 685);

i. Blândețea: *„Care înalţă pe umiliţi şi ridică la mântuire pe cei ce plâng!*" (Zanne, VI, 640);

j. Milostenia: *„De la mine puţin, de la Dumnezeu mult"* (Zanne, VI, 679); *„Cum dă (o da) Dumnezeu"*(Zanne, VI, 686). Domnul a zis: *„ajută-te şi te voi ajuta!"* (Zanne, VI, 656). *„Dumnezeu cu mila şi dracu cu pila"* (Zanne, VI, 668). *„Dumnezeu e tată de săraci, ci nu-i fecior de sas"* (Zanne, X, 370). *„Dumnezeu îţi dă, dar în sac nu-ţi bagă"* (Zanne, VI, 657). *„Dumnezeu tiran nu este,/Binele la toţi voieşte"* (Zanne, VI, 669). *„Dumnezeu tot dă şi ia*" (Zanne, VI, 662); *„Să-ţi ajute Dumnezeu ca să izbuteşti!*" (Zanne, VI, 688); *„Şi l-a păzit de pieire"* (Zanne, VI, 666); *„Tot binele de la Dumnezeu este*" (Zanne, VI, 666); *„Un Dumnezeu dă şi altul ia"* (Zanne, VI, 663); *„Un Dumnezeu dă şi zece iau"* (Zanne, VI, 663); *„Unde punea mâna, pune şi Dumnezeu mila"* (Zanne, VI, 680)(*Va urma*).

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea împărăției**, mai spicuim un fragment:

„FURTUNĂ ÎN PICURI DE ROUĂ. Nu ştiu, văzut-aţi aceste frumuseţi simple ale dimineţilor? Oglindesc soarele, îi răsfrâng razele, oglindesc pământul şi-i atârnă deasupra ca nişte mărgeluşe sclipitoare, în arcul unui vârf de iarbă. Kneipp, un preot bun, mai mult medic balneolog şi bucătar milostiv al necăjiţilor, nu găsea alt tratament al epilepsiei, decât umblarea cu picioarele desculţe câteva minute prin iarbă, ca bolnavul să-şi reînvioreze nervii, scuturând la pământ şi luând în picioare aceste buburuze de soare.

Nu asta e furtuna; asemăn numai conştiinţa cu picurii de rouă. Căci de fapt, în sfera conştiinţei se răsfrâng şi se frâng, se tulbură şi se ciocnesc scânteieri de soare, cu fioroase luciri de păcură. Situaţia, isprăvile şi tendinţele ce le avem, toate se răsfrâng, se rezumă şi se înscriu în structura noastră genetică,

dar şi în sfera conştiinţei. Aci, în conştiinţă, se răsfrâng isprăvile pământului, şi, peste ele, în aceeaşi sferă, tot atunci, sau mai târziu, luminează seninul cerului, sau fulgerele dreptăţii divine în iconomia organică, genezele recesive, deşi latente, sunt ca şi inexistente, dacă sunt dublate de perechea genezelor dominante. Nu tot aşa e cazul şi în ce priveşte sfera conştiinţei.

Iarăşi o mică asemănare: de când undele hertziene ale posturilor de radio-difuziune circulă în jurul nostru, ne străbat fără să prindem nimic, oriunde ne-am afla, veştile şi poveştile din lumea întreagă. Le prind însă aparatele de recepţie, care le transformă pe înţelesul nostru. Cam aşa ceva se întâmplă şi cu energia germenilor infirmi ai structurii noastre genetice: organismul nu înregistrează această energie, dar o înregistrează sfera conştiinţei, şi ne-o tălmăceşte printr-un conflict străfund în temelia noastră. Ceea ce încercăm aci, e o scufundare în străfunduri, o experienţă existenţială".

*

Gheorghe Trocan – un Om între oameni(III)

În timpul în care a deținut funcții de conducere la nivel de minister, Domnul Gheorghe Trocan nu a uitat nici un moment că este mehedințean și a ajutat, atât cât legislația i-a permis, multe întreprinderi din Mehedinți, dar în primul rând Combinatul de prelucrarea Lemnului(CPL) din Tr. Severin.

Fiindcă rolul său era de a căuta noi piețe externe pentru produsele românești și de a extinde pe cele existente, a fost în centrul evenimentelor din domeniul respectiv. În acest sens, a deținut funcția de președinte al Comisiei Economice mixte Româno - Cipriote și membru în comisiile economice mixte româno-franceză, româno-sovietică, româno-nigeriană, româno -germană, româno-italiană, româno-ecuadoriană, româno-americană, româno-japoneză, româno-indoneziană, româno-austriacă și româno-canadiană. A efectuat numeroase deplasări în interes de serviciu în țări precum Spania, Franța, Italia,

Belgia, Germania, Austria, Norvegia, Danemarca, Kuweit, Liban, Grecia, SUA, Canada, Peru, Costa Rica, Ecuador, Indonezia, Japonia, Singapore, Egipt, Bulgaria, URSS, Iugoslavia(Serbia, Macedonia, Slovenia Croația), Cehia, Anglia, Nigeria, Republica Central-Africană, Dubai, Abu-Dabi, Slovacia, China, Ungaria și multe altele.

A purtat tratative pe teme economice cu numeroși șefi de state, cu prim-miniștri, viceprim-miniștri, miniștri, directori și patroni de mari centrale economice, oameni de afaceri etc. Pretutindeni a slujit interesele românești și a adus venituri substanțiale la bugetul de stat. Nu a fost un om politic propriu-zis; și-a făcut doar meseria pentru care se pregătise. Câte ar avea de povestit!!

Era în culmea realizărilor profesionale, avea o pregătire solidă și o experiență cum puțini au avut-o, dar Revoluția din 1989 i-a frânt aripile și viața sa fost deviată pe alt făgaș. În ianuarie 1990, Domnul prim-ministru Petre Roman, prin decizia nr. 45/16 ian. 1990, l-a eliberat din toate funcțiile pe Domnul Gheorghe Trocan, fără nici o motivație. Pur și simplu! Cu greu și-a găsit rostul în noul context, până a ajuns la vârsta de pensionare. Familia și prietenii adevărați l-au consolat și l-au încurajat, au fost alături de dânsul și loviturile pe care le-a primit nu au mai fost atât de dure.

Mulți dintre locuitorii satelor Bârda și Malovăț, ca să-i citez numai pe dânșii, pot spune oricând că le-a fost de ajutor într-o împrejurare sau alta. Parohia noastră a beneficiat aproape în fiecare an de sprijin financiar din partea dumnealui, iar în 1994 a trimis toată tabla galvanizată necesară schimbării acoperișului bisericii de la Bârda.

Dumnezeu să-i dea viață lungă, sănătate și multe bucurii!

*

File de jurnal – 27 nov. 1981

„Vineri dimineață m-am dus la redacția revistei „Biserica Ortodoxă Română”. Am vorbit cu Dl. Alexandru

Ioniță. Din câte am înțeles, nu-i prea merg bine corăbiile. Se plângea că toți sunt porniți pe el că întârzie apariția revistei, deși el nu e decât acarul Păun. Și-a manifesta dorința de a se preoțiși a pleca de la revistă. M-a îndemnat să-mi termin doctoratul, spre a avea un cuvânt mai greu de spus în lumea cercetătorilor. Mi-a spus că e probabil ca ultimele două numere din revistă de pe anul viitor să-i fie puse la dispoziție pentru a publica ***Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română"(1874-1994)****, urmând să se facă apoi câteva sute de extrase copertate. Îi este imposibil să-mi mai publice alt material deocamdată. Eu mă gândeam să-i dau* ***Eufrosin Poteca inedit. Cursul de Istoria Filosofiei,*** *pe care „Mitropolia Olteniei" mi l-a restituit. De altfel, nu poate fi publicat nici materialul cu* ***Documente etnoistorice inedite din secolul al XIX-lea cu privire la locașuri de cult și așezări românești străvechi.*** *Pe acesta mi l-a reținut Domnul Gânceanu, redactor la „Studii Teologice" spre a-l vedea și a se pronunța dacă poate să-l publice în acea revistă.*

Am vorbit cu Părintele Valeriu Anania. Deși este conștient că vor fi destule greutăți, speră, totuși, să-mi publice ***Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxe Române"(1874-1994)****. Mi-a spus că are greutăți în a-l convinge pe patriarh ca să semneze adresa către Societatea Biblică Britanică în vederea reeditării* ***Bibliei lui Șerban(1688)****. Dânsul a purtat tratative cu reprezentanți ai societății și i-a convins să reediteze Biblia, dar cu textul paralel al limbii actuale române."*

*

Alegeri de primar

Duminică, 5 iunie, au avut loc alegerile de primar și în comuna noastră. Au candidat 7-8 fii ai comunei. Am avut de unde alege. Campania electorală fost civilizată, fără bătăi, certuri, fără sorcove și tigăi, fără bere și mititei. Candidații au mers din casă în casă, au discutat cu oamenii și au încercat să-i

convingă că sunt cei mai potriviți pentru funcția respectivă. Din partea electoratului am observat o vădită maturitate. Parcă fiecare alegător a avut conștiința că trebuie să abordeze problema cu toată seriozitatea și cu toată responsabilitatea, fiindcă altfel nu se mai poate. Dintre candidați, a fost ales **Domnul Ing. Ion Michescu(Onuț).** Nu că ceilalți nu ar fi fost buni, dar electoratul a avut în vedere că Domnul Michescu este localnic, familist, are o comportare ireproșabilă, are studii superioare și o activitate de peste douăzeci de ani în primăriile din Malovăț și Șimian. A impresionat prin sinceritatea cu care le-a vorbit oamenilor. Nu le-a promis marea cu sarea. Nu s-a sfiit să spună răspicat: „Dacă voi reuși în mandatul meu să achit datoriile primăriei și să scap comuna de arondarea la comuna Izvorul Bârzii, înseamnă că mi-am împlinit principalele obiective!”

Alegerea Domnului Michescu o vedem și ca un gest simbolic de recunoștință din partea locuitorilor comunei față de părinții săi, care și-au dedicat întreaga viață, ca învățător și asistentă medicală, slujirii comunității locale.

Îi dorim noului primar sănătate, putere de muncă, înțelepciune, cinste, respect față de lege și de cetățeni și… cât mai multe mandate! La mulți ani!

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Doamna Bordeiașu Rodica-Ecaterina** din București a donat **700 lei,** pentru ca să cumpărăm un rând de veșminte preoțești pentru biserica de la Bârda, ceea ce am și făcut; **Domnișoara Dragomir Iulia** din Timișoara, fiică a satului Bârda: **100 lei**;

Doamna Dragomir Virginia din Bârda a achitat **100 lei** pentru contribuția de cult; **Doamna Haidamac Miroana** din Malovăț a mai achitat **100 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **120 lei.**

Domnul Voican Petre din Malovăț a donat **50 lei** pentru lucrările de la biserică.

Tuturor le mulțumim. Dumnezeu să le răsplătească jertfa!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Răsplata olimpicului,** în ,,Datina", Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6660(10 iun.), p. 4; **Prețul unui copil,** în ,,Datina", an. XXVI(2016, 11-12 iun., p. 4; ***„Scrisoare pastorală" – 326***, în ,,Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 2016, 13 iun., ediție și on-line (*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*); **Proverbele – oglinda lui Dumnezeu(I)**, în ,,Națiunea", București, 2016, 16 iun., ediție on-line (*http://www.ziarulnatiunea.ro*); în ,,Armonii culturale", Adjud, 2016, 16 iun., ediție on-line (*http://armoniiculturale.ro*); ***„Scrisoare pastorală" – 325,*** în ,,Observatorul", Toronto(Canada), 2016, 16 iun., ediție și on-line(*http://www. observatorul.com*); **Hoțul,** în ,,Datina", Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6665(17 iun.), p. 5; **Școala muncii,** în ,,Datina", Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6666 (18-19 iun.), p. 5; **Furnicuțele pământului**, în ,,Datina", Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6667(21 iun.), p. 5; **Cruce profanată,** în ,,Datina", Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6668(22 iun.), p. 5.

*

Parohia noastră a publicat cartea preotului și cântărețului parohiei noastre, **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română"(1874-2014)**, vol. I(636 pag.). Volumul cuprinde **Secțiunea Biblică**(Vechiul și Noul Testament), **Secțiunea Sistematică**(Dogmatică, Morală și Filozofie) și **Secțiunea Practică**(Drept, Liturgică, Omiletică și Catehetică, Pastorală, Pedagogie, Muzică și Îndrumări Misionare), secțiuni reflectate în cele peste 6000 unități bibliografiate(studii, articole, recenzii, notițe bibliografice), publicate în revista respectivă

timp de 140 de ani. Lucrarea este un instrument indispensabil de lucru pentru preoți, profesori de religie, studenți, masteranzi și doctoranzi în Teologie, dar și cercetătorilor din lumea laică, interesați de domeniile menționate. Vor mai urma încă două volume, care sunt aproape gata de tipar.

*

Excursii

În luna iulie, la o dată pe care vom stabili-o de comun acord, organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Tr. Severin – Mânăstirea Vodița- Orșova – Mânăstirea „Sf. Ana" – Valea Dunării – Mânăstirea Mraconia – Moldova Nouă – Mânăstirea Slatina-Nera – Oravița - Mânăstirea Ciclova – Bozovici – Tr. Severin.** Prețul va fi de maximum **50 lei**, în funcție de numărul de participanți.

În ziua de **25 Iulie** organizăm excursie la **Mânăstirea „Sf. Ana"** de la Orșova. Vom participa la slujba arhierească ce va avea loc atunci, cu prilejul hramului Sf. Mânăstiri. La întoarcere vom vizita Mânăstirea Vodița și Muzeul Hidrocentralei „Porțile de Fier" I. Prețul va fi de aprox. **10 lei/pers.**

*

Filme

În luna iulie vă oferim filmul **Fiul risipitor**, cu tematică religioasă, la biserică, astfel: **Vineri, 22 iul., la ora 19, în biserica de la Bârda; vineri, 29 iulie, ora 19, în biserica de la Malovăț**. După film, vom da audiții de muzică religioasă. Fie că aveți copii, fie nu, filmul este o lecție de înaltă ținută creștină privind relațiile dintre membrii familiei. Vă așteptăm cu drag!

*

Zâmbete

CULMEA ghinionului: să faci pe prostul și să rămâi așa; CULMEA prostiei: să stingi lampa și să aprinzi un chibrit ca

să vezi dacă s-a stins; CULMEA somnului: să visezi că dormi; CULMEA lăcomiei : să mănânci bătaie și să nu te saturi; CULMEA nesimțirii: să scrii pe colivă „la mulți ani…!

*

Botezuri. Cununii

În ziua de 4 iun. am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Gârjoabă Sara-Maria,** fiica **Domnului Gârjoabă Dorian** și a **Doamnei Gârjoabă Eugenia-Ionela** din Malovăț, iar în ziua de 5 iun. pentru **Palahniuc Maria-Antonia**, fiica **Domnului Palahniuc Adrian-Petre** și a **Doamnei Palahniuc Florentina-Raluca** din Malovăț. Să le trăiască! În ziua de 4 iun. am oficiat Taina Sfintei Cununii pentru **Domnul Gârjoabă Dorian** și **Doamna Gârjoabă Eugenia-Ionela** din Malovăț, iar în ziua de 5 iun. pentru **Domnul Palahniuc Adrian-Petre** și **Doamna Palahniuc Florentina-Raluc**a din Malovăț. Dumnezeu să le ajute!

*

Program

În luna iulie avem următorul program de slujbe: **2 Iul.**(Malovăț-Bârda); **3 Iul.**(Malovăț); **9 Iul.** (Malovăț-Bârda); **10 Iul.**(Bârda); **16 Iul.**(Malovăț- Bârda); **17 Iul**.(Malovăț); **20 Iun**.(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **23 Iul**.(Malovăț-Bârda); **24 Iul.**(Bârda); **29 Iun.**(Pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț). **30 Iul.**(Bârda-Malovăț); **31 Iul**.(Malovăț); În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, ori la telefon: 0724. 99. 80. 86. Mai poate fi contactat pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.*

Hristos S-a-nălțat!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XV(2016), nr. 328(16 – 30 Iunie)

Dragii mei enoriași!

Sinuciderea omului alb

În lume sunt mai multe rase de oameni. Predomină, însă, rasele albă, galbenă și neagră. Dintre ele, rasa albă este considerată vârful de lance al culturii și civilizației umane din vremea noastră. Răspândită la început pe continentul european, extinzându-se treptat pe continentele american și australian, rasa albă a dat lumii cele mai de seamă invenții tehnice, cele mai bune opere de artă. Această rasă are nivelul cel mai ridicat de viață, a acumulat bogății imense, a stăpânit sute de ani aproape tot restul lumii sub formă de imperii coloniale. Ideologia ei, concepția ei despre lume și viață, este tributară filozofiei greco-romane și religiei creștine. Rasa albă a dat lumii cei mai de seamă oameni de știință, cei mai mari poeți, scriitori, pictori, muzicieni, creatori, inventatori etc. Rasa albă a deținut forța militară cea mai puternică în lume, reușind să stăvilească invaziile asiatice din ultimele două milenii.

În ultimele decenii se resimte o decădere tot mai pronunțată a rasei albe. Ea a devenit propria sa victimă și dacă nu se va trezi la timp, va rămâne într-un viitor nu prea îndepărtat o amintire. Din păcate! Alte rase îi vor lua locul, alte mentalități, alte moduri de a înțelege și trăi viața. În rândurile de mai jos vom încerca să schițăm câteva cangrene ale rasei albe, care-i vestesc sfârșitul:

Chimizarea excesivă a tot și a toate. Din ambiția de a produce cât mai mult, am otrăvit solul și subsolul, aerul și apele,

plantele și animalele cu îngrășăminte, ierbicide și pesticide. Au fost deversate în apele curgătoare, în pământ, cantități imense de reziduuri chimice și nucleare, care se împrăștie în sol și în apele freatice, otrăvind specia umană care trăiește în zonă. Am pus bază pe medicația chimică, în detrimentul celei naturale, dezvoltând adevărați coloși industriali farmaceutici. Tratăm o boală și afectăm mai multe organe sănătoase! Spitalele gem de bolnavi, cimitirele cresc de la o zi la alta! Nu același lucru au făcut alte rase umane. În Asia și în Africa se pune bază pe agricultura tradițională, pe îngrășămintele naturale, pe tratamentele cu plante, pe acupunctură, presopunctură și alte metode inofensive. Cu ani în urmă am corespondat cu regretatul Dr. Hakim Mohamad Said, președintele Fundației Hamdard din Karachi (Pakistan). Fundația avea o facultate de medicină, în care se studiau efectele curative ale plantelor; avea o fabrică de preparate din plante pentru tratarea bolilor; scotea o revistă dedicată studiilor asupra plantelor asiatice și calităților curative ale acestora, avea numeroase tratate despre plante. Am primit de acolo un album cu preparatele (medicamentele) ce le aveau pentru cele mai diverse boli. Mama mea a fost diagnosticată în Severin și București și i s-au mai dat câteva luni de viață. Am făcut apel la Domnul Hakim, i-am trimis rezultatele analizelor și mi-a trimis din preparatele fabricii sale. Timp de trei ani, câte o lună pe an, mama a făcut tratament cu preparatele respective și a mai trăit… peste treizeci de ani, muncind de dimineața până seara ca un om perfect sănătos. După Revoluție am făcut toate demersurile necesare ca să import preparatele pakistaneze, dar totul s-a împotmolit la Ministerul Sănătății, care a răspuns sec: „Numai Plafar este autorizată să importe plante medicinale sau preparate din plante medicinale!”

Modificările genetice ale plantelor și animalelor. Observați în piețe și magazine fructe și legume frumoase, mari, arătoase. Când mâncați din ele nu au gustul pe care-l știați pentru

fructele sau legumele respective. Îți sugerează doar gustul respectiv. Cumperi carne de pasăre, spre exemplu. O gătești. Parcă mănânci cenușă! Comparați cu gustul cărnii unei păsări de curte. Vedeți curcani cât oile, auziți că sunt soiuri de porumb, care produc paisprezece mii de kilograme boabe la hectar. Sunt animale și plante modificate genetic. Noi le consumăm. Celulele acelea modificate pătrund în corpul nostru, alimentează celulele noastre și, acolo unde găsesc terenul slab, încep să producă dereglări în funcționarea acestora. Nu este astfel de mirare, că aproape o treime din decesele de la noi sunt datorate cancerului!

c)Scăderea alarmantă a natalității. Rasa albă promovează cu inconștiență, pe toate canalele, practicile anticoncepționale, făcând din aceasta un adevărat ideal al existenței sale. Încă din școală, prin orele de așa-numita „educație sexuală", se promovează practicile anticoncepționale. Avorturile sunt legalizate. Ar părea că e ceva normal, că e o expresie a libertății individului. Bine, bine, dar ce te faci, când numărul avorturilor înregistrate în România postdecembristă timp de 20 de ani depășește numărul populației țării. Aceasta în țara noastră, dar fenomenul este prezent și în celelalte țări locuite de omul alb. În toate avem aceeași libertate, aceeași mentalitate, același abator de copii! Tot mai numeroase sunt familiile fără copii. Argumentele de ordin economic, social sunt neconvingătoare. Au fost vremuri mult mai grele, sărăcie mult mai multă, dar copilul a fost copil, darul lui Dumnezeu, și nu a fost trimis la tomberon cu atâta ușurință. Decât un copil la sân, mai bine o talie „frumoasă", o siluetă desăvârșită…! La aceasta se adaugă scăderea potenței masculine. Substanțele chimice din mâncăruri și băuturi fac ca să scadă capacitatea de reproducere a omului alb. Din an în an sunt tot mai puțini copii, se închid tot mai multe școli, se pustiesc tot mai multe localități. În spatele unui copil stau doi părinți și patru bunici. Peste un număr de ani, în acea familie vor dispare șase și va rămâne

unu! La aceste flageluri ale rasei adăugăm și deviațiile sexuale, sprijinite și promovate tot într-o veselie. Sub paravanul „drepturilor omului", minorități tot mai numeroase își răspândesc și își impun majorității practicile lor, care, de fapt, înseamnă tot o frânare a natalității, o reducere sistematică a populației. Nu același lucru se întâmplă la alte rase. Asia și Africa sunt adevărate rezervoare demografice. Ele concentrează cea mai mare parte a populației lumii. Să amintesc doar câteva state: China, India, Indonezia, Japonia, Pachistanul, țările arabe etc. Cu excepția Chinei, unde restricțiile sunt drastice datorită înmulțirii peste măsură a populației, în celelalte țări locuite majoritar de alte rase decât cea albă avorturile sunt aspru pedepsite. Religiile acelor popoare nu permit sub nici o formă avortul. Familiile au copii numeroși, chiar dacă, de cele mai multe ori, sunt foarte sărace. Am avut un coleg la facultate, iordanian, care mai avea nouă frați!

d)Îmbătrânirea populației albe este un fenomen natural, de vreme ce din urmă vin tot mai puțini copii. Populația Europei, în special, este o populație îmbătrânită, uzată, obosită, care se topește ușor-ușor, cu fiecare an, cu fiecare deces. Locul ei este luat, sistematic, de imigranți de alte rase, veniți din Asia, din Africa și de pe cine știe unde. Statisticile vorbesc că în 2050, populația Europei va fi jumătate musulmană, aceasta datorându-se, în special, imigrărilor masive din statele arabe. Familiile creștine au câte un copil și doi-trei bătrâni, cele musulmane au câte 8-10 copii!

Am amintit patru aspecte, dar enumerarea ar putea continua. Este alarmant că mai marii zilei din țările și uniunile de țări în care mai predomină încă populația albă rămân indiferenți față de aceste aspecte. Este alarmant că aceștia promovează globalizarea cu orice preț, dispariția statelor naționale, dispariția religiei creștine și a valorilor ei morale, dispariția unei instituții fundamentale a societății: familia.

Din respect pentru cultura, civilizația și istoria omului alb, din respect pentru milioanele de eroi și martiri care s-au jertfit de-a lungul veacurilor pentru apărarea rasei albe și a valorilor ei, puternicii zilei trebuie să facă ceva pentru a o salva de la pieire, de la sinucidere. Este un comandament existențial și nimeni n-are dreptul să-l ignore.

*

Proverbele – oglinda lui Dumnezeu(III).

Atribute specifice.

Dumnezeu – Tatăl. Cea dintâi persoană a Sfintei Treimi, este creatorul și conducătorul lumii: *„Cu cât mai mult cercetez ale Domnului zidiri, cu atât mai mult mă mir d-ale Lui mari lucrări”*(Zanne, VIII, 701); *„De când urzea Dumnezeu pământul*"(Zanne, VI, 685); *„Din puţintel a făcut Dumnezeu cerul şi pământul*"(Zanne, VI, 668); *„Îi mare oborul lui Dumnezeu*"(Zanne, VI, 659); *„La câte în lume te uiţi şi vezi, pe Domnul vezi*"(Zanne, VIII, 702); *„Toate câte a făcut Dumnezeu sunt bune*"(Zanne, VI, 641); *„Toate în lume se odihnesc, numai singur Dumnezeu veghează (ne păzeşte)”* (Zanne, VI, 639); *„Dumnezeu a umplut lumea cum a putut*"(Zanne, VI, 658, 659); *„E degetul lui Dumnezeu*"(Zanne, VI, 684).

O foarte sugestivă imagine a lui Dumnezeu o vedem în expresia *„Moşul*.” Ne referim la folosirea acestui cuvânt pentru a înlocui numele divin: „*S-a supărat Moşu!“*; *„Nu ne mai rabdă Moşu!*“ etc. Surprindem două aspecte în această expresie, aparent banală. În primul rând această substituire relevă respectul ce se dă numelui divin. Omul din popor rosteşte numele lui Dumnezeu cu veneraţia cuvenită. Nu oricând şi nu oriunde şi nu oricum. Când simte, totuşi, nevoia să se refere la Dumnezeu, îl numeşte „pe ocolite“ cu „Moşu“. E o greşeală dogmatică? Nu. Omul a înţeles de la biserică şi din Sfânta Scriptură, că a fost făcut de Dumnezeu după chipul Său(Fac., I, 27). Aşadar, în concepţia populară, Dumnezeu nu putea arăta altfel decât ca un om. Prin aceasta, creştinul îl

vedea ca fiinţă, persoană cu existenţa bine definită. Interesantă este vârsta umană cu care este asociată imaginea fiinţei divine, bătrâneţea, Moşu. Nu a fost aleasă imaginea copilului, personificarea purităţii, a curăţeniei morale; nu a fost aleasă vârsta maturităţii, a puterii, vârsta la care Mântuitorul a propovăduit în lume! A fost aleasă bătrâneţea, vârsta înţelepciunii, a bunătăţii, a înţelegerii, a cunoaşterii depline a vieţii şi a existenţei umane. Nu degeaba s-a vorbit de „Moş Nicolae", de „Moş Ajun", de „Moş Crăciun", de moşii din pragul primăverii. În al doilea rând, imaginea egalităţii pusă de omul din popor între Moş şi Dumnezeu denotă chipul ideal în care a fost văzut bătrânul. La această vârstă apele s-au liniştit, biruinţa asupra răului şi asupra păcatului este deplină, portretul moral este desăvârşit, omul aşteaptă întâlnirea cu Dumnezeu, Marea Trecere în lumea de dincolo, bilanţurile au fost făcute, datoriile achitate. O singură datorie mai rămâne: iubirea faţă de Dumnezeu şi de oameni. Moşul este doar întruchiparea lui Dumnezeu pe pământ! Câtă plasticitate şi profunzime morală! Şi când vezi atâţia bătrâni, cu tot felul de vicii şi apucături, cărora li se zice moşu...!

b. Dumnezeu – Fiul. Cea de-a doua persoană a Sfintei Treimi, Domnul Iisus Hristos, este Mântuitorul și Judecătorul lumii. Este cea mai prezentă, dintre persoanele Sfintei Treimi, în folclorul românesc. Lui I s-au închinat mii de colinde și cântece de stea, nenumărate pricesne, troițe și rugăciuni. Este recunoscut ca fiind Cel promis de Dumnezeu-Tatăl prin prooroci, Cel așteptat de neamuri, ca Mesia: *„A aştepta ca pe Mesia"* (Zanne, VII, 41); *„A cura (alerga) ca la Mesia Jidovii*" (Zanne, VII, 40). Este Fiul lui Dumnezeu, trimis în lume să se jertfească pentru păcatele oamenilor, împlinirea proorocirilor: Fiecare copil care se naște într-o familie este prefigurat de Domnul Hristos, Care S-a născut în lume: *„I s-a născut Hristos în casă*" (Zanne, X, 373). A avut putere dumnezeiască și a făcut nenumărate minuni asupra oamenilor, asupra naturii și

asupra Sa Însuși. Orice încercare a cuiva de a se mări pe sine este pusă în comparație cu măreția Domnului Iisus: *„Doar nu-i fi Hristos!*" (Zanne, VII, 13). O oarecare prefigurare a măreției hristianice poate fi găsită în Vechiul Testament: *„Ca Iisus al lui Navi, ce c-o poruncă şi numai a poprit din mişcare pe soare şi pe lună* "(Zanne, IX, 121). A fost prins, judecat și condamnat la moarte, deși însuși Pilat I-a recunoscut nevinovăția: *„Se spală pe mâini, ca Pilat de Hristos"* (Zanne, IX, 160). A fost răstignit *„Ca Hristos între cei doi tâlhari"* (Zanne, VII, 14), iar sângele Lui a devenit viața lumii, *„Sângele lui Hristos"*, sau *„Sângele Domnului"* (Zanne, VII, 14; X, 373). A treia zi după răstignire *„Hristos a înviat"* (Zanne, VII, 14). Acest adevăr a fost exprimat de milioane de ori de-a lungul veacurilor, ca salut, mai ales în perioada pascală, adică de la Paști la Înălțare, răspunzându-se cu aceeași convingere *„Adevărat a înviat*!" *„A treia zi după Înviere*" (Zanne, VII, 23) a rămas ca o referință, în relațiile dintre oameni, atunci când au vrut să dea mai multă greutate înțelegerilor dintre ei. Mântuitorul Iisus Hristos a rămas reazim tuturor celor necăjiți și obidiți, tuturor celor ce au căutat mântuirea. El le-a ascultat rugăciunile celor întristați și suferinzi, El ne-a deschis ușa raiului, El este frate fiecăruia dintre noi, numai prin El și cu El ne putem mântui: *„Cine-i frate cu Hristos, uşor se mântuie*"(Zanne, X, 373). În viață trebuie să alegem între două alternative: virtutea sau păcatul, calea vieții sau calea morții, slujirea lui Dumnezeu sau a diavolului: *„Sau cu Hristos, sau cu dracul"* (Zanne, VII, 13). A treia cale nu există, sau, cum ar fi spus romanii, *„tertium non datur".* Este ceea ce ne preciza și Sfântul Apostol Pavel, că trebuie să fim *„ori fierbinți, ori reci"*, în nici un caz *„căldicei*". Cei ce decedează au credința, conform învățăturii creștine, că moartea este doar o poartă de trecere dintr-o lume în altă lume, de pe un tărâm pe altul, sau un somn prin care-L așteptăm pe Mântuitorul să revină pe pământ ca judecător al lumii: *„Până la a doua venire a lui Hristos"* (Zanne, VII, 14). Atunci va

avea loc și învierea tuturor oamenilor din toate timpurile și din toate locurile, *„La a doua înviere”* (Zanne, VII, 23), apoi judecata universală.

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea împărăției**, mai spicuim un fragment:

„UN FEL DE PSIHANALIZĂ. Aproape la toate vârstele se întâlneşte, de pildă, conflictul acesta între a crede şi a nu crede în Dumnezeu; adică ciocnirea minţii sănătoase cu săgeţile nebuniei. Sunt unii convinşi de existenţa lui Dumnezeu, de dumnezeirea lui Iisus şi de iconomia mântuirii; dar, în răstimpuri, se pomenesc munciţi şi de chingile ateismului. Sunt alţii, care n-au muncirile acestea, chiar dacă aud de ele. Evidenţa interioară a credinţei lor e absolută. Alţii sunt bântuiţi de furtuni şi, în sfârşit, alţii, liniştiţi că au scăpat de Dumnezeu: pentru ei nu există. Adevărul e că aparatul conştiinţei lor nu, mai prinde nimic, s-a defectat, realitatea spiritului e inexistentă pentru ei.

Ce poate să fie la mijloc ? Ceea ce poate să fie cu un aparat de radio, care nu mai prinde undele. Undele există, dar pentru el nu mai există. El are câteva lămpi arse, bobine arse, lovituri şi piese frânte etc. E infirm pe undeva. Aşa şi oarecare om pătimeşte multe feluri de arsuri şi frângeri lăuntrice, mai pătimeşte şi arsurile mediului social, care-i zdruncină nevinovăţia, şi iată-l un ateu, la diferite grade de tărie. Toată situaţia lui se înscrie întocmai în granulele de cromatină. Ateul s-a armonizat cu acest dezechilibru. Sămânţa îl reproduce întocmai. Presupunem că e căsătorit cu o femeie, nu aşa de răvăşită la minte, aşa de dezechilibrată în mediul moral, ci o femeie credincioasă. Copiii se nasc cu două predispoziţii contradictorii: una necredincioasă, a tatălui; şi a doua credincioasă, a mamei, potrivit probabilităţilor arătate.

Sufletul nu se moşteneşte, ci se creează de Dumnezeu. Credinţa e o însuşire a sufletului, e drept; dar de la Dumnezeu nu vine nimic rău. Atunci ? Atunci, însuşirea sufletului de a-şi cunoaşte şi recunoaşte pe Tatăl, sau de-a se lepăda de El, e dependentă şi de construcţia genetică a trupului, în care va avea să petreacă o vreme. Cuprinsul credinţei se învaţă; înclinarea de-a o învăţa sau nu se moşteneşte. Înclinarea sufletului ştim că e către obârşia sa: ,,Anima naturaliter christiana". Înclinarea sufletului face interferenţă cu înclinarea trupului în care a fost trimis. Deci, dacă vine într-un trup în care găseşte numai dezechilibru, nu-şi va putea manifesta înclinarea sa către cele de sus, ci va asista neputincios lângă un aparat stricat, care nu cântă, ci huruie. Toate chinurile conştiinţei izvorăsc din simţirea acestor infirmităţi, ce zac în străfunduri, şi de unde ele răbufnesc până în suprafaţa faptelor văzute. Ca să uşureze Dumnezeu povara unui suflet, de multe ori îl cruţă de cunoştinţa infirmităţii în care trebuie să petreacă. Aşa vedem seninătate şi la idioţi."

*

File de jurnal – 28 nov. 1981

„Drumul spre Botoşani a decurs în mod normal(...). Cei ce erau din Bucureşti, din Iaşi, din Vaslui şi din Focşani s-au văitat de problemele pe care le ridică actuala criză. Rămânând umai cu bucureşteanca în compartiment, după coborârea celorlalţi călători(...), mi-a vorbit de felul cum o tratează maică-sa, când se duce pe la Dorohoi, cum o dojeneşte, când o vede că nu-şi mai face rugăciunea seara: ,, - Vai, copchila mamii, tu ți-ai uitat crucea și ruga! Bietul meu copchil, tare te-ai înstrăinat!"

Cu acest drum, am aflat despre vestitele isprăvi ale criminalului Râmaru din Bucureşti. Student la Politehnică, nevropat notoriu, Râmaru căpătase o pasiune deosebită din a ucide femei. Le prindea în diverse împrejurări, le junghia în plină stradă, le batjocorea şi apoi dispărea, nelăsând nici o

urmă. A făcut 17 omoruri în Bucureşti. Miliţia şi securitatea fuseseră puse în alertă. Toate străzile erau supraaglomerate de miliţieni călări pe cai şi motociclete, ori de detectivi deghizaţi în automobilişti. Preşedintele însuşi dăduse dispoziţii să se întrerupă schimburile de noapte la instituţiile unde lucrau femei, iar miliţia şi securitatea fuseseră ameninţate, că dacă nu descoperă criminalul sunt puse pe liber. Crimele erau săvârşite cu multă dibăcie, încât, cu excepţia muşcăturilor aplicate victimelor, nu aveau alte indicii. Criminalul săvârşea unele omoruri şi cu ajutorul tatălui său, vatman de tramvai. Într-un târziu, când au reuşit să-l identifice după o fiţuică de hârtie, pe care-şi avea scrise ultimele litere ale numelui, l-au pus sub urmărire. La cămin a încercat să ucidă şi pe unul dintre miliţienii care l-au arestat. S-au găsit asupra lui câteva cuţite de junghiat şi un satâr pline de sânge. Tocmai săvârşise o nouă crimă. Avea doar 28 de ani. A fost condamnat la moarte.

Bucureşteanca mi-a spus că din surse demne de crezare, a aflat că Nadia Comăneci se va căsători cu Nicu Ceauşescu, băiatul cel mare al preşedintelui(...)".

*

Sinodul din Creta

La sfârșitul acestei luni s-a ținut în Insula Creta din Grecia un mare sinod. I s-a spus mai întâi „ecumenic", apoi „pan-ortodox", apoi „Mare sinod". La el au participat capii Bisericilor Ortodoxe din lume, cu câteva excepții. În urma discuțiilor, s-au luat câteva hotărâri privind apărarea familiei tradiționale, formată din bărbat și femeie, s-au reglementat mai multe aspecte ale diasporei ortodoxe(creștinilor ortodocși plecați din țara lor de origine în alte țări), rolul Bisericii în lumea de astăzi și relațiile Bisericii Ortodoxe cu cei de alte confesiuni religioase. Nu toată lumea a fost încântată de acest sinod și de rezultatele lui, dar el era necesar, mai ales că de aproape o sută de ani se tot pregătea ținerea lui. Indiferent cum

va evalua istoria acest sinod al lumii creștine ortodoxe, avem bucuria să precizăm, că și din partea Mehedințiului, Episcopiei Severinului și Strehaei, am avut un reprezentant în persoana Prea Sfințitului Episcop Nicodim.

*

Salarii pentru morți

Cu mulți ani înainte, pe la noi s-a descoperit că Aneta cu Mareta țineau pe listele cu pensionarii de la ceape și pe cei ce decedaseră cu câțiva ani înainte. Semnau ele și încasau banii. Până la urmă, descoperindu-li-se isprava, au încasat câțiva ani buni de pușcărie. S-a mai întâmplat ca în unele localități să figureze pe listele electorale și persoane decedate cu mult înainte. De!

Domnul Gheorghe Trocan mi-a povestit ceva care a depășit toate acestea. Ai noștri au fost niște puști pe lângă „frații" sovietici. Așa, bunăoară, Domnul Trocan, mergând în Uniunea Sovietică să încheie niște contracte, a fost invitat, împreună cu delegația din care făcea parte, să viziteze un mare combinat din Krasnodarsk. Toate bune și frumoase. Ghidul le-a prezentat halele, mașinăriile, mărfurile finite, le-a vorbit despre realizările și perspectivele combinatului. Le-a prezentat apoi, ca pe o mare invenție, următoarea situație. Combinatul avea o evidență strictă a muncitorilor decedați din unitate, încă de la înființare. Aceștia figurau pe ștatele de plată ale muncitorilor activi. Fiecare avea grad și funcție, avea salariu ca atunci când era viu și în câmpul muncii. Din fondul de salarii al întreprinderii li se făcea și lor parte, adică li se repartiza salariul conform studiilor, funcției, vechimii etc., la salariu se reținea impozit și toate angaralele cuvenite. Salariile morților erau vărsate apoi în fondul special „pentru apărare". Mai pe românește, banii erau trecuți în contul armatei. În ședințele de orientare ideologică, muncitorii erau îndemnați să nu-i uite pe ortacii lor, să-i simtă în permanență alături, să-i facă să se

bucure de realizările lor etc. Fiecare muncitor decedat avea o statuie în combinat.

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Doamna Lucreția Omir** din București, fiică a satului Malovăț: încă **400 lei; Doamna Deatcu Viorica** și alte credincioase din Tr. Severin: **210 lei; Domnul Stănciulescu Cristian**(Tübingen – Germania), fiu al satului Bârda: **70 lei; Doamna Suciu Liliana**(Cluj-Napoca), **Doamna Crăciunescu Valeria**(C-lung – Moldov. – SV), **Domnișoara Nisioi Mihaela**(C – lung - Moldov. - SV), **Doamna Ec. Aneta Popescu** din București, fiică a satului Malovăț, **Doamna Prof. Univ. Dr. Ana Călin**(Galați-GL) : câte **50 lei**;

Doamna Paicu Maria din Malovăț a donat **50 lei** pentru lucrările efectuate la biserică.

Părintele Hogea Cătălin-Sebastian, împreună cu enoriașii săi din Parohia Albacete din Spania, au donat parohiei noastre **20 seturi** de rechizite pentru copiii care vor începe clasa I-a la 15 sept. anul acesta.

Le mulțumim cordial tuturor!

În cursul lunii iunie am donat credincioșilor participanți la slujbe pâine, după cum urmează: 5 Iun.(Malovăț): **200 pâini;** 12 Iun.(Bârda): **87 pâini**; 19 Iun.(Malovăț): **210 pâini**: 20 iun. (Malovăț): **124 pâini;** 26 Iun.(Bârda): **117 pâini;** 29 Iun. (Malovăț): **130 pâini**. Așadar, în luna iunie au fost donate **868 pâini.** Copiilor participanți li s-au mai dăruit și ciocolate.

*

Rugăm pe toți părinții din satele Malovăț, Bârda, Bobaița, Colibași, Laz, Valea Boierească și Negrești, ai căror copii vor începe casa I-a la 15 septembrie anul acesta, să poftească, împreună cu copiii, viitorii școlari, la una din bisericile parohiei noastre, în duminici sau sărbători, pentru a primi câte

un ghiozdan și un set de rechizite pentru școală. În cazul în care cele 20 de seturi nu vor fi donate până la 1 sept. a.c. viitorilor școlari menționați mai sus, rechizitele rămase vor fi donate elevilor din clasele mai mari, care vor veni la biserică.

Până la 30 iunie, situația contribuției de cult în parohia noastră se prezintă astfel: **în Bârda au achitat 96,05%; în Malovăț au achitat 93,45%, iar la nivel de parohie au achitat 94,26%**. Reamintim că în parohia noastră serviciile religioase sunt gratuite, iar contribuția de cult este la aprecierea fiecăruia, după principiul: „fiecare dacă vrea și cât poate!" Preotul este la dispoziția tuturor 24 ore pe zi și 365 zile pe an, indiferent dacă cineva a achitat ceva pentru contribuția de cult. În rest e liber! Mulțumim cordial tuturor pentru sprijin!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Hotare îndoliate**, în „Datina", Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6669(23 iun.), p. 5; **Ceasul,** în „Datina", Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6670(24 iun.), p 4; **Sinuciderile(II)**, în „Datina", Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6671(25-26 iun.), p. 4; ***„Scrisoare pastorală" – 327,*** în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 2016, 26 iun., ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*); în „Observatorul", Toronto(Canada), 2016, 6 iul., ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); **Tămăduitorii**, în „Datina", Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6672(28 iun.), p. 4; **Aberații sectare**, în „Datina", Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6673(29 iun.), p. 4; **Lista**, în „Datina", Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6674(30 iun.), p. 4; **Săracă țară Bogată**! în „Datina", Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6675(1 iul.), p. 4; **Șerpișorul**, în „Datina", Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6676(2-3 iul.), p. 4; **Nunta de aur, nunta de argint, nunta de platină…,** în „Datina", Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6677(5 iul.), p. 4;

*

Parohia noastră a publicat cartea Domnului Ioan Miclău din Cringila(Australia): **Mitologiile – surse de studii istorice** (116 pag.).

Domnul Ioan Miclău este un uriaș. Un român uriaș într-o țară depărtată de peste mări și țări. Este mândru de rădăcinile sale românești și europene și, de câte ori își amintește de ele, se simte mai presus decât cei din jur. Dânsul duce în spinare povara dulce a mii de ani de cultură și civilizație românească și europeană și din aceasta își încarcă, pe firele nevăzute ale amintirilor, bateriile. Din acea povară își extrage seva inspirației poetice, pe ea își sprijină creația, gândirea, felul de a înțelege viața și lumea. Cu experiența strămoșilor, cu tezaurul de legende și istorii adus de acasă, Domnul Miclău învinge mai ușor greutățile, își duce mai ușor viața, se simte mai liber, mai el însuși. Este un argument în plus, că globalizarea nu trebuie să se vâre în intimitatea omului, nu trebuie să-i distrugă identitatea, istoria, limba, credința, neamul. Fără ele ar fi un pitic, un roboțel, o marionetă bună de manevrat.

Domnul Miclău și-a cumpărat toate exemplarele din carte.

*

Zâmbete

●Proverbe românești: „*Când crește dovleacul, se usucă vrejul”*(Motreanu Traian, Malovăț); „*Nimeni n-a văzut vreodată vacă sugând la viței*”(Cristea Cornel, Tr. Severin); ● „- Părinte, e adevărat că dacă mi-aș lăsa toată averea de un milion de euro bisericii, mă voi duce în Rai?” „- Ioane, nu pot să îţi garantez, dar merită să încerci!” ● „- Dragi mei enoriaşi, am pentru voi două veşti. Cea proastă: acoperişul bisericii trebuie schimbat! Şi cea bună: avem banii necesari! Vestea şi mai proastă: avem bani, dar sunt încă în buzunarul vostru!” ● Examen: „- Ce capitală are Marea Britanie?” Liniște. O voce

din spate: „- Dar ne-ați spus să învățăm capitale de țări, nu de mări!”

*

Excursii

În luna iulie, la o dată pe care vom stabili-o de comun acord, organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Tr. Severin – Mânăstirea Vodița- Orșova – Mânăstirea „Sf. Ana” – Valea Dunării – Mânăstirea Mraconia – Moldova Nouă – Mânăstirea Slatina-Nera – Oravița - Mânăstirea Ciclova – Bozovici – Tr. Severin.** Prețul va fi de maximum **50 lei**, în funcție de numărul de participanți.

În ziua de 25 Iulie organizăm **excursie la Mânăstirea „Sf. Ana” de la Orșova**. Vom participa la slujba arhierească ce va avea loc atunci, cu prilejul hramului Sf. Mânăstiri. La întoarcere vom vizita **Mânăstirea Vodița și Muzeul Hidrocentralei „Porțile de Fier” I**. Prețul va fi de **10 lei/pers**.

*

Înmormântări

În ziua de 22 iun. am oficiat slujba înmormântării pentru **Ianăș Alexandra**(86 ani) din Malovăț. Dumnezeu s-o ierte!

*

Program

În luna iulie avem următorul program de slujbe: **2 Iul.**(Malovăț-Bârda); **3 Iul**.(Malovăț); **9 Iul.** (Malovăț-Bârda); **10 Iul.**(Bârda); **16 Iul.**(Malovăț- Bârda); **17 Iul.**(Malovăț); **20 Iun.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **23 Iul**.(Malovăț-Bârda); **24 Iul**.(Bârda); **30 Iul**.(Bârda-Malovăț); **31 Iul**.(Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, ori la telefon: **0724. 99. 80. 86**. Mai poate fi contactat pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.* Sănătate, pace și bucurii!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XV(2016), nr. 329(1 – 15 Iulie)

Dragii mei enoriași!

Folosiți orice prilej și rugați-vă fierbinte lui Dumnezeu să fie pace. Nori grei se ivesc la orizont. Să ne ferească Dumnezeu țara și pe noi înșine de tot răul și primejdia!

*

O nouă colectivizare?

Am aflat cu profundă indignare că Ministerul Agriculturii face presiuni asupra Patriarhiei Române, ca să încheie un protocol, în baza căruia preoții să fie obligați să participe la campania de convingere a țărănimii de a se înscrie în asociații agricole.

Poate în alte părți, în alte țări, ideea înființării de asociații agricole să se prindă, să crească, să înflorească și să dea roade. Se poate! La noi încă nu s-au șters amintirile anilor 1960-1962, când, târâș-grăpiș, țărănimea română a fost constrânsă ca să se înscrie „de bună-voie și nesilită de nimeni” cu pământ, vite, atelaje și brațe de muncă în întovărășiri și apoi în colective agricole. Armate de propagandiști cutreierau satele, mergeau din casă-n casă și promiteau marea cu sarea, doar-doar vor putea să lămurească pe cineva. Nu se sfiau să recurgă la bătăi, arestări, condamnări. Ca să fie mai convingători, obligau preoții să însoțească echipele respective. Cei care nu voiau să se alăture, erau sancționați. Revista „Mitropolia Olteniei” din perioada 1948-1962 conține sute de nume de preoți, care au fost caterisiți, deportați, detașați în alte județe, depuși, transferați, pensionați forțat. Le erau eliminați copiii din școli și facultăți, soțiile din serviciu. Cei care participau, încercau să

convingă pe oameni despre ceea ce ei înșiși nu erau convinși, iar argumentele lor erau slabe, false. Oamenii îi ascultau, înțelegeau că sunt forțați să facă ceea ce făceau, iar peste câtva timp de la înființarea colectivului îi înjurau pe preoți pentru că „îi înșelaseră".

De mai bine de un sfert de veac s-au vândut tot într-o veselie pământurile fertile ale țării unor străini și mari latifundiari, astfel încât azi peste 40% din terenul arabil al țării aparține unora veniți din patru vânturi. Au rămas micii proprietari de terenuri, care se străduiesc și ei, cu posibilitățile modeste de care dispun, să le lucreze, să le folosească. Prețurile la motorină și lucrări agricole sunt enorme, iar produsele autohtone nu sunt agreate de magazine, de piețe. Peste tot ne-au inundat produsele agricole venite de aiurea, produse subvenționate substanțial în țările de origine, care au înăbușit producția locală. O legislație stufoasă și neprietenoasă a descurajat inițiativa particulară a țăranilor de astăzi. Au fost date legi – și astăzi mai sunt în vigoare -, care au stimulat lenea și au pus piedici serioase omului harnic. Cum putem înțelege altfel faptul, că terenurile nemuncite, așa-zisele „pășuni", au fost subvenționate din fondurile europene de două-trei ori mai bine decât terenurile muncite, cultivate. Au fost oameni care au luat de la APIA miliarde și nu au mișcat un deget pentru întreținerea terenurilor „de pășuni", în timp ce aceia care au cultivat pomi, viță de vie, grâu, porumb și altele asemenea nu au putut să acopere decât o mică parte din cheltuielile necesare lucrărilor de acest gen. Marile magazine nu au achiziționat produse agricole de la populație, iar dacă au făcut-o, au impus condiții umilitoare. Cunosc om, care a înființat plantație de gutui, fără subvenții. Pomii au ajuns pe rod și roadele lor sunt inutile. Magazinele din Severin nu au voie să achiziționeze fructe și legume direct de la localnici. Aceștia, dacă sunt producători, trebuie să se constituie în „persoane juridice", înscriindu-se la fisc, la registrul comerțului, să țină evidențe

contabile, așa cum face și Șantierul Naval, să suporte controale, verificări, să plătească impozit și tot felul de taxe etc. Când toată hârțogăria aceasta este gata, culegi fructele care ating anumite dimensiuni, le duci în București, la sediul central al magazinelor respective. Acolo, gutuile, spre exemplu, sunt plătite cu 2,00 lei. La raft, gutuile erau cu 6,90 lei! În piețe, intermediarii închiriază mesele cu vad pe câte un an, iar micii producători își vând marfa pe la colțuri, pe unde pot. Mașinile și utilajele agricole aflate în proprietatea micilor agricultori sunt hârburi rămase de pe la fostele SMT-uri. Sprijinul statului încă se mai lasă așteptat…!

Asociațiile agricole presupun o armată de funcționari, care trebuie plătiți din venitul asociațiilor respective, presupun sedii, care trebuie construite, întreținute, mașini și utilaje agricole, dar și mașini de serviciu. Pământul este același, țăranii sunt aceiași, doar cheltuielile explodează. Nu ar fi mai simplu să fie subvenționate acele terenuri care sunt muncite, pentru a ajuta pe cei care investesc și astfel agricultura să devină mai rentabilă, mai tentantă? Nu ar fi mai simplu ca să se creeze niște facilități producătorilor privind desfacerea produselor, obținerea utilajelor, prețul motorinei? Cred că și numai jumătate din ceea ce câștigă în străinătate, dacă ar câștiga din agricultura locală, mulți, foarte mulți români s-ar întoarce acasă și ar face agricultură românească adevărată. Mă întreb de ce sunt legile privind agricultura atât de străine de realitățile concrete locale, de sufletul și tradiția românească? Mă întreb de ce trebuie să fim mereu cobai și material de experiență pentru unii și alții? Mă întreb de ce nu sunt consultați și țăranii, când se alcătuiesc legile privitoare la agricultură? Sunt convins că ei ar fi cei care ar cunoaște cel mai bine problemele adevărate ale agriculturii românești și, fără îndoială, ar propune și soluțiile.

Asociațiile agricole nu sunt decât o nouă formă de înregimentare a unei clase sociale greu încercate de-a lungul

timpului, o metodă de a-i smulge și aceste petice de pământ, pe care le mai deține.

Când va veni vremea ca politicienii noștri, aleșii noștri, să dea dovadă de mai mult patriotism, de mai multă atenție față de realitățile și nevoile adevărate ale unei clase sociale multimilenare, care a constituit întotdeauna coloana vertebrală a neamului românesc?

*

Proverbele – oglinda lui Dumnezeu(V)

c. Dumnezeu – Sfântul Duh. Cea de-a treia persoană a Sfintei Treimi, sfințitorul și dătătorul de viață al lumii, nu a rămas necunoscut în proverbele românești. La creație, Dumnezeu i-a suflat omului *„duh de viață”*. Acesta este *„chipul lui Dumnezeu în om”*, adică sufletul. El nu intră sub cunoașterea noastră senzorială, ci se manifestă prin rațiune, voință și sentimente. Sufletul sau duhul l-a făcut pe om capabil de creație și progres. Datorită sufletului, omul a reușit să creeze tot ceea ce numim cultură și civilizație. În vorbirea populară, sufletul se numește, de obicei, duh. La moarte, omul *„își dă duhul”*. Omul glumeț, plăcut, este *„om de duh”*.

În proverbele analizate nu am găsit referiri speciale la Sfântul Duh, ci doar referiri la „duhul” omului, la sufletul lui. Dacă socotim sufletul omenesc, „*chipul lui Dumnezeu*”, ca o reflexie a Sfântului Duh în ființa omenească, putem alătura la acest capitol multe proverbe, precum: „*Duh desăvârşit, cel ce nimereşte orice la vremea ei*” (Zanne, VIII, 710); „*Duh se poate găsi şi la un nebun, dar judecată nicidecum”* (Zanne, VIII, 710); *„Duhul cel mare îndată te cufundă, iar cel mai potrivit te poartă pe faţa mării, bătându-te de zefirul cel mai dulce”* (Zanne, VIII, 710); *„Duhul cel prea întins, cu cât la mai mari lucrări se-nfige, cu-atât mai rău se-ncurcă”* (Zanne, VIII, 710); „*Duhul descoperă simţirea minţii”* (Zanne, VIII, 710); *„Duhul fie cât de mare când n-are nici un dor, de batjocură se socoteşte”* (Zanne, VIII, 710); „*Duhul încet-încet*

se măreşte, când la cele de mărire se sileşte” (Zanne, VIII, 709); *„Duhul mult se întinde, când face minţii o bună arătură”* (Zanne, VIII, 709); *„Duhul nicicum poate sta fără nici o mişcare, că şi când el se gândeşte, mai mult în sine lucrează”* (Zanne, VIII, 709); *„Duhul nu după neam merge, ci după isteţimea minţii”* (Zanne, VIII, 709); *„Duhul pătrunzător ca un cuţit ascuţit, când atingi cu vârful, mică rană faci, iar de-l vei împinge, sufletul se stinge”* (Zanne, IX, 203); *„Duhul pătrunzător începeri ne-arată, iar săvârşirea lor la cei din urmă o lasă”* (Zanne, VIII, 709); *„Duhul podoabă firească la om; nu-l împodobi mai mult, că mai rău îl întuneci”* (Zanne, VIII, 709); *„Duhul s-aseamănă cu otrava, când o întrebuinţează după cuviinţă, mult folos ne-aduce, iar peste măsură, în primejdie ne duce”* (Zanne, IX, 203); *„Duhul să ţi-l deprinzi la cele mai înalte ştiinţe”* (Zanne, VIII, 709); *„Duhul se cunoaşte după rostul graiului şi după isprava lui”* (Zanne, VIII, 709); *„Duhul stă întru a izvodi cele bune şi folositoare omenirii, iar nu dimpotrivă, c-atunci se numeşte furie şi năbădaie”* (Zanne, VIII, 709); *„Duhul şi prostia, frumuseţea şi urâciunea, puterea şi slăbiciunea, cele mai mari între oameni deosebiri”* (Zanne, VIII, 710); *„Duhul uşor şi zadarnic la orice vânt se supune”* (Zanne, VII, 232); *„Duhul uşor şi zburdalnic de orice vânt se clatină”* (Zanne, VII, 232), *„Duhurile cele mari când greşesc, greşesc desăvârşit”* (Zanne, VIII, 710); *„I s-a dus buhul,/Atât îi e mare duhul”* (Zanne, VII, 232); *„Plin de duh ca spânul de barbă”* (Zanne, X, 383) și multe altele.

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea împărăției**, mai spicuim un fragment:

„GÂNDURI DE HULĂ. Din câte ne-au dat în scris pricepătorii, abia o zecime din psihicul nostru îl avem luminat şi cunoscut în sfera conştiinţei; nouă zecimi stau întunecate în sfera subconştientului. Se dă şi comparaţia cu un cartof al

cărui vârf, ca o zecime din total, ar fi luminoasă, - lumini de putregai, noaptea; restul, întuneric. Cam aşa sunt gândurile de hulă: răbufniri de păcură în raza de soare. Să presupunem aceleaşi zăcăminte genetice surde, arătându-şi existenţa şi ţinându-se de energiile dominante; acestea sunt ca o pereche ce-o face lumina cu umbra. Să presupunem într-un ins aceste moşteniri contradictorii a două dispoziţii deosebite; când respectivul vrea, de pildă, să se roage lui Dumnezeu, deodată cu energia luminoasă a conştiinţei se ridică din subconştient şi răbufnirea energiei contrare. La momentul conflictului se mai adaugă şi acţiunea hormonilor genetici asupra scoarţei cerebrale, care stârnesc, pe ecranul minţii, o imaginaţie cu totul alta decât momentul şi icoana de rugăciune. Dacă persoana respectivă e mai în vârstă şi de cumva are la activ oarece aventuri contra firii, conflictul îl mai sporeşte şi însuşirea sufletească a memoriei. Un trecut păcătos n-a prea trecut: însoţeşte ca un cazier judiciar. Ispăşirea e obligatorie; aşa se asigură şi se menţine iertarea tot prin concursul memoriei, răbdând palmele trecutului peste obrazul minţii.

Prima iubire e către părinte. Primul copil avea tată pe Dumnezeu. Iubirea vrea ca ceea ce iubeşte ea să dăinuiască veşnic; nu poate concepe ca obiectul ei să moară. De pildă, cârmuitorii de neamuri abia dacă mai pot fi văzuţi ca muritori. Pe vremuri, iubirea îi trecea printre zeii nemuritori. Asta dovedeşte că iubirea îşi are sensul în Dumnezeu, care e veşnic şi înveşniceşte şi pe cei ce iubesc pe Dumnezeu. Dar oamenii se mai încâlcesc şi cu iubirea de trup. Iubirea aceasta nu e egală în toate cazurile cu păcatul, ci zicem că în tot cazul e infectată de păcat. Întrucât păcatul sălăşluieşte în trup şi din trup înrâureşte sufletul spre corupţie, prin căile pomenite mai sus, înţelegem că întâmpină o rezistenţă în zestrea divină a sufletului, care caută să-l influenţeze spre virtute şi sfinţenie. Faptul dragostei trupeşti lasă o puternică impresie în toată pivniţa fiinţei, în acea zonă de nouă zecimi a subconştientului.

Aci, fapta, rezumată în simbol, se sedimentează ca un conflict cu conştiinţa. Cenzura morală astupă un depozit de dinamită, după ce n-a reuşit să-l refuze.

O înjurătură de Dumnezeu e explozia acestui depozit. Iată de ce, când înjură bărbaţii, folosesc cuvântul - ce nu se scrie - al iubirii trupeşti. Partea de înjosire şi păcat a acestei iubiri, pe care o simt în trupul lor le izbucneşte din subconştient şi, cu ea, izbesc furios cenzura morală şi idealul de dragoste - pe Dumnezeul Cel pe care-L înjură. O înjurătură ca un moment de îndrăcire a mâniei, o clipă de întunecare a minţii, - aşa plăteşte cenzura conştiinţei negrija de mai înainte. Înjurăturile dovedesc prin urmare că această iubire între trupuri a fost închisă într-un blestem, într-o ruşine şi într-o necinste. Totul, schematizat în simboluri, coboară în întunericul subconştientului. Când deci pe unii cu cenzura slabă - înţelegeţi genetic slăbiciunea aceasta - îi scoate din sărite vreo împrejurare oarecare, afluxul de sânge şi fiere la creier face de li se întunecă orice conştiinţă, şi încep rafalele înjurăturii. Deci, unii înjură pe Dumnezeu pe faţă; alţii ÎI înjură când se roagă. Situaţia îngrozeşte pe cei ce pătimesc neputinţa asta. Ea vine, din cât se poate vedea, din poveri ereditare, din fapte consumate, din auzire, din conţinutul memoriei conştiente sau inconştiente, pentr-un mecanism al suprapunerii de imagini şi anume, peste cele cuvioase. Cele necuvioase, stârnite de hormoni, sau, în sfârşit, prin mecanismul de contrast. Când mediul interior sau exterior e favorabil genezelor recesive, energia lor latentă nu întârzie să răbufnească prin subconştient asupra conştiinţei şi astfel s-o înlăture, s-o întunece, şi aşa mai departe.

Tot într-o situaţie de contrast e şi trupul ce se roagă. De aceea unii, nesuferind contrastul, rezolvă situaţia greşit: nu se mai roagă. Sfinţii însă, purificându-şi trupul de patimi, au izbutit să-l aducă în armonie cu ţintele superioare ale conştiinţei, încât trupul lor prezenta multe din caracterele

sufletului. Dincoace, multe din patimile trupului se fac şi însuşiri ale sufletului. Înjurăturile au aceeaşi obârşie cu hulele; numai că unele sunt învoite de minte, celelalte sunt cenzurate. De aceea vinovăţia celor de pe urmă e neasemănat mai mică. Hulele dovedesc o vinovăţie mai veche, nu una de acum. Ele sunt o pedeapsă, însă nu duc la nebunie, cum se tem cei mai mulţi. Înjurătura însă îl dovedeşte pe respectivul că, cel puţin în momentul acela, e un iresponsabil, deci dezechilibrat în structura genetică, în mediul umoral, în serviciul de cenzură şi în sistemul nervos. Temniţa îi deschide porţile şi-1 va lua în braţe, de nu va fi cu luare aminte.

O hulire mai primejdioasă e minciuna, păcatul împotriva adevărului. Sunt construcţii de oameni aşa de bizare, capabile de adevărate mutaţii biologice. Minte câte unul, în chipul cel mai firesc cu putinţă, de stă soarele în loc; iar după ce-i trece unda asta, nici măcar nu-şi mai aduce aminte, iar dacă-i aduci probele în obraz, nu recunoaşte nimic. O putere dinlăuntru îl împinge să mintă mereu şi să i se pară că e omul cel mai cinstit. E ca şi când o noapte s-ar fi lăsat peste mintea lui, ca şi când o altă persoană ar fi înjurat, ar fi minţit sau ar fi furat, aşa sunt câte unii de înfundaţi în contraziceri. Acesta e un alt neajuns al căsătoriilor greşite, în care nu s-a ţinut seamă şi de calităţile sufleteşti ale celeilalte părţi. Acestea se pot vedea mai bine în părinţii celor ce se căsătoresc, întrucât vremea le-a scos la iveală toate scăderile sau însuşirile şi aşchia nu sare departe de butuc. Zgârcenia, lăcomia, invidia, beţia, necredinţa, minciuna, desfrânarea şi celelalte configurează organismul potrivit cu fiecare din aceste patimi şi se rezumă apoi în factorii ereditari şi aşa se seamănă în urmaşi patimile contra firii, ca tot atâtea boabe de neghină în ţarina lui Dumnezeu. Iar ei, la rândul lor, ce vrei să rodească? Sau aceleaşi, sau urmările acestora, sau pe amândouă, urmând, fie modul dominant al eredităţii, după care caracterele normale sau patologice trec de la generatori la urmaşi aproape

obligatoriu, fie urmând modul atavic, când caracterele se ascund o generaţie sau două şi apar, dintr-o dată, pe neaşteptate, într-al 3-lea sau al 4-lea neam de oameni. Nu cumva aşa avem repetiţiile istoriei?"

*

File de jurnal – 28 nov. 1981(II)

,,Am ajuns în Botoşani pe la 21.30. Nu coborâsem bine din tren, până am auzit difuzorul comunicând ,,tuturor participanţilor la sesiunea de comunicări" să se adune în faţa sălii de aşteptare cl. I-a. Mai erau vreo 7-8. Un muzeograf din localitate ne aştepta. Am mers pe jos până la hotelul ,,Rapsodia" din centrul oraşului, unde aveam locuri rezervate de către muzeul judeţean. Pe drum, până la hotel, am mers împreună cu muzeograful însoţitor. Mi-a spus că le-au venit restricţii foarte mari în legătură cu publicaţiile cu profil istoric. De asemenea, se pune problema desfiinţării caselor memoriale.

M-am nimerit în camera 418, împreună cu Domnul Virgil Medan, cercetător ştiinţific principal din Cluj-Napoca. Îl cunoşteam din publicaţii şi din spusele Doamnei Stela Belozerov de la Arhiva de Folclor din Cluj. Un bărbat voinic, bine legat, cu aspect atletic, gata de a se lua de piept cu oricine l-ar fi contrazis, cu cearcăne negre în jurul ochilor; oscila de la calmul şi bonomia desăvârşită până la mânia unui mistreţ înfuriat. Două nopţi la rând am stat de vorbă cu dumnealui până după ora 2, fără a mai aminti pauzele de masă şi timpul plimbărilor prin oraş. Am devenit prieteni. Mi-am dat seama că nu trebuie să-l contrazic, ci am căutat doar să-i completez şi să-i continui ideile şi afirmaţiile, pentru a păstra o atmosferă plăcută, colegială. Specializat în etnomuzicologie, domnul Virgil Medan făcea largi incursiuni în istorie, filologie, etnologie şi folclor. Deşi eu sunt un incompetent în aceste domenii, îmi dădeam seama cu uşurinţă, de multe ori, că afirmaţiile-i sună fals, forţat. A spune că dacă Dunărea

izvorăşte din Munţii Pădurea Neagră şi se varsă în Marea Neagră, frecvenţa adjectivului ,,negru" dat unor elemente de pe cursul Dunării, ar indica o masă de populaţie omogenă. Germanii şi danezii nu sunt altceva decât reminiscenţe ale populaţiei dace. Ba chiar ungurii nu sunt altceva decât daci maghiarizaţi. Similitudinile unor tradiţii, unor termeni şi religii din Peninsula Balcanică şi Orientul Apropiat ar fi un indiciu sigur, că strămoşii noştri s-ar fi dus până acolo.

Mi-a plăcut însă la Domnul Medan patriotismul sincer şi caracteristic la aproape toţi ardelenii. Probleme istorice legate de Ardeal şi Moldova erau dezbătute cu atâta patos, încât te făcea să-i uiţi toate micile păcate ale exagerărilor de mai sus. N-aş putea să nu menţionez faptul că, pentru domnia-sa, prin Unirea de la 1918, ardelenii mari, corifeii naţiei române de acolo, au fost diminuaţi, umiliţi, mulţi reduşi brutal la tăcere. Marii cărturari şi politicieni de talia lui Goga, Coşbuc, Rebreanu, Maniu şi alţii, în Bucureşti, au fost trataţi drept roată de rezervă, ceea ce i-a dezorientat şi decepţionat. Domnul Medan vorbea cu mult patos de rolul Bisericii Romano-Catolice în dezvoltarea culturii şi civilizaţiei ardeleneşti. Dacă ar fi fost după dumnealui, ar fi decretat libertatea Bisericii Greco-Catolice. Critica servilismul ierarhilor ortodocşi români şi admira poziţia Bisericii Romano-Catolice din Polonia. A rămas foarte surprins, când a aflat că Patriarhia Română are biserici, parohii şi episcopii în străinătate, pe care le tutelează şi prin care ţine legătura cu românii aflaţi în emigraţie."

*

Apărătorul

Domnul ministru Trocan era la Moscova. Trebuia să prelungească nişte contracte importante. Mobila românească ocupa un segment important în comerţul cu piaţa sovietică. Învăţase de la alţii dar şi din propria experienţă, că trebuie să

fie foarte prudent față de tot ceea ce vorbește, fiindcă peste tot sunt plantate microfoane.

După ce s-au terminat problemele de serviciu, omologul său, ministrul Ivan, l-a poftit în sala de protocol. Acolo era pregătită o masă, așa cum se obișnuia peste tot. Surpriza a fost la băutură. Domnului Trocan i s-a adus votcă și un păhărel cât degetarul unui croitor. Domnului Ivan i s-a adus un pahar de apă și o sticlă cu apă minerală. „- Vă rog să beți, tovarășe Trocan, un pahar de vodcă să vă încălziți! Pe mine să mă scuzați, fiindcă eu am probleme cu sănătatea și nu mai beau alcool de multă vreme!" Domnul Trocan s-a scuzat cu diplomație și păhărelul a rămas plin pe masă.

După ce-au terminat, ministrul sovietic l-a invitat pe Domnul Trocan undeva în munți, să vadă o exploatație forestieră. Era iarna. Zăpada era de peste un metru. Au mers acolo cu un elicopter. Când au ajuns în zonă, peste munți și păduri era un roi de elicoptere. Zburau haotic. Fiecare avea cabluri de câteva sute de metri, atârnate, care coborau până la sol. În păduri, tăietorii pregăteau bușteni. Când erau gata, legau doi-trei bușteni de câte un cablu și elicopterul ridica cu troliul sarcina până la o anumită înălțime, apoi își lua zborul spre depozit, undeva, departe. Domnul Trocan a privit cu atenție toată frământarea de acolo și nu s-a putut abține să nu-și spună părerea: „- Tovarășe Ivan, dar se consumă foarte mult carburant superior cu elicopterele!" Ca un stăpân al cerului și al pământului, Ivan i-a răspuns cu aroganță: „-Avem destul, Tovarășe Trocan!" „ - Da, dar se produc și multe accidente, se prăbușesc elicoptere!" – a mai zis românul. „ - Avem destule, tovarășe Trocan!" „ - Da, dar în fiecare elicopter sunt echipaje de 4-5 oameni. Mulți mor, mulți rămân infirmi pentru tot restul vieții!" „- Nu contează, tovarășe Trocan, avem destui!"

După ce au văzut felul cum se desfășoară defrișările în zonă, domnul Ivan a ordonat pilotului să aterizeze la dispecerat. Acesta era într-un vechi castel din vremea țarilor,

într-un peisaj de iarnă superb, ascuns între brazi seculari. I-a prezentat ministrului român un scurt istoric al edificiului, până au ajuns în salonul oficial. Aici i-a spus: „- Tovarășe Trocan, am avut o zi grea. Vă propun să servim o cină vânătorească, să ne odihnim până mâine dimineață, iar la prânz vom fi la Moscova!" Zis și făcut. Dispecerul era un om slugarnic, binevoitor, lingușitor, care nu știa ce să mai facă, numai să intre în voia șefului. A adus imediat friptură de mistreț la grătar, alte preparate specifice locului. „- Adu și niște apă, tovarășe dispecer!" a ordonat ministrul. Dispecerul avea totul pregătit. A intrat cu o tavă pe care erau două sticle pântecoase cu lichid incolor și mai multe pahare mari, de apă. „- Tovarășe ministru, aici este apă minerală, iar aici apă obișnuită!" a ținut el să precizeze. „- Tovarășe Trocan, eu consum mult apă minerală acidulată din munții noștri vulcanici. Pentru mine e medicament. Te rog, servește și dumneata!" Așa l-a îndemnat demnitarul rus și i-a făcut discret cu ochiul. Tăcut și prudent, Domnul Trocan a luat un pahar cu apă minerală și l-a dus cu grijă la buze. Mirosul l-a făcut să înțeleagă, că ceva nu e în regulă. A atins ușor cu buzele de suprafața lichidului și a simțit o arzime ca de foc. Era alcool sută la sută, imposibil de consumat de către un om obișnuit. S-a stăpânit și a zis: „- E foarte bună, tovarășe ministru, numai că eu am gastrită și n-am voie să consum băuturi acidulate. Voi bea apă obișnuită!" „ - Mă rog, treaba dumneata!" a zis rusul și a umplut un pahar. A încercat să zică un toast, dar totul s-a rezumat la câteva cuvinte: „- Suntem puternici, tovarășe Trocan! Suntem cei mai puternici din lume, iar voi, românii, sunteți prietenii noștri. Trăiască prietenia româno-sovietică!" O mișcare bruscă a mâinii și paharul i s-a golit pe gâtlej. Nu a fost nevoie să înghită. Băutura a trecut prin gura și pe gâtul lui ca pe o pâlnie. S-a scuturat și a continuat: „- Tatăl meu a fost tanchist. A trecut prin România fluierând și i-a ajuns pe nemți tocmai la Berlin. I-a făcut șnițel! Suntem puternici, domnule! Trăiască prietenia

româno-sovietică!” A răsturnat pe gât al doilea pahar. Și-a revenit mai greu și a continuat bâlbâindu-se: „- Tovarășe Trocan, nu lăsăm pe împuțiții de capitaliști să vă atingă nici cu o floare! Trăiască…, trăiască!” Al treilea pahar s-a scurs după cele precedente, dar în același timp ministrul s-a albit la față, și-a dat ochii peste cap și s-a lăsat pe fotoliu, parcă i s-ar fi întrerupt curentul. S-a prăbușit apoi pe podea. Dispecerul a apărut de după ușă ca fulgerul și, împreună cu ministrul român l-au așezat pe o sofa. „ - Domnul ministru - a ținut dispecerul să precizeze - este obosit, este epuizat! A avut o zi grea. Vine des aici. Stă nopți întregi și lucrează. Numai apă minerală bea. Vrea cu orice preț să depășim planul, ca să dovedească partidului că merită cu prisosință încrederea ce i-a acordat-o!” Și dispecerul a continuat mult timp să-l laude astfel.

În vremea asta, ministrul sovietic începuse să sforăie, cu gura larg deschisă. Balele i se prelingeau din gură și el părea un mort viu, incapabil să se apere pe sine însuși chiar și de muște!

*

Ajutoare și donații

În această perioadă am primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Doamna Anca Gheorghescu** din Oakville (Canada): 120 lei; **Doamna Secu Cornelia** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăț, **Doamna Barbu Ioana** din Buftea(IF), **Doamna Zaharescu Margareta** din Izvorul Bârzii(MH), fiică a satului Bârda, **Domnul Verdeș Gheorghe** din New-York(SUA): câte **100 lei; Doamna Petruța Freund** din Germania: **50 lei**;

Doamna Paicu Domnica și **Doamna Borugă Norica** din Malovăț au donat câte **90 lei** pentru pâinea donată la biserică; **Doamna Dragomir Virginia** și **Domnul Ivașcu Vasile** din Bârda au donat câte **50 lei** pentru lucrările efectuate la biserici.

Domnul Curea Petre din Bârda a mai adăugat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **60 lei.**

Le mulțumim cordial tuturor! Dumnezeu să le răsplătească jertfa!

*

Rugăm pe toți părinții din satele Malovăț, Bârda, Bobaița, Colibași, Laz, Valea Boierească și Negrești, ai căror copii vor începe casa I-a la 15 septembrie anul acesta, să poftească, împreună cu copiii, viitorii școlari, la una din bisericile parohiei noastre, în duminici sau sărbători, pentru a primi câte un ghiozdan și un set de rechizite pentru școală. În cazul în care cele 20 de seturi nu vor fi donate până la 1 sept. a.c. viitorilor școlari menționați mai sus, rechizitele rămase vor fi donate elevilor din clasele mai mari, care vor veni la biserică.

*

Plăți

În această perioadă am efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **9.880 lei** tipografiei pentru cărțile **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română”**, vol. II, **Chemări la Domnul,** vol. III și **Mitologiile – surse de studii istorice**; **700 lei** pentru un rând de veșminte preoțești; **656 lei** impozit; **520 lei** pentru pâinea donată în iunie; **415 lei** cărți de strană pentru biserica din Bârda; **325 lei** hârtie de scris; **254 lei** poștei pentru colete; **250 lei** timbre poștale; **160 lei** reparație imprimantă; **108 lei** modem pentru internet; **50 lei** internetul; **50 lei** curentul electric, cât și altele mai mici.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală”- 328,*** în „Bibliotheca Septentrionalis”, Baia Mare, 2016, 10 iul. 2016, ediție și on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com)*; **Târgurile disperării**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6686(16/17 iul.), p. 2; nr. 6687(19 iul.), p. 2;

*

Parohia noastră reeditat cartea regretatului Grigore Maerean, **Chemări la Domnul,** vol. III(….pag.), o

cutremurătoare imagine a lumii vremii noastre, a decăderii religios-morale.

*

Zâmbete

●Proverb românesc: „Fiecare cu gustul lui! Unuia îi place popa; altuia preoteasa; altuia fata popii!”●Un băiețel privea atent la un preot care-și repara gardul de la grădină. „- De ce mă privești așa de atent, fiule?” „- Vreau să aflu ce zice un preot, când își dă cu ciocanul peste degete!” ● Când urci pe scara vieții, nu uita să dai bună ziua la toată lumea, că atunci când vei coborî să aibă cine să-ți răspundă! ● Astăzi la muncă am căzut de pe o scară de zece metri! Noroc că eram pe prima treaptă...! ●Când soţia tace mult timp, înseamnă că are foarte multe de spus.

*

Filme

Vineri, 19 Aug., în biserica de la Bârda, la ora 19, va rula filmul **Ostrovul**, iar vineri, 26 aug., tot la ora 19, în biserica de la Malovăț, va rula același film. După film urmează o audiție muzicală.

*

Excursii

În ziua de 29 August organizăm o excursie-pelerinaj la **Mânăstirea Schitul Topolniței** din jud. Mehedinți. Prețul va fi de aprox. **5 lei.**

*

Anunț

O familie din satul Dumbrăvița(5 km de Timișoara) angajează o femeie pentru îngrijirea unui bătrân bolnav, în următoarele condiții: 1.500 lei/lună, casă, masă, sâmbătă și duminică liber. Relații la telefon 0773.338.331 (răspunde fiica, Adriana).

*

Program

În cursul lunii august avem următorul program de slujbe: **6 Aug.**(pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **7 Aug.**(Bârda); **11 Aug.** (spovediri și împărtășiri în Bârda, la biserică și în sat); **12 Aug.** (spovediri și împărtășiri adulți în Malovăț, la biserică și în sat); **13 Aug.** (spovedit și împărtășit copiii din Malovăț); **14 Aug**.(Malovăț); **15 Aug.** (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **20 Aug**.(Malovăț-Bârda); **21 Aug.** (Bârda); **27 Aug.** (Malovăț-Bârda); **28 Aug.**(Malovăț); **29 Aug.**(Malovăț). În situația în care se va face excursie-pelerinaj la Schitul Topolniței, slujba din **29 Aug**. se anulează. În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, ori la telefon: **0724. 99. 80. 86.** Mai poate fi contactat pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XV(2016), nr. 330(16 – 31 Iulie)

Dragii mei enoriași!

Calul troian

Cu câteva mii de ani în urmă, în Asia Mică, aproape de strâmtoarea Dardanele, era o cetate mare, frumoasă, bogată și puternică, numită Troia. Făcea comerț pe mare și pe uscat, avea armată numeroasă și bine înzestrată. Regele Priam conducea cu înțelepciune și poporul era mulțumit. La un moment dat, această cetate a fost atacată de greci. Nu discutăm aici cauzele acestui război, important este că cetatea a fost asediată multă vreme, dar dușmanii n-au putut să pătrundă. Atunci au recurs la un șiretlic: au construit din scânduri un cal uriaș. În abdomenul calului s-au ascuns câțiva soldați curajoși, un fel de comando de astăzi. Armata grecilor s-a retras din jurul cetății, dând impresia tuturor că se simte învinsă și renunță la luptă. La una din porți a rămas „calul”. Când s-au pierdut în zare grecii, troienii au ieșit bucuroși din cetate. Se simțeau învingători. Au socotit că grecii le-au lăsat calul acela drept cadou și l-au băgat în cetate. S-au pus pe chef până noaptea târziu, cu mâncare, băutură, cântece, jocuri și toate cele obișnuite în asemenea împrejurări. Rând pe rând, demnitari, ofițeri, soldați și locuitori, obosiți, beți, au adormit fără grijă. La miezul nopții, soldații greci ascunși în pântecele „calului” au ieșit din ascunzătoare, au ucis cei câțiva paznici care dormitau la poartă și au deschis. Mulțimea armatei grecești a dat năvală în cetate, au semănat moartea și groaza și au devenit stăpâni.

Lucrurile acestea le-a relatat în versuri un orb, Homer. Umbla din sat în sat și din cetate în cetate și cânta aceste versuri, cerșindu-și pâinea. În ele era cuprinsă toată istoria grecilor. Aceste versuri au fost scrise apoi de oameni luminați și au dat la lumină două capodopere ale literaturii universale: Iliada și Odiseea. Veacuri la rând aceste cărți au adus bucurie în suflet și înțelepciune în mintea celor ce le-au citit. Faptele privitoare la cetatea Troiei au fost privite de istorici drept folclor, legendă. Ei au analizat cu mult mai multă maturitate situația. Treaba lor!

Am relatat cele de mai sus, fiindcă am senzația că și în cazul de față istoria se repetă. Un orb ne avertiza în urmă cu aproape trei mii de ani în urmă, că una din metodele cele mai eficace într-un război clasic este atacul-surpriză, viclenia, șiretenia. A fost folosit cu succes de-a lungul veacurilor în toate locurile. La porțile Europei au bătut sute de ani musulmanii cu tunuri, dar n-au reușit să pătrundă. Au pierit mii de soldați și de-o parte și de alta a liniei frontului, dar Europa a rămas ea însăși până în vremea noastră. Astăzi calul troian pătrunde în cetate sub forma valurilor de imigranți. Printre oamenii bătuți de soartă pătrund și soldați deghizați, care-și fac tot mai des simțită prezența. Aproape că nu este săptămână, în care să nu auzim de o nouă crimă teroristă, de un nou atac. Oameni liniștiți, civilizați, aflați la o serbare, la un magazin, pe stradă, se trezesc într-o clipă sfârtecați de bombe. Preot octogenar, care oficia slujba în biserică, a fost decapitat sub privirile îngrozite ale enoriașilor săi. Amenințările sunt răspândite peste tot și sub toate formele. Cele peste cinci sute de milioane de locuitori ai Europei se tem de cele peste șaizeci de milioane de musulmani de pe teritoriul ei. Sunt în alertă maximă servicii de forță și securitate, armatele multor state europene și, cu toate acestea, nu pot face față valului de atentate teroriste. Statisticile spun că până în 2020 vor fi în

Europa o sută șaizeci de milioane de musulmani, iar până în 2050 jumătate din continentul nostru va fi musulman.

Se tem oamenii simpli, sunt îngrijorați toți cei care se gândesc la viitorul copiilor și nepoților lor. Doar cei care ar putea să facă ceva cât mai este vreme privesc nepăsători viitorul și ne vorbesc de drepturile omului, de legalizarea căsătoriilor homosexuale, de introducerea educației sexuale în școli încă de la grădiniță și altele de genul acesta. Nu cumva semănăm cu locuitorii Troiei, beți de fericire, siguri de victorie, greoi și obezi, nepăsători și naivi? Calul troian a intrat demult în Europa. Depinde numai de noi dacă ne trezim la realitate înainte de a fi prea târziu!

Să ne ferească Dumnezeu, ca tocmai acesta să fie biciul Său, cu care să ne pedepsească pentru destrăbălarea morală, pentru necredința noastră!

*

Proverbele – oglinda lui Dumnezeu(VI)

d.Providența. Dumnezeu a creat lumea, dar n-a părăsit-o, nu s-a retras în expectativă, ci este permanent implicat în conducerea ei, în conservarea speciilor, în re-crearea permanentă a lumii, în ocrotirea ei. Această implicare a lui Dumnezeu în istorie, în viața lumii și a creației Sale în general nu este determinantă pentru om, nu transformă pe om într-un obiect fără personalitate, ci dimpotrivă. Dumnezeu respectă voia omului, singura viețuitoare pământeană care este înzestrată cu voie liberă. Am putea vorbi mai degrabă de o conlucrare divino-umană. I se cuvine omului să fie conștient de prezența și de lucrarea lui Dumnezeu în lume și în viața lui și să se lase în voia lui Dumnezeu în tot și în toate. Proverbele sunt numeroase în acest sens, ilustrând cu prisosință aspectele problemei: *„Când va Domnul, poţi pluti şi pe uscat ca pe mare*” (Zanne, IX, 201); *„Cea mai mică mişcare a Domnului, frământă tot pământul şi toată marea”* (Zanne, VIII, 703); *„Ceea ce e de la Domnul hotărât pentru tine, n-o vei putea*

depărta nicicum"(Zanne, VIII, 703); *„Dacă Dumnezeu ar fi dat porcului coarne,ar răsturna pământul"* (Zanne, IX, 698); *„De ne-ar da Dumnezeu şi coarne, şi trebuie să le purtăm"* (Zanne, IX, 603); *„Domnul a dat, Domnul a luat, la orice întâmplare fie cât de mare, pururea tu să zici, c-atunci mâhnirea fuge de la tine"* (Zanne, VIII, 703); *„Domnul cu noi şi la bine şi la rău, pururea să zici"* (Zanne, VIII, 703); *„Făr' a Domnului voinţă, şi făr' a lui ştiinţă, nici se duce, nici nu vine, nici trăieşte oarecine"* (Zanne, VIII, 703); *„Ferească Dumnezeu să-i crească porcului coarne*" (Zanne, IX, 698); *„Nu se cuvine nouă să ne mâhnim pe Domnul, ori bine de ne dă, ori şi vreun rău, că noi nici binele, nici răul al nostru nu-l cunoaştem"* (Zanne, VIII, 702); *„Ce ne trimite Dumnezeu trebuie să primim, ori bun ori rău"* (Zanne, VI, 658); *„Dumnezeu are două scări, cu care suie şi coboară"* (Zanne, VI, 639); *„Dumnezeu are două scări, cu câte un cap vârât în pământ şi cu altul agăţat d-al şaptelea cer; şi pe una suie pe român, iar pe alta îi dă drumul la vale!*" (Zanne, VI, 639).

Proverbele vor să spună că Dumnezeu este atotprezent, atribut numit „ubicvitate", el fiind duh. Proverbele nu ar avea sens, decât că vor să ne spună că Dumnezeu se poate apropia și se poate îndepărta de noi, după cum sunt faptele și credința noastră.

„Dumnezeu are multe scări, prin care pe unii îi suie iar pe alţii îi coboară" (Zanne, VI, 640), adică umilește pe cel mândru şi înalţă pe cel smerit. Când cineva din sărac devine bogat şi viceversa. Într-un mod eliptic, şi cu înţelesurile de mai sus, se zice că un om s-a suit sau s-a coborât. *„Dumnezeu are scări şi de suit şi de scoborât"* (Zanne, VI, 639); *„Dumnezeu feréască grădina de ştir şi pământul de chir"* (Zanne, VI, 675); *„Dumnezeu fereşte,/Pân-ce nimereşte"* (Zanne, VI, 656); *„Dumnezeu giuruieşte şi nebunul trage nădejde"* (Zanne, VI, 668); *„Dumnezeu încarcă şi descarcă"* (Zanne, VI, 662); *„Dumnezeu întârzie, dar nu uită"*(Zanne, VI, 653); *„Dumnezeu*

îţi ia mintea şi apoi te bate" (Zanne, VI, 659). Mintea este una dintre funcțiunile sufletului, care-i dă omului capacitatea de a se conduce, de-a fi liber în luarea deciziilor, de-a fi superior tuturor viețuitoarelor. Atâta vreme cât mintea este sănătoasă și omul este în deplinătatea funcțiunilor sale mintale, există speranța că omul se va reabilita din punct de vedere moral, în cazul în care a căzut în păcat. Dumnezeu așteaptă aceasta, fiindcă ,,nu vrea moartea păcătosului, ci îndreptarea lui".În momentul în care omul nu mai este în deplinătatea capacităților mintale, nu mai poate să se conducă, nenorocirile se pot ține lanț. ,,*Dumnezeu la unul dă tot şi la altul nimic*" (Zanne, VI, 652). Proverbul vrea să spună că oamenii nu au fost și nu vor fi niciodată egali între ei. Se nasc inegali, în sensul că fiecare vine pe lume cu o anumită zestre genetică, moștenită de la înaintașii săi; fiecare are o anumită capacitate de gândire, care-l va ajuta să rezolve problemele în viață; fiecare vine într-o familie cu mai multă sau mai puțină educație, cu mai multe sau mai puține posibilități materiale, care-l vor ajuta pe om să se dezvolte mai mult sau mai puțin în viață. Oamenii se nasc inegali și din alt punct de vedere. Dumnezeu dă fiecăruia câte un ,,talant", adică un talent, o vocație, o chemare spre o anumită ramură de activitate. Unuia îi dă un astfel de ,,talant", altuia doi, altuia cinci. Desigur, nu așteaptă de la toți aceeași roadă, ci de la fiecare cere, în funcție de ceea ce i-a dat. ,,*Dumnezeu mi-a dat, Dumnezeu mi-a luat, fie numele lui binecuvântat*"(Zanne, VI, 662). Acestea sunt cuvintele pe care le rostea Iov din Vechiul Testament de câte ori i se anunțau noi nenorociri care se abăteau asupra lui. Textul denotă credință, speranță și convingere că toate sunt cu știrea și cu voia lui Dumnezeu. ,,*Dumnezeu n-ajută celui care umblă cu furtişag"* (Zanne, VII, 793); ,,*Dumnezeu ne ceartă după puterea noastră*" (Zanne, VI, 661); ,,*Dumnezeu ne dă mâini, dar nu ne zideşte poduri*" (Zanne, VI, 657). În situații grele, catastrofale,

proverbele motivează: *„Când Dumnezeu nu-i acasă, sfinţii îşi fac de cap"* (Zanne, VII, 159).

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea împărăției**, mai spicuim un fragment:

„OAMENI DIN IAD. Nu vorbesc de iadul teologic, ci de iadul vieţii mizerabile, de convoiul mizeriei asupra căreia desfigurarea şi degenerarea se întind ca o pereche de gheare, trăgând pe cine prind într-o enormă gloată de chinuiţi şi dosădiţi ai sorţii. Tot spaţiul ocupat odinioară de moarte e deţinut azi de boală şi de infirmitate. S-au redus bolile infecto-contagioase prin măsurile medico-preventive, au sporit în loc cele degenerative şi afecţiunile cronice ale pielii şi ale sistemului nervos, circulator, digestiv şi respirator; pe urmă cancerul, bolile dentiţiei şi bolile ereditare. Boala încleştează umanitatea în suprafaţă şi în adâncime, cantitativ şi calitativ. Asta o spune un profesor de medicină1. „Nu vorbesc de cei ce ajung în spitale, străpunşi de una sau mai multe din cele peste 800 de feluri de cleşti ai bolii. Ce curios e numărul! în bolile spiritului, numai deviaţia în materie de credinţă pe bază de Biblie, a dat până acum 800.de secte religioase2. Contagiunile spiritului, în totalitatea lor, sunt pur şi simplu nenumărate. Câte capete atâtea non-sensuri! Lucrul cel mai imposibil din lume ar fi o unificare a minţilor. Fiecare e unic în lume; de-ar învia toţi oamenii de la Adam până la sfârşitul lumii, n-ai să găseşti doi oameni identici. Aceasta e genetic adevărat. Diferenţierile astea dezechilibrate, din ce în ce mai prăpăstioase, creează haos între oameni, creează metereze de război, creează mizerie, creează chingile iadului, care strâng viaţa, de-o frâng.

Lazării de la porţile bogaţilor nu ridică o pretenţie, ci o răbdătoare rugăminte. Bogaţii ăştia sunt ei sănătoşi la minte ? Le-a zis Dumnezeu „nebuni" pe degeaba? Căci acestor două

feluri de oameni le-a zis Dumnezeu nebuni: celor ce leapădă pe Dumnezeu şi celor ce leapădă pe oameni din inima lor. De fapt, nu mai sunt buni decât să facă din viaţa celorlalţi un iad. Ura, această desfigurare spirituală, face mii de victime, căci stinge pe Dumnezeu şi din ochii celorlalţi. Ura îşi ridică împotrivă şi mai mare ură, atât a oamenilor cât şi a lui Dumnezeu. Ea e un climat al mediului viciat, o viforniţă, o boare a haosului. Ea face din viaţa aceasta o anticameră a iadului. Acesta e mediul exterior. Să zic mediul social ? Mediul: cu acestea pricepem ce pot să dea variabilele vieţii, netezite de iubire, sau desfundate de ură. Configuraţia persoanei umane nu e determinată numai de elementele eredităţii, ci şi de elementele mediului. Omul, aşa cum e, e rezultatul interferenţei dintre cei doi factori. Ereditatea nu fixează poziţii fatale, din care nu putem ieşi, ci limite mai mult sau mai puţin fixe, după cum e vorba de o însuşire sau alta, în cadrul cărora mediul ne fixează poziţia.

Energia de creştere şi orânduire a configuraţiei nu apare în mod automat în cromatină, ci ca o reacţiune a cromatinei faţă de un diferenţial al mediului. Viaţa şi organismul nu sunt o simplă actualizare a virtualităţi lor native date în sistemul genezelor, ci un rezultat al interferenţei dintre aceste virtualităţi şi mediu, în care configuraţia genezelor se dezvoltă. Surprindem la mijloc şi un mic cerc vicios, dar real: structura genezelor atârnă de mediul - de toate mediile - în care s-au configurat; iar dezvoltarea lor atârnă, pe lângă acestea, şi de toate configuraţiile mediilor viitoare, din tot parcursul creşterii. Desigur că şi ideea aceasta nu poate fi împinsă până la absurd; dintr-un ou de muscă nu poţi ajunge la un pui de găină. Acţiunea mediului nu e fără frâu; are margini, şi încă bine definite, totuşi destul de elastice ca să ne permită - zic specialiştii - ca printr-un mediu dirijat să obţinem o muscă numai cu un ochi, sau cu trei ochi. A denatura firea e uşor, mult mai uşor, decât a scoate denaturarea introdusă în fire. Cu

alte cuvinte, putinţele de dezvoltare, pe care le închide sistemul genetic, nu se reduc niciodată numai la una singură, ci la mai multe, chiar foarte multe. Din acestea foarte multe, mediul totdeauna alege una singură.

Cu treaba asta, a mediului dirijat, s-a angajat educaţia; aceeaşi datorie o au religiile. Câteodată însă vin vremuri, când pare că se năruie stihiile; - cine mai poate dirija furtuna? De multe ori haosul îl anunţă prima celulă a mediului: familia necreştină."

*

File de jurnal – 28 nov. 1981(III)

„Din vorbă-n vorbă, am ajuns la concluzia că aș putea realiza împreună cu Dl. Virgil Medan o culegere de cântece și obiceiuri de la românii din Serbia. Eu să fac culegerea, iar dumnealui să facă transcrierea muzicală și fonetică. A precizat chiar că ar avea prieteni și posibilități de a publica lucrarea la Belgrad. În orice caz, rămâne o lucrare de perspectivă, care m-ar tenta.

Domnul Medan nu are o părere bună despre Domnul Ștefan Pascu. Îl disprețuiește chiar pentru că i-ar fi fost ostil într-o problemă, cândva. ,,- Te culci pe laurii victoriei, pentru că ai ajuns academician doar cu ***Voievodatul Transilvaniei,*** *cu colaborări și spicuiri de ici, de acolo! Păi, e posibil așa ceva? Cu asta onorezi demnitatea ce ți-a fost încredințaă?!" ,,Deie Dumnezeu, mi-am zis, să facă toți academicienii țării măcar atât cât a făcut - și, fără îndoială, va mai face -, Domnul Ștefan Pascu!" Domnul Virgil Medan a rămas foarte surprins de relatarea mea cu privire la sprijinul pe care mi l-a dat Domnul Pascu pentru publicarea lucrării cu Nicolae Iorga. ,,- Mă surprinde, a zis, fiindcă știu că n-a ridicat pe nimeni până acum! În orice caz, trebuie s-o recunoaștem, că este o autoritate în materie de istorie și are un cuvânt greu de spus!"*

Domnul Medan m-a invitat la simpozionul ,,Samus" de la Cluj, care se va ține în luna mai 1982. M-a notat chiar cu

*comunicarea **Cultul focului în comuna Malovăț jud. Mehedinți.** Am observat, totuși, un lucru: Domnul Medan vânează ideile. A fost entuziasmat, când i-am vorbit de părerile mele cu privire la interpretarea baladei **Miorița,** dar, când i-am pus problema că aș vrea să țin o comunicare pe această temă, a lăsat-o moartă, încercând să-mi plaseze ideea interpretării religios-creștine, în sensul că păstorul mioritic este simbolul Mântuitorului, deși, din câte am sesizat, ideea mea n-a uitat-o!*

*L-am invitat la simpozionul de la Severin. Mi-a dat o notă ca să se înscrie cu tema **Iorgovan – interpretări etimologice.** Mi-a spus că nu suportă comunicările lungi, greoaie, bazate pe un aparat critic, ci le preferă pe cele de până la cinci pagini, în care ,,să mustească ideile" și în care să-ți prezinți numai propria ta poziție. Comunicarea sau articolul însuși să fie o concluzie a unei cercetări îndelungate. Sunt de acord cu acest punct de vedere, atunci când e vorba de articole de ziar ori revistă de popularizare, dar când vrei să faci știință, nu poți altfel decât să lași la o parte superficialitatea.*

În final, Domnul Medan mi-a spus: ,,Prefer amatorismul luminat profesionalismului mediocru!" Ne-am înțeles că vom ține legătura."

*

Șăitanul sirian

Prietenul meu, Tudor, este un om care a cutreierat o bună parte din Asia și din Europa. A lucrat pe diferite șantiere, a cunoscut oameni, locuri, întâmplări. I-a plăcut să întrebe, să cerceteze, să se minuneze, într-un cuvânt să-și satisfacă setea de cunoaștere. Memoria foarte bună l-a ajutat să rețină multe și de toate cu o exactitate impresionantă. Acum, ca pensionar, ar fi bun de ghid turistic la o firmă internațională. Ar avea ce le povesti călătorilor din prea plinul său.

Domnul Tudor lucra în Siria cu mulți ani în urmă. Nu era acolo război și lucrurile mergeau strună. Românii angajaseră

lucrări mari acolo, în cele mai diferite sectoare, dar în special în extracția petrolului, în construcții, în aducțiuni de apă etc. Aduceau statului român venituri valutare substanțiale. Printre lucrătorii români erau și mulți localnici, fie muncitori, fie tehnicieni și ingineri din domeniile respective. Erau de mare folos românilor. Ajunseseră să învețe fiecare câteva cuvinte din limba celorlalți și, ușor-ușor, reușeau să se înțeleagă binișor.

Unul dintre colegii de muncă ai Domnului Tudor, sirian dintr-un sat apropiat șantierului, avea acasă un tractor românesc, construit la Brașov. Îl avea de multă vreme, lucrase cu el, dar, la un moment dat, tractorul se stricase și nimeni nu știa să-l repare. De vreo doi ani tractorul ședea într-un colț al curții și ruginea. Atât le-a trebuit românilor, ca să afle de necazul sirianului. Repede s-au constiuit într-o echipă de specialiști de vreo patru-cinci și, în afara orelor de program, au plecat acasă la sirian, ca să-i repare tractorul. Dintre români, unul se pricepea, într-adevăr, la tractoare, restul erau mai mult pentru decor. Au ajuns acolo, mecanicul s-a apucat de lucru. Ceilalți au început să se intereseze, ba de una, ba de alta. Au găsit sub o polată niște bidoane cu smochine și alte fructe din zonă, pe care sirianul urma să le usuce pentru iarnă, sau să le facă un fel de suc dulce, foarte căutat acolo. Imediat au improvizat din niște oale de tablă un fel de alambic(cazan) și în mai puțin de două ore a început să curgă o țuică tare, ca un fel de palincă ardelenească. Au gustat românii, i-au dat și sirianului. Acesta nu întâlnise o asemenea băutură, nu știa ce-i alcoolul. Au băut binișor. Românii erau rezistenți, obișnuiți cu o asemenea tărie, sirianul s-a făcut turtă după primele pahare. A început să vorbească aiurea, să se clatine, să cadă, să-și dea ochii peste cap. Om beat!

Mama sirianului, o femeie în vârstă, foarte autoritară, văzându-și copilul în ce stare este, a luat cărbuni pe vătrai, a pus peste ei ierburi pe care numai ea le știa și a început să afume prin casă, pe la colțurile casei, prin grajd și prin curte,

să-l afume pe sirianul cherchelit. Degeaba. Beția beție! Dacă a văzut biata femeie că nu reușește așa, a pus mâna pe pietre și a început să-i zburăturească pe români, strigând cât putea: „ - Afară cu șăitanul! Afară cu șăitanul!”

Au fugit românii, n-au avut încotro, deși le-a părut rău de țuica rămasă nebăută.

Mama sirianului a socotit că fiul său este îndrăcit, că a intrat „șăitanul” în el, adică diavolul, care a fost adus de români. Adică, ei nu știau acolo ce înseamnă beția și cum se manifestă un om beat!

Adevărul este că dacă fiul ei ar fi fost descoperit că a consumat alcool și s-a îmbătat, putea fi condamnat la moarte, conform legilor musulmane. Nu era de glumit cu șăitanul!

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Doamna Bucur Emilia** din București și **Doamna Aurelia Săvescu** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăț: **câte 50 lei;**

Domnul Meilă Nicolae și **Doamna Teșilă Elisabeta** din Malovăț au donat câte **50 lei** pentru lucrările efectuate la biserică. Le mulțumim cordial tuturor! Dumnezeu să le răsplătească jertfa!

*

În luna iulie am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe, astfel: 3 Iul.(Malovăț): **204 pâini;** 10 Iul.(Bârda): **102 pâini;** 17 Iul.(Malovăț): **240 pâini;** 20 Iul.(Bârda): **92 pâini**; 24 Iul.(Bârda): **120 pâini;** 31 Iul. (Malovăț): **124 pâini**. Așadar, în luna iulie au fost donate **882 pâini**. Copiilor prezenți li s-au donat și ciocolate. Au fost, de asemenea, donate trei seturi din rechizitele școlare donate de către Părintele Sebastian-Cătălin Hogea din Spania.

*

Rugăm pe toți părinții din satele Malovăț, Bârda, Bobaița, Colibași, Laz, Valea Boierească și Negrești, ai căror copii vor începe casa I-a la 15 septembrie anul acesta, să poftească, împreună cu copiii, viitorii școlari, la una din bisericile parohiei noastre, în duminici sau sărbători, pentru a primi câte un ghiozdan și un set de rechizite pentru școală. În cazul în care cele 20 de seturi nu vor fi donate până la 1 sept. a.c. viitorilor școlari menționați mai sus, rechizitele rămase vor fi donate elevilor din clasele mai mari, care vor veni la biserică.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală" – 328,*** în „Observatorul", Toronto(Canada), 2016, 30 iul., ediție și on-line (*http://www.observatorul.com)*; ***„Scrisoare pastorală"-329,*** în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 2016, 26 iul., ediție și on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com)*; **Sexul îngerilor**, în „Apollon", Urziceni, 2016, nr. 7(iul.), p. 23, ediție și on-line(*www.revista apollon.ro*); **Măciuca ciobănească**, în „Apollon", Urziceni, 2016, nr. 7(iul.), p. 34, ediție și on-line (*www.revista apollon.ro*);

*

Zâmbete

☺Femeia când tace înseamnă că are multe de spus! ☺ În spatele fiecărei femei supărate e un bărbat, care habar n-are ce-a făcut! ☺„-Șefule , am avut un vis tare urât. Eram amândoi în iad. Dumneata te perpeleai într-un cazan cu smoală!" „- Aoleo! Și tu?" „ - Eu…, tot slugă! Băgam lemne pe foc!" ☺ Toți oamenii aduc fericire: unii prin prezenţa, alţii prin absenţa lor...

*

Excursii

♦ La 25 iulie am participat cu un grup de enoriași la hramul **Mânăstirii „Sfânta Ana" din Orșova**. A fost multă

lume. Slujba a fost oficiată de un sobor de patru ierarhi și mai mulți preoți, sub conducerea Prea Sfințitului Episcop Nicodim. La întoarcere am vizitat și Mânăstirea Vodița. Amândouă mânăstirile sunt adevărate minuni rătăcite-n munți, cum îi plăcea să spună regretatului Arhim. Caliopie Georgescu.

♦ La o dată pe care vom stabili-o de comun acord, organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Tr. Severin – Mânăstirea Vodița- Orșova – Mânăstirea „Sf. Ana" – Valea Dunării – Mânăstirea Mraconia – Moldova Nouă – Mânăstirea Slatina - Nera – Oravița - Mânăstirea Ciclova – Bozovici – Tr. Severin.** Prețul va fi de maximum **50 lei,** în funcție de numărul de participanți. S-au înscris 7 persoane până acum.

♦ În ziua de 29 August organizăm o excursie-pelerinaj la **Mânăstirea Schitul Topolniței** din jud. Mehedinți. Prețul va fi de aprox. **5 lei.**

*

Filme

● Vineri, 17 iun., la Bârda, și vineri, 24 iun., la Malovăț, a fost difuzat filmul **Lavra Pociaev.** Era vorba de istoria Mânăstirii Pociaev din Ucraina, de la începuturile ei(sec. XVI), până în vremea noastră. Este o mânăstire zidită pe locul unde s-a arătat Maica Domnului și a lăsat imprimată în piatră ,,urmița Maicii Domnului". Mânăstirea a fost greu încercată în vremea invaziilor, epidemiilor; viețuitorii ei au fost adesea sacrificați de jefuitori, supuși la grele încercări; slujba a urmat însă cursul ei neîntrerupt, ziua și noaptea, iar locașul a supraviețuit până azi, fiind o adevărată bijuterie a artei bisericești. Acolo s-au petrecut și încă se petrec multe minuni, în special vindecări de boli grele. Sunt prezentate cazuri concrete de acest gen, care pun la grea încercare pe oamenii de știință din vremea noastră. Pelerinii vin necontenit să se închine la icoanele făcătoare de minuni de la această mânăstire, să se împărtășească din

sfaturile și înțelepciunea bătrânilor călugări, să ceară ajutorul lui Dumnezeu și al sfinților Lui. A fost un film ziditor de suflet.

●Vineri, 29 iulie, la Malovăț, a rulat filmul **Agapie**. Un film zguduitor, care prezintă viața Sfântului Agapie de la Muntele Athos. Un tânăr ca oricare altul, doritor de desăvârșire sufletească, s-a dus la Muntele Athos să se călugărească. Pe când era în perioada de pregătire(noviciat), mânăstirea a fost jefuită de piraţi (hoți de mare), care l-au luat rob de Agapie. L-au dus la Constantinopol și acolo l-au vândut ca sclav. Au urmat ani cumpliți pentru Agapie. Stăpânul îl ținea legat cu lanțuri la mâini și picioare ca să nu fugă, îl punea să tragă plugul la arat, să sape, să care lemne, să facă de toate, din noapte până în noapte. Zile întregi nu-i dădea nici mâncare, nici apă, dar îi dădea bătaie din plin. Noaptea era legat la zid, cel mai adesea stând în picioare. Nimeni nu-i credea, când era obosit sau bolnav. Agapie nu-și pierdea nădejdea în Dumnezeu. Se ruga permanent, nu protesta, primea totul ca pe o încercare și ca pe o pedeapsă pentru păcatele lui. Înduioșându-se de patimile lui, Maica Domnului i-a apărut într-o noapte în grajdul în care era ținut, i-a dezlegat lanțurile și l-a eliberat. Agapie s-a întors la mânăstire, dar călugării l-au sfătuit să se întoarcă la stăpân, fiindcă acesta îl cumpărase. Uimit de eliberarea miraculoasă și apoi de întoarcerea lui Agapie, stăpânul și fiul lui, musulmani fiind, s-au creștinat și au venit cu Agapie la Athos, unde s-au călugărit și ei. Răbdarea, credința și stăruința în rugăciune nu rămân nerăsplătite. Toate sunt cu știrea și cu voia lui Dumnezeu.

● Vineri, 19 Aug., la ora 19, în biserica de la Bârda, iar vineri, 26 aug., tot la ora 19, în biserica de la Malovăț, va rula filmul **Ostrovul**. După film urmează o audiție muzicală.

*

Maidane de gunoi

De câțiva ani s-a introdus și în satele comunei noastre serviciul de colectare a gunoaielor. A fost o măsură inteligentă,

fiindcă se umpluseră ogașele, drumurile și poienile de tot felul de gunoaie din gospodăriile cetățenilor noștri. Firma contractantă a plantat câteva tomberoane în fiecare sat, ce-i drept la distanțe kilometrice, iar oamenii au început să ducă gunoiul acolo. Când s-au dus la primărie să-și plătească impozitele, au aflat că au de plată un plus de 30 lei, reprezentând plata pentru colectarea gunoiului. Oamenii au plătit taxa respectivă și au crezut că totul a intrat în normalitate, că au făcut încă un pas spre civilizația europeană. Dar n-a fost așa!

Tomberoanele plantate în satele comunei s-au dovedit repede a fi prea puține și prea depărtate unele de altele. Totodată, s-a văzut repede că firma colectoare nu prea are ținere de minte, fiindcă treceau și două săptămâni până ar ajunge mașina să golească tomberoanele. Până ar ajunge mașinile respective, tomberoanele se umpleau, iar gunoiul continua să fie depus pe lângă tomberoane, așa încât te trezeai că în mijlocul satului apare un adevărat depozit de gunoi. Găinile și câinii scurmau în voie, căutând bucăți de mâncare, căldura toridă făcea ca să se împută repede resturile alimentare, așa încât, de la o măsură înțeleaptă și modernă se ajungea la unul sau mai multe focare de infecție în plin centru civic.

Rugăm pe Domnul Primar să atenționeze firma contractantă a acestor lucrări de salubritate publică să-și facă datoria pentru care este plătită. Dacă este posibil, să renegocieze contractul, în sensul de a obliga firma să planteze mai multe tomberoane în sate și să ridice gunoiul la două, cel mult la trei zile, în caz contrar suportând sancțiuni cât mai severe. Totodată, rugăm cetățenii comunei să înțeleagă, că la tomberon nu se duce bălegarul de la grajd, molozul de la demolări sau fânul putred. Dacă vrem servicii de calitate, avem și noi datoria să ne purtăm civilizat! Păi nu?

*

Botezuri. Cununii. Înmormântări

În ziua de 16 iulie am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Argetoianu Antonia-Victoria**, fiica **Domnului Argetoianu Victor - George** și a **Doamnei Argetoianu Alexandra - Veronica** din Malovăț. Să trăiască! În ziua de 16 iulie am oficiat Taina Sfintei Cununii pentru **Domnul Argetoianu Victor - George** din Malovăț și **Doamna Pecie Alexandra - Veronica** din Colibași. Dumnezeu să le ajute! În ziua de 17 iulie am oficiat slujba înmormântării pentru Glavan Marian(68 ani) din Malovăț, în ziua de 19 iulie pentru Ivașcu Ilie(87 ani) din Bârda, iar în ziua de 21 iulie pentru Hurduc Floarea(90 ani) din Malovăț. Dumnezeu să-i ierte!

*

Program

În cursul lunii august avem următorul program de slujbe: **6 Aug.**(pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **7 Aug.** (Bârda); **11 Aug.** (spovediri și împărtășiri în Bârda, la biserică și în sat); **12 Aug.** (spovediri și împărtășiri adulți în Malovăț, la biserică și în sat); **13 Aug.** (spovedit și împărtășit copiii din Malovăț); 14 Aug.(Malovăț); **15 Aug.** (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **20 Aug.**(Malovăț-Bârda); **21 Aug.** (Bârda); **27 Aug.** (Malovăț-Bârda); **28 Aug.** (Malovăț); **29 Aug.**(Malovăț). În situația în care se va face excursie-pelerinaj la Schitul Topolniței, slujba din 29 Aug. se anulează. În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, ori la telefon: 0724. 99. 80. 86. Mai poate fi contactat pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XV(2016), nr. 331(1 –15 August)

Dragii mei enoriași!

Titanicul vremii noastre

La începutul veacului trecut, mai precis în anul 1912, s-a construit cel mai mare vapor cunoscut până atunci. I s-a dat numele „Titanic". El era proiectat să traverseze Oceanul Atlantic și să transporte pasageri și mărfuri între Europa și America. Când l-a văzut lansat la apă, proprietarul lui a exclamat: *„Nici Dumnezeu nu-l poate scufunda!*" Și Titanicul a îmbarcat 2.228 de persoane, cantități imense de mărfuri și a pornit la drum. Avea în el camere de locuit ca la hotel, restaurante, săli de spectacole, orchestre, ofițeri, marinari, bucătari, hamali, lume de toate categoriile sociale. Unii duceau cu ei bani și bijuterii, alții stocuri mari de mărfuri, alții doar speranțe într-o viață mai bună. Într-o noapte neagră ca smoala, când pe „Titanic" petrecerea era în toi, vaporul s-a izbit de un sloi mare de gheață, ce plutea fără țintă. O spărtură în pântecele vasului a fost de ajuns, ca apa să dea năvală. Toate strădaniile marinarilor de a astupa gaura din peretele vaporului au rămas neputincioase. Șuvoiul de apă a umplut magaziile imense, înnecând oameni și mărfuri, ridicându-se tot mai sus. Cele câteva bărci de salvare au fost insuficiente pentru mulțimea de pasageri și marinari. În apele reci, amestecate cu sloiuri de gheață, au murit 1.514 oameni. Câțiva au reușit să se salveze fie cu ajutorul bărcilor de salvare, fie cu ajutorul scândurilor ce pluteau deasupra apelor.

Îmi amintesc mereu de această nenorocire, de câte ori văd cum forțe uriașe din umbră uneltesc în fel și chip împotriva Bisericii lui Hristos. O fac de două mii de ani, dar în ultima vreme lupta s-a intensificat, fiindcă și mijloacele și metodele s-au diversificat. În prim plan este descreștinarea bătrânului continent european. Două milenii de creștinism trebuie măturate din conștiința celor aproape trei sferturi de miliard de locuitori europeni. Ținta ar fi apoi continentul american, dar acolo lucrurile sunt mult mai simple, fiindcă religia creștină are rădăcini superficiale. Aici, în Europa, lupta este cea mai grea și ea a început demult, pe mai multe planuri. Menționăm:

Islamizarea treptată a Europei, prin introducerea unui număr cât mai mare de musulmani pe continent. Aceștia au misiunea de a înlocui populația băștinașă, îmbătrânită, cu o natalitate foarte mică. Statisticile vorbesc că în prezent sunt în Europa 80 milioane de musulmani, în 2020 vor fi 160 milioane, iar în 2050 jumătate din populația europeană va fi de musulmani. Sunt numeroase orașe mari ruropene, în care sunt cartiere întregi ocupate de musulmani, cartiere în care nu au acces nici mașinile poliției, salvării sau pompierilor. Ei își fac legea și nimeni n-are voie să intervină. În unele zone/orașe sunt atât de mulți, încât au reușit să-și impună reprezentanți în parlamente. Astăzi Londra are primar musulman! Franța și Belgia sunt țările cele dintâi vizate ca să fie islamizate în următorii ani. Pentru a avea mai mult succes în această lucrare, musulmanii recurg la acte de o cruzime greu de imaginat și de neînțeles pentru europeanul veacului XXI! Atentate teroriste, masacre în masă ori în particular, amenințări de tot felul, așa încât teroarea să cuprindă ușor-ușor pe localnici;

Provocarea de conflicte și chiar războaie între popoarele europene creștine, după vchiul principiu „***divide et impera”***(împarte și stăpânește). Situația deosebit de critică în care se află stabilitatea europeană, face ca să se simtă miros de praf de pușcă în această zonă. Cu cât tensiunile politice și

militare vor fi mai mari între statele creștine, cu atât terenul propice proliferării noilor intruși va fi mai larg. Războiul dintre Rusia și Ucraina, situația foarte încordată de la Marea Neagră sau de la Marea Nordului, degringolada din Turcia, sunt doar câteva puncte fierbinți ale continentului.

Menținerea războaielor în Orientul Apropiat, pentru a determina cât mai mulți musulmani să emigreze spre Europa.

Promovarea prin orice metode și mijloace a unor minorități, în detrimentul majorității; impunerea unor practici și mentalități străine culturii, moralității, religiei și filozofiei de viață a societății tradiționale europene, sub pretextul modernismului. Am menționa în acest sens homosexualii, lesbienele, pedofilii, sectele religioase etc.;

Promovarea unui învățământ cât mai superficial, în care patriotismul să fie desconsiderat, hulit, socotit o caracteristică a trecutului, o gândire învechită, perimată;

Sărăcirea statelor europene prin jocuri de piață și de valori monetare, încurajarea împrumuturilor astronomice, pentru a le oprima orice posibilitate de a-și apăra resursele naturale și de a le folosi în interes propriu;

Încurajarea emigrărilor masive sub pretextul câștigurilor mai rentabile în străinătate;

Ștergerea granițelor între state și a ideii de apartenență la un popor anume;

Promovarea ideii de globalizare.

Un pericol important în calea împlinirii acestor deziderate îl constituie **creștinismul**. Această religie apără până la martiriu valori religios-morale și este reprezentată, deocamdată, de majoritatea europenilor. Tocmai de aceea trebuie eliminată cu orice preț. Un plan diabolic este pus la punct în această perioadă, pe lângă alte multe metode prin care forțele răului susțin războiul împotriva Bisericii lui Hristos. Este vorba de un program, care va elimina automat de pe internet tot ceea ce privește creștinismul: scris, imagine, sunet.

În felul acesta, generațiile tinere, dar și toți utilizatorii de internet vor fi lipsiți de orice informație privind creștinismul, de orice imagini religios-creștine, de orice cântări creștine. Vor fi lipsiți de orice luări de poziție pentru apărarea creștinismului. Nu același lucru se aplică și celorlalte religii. De ele nu se vorbește nimic.

Începuturile unui asemenea plan criminal sunt semnalate încă înainte de al doilea război mondial, părintele său fiind un oarecare Richard Coudenhove Kalergi(1894-1972). Din păcate, și-a găsit adepți în rândurile oamenilor politici cu putere de decizie la nivel mondial. Se pare că, mai mult ca oricând, planul acesta este bine pus la punct și ar avea, după cum zic susținătorii lui, toate șansele să fie implementat. Fondatorul lui ar putea spune, asemenea constructorului Titanicului de la începutul veacului trecut: „Nici Dumnezeu nu-i va putea sta împotrivă!" Până la urmă s-a văzut!

Aș reține doar cuvintele Mântuitorului „***voi zidi Biserica Mea și nici porțile iadului nu o vor nimici pe ea!"*** Dacă El a zis așa, nu pot să-l cred pe Kalergi și pe adepții lui.

Nu pot! Asta e!

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea împărăției,** mai spicuim un fragment:

„UN RĂSPUNS FIOROS. Un învăţător întâlni un copil pe drum. Copilul era mic, nu venise la vremea de şcoală şi nu ieşise printre oameni. „- Al cui eşti tu?" „- Al dracului", - răspunse copilul. Învăţătorul încremeni. „- Cum te cheamă?" „- Satana!" „- De unde vii?" „- Din iad!"

Învăţătorul cercetă obârşia acestui răspuns fioros şi află următoarele: Mama copilului se certa foarte des cu tatăl lui, care era beţiv, şi-i zicea: „- Ce-i, drace, iar ai venit beat pe capul meu?" La asta, tatăl holba ochii, încleşta pumnii, şi-un potop de înjurături îi ieşea pe gură. Copilul fugea speriat,

plângând, în braţele mamei, dar mamă-sa îl alunga, zicând: ,,-Fugi, satano, nu mă mai năcăji şi tu în iadul ăsta de casă!" De aici a învăţat copilul, că pe tată-său îl cheamă ,,dracul", pe el ,,satana" şi că ei toţi trăiesc ,,în iad!"

*

Pricesne

În preajma Sărbătorii Adormirii Maicii Domnului, redăm mai jos câteva pricesne interpretate de Pr. Ovidiu Ciprian Martiș, Georgiana Chrobatiuc și Pr. Marius Ciprian Pop:

Ajută-ne, Măicuță!

,,Trâmbița va suna tare
De la munte pân-la mare!
Ajută-ne , Măicuță,
Să ne rugăm mereu,
Să credem totdeauna,
Că este Dumnezeu.

Vii și cei din morminte
Cu toți vor sta înainte!
Ajută-ne , Măicuță,
Să ne rugăm mereu,
Să credem totdeauna,
Că este Dumnezeu.

Așteptând cu mult fior
Pe-al lumii judecător,
Ajută-ne, Măicuță,
Să ne rugăm mereu
Să credem totdeauna,
Că este Dumnezeu.

Și vom cugeta în sine,
Doamne ce va fi cu mine,
Ajută-ne, Măicuță,
Să ne rugăm mereu,
Să credem totdeauna,
Că este Dumnezeu.

De-am făcut bine sau rău,
Azi toate le aud eu!
Ajută-ne, Măicuță,
Să ne rugăm mereu,
Să credem totdeauna
Că este Dumnezeu!

Ție, Maică,-ți cer!

Lacrimile-mi curg pe față
Cu păreri de rău,
Supărat-am în viață
Rău pe Dumnezeu!
Ție, Maică,-ți cer,
Nu lăsa să pier,
Du-mă sus la Fiul Tău
Și la Dumnezeu!

Dacă drumul vieții mele
Va fi foarte greu,
Să-mi întinzi în zile grele,
Maică, brațul tău!

Ție, Maică,-ți cer,
Nu lăsa să pier,
Du-mă sus la Fiul Tău
Și la Dumnezeu!

Când în clipele din urmă
Domnul ne-a chema,
Roagă-L să ne izbăvească
De durerea grea.
Ție, Maică,-ți cer,

Nu lăsa să pier,
Și lumeasca pomenire
Va privi la înălțime.
Maica cerului,
Nădejdea poporului,
Sfântă Marie,
Pentru noi roagă-te!

Văzând norii luminați
În mulți sfinți înconjurați,
Maica cerului,
Nădejdea poporului,
Sfântă Marie,
Pentru noi roagă-te!

Du-mă sus la Fiul Tău
Și la Dumnezeu!

Maica cerului

Maica cerului,
Nădejdea poporului,
Sfântă Marie,
Pentru noi roagă-te!

Atunci pe neașteptate,
Toate vor fi dătinate,
Maica cerului,
Nădejdea poporului,
Sfântă Marie,
Pentru noi roagă-te!

Pe care cu-nfiorare
Va veni judele mare,
Maica cerului,
Nădejdea poporului,
Sfântă Marie,
Pentru noi roagă-te!

De sfinți îngeri însoțit,
Ca un Domn ceresc mărit,
Maica cerului,
Nădejdea poporului,
Sfântă Marie,
Pentru noi roagă-te!

*

Dreptatea lui Cuza

Puțin a stat la cârma țării marele domnitor(1859-1866), dar a lăsat urme de nești în conștiința poporului român. Eram

elev, când mi-a căzut în mână un volum impresionant, care cuprindea legende legate de domnitorul Alexandru Ioan Cuza. Multe dintre ele mi-au rămas întipărite în minte și în suflet și-mi amintesc de ele de câte ori văd sau trăiesc câte o situație asemănătoare.

Într-o seară, pe un post de televiziune foarte vizionat, o fetiță de școală primară pleda cu inteligență pentru eliberarea mamei sale din pușcărie. Aceasta furase dintr-un magazin o bucată de cârnat, fiindcă nu avea bani să cumpere, iar seara trebuia să-i pună ceva pe masă fetei. Fusese prinsă, judecată la urgență și condamnată la trei ani cu executare. Era impresionantă pledoaria fetiței pentru eliberarea mamei. Ea își punea speranța în Dumnezeu și în președintele țării. Redactorul i-a pus la dispoziție hârtie și condei și a ajutat-o să redacteze cererea către președintele țării de grațiere a mamei întemnițate. Nu știu dacă s-a rezolvat problema sau nu, dar un caz asemănător s-a petrecut și în vremea lui Cuza.

Într-o zi, Alexandru Ioan Cuza a făcut o inspecție la o pușcărie. Toți pușcăriașii au fost aliniați și domnitorul a trecut pe la fiecare și l-a întrebat cum îl cheamă și de ce a fost condamnat. Fiecare susținea că a fost condamnat pe nedrept, că s-au folosit martori și probe false, că totul a fost o uneltire sau răzbunare etc. Ultimul din șir era un amărât zdrențăros. Se vedea că este om de la țară, necăjit. Cuza l-a întrebat și pe el: ,, - Dar dumneata de ce ești condamnat? Tot nevinovat?” Omul a dat din cap și a spus: ,,- Nu, Doamne, pe drept sunt condamnat! Am furat o traistă de porumbi de la boier, ca să-i fierb și să dau la cei cinci copii mâncare! Nu aveam altceva să le dau și de două zile nu mâncaseră nimic. M-au condamnat la trei ani, dar pe drept!” Cuza a izbucnit ca un vulcan: ,,- Domnule comandant! Cum vă permiteți să țineți aici, în pușcărie, un hoț între atâția oameni cinstiți? Ieși afară, banditule! Ia de la mine o pungă de galbeni și să nu te mai prind pe aici câte zile vei avea! Aici, după cum se vede, sunt numai oameni cinstiți și

nevinovați, nu hoți ca tine!" Și omul a ieșit pe poartă, îmbrâncit de gardieni.

Astăzi, o fetiță încerca să obțină grațierea de la Domnul Klaus Iohannis pentru mama sa, condamnată la trei ani pentru o bucată de cârnat. Cu oarecare timp în urmă, o bătrână din Banat de peste 80 ani era la pușcărie iar pentru trei ani, fiindcă un nepot îi legase un reșou la firul de curent, de la tabloul de siguranțe, deci înainte de contor, pentru ca să se dezmorțească și ea, fiind vreme grea de iarnă! Nu e ușor să dai o grațiere într-o asemenea situație! Nu este ușor, fiindcă nu mai sunt oameni ,,cinstiți" în pușcărie, ca pe vremea lui Cuza. Pe aceștia îi vezi la plajă la Marea Neagră, Marea Egee, Insulele Caraibe, în cazinouri, restaurante, la munte și-n alte asemenea locuri de destindere și distracție. Îi vezi la televizor dând lecții de moralitate națiunii sau chiar la tribuna parlamentului propunând legi pentru popor! Asta în ciuda faptului că au condamnări grele pentru sute de milioane de euro delapidate sau luate ca mită, pentru suprafețe imense de teren sau de pădure vândute pe sub tejghea, pentru înstrăinarea unor bogății ale țării, pentru multe alte fapte penale și tot felul de matrapazlâcuri.

Cât de mult a evoluat justiția, dom′le, în o sută cincizeci de ani! Păi, nu?

*

File de jurnal – 28 nov. 1981(IV)

,,Sâmbătă au început lucrările sesiunii. Când m-am dus cu Domnul Medan la Casa de Cultură a Tineretului, ne-a întâmpinat Doamna Maria Bucătaru, directoarea Muzeului Județean. Îl cunoștea bine pe Domnul Medan. Când a aflat cine sunt, a exclamat surprinsă: ,,- Vai, Domnule S., noi am crezut că sunteți vreun bătrânel pensionar, care, îngrozit de capriciile soției, ar vrea să mai plece în lume! Când acolo, uite ce bătrânel ne apare acum. Păi, dumneata vei fi colaboratorul nostru multă vreme!" E o femeie de vreo 45 de ani, bine

legată, blondă, o femeie care mai păstrează încă trăsăturile frumuseții.

La deschiderea festivă a prezidat Domnul Iulian Antonescu, director la Consiliul Culturii și câteva organe ale puterii locale. Domnul Antonescu, un tip gras, rotofei, cu multe ticuri nervoase faciale, ironic, trecând fulgerător de la zâmbet la încruntare, foarte adesea teatral, a vorbit frumos despre rolul muzeelor ca prezență activă în viața spirituală a poporului. A pledat insistent pentru menținerea caselor memoriale.

La acest simpozion a venit și Părintele Dumitru Bălașa de la Drăgășani. Venise spre dimineață. Era obosit, dar bucuria de a mai participa i se citea pe față cu prisosință. Dintre vorbitorii de la lucrările în plen, am remarcat comunicarea Domnului Agrigoroaiei. În orice caz, Universitatea ,,Al. I. Cuza" și Institutul ,,A. D. Xenopol" din Iași, prin reprezentanții lor, nu m-au mulțumit. Figuri tinere, șterse, dogmatiste, ținându-se de buche, fără respirația largă a oratorului stăpân pe materia sa.

Am luat masa la cantina partidului. Am fost la masă cu Părintele Bălașa, Domnul Prof. Virgil Medan și Domnul Constantin Stihi-Boss de la Biblioteca Academiei din București. Domnul Stihi este un om citit, o adevărată enciclopedie, dar ca individ lasă de dorit(...).

După-amiază, lucrările s-au desfășurat pe secțiuni. Fiindcă nu se prezentaseră toți cei înscriși, s-a dat cuvântul și celor programați pentru duminică, 22 nov. La câteva comunicări a participat și Domnul Iulian Antonescu, apoi, când și-a dat seama că devine ridicol prin permanenta sa dormitare, moțăială și indiferență, a plecat ,,doar pentru o clipă, pentru sufletelul meu!" S-a reîntors când se citea ultima comunicare. La sfârșit, a afirmat cu tupeu: ,,Vă sunt îndatorat! M-ați delectat! Vă asigur că 108 kg ale trupului meu au vibrat de noutatea informației și competența documentației dvs.!"

*Eu am prezentat comunicarea **Mesajul operei istorice în context politico-social după concepția lui Nicolae Iorga.** N-am putut citi decât câteva pagini, după care am vorbit liber. Domnul Prof. Iosif Naghiu s-a ridicat și și-a exprimat admirația că un tânăr venit de pe cine știe ce meleaguri le-a prezentat o lucrare muncită și competentă despre N. Iorga. În finalul aprecierilor m-a rugat să spun în ce domeniu lucrez. Am spus cu voce tare, spre surpriza celor din sală: „-Sunt preot! Sunt popă de la țară, domnule!" De atunci m-am bucurat de o atenție deosebită din partea tuturor, de parcă aș fi fost de-al lor dintotdeauna(...)."*

*

Evadarea

Veneam de la Constanța cu trenul. În compartimentul în care mă aflam eu au venit și trei doamne din București. După cum le-am citit eu pe față, erau demult trecute de șaptezeci de ani. Erau de o bucurie rar întâlnită. Parcă erau niște fetițe de școală primară, care au luat vacanță după o perioadă grea. Povesteau tot felul de întâmplări, descriau până în cele mai mici detalii locurile pe care le vizitaseră de la Mangalia până la Eforie Nord. Petrecuseră trei zile pe litoral, dormiseră la hotel, umblaseră cu taxiul sau pe jos. Multe locuri ținuseră morțiș să le vadă, fiindcă acolo fuseseră cu o jumătate de veac în urmă, pe vremea când fuseseră și dânsele tinere…

Doamnele își aminteau și de escapadele pe care le făcuseră în verile trecute. Cu un an în urmă urcaseră în tren la Brașov, ca să vină la București, dar, neatente, se treziseră în Arad. Era motiv de mare haz această întâmplare și altele asemenea.

După o vreme, cu cât ne apropiam de București, doamnele deveneau mai triste, mai rezervate. Au început să se plângă de copii, de nedreptățile ce le fac aceștia în fiecare zi, de bădărăniile lor, de facturi, de datorii, de viață, de bătrânețe etc. Așa am aflat și eu, că dânsele sustrag din pensii câte puțin în

fiecare lună, ca să nu sesizeze copiii, iar vara, iarăși fără știrea acestora, își iau lumea în cap și pleacă în țară, de fiecare dată în altă zonă, ca să se distreze și să revadă locurile pe unde umblaseră în tinerețe.

Când mai aveam ca o oră până în București, a sunat telefonul uneia. A devenit foarte sobră și a deschis telefonul. Era fiul ei. O întreba dacă mai are de gând să mai stea mult la doamna X, adică la una dintre celelalte două. I-a răspuns tristă: „ - Nicule, mamă, numai ce plecă preotul de la parastas. Întârzie aproape două ore. Mai rămân și eu o oră sau două, s-o ajut să strângă masa, să spele vasele, că n-are cine s-o ajute, mamă! Știi cum o persecută fie-sa și o lasă cu toate greutățile! Să nu vii după mine, că eu cum termin găsesc ceva și vin acasă la voi!" A închis telefonul și toate au izbucnit într-un hohot de râs. Plecaseră de acasă în urmă cu trei zile și fiecare spusese copiilor, că se duce la una dintre celelalte două, ca s-o ajute să facă curățenie, să gătească și să aranjeze un parastas. Din când în când mai dăduseră telefon, ca să le spună în ce stadiu sunt pregătirile pentru parastas.

Pentru trei zile, femeile acelea evadaseră de acasă, așa cum făceau în fiecare vară. Era secretul vieții lor, bucuria pe care și-o ofereau la un an o dată, bucurie pe care nu le-ar fi dat-o nimeni altfel!

*

Ajutoare și donații

În această perioadă parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina** din Curtea de Argeș(AG), **Doamna Antonescu Mădălina** din București, **Doamna Minune Leanca** dinTimișoara, fiică a satului Malovăț, **Domnul Boncioc Mircea** din Italia, fiu al satului Malovăț, **Doamna Deatcu Viorica** din Tr. Severin: **câte 100 lei**; **Doamna Bora Elisabeta** și **Doamna Filip Cornelia**, amândouă din Tr. Severin: **câte 50 lei;**

Domnul Șeitan Nicolae din Bârda a donat **50 lei** pentru lucrările efectuate la biserică.

Domnul Sfetcu Dumitru(Tricu) a construit porți metalice la cimitirul din Bârda în valoare de **3.000 lei.**

Doamna Baltac Lida a mai adăugat la contribuția de cult **132 lei**, totalizând până acum **247 lei.**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

Au fost, de asemenea, donate nouă seturi din rechizitele școlare trimise de către **Părintele Sebastian-Cătălin Hogea** din Spania. Rugăm pe toți părinții din satele Malovăț, Bârda, Bobaița, Colibași, Laz, Valea Boierească și Negrești, ai căror copii vor începe casa I-a la 15 septembrie anul acesta, să poftească, împreună cu copiii, viitorii școlari, la una din bisericile parohiei noastre, în duminici sau sărbători, pentru a primi câte un ghiozdan și un set de rechizite pentru școală. În cazul în care cele 20 de seturi nu vor fi donate până la 1 sept. a. c. viitorilor școlari menționați mai sus, rechizitele rămase vor fi donate elevilor din clasele mai mari, care vor veni la biserică.

*

Plăți

În această perioadă, parohia noastră a efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **3.550 lei** protoieriei pentru lumânări; **1.200 lei** tipografiei pentru cărți; **656 lei** pentru impozit; **530 lei** pâinea pentru donată în iulie; **500 lei** pentru colete; **153 lei** cartușe și toner pentru imprimantă; **143 lei** protoieriei pentru reviste și icoane; **107 lei** reparația imprimantei; **105 lei** materiale pentru băncile de la biserica de la Bârda; **60 lei** curent electric; **50 lei** ventilator pentru leptop; **50 lei** capse, cât și altele mai mici.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală" – 330,*** în „Armonii culturale", Adjud, 2016, 8 aug., ediție on-line (*http://*

armoniiculturale.ro); **Calul troian,** în „Națiunea”, București, 2016 aug. 11, ediție și on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro*);

*

Parohia noastră a republicat vol. IV din cartea Părintelui Grigore Maerean, **Chemări la Domnul**(242 pag.).

Credem că, în viața civilă, Părintelui Grigore Maerean i s-ar fi potrivit cel mai bine meseria de medic chirurg. Spunem aceasta, observând modul hotărât, energic, cu care taie „în carne vie” în domeniul comportamentului moral.

Am citit multe predici aparținând multor autori. Am predicat de nenumărate ori în cei aproape patruzeci de ani de preoție și, la rândul meu, am ascultat predicatori de toate categoriile. Niciodată nu am fost izbit de atâta sinceritate și francheţe ca în lecturile lui Grigore Maerean. El este omul care, fără jenă, menajamente sau diplomație, spune lucrurilor pe nume, indiferent dacă deranjează, supără sau enervează pe cineva. El coboară analiza sa până în substraturile cele mai intime ale conștiinței și comportamentului uman, scoate la lumină aspecte pe care doar le bănuim. El taie cangrena, o pune pe masă, o disecă profesional și ne face să simțim dezgustul față de păcat, față de decăderea morală a societății în general și a noastră în special.

*

Zâmbete

☺O tânără se roagă: „Doamne, de data aceasta nu-ți cer nimic pentru mine! Dă-i, Doamne, mamei mele un ginere frumos, bun, deștept și bogat!” ☺ Soția: „- Mai bine mă măritam cu dracu!” Soțul: „- Vai de mine, muiere, cum puteai să faci așa ceva!? Tu nu știi, că este interzisă căsătoria între rudele de sânge?” ☺ Soțul: „- Mărie, așa nu se mai poate! Ajunge, hai să divorțăm!” Soția: „- Nu, Gheorghe! Văduvă m-ai luat, văduvă să mă lași!” ☺ Capitalismul este regimul în care omul îl exploatează pe om; în socialism e

invers!” ☺Bancherul este un tip care-ţi împrumută o umbrelă când e senin şi care ţi-o ia înapoi, atunci când începe să plouă!”

*

Excursii

♦ În ziua de 29 August organizăm o excursie-pelerinaj la **Mânăstirea Schitul Topolniței** din jud. Mehedinți, cu prilejul hramului. Prețul va fi de 5 lei. Mai avem 10 locuri libere.

♦ La data de 5 Sept. organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Tr. Severin – Mânăstirea Vodița - Orșova – Mânăstirea „Sf. Ana” – Valea Dunării – Mânăstirea Mraconia – Moldova Nouă – Mânăstirea Slatina - Nera – Oravița - Mânăstirea Ciclova – Bozovici – Tr. Severin.** Prețul va fi de **50 lei**. Mai avem 2 locuri libere. Plecarea la ora 7 dimineața.

♦ Pentru sfârșitul luni septembrie sau începutul lunii octombrie organizăm o excursie-pelerinaj de o zi la **Mânăstirea Prislop** și Mormântul Părintelui Arsenie Boca. Vor fi vizitate și **mânăstirile Lainici(GJ), Teiș și Sf. Nectarie(CS).** Prețul va fi de **45 lei/pers.**

♦ Spre sfârșitul lunii octombrie organizăm o excursie pelerinaj de o zi pe următorul traseu: **Mânăstirea Tismana-Mânăstirea Baia de Aramă – Obârșia Cloșani-Băile Herculane-Mânăstirea Sf. Ana(Orșova)-Mânăstirea Vodița.** Vom stabili data de comun acord cu participanții.

*

Filme

● Vineri, 19 Aug., la ora 19, în biserica de la Bârda, iar vineri, 26 aug., tot la ora 19, în biserica de la Malovăț, va rula filmul **Ostrovul.** După film urmează o audiție muzicală.

*

Spovediri. Împărtășiri

În zilele rânduite am spovedit și împărtășit **6+20+43+50=119 enoriași**. Dintre aceștia, **38 au fost copii.** Lor li s-au donat cruciulițe sau ciocolate.

*

Înmormântări

În ziua de 12 aug. am oficiat slujba înmormântării pentru **Zaharescu Gheorghe**(86 ani) din Bârda.

Dumnezeu să-l ierte!

*

Anunțuri

● În ziua de **29 Aug.,** întrucât se va face excursie-pelerinaj la **Schitul Topolniței,** slujba se anulează.

● Începând cu 1 Sept., slujbele din duminici și sărbători vor începe la ora 9.

*

Program

În cursul lunii septembrie avem următorul program de slujbe: **3 Sept.**(Bârda-Malovăț); **4 Sept**.(Bârda); **8 Sept.** (pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **10 Sept**. (Malovăț-Bârda); **11 Sept.** (Malovăț); **14 Sept**.(Bârda slujbă; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **17 Sept.** (Bârda-Malovăț); **18 Sept.**(Bârda); **24 Sept.** (Bârda-Malovăț); **25 Sept**. (Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, ori la telefon: **0724. 99. 80. 86.** Mai poate fi contactat pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XV(2016), nr. 332(16 –31 August)

Dragii mei enoriași!

Apel către tineri

Mă adresez vouă, dragi tineri, aflându-mă sub impresia puternică a durerii pe care ne-a provocat-o tuturor decesul unuia dintre voi. Mă adresez vouă cu speranța că nu e totul pierdut, că în sufletul vostru mai există loc pentru un sfat părintesc, pentru un îndemn de la suflet la suflet.

Aproape în fiecare an în parohia noastră sau în satele din jur se întâmplă câte o nenorocire, în care este victimă un tânăr. Fie că e vorba de accidente de circulație, fie de boli datorate unor vicii precum fumatul, alcoolismul, desfrâul etc., fie scandaluri, fie accidente de muncă, fie imprudențe fatale, fie alte cauze, care, cu puțină grijă, ar fi putut fi evitate!

Amintiți-vă cât de frumoși erați cu ani în urmă, când veneați la biserică cu mamele voastre, cu frații mai mari sau chiar și singuri, să vă împărtășiți, să vă spovediți! Amintiți-vă cu câtă sfială îmi spuneați cele mai mari „păcate" ale voastre: „Am supărat pe Dumnezeu!"; „Mi-am supărat părinții!"; „Am supărat învățătoarea la școală!" Amintiți-vă cum veneați la slujbă și ce cuminți ședeați în biserică, vă închinați, vă rugați, cântați colinde, cântați pricesne! Amintiți-vă cu câtă atenție ședeați la școală și ascultați, cu câtă sârguință învățați, cât de cuminți erați!

V-ați luat zborul din cuibul părintesc spre alte zări de farmec pline, fie că a fost vorba de școli, fie de locuri de

muncă, fie de căsătorie sau alte împrejurări. Ați intrat în anturaje diverse, nu întotdeauna formate din tineri înțelepți și cu frică de Dumnezeu; unii ați fost hăituiți de sărăcie, alții împovărați de bogăție și nu întotdeauna ați fost suficient de maturi, ca să alegeți căile și soluțiile cele mai bune. Prietenii vicioși v-au călăuzit spre păcate, spre patimi, spre infracțiuni care de care mai grave; sărăcia v-a determinat să faceți lucruri pe care să le regretați toată viața, să vă vindeți uneori sufletul, alteori trupul, câteodată pe amândouă, doar să câștigați bani cu orice preț, să fiți și voi în rândul răsfățaților vieții; bogăția v-a ajutat să aveți la dispoziție mașini puternice și foarte rapide, aparate sofisticate, bani cu care să vă cumpărați băuturi fine, țigări scumpe, droguri, plăceri de tot felul, pe care nici nu le-au visat părinții, moșii și strămoșii voștri. Din păcate, toate acestea v-au împins spre prăpastie și unii n-ați avut puterea să spuneți „NU!"

Nu vă învinuiesc, ci vă compătimesc! Voi sunteți o generație greu încercată. Niciodată copiii și tinerii nu au fost bombardați cu atâtea influențe rele, cum ați fost voi. Prin toate canalele de televiziune, radio, internet, presă scrisă, prin muzică, prin dans și alte mijloace tehnice ați fost îndemnați sau ademeniți spre păcat, spre rău, spre pervertirea și spre pierderea sufletelor voastre. Părinții și profesorii voștri au fost cel mai adesea depășiți de situație, v-au scăpat de sub control. Evoluția tehnicii a fost atât de rapidă, încât bieții oameni nici nu și-au dat bine seama ce pericole vă amenință, sau cum își întinde răul tentaculele și le înfășcă fetele și feciorii.

Mulțumesc lui Dumnezeu, că printre voi mai sunt mulți, care au ascultat sfatul părinților și bunicilor și au luat viața în serios. Au pus mâna pe carte, au muncit din greu, au terminat cu succes școli medii, de meserii, facultăți, și-au făcut un rost în lume, sunt respectați pe acolo pe unde se află pentru seriozitatea, cinstea, hărnicia și competența lor. Aceștia sunt bucuria părinților, bucuria societății și bucuria lui Dumnezeu!

Aceștia sunt speranța neamului românesc și a Bisericii Ortodoxe.

Viața, dragii mei, vă oferă multe: bune și rele. Puteți să luați din care vreți! În fața voastră este calea vieții și calea morții. Sunteți liberi să apucați pe oricare! Nici sărăcia, nici bogăția nu vă bagă nici în rai, nici în iad, fără voia voastră. Atât săraci, cât și bogați au ajuns talpa iadului; atât săraci, cât și bogați au ajuns sfinți ai lui Dumnezeu. Fiecare și-a ales ce i-a poftit sufletul. Nici Dumnezeu nu trece peste voia voastră, ci v-o respectă. Să nu vă mai mirați, însă, când veți înțelege că sunteți responsabili de faptele voastre, atât în fața oamenilor, cât și în fața lui Dumnezeu. Nu vă lăsați păcăliți de vorbe viclene, precum acestea: ,,Ce ți-e scris, în frunte ți-e pus!" ,,Așa i-a fost ursita sau soarta!", ,,Așa i-au zis cele trei urse!" și altele asemenea.

Viața și viitorul vi le zidiți voi, pas cu pas. Când ați venit în lume, Dumnezeu v-a pus la fiecare în săcuiel câte ceva, cu care să vă câștigați existența, cu care să străbateți prin viață. Unuia i-a dat darul de a cânta, altuia de-a juca, altuia de-a învăța, altuia de-a vindeca, altuia de-a judeca etc. Fiecăruia i-a dat un număr de zile ca să le trăiască aici pe pământ, i-a dat sănătate, i-a dat putere, i-a dat un mediu prielnic, o familie, în care să se poată dezvolta până la deplinătatea ființei sale. Nu vă bateți joc de aceste daruri, pe care le-ați primit. Nu vă bateți joc de viața voastră și de sănătatea voastră. Sunt mai de preț decât lumea întreagă. Piese de schimb nu veți mai găsi; aveți grijă de voi! V-a dat Dumnezeu un suflet, care vă face să fiți mai presus decât toate celelalte viețuitoare. Comportați-vă ca atare! Nu uitați că sufletul vostru vi-l va cere Dumnezeu înapoi. Aveți grijă cum umblați cu el, ca să-l puteți da lui Dumnezeu curat și frumos, cum vi l-a dat! Mulțumiți lui Dumnezeu că faceți parte dintr-o familie de creștini și de români, că v-ați născut într-o țară civilizată, bogată, că aveți multe posibilități de realizare.

Încercați să comparați situația voastră cu a tinerilor din Africa, spre exemplu și veți vedea cât de mult v-a iubit Dumnezeu!

Umblați pe drumuri de aproape și de departe. Nu uitați să-L chemați pe Dumnezeu cu voi! Vorbiți cât mai des cu El, chiar de mai multe ori pe zi! Spuneți-I în rugăciunile voastre necazurile și bucuriile, speranțele și dezamăgirile pe care le aveți! Lăsați-L pe El să vă mângâie sufletul, să vă șteargă lacrimile, să vă redea speranța! Cât de grea v-ar fi crucea vieții, să știți că numai El vă poate cu adevărat ajuta s-o duceți!

Scumpii mei, pentru o plăcere amăgitoare de câteva clipe, nu vă pierdeți sufletul și viața! Nu le mai puteți recâștiga. Fie-vă milă de părinții și de bunicii voștri, de lacrimile și de durerea lor. Îi veți înțelege cu adevărat, când veți fi și voi părinți și veți tremura de grija copiilor voștri. Beția și plăcerea pe care v-o dă viteza, alcoolul, țigările, drogurile, desfrâul și altele asemenea le plătiți scump, nu numai cu bani, ci și cu sănătatea sau cu viața voastră. Nu uitați o clipă, că locul vostru este aici, în viață, nu în cimitir! Nu uitați, că aveți un rost în lume, pe care trebuie să-l duceți la bun sfârșit. Nu e același lucru să mori la 20 de ani sau la 100 de ani! Altele sunt idealurile, bucuriile și fericirea spre care trebuie să tindeți, pentru care să luptați. Urmați școli, învățați meserii, căsătoriți-vă, aveți copii, apropiați-vă de Dumnezeu prin viața și faptele voastre, respectați și ajutați-vă semenii și ei vă vor respecta și vă vor ajuta, pregătiți-vă pentru veșnicie! Luați-vă ca modele pe înaintașii noștri, fie că au fost eroi, oameni de știință, de cultură, poeți, scriitori, artiști, sfinți, oameni de omenie. Încercați să fiți ca ei! Dumnezeu să fie cu voi!

*

File de jurnal – 23 nov. 1981

„Dimineața ne-am trezit la ora 4 și am plecat la gară. Am luat bilete pentru Iași(...). În compartiment am avut tovarăș de drum un profesor din Botoșani(...). În gara de la Iași, profesorul botoșănean ne-a vorbit despre Basarabia. O vizitase

în repetate rânduri. O mare parte din populația autohtonă românească fusese dislocată și împrăștiată în diferite părți ale imperiului sovietic, starea economică a regiunii lăsa mult de dorit, în sensul că nu se construiseră decât niște fabrici de conserve în Basarabia. Populația este instruită intens în vederea deznaționalizării. Nu au voie să vorbească cu străinii și nici românește. Cu multă greutate a reușit să vorbească pe o stradă lăturalnică cu un român. ,,Mergeam însă la distanță unul de altul, atenți, ca doi hoți hăituiți, iar dacă ne-ar fi văzut cineva, ar fi jurat că nu ne cunoaștem și nici nu ne-am vorbit vreun cuvânt vreodată!" Sunt restricții severe în ceea ce privește turismul. Cu multă greutate se poate obține un pașaport atât de-o parte, cât și de cealaltă a Prutului. Sunt rude foarte apropiate de-o parte și de alta a graniței, care se văd doar la câțiva ani. Nu există, ca între români și sârbi, ,,micul trafic". Conștiința unității naționale cu românii basarabeni este încă foarte puternică în Moldova.

Chiar la Muzeul din Botoșani, muzeografii stăruie prelung asupra vechilor hărți, vorbind și zâmbind semnificativ. Îmi amintesc, de asemenea, de un călugăr-ghid de la Mânăstirea Putna, care, cu prilejul unei excursii făcute prin anul 1972, ținea un adevărat curs de istorie națională în fața hărții cu România Mare. Se dusese vestea în toată țara de acel călugăr. Nu știu dacă mai trăiește, dar și azi, dacă stai de vorbă cu cineva care a văzut Putna, își amintește de el și de fiorul ce l-a trăit ascultându-l.

Înainte de a părăsi Botoșanii, menționez plăcerea deosebită ce mi-a făcut-o acest oraș. Trunchi și leagăn al câtorva corifei ai culturii noastre: Mihai Eminescu, George Enescu, Nicolae Iorga, Ștefan Luchian, Grigore Antipa, Petre Poni și alții, Botoșanii se înscrie la loc de frunte pe harta spiritualității românești, câștigându-și un binemeritat prestigiu în conștiința națiunii întregi. Acestui colț de țară românii îi datorează locul ce-l ocupă în contextul culturii și civilizației

universale. Toate celelalte genii ce le-a dat neamul acesta rămân în umbra marilor titani. Nu voi uita niciodată refrenul din Rapsodia a II-a a lui Enescu, ce se transmite din oră în oră în întreg orașul, ca o bătaie a ceasornicului eternității și a învierii unui neam cu toate bucuriile și durerile sale(...).”

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea împărăției**, mai spicuim un fragment:

,,O RĂDĂCINĂ A DURERILOR. Am rămas înţeleşi, deocamdată, că păcatul este o călcare a legilor vieţii; introducerea în viaţă a unui dezechilibru consimţit de minte. Dacă urmează mereu aşa, mintea slăbeşte şi nu mai poate stăvili dezechilibrul din ce în ce mai mare, care invadează spaţiul vieţii cu spectrele sinistre ale morţii pe picioare. Călcarea unei legi omeneşti dă infracţiunea legii şi se pedepseşte, precum se ştie. Călcarea legilor divine ale vieţii se numeşte păcat şi se pedepseşte precum s-a spus şi precum se vede - cine vede.

O mare dizarmonie constă în faptul că instinctul bărbatului e în conflict cu instinctul femeii. Instinctul bărbatului vrea mereu femeia, ca prilej al descărcărilor sale genetice. Instinctul femeii însă e maternitatea. Copilului, până se desprinde de mamă, îi trebuie doi ani, deci, după rânduiala firii, trebuie să fie lăsată în pace. Deci, ce va face bărbatul ? Sau îşi va perverti soţia, făcând-o să umble şi ea după plăcerea pătimaşă, căutând să scape de rostul firii sale, sau o va face criminală, punând-o să-şi ucidă în pântece fiinţa fără apărare, sau va practica scârba onaniei cu femeia sa, păzind-o de rostul zămislirii, dar necinstind-o, cum nu se mai poate spune. Alţii recurg la sterilizare, alţii la aventuri, sau la lupanare. Un atare bărbat nu-şi va mântui soţia prin naşterea de fii, ci o va osândi cu ucigaşii şi curvarii, printre care şi el de asemenea va fi. Prea puţini sunt bărbaţii care-şi stăpânesc instinctul

iraţional, prin puterile raţionale ale sufletului, reglementându-l potrivit cu rostul său originar. Şi iarăşi, şi mai puţini sunt cei ce-şi convertesc energia prin înfrânare, săltând sensul firii la rosturi mai presus de fire.

Deci, plăcerea, căutată numai pentru ea însăşi, cheamă repetarea din ce în ce mai deasă a actului, până ce ajunge la distrugerea sistemului nervos. Mai mult chiar: ea aprinde organismul şi-l împinge până dincolo de posibilităţile sale funcţionale; ea provoacă frângerea oricărei cenzuri morale şi-şi duce supuşii până la doaga nebuniei. De multe din nevoile acestea sunt de vină şi părinţii celor două părţi. Aşa, de pildă, aş vrea să ştiu de ce nu-s părinţii la fel de grăbiţi şi cu însurarea băieţilor, pe cât sunt de grăbiţi cu măritarea fetelor.

Fapta lor greşită încurajează tăinuit sau pe faţă frauda neomaltusiană - onania cu femeie, fereala, păzirea -, ceea ce e o plagă de-o nebănuită întindere în toate mediile sociale. Iată că, după scurtă vreme, se arată şi pedepsele acestei fraude, cu deosebire la femei: tulburări grave ale sănătăţii, fenomene dureroase ale pântecelui, tulburări îndeosebi nervoase şi mintale, cu desăvârşire necunoscute nici chiar medicilor. Aşa zic medicii. De la pântece durerile se întind la rinichi şi în josul pântecelui, uneori în membrele inferioare. Durerile se stârnesc şi cresc în vremea mersului, în vremea ridicării sau aşezării pe scaun, a ridicării vreunui lucru şi peste tot în vremea intimităţii,- lucru care aduce uneori grave neînţelegeri conjugale. Deodată cu durerile acestea, apar tulburările nervoase, care schimbă profund starea psihică şi mintală a bolnavelor. Caracterul schimbător ajunge iritabil, irascibil până la exces. Din nimicuri, explozii violente, furii, adevărate sincope ale judecăţii, care nu mai pot fi înfrânate sau stăpânite. E un adevărat dezechilibru umoral, care face biata victimă să treacă de la explozia violenţei, până la tristeţea şi melancolia cea mai profundă şi, uneori, până la ideea

sinuciderii. Asta-i frauda şi isprava. De aceea nu tăcem, ci demascam, împinşi de milă şi ajutaţi de ştiinţă.

Explicaţia, într-un raport conjugal normal, organele genitale feminine trec succesiv printr-o fază de congestie intensă şi o fază de slăbănogire bruscă, ce stabileşte cursul regulat în circulaţia sângelui. Actul conjugal falsificat, neisprăvit, fără concluzia naturală, lasă să persiste în vase o stare de înecare ce, cu vremea, ia un caracter permanent. Urmează o tulburare a nutriţiei ţesuturilor, pe urmă alterarea lor anatomică.

Mulţimea firişoarelor nervoase ale plexului hipogastric, firişoare care pleacă de la uter şi se unesc cu sistemul cerebro-spinal, îndură apăsări, iritaţii, care, la obârşie sunt dureri locale, dar cu tulburări reflexe la distanţă; iar cu vremea, aruncă pe bolnave în plin domeniu psihiatric. Congestiile acestea cu repetiţie produc alterări intense şi profunde în sânul ţesuturilor, care-şi pierd astfel funcţiunea lor normală. Aşa se instalează, cu vicleşug, sterilitatea definitivă, incurabilă, după câte-o lungă perioadă de sterilitate voită. Atunci în zadar mai doreşti copiii, mugurii vieţii, căci firea te pedepseşte cu această crudă întoarcere a lucrurilor: îţi califică fapta şi îţi condamnă neamul la moarte. Ultimul efect: denatalitatea, depopularea etc. Aşa se stinge neamul...

Parcă auzim glasul de foc al lui Oseia proorocul, zicând: ,,Domnul stă la judecată cu locuitorii pământului, fiindcă nu mai este credinţă, nici iubire, nici cunoaştere de Dumnezeu în ţară. Toţi jură strâmb, mint, ucid, fură şi sunt desfrânaţi; săvârşesc fapte silnice. De aceea ţara e în mare jale, iar locuitorii fără vlagă..., poporul meu va pieri, pentru că nu mai cunoaşte pe Domnul. Când se vor desfrâna, nu se vor înmulţi, căci au înşelat pe Dumnezeu."

Problema iscată are şi urmări, suntem chiar pe cale să înhăţăm câteva cercuri vicioase, de pildă: însuşirile copilului atârnă de gradul de pervertire la care a ajuns instinctul

maternităţii la femeie. Dacă i-a fost stârnită senzualitatea, - ceea ce e o decădere de la rostul firii sale, o pervertire convenabilă pentru mascul -, evoluţia embrionului în atari condiţii de viaţă intrauterină aduce pe lume un copil uşor aplecat spre onanie precoce şi va fi un copil arţăgos, ereditar nervos şi predispus spre boli nervoase. Toată această povară îşi are rădăcina numai în această trezire afară de cale a senzualităţii mamei.

Invers, dacă mama n-a fost încă împinsă în acea aprindere a senzualităţii, nici în vremea dezvoltării intrauterine n-a fost tulburată de bărbat şi nici în vremea alăptării copilului, noul venit va fi un copil prea puţin înclinat spre trezirea genetică prematură, neatras spre onanie şi aproape deloc dispus spre nervozitate. Deci, dacă mama îşi perverteşte rostul maternităţii sale, aduce pe lume copii predispuşi unor pervertiri sporite care le va distruge sistemul nervos sau, de se vor căsători, vor mări decăderea şi necazurile. Ăsta-i ocolul de cercuri şi se soldează cu stingerea neamului celui ce apucă pe panta pervertirii rosturilor firii aci şi de până aci, urmează că toată vremea sarcinii şi a alăptării bărbatul trebuie să se înfrâneze, ca să nu tulbure viaţa viitoare a celui ce vine în lume cu un anumit rost de la Dumnezeu. Desfrânarea bărbatului şi pervertirea femeii zădărniceşte rosturile urmărite de Dumnezeu cu oamenii, de aceea El a dat oamenilor poruncă: ,,Să nu desfrânezi."

*

Limba noastră

La 30 August se sărbătorește în Republica Moldova **Ziua Limbii Române.** În cinstea acestei zile redăm și noi poezia **Limba noastră** a preotului basarabean **Dimitrie Mateevici**, care spune tot ce se poate spune despre această sfântă zămislire a sufletului românesc*:*

Limba noastră-i o comoară, În adâncuri înfundată,

Un şirag de piatră rară
Pe moşie revărsată.

Limba noastră-i foc ce arde
Într-un neam, ce fără veste
S-a trezit din somn de moarte
Ca viteazul din poveste.

Limba noastră-i numai cântec,
Doina dorurilor noastre,
Roi de fulgere, ce spintec
Nouri negri, zări albastre.
Limba noastră-i graiul pâinii,
Când de vânt se mişcă vara;
În rostirea ei bătrânii
Cu sudori sfinţit-au ţara.

Limba noastră-i frunză verde,
Zbuciumul din codrii veşnici,
Nistrul lin, ce-n valuri pierde
Ai luceferilor sfeşnici.

Nu veţi plânge-atunci amarnic,
Că vi-i limba prea săracă,
Şi-ţi vedea, cât îi de darnic
Graiul ţării noastre dragă.

Limba noastră-i vechi izvoade.
Povestiri din alte vremuri;
Şi citindu-le-nşirate, -
Te-nfiori adânc şi tremuri.

Limba noastră îi aleasă
Să ridice slava-n ceruri,
Să ne spuie-n hram şi-acasă
Veşnicele adevăruri.

Limba noastră-i limbă sfântă,
Limba vechilor cazanii,
Care o plâng şi care o cântă
Pe la vatra lor ţăranii.

Înviaţi-vă, dar. graiul,
Ruginit de multă vreme,
Ştergeţi slinul, mucegaiul
Al uitării-n care geme.

Strângeţi piatra lucitoare,
Ce din soare se aprinde -
Şi-ţi avea în revărsare
Un potop nou de cuvinte.

Răsări-va o comoară
În adâncuri înfundată,
Un şirag de piatră rară
Pe moşie revărsată".

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare, astfel: **Doamna Ing. Melania Caragioiu** din Canada: **408 lei; Doamna Crăciunescu Codruța** din Italia, fiică a satului Malovăț: **221 lei; Domnul Trocan Gheorghe** din București, fiu al satului Bârda: **200 lei; Domnu**l **Popescu Constantin – Iulian** din Italia, fiu al satului Malovăț: **100 lei; Domnul Sârbu Ion** din Izvorul Bârzii(MH): **50 lei**; **Domnul Mănescu Viorel** din Malovăț a mai adăugat **50 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **100 lei**.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În cursul lunii august am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe, astfel: 6 Aug.(Malovăț): **110 pâini; 7 Aug**.(Bârda): **135 pâini**; 14 Aug.(Malovăț): **200 pâini**; 15 Aug.(Bârda): **150 pâini;** 21 Aug.(Bârda): **150 pâini**; 28 Aug. (Malovăț): **200 pâini**. Așadar, în luna August s-au donat **945 pâini.** Copiilor li s-au donat și ciocolate.

Până la 31 august, din rechizitele școlare trimise de **Părintele Cătălin-Sebastian Hogea** din Albacete(Spania) s-au donat 13 seturi. Mai așteptăm!

*

Filme

În această lună am avut programat filmul **Ostrovul**. Din motive tehnice, la Bârda inițiativa a eșuat, deși venise foarte multă lume. Îl vom reprograma. La Malovăț a rulat pe 26 august, în prezența unui număr mulțumitor de enoriași.

Filmul ne-a prezentat drama unui om obsedat de puternice mustrări de conștiință. În timpul celui de-al doilea război mondial, fiind soldat, este luat prizonier împreună cu comandantul său. Este prins și amenințat de nemți cu împușcarea, dacă nu divulgă ascunzătoarea comandantului. De frică, îl trădează. Nemții îl pun să-l împuște el însuși pe

comandantul său, ceea ce, de frică, o face. Comandantul se prăbușește și se rostogolește în apa din apropiere.

Soldatul este lăsat în viață de nemți, dar tot restul vieții el poartă povara mustrărilor de conștiință pentru omorul făcut. Ca să-și ispășească păcatul, se călugărește într-o mânăstire. Acolo face muncile cele mai grele și umilitoare, trăiește într-o mizerie de nedescris, se lasă umilit și batjocorit de ceilalți călugări, este amenințat în repetate rânduri că va fi alungat, fiindcă nu se adapta regulilor mânăstirii și nu era ca ceilalți. Muncea și se ruga. Noaptea, la lumina focului din cuptorul care asigura încălzirea mânăstirii și chiliilor, ori la lumina lumânării, citea Biblia și cărți de suflet ziditoare și se ruga. Pentru credința și nevoințele sale, Dumnezeu i-a dat darul clarviziunii și al vindecărilor. Venea lumea la mânăstirea aceea, fiindcă se dusese vestea că starețul face minuni. În realitate, minunile erau făcute de către acest călugăr oropsit de toți, dar care nu voia să se știe că el are aceste daruri. Mulți ani a slujit la acea mânăstire ca un rob, socotindu-se strivit de greutatea păcatului săvârșit în război. Iată că într-o zi a sosit la mânăstire amiralul flotei sovietice cu fiica sa. Umblase pe la toți medicii să-i găsească sănătatea, dar toți ridicaseră neputincioși din umeri. Venise și la mânăstire, să-l roage pe stareț să facă ceva pentru ea. Călugărul îi vindecă fata, dar se interesează, ca din întâmplare, și de numele tatălui. Numele amiralului era același cu al fostului comandant din război al călugărului. Au o discuție amândoi și așa călugărul află că cel împușcat de el reușise să se salveze și, iată, ajunsese amiral. O viață se rugase să fie iertat de un păcat săvârșit cu pistolul la tâmplă, pentru un om pe care doar crezuse că-l împușcase.

Asemenea trăiri și remușcări de conștiință le-am mai întâlnit în romanul lui F. Dostoievschi, **Crimă și pedeapsă,** ori în romanul **Papucii lui Mahmud** al lui Gala Galaction.

-Luni, **19 sept., ora 19, la Bârda** și luni, **26 sept., ora 19, la Malovăț**, va rula filmul **Cămașa lui Hristos**. E bine să nu ratați ocazia. Nu se știe când veți mai avea un așa prilej.

*

Vizite

În ziua de 18 Aug., parohia noastră a fost vizitată de **Domnul Turculeanu Marian** din Wellington(Noua Zeelandă) cu familia, iar în ziua de 27 Aug. de către **Doamna Ing. Melania Caragioiu** din St. Constant(Canada), membră a Asociației Scriitorilor Româno-Canadieni, cu fiica.

*

Excursii

♦ În ziua de **29 August**, cu prilejul hramului **Mânăstirii Schitul Topolnița**, am efectuat o excursie – pelerinaj cu un grup de enoriași din Malovăț, Bârda și Tr. Severin acolo. Am participat la slujba oficiată de către un sobor de ierarhi, preoți și diaconi sub conducerea **Prea Sfințitului Episcop Nicodim.** Toate au fost bune și frumoase, numai că numărul de credincioși participanți a fost foarte mic. Parcă mult mai mulți erau altădată, când veneau pe jos, cu căruțele și carele din satele din jur. La mânăstire s-au schimbat multe. Potecuța pe care altădată treceai cu spaimă, în orice moment putând să aluneci în Topolnița, acum este șosea asfaltată, pe care circulă lejer autoturisme și autocare. Cu 50 de ani în urmă, mânăstirea era la fel cum o lăsase Ghiță Cuțui, când se adăpostise cu pandurii; acum e adevărată cetate, dar și o bijuterie de artă religioasă, fiind restaurată și amenajată corespunzător. A mai apărut o biserică de lemn în preajma mânăstirii și mai multe clădiri-anexă. Toate acestea s-au făcut în vremea păstoririi stareților Nicodim(actualul ierarh al Mehedințiului) și fratelui său Pavel Nicolăescu.

♦ La data de **5 Sept**. organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Tr. Severin – Mânăstirea Vodița - Orșova – Mânăstirea „Sf. Ana" – Valea Dunării – Mânăstirea**

Mraconia – Moldova Nouă – Mânăstirea Slatina - Nera – Oravița - Mânăstirea Ciclova – Bozovici – Tr. Severin. Prețul va fi de **50 lei.** Plecarea la ora 7 dimineața.

♦ Pentru sfârșitul lunii septembrie sau începutul lunii octombrie, organizăm o excursie-pelerinaj de o zi la **Mânăstirea Prislop** și Mormântul Părintelui Arsenie Boca. Vor fi vizitate și mânăstirile Lainici(GJ), Teiș și Sf. Nectarie (CS). Prețul va fi de **45 lei/pers.**

♦ Spre sfârșitul lunii octombrie organizăm o excursie pelerinaj de o zi pe următorul traseu: **Mânăstirea Tismana-Mânăstirea Baia de Aramă – Obârșia Cloșani-Băile Herculane-Mânăstirea Sf. Ana(Orșova)-Mânăstirea Vodița.** Vom stabili data de comun acord cu participanții. Încă nu știm prețul.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Titanicul vremii noastre**, în „Națiunea", București, 2016, 23 aug., ediție și on-line (*http://www.ziarulnatiunea.ro*); ***„Scrisoare pastorală" – 331***, în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 2016, 31 aug., ediție și on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*);

*

Parohia noastră a republicat volumul V din cartea Părintelui Grigore Maerean, **Chemări la Domnul**(250 pag.), care continuă seria predicilor, eseurilor și meditațiilor autorului. El simte ca o povară a sufletului său starea moral-religioasă decăzută a contemporanilor săi și consideră ca o datorie de conștiință să contribuie, cu posibilitățile sale, la redresarea situației și la înnobilarea semenului. Este o carte care zguduie sufletul cititorului. E imposibil să rămâi indiferent față de rostul tău în lume, după ce citești o asemenea carte.

*

Distincții

Societatea Literar-artistică ,,Sorin Titel" din Timișoara a acordat o diplomă de excelență preotului Dvs. *,,Pentru activitatea culturală în limba română și pentru promovarea literaturii române în Banatul Istoric*". De! Măcar atât să fac și eu, dacă altceva mai bun nu sunt în stare! Păi, nu?

*

Zâmbete

☺ Proverb românesc: ,,La poarta unei fete rag mulți măgari!" ☺ În faţa porţii Raiului, stăteau un preot şi un şofer de autobuz. Vine Sfântul Petru şi zice : ,,- Tu, şoferule, poţi să intri, iar tu, părinte, mai aşteaptă!" Preotul, indignat: ,,- Cum aşa, Sfinte Petre, eu care mi-am închinat toată viaţa bisericii?" ,,- Ei, şi?... La tine în biserică toată lumea dormea, când țineai predică; când conducea el autobuzul, toată lumea se ruga și se închina!" ☺ Ştefan cel Mare adunase tot poporul la oaste, inclusiv ţiganii. Se anunţa bătălie cruntă. Ştefan iese în faţa oştirii adunate pe câmpul de luptă: ,,- Vitejii mei, vom lupta până la unu!" ,,- Aşa, mânca-ţi-aş, strigă un țigan, că pi la unu şi ceva să pune căldura!" ☺,,- De ce se îngrașă femeile după căsătorie?" ,,- Fiindcă mănâncă zilele bărbaților!" ☺ Faptul că meduza a trăit fără creier șase sute de milioane de ani, dă speranță multor oameni!

*

Botezuri. Cununii. Înmormântări

În ziua de 28 aug. am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Mănescu Eduard-Andrei**, fiul **Domnului Mănescu Viorel** și al **Doamnei Mănescu Maria-Cristina** din Malovăț. Să le trăiască! În ziua de 21 aug. am oficiat Taina Sfintei Cununii pentru **Domnul Popescu Dumitru-Adelin** și **Domnișoara Voican Denisa-Iuliana,** amândoi din Malovăț. Dumnezeu să le ajute! În ziua de 18 Aug. am oficiat slujba înmormântării pentru **Baltac Claudiu-Cosmin**(26 ani). Dumnezeu să-l ierte!

*

Program

În cursul lunii septembrie avem următorul program de slujbe: **3 Sept.**(Bârda-Malovăț); **4 Sept.**(Bârda); **8 Sept.** (pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **10 Sept.** (Malovăț-Bârda); **11 Sept.** (Malovăț); **14 Sept**.(Bârda slujbă; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **17 Sept.** (Bârda-Malovăț); **18 Sept.**(Bârda); **24 Sept.**(Bârda-Malovăț); **25 Sept.** (Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, ori la telefon: **0724. 99. 80. 86**. Mai poate fi contactat pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XV(2016), nr. 333(1 –15 Septembrie)

Dragii mei enoriași!

Prietenie – surogat

Cine nu știe ce înseamnă un surogat? Cuvântul a intrat în vorbirea curentă a omului de rând pe vremea când cumpăra salam cu soia și i se spunea că e cu carne de cea mai bună calitate; când i se vindea ovăz prăjit și măcinat și i se spunea că este cafea naturală; când i se spunea că la noi este cea mai adevărată democrație și, în realitate, vedea singur, la tot pasul, că de fapt e cea mai reprezentativă dictatură și exemplele pot continua. Altfel spus, „surogatul" este un înlocuitor de proastă calitate.

Cuvântul acesta nedorit mi-a revenit în vorbire mai ales în ultimele luni, când văd că tot mai des oficiali americani pripășiți pe la noi ca buni prieteni fac gafe magistrale, pe care era de așteptat să le facă dușmanii.

Generațiile trecute de români au plecat pe lumea cealaltă cu speranța că într-o bună zi vor veni și la noi americanii și fericirea se va revărsa peste pământul românesc. Se săturaseră de prietenia-surogat cu vecinul de la răsărit! Mulți au făcut ani grei de închisoare, de muncă silnică, mulți au fost condamnați la moarte și executați, tocmai fiindcă și-au exprimat convingerea că nu mai e mult până vin americanii. Asta în timp ce Roosvelt și Churchill îi puneau în brațe lui Stalin România și toată Europa de sud-est și centrală!

Și, iată-i că au venit!

I-am primit cu brațele deschise și i-am socotit prieteni. Așa au zis și ei despre noi, că le suntem prieteni, numai că vorbele lor nu se potrivesc cu faptele. Iată doar câteva:

Ambasadorul american la Chișinău a afirmat că Unirea dintre România și Republica Moldova nu va putea să aibă loc niciodată, că „Moldova nu e România și nici România nu e Moldova!" Am putea reproduce mai multe afirmații de acest gen făcute de oficialul american. Ne întrebăm, dacă omul știe sau nu ceva din istoria românească? Ne întrebăm dacă stimabilul este prieten al românilor, așa cum se declară americanii, prin conducătorii lor, că sunt prietenii adevărați ai românilor. O afirmație de genul acesta nu ne miram dacă o făcea cineva de la Moscova, fiindcă teoria cum că Moldova ca stat nu se întinde doar între Nistru și Prut, ci între Nistru și Carpați, a mai circulat și înainte de 1989 în vorbirea diplomatică. Și sovieticii voiau „unirea", în sensul ca Republica Moldova să-și întindă hotarul până la Carpați! I-a fost atât de frică oficialului american să recunoască adevărul istoric, cum că moldovenii și românii sunt unul și același popor despărțit vremelnic de vitregiile istorice? I-a fost frică să recunoască ceea ce e mai mult decât evident, că limba „moldovenească" este aceeași cu cea românească?

Prietene, spune drept, pe cine ai slujit?

Ambasadorul american la București s-a dus recent în județele Covasna și Harghita, tocmai când maghiarii extremiști de acolo își sărbătoreau ceva. S-a fotografiat cu un grup de maghiari, care susțin ruperea celor două județe de trupul țării; s-a fotografiat cu drapelul „Ținutului Secuiesc". Asta, în timp ce poporul român se pregătește ca să comemoreze anul viitor o sută de ani de la Marea Unire a Transilvaniei cu Țara-Mamă. Oare, nu a știut oficialul american, că în acea zonă a țării sunt probleme foarte sensibile și că nu se cuvine să dea apă la moară celor ce vor dezmembrarea României? Oare, nu a aflat el că în Constituția României se prevede că țara noastră este

stat „unitar”, clădit pe jertfa a milioane de români, care s-au jertfit de-a lungul vremii pentru a realiza România Mare? Dacă ne este prieten, așa cum se lăudau americani prin conducătorii lor, de ce pune paie pe foc și ne creează probleme? Gestul ambasadorului american l-am putea traduce prin cuvintele: „Transilvania nu e România și România nu e Transilvania!” Îl întrebăm și pe el:

Prietene, spune drept, pe cine ai slujit?

În raportul Departamentului de Stat al SUA pe 2015, este criticată aspru Biserica Ortodoxă Română, pentru că s-au înscris la ora de Religie aprox. 90% dintre elevii României, asta în urma „presiunilor” exercitate de Biserică asupra copiilor, părinților, profesorilor și directorilor de școli. Este criticată Biserica Ortodoxă Română, pentru că s-a opus în mare măsură construirii moscheii turcești de la București. Este criticată, că se opune recunoașterii oficiale a unor culte, care au un număr de membrii de sub 1% din populația României, cum ar fi cultul Bahai sau alte minorități religioase, sexuale etc. Ce mai! Biserica Ortodoxă Română este țap ispășitor pentru tot!

O asemenea atitudine, într-un stat în care aprox. 90% din locuitori se declară de religie creștină ortodoxă, este o sfidare și o jicnire grosolană. Și iarăși suntem puși în situația de a întreba:

Prietenilor, ale cui interese le slujiți?

Prieteni americani! V-am primit în casa noastră ca pe niște prieteni și v-am pus pe masă ce-am avut mai bun. Vă rugăm și vă pretindem totodată să vă comportați și voi față de noi ca popor și față de țara noastră ca prieteni. Norme elementare de bună-cuviință cer asta! În țările civilizate aceste lucruri se învață încă din familie, sau, așa cum se spune la noi, în cei șapte ani de acasă! Haideți să practicăm o prietenie adevărată, ci nu o prietenie – nechezol, o prietenie – surogat! Suntem sătui de astfel de prietenii!

Voi sunteți băieți deștepți și înțelegeți ce vreau să spun!

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea împărăției**, mai spicuim un fragment:

„COPIII NATURALI, SAU ÎN FĂRĂDELEGI NĂSCUŢI. Instinctul de poligamie al bărbatului mai face şi isprava asta: nu păzeşte porunca lui Dumnezeu, şi, cum am văzut, nu se dă-napoi nici de la crimă. Faptul că un bărbat nu se poate stăpâni, îl degradează, îl coboară de la cinstea de om şi de la rangul de bărbat, şi-1 cufundă în regnul din subordine, al oricărui mascul. Situaţia aceasta mai are şi alte urmări, pe lângă cele zise mai sus. Dacă omul e construit pe mai multe planuri de existenţă, pe mai multe zone, orice nesocotire, orice dezechilibrare a condiţiei sale armonioase, are urmări. Omul care se întunecă despre Dumnezeu şi suflet, despre morală şi orânduirea spirituală a venirii copiilor pe lume, omul care n-are nici un Dumnezeu şi nu-1 interesează nimic decât desfrâul lui, sigur că roada sa va însuma în sine toată lipsa lui de echilibru cu marele mediu divin, în care ne mişcăm, trăim şi suntem(...).

Care va fi media vieţii în zilele noastre, urmăriţi buletinul necrologic şi aflaţi. Dar fără nici o urmărire, fapt este că nu mai sunt bătrâni - bătrâni venerabili, adevărate chipuri ale lui Dumnezeu printre oameni. Scurtarea vieţii, prin urmare, a venit neamului omenesc ca o plată pentru căderea în desfrânare. Nici că se poate mai drept. L-a-nzestrat Dumnezeu pe om cu atâtea daruri minunate, ca el să renunţe la ele şi să se coboare satisfăcut la singur rolul de mascul şi femelă ? Asta-i toată aspiraţia lui? Neînvăţat la un ideal mai înalt, sau nevrând să ostenească mai sus, aşa după cum a rânduit Dumnezeu o instituţie, Biserica, tocmai cu acest scop, ca să-1 îndrepte şi să-1 ajute spre împărăţia spiritului, sigur că se află în disonanţă şi în dezechilibru cu Dumnezeu. De Dumnezeu nu scapi pe simplul motiv că nu-L asculţi, sau îi tăgăduieşti

existenţa, şi-I nesocoteşti Biserica, pentru că El are o rânduială şi-ţi cere s-o urmezi. Solomon, ca unul ce avea s-o păţească, a întrevăzut acestea: ,,Cei nelegiuiţi pedepsiţi vor fi... Femeile lor sunt fără minte şi copiii lor stricaţi, iar spiţa lor blestemată. Drept aceea, fericită este cea stearpă care nu s-a pângărit şi care n-a cunoscut pat cu păcat; ea avea-va roadă la cercetarea sufletelor... Fiii desfrânaţilor nu vor avea desăvârşire şi sămânţa din patul nelegiuit se va stinge. Căci, deşi vor avea viaţă lungă, nu vor fi de nici o treabă, şi bătrâneţele lor, la urmă de tot, vor fi fără cinste. Iar de vor muri de timpuriu vor fi fără nădejde şi fără mângâiere în ziua judecăţii. Căci neamul celui nedrept are groaznic sfârşit(...). Mulţimea pruncilor la cei nelegiuiţi nu este de nici un folos; din mlădiţele lor spurcate nu se înfige rădăcină în adânc şi nu vor avea temei nezdruncinat. Chiar dacă se vor îmbrăca vremelnic cu ramuri, fiind fără temeinicie, se vor zgudui de vânt şi se vor dezrădăcina de puterea vijeliei. Ramurile lor vor fi frânte mai înainte de maturitate, rodul lor va fi netrebnic, crud la mâncare şi de nimic bun. Fiindcă pruncii născuţi din somnul necurat sunt martori ai nelegiuirii părinţilor, când stai să-i cercetezi." Acestea sunt mărturii biblice despre destinul de mizerie al roadelor fărădelegii, de pe urma instinctului desfrânat şi poligamiei.

Prin cuvântul lui Iezechiil proorocul străbate totuşi o rază de îndurare, pentru câteva excepţii. Ne interesează enorm lucrul acesta, al redresării unei moşteniri mizerabile. Astfel, în locul ce urmează e vorba de un tată făcător de toate relele, dar, - printr-un concurs de ajutoare văzute şi nevăzute -, copilul său pricepe deosebirea dintre bine şi rău şi se fereşte de faptele tatălui. Biruie în el moştenirea, probabil mai bună, a mamei. Deci, dacă unui atare părinte: ,,De i s-a născut un fiu, care, văzând păcatele, văzând toate câte le-a făcut tatăl său, el se păzeşte şi nu face nimic asemenea..., acest om nu va muri pentru nedreptăţile părintelui său, ci în veci va trăi. Dar veţi

zice: pentru ce fiul său nu poartă nedreptatea tatălui său? Pentru că fiul a făcut ceea ce era drept şi legiuit şi toate legiuirile Mele le-a ţinut şi le-a împlinit: de aceea va trăi." Adică e cu putinţă, pentru fericite excepţii, despovărarea de sub o moştenire mizerabilă? Da, e cu putinţă, cu preţul şi cu osteneala unei vieţi curate."

*

Scrisoarea unui tată către fiul său

Am găsit pe internet o emoționantă ,,scrisoare" adresată de un tată fiului său. Îmi pare rău că nu știu autorul, fiindcă ar merita toate laudele. În ,,scrisoare" se poate regăsi cu ușurință drama multor bătrâni în relația lor cu proprii copii. Iat-o:

,,Fiul meu,

Dacă într-o bună zi mă vei vedea bătrân şi mă murdăresc în timp ce mănânc, ai răbdare. Dacă nu mă pot îmbrăca singur, ai răbdare şi aminteşte-ţi de timpul pe care l-am cheltuit ca să te învăţ aceleaşi lucruri. Dacă, atunci când vorbesc, repet aceleaşi lucruri, nu mă opri, ci ascultă-mă! Când erai mic, trebuia în fiecare seară să-ţi spun aceeaşi poveste, până ce te lua somnul. Când vreau să mă spăl, nu mă judeca şi nu mă face să mă ruşinez. Ci aminteşte-ţi că atunci când trebuia să te vânez ca să te speli, găseai mii de pretexte ca să nu faci baie.

Când vezi neştiinţa mea în cele ale tehnologiei, lasă-mi puţin timp şi nu mă privi cu acel zâmbet disprețuitor. Eu am avut toată răbdarea să te învăţ alfabetul. Când la un moment dat nu pot să-mi amintesc ceva sau pierd şirul gândirii, lasă-mă puţin ca să-mi amintesc, iar dacă nu pot, nu te supăra. Cel mai important lucru nu este ceea ce spun, ci faptul că sunt împreună cu tine şi că mă asculţi.

Când picioarele mele sunt obosite şi nu-mi îngăduie să-ţi urmez paşii, nu te purta cu mine ca şi cum ţi-aş fi o povară. Ci sprijină-mă cu mâinile tale cele puternice, aşa cum am făcut şi eu la primii tăi paşi. Când spun că mai bine ar fi să mor, nu

sunt mânios. Într-o bună zi vei înțelege ce anume mă face să spun asta. Încearcă să înțelegi, că la vârsta mea nu poți să trăiești, ci să supraviețuiești. Mai târziu vei înțelege că, în ciuda greșelilor mele, întotdeauna am vrut binele tău și m-am străduit să-ți deschid calea.

De aceea, dă-mi acum puțin din timpul tău, puțin din răbdarea ta. Dă-mi un umăr să-mi sprijin capul, așa cum făceam și eu cu tine. Ajută-mă să pășesc, ajută-mă să-mi termin zilele vieții mele cu dragoste și răbdare. Iar drept răsplată îți voi da un zâmbet și dragostea fără limite pe care am avut-o întotdeauna pentru tine. Te iubesc, fiul meu! Tatăl tău."

*

File de jurnal – 29 nov. 1981

„În Iași, Părintele Dumitru Bălașa s-a dus la mitropolie. Dorea să-l vadă pe mitropolitul Teoctist și pe Preotul Paul Mihail. N-am vrut să-l întâlnesc pe Teoctist. Parcă mi s-a tulburat vederea, când mi-am amintit câte necazuri am avut de pe urma omului acesta. Eu m-am dus la Editura „Junimea". N-am găsit decât pe secretară acolo. Lucrarea mea, ***D. Cantemir. Cugetări,*** *mi-a fost scoasă din plan de Centrala Cărții. S-ar putea să fi fost scoasă și de editură. N-am trecut niciodată pe la ei. Poate alții i-au „deranjat" mai des și asta influențează, oricum. S-ar putea, totuși, să fi scos-o și de la Consiliul Culturii, având în vedere că mai am și pe celelalte două prinse în plan și, vezi Doamne, nu trebuie atâta cultură.*

Am servit niște fasole cu cârnăciori la un restaurant. Mâncare rece, proastă și scumpă. Aglomerație și cozi peste tot(...). Am luat rapidul 55 din Iași. Deși am călătorit la clasa I-a, a fost, totuși, aglomerație. Plecau mulți la mitingul general pentru pace de la București. Părintele Bălașa mi-a relatat de cazul Nenciu, fostul președinte al Departamentului Cultelor. A fost descoperit luând mită pentru a favoriza alegerea unui episcop. Fiind constrâns apoi, a dat în vileag alte asemenea

cazuri, printre care se număra și mitropolitul…. Pentru a nu da afară pe toți episcopii și mitropoliții în cauză, Ceaușescu a renunțat a mai aplica legea, pentru a nu compromite Biserica. L-a înlocuit, în schimb, pe Nenciu cu Roșianu(…).

Un inginer care călătorea cu noi în compartiment ne-a vorbit frumos despre medicul psihiatru Brânzei din Iași. Metoda acestui doctor și a școlii sale e simplă și a ajuns renumită, tocmai datorită simplității și eficacității sale. Doctorul Brânzei urmărește să scoată din terapie medicamentele, introducând în schimb bonomia, atenția față de pacient, înțelegerea. El și-a dat seama că oamenii au nevoie de înțelegere și de dragoste și tocmai de aceea le redă dragostea și încrederea în viață. În majoritatea cazurilor a reușit. Răbdarea și bunăvoința de care dă dovadă sunt adevărate acte de sacrificiu."

*

Maica-ndurerată

Interpreta **Felicia Șoș** cântă o impresionantă priceasnă cu acest titlu, în care se pot regăsi multe mame din zilele noastre, de aici și de pretutindeni. Iat-o:

„Tristă e și-ndurerată,
Nu-și mai uscă lacrima
Mama care n-o să-și vadă
Toți copii-n cer cu ea!

Ea, sărmana-i cu credință
Și cu frică de păcat,
Dar copiii n-o ascultă,
Nu au timp pentru rugat!

O, Iisuse, tare-i greu,
Să fii mamă cum sunt eu,
Când copiii nu te-ascultă
Și îți fac durere multă!

Cum ar vrea să se-
mplinească
Vrerea sfânt-a Domnului,
Copilașii ei să crească
Iertători, și drepți, și buni!

Ea-i învață să se roage
Și le spune tot mereu,
Să fiți vrednici totdeauna,
Aproape de Dumnezeu!

O, Iisuse, tare-i greu,
Să fii mamă cum sunt eu,
Când copiii nu te-ascultă
Și îți fac durere multă!

Când strădania-i deșartă
Și vede că e-n zadar,
Biata mamă cât mai plânge
Și se roagă la altar.

Multe lacrimi sunt amare,
Însă plânsul mai șuvoi
Este-al mamei cu copiii
Ce s-au depărtat de rai!

O, Iisuse, tare-i greu,
Să fii mamă cum sunt eu,
Când copiii nu te-ascultă
Și îți fac durere multă!

Tu te râzi de focul care,
Mai adânc, sfâșietor,
Are mama cu copiii,
Care n-au Mântuitor.

Doamne, ai milă de mine!
Asta-i rugăciunea mea,
Nu-mi lăsa pierduți copiii,
Dă-le mântuirea Ta!

O, Iisuse, tare-i greu,
Să fii mamă cum sunt eu,
Când copiii nu te-ascultă
Și îți fac durere multă!

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Papavă Sebastian** din Malarișca(MH): **100 lei; Domnul Bâlgăr Anton** din Tr. Severin: **60 lei; Doamna Ing. Melania Caragioiu** din St. Constant(Canada), **Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina** (Curtea de Argeș – AG), **Doamna Filofteia Bobocel** și **Doamna Coardă Mihaela**, amândouă din Tr. Severin: **câte 50 lei;**

Domnul Horodnic Tudor din Bârda a mai adăugat **100 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până în prezent **250 lei; Domnul Meilă Nicolae** din Malovăț a mai achitat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **160 lei; Domnul Paicu Daniel** din Malovăț a achitat pentru contribuția de cult: **50 lei.**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Am donat toate cele **20 seturi de rechizite școlare** primite de la **Părintele Sebastian-Cătălin Hogea** și enoriașii săi din Parohia Albacete(Spania). Beneficiari au fost copii din satele Malovăț, Bârda, Bobaița și Colibași, care au început anul acesta clasa I-a, dar și alții mai mari cu situații economice mai dificile. Mulțumim cordial Părintelui Hogea și enoriașilor săi pentru donația făcută parohiei noastre și rugăm pe Bunul Dumnezeu să le răsplătească însutit și înmiit!

*

Domnul Jan Ciută, împreună cu soția, **Doamna Ioana Ciută**, din Colibași au construit o impunătoare troiță la intrarea în satul Malovăț. Este a opta troiță pe care o construiesc pe cheltuială proprie. Am sfințit-o sâmbătă, 10 septembrie, în prezența unui grup numeros de enoriași din Malovăț și din alte localități.

Dumnezeu să răsplătească jertfa acestor inimoși credincioși și Sfânta Cruce să le fie ocrotitoare!

*

Domnul Surugiu Gheorghe din Italia, fiu al satului Malovăț, a donat 5 litri de erbicid pentru cimitirul din Malovăț. În mulțumim respectuos! Vom vedea dacă mai putem să-l aplicăm în toamna aceasta. Oricum, vă rugăm pe toți să binevoiți a curăți mormintele familiilor Dvs. Este mare nevoie. Vă mulțumesc!

*

Plăți

În cursul lunii august am efectuat o serie de plăți mai mari, astfel: **6.150 lei** pentru cărțile **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română”(1874-2014),** vol. II(a doua rată), **Chemări la Domnul**, vol. V și **Oastea Pandurilor; 1.500 lei** pentru excursia din Banat; **656 lei** impozit; **567 lei** pentru pâinea donată în august; **250 lei** pentru timbre; **100 lei** transport cărți de la Craiova; **100 lei** pentru colete la poștă; **68**

lei toner pentru imprimantă; **62 lei** ciocolată pentru copiii de la Bârda; **50 lei** internet și altele mai mici.

La 31 august, deficitul parohiei noastre era de **7.043 lei.**

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Titanicul vremii noastre**, în „Națiunea", București, 2016, 23 aug., ediție și on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro*); în „Observatorul", Toronto(Canada), 2016, 30 aug., ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); **Apel către tineri**, în „Națiunea", București, 2016, 5 sept., ediție și on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro*); ***„Scrisoare pastorală" – 332*** a apărut pe blogul Domnului Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney (Australia)(*http://bentodica.blogspot.ro*); ***Scrisoare pastorală" – 331,*** în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare (MM), 2016, 11 sept., ediție și on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*);

*

Parohia noastră a publicat vol. II din cartea preotului și fostului cântăreț al parohiei noastre, **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română"(1874-2014)**(692 pagini).

Cartea cuprinde capitolele: **Istoria Bisericii Universale, Ecumenism, Bizantinologie, Patrologie, Istoria Religiilor, Etnografie și Folclor**. Volumul conține acele materiale care privesc răspândirea creștinismului în lume timp de 2000 de ani, relațiile dintre Biserici, relațiile creștinismului cu necreștinii, evoluția sentimentului religios la diferite popoare, tradiții, obiceiuri și datini românești și nu numai. Cele mai importante din cele peste 7.000 de materiale bibliografiate beneficiază de un rezumat telegrafic. Cartea se constituie ca un instrument indispensabil de lucru pentru preoți, profesori de teologie, studenți, masteranzi și doctoranzi, pentru cercetători și oameni

de cultură. În cei 140 de ani de apariție, revista a devenit un adevărat depozitar de gândire, cercetare și faptă teologică.

*

Zâmbete

Redăm mai jos poezia lui Păstorel Teodoreanu, intitulată **Zece membrii de partid**:

Zece membri de partid
Visau viaţă nouă,
Unul a vorbit în vis,
Şi-au rămas doar nouă.

Nouă membri de partid
De marxism s-au copt!
Unul s-a răscopt din ei,
Şi-au rămas doar opt!
Opt membri de partid
Au trecut la fapte ...
Unul a trecut la Tito!
Şi-au rămas doar şapte!

Şapte membri de partid
Fac afaceri grase,
Unul a intrat la zdup
Şi-au rămas doar şase!

Şase membri de partid
Au strigat lozinci,
Unul a strigat greşit
Şi-au rămas doar cinci!

Cinci membri de partid,
Când au fost la teatru,
Unul n-a aplaudat
Şi-au rămas doar patru!

Patru membri de partid
Şi cam toţi evrei,
Unul a plecat în Eretz
Şi-au rămas doar trei!

Trei membri de partid
Vorbeau de război!
Unul a vorbit cam mult,
Şi-au rămas doar doi!

Doi membri de partid,
Mândri ca păunul.
Unul a înnebunit,
Şi-a rămas doar unul!

Un membru de partid,
Cel mai lămurit.
A plecat cu ONT-ul
Şi n-a mai venit!

ZERO membri de partid,
Luptă pentru pace.
Că partidul nostru drag,
Ştie el ce face!"

*

Excursii

În ziua de 5 Sept., împreună cu un grup de enoriași, am efectuat o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda -Tr. Severin – Orșova - Moldova Nouă – Oravița – Bozovici – Orșova - Tr. Severin - Bârda**. A fost un traseu de vis. Valea Dunării și Cazanele au fost mirifice. Munții Banatului ne-au lăsat fără grai. Am vizitat **Mânăstirile Mraconia, Călugăra și Almăj-Putna.** Am văzut sute de hectare de floarea soarelui gata de recoltat, porumb mult. Codrii seculari ai Banatului parcă voiau să ne povestească ceva din vremile când au adăpostit nenumărați „partizani", adică țărani bănățeni, care se opuneau sovietizării țării, vremile când au văzut căzând la datorie, secerați de gloanțele miliției și ale securității floarea satelor din acea parte de țară. După ce vizitezi asemenea frumuseți create de Dumnezeu sau construite de om, nu poți să nu exclami: Îți mulțumesc, Doamne, că mi-ai dat o țară atât de frumoasă și de bogată și un popor atât de minunat!

♦ Pentru sfârșitul lunii septembrie sau începutul lunii octombrie, organizăm o excursie-pelerinaj de o zi la **Mânăstirea Prislop și Mormântul Părintelui Arsenie Boca**. Vor fi vizitate și **mânăstirile Lainici(GJ), Teiș și Sf. Nectarie**(CS). Prețul va fi de **45 lei/pers**. S-au înscris deja 26 persoane. În cazul în care vom putea înscrie în traseu și **Mânăstirea Oașa** din Județul Alba, prețul va mai crește puțin.

♦ Spre sfârșitul lunii octombrie organizăm o excursie pelerinaj de o zi pe următorul traseu: **Mânăstirea Tismana-Mânăstirea Baia de Aramă – Obârșia Cloșani - Băile Herculane - Mânăstirea Sf. Ana(Orșova) - Mânăstirea Vodița**. Vom stabili data de comun acord cu participanții. Încă nu știm prețul.

*

Filme

Luni, 19 sept., ora 19, la Bârda și luni, 26 sept., ora 19, la Malovăț, va rula filmul **Cămașa lui Hristos.** E bine să nu ratați ocazia. Nu se știe când veți mai avea un așa prilej.

*

Repartiții în învățământ

În ziua de 7 sept., Inspectoratul Județean de Învățământ l-a solicitat pe preotul Dvs. să suplinească la catedra de Religie de la Liceul „Domnul Tudor" din Tr. Severin, măcar pentru semestrul întâi al anului școlar 2016/2017. Nu se putea refuza oferta, chiar dacă înseamnă ceva mai mult decât nimic! Slavă Domnului!

*

Licitații

Duminică, 2 Oct., ora 12, în biserica de la Bârda, va avea loc arendarea prin licitație publică pentru 2017 a terenului din **Govăra; Duminică, 9 oct., ora 12, în biserica de la Malovăț,** va avea loc arendarea prin licitație publică a terenurilor din **Ogașul Barbului, Țigăreni și Ogășanu**. Cei interesați sunt rugați să respecte ora fixată.

*

Cununii. Înmormântări

În ziua de 4 Septembrie am oficiat Taina Sfintei Cununii pentru **Domnul Pătrulescu Petrișor** și **Domnișoara Cioabă Elvira-Roxana**, amândoi din Malovăț. Dumnezeu să le ajute! În ziua de 4 Septembrie am oficiat slujba înmormântării pentru **Mănescu Eugenia**(53 ani) din Malovăț. Dumnezeu s-o ierte!

*

Program

În cursul lunii octombrie avem următorul program de slujbe: **1 Oct.**(Bârda-Malovăț); **2 Oct**.(Bârda); **8 Oct.** (Bârda - Malovăț); **9 Oct.** (Malovăț); **14 Oct.** (pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **15 Oct.**(Bârda - Malovăț); **16 Oct.** (Bârda); **22 Oct**.(Bârda-Malovăț); **23 Oct.** (Malovăț); **26 Oct.**

(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **29 Oct.**(Malovăț-Bârda); **30 Oct**.(Bârda). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com*.

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XV(2016), nr. 334(16 –30 Septembrie)

Dragii mei enoriași!

Doină, Doină, cântec dulce…!

Regină a sufletului românesc din adâncimi de vremi, nemuritoare, mereu tânără, mereu fără de seamăn între frumusețile lumii, ne mângâi și ne mai dai speranță!

Cei ce cunosc mai bine zic că nici un neam din lume nu te cunoaște, sau, mai bine-zis, tu nu cunoști pe alt neam. Te-ai născut aici, în Carpați, între munți și mare, între Dunăre și Țara Codrilor, pe un plai de dor și-un picior de rai. Poate ești un înger trimis de Dumnezeu în grădina Maicii Sale, ca să semene florile, să unduie valurile, să legene ramurile și să bucure sufletele.

Dacă din colinde românii au țesut scutecele Pruncului Sfânt, din tine, Doină, și-au cusut straie pentru sufletul lor. Cu ele s-au îmbrăcat, când s-au dus cu oile în munți, când au ținut plugul pe brazdă, când au legănat copiii, când au plecat la cătănie ori la război, când au gustat iubirea, când și-au plâns bătrânețile și nefericirea, când și-au condus morții la țintirim.

Te-au cântat fetele și feciorii, femeile și bărbații, bătrânii și copiii. Ai fost ca o rugăciune dătătoare de liniște, de speranță, de curaj și vitejie. Ai legat oamenii și generațiile între ele cu țesătura nevăzută a dorului și a dragului, ai înscris în armoniile tale toată istoria neamului, toate amintirile, suferințele și bucuriile, înălțările și poticnirile, viii și morții. Ai fost ca o punte între cele ce-au fost, cele ce sunt și cele ce vor fi, între vii și morți, între disperare și victorie. Ai mângâiat

pruncii din leagăn și le-ai rânduit visele; ai ajutat fetele să-și întrevadă ursitul și flăcăilor să-și presimtă împlinirea; te-ai bucurat cu învingătorii și ai închis ochii muribunzilor, ai desfătat pe toți la nunți și la botezuri, la hore și la nedei; ai încurajat bătrânii și pe cei aflați în suferință. Cu tine românii n-au mai fost singuri, iar greul nu le-a mai fost prea greu; cu tine au putut să împingă mai ușor carul istoriei și al vremurilor.

Te-ai întrecut primăvara cu trilurile privighetorilor și ciocârliilor, cu fluierul ciobanilor și plânsul mieilor; ai șters sudoarea secerătorilor vara; ai rumenit strugurii și merele toamna; ai dat speranță iarna celor de sub troiene. Te-am numit, Zeiță, ,,doină românească", fiindcă te-am socotit întotdeauna a noastră, fiică, soră, soție, mamă, bunică, iubită.

A fost o vreme, când erai pe buzele tuturor. Eram prunc, când te cântau copiii și tinerii care pășteau vitele pe deal, te cântau sătenii mei la arat, la secerat, la prășit, la cosit. Dormeam vara afară și auzeam până după miezul nopții pe câte unul trecând, flăcău sau vârstnic, uneori bătrân, cântându-te pe drum. Mergea și cânta. Îi cunoșteam după glas. Se opreau și câinii din lătrat ca să-i asculte. Știu oameni care toată viața te-au avut pe buze și, cu siguranță și în suflet. Fie că erau fericiți, fie necăjiți, șuierau încet câte o doină, ca pe o rugăciune a inimii. Pe versurile ei își plângeau trăirile și durerile. La nunți, mergeau lăutarii în jurul meselor și cântau fiecăruia ,,cântecul lui". Celor mai bătrâni și mai greu încercați de viață le cântau însă ,,doina". Glasul lăutarului, acompaniat de fermecata vioară, te pătrundea până în suflet. Nici mâncarea nu-ți mai trebuia! Cântau doine seara târziu cei ce mergeau la clacă, la curățatul porumbului, la scărmănatul lânii și la alte treburi care se făceau ,,pe ajutate". Cântau doine mamele, când își adormeau copiii. Cântau doine bocitoarele, când conduceau mortul la groapă și-n multe alte împrejurări.

Astăzi mai aud doine la televizor, la radio, pe tot felul de aparate moderne, la câte un spectacol organizat. Este ca un

opreg, o catrință, o legătură, o pereche de ițari, pe care le scoți din lada de zestre a străbunicii, le îmbraci ca să te vezi în oglindă și le pui la loc. E minunat să asculți pe Dumitru Fărcaș, pe Gheorghe Zamfir, pe Achim Nica, pe Constantin Gherghina și pe mulți alți doinitori povestindu-ne istoria, copilăria, vremurile și viața, dar parcă nu-i destul.

Aș vrea să mai aud doina cântată de omul de rând, tânăr sau bătrân, la câmp, pe drum, acasă, peste tot. Din păcate, omul acestor zile e tot mai încruntat, mai crispat, mai împovărat, mai hăituit de griji și de nevoi! Îi place să asculte doina, muzica în general, dar nu să o cânte. Omul de ieri cânta Doina ca pe o spovedanie a sufletului său; omul de azi ascultă doina altora, dar nu descuie lacătul de la ușa propriului suflet. Alte genuri muzicale sunt plăcute tinerilor. Aud adesea mașini trecând pe drum. Au geamurile deschise și pe ele năvălesc asurzitor rafale de bubuituri, țipete, zgomote, hărmălae ca de pe fundul iadului. Se zice că aceasta e muzica tinerei generații! Dumnezeule sfinte!

Întoarce-te, Doină, iarăși printre noi, să te cântăm, să te-ascultăm, să ne spunem prin tine bucuriile, să ne plângem amarul. Cu tine în suflet și pe buze am fi iarăși noi înșine. Prea ne-am înstrăinat fără de tine. Parcă umblăm de-a baba-oarba, atâta vreme cât nu ești cu noi. Tu ne spuneai de unde venim ca oameni, ca neam, ca țară, cine suntem și încotro ne îndreptăm. Erai busola acestui popor.

Dacă ești, într-adevăr, îngerul acestui neam, șoptește-I lui Dumnezeu, așa cum știi tu mai frumos și mai convingător, că avem nevoie de El, avem nevoie de tine, avem nevoie de noi înșine!

,,Doină, doină, cântec dulce,
Când te-aud, nu m-aș mai duce!
Doină, doină, viers cu foc,
Când răsuni, eu stau pe loc!"

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea împărăției,** mai spicuim un fragment:

„NU SE POATE, SĂ NU SE POATĂ. Conflictul sau disonanţa dintre instinctul poligamic al bărbatului şi instinctul maternităţii femeii nu se poate înfrânge, nu se poate rezolva şi nu se poate converti, decât în cazul când ambele părţi trăiesc învăţătura creştină din toate puterile fiinţei. Creştinismul e a doua creaţie a lumii, a doua creaţie a omului, o creaţie din nou a firii. Iisus Hristos însoţeşte pe om prin învăţătura Sa, prin Biserica Sa, prin rânduielile Sale, prin Cuvântul Său; ajută pe om prin darurile Sale, prin sălăşluirea Sa în noi, şi în toţi, ca un Dumnezeu pretutindeni de faţă; iar mai mult decât acestea, - care se ştiau şi până aci -, Iisus Hristos întovărăşeşte, cârmuieşte chiar, creaţia fiecărui om ce vine în lume, în temeiul pretutindenităţii şi atotputerniciei Sale de Dumnezeu. El este cauza primară, care configurează viaţa în toate particularităţile sale, încât fiecare ins e unic între oameni. El decide în infinitul mic, ce calităţi sau defecte să fie expulzate prin cele două globule polare, care cuprind jumătate din numărul cromozomilor, şi nicidecum hazardul. El înclină să fie una sau alta din configuraţiile - probabile pentru noi şi sigure pentru Dumnezeu; El formează destinul nostru în aşa fel încât o aşezare specifică în infinitul mic să aibă urmări imense în configuraţia şi în luptele noastre viitoare. Toate acestea le face contabilitatea absolută a lui Dumnezeu, Care creează în dependenţă cu omul şi potrivit cu faptele sale, ajungându -1 cu răutăţile lui din urmă şi întorcându-i-le în braţe, sau iertându - 1 de ele, dacă s-a silit, prin lupta cu sine însuşi, să-şi dobândească iertarea.

Ieşirea din înghesuirea aceasta, după care: „Tu singur te pedepseşti cu răutatea şi tu singur te loveşti cu ateismul tău”, nu e cu putinţă, decât trăind prezenţa nevăzută a lui Hristos în noi, trăind învăţătura creştină în toate fibrele fiinţei, - ceea ce

face cu putinţă lui Dumnezeu să scoată afară, prin mecanismul eredităţii, neghina recesivă şi, în vremea străduinţei celui din cauză, să facă să revină mulţime de geneze recesive în geneze dominante, ceea ce lui Dumnezeu îi este foarte cu putinţă. Puterile credinţei, amplificate de puterea şi binecuvântarea lui Dumnezeu, au influenţă nebănuit de mare asupra eventualelor noastre infirmităţi, Minunea acestei refaceri se întâmplă oriunde se află credinţă îndeajuns, ca să strămute configuraţia recesivă într-una dominantă, fie prin calea naşterilor, fie de-a dreptul. Puterea lui Dumnezeu nu are hotarele neputinţei noastre şi de aceea nimic nu-i este cu neputinţă. Unde însă nu vrem şi noi, nu intervine: ne-a făcut fără noi, dar nu desăvârşeşte lucrul fără noi.

Abia un bărbat, care are cap pe Hristos, va fi în stare să-şi înfrângă pornirile pervertirii şi să păzească netulburat, în vremea cuvenită, mugurul vieţii, de la rodire până la desprinderea deplină de la sânul mamei. Un atare bărbat păzeşte fără vrajbă predania pravilei bătrâne, care-i opreşte în posturi şi sărbători şi în zilele asupra lor, - ca pe unul ce ştie: ce binecuvântează Dumnezeu şi ce pedepseşte. Vorbim aci cu toată înţelegerea şi cunoştinţa ce s-a nimerit la îndemână, că bărbaţii cu un sistem nervos rezistent sunt capabili de înfrânare. Pe când slabii, nervoşii, dezechilibraţii devin şi mai anormali în urma înfrânării poftelor lor genetice. Persoanele tari se fac mai tari, prin această formă de asceză. Asta o spune Carrel, un mare doctor al timpului. Iată de ce la căsătorie nu ajunge numai numărul anilor, îngăduiţi de lege, ci se cere şi vârsta credinţei în Dumnezeu, prin care, ,,păzind hotarele legii", să se asigure stăpânirea peste patimi. Majoratul părţilor îl decide mintea, nu instinctul; credinţa, nu necredinţa; înfrânarea nu desfrânarea.

Viaţa noastră are trei faze, în dezvoltarea ei: faza vegetativă - până la naştere; faza bio-psihică, fără limite precise; şi faza spirituală. Mulţi nu trăiesc decât primele două

faze ale vieţii, iar mai sus n-au nici gând s-ajungă. Trăind într-o căsătorie cu aceştia, nu poţi fi decât într-un permanent dezechilibru cu cerinţele spiritului. Viaţa acestora e o înjurătură continuă la adresa spiritului, iar pentru partea creştină e un fel de mucenicie fără nădejde sigură.

Creşterea normală desfăşoară viaţa omului în faza spirituală, în trăirea intensă a credinţei creştine; abia acum, tinerii ajunşi la trăirea creştină a vieţii, numai cu aceasta aduc garanţii suficiente că în căsătorie vor trăi, păzind legile lui Dumnezeu şi înfrânând patimile contra firii. Căci oricum s-ar căuta, nu i se găseşte acestui instinct alt rost de la Dumnezeu, decât singur rostul rodirii de copii. Orice denaturare a acestui rost e desfrânare şi cădere de la trăirea creştină la viaţa păgână."

*

File de jurnal – 5 dec. 1981

„A venit la mie Doamna T., profesoară de istorie(...). Li s-a dat ca sarcină să facă monografia unei comune. A apelat foarte insistent la mine să i-o fac pe-a Malovăţului.

Acţiunea aceasta a monografiilor comunale e pornită de Institutul „N. Iorga" din Bucureşti. Vor să realizeze ***Dicţionarul istoric al României.*** *Dacă nu vor renunța la această metodă, lucrarea, dacă, într-adevăr, se va realiza, va fi o ruşine pentru generația noastră. Cadrele didactice, în majoritatea lor, consideră această acțiune asemănătoare cu culesul porumbului. Amatorismul, incompetența și dezinteresul vor genera adevărate calamități. Metoda lui Lahovari a eșuat demult și, totuși... Unii au dreptate, ca Doamna T.: „-Serviciu, navetă, casă, familie, cozi etc., când să mai fac și monografie?"*

Au apărut noi decrete. Se interzice navetismul. Dacă în șase luni cei care fac naveta la țară nu-și fac buletin definitiv pe localitatea respectivă, li se dezleagă contractul de muncă. Va fi o catastrofă! Un fel de despărțire în drept și fapt a

familiilor. Transferarea de la oraș la sat prin decrete și legi e, practic, imposibilă. Sunt alte legi, nescrise, care generează emigrarea spre orașe.

Am întâlnit pe Domnul Sevastian M., inspector la Consiliul Popular Județean, sociolog de specialitate. Este întrebuințat la toate acțiunile din primărie. A făcut recent teza de doctorat a lui A., actualul prim-secretar de la Olt, acum trebuie s-o facă și pe-a lui C., actualul vice-președinte al județului. Aceea a fost cu turismul, aceasta-i cu productivitatea la vagoane!

Despre actuala specialitate a sociologului, Henri Stahl ar fi spus următoarele: ,,Sociologul e ca un individ care intră într-o sală de spectacole după începerea programului și începe să-și caute locul pe întuneric, în timp ce toți ceilalți strigă să stea jos!" Domnul M. vrea să plece la vamă, unde e vorba să se deschidă un loc. Are nevoie de mai multă independență și mai puțină hărțuială."

*

Dacă mai ai și tu….

Interpreta Rafila Bărbos are o frumoasă priceasnă cu acest titlu, care ne îndeamnă pe fiecare să prețuim după cuviință părinții, atât cât îi mai avem! Iat-o:

,,Dacă mai ai și tu încă o mamă,
Încă mai poți să te numești copil;
Dacă mai ai și îți trăiesc părinții,
Încă mai poți să zici că ești copil!

Dacă ai harul și-ți trăiește mama,
S-o prețuiești și vei fi fericit!
Dacă mai ai și îți trăiesc părinții,
Ai cui să-i spui, atunci când ești lovit!

Când capul ți-așezai la pieptul mamei,

Tot sufletul îți era mângâiat,
Cât de fierbinți au fost tale lacrimi,
Deodată totul te-a înviorat!

Acum, când poți să le mai duci o floare,
Un zâmbet dulce te va-ntâmpina,
Părinților mai treceți pragul casei
Și sufletul lor se va-nviora!

Părinții tăi doresc să-i lași aproape,
De sufletul tău cât ei mai trăiesc
Și când nu știi, în taină ei veghează,
În rugăciune ei te sprijinesc!

Și, iată, mama ta acum dorește,
Cu duioșie tu să-i dăruiești,
Dragostea ei mereu și o jertfește,
Iar osteneala ei s-o prețuiești!

Mai poți ca să săruți acea mână,
Ce, îngrijindu-te, a obosit!
Cu dragoste ia-i dreapta și-o sărută,
Ce pentru tine a îmbătrânit!

Mai poți să dai azi florile iubirii
Părinților din casa ce-ai crescut;
Nu la mormânt le trebe trandafirii,
Ci în căsuța-n care te-ai născut!

Ar vrea să intre-n casa ta prieteni,
Ce te-nsoțesc și ei mereu cu drag,
Dar când părinții tăi îți deschid ușa,
Simți cum răsare soarele în prag!

Dar când în lume nu mai ai pe nimeni,
Te simți străin și nu ai cui să-i spui,
Amarul greu ce-adesea te doboară,
Nu poți să i-l destăinui orișicui!

Mai poți să dai azi florile iubirii
Părinților din casa ce-ai crescut,
Nu la mormânt le trebe trandafirii,
Ci în căsuța-n care te-ai născut!"

*

Pletoșii

Era în 1979. Înfloriseră salcâmii. Luasem mașină de curând, o Skoda 100 S de ocazie. Tăticu era angajat apicultor la ferma de stat. Se afla cu cei 175 de stupi în pastoral, la Negoiești – Apa Neagră, undeva în apropierea orașului Baia de Aramă. La 2-3 zile îi duceam mâncare și ce mai trebuia. Într-o zi de sâmbătă, după-amiaza, m-am dus la dânsul. Am mai stat de vorbă, l-am mai ajutat la câte ceva pe acolo și, către seară, am plecat spre casă. Mă dusesem pe Florești, am întors pe Balta. La Ponoare, pe o pantă, am auzit o bubuitură puternică și un scârțâit strident, am simțit o izbitură și mașina s-a oprit. Am coborât. Roata din spate-dreapta era desprinsă. Planetara(osia) se frânsese din butuc și roata se mai ținea doar în cablul frânei de mână și în furtunul de lichid. Mașina se sprijinea direct pe asfalt. Mai târziu am înțeles că planetara fusese frântă demult, se mai ținea doar într-o așchie, care a cedat atunci.

Când am văzut situația în care mă aflam, să înnebunesc, nu alta. Aveam carnet de câteva luni. O mie de probleme apăreau acum. Nu cunoșteam pe nimeni în Ponoare. Mașina trebuia dusă la un autoservice în Severin, cale de 60-70 km. Era nevoie de o remorcă sau mașină. Cu cine voi ridica și voi pune mașina mea în remorcă? Cum mă voi duce eu în Severin să găsesc un mijloc de transport pentru mașină, fiindcă pe acolo rar se întâmpla să treacă vreun vehicul. Dacă plecam eu,

mașina putea fi demontată de hoți! Dimineața trebuia să fiu la slujbă. Cum voi putea să ajung? Parcă îmi căzuse cerul în cap. Nu știam ce să fac. Mă învârteam în jurul mașinii și mă rugam.

N-au trecut zece minute și am văzut doi tineri venind pe drum. Erau cu părul netuns, cu plete pe umeri, cu pantaloni scurți și-n papuci. M-am gândit: „Ăștia abia așteaptă să plec, ca să-mi demonteze mașina!" S-au apropiat. Îi auzeam vorbind: „- Mai luăm cablul lui nea Mitu și ajungem până aici!" „- Bună seara!" a zis unul. Am răspuns la salut. „ - Ce vi s-a întâmplat? Se rupse planetara? Se mai întâmplă! Hai c-o facem noi imediat!" Avea o voce caldă, prietenoasă, chiar părintească. „ - Cum… o faceți dvs.?!" am zis eu neînțelegându-i gândul. „- Aducem acum aparatul de sudură și v-o facem boboc, de puteți să vă duceți cu ea până la București!" Am înmărmurit.

Într-adevăr, au adus un aparat de sudură de la o casă din apropiere, au tras un cablu cu curent și s-au apucat de treabă. Au desfăcut butucul roții, au sudat capătul de planetară, au pus butucul la loc, au suspendat frâna de pe partea aceea și au montat roata. Totul a durat maximum o jumătate de oră. M-au sfătuit să merg încet și când ajung în Severin să schimb planetara. Am vrut să le plătesc. „- Sunteți călător, nu vă luăm bani!" Eram uimit de noblețea și mărinimia tinerilor acelora. Tocmai ei, care aveau părul netuns, ca-n Occident!

Am mulțumit tinerilor, i-am mulțumit lui Dumnezeu și mi-am zis în sinea mea, că un neam care are un asemenea tineret nu poate să piară!

Dumnezeu să le răsplătească pe unde or fi!

*

Ajutoare și donații

În această perioadă am primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnișoara Bordeiașu Rodica-Ecaterina** din București: **500 lei; Domnul Ioan Miclău** din Cringila (Australia): **420 lei; Doamna Deatcu Viorica** din Tr. Severin: **140 lei; Doamna Minune Leanca** din Timișoara, **Doamna**

Matei Eugenia din Tr. Severin, fiice ale satului Malovăț: **câte 100 lei; Doamna Bancă Dumitra** și **Doamna Nicolae Victoria,** amândouă din Tr. Severin: **câte 70 lei; Doamna Vlădioniu Mariana** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăț: **60 lei; Domnul Botea Constantin** din Șimian(MH), fiu al satului Bârda: **50 lei;**

Doamna Luca Jana din Bârda a mai adăugat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **105 lei.**

La 30 sept., situația contribuției de cult pe 2016 se prezintă astfel: **în Malovăț au achitat 93,51% din familii; în Bârda au achitat 92,81% din familii. La nivel de parohie au achitat 93,30%.** Precizăm că în parohia noastră serviciile religioase sunt gratuite, iar contribuția de cult este la aprecierea enoriașilor, după principiul „fiecare dacă vrea și cât vrea".

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În cursul lunii septembrie am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe, astfel: 4 Sept. (Bârda): **130 pâini;** 8 Sept. (Malovăț): **126 pâini;** 11 Sept.(Malovăț): **186 pâini;** 14 Sept. (Bârda): **55 pâini;** 18 Sept.(Bârda): **180 pâini**; 25 Sept. (Malovăț): **200 pâini.** Așadar, în luna septembrie s-au donat **877 pâini.** Copiilor li s-au donat și ciocolate.

*

Excursii

♦ În ziua de 6 oct. organizăm o excursie-pelerinaj de o zi la **Mânăstirea Prislop și Mormântul Părintelui Arsenie Boca**. Vor fi vizitate și mânăstirile **Lainici**(GJ), **Teiș și Sf. Nectarie**(CS). Prețul va fi de **45 lei/pers**. S-au înscris deja 55 persoane.

♦ Spre sfârșitul lunii octombrie organizăm o excursie pelerinaj de o zi pe următorul traseu: **Mânăstirea Tismana-Mânăstirea Baia de Aramă – Obârșia Cloșani - Băile Herculane - Mânăstirea Sf. Ana(Orșova) - Mânăstirea**

Vodița. Vom stabili data de comun acord cu participanții. Încă nu știm prețul.

*

Filme

În seara zilei de 26 sept., în biserica din Malovăț a rulat filmul **Cămașa lui Hristos,** în prezența câtorva zeci de enoriași. Filmul a prezentat viața ofițerului care a condus execuția Mântuitorului. Am fost martorii vieții de la curtea împăratului roman, cu toate intrigile și imoralitățile de acolo; am privit cu durere și revoltă oprimarea populației supuse din Palestina acelei vremi; am privit cu înfiorare patimile și răstignirea Domnului Iisus Hristos; am asistat la transformarea sufletească și creștinarea celui ce fusese călăul șef și câștigase, prin tragere la sorți, cămașa Jertfei Celei Nevinovate. Filmul reușește să reînvie o epocă, cu toate piscurile și prăpăstiile ei, reușește să reînvie o generație care aspira la o renaștere morală și religioasă; reușește să ne facă să înțelegem ceva din forța dumnezeiască a Mântuitorului de-a schimba lumea în general și sufletul fiecăruia în special.

Luni, 24 oct., ora 18, în biserica de la Malovăț și luni, 31 oct., ora 18, în biserica de la Bârda, va rula filmul **APOCALIPSA.** Se merită efortul de-a veni să-l vedeți! Vă așteptăm!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală" – 332,*** în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia-Mare, 18 sept. 2016, ediție și on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress. com*); ***„Scrisoare pastorală" – 333,*** în blogul Domnului Ben Todică, directorul postului românesc de radio din Sydney (Australia) (*http://bentodica.blogspot.ro*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia-Mare, 24 sept. 2016, ediție și on-line (*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*); **Ale cui**

interese le slujiți? în „Națiunea”, București, 2016, 19 sept., ediție și on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro*); **Numărul pământenilor,** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6732(22 sept.), p. 1; **Teroriștii șoselelor,** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6734(24-25 sept.), p. 4; **„Maica Domnului” pe scenă,** în „Datina”, an. XXVI(2016), nr. 6738 (30 sept.), p. 4; **Lecturile dintâi(I)**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI (2016), nr. 6739(1/2 oct.), p. 4; **Ghinionul,** în „Apollon”, Slobozia, 2016, nr. 9(sept.), p. 32, ediție și on-line (*www.revista apollon.ro*).

Parohia noastră a publicat cartea regretatului Prof. Ioan Neacșu din Batoți(MH)(1889-1969), fost profesor la Liceul „Traian” din Tr. Severin, **Oastea pandurilor**(170 pagini).

Ioan Neacșu știe să strunească excelent cuvântul scris. Frazele sunt frumos rotunjite, mustind de informație; ideile se înșiruie cuminți, formând adevărate planuri citadine, cu bulevarde, străzi, intrări, cu parcuri și locuri de agrement, cum ar fi spus Nicolae Iorga.

Cartea lui Ioan Neacșu se citește cu plăcere, curiozitatea stăpânind pe cititor de la un capăt la altul al său. Nu trebuie să fii istoric ca s-o lecturezi. Autorul știe să-i servească cititorului informațiile în mod gradat, fără a-l copleși, fără a-l plictisi.

Când termini această carte, exclami cu admirație și convingere: iată cum un istoric adevărat ne învață ce-i dragostea de neam, de țară, de marii eroi; iată cum un intelectual de provincie reușește să intre în rândul istoricilor consacrați prin muncă cinstită și asiduă, prin competență și prin dragoste de adevăr. Și în cazul de față, Istoria se dovedește a fi o adevărată „învățătoare a vieții”, cum ar fi spus Herodot.

Cititorii vor fi cei care vor aprecia mai bine valoarea cărții și a autorului și, dacă aprecierile vor fi pozitive, mulțumirea editorului va fi deplină.

Din această lucrare, aflăm că din comuna Bobaița, din care făcea parte și satul Bârda, erau următorii căpitani și

panduri ai lui Tudor Vladimirescu: **Mitru Ciperu, Radu Cuteși, Barbu Deatcu, Dumitru, Ioviță Mihart, Mihai Nițăscu și Ioan Trăileanu.** Sunt foarte multe informații despre localitățile și oamenii Mehedințiului în această carte.

A fost admirabilă strădania **Doamnei Înv. Eugenia Bordeiașu,** fiica autorului, de a nu lăsa uitarea să se aștearnă peste opera atât de valoroasă a tatălui său. Să tot ai așa copii!

*

Lumânări

Am predat fabricii de lumânări a episcopiei cantitatea de **163 kg. ceară**, rezultată din topirea resturilor de lumânări.

*

Zâmbete

♦ Un profesor de la Facultatea de Teologie din Sibiu mergea grăbit într-o dimineață pe stradă. Om în vârstă, renumit prin cultura și publicațiile sale, îmbrăcat preot, cu o barbă impunătoare, făcea pași mari, apăsați. Din când în când saluta pe câte un trecător, ori răspundea la câte un salut. La o poartă, un copil se ridica pe vârful picioarelor și, cu mâna întinsă, încerca să ajungă la butonul soneriei, dar nu reușea. Profesorul, gata oricând de-a da o mână de ajutor, s-a oprit lângă copil și i-a spus părintește: „ -Stai, puiule, că te ajut eu!” Cu mâna lui puternică a apăsat îndelung pe butonul soneriei. Copilul a radiat de bucurie și i-a spus: „ - Mai sună o dată!” Bătrânul a executat întocmai. Copilul l-a prins de reverendă și i-a spus: „ - Acu, hai să fugim!” Puștiul a zbughit-o râzând, iar profesorul a rămas derutat, aproape năuc, înțelegând în ce încurcătură s-a băgat! Mde!

♦ Castelul Bran. Ghidul îi conduce pe turiști pe niște scări întortocheate. Coboară tot mai jos și mai jos. Undeva, la capătul labirintului de camere apare o ușă, pe care scrie „Camera de tortură”. Intră toți turiștii și se închide ușa în urma lor. În interior o mulțime de schelete, unele mai vechi, altele mai proaspete... Turiștii, speriați, întreabă: „- Ale cui sunt

rămășițele astea?" Ghidul răspunde: „- Legenda spune că aici și-au găsit sfârșitul turiștii care n-au dat bacșiș ghidului..., dar asta poate fi doar o legendă...!"

*

Botezuri

În ziua de 17 sept. am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Ciobanu Ionuț-Cosmin**, fiul **Domnului Ciobanu Ilie** și al **Doamnei Ciobanu Olivia-Ionela** din Malovăț. Să le trăiască!

*

Program

În cursul lunii octombrie avem următorul program de slujbe: **1 Oct.**(Bârda-Malovăț); **2 Oct.**(Bârda); **8 Oct.** (Bârda-Malovăț); **9 Oct.** (Malovăț); **14 Oct.** (pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **15 Oct.**(Bârda-Malovăț); **16 Oct.** (Bârda); **22 Oct.**(Bârda-Malovăț); **23 Oct.** (Malovăț); **26 Oct.** (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **29 Oct.** (Malovăț-Bârda); **30 Oct.**(Bârda). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com*.

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XV(2016), nr. 335(1 –15 Octombrie)

Dragii mei enoriași!

Sărmană Limbă, sărmană!

Comoară de mare preț, lăsată de străbuni în sipetul sufletului românesc, Limba ne definește ca popor, alături de muzica populară, de portul popular, de dansul popular, de credința, datinile și obiceiurile noastre, de istoria noastră, de felul nostru de-a înțelege viața cu toate ale ei. Patria o formează în primul rând aceste valori spirituale și apoi valorile materiale, precum teritoriul, relieful, bogățiile solului și subsolului, monumentele și celelalte. Limba este cea dintâi pecete a apartenenței unui om la un popor, pe care mama o pune în sufletul fiului său, când îl învață primele cuvinte din acea limbă. Cu această pecete el va străbate prin viață, prin lume, își va însuși pe-ncetul toate ale neamului său și le va așeza în leagănul limbii. Prin limbă își va recunoaște semenii, conaționalii, oriunde l-ar duce pașii, se va simți solidar cu ei, frate de neam, de sânge și de grai. Limba s-a plămădit odată cu poporul pe care-l reprezintă, a crescut cu el de-a lungul veacurilor, mileniilor, a trăit cu el bucuriile și necazurile, momentele de înălțare și de poticnire. Fiecare cuvânt al unei limbi reprezintă un act de creație, de gândire și simțire al unuia, pe care l-au împărtășit apoi ceilalți și el a devenit un bun public, al tuturora, care a fost folosit ori de câte ori a fost nevoie ca să facă legătura între oameni, ca să le comunice un gând, o faptă, o trăire. Fiecare construcție gramaticală a fost un act de creație îndelung chibzuit, care a reflectat tocmai modul

de gândire, de simțire și de înțelegere a vieții de către un popor. Cuvintele în special și limba în general s-au sfințit prin vreme, trecând prin filiera atâtor suflete care le-au folosit.

Limba s-a hrănit din sufletul poporului român și astfel a crescut mereu cu fiecare cuvânt, cu fiecare cântec, poveste, proverb, snoavă, bocet, cu fiecare bucurie și durere, cu fiecare iubire și dor. Țara ne-a fost adesea sfârtecată de mai marii vremii, dar, dacă ne-a rămas limba, am reușit să supraviețuim și să așteptăm vremuri mai prielnice, fără să ne pierdem identitatea. Limba ne era reazimul, mângâierea și speranța. Au încercat dușmanii să ne facă să uităm limba pe teritoriile românești ocupate de ei, sperând că astfel ne vom înstrăina de noi înșine și uitarea obârșiilor ne va cuprinde. Sute de ani ne-au obligat să le învățăm limba lor și s-o uităm pe a noastră, dar asta nu s-a întâmplat. Ba parcă limba a ieșit din aceste încercări mai curată decât cristalul și mai frumoasă ca oricând. Pe cărări de munte numai de ei știute, românii treceau noaptea granițele vremelnice și duceau în teritoriile ocupate cărțile românești tipărite în mânăstirile și tiparnițele în care trudeau zi și noapte știuți și neștiuți ostenitori. George Coșbuc avea să spună cu mândrie despre aceasta: *„Dar nestrămutați strămoșii/Tot cu arma-n mâini au stat;/ Au văzut și munți de oase/ Și de sânge râuri roșii,/ Dar din țara lor nu-i scoase/ Nici potop și nici furtună./Graiul lor de voie bună/ Nu l-au dat”*/.

Limba plămădită de ciobani, de țărani ostenitori ai pământului, de târgoveți și meseriași de tot felul, de ostași, de preoți și călugări, de bătrâni și de copii, de bărbați și de femei s-a dovedit a fi suficient de matură ca să primească în cupele ei nectarul creațiilor culte, poeziilor, cronicilor, istoriilor, operelor literare, rubiniul traducerilor din alte limbi, tăria gândirii filozofice, juridice, științifice și teologice. Limba cântată sau plânsă pe lângă vatră s-a dovedit a fi capabilă să construiască cel mai impunător monument de cultură și gândire: Biblia de la

1688. Puține popoare ale Europei mai pot să se laude cu o asemenea performanță!

Când vorbești o limbă, când crești în duhul acelei limbi și mănânci pâinea rodită de pământul și de neamul care vorbește acea limbă, ai datoria sacră de-a iubi limba aceea, poporul care a zămislit-o și țara în care ea domnește. Săvârșești păcat de moarte față de generațiile de strămoși care-au plămădit acea limbă, când o batjocorești, când o schimonosești, când îi cârpești fără rost petice din alte limbi, fiindcă sunt în culori mai țipătoare, când răspunzi unor comandamente străine de neam și-i falsifici originile. Răsfoiesc dicționarul limbii române și mă îngrozesc când văd acolo susținerile ,,savanților" de serviciu, că aproape toate cuvintele limbii române provin din alte limbi, precum slavonă, bulgară, sârbă, maghiară, greacă, turcă, franceză etc. Doar câteva rămân românești pur-sânge! Parcă până la venirea acestor pribegi în părțile noastre noi am fost surdo-muți și ne-am înțeles prin semne!

Se zvârcolesc în mormânt strămoșii, când aud că ,,frumos" e înlocuit cu ,,mișto", ,,iubită" cu ,,gagică", ,,am înțeles", ,,bun", ,,corect" cu ,,ok", sfârșit de săptămână cu ,,weekends", ,,la revedere" cu ,,ceau-ceau" și exemplele pot continua. Nu mă refer la acele cuvinte din domeniul tehnic, spre exemplu, pe care am fost nevoiți să le împrumutăm din alte limbi, fiindcă nu le aveam noi. Se zvârcolesc de revoltă creatorii Mioriței, ai doinelor și cântecelor românești nemuritoare, când aud la televizor tot felul de cocote și de țațe analfabete stâlcind limba românească. Ne blestemă truditorii culturii românești, când despoiem limba și cuvintele de diacritice și astfel ,,ț" devine ,,t", ,,ă", ,,â" devine ,,a", ,,î" devine ,,i", ,,ș" devine ,,s". Suntem uimiți când vedem că ,,Bârda" devine ,,Barda", ,,Halânga" devine ,,Halanga". Ne bucurăm când aflăm că la compania Microsoft din SUA a doua limbă vorbită, după engleză, este româna, fiindcă sunt foarte mulți români angajați acolo. Nu sunt oamenii aceia în stare să

atragă atenția că limba românească se degradează, dacă o forțezi să intre pe calapodul străinătății, fără să ții seamă de caracteristicile ei specifice? Răsfoiesc unele ziare, care ar trebui să fie purtătoare de modele de limbă curat românească și mă îngrozesc. Incompatibilitățile programelor de calculator, lipsa personalului calificat, care ar fi avut datoria să asigure corectura gramaticală a textelor, fac ca acele ziare să se situeze mult în urma unor surate ale lor de la mijlocul veacului al XIX-lea! În școală se scrie tot mai puțin cu mâna, se citesc tot mai puține cărți! Toți ochii se holbează de dimineața până noaptea târziu pe televizoare, monitoare, telefoane. Suntem îndopați și intoxicați cu texte agramate lansate de semidocți, de reclame fără noimă. Auzim aproape zilnic oameni politici și de presă, care ar trebui să ne fie modele în multe, inclusiv într-ale limbii, făcând dezacorduri gramaticale grave, torturând biata limbă fără milă.

Am pierdut mult și multe de-a lungul vremii, fie din teritoriul țării, fie din populația ei, fie din bogățiile solului și subsolului. Cel mai periculos, însă, mi se pare a fi pierderea limbii și a bogățiilor spirituale, care ne definesc ca națiune, ca popor. Când nu vom mai avea limba românească, muzica populară, dansul și portul popular, datinile și obiceiurile noastre, credința ortodoxă, felul nostru de-a înțelege lumea și viața, nu vom mai fi români. Vom fi orice altceva, o populație, o turmă, dar nu un popor între popoare. Vom fi asimilați de alte nații mai înțelepte, care vor ști să-și conserve propriile valori. Pierzându-ne limba, vom deveni trădătorii înaintașilor noștri.

Să ne ferească Dumnezeu!

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea împărăției,** mai spicuim un fragment:

,,PUI DE OM ÎN PUI DE CER. Biserica creştină mereu atrage aminte fiilor săi duhovniceşti să nu se cufunde, ca într-

un rost ultim al vieţii, în emoţiile iraţionalităţii, ca să nu-şi închidă astfel ~~uşa de ieşir~~e din întuneric în lumină, în vârsta lor spirituală. În opera recreaţiunii omului în Hristos, cele două părţi trebuie să se simtă că sunt chemate la cinstea de colaboratori ai lui Dumnezeu, care urmăreşte printr-înşii o intenţie divină, îmbrăcată în pui de om. O căsătorie cu o aşa socoteală o binecuvântează Dumnezeu, când ridică nunta de la instinct la rostul ei spiritual, la cinstea de taină. E singura garanţie a unei căsătorii durabile şi plăcute lui Dumnezeu.

Tobie, călătorind în altă ţară să-şi ia nevastă, a zis cuvintele acestea pline de socoteală: ,,Doamne, iată, iau pe această soră a mea, nu pentru împlinirea poftelor mele, ci într-adevăr ca femeie." Când vrea Dumnezeu să întrupeze un gând în lumea văzută, ca pe un nou fiu al Său şi să-1 suie pe treptele desăvârşirii făpturilor Sale, neapărat îi trebuie şi o căsătorie corespunzătoare pe pământ. Situaţia aceasta a lui Dumnezeu o găsim exprimată în Scripturi, sub diferite forme.

Astfel, prin Isaia proorocul, Cuvântul se tânguie: ,,Piere dreptul şi nimeni nu ia aminte; se duc oamenii cinstiţi şi nimănui nu-i pasă, că din pricina răutăţii a pierit cel drept" ,,- Cum pier drepţii şi nimeni nu ia aminte?" ,,- Foarte simplu: că nu se mai nasc!" ,,- Şi e de vină omul? Trebuie să se întrebe omul, de ce nu se mai nasc drepţii ?" ,,- Iată că trebuie, de vreme ce-i aflat de vină; iată că dispariţia dreptului e o problemă, de care suntem traşi la răspundere. Căsătoria are cuvântul!"

Din cele de până aci s-a înţeles ceva din mecanismul eredităţii, al mediului dirijat de religie şi de educaţie, iar aci, vorbind de trăirea creştină, ne aflăm în plină structuraţie spirituală, atârnătoare totuşi de factorii omeneşti ai căsătoriei. Într-o atare perspectivă, ni se face pe deplin înţeles cuvântul Sfântului Pavel, care chiar condiţionează mântuirea femeii de menirea ei de mamă: ,,Se va mântui prin naştere de fii, dacă

stăruieşte cu deplină înţelepciune (aşa numeau cei vechi înfrânarea), în credinţă, în iubire şi în sfinţenie!"

Naşterea de fii, deodată cu o petrecere de acest fel, e ceva care contravine instinctului poligamic şi fără altă socoteală al bărbatului fără Hristos; deci, nu e cu putinţă împlinirea intenţiei divine, decât cu un soţ în stare de aceeaşi credinţă şi petrecere. Convingerea că se poate şi ceea ce ni s-ar părea că nu se poate, e o putere nebănuită; un fel de amplificare a voinţei omului cu voinţa lui Dumnezeu. Avem probe, unde nici n-am bănui: în fizica modernă, despre puterile sufletului asupra lumii fizice, deci şi asupra trupului. Prin simpla atingere a unui obiect structura acestuia s-a schimbat întrucâtva. Prin simpla îndreptare a energiei cunoscătoare a sufletului asupra unui lucru, acesta se influenţează şi se schimbă întrucâtva, încât nu e identic în mod absolut cu el însuşi de mai înainte de experienţă. Drept aceea, nu se poate vorbi de o determinare riguroasă a configuraţiei materiei, ci cel mult de un indeterminism în fizică. Pachetele acestea de energie, care bombardează materia sau celula vie, dau acele mutaţii neprevăzute în structura obiectivului lor. S-a scris chiar despre biologia cuantelor. Toate constatările astea sunt legate de nume proprii, recunoscute de lumea întreagă.

De aci reţinem faptul, că organismul viu înregistrează cu atât mai uşor un bombardament al energiei sufletului, după dorinţă. Iar o mică schimbare în microbiologic dezlănţuie, prin amplificare, procese uriaşe în configuraţia persoanei, uneori chiar şi în macrobiologia societăţii. Deci, cum să nu fie în stare blestemul unei babe, aproape cojită de materie, zvârlit cu urgia cea mai mare pe urma unui vinovat, ca voinţa ei să nu-l ajungă şi să nu-i schimbe configuraţia fizică şi psihică ? Gândirea îndreptată ca o săgeată poate pricinui la ţintă leziuni organice. Şi iarăşi: cum să nu fie în stare rugăciunea cu iubire să-l folosească şi să-l schimbe, din rău în bun? Cu ce să fie mai prejos rugăciunea unei mame pentru mugurele său, zisă cu

tot focul fiinţei sale, ca acesta să nu-l folosească în chipul pe care îl doreşte? Mai mult: toate stările trupeşti şi sufleteşti ale celor doi părinţi, iar mai cu deosebire ale mamei în vremea celor nouă luni, se întipăresc în copil, ca tendinţe sau predispoziţii, pe care copilul le va avea pentru toată viaţa. Supărări, amărăciuni, dureri, predispun copilul la tristeţe, melancolie, nesănătate. Deci, toate acestea trebuie ocolite. In vremea aceea, dacă mama fură oarece, copilul va fura toată viaţa. Se îmbată mama o dată, copilul se va îmbăta toată viaţa - mai ales beţia are şi suport ereditar. Se roagă mama lui Dumnezeu, se va ruga şi copilul ei. Nota sufletească dominantă în familie, cu deosebire din vremea aceea, şi mai ales a mamei, va fi caracteristica întregii vieţi a urmaşilor.

Acum e vremea când să faci ce vrei din copilul tău, acum eşti cu deosebire datoare să-l păzeşti de toate relele, cu care n-ai vrea să te supere, fiindcă numai acum poţi şi te ascultă cu desăvârşire. Deci nu te lăsa coruptă de soţul mai slab de fire şi nepricepând minunea ce o săvârşeşte credinţa ta, ca să nu plângi degeaba pe urma ticăloşiilor copilului tău pe care nu l-ai păzit curat, în vremea în care trebuia păzit. Îndreaptă purtările tale, mamă, către Dumnezeu, care săvârşeşte prin tine minunea îmbinării unui pui de om cu un pui de cer, răsplată de fericire pentru ostenelile tale. În atari strădanii, orice mamă se va mântui. Iată faza spirituală a vieţii de familie, răbdând pentru un rost divin o pravilă sfântă, despre care zice Sfânta Scriptură: ,,Cei ce-au păzit pravila sfântă, sfinţi-se-vor, şi cei ce-ar învăţa-o vor şti ce să răspundă". Iată de ce vin: Iisus la nuntă şi nuntaşii la judecată."

*

File de jurnal – 8 dec. 1981(I)

,,Unchiu-meu Ion Pârvănescu mi-a relatat că în judeţul Gorj au fost mari tulburări cu prilejul raţionalizării principalelor produse alimentare. În Tg. Jiu a fost o mare manifestaţie în centrul oraşului. Când venea câte un autobuz,

câțiva muncitori îi luau în primire pe cei ce coborau. Îi întrebau: ,,- Ai pâine?" ,,- Nu!" era, de obicei, răspunsul. ,, - Atunci, treci cu noi!" îi mai ziceau și-l împingeau în mulțime. Au format o delegație de muncitori și s-au dus la prim-secretarul de partid. N-au câștigat prea mult, dar a fost, totuși, ceva.

La Motru și azi sunt concentrați peste 2000 de milițieni. Circulă peste tot în grupuri, altfel fiind în pericol. Când a fost greva, s-au dus și de la securitate din Severin. Au încercat să liniștească minerii, dar n-au reușit. Două femei le strigau câte-n lună și-n stele, ocărându-i în fel și chip. Mașina, - microbuz - , cu care se duseseră la mineri cei de la ,,secu" au răsturnat-o, parcă ar fi fost pană de gâscă. Dacă n-au putut rezolva nimic pe cale pașnică, au venit mașinile de pompieri și au pus jeturile de apă pe mineri și astfel i-au împrăștiat. Când a venit acolo domnul Emil Bobu, ministrul minelor, îl ,,băgaseră la mijloc". Când s-a văzut fără scăpare, le-a spus: ,,- Măi, fraților, stați puțin! Noi nu putem rezolva nimic aici. Haideți în oraș, fiindcă acolo veniră și minerii de pe Valea Jiului și vom încerca să rezolvăm împreună problemele!" L-au ascultat. A plecat înainte domnul Bobu cu ,,Volga" și convoiul de mașini ale minerilor după el. Când a ajuns în Motru, a accelerat și dus a fost, amintindu-și, probabil, de înțeleapta vorbă că ,,fuga-i rușinoasă, dar e sănătoasă!" Nu s-a tras în mineri cu foc, ci doar forțele armate tasate în jurul orașului și a zonei au slobozit salve de tun pentru a intimida. Se pare că minerii au ars întreaga arhivă a Consiliului Popular și a Miliției orașului.

Venind într-una din zile de la Malovăț, l-am luat în mașină pe Ion Motreanu de la Bobaița, funcționar la Motru. Mi-a spus că spargerile la magazine și instituții din Motru nu le-au făcut minerii, ci populația orașului, dar mai ales tinerii și ,,derbedeii". Acum sunt închiși mai mulți mineri și nu se știe nimic de ei.

Au fost introduse cartelele pentru pâine, atât la sate, cât şi la oraşe. Bârdenii se duc la Bobaiţa după pâine. Trec zilnic convoaie triste, cerşetori ai pâinii, amărâţi şi sclifosiţi, făcându-şi îndelung socotelile, cu teama zilei următoare în suflet. De atâtea ori se întâmplă să nu aducă pâinea, astfel încât se întorc dezamăgiţi la cei care-i aşteaptă acasă. Şedinţele se ţin lanţ pe la comune şi sate, dar nimeni nu observă că astea nu ţin de foame. Prin oraş sunt nesfârşite cozi…”

*

Brânză-trufanda

Eram elev la seminar. Aveam nişte reglementări clare şi severe privind bursele şi semibursele. Indiferent dacă era sau nu bursier, fiecare elev trebuia să ducă la începutul anului o serie de alimente, care însumau aproximativ 30 kg. Acestea formau un stoc din care se alimenta cantina internatului. Adăugând legumele şi zarzavaturile pe care le obţineam din grădina seminarului, carnea de la porcii din gospodăria-anexă, înţelegem că cea mai mare parte din alimente venea gratuit. Cu toate acestea, administraţia seminarului cumpăra tot ce găsea mai ieftin pe piaţă. Cel mai greu era primăvara, când achiziţiona de pe la ceapeuri oile moarte de-a binelea sau doar moarte de slabe. Simţeam duhoarea cărnii de oaie din curtea şcolii. De multe ori nu intra în sala de mese decât colegul Cepoi Virgil, căruia îi plăcea acea carne. Mânca 7-8 porţii, în timp ce noi, ceilalţi, înghiţeam în sec pe la colţuri.

Într-o zi, au adus la masă brânză stricată. Puţea. N-a mâncat nimeni. Câţiva, mai curajoşi, din anul cinci, s-au dus la inspectorul teritorial de la Departamentul Cultelor, Domnul Ilie Diaconescu şi au reclamat situaţia de la seminar. Domnul Diaconescu era un om în vârstă, foarte calculat şi prudent, cinstit şi credincios. Era nelipsit de la toate serbările şi festivităţile şcolii, venea uneori şi la biserică şi asista la slujbă. Se închina cu nedisimulată evlavie. Era un om paşnic şi nu-i

plăceau stările conflictuale. Avea mult tact. Aceasta au văzut toți, când a venit în anchetă la seminar.

Eram în sala de mese, elevi și profesori. Așteptam. La un moment dat, a intrat Domnul Diaconescu, însoțit de directorul seminarului, Părintele Petre Constantinescu. Inspectorul era încruntat, vădit supărat. A salutat scurt, a aruncat o privire peste sală și a spus. „- Domnilor elevi! Unii dintre dumneavoastră au reclamat că ieri vi s-a dat la masă brânză împuțită! Am venit aici să văd și eu despre ce este vorba. Părinte director, vă rog să-mi aduceți și mie brânză de care ați dat ieri elevilor!" Imediat a intrat bucătăreasa, doamna Vica, cu o farfurie pe care odihneau două felii mari de brânză. Inspectorul a spus: „- Vreau să vină 4-5 elevi și să constate dacă e vorba de aceeași brânză, care s-a dat ieri la masă!" S-au dus și au confirmat. Domnul Diaconescu a privit atent brânza, a mirosit-o și deodată fața i s-a luminat. A început să râdă și a zis: „ - Păi, bine, dom'le, de ce nu spuneți așa? Dumneavoastră vi s-a dat brânză de Dorna. De unde ați luat-o, părinte director? Brânza asta se vânde numai la export. E brânză-trufanda! Fac străinii cozi la magazinele unde se duce brânză de asta. Îmi dați voie s-o mănânc eu?" „- Bineînțeles, domnule Inspector!" a zis directorul cam bâlbâit. Noi înmărmurisem. La așa întorsătură nu se așteptase nimeni. Inspectorul s-a așezat la masă. A luat într-o mână bucata de brânză și-n alta pâine și a început să mănânce. Ne așteptam să vomite, să reacționeze cumva. O stăpânire de sine cum nu mai văzusem. A mâncat toată brânza de pe farfurie și a mai cerut și supliment. În final, a tras „concluzia": „ - Dragi elevi, dumneavoastră nu ați avut de unde să cumpărați brânză de asta, fiindcă e și foarte scumpă și foarte rară în comerțul intern. Toată o dăm la export. E valută forte. Are, într-adevăr, un miros mai aparte, dar acesta e mirosul ei specific. Eu nu am știut până acum că vi se cumpără alimente așa scumpe! Eu întreb de fiecare dată la magazin,

dacă au brânză de Dorna, când mă duc să fac cumpărături. Fiu-meu e înnebunit după ea!”

Cu această concluzie, inspectorul ne-a salutat și a plecat repede. Probabil n-a mai putut rezista nevoii de-a vomita. Era imposibil să nu i se întoarcă stomacul pe dos, indiferent cât s-ar fi stăpânit dânsul. Noi am rămas buimăciți, prostiți și târziu ne-am dezmeticit, dar nu mai aveam nimic de făcut. Dacă inspectorul de la culte ajunsese la această concluzie, nu mai aveai ce să mai faci!

Nici azi nu știu, dacă a avut dreptate sau a fost doar teatru, ca să aplaneze o stare conflictuală. Nici până atunci, nici de atunci încoace, nu am mai avut prilejul să gust ,,brânză de Dorna”.

*

Mamă, dulce mama mea

Redăm mai jos o pricească cu acest titlu, cântată de interpreta **Lavinia Chifor**. În ea se regăsește drama dar și speranța multor părinți. Iat-o:

,,Mamă, dulce mama mea,
Domnul harul Lui să-ți dea,
Eu în veci ți-oi mulțumi,
Că mult m-ai putut iubi.
Mamă, dulce mama mea!

Viață-n lume când mi-ai dat,
Tu m-ai binecuvântat,
Rugându-te lui Hristos
Să mă facă credincios,
Mamă, dulce mama mea!

Dar eu, mamă, cum creșteam,
De Hristos mă-ndepărtam,
Calea sfântă n-am iubit,
Vorba ți-am nesocotit,
Mamă, dulce mama mea!

Eu mergeam la rău cântând,
Tu-n genunchi ședeai plângând
Și când noaptea mă-ntorceam,
Tot rugându-te te-aflam,
Mamă, dulce mama mea!

Eu râvneam spre lumea rea,
Ție inima-ți plângea!
Numai singur Dumnezeu
Știe cât ți-a fost de greu,
Mamă, dulce mama mea!

Dar când Domnul S-a-ndurat,
Plânsul tău l-a ascultat,
A mea inimă s-a frânt
Și-a fost sfântul legământ,
Mamă, dulce mama mea!

Și de-atunci și azi mereu
Te mai rogi lui Dumnezeu,
Să-mi ajute-n lucrul sfânt,
Cum i-am fost eu legământ.
Mamă, dulce mama mea!

O, ce mult te-ai bucurat,
Când la Domnul m-am rugat!
Tu cu lacrimi mulțumeai
Și pe Domnul lăudai,
Mamă, dulce mama mea!

Eu în veci îți sunt dator
Și-ți voi mulțumi cu dor,
Domnul Dumnezeu să-ți dea,
Dulce-mpărăția Sa,
Mamă, dulce mama mea!"

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Sfetcu Eugen**(Franța) și **Domnul Sfetcu Daniel**(Franța), fii ai satului Bârda: **câte 230 lei; Domnul Ovidiu Mitran-De Keyser**(Olanda): **221 lei**; **Domnul Paicu Gheorghe**(Tr. Severin), fiu al satului Malovăț, **Doamna Trocan Maria**(Lugoj), fiică a satului Bârda: **câte 200 lei; Domnul Mema Dumitru** (Balș-OT), fiu al satului Bârda: **150 lei; Doamna Crumpei Petronela** (Germania), fiică a satului Malovăț: **120 lei; Părintele Pr. Stelică Zoican**(Tr. Severin), **Doamna Sprijan Ramona**(Cluj-Napoca): **câte 100 lei; Domnul Ceontea Traian**(Tr. Severin), fiu al satului Bârda: **55 lei; Domnul Traianovici Marian**(Gedafe-Spania), **Domnul Ing. Ilie Crișan**(Cluj-Napoca), **Doamna Ștefan Gabriela**(Bistrița-MH), **Domnul Rochian Dumitru-Daniel** (Tr. Severin), **Doamna Butoi Denisa**(Londra-Anglia), fiică a satului Malovăț: **câte 50 lei;**

Doamna Popescu Mirela din Malovăț a mai achitat **100 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **200 lei; Domnul Sfetcu N. Aurel** din Bârda a mai achitat **100 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **190 lei,**

Domnul Tărăbâc Emanoil-Ionuț din Malovăț a mai adăugat **100 lei**, totalizând până acum **150 lei; Doamna Șonea Floarea** din Bârda a mai achitat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **175 lei; Domnul Meilă Nicolae** din Malovăț a mai achitat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **210 lei. Domnul Oproiu Vasile** din Malovăț a achitat **50 lei** pentru contribuția de cult.

Le mulțumim cordial tuturor. Dumnezeu să le răsplătească jertfa!

*

Plăți

În această perioadă am efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **5.000 lei** acont pentru vol. III din **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română"(1874-2014)**; **2.385 lei** excursia la Prislop; **824 lei** impozit; **438 lei** pentru colete; **400 lei** timbre poștale; **360 lei** hârtie de scris; **100 lei** transport cărți; **100 lei** două cartușe pentru imprimantă; **100 lei** ciocolate; **80 lei** pentru curentul electric; **70 lei** manuale de Religie; **50 lei** internet și altele mai mici. La data de 30 sept. deficitul parohiei noastre era de **5.569,79 lei.**

*

Excursii

În ziua de 6 oct., un grup de 53 enoriași din Malovăț, Bârda, Tr. Severin și Balotești au participat la excursia-pelerinaj organizată de către parohia noastră. Întrucât circulația pe Valea Jiului a fost restricționată din cauza lucrărilor de reparație a drumului, s-a parcurs următorul traseu: **Bârda-Malovăț-Tr.Severin-Orșova-Caransebeș-Hațeg-Mânăstirea Prislop.** La întoarcere au fost vizitate și mânăstirile **Teiuș** și **Sfântul Nectarie** din Județul Caraș-Severin. Fiindcă în parohie a fost în acea zi o înmormântare, preotul nu a putut să participe. Deoarece până în prezent nu s-a înscris nimeni pentru excursia la **Tismana - Baia de Aramă - Obârșia Cloșani - Băile Herculane…,** amânăm proiectul pentru primăvara anului

viitor. În primăvară intenționăm să organizăm o excursie-pelerinaj în **Serbia și Bulgaria**.

*

Filme

Luni, 24 oct., ora 17, în biserica de la Malovăț și luni, 31 oct., ora 17, în biserica de la Bârda, va rula filmul **APOCALIPSA.**

Luni, 21 nov., ora 17, în biserica de la Malovăț și luni, 28 nov., ora 17, în biserica de la Bârda, va rula filmul **SFÂNTUL CIPRIAN ȘI IUSTINA.**

Se merită efortul de-a veni să le vedeți! Vă așteptăm!

*

Amărăciuni

La o oră de Religie, o elevă de clasa a IX-a m-a întrebat: ,,- Părinte, eu am voie să vin la orele de Religie? Eu nu sunt botezată!" ,,- Bineînțeles că ai voie!" i-am spus eu surprins. ,,- Dar de ce nu ești botezată?" ,,- Tata a fost pocăit, mama ortodoxă, nașii catolici. S-au luat la ceartă cu privire la religia în care să mă boteze și până la urmă am rămas nebotezată. Între timp părinții s-au despărțit și pe mine m-au crescut bunicii!" Am stăruit să vină la Malovăț s-o botez. Sper că va da curs invitației.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Higiena**, în ,,Datina", Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6736(28 sept.), p. 5; ***„Scrisoare pastorală"-333***, în ,,Clipa"(SUA), an. XXVI(2016), nr. 1217 (3 oct.), ediție on-line (*http://www.clipa.com*); **Oferta de carte – octombrie,** în ,,Clipa"(SUA), an. XXVI(2016), nr. 1217(3 oct.), ediție on-line(*http://www.clipa.com*); pe blogul **Domnului Ben Todică,** directorul postului românesc de radio din Sydney(Australia), 3 oct. 2016(*http://bentodica. blogspot.*

ro); **Prietenie-surogat**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI (2016), nr. 6740(4 oct.), p. 5; **Destăinuiri** cu Zoe Dumitrescu-Bușulenga(I-III), în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6742(6 oct.), p. 5; nr. 6743(7 oct.), p. 5; nr. 6744(8-9 oct.), p. 5; **Mămăligă cu țuică,** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6741(5 oct.), p. 3; ***„Scrisoare pastorală”- 334***, în „Clipa”(SUA), an. XXVI (2016), nr. 1218(17 oct.), ediție on-line(*http://www.clipa.com*); în „Observatorul” (Toronto-Canada), 2016, 10 oct., ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); în „Bibliotheca Septentrionalis”, Baia Mare (MM), 2016, 11 oct., ediție și on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*); pe blogul Domnului Ben Todică, directorul postului românesc de radio din Sydney(Australia), 10 oct. 2016 (*http://bentodica.blogspot.ro*); **Lecturile dintâi(III**), în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6747(13 oct.), p. 6; **Moara Bârlanilor**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6748(14 oct.), p. 3; **Doină, Doină, cântec dulce…!** în „Națiunea”, București, 2016, 15 oct., ediție și on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro*); **Culmea ipocriziei**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6750(18 oct.), p. 1, 5;

*

Zâmbete din … armată

●Sergentul Popescu va fi pedepsit cu 5 zile de arest, pe motiv că, imitând vocea locotenentului Ionescu, a urlat ca un bou... ● Să nu mai prind picior de soldat nebărbierit prin unitate! ● Măi rahat, nu mai mișca în formație, că te mănânc! ● O mână criminală a dat cu piciorul și a spart chiuveta! ● Am auzit un zâmbet în formație! ● Bateți trei pași și începeți să cântați cu stângul! ● Să nu mai prind televizorul mergând noaptea prin unitate! ● Dacă sunteți proști și nu țineți minte, cumpărați-vă un carnețel și un pix și țineți-le la buzunarul de la piept și vă puteți nota. Uite, așa ca mine... ●

Aveți grijă la pragul ăla de sus! Dacă vă dați cu capul de el, rămâneți proști pe toată viața. Eu știu, că am dat de trei ori...!

*

Botezuri. Înmormântări

În ziua de 2 Oct. am oficiat Taina Sf. Botez pentru **Lazăr Ianis-Romeo-Dumitru,** fiul **Domnului Lazăr Emilian** și al **Doamnei Lazăr Antoaneta** din Bârda, iar la 15 Oct. pentru **Traianovici Alexandra-Kristina**, fiica **Domnului Traianovici Dumitru** și a **Doamnei Traianovici Mariana-Lorena** din Getafe(Spania). Să le trăiască! În ziua de 6 Oct. am oficiat slujba înmormântării pentru **Munteanu Maria**(83 ani) din Malovăț. Dumnezeu s-o ierte!

*

Program

În luna Noiembrie avem următorul program de slujbe: **5 Nov.**(Malovăț-Bârda); **6 Nov.**(Malovăț); **8 Nov.** (pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **12 Nov.** (Malovăț-Bârda); **13 Nov**.(Bârda); **19 Nov**.(Malovăț-Bârda); **20 Nov.** (Malovăț); **21 Nov.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **26 Nov**.(Malovăț-Bârda); **27 Nov**.(Bârda); **30 Nov.** (Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XV(2016), nr. 336(16 –31 Octombrie)

Dragii mei enoriași!

Codrule, codruțule…!

Ce mai faci, drăguțule? Te-ai născut din adâncimi de vreme pe aceste locuri, ca să ții de urât și să fii de reazim și de ajutor acestui neam. Și-a legat viața și sufletul de tine și te-a numit întotdeauna, fără a exagera, frate. Din lemnele tale le-a făcut pe toate: casa, grajdul, pătulul, magazia, cotețele, gardul, patul, masa, scaunele, leagănul copilului și postava de pâine, sculele de tot felul, obiectele de bucătărie, prispa și stâlpii sculptați, plugul, carul și căruța. Din lemnele tale a făcut biserica din sat, troița de la hotare și de la răscrucile drumurilor, coșciugul, în care să aștepte fiecare Învierea, au făcut crucea mărturisitoare de pe mormânt. Din ramurile tale au făcut armele cu care și-au apărat viața, familia, pământul și țara, au construit instrumentele de cântat, precum fluierul, vioara, cavalul, buciumul, tulnicul și multe altele, cu care și-au mângâiat sufletul, și-au plâns durerile multe, ori și-au strigat bucuriile puține. O adevărată civilizație a lemnului s-a dezvoltat pe aceste locuri, datorită îngemănării tale cu neamul românesc.

Din frunzișurile și hățișurile tale, Codrule frate, strămoșii mei și-au cules hrana, fie că a fost vorba de tot felul de fructe, de tot felul de sălbăticiuni hăituite și vânate, ca să-și astâmpere foamea. La poalele și în luminișurile tale și-au crescut turmele de vite, oi, capre, vaci, cai. Din izvoarele tale curate și reci și-au astâmpărat setea, ei și dobitoacele lor. La umbra ta, străbunii

mei s-au odihnit, și-au plâns necazurile și nevoile, au vorbit cu Dumnezeu în șoapta rugăciunii. La umbra ta s-au zămislit nestematele cântecului românesc, doinele, baladele, cântecele de dragoste, de dor, de revoltă și de ducă. Cu tine, nu au fost niciodată singuri. Au vorbit cu tine prin glas și prin semne. Când ți-au tăiat câte un lemn ca să-și încălzească bordeiul sau căsuța, să-și construiască ceva, mai întâi s-au închinat, au cerut iertare Creatorului și copacului, l-au sărutat ca-ntr-un ritual sacru și apoi au împlântat securea în trupul lui.

Ne-ai fost, Codrule frate, fârtat la vremuri de primejdii și de cumpănă. În văgăunile tale s-au ascuns strămoșii mei, când hoardele barbare le-au măturat pământul, le-au ars holdele, satele și le-au distrus cetățile. Acolo au regăsit ei puterea de a-și lua revanșa, de a-i face pe vrăjmași una cu pământul. Multe sunt baladele, în care copacii tăi s-au prefăcut în ostași viteji și au completat rândurile armatelor voievozilor români. Alături de ei, erau cetele de îngeri coborâte din cer anume ca să dea o mână de ajutor armiei române. Ai fost cetate de neînvins, Codrule frate, și cu tine am reușit să supraviețuim prin veacuri.

La sânul tău s-au adunat vitejii neamului, haiducii, și au jurat să facă dreptatea celui năpăstuit de mai marii și de bogații zilei.

În frunzișurile tale și-au găsit adăpostul mii și mii de cântăreți ai văzduhului, veniți din toate părțile pământului, îndrăgostiți de tine și de plaiurile noastre și și-au cântat cântecele lor.

În coroanele tale și-a făcut soarele cuibar, aerul s-a strecurat și curcubeul s-a adăpat.

Am trecut, frățioare, prin vremuri grele, - și pentru tine și pentru noi - , ca neam. Acum se pare că au venit vremuri de încercare mai grele ca niciodată! Pe tine te mănâncă zi de zi, pas cu pas, lăcomia străinilor și nepăsarea românilor. Mii de hectare din trupul tău cad neputincioase sub dinții nesătui ai drujbelor, circularelor, fabricilor, combinatelor. Cară

vapoarele, trenurile, camioanele de mare tonaj, avioanele chiar, bușteni, cherestea, lemn fasonat și brut. Parcă au pornit un adevărat război împotriva ta. Alții știu să-și apere codrii lor și nu taie din ei nici măcar o rămurea. Noi facem totul una cu pământul. Ne îngrozim, când vedem cum o iau pantele la vale, acoperind casele, satele, drumurile și speranțele. Ne îngrozim, când vedem apele ieșind din vadurile lor și luându-o razna peste câmpuri, peste holde, peste așezări. Ne îngrozim, când secetele ne pustiesc plaiurile și câmpiile, fiindcă tu nu mai ești ca să pui ordine în văzduh și pe pământ. Ești muribund, frate! Aștepți să-ți întindă o mână de ajutor, să te apere, fratele tău, românul, dar nici el nu mai este cel pe care-l știai tu altădată. Tinerii i-au plecat peste mări și țări să-și câștige pâinea; bătrânii sunt prea neputincioși ca să se ajute pe ei înșiși. Neamul ni se împuținează precum copacii tăi, cu fiecare zi ce trece. O haită de hămesiți fără scrupule, fără frică de Dumnezeu și de oameni taie-n trupul tău ceas de ceas și nimeni nu-i oprește cât mai este vreme. Nimeni nu mai plantează, nimeni nu mai păzește, nimeni nu mai tratează, dar toți se-nghesuie să defrișeze.

Cu ani în urmă, cineva, cu glas profetic, spunea: „În viitor, nații bogate nu vor fi cele care vor deține aur, ci acelea care vor avea păduri!”

Codrule, codrușule, cum mai rabzi, drăguțule?!

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea împărăției,** mai spicuim un fragment:

„CUVINTE HOTĂRÂTOARE. Sfânta Scriptură, prin Apostolul Pavel, împarte oamenii în două cete: în trupeşti şi duhovniceşti. „Cei ce se ţin de trup poftesc cele trupeşti, iar cei ce se ţin de duh, cele duhovniceşti. Dar pofta cărnii este moarte, deoarece este vrăjmăşie împotriva lui Dumnezeu,

fiindcă nu se supune legii lui Dumnezeu şi nici nu poate. De aceea cei ce sunt în carne, nu pot să placă lui Dumnezeu."

Cei ce sunt însă ai lui Hristos, trupul şi l-au răstignit împreună cu poftele. ,,Nu suntem datori trupului, ca să vieţuim după trup. Căci, dacă vieţuiţi potrivit trupului, veţi muri; iar dacă ucideţi cu duhul poftele trupului, veţi fi vii. Fiindcă toţi câţi sunt mânaţi de Duhul lui Dumnezeu, ei fiii lui Dumnezeu sunt." Căci: ,,Voinţa lui Dumnezeu aceasta este: sfinţirea voastră, ca să vă feriţi de desfrânare, ca să ştie fiecare dintre voi să-şi stăpânească vasul său în sfinţenie şi cinste, nu în patima poftelor, cum fac necredincioşii, care nu cunosc pe Dumnezeu. Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăţie, ci la sfinţire."

Pe vremea acestui mare iconom al tainelor lui Dumnezeu, Pavel Apostolul, sufla urgie mare peste creştini. De aceea mulţi erau hotărâţi pentru înfrânarea desăvârşită în căsătorie, ca să fie gata oricând de Sfânta Împărtăşanie şi de mărturisirea muceniciei. Sfântul Pavel, însă, socotind copiii mugurii căsătoriei, n-a îngăduit înfrânarea desăvârşită, decât pentru vremile de post şi rugăciune. Post era - şi este - luni, miercuri şi vineri, iar rugăciune şi Sfânta Împărtăşanie sâmbăta şi duminica. Slăbănogindu-se creştinii, cu trecerea vremii, Sfinţii Părinţi au adăugat pe rând cele patru posturi mari, care sunt post în toate privinţele. De atunci au băgat de seamă Părinţii, că omul fără înfrânare decade, iar fără post nu se poate înfrâna şi, ca urmare, nu mai poate pricepe cele ale vieţii duhovniceşti. Ioil proorocul demult cuvântase: ,,Gătiţi postiri sfinte... Să iasă mirele din cămara lui şi mireasa din iatacul ei!"

Sf. Pavel, socotind însă şi nevoia ceasului de faţă, urgia vremii de atunci, le dă sfatul acesta: ,,Bine e pentru oricine să fie aşa cum se găseşte. Legat eşti cu femeie, nu căuta desfacere. Dezlegat eşti de femeie, nu căuta femeie. Căci de-acum vremea s-a scurtat. Aşa încât cei ce au femei să fie ca şi

cum nu ar avea; cei ce cumpără ca şi cum n-ar stăpâni şi cei ce se folosesc de la lumea aceasta, ca şi cum nu s-ar folosi de ea. Căci faţa acestei lumi se trece." În zilele urgiei de pe urmă, la acelaşi sfat se va ajunge.

Până atunci, băgăm de seamă, că preoţii vremurilor noastre, cu aceeaşi datorie ca Pavel, nu mai urmăresc desfrânarea ca pe un păcat care dărâmă alcătuirea omenească, în întindere şi în adâncime, ci o lasă să-şi facă de cap. Ei nu mai au îndrăzneala să o mături afară din taina căsătoriei creştine, de aceea se ajunge la sărăcirea şi rătăcirea roadelor ei, copiii. Aşa se întâmplă că: ,,lipsind preotului cunoştinţa legii şi bătrânului sfatul", cum se tânguia Iezechiil, oamenii orbecăie în mulţimea neştiinţei şi a lipsei de sfat, care s-au întins ca o noapte de osândă peste bieţii oameni. Acesta e un somn de primejdie, din amândouă părţile. Căci scrie: ,,Dormind oamenii, a venit vrăjmaşul şi a semănat neghină printre grâu şi s-a dus."

Deci, nu fără rost atragem luarea-aminte, că neghinele vrăjmaşu~~lui v~~or sălbătăci oile împotriva păstorilor...

Ceea ce se petrece în mic, într-un om, se petrece şi în mare, în omenirea întreagă. Ceea ce se petrece în microbiologie se petrece şi în macrobiologie, în societatea omenească; cu deosebirea că o mică strâmbare dintr-un ins, cu întinderea şi cu lungimea de vreme, poate da între oameni o rătăcire cum nu s-a mai pomenit. De la faptul neînsemnat că unuia, învestit cu putere, i s-a strâmbat mintea, e cu putinţă să se ajungă la izgonirea a milioane de oameni de sub ascultarea lui Dumnezeu.

Faptul că Iisus a venit la nuntă cu ucenicii Săi, dovedeşte că de la nuntă se începe prima minune dumnezeiască spre bine; de aci se ridică o stavilă împotriva pustiirii firii omeneşti. De aceea se ridică şi nunta din desfrânare la cinstea de taină, între cele şapte, tocmai pentru ca oamenii să se simtă şi să nu mai îngăduie într-însa şerpăria fărădelegilor.

Drept aceea, zice Sfântul Maxim: ,,Nimenea păcătuind, nu poate avea spre apărarea păcatului slăbiciunea trupului. Căci unirea cu Dumnezeu-Cuvântul a întărit toată firea, prin dezlegarea ei de blestem, nemailăsându-ne nici o apărare pentru pornirea cu voie spre patimi. Căci dumnezeirea Cuvântului, fiind totdeauna după Har în cei ce cred în EL, vestejeşte din trup legea păcatului în veacurile de aur ale creştinismului, trăirea în Hristos era mai puternică şi mai întinsă între creştini; aceasta le făcea uşoară lupta cu patimile; în veacul nostru însă, când Dumnezeu a ajuns de râs chiar între creştini, a mai vorbi de luptă cu patimile însemnează să-ţi aprinzi paie în cap. De aceea azi, oricât ne-ar costa îndrăzneala aceasta, trebuie să înduplecăm pe oameni la o viaţă mai curată, - căci de ea atârnă o credinţă mai luminată, şi deci mântuirea. Drept aceea iau în ajutor propria lor mizerie, precum şi înfricoşarea de urmări, ca şi mai mari mizerii. Calea aceasta e treabă de cârpaci, pentru că o trăire în Hristos ne-ar scuti de vorbă. De aceştia, însă, care să trăiască viaţa în Hristos, rar dacă se mai află; trebuie născuţi, altă cale nu rămâne; căci cu ce vine, cum vine, credinţa va ajunge să se strâmbe şi în tot felul să se stingă.

Cunoştinţa mântuirii, de unde odată lumina ca soarele între noroade, azi abia se mai zăreşte, căci gloatele şed în întuneric şi în umbra morţii.

Cunoştinţa mântuirii trebuie, cu orice preţ, reaprinsă între oameni."

*

File de jurnal – 8 dec. 1981(II)

,,Unchiu-meu, Sandrică, muncitor la şantierul naval din Tr. Severin, mi-a spus, că la ei în întreprindere este mare agitaţie. Lucrul e paralizat. În mai multe zile, peste trei sferturi din muncitori au venit la lucru după ora 10 și au plecat acasă la ora 13, motivând că sunt în căutare de pâine. Organele de conducere ale şantierului se fac că nu văd, nu aud. Umblă

doar în grupuri prin întreprindere. Zilele trecute a rămas doar directorul general, Pandele, împreună cu un inginer-şef, ca să regleze motorul unei nave, muncitorii refuzând să mai lucreze şi părăsind şantierul. Au comenzi mari de vase pentru URSS. Delegaţii acestei ţări fac serioase probleme şantierului, pretinzând lucrări în plus faţă de proiectele acceptate în comun la încheierea contractelor. Lucrările respective nefiind plătite, crează tot felul de nemulţumiri.

La cozile din Severin se spune că au fost mai multe incidente. Astfel, se vorbeşte că vreo câţiva miliţieni au fost bătuţi măr, când au încercat să facă ordine la cozile de pâine. La una din brutăriile oraşului, mulţimea a dat năvală şi a luat pâine, fără să plătească. La inventarul efectuat după aceea, s-au găsit 20.000 lei lipsă în gestiune.

O bătrână, din cauza înghesuielii, s-a sufocat, a căzut jos şi a fost călcată în picioare de mulţime. Au scos-o târziu, dar era deja rece. Oriunde auzi discuţii, problema alimentaţiei e pe primul loc."

*

Doamne, grea cruce mi-ai dat!

Doamna Maria Buzilă cântă o frumoasă priceasnă cu acest titlu, pe care o redăm mai jos:

„Doamne, grea cruce mi-ai dat,
Mi-ai dat cum am meritat!
Doamne, grea e crucea mea,
Mulţumescu-Ţi pentru ea,
Oi duce-o cum oi putea!

Doamne, că m-a grăbit viaţa,
Doamne, grea e bătrâneaţa,
Abia văd, abia păşesc,
Abia suflu şi grăiesc,
Mă mir, Doamne, că trăiesc!

Vai de mine, om bătrân,
Pe nimic nu sunt stăpân!
Din stejar cu ramuri grele,
Ajunsei hârb şi surcele,
Printre răi şi timpuri grele!

Nu-Ţi cer, Doamne, altă cruce,
Cum mi-ai dat, aşa oi duce!

Oi duce orice povară, *Doamne, dă-mi moarte*
Numai dă-mi moarte *ușoară!*
ușoară!

*

Amărăciuni

A început frigul de mai bine de trei săptămâni. Se spune că la munte a nins și regiunile nordice ale țării așteaptă dintr-o zi în alta plapuma zăpezii. Fiecare s-a pregătit cum a putut de iarnă. Numai Severinul așteaptă o minune. Rețeaua de termoficare nu funcționează. Și-a încetat activitatea termocentrala de la Halânga și totul a înghețat. După cum se prezenta situația pe un post central de televiziune, speranțele de rezolvare sunt minime. Conducerea orașului a încheiat un contract cu o firmă din București. Patroana firmei era o cucoană, care apărea goală, în diferite poziții pe coperțile unor reviste de scandal. Firma avea doi angajați și ca obiect de activitate „lucrări aeronautice". A câștigat licitația pentru încălzirea Severinului, un proiect de două milioane de euro și de atunci…, Dumnezeu cu mila. Municipalitatea nu poate angaja alt executant, decât în momentul în care expiră contractul existent și asta prin februarie anul viitor. Primarul actual dădea asigurări că va contacta o „casă de avocatură", ca să dea firma în judecată. Nu știa dacă spitalele din municipiu au sau nu căldură din surse proprii. În școli e dezastru. Copiii stau cu mâinile în sân, înfofoliți și tremură. Nici vorbă să mai poată scrie. Unele școli le-au dat un fel de vacanță, altele, cum e și Colegiul „Domnul Tudor", au scurtat orele la 40 minute, recreațiile la 5 minute, au suprimat recreația mare. Totul e un fel de hăi-rup! Of, of, of!

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Părintele Pr. Gheorghe Vasilescu** din Torino(Italia): **893 lei; Domnul Ovidiu Mitran De Keyser** din Zoersel(Belgia): **444 lei; Doamna Ionescu Ana-Maria** din Câmpina(PH) și **Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina** din Curtea de Argeș(AG): **câte 100 lei; Domnul Grădinaru Constantin** din Piatra Neamț(NT), **Doamna Prof. Univ. Dr. Ana Călin** din Galați(GL), **Doamna Bora Elisabeta** din Tr. Severin și **familia Mihăilescu** din Tr. Severin: **câte 50 lei**;

Domnul Nistor Ion din Malovăț a mai achitat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **105 lei.**

Le mulțumim cordial tuturor! Dumnezeu să le răsplătească!

*

În luna octombrie am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe, astfel : 2 oct.(Bârda): **165 pâini;** 9 oct. (Malovăț): **190 pâini;** 14 oct.(Malovăț): **140 pâini;** 16 oct. (Bârda): **120 pâini;** 23 oct.(Malovăț): **203 pâini**; 26 oct. (Bârda): **120 pâini**; 30 oct.(Bârda): **140 pâini**. Așadar, în luna octombrie să-au donat **1078 pâini.** Copiilor prezenți la slujbe li s-au donat și ciocolate.

*

În urma unui regretabil accident de muncă, enoriașul parohiei noastre, **Orodan Claudiu,** se află în stare gravă la spitalul din Timișoara. Într-o ședință de urgență, preotul și Consiliul Parohial au hotărât să-i acorde familiei un ajutor de **500 lei.**

*

Consiliul Parohial, în ședința din 30 oct., a hotărât să editäm și să donăm și anul acesta câte o carte tuturor familiilor din parohie și acelor credincioși din afara parohiei, care au donat pentru biserica noastră cel puțin **50 lei în perioada 1**

Dec. 2015 -30 Nov. 2016. Drept urmare, preotul paroh a propus cartea preotului Gh. Paschia, **Călăuză patristică,** iar Consiliul parohial a fost de acord. Cartea e în pregătire pentru tipar. Sperăm că după 1 Decembrie să începem distribuirea ei.

*

Capelă în Malovăț

Doi consilieri ai primăriei insistă, de o vreme încoace, să construim o capelă în curtea bisericii, unde să fie depuși morții înainte de înmormântare. Am explicat în repetate rânduri că o asemenea investiție este complet inutilă. Ea ar însemna bugetul parohiei pe mai mulți ani, adică niște biruri puse pe seama enoriașilor parohiei fără nici o justificare. Este în tradiția comunei noastre ca mortul să rămână cele 2-3 zile înainte de înmormântare în casa în care a trăit și pe care, de cele mai multe ori, a și construit-o. În oraș nu este același lucru. Cei mai mulți locuiesc la blocuri și spațiul acolo este foarte redus. În Malovăț, în cei 37 ani de când sunt preot, o singură dată a fost solicitare din partea familiei regretatului Prof. Univ. Ion Popescu. Îl aduceau din București, iar casa părintească era deteriorată, așa că l-au depus în biserică. Ca să construiești și să întreții o clădire 40 de ani cu „speranța" că într-o zi o familie se va hotărî să-și depună mortul acolo, este mai mult decât aberant. În Severin sunt parohii bogate, cu spații mari în jur, care ar fi putut să construiască o asemenea clădire și n-au făcut-o. Aș aminti Maioreasa și Grecescu. Capelele existente sunt construite și aparțin primăriei municipale. Așadar, cât voi fi cu Dvs., nu vă voi adăuga o povară financiară inutilă. Sunt altele prioritățile în comună!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Higiena,** în „Datina", Tr. Severin, an.

XXVI(2016), nr. 6736(28 sept.), p. 5; **„Scrisoare pastorală" – 335,** în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 2016, 30 oct., ediție on – line (*https:// ebibliothecaseptentrionalis. wordpress. com*); pe blogul **Domnului Ben Todică**, directorul secției române a postului de radio din Sydney(Australia), 2016, oct. 31(*http://bentodica.blogspot.ro*); în „Clipa", SUA, 2016, 31 oct., ediție on-line(*http://www.clipa.com*); în „Armonii culturale", Adjud, 2016, 1 nov., ediție on-line (*http://armoniiculturale.ro*); în „Observatorul", Toronto (Canada), 2016, 10 oct., ediție și on-line(*http://www. observatorul.com*); **Doină, Doină, cântec dulce…,** pe blogul **D-lui Ioan Miclău**, scriitor româno-australian din Cringila (Australia), 2016, 9 nov.(*https:// ionmiclau.wordpress. com).*

*

Parohia noastră a publicat și vol. III din **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română"(1874-2016)**(1.000 pagini), ediția a III-a, realizat de preotul Dvs. și fostul cântăreț.

Volumul I al lucrării urmărește să prezinte bazele creștinismului (**Secţiunea Biblică**), strădaniile Sfinților Părinți și teologi de a aprofunda învățătura creștină (**Secţiunea Sistematică: Dogmatica, Morala, Filozofia creştină**), cât și mijloacele și strategiile prin care creștinismul s-a putut răspândi în lume(**Secţiunea Practică: Dreptul bisericesc, Liturgica, Omiletica, Catehetica, Pastorala, Muzica, Pedagogia şi Îndrumările misionare sau Sectologia**).

Al doilea volum își propune să prezinte creștinismul în special și religia în general ca fenomen istoric, ce s-a dezvoltat de-a lungul veacurilor în contextul unor realități culturale, sociale, politice și religioase specifice(**Secțiunea Istorică: Istoria Bisericii Universale, Bizantinologia şi Istoria literaturii creştine sau Patrologia, Istoria Religiilor**).

Creștinismul se remarcă drept o religie superioară, cu origine divină, capabilă să-și croiască drum în lume în ciuda tuturor vicistitudinilor celor două milenii ale sale, capabil să devină una din cele mai puternice religii ale lumii, în permanentă expansiune în plan spiritual. Creștinismul conștientizează rolul ce-i revine în lumea contemporană pentru restabilirea păcii dintre indivizi și popoare, se raliază forțelor majore ale lumii menite să participe la rezolvarea problemelor planetare.

Al treilea volum, – și cel mai dezvoltat -, cuprinde **Istoria Bisericii Ortodoxe Române, Istoria României, Literatură, Folclor, Redacţionale**, urmărind să prezinte apariția, răspândirea și dezvoltarea creștinismului la poporul român din epoca apostolică până în vremea noastră.

Învățătura Mântuitorului Iisus Hristos, profețiile Sale, jertfa Lui și a tuturor martirilor creștini stau la temelia Bisericii și nimeni și nimic nu o va nimici pe dânsa. Acesta este mesajul pe care am dorit să-l transmitem tuturor celor ce vor folosi lucrarea noastră. Dacă vom reuși să le întărim credința, înseamnă că ne-am atins scopul ce ni l-am propus.

Mulțumim lui Dumnezeu, că am dus la bun sfârșit o lucrare grea și îndelungată, în urma căreia rămân culturii române în general și Bisericii Ortodoxe Române în special, câteva lucrări, pe care le considerăm necesare, precum **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română”(1874-2016),** 3 vol.; **Bibliografia Revistei „Studii Teologice”(1927-2008); Bibliografia Revistei „Ortodoxia”(1948-2008)** și **Bibliografia Revistei „Mitropolia Olteniei”(1948-2008),** 2 vol.

O fi mult sau puțin, Dumnezeu știe!

*

Lucrări în comună

Deși este în funcție doar de câteva luni, Domnul Primar Ion Michescu poate să înscrie în palmaresul realizărilor sale 1,50 km de asfalt în Malovăț și 1,00 km de asfalt în Colibași. Îi dorim succes pe mai departe!

*

Lucrări la cimitir

Prin bunăvoința **Domnului Primar Ion Michescu**, timp de 2 zile, 20 de beneficiari ai ajutorului social din comună au lucrat la cimitirul din Malovăț și au realizat o curățire exemplară. Mulțumim respectuos! Sperăm că în curând același lucru se va petrece și la Bârda.

*

Șmecherii sectare

Vă rog să fiți atenți și să nu cădeți și Dvs. în plasa unor escroci. Cutreieră satele, în special femei, și împart „haine vechi" celor „săraci"; fac înscrieri, ca să aducă apoi mâncare caldă „săracilor"; fac înscrieri pentru masaje etc. Oamenii de bună credință semnează că au primit o zdreanță, pe care în mod obișnuit o aruncă la tomberon, că au primit un pachet de biscuiți. Pe unii în mângâie, pe alții îi gâdilă, pe alții îi scarpină, numai să semneze. Acele tabele cu semnături sunt folosite apoi ca să susțină solicitarea de a se înființa în localitatea respectivă o filială a sectei de care aparțin ciocoflenderii și marțafoaicele care vă bat la poartă. Dacă vin și pe la Dvs. și vreți să primiți ceva, treaba Dvs., dar vă rog să nu semnați nimic. Verbal vă pot spune mai multe.

*

Zâmbete

☺ Un preot fusese în tinerețe, înainte de a se preoți, campion la box. S-a preoțit și a fost repartizat într-un oraș îndepărtat. În primele duminici, nu a venit nimeni la biserică.

Îngrijorat, preotul a căutat metode ca să-i determine pe credincioși să participe la slujbă. Până la urmă a găsit una. În timpul săptămânii umbla prin cârciumile din oraș, care erau pline în permanență de clienți, și le propunea acestora un pariu: ,,- Ne batem, spunea el! Dacă vreunul mă bate pe mine, îi dau o ladă de bere! Dacă eu îl bat pe el, este obligat să vină duminică la biserică, la slujbă!" Când auzeau că e vorba de o ladă de bere, amatorii ședeau la rând să se bată. Pentru fiecare era suficient unul, maximum doi pumni și preotul îl culca la podea. Din momentul acela a avut întotdeauna biserica plină de ,,credincioși". ☺ ,,- Tată, tu te-ai însurat la biserică sau la primărie?" ,,- La beție, fiul meu!" ☺ ,,- Care mai e situația în România?" ,,- Mulțumim lui Dumnezeu! De bine de rău, avem pe cine înjura!" ☺ Dacă îți spune cineva, că s-a îmbogățit prin muncă, întreabă-l:,, - Prin munca cui...?"

*

Filme

Luni, 21 nov., ora 17, în biserica de la Malovăț și luni, 28 nov., ora 17, în biserica de la Bârda, va rula filmul **SFÂNTUL CIPRIAN ȘI IUSTINA.** Se merită efortul de-a veni să le vedeți! Vă așteptăm!

*

Botezuri. Cununii. Înmormântări

În ziua de 22 oct. am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Rochian Erika-Maria,** fiica **Domnului Rochian Dumitru – Daniel** și a **Doamnei Rochian Janira-Liliana** din Tr. Severin; în ziua de 29 oct. pentru **Mema Andrei-Cătălin**, fiul **Domnului Mema Cătălin-Claudiu** și al **Doamnei Mema Loredana** din Tr. Severin. Să le trăiască! În ziua de 22 oct. am oficiat Taina Sfintei Cununii pentru **Domnul Rochian Dumitru-Daniel** și **Doamna Mazilu Janira-Liliana** din Tr. Severin. Dumnezeu să le ajute! În ziua de 18 oct. am oficiat

slujba înmormântării pentru **Tănase Dumitru** (64 ani) din Malovăț; în ziua de 22 oct. pentru **Sfetcu Nicolae**(87 ani) din Bârda; în ziua de 28 oct. pentru **Șeitan Nicolae**(63 ani) din Bârda. Dumnezeu să-i ierte!

*

Program

În luna Noiembrie avem următorul program de slujbe: **5 Nov.**(Malovăț-Bârda); **6 Nov**.(Malovăț); **8 Nov**.(pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **12 Nov**.(Malovăț-Bârda); **13 Nov**.(Bârda); **19 Nov.**(Malovăț-Bârda); **20 Nov**. (Malovăț); **21 Nov**.(pomeniri la Malovăț, la ora 13; la Bârda, la ora 14); **26 Nov.**(Malovăț-Bârda); **27 Nov.**(Bârda); **30 Nov.** (Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@ gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2016), nr. 337(1 –15 Noiembrie)

Dragii mei enoriași!

Țărână, Țară și Țăran!

Trei cuvinte intrate de veacuri în limba română, care au aceeași rădăcină și ne duc la aceleași izvoare ale neamului.

Țărâna este stratul superior al solului, în care semănăm semințele celor mai diferite plante necesare existeței noastre. O săpăm, o arăm, o mărunțim, o prășim, o întoarcem pe toate fețele și stoarcem din ea, cu timp și fără timp, toată vlaga pământului. Din ea ne luăm energia vitală, hrana trupurilor noastre, hrana animalelor de tot felul. Din ea răsar iarba și legumele, cerealele, florile, pomii, copacii și bucuriile belșugului. Din ea ne-a zidit Dumnezeu strămoșii. În ea s-au jucat copiii și ea le-a mângâiat picioarele desculțe și mânuțele plăpânde. Pe ea au sărutat-o de nenumărate ori moșii și strămoșii noștri, fiindcă au iubit-o, cel mai adesea, mai presus decât pe viața lor. Pe ea au apărat-o cu prețul vieții în războaie, ca să nu le-o răpească barbarii și s-o poată lăsa drept moștenire copiilor și urmașilor urmașilor lor. Țărâna e frământată, precum pânea în covată, cu lacrimi și cu sânge de generațiile de dinaintea noastră. Ea a fost ca un altar de jertfă, pe care părinții noștri au ars iubirea și speranța lor, când au înălțat rugăciuni către Atoatefăcătorul, ca să se îndepărteze de la hotarele lor vrăjmașii, ciuma, holera, furtunile, puhoaiele și pustiul. Când au fost nevoiți să-și ia lumea în cap și să plece

peste mări și țări, românii nu au uitat să-și ia din grădina copilăriei o mână de țărână, pe care să le-o așeze pe piept „când o fi să fie", ca să o simtă ca pe o mângâiere a mamei, ca pe o învelitoare a inimii lor. Cu țărâna s-au înfrățit a doua oară, când le-a bătut ceasul veșniciei, când „și-au plecat fruntea în țărână". Ea a fost pecetea plecării noastre din această lume pe alte tărâmuri, când toate nimicurile acestei vieți și acestei lumi rămân în urma noastră: *„Poți zidi o lume-ntreagă, poți s-o sfarămi…, orice-ai spune,/ Peste toate o lopată de țărână se depune!"*(M. Eminescu). Praf și țărână rămâne din toate zbaterile, din toate ambițiile, certurile, luptele, mărimurile și bogățiile noastre. Țărâna ne învelește ca o plapumă până la învierea cea de obște. Toată dragostea și recunoștința celor rămași în urmă se rezumă la un salut șoptit printre suspine: *„Fie-ți țărâna ușoară!" „Trupul tău ce-a fost țărână, în țărână s-o preface*!"(V. Alecsandri).

Noi, românii, suntem oameni ai țărânii, oameni ai pământului, ai locului. Aici ne-am zămislit ca popor cu mii de ani în urmă, nu suntem venetici, nu suntem nomazi, nu putem fi indiferenți față de pământul pe care ni l-a dat Dumnezeu să trăim pe el și să ne-mplinim menirea noastră ca popor în lume.

Țara este un teritoriu pe care trăiește și se dezvoltă un popor, teritoriul pe care l-a dat Dumnezeu acelui popor. Țara fără popor e un pustiu; poporul fără o țară e o gloată, o adunătură de lume, un popor de nomazi, de călători, de căutători, un popor al căruțelor, un popor de aventurieri. Țara este țărâna hotărnicită, lucrată și apărată, frământată cu sânge și cu lacrimi. Țara este bunul cel mai de preț al unui popor, matricea existenței sale, locul unde își naște și își crește pruncii, unde își trăiește iubirile, unde își împlinește rostul istoric pentru care există în lume. Țara este spațiul în care poporul își vorbește limba, își rostește rugăciunile și doinele,

își joacă dansurile, își plânge bucuriile și durerile, își clădește idealurile. Țara este buletinul de identitate al unui neam; este icoana sfântă a sufletului acelui neam. Ea nu se târguiește, nu se vânde, nu se batjocorește. Țara se clădește cu fiecare prunc născut, cu fiecare cuvânt învățat, cu fiecare cântec, cu fiecare piatră zidită, cu fiecare spic de grâu, cu fiecare poezie, cu fiecare sfat înțelept. Se apără cu prețul vieții. …..

Cetățile și mai ales orașele au apărut târziu în viața popoarelor. Organizarea de bază a fost și a rămas prin veacuri satul. Până astăzi satul se identifică cu țara. Lucrurile sunt clare: te duci la oraș sau la țară, adică la sat. N-am auzit pe nimeni spunând că se duce „la țară", când mergea spre oraș. Omul zilelor noastre este conștient că în lumea satelor se mai găsește Țara, viața adevărată, românească, autentică. Aici încă mai găsește buna-cuviință românească, limba curată, muzica populară, horele străbune, portul tradițional, obiceiurile noastre, credința în Dumnezeu. Aici mai găsește dragostea de Țară adevărată, patriotismul sincer. Aici mai găsește țărani care plâng când văd că țara se zvârcolește sub colții hămesiți ai celor ce îi smulg bogățiile solului și subsolului. Aici mai găsești țărani, care sunt convinși că fiecare neam are un rost în istorie, că Dumnezeu i-a dat fiecărui om și fiecărui popor zestrea de care are nevoie să existe. Se minunează toți, când văd cu câte bogății ne-a blagoslovit Dumnezeu și se aruncă orbește să prindă ce-o prinde din ele. Singur țăranul înțelege adevărul: neamul românesc nu este trimis în lume de Dumnezeu pentru o zi, ci pentru o veșnicie și tocmai de aceea i-a dat Dumnezeu zestre să-i ajungă până la sfârșitul veacurilor. Prea mult L-au iubit părinții, moșii și strămoșii noștri, prea mulți sfinți a rodit neamul acesta, țărâna aceasta carpato-dunăreană, Grădina Maicii Domnului.

Au înțeles străinii, că țăranii sunt cei mai vajnici apărători ai țărânii, ai Țării și de aceea s-au opintit să-i desființeze. Unii i-au atras spre orașe, spre industrie, spre munca salariată; alții i-au îndemnat să plece peste mări și țări, ca să câștige o pâine mai bună. Alții i-au făcut ,,fermieri", ori i-au ademenit cu bani să-și vândă țărâna, pământul strămoșesc. Și au găsit, din păcate, destui din aceștia. Astăzi peste 40% din țărâna cea mai roditoare a câmpiilor noastre este vândută la străini. Cernoziomul Bărăganului, al câmpiilor bănățene și al altor locuri care, cu ani în urmă erau ,,grânarul Europei", astăzi este al străinilor. Pământurile noatre rămân nemuncite, fiindcă tineterul e departe, populația satelor îmbătrânită, agricultura nerentabilă. Ne-au îndopat stăinii cu tot felul de chimicale, cu tot felul de legume și fructe intoxicate de otrăvuri, la prețuri derizorii, care ne-au pus pe butuci producția noastră.

Se atentează la instituții fundamentale ale neamului, precum Familia, Biserica, Armata și pe mulți oameni politici i-am auzit apărându-le, mai cu seamă în campaniile electorale. N-am auzit pe nici unul apărând Țărâna, Țara și Țăranul, acești piloni ai statului român!

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea împărăției**, mai spicuim un fragment:

,,DESTINUL TALANŢILOR. Dacă rămânem înţeleşi despre faptul că în fiecare ins ce vine în lume, Dumnezeu ascunde un gând al Său, un plan pe care-1 urmăreşte între oameni, şi, potrivit cu el, tocmirea celui ce vine capătă însuşirile de a-1 putea îndeplini, ne aflăm în raza unei mari taine.

Dumnezeu ocârmuieşte lucrurile în multe feluri. Dintre aceste multe feluri alegem două spre tălmăcire: cârmuirea cea

peste ştirea şi putinţa minţii omeneşti, cârmuirea prin simpla atotputernicie a voinţei Sale. Iar a doua e ocârmuirea la care leagă şi slujirea omenească, ocârmuirea atârnătoare de om, iubitoare de om, hotărâtoare de om. Adică libertatea lui Dumnezeu tăcută, din iubire, atârnătoare de libertatea omului.

Astfel de libertate însă nu are decât dreptul, fiindcă el a câştigat iubirea lui Dumnezeu. Păcătosul e rob păcatului, n-~~are voinţă liberă. Ceea ce~~ i se pare lui libertate e un dezechilibru în creaţiunea lui Dumnezeu. Drept aceea, pe când dreptul cunoaşte un Dumnezeu personal, plin de iubire şi apropiat oamenilor, păcătosul simte un Dumnezeu aspru, ascuns, amenințător, atotputernic şi tare departe. Dar sunt păcătoşi cu totul vrăjmaşi lui Dumnezeu, care nici nu îngăduie să li se zică păcătoşi. Aceştia nu sunt împreună lucrători cu Dumnezeu. Peste lucrul lor trebuie să vină corecturi divine. Aşa se face că simţim un Dumnezeu atotputernic, care restabileşte, peste voinţele oamenilor, echilibrul creaţiei şi echilibrul vieţii, stricat de fărădelegile oamenilor. Acţiunea aceasta a lui Dumnezeu, prin care constrânge faptele oamenilor cu urmările lor, o numim ispăşire. Ispăşirea e un chip de veghe a lui Dumnezeu în destinul insului şi în destinul neamurilor. Dar cu toate că răul se pedepseşte prin sine însuşi, iubirea divină dă totuşi putinţă de ieşire din înfundătura răutăţii ce se pedepseşte pe sine însăşi: de se va găsi cineva să stea bun pentru fraţii săi înaintea lui Dumnezeu. Aceştia, prevăzuţi de Dumnezeu cu slujba aceasta încă mai înainte de-a se naşte şi trimişi să o împlinească, sunt slugile Sale, cărora le-a dat avuţia Sa pe mână(...). Talanţii sunt talentele: înzestrări cu daruri, misiuni, slujbe duhovniceşti şi slujiri cetăţeneşti; meşteşugul artelor; meşteşugul ştiinţei, a oricărei ştiinţe, darul chivernisirii avuţiei; pe scurt, valorile culturii: valoarea morală, politică, teoretică (ştiinţa), estetică,

economică şi religioasă. Iar slujitorii sunt oamenii înzestraţi cu toate aceste valori sau talente.

Şi, fără vorbă, s-ar pricepe, din felul cum e pusă problema, că toate valorile, talentele, ar trebui să se negustorească între oameni, în favoarea lui Dumnezeu, căci precum este o ierarhie a valorilor, tot aşa este un Ierarh al lor. Dar, zice parabola, că unii din talentaţi, n-au vrut să-1 recunoască de stăpân, 80% au făcut rebeliune împotriva Stăpânului averii. Aceştia sunt cei ce socotesc că sunt ale lor darurile date de Dumnezeu. Ei se umflă cu părerea de sine, îşi afumă mintea cu mândria şi scot afară pe Dumnezeu din negustoria lor. Toată zdroaba lor e egală cu îngroparea talantului în pământ. A nu lucra cu valorile, în sensul în care le-a rostuit Dumnezeu, înseamnă a ieşi din ierarhie şi a face anarhie. Deci 20% petrec în ierarhie şi 80% în anarhie: exact situaţia a 20 de oi în mijlocul a 80 de lupi.

Dar minunea lui Dumnezeu e că oile biruie lupii! Avem mărturie istoria creştinismului. Când puterii politice, în persoana împăratului din Roma sau Bizanţ, i se suia mândria luciferică la minte, pretindea poporului, nu numai supunere, ci şi închinare. Se făcea pe sine zeu, îşi comanda statuie, o ducea la Panteon şi cerea lumii închinare. Creştinii însă nu se închinau la idoli. Zeul împărat se ciocnea astfel de Dumnezeul creştinilor, şi, fiindcă nu-L putea înlătura din cale, ucidea pe creştini fără judecată, îi ardea de vii, îi răstignea pe cruce; creştinii, fără să aibă vreo vină, cu răbdarea lor, scoteau din minţi pe zeul mincinos. Se întâmpla vreo nenorocire ? Creştinii sunt de vină! Nu plouă, creştinii sunt de vină; ieşeau apele, creştinii sunt de vină; încolţeau barbarii imperiul, creştinii sunt de vină, - creştinii la lei!...

Iată valorile în conflict: puterea politică, umflată de trufie. înfingând ghearele în grumazul smereniei, şi, totuşi, s-a văzut, trufia căzând frântă în faţa smereniei.

Pavel învăţa pe creştini. ,,Supuneţi-vă stăpânirii, căci nu este stăpânire, fără numai de la Dumnezeu; iar cele ce sunt, de Dumnezeu sunt rânduite."

Năravul ghearelor e cu rădăcini bătrâne. În istoria Egiptului, câtă vreme faraonii respectau religia, dinastiile lor dăinuiau multe mii de ani. De îndată ce şi-au ridicat mâna asupra preoţilor, s-a isprăvit cu ei; templele şi-au închis luminile ştiinţei, piramidele au rămas monumente ale morţii şi dinastiile s-au stins. Unul dintre faraoni sfârşeşte cu toată oastea în fundul Mării Roşii.

Dezechilibrul mintal al trufiei a contaminat aproape toate valorile şi le-a pus în conflict. În valoarea politică trufia stârneşte tirania, terorismul, dictatura; în religie, inchiziţia, despotismul, protestantismul; în ştiinţă şi economie, materialismul; în artă, senzualismul; în toate a băgat anarhia faţă de Dumnezeu, Ierarhul lor de drept. Deci, ce vor zice, când li se va cere socoteală?"

*

File de jurnal – 8 dec. 1981(III)

,,Pe 5 dec. a început la Severin cel de-al IV-lea simpozion interjudeţean de istorie. Am participat cu trei comunicări: ***Fond și formă în studiul istoric după concepția lui Nicolae Bălcescu, Satul Bârda în sec. al XIX-lea*** *și* ***Atestări documentare cu privire la localitățile județului Mehedinți.***

Am întârziat la ședința de deschidere. Vorbise Dl. Iulian Ploştinaru și Doamna Elena Catrina. Deschiderea a avut loc în sala mare a Bibliotecii Județene. Au prezidat Domnii Prof. Univ. I. C. Chițimia, Dr. Constantin Șerban de la Institutul ,,N. Iorga" din București și Prof. Dr. Teodor Trâpcea de la

Universitatea din Timişoara. Nu au fost nişte oratori de elită. Lucrările s-au desfăşurat destul de grăbit şi de monoton. Au fost aduşi, târâş-grăpiş, profesorii de istorie din judeţ. Foarte stângaci şi sfioşi, căutând să se ascundă unul după altul pentru a se eschiva mai uşor. Am stat lângă o profesoară şi, când a auzit că am trei comunicări, a spus revoltată: ,, - De ce nu protestaţi? Dar e posibil aşa ceva? Altora nu le-a dat niciuna, de ce să vă pună să faceţi dvs. singur trei!" Sancta simplicitas!

Domnul Mişu Davidescu, directorul Muzeului Judeţean Mehedinţi ne-a prezentat, cu multe diapozitive, tezaurul de la Hinova. Dintre preoţi au mai participat Părintele Dumitru Bălaşa de la Drăgăşani(VL) şi Părintele Gheorghe Dumitrescu - Bistriţa.

După deschiderea festivă, am venit cu Părintele Bălaşa la Bârda. A fost o vizită foarte plăcută. Părintele e un om foarte manierat. Am vizitat cu dânsul şi biserica de la Malovăţ. După-amiază au continuat lucrările. Domnul Virgil Joiţa de la Centrul de Ştiinţe Sociale din Craiova mi-a apreciat comunicarea cu N. Bălcescu. Ne-am împrietenit. Dânsul este şi secretarul de redacţie al reînfiinţatei reviste ,,Arhivele Olteniei". Mi-a cerut material. I-am promis că voi lua de la redacţia revistei ,,Studii Teologice" articolul ***Localităţi şi lăcaşuri de cult dispărute din Muntenia şi Oltenia*** *şi i-l voi da. M-a invitat la sesiunea din martie 1982 de la Craiova, ca să particip cu o comunicare legată de 1907.*

Domnul Prof. I. C. Chiţimia mi-a cerut un material de până la 8 pagini în legătură cu ***Cursul de Istoria Filozofiei*** *al lui Eufrosin Poteca, pentru a-l publica în ,,Revista de Istorie şi Teorie Literară". S-a plâns că din 1982 se vor scumpi foarte tare abonamentele. ,,- Ar trebui să nu se mai aboneze nimeni, dom'le, şi astfel, dacă s-ar opune rezistenţă, ar fi nevoiţi să scadă preţurile!" Mi-a promis că mă va invita să ţin o*

comunicare la unul din cercurile bucureştene, pe care le conduce".

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Ovidiu Mitran De Keyser** din Zoersel(Belgia): **889 lei**; **Doamna ……..** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăț: **300 lei; Domnul Prof. Virgil Sfetcu** din București, fiu al satului Bârda: **250 lei; Domnul Rolea Ion** din Tr. Severin, fiual satului Bârda: **150 lei; Doamna Nicolae Victoria** din Tr. Severin: **100 lei; Doamna Bobăiceanu Floreta** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăț: **50 lei**.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Plăți

În această perioadă am efectuat câteva cheltuieli mai mari, astfel: **9.770 lei** achitat vol. III din **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română"(1874 – 2014)** și cartea Părintelui Desrobitu; **2.250 lei** pentru excursia-pelerinaj de la Mânăstirea Prislop din 6 oct.; **1.242 lei** pâinea donată și cea vândută în luna septembrie; **1.950 lei** pâinea donată și cea vândută în luna octombrie; **740 lei** impozit; **123 lei** pentru colete; **50 lei** internetul; **50 lei** toner pentru imprimantă și altele.

La 31 oct. deficitul parohiei noastre era de **12.456,10 lei**.

*

Lucrări la cimitir

Domnul Primar Ing. Ion Michescu a ajutat încă o dată parohia noastră, trimițând beneficiarii ajutorului social din comună să facă curățenie și la cimitirul din Bârda. A ieșit o lucrare exemplară. În prezent, amândouă cimitirele sunt

adevărate modele în domeniu. Îi mulțumim cordial Domnului Primar și sperăm că se vor găsi și alte posibilități de colaborare pe viitor.

*

Filme

În seara zilei de 21 nov., în biserica din Malovăț, în prezența unui numeros public, a rulat filmul **Sfântul Ciprian și Iustina.**

Filmul ne-a prezentat momente din viața creștinilor din Imperiul Roman din vremea împăratului Dioclețian(284-305). Sfântul Ciprian a fost, în prima parte a vieții sale, vrăjitor și filozof, slujitor al zeului Apolo din Antiohia Siriei. Cu vrăjile sale și cu colaborarea diavolilor dădea avere unora, putere și funcții altora, distrugea familii și provoca dragoste nelegiuită. Iustina era fiica unui preot păgân. Cunoaște comunitatea creștină din localitatea sa natală și se botează. Își convinge până la urmă și părinții să se boteze și să rupă legăturile cu religia păgână. La vrăjitorul Ciprian apelează un tânăr bogat, care se îndrăgostise de Iustina. Îi cere lui Ciprian, în schimbul unei mari sume de bani, s-o determine pe Iustina să-l iubească și să se căsătorească cu el. Toate vrăjile lui Ciprian și toate lucrările celor mai puternici diavoli ai iadului rămân neputincioase și pier ca fumul în fața Iustinei, care nu uita niciodată să se închine când ieșea din casă, să se roage în permanență lui Dumnezeu. Uimit de puterea Iustinei în fața vrăjilor sale, Ciprian se leapădă de lucrările lui satanice, își arde toate cărțile de vrăjitorie și astrologie și o roagă pe Iustina să-l inițieze în tainele învățăturii creștine. Ajunge în scurt timp un bun teolog și un mare trăitor al vieții creștine. Aceasta determină pe creștini să-l aleagă episcop al lor. Cu puterea rugăciunilor, postului și harului arhieriei, Ciprian ajunge să facă minuni în numele Mântuitorului. Lumea venea din toate

părțile, îl căuta și-i cerea sprijinul. Autoritățile romane încep să se teamă de popularitatea de care se bucurau Ciprian și Iustina în provincia lor, se temeau că aceștia ar putea ridica poporul la răscoală. Când împăratul declanșează una dintre cele mai sângeroase persecuții împotriva creștinilor din imperiu, Ciprian și Iustina sunt printre cei dintâi vizați. În ciuda chinurilor groaznice la care sunt supuși, ei își mărturisesc cu curaj credința și apartenența la creștinism, refuză categoric să revină la păgânism. Sunt amândoi uciși mișelește, dar nu-și leapădă credința.

După ce vezi un asemenea film, nu mai îndrăznești niciodată să mai treci pragul unei vrăjitoare, înțelegi cât de puternică armă este Sfânta Cruce pentru creștini, înțelegi că și sfinții au fost oameni tot ca noi, cu păcatele și slăbiciunile lor, cu puterea lor de a lepăda omul cel vechi, supus păcatului și de a se îmbrăca în omul cel nou, de a deveni prieteni adevărați ai lui Hristos.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Oferta de carte – noiembrie,** pe situl Domnului Ben Todică, directorul postului australian de radio în limba română, 2016, 10 nov.(*http://bentodica. blogspot.ro*); ***„Scrisoare pastorală" – 336,*** în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 11 nov. 2016, ediție și on-line (*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*);în „Clipa", SUA, 14 nov. 2016, ediție on-line(*http://www.clipa.com*); în „Observatorul", Toronto(Canada), 2016, 23 nov., ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); **Doctorul Piramidon**, în „Datina", Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6770(15 nov.) p. 3; **Grozăvii sectare**, în „Datina", Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6771(16 nov.), p. 5; **Capcanele internetului**, în „Datina",

Tr. Severin, an. XXVI(2016), nr. 6771(16 nov.), p. 5; **Codrule, codruțule,** în „Națiunea”, București, 2016, 16 nov., ediție și on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro*);

*

Parohia noastră a publicat, prin Editura „Contrafort” din Craiova, cartea Părintelui Simion Desrobitu de la Bunoaica(MH), **Dumnezeu, îngeri și demoni**(72 pag.).

Părintele Simion Desrobitu este un fin observator al realității spirituale din lumea prin care călătorește. Având o cultură tehnică și una teologică, încearcă să înțeleagă și să interpreteze fenomenele observate prin prismă interdisciplinară, devenind prin aceasta cu atât mai credibil. Își explică sieși, dar prin aceasta le explică altora, în primul rând enoriașilor și cititorilor săi. Dinacest proces de cunoaștere rezultă o întărire în credință.

*

Zâmbete

☺„- Acuzat, eşti condamnat la 45 de ani de închisoare!” „- Dar, domnule judecător, nu cred că mai traiesc atât!” „- Fă şi tu cât poţi!” ☺ În ora de religie, preotul îl întreabă pe Bulă: „- Ce trebuie să faceţi prima dată, ca să vi se ierte păcatele?” „- Să păcătuim, domn' părinte...!” ☺ „Trebuie să fiți cu ochii pe dușman tot timpul!... Ce te holbezi așa la mine, soldat!?....” ☺Din catrenele lui Păstorel Teodoreanu: *„Cine-i mare, dă din mână şi-are 4 la română?/ Cine-i la academie şi-are 4 la chimie?/ Cine-n ţară este tare şi-are 4 la purtare?/ Toate trei de le ghiceşti, 20 de ani primeşti!”* ☺ Pe crucea de la mormântul lui Păstorel Teodoreanu scrie: *„Aici zace Păstorel,/ Veşnic şi nemângâiat,/ Că e prima dată mort,/ Fără ca să fie beat.../”*

*

Inspecții

În ziua de 12 Nov. **Părintele Protopop Ionuț Semenescu-Blidaru,** împreună cu secretarul protoieriei, **Părintele Merișanu,** au inspectat parohia noastră în toate domeniile de activitate: pastoral-misionară, economică, culturală, administrativă. Ne-au cerut să scoatem imediat din biserici florile artificiale care împodobeau icoanele, fiindcă pot fi adevărat combustibil într-un nedorit incendiu; ne-au cerut să urgentăm cadastrarea terenurilor bisericii și înscrierea în cartea funciară. În rest, toate au fost bune.

*

Înmormântări

În ziua de 1 nov. am oficiat slujba înmormântării pentru **Curea Maria**(92 ani) din Bârda, iar în ziua de 5 nov. pentru **Nistor Maria**(92 ani) din Malovăț. Dumnezeu să le ierte!

*

Program

În cursul lunii decembrie avem următorul program de slujbe: **3 Dec.** (Malovăț-Bârda); **4 Dec.**(Malovăț); **6 Dec.** (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12,30); **10 Dec**. (Malovăț-Bârda); **11 Dec.** (Bârda); **17 Dec.** (spovedit și împărtășit în Bârda, la biserică și în sat); **18 Dec.** (Malovăț); **19 Dec.** (spovedit și împărtășit în Malovăț, la biserică și în sat); **20, 21, 22 Dec.**(colindul cu icoana în Malovăț); **23, 24 Dec.** (colindul cu icoana în Bârda); **25 Dec.** (Bârda); **26 Dec.** (Malovăț); **27 Dec.** (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12,30). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2016), nr. 338(16 –30 Noiembrie)

Dragii mei enoriași!

Eșecuri diplomatice

Ne-a așezat Dumnezeu „*în calea tuturor răutăților*", cum ar fi spus cronicarul. Mereu între mari coloși, între mari imperii, care de care mai hămesite, gata să ne înghită hulpave, ca să-și astâmpere pofta de „pământ și apă", gata să ne târguie ca pe dobitoace-n iarmaroc. Rânduiala lui Dumnezeu, istețimea minții diplomaților noștri, ascuțimea săbiilor armatei române, puterea rugăciunilor, strălucirea aurului, toate acestea și altele asemenea au făcut ca cismele mai-marilor zilei să nu ne strivească. Ne-am strecurat cum am putut printre dușmani, printre stânci și mărăcini, printre fulgere și trăsnete, printre bombe și obuze și am tot urcat pe Golgota istoriei noastre de câteva mii de ani. Ne-au udat și ploile, și lacrimile, și sângele, au trecut peste noi toate vijeliile, toate hulele și valurile, toate veacurile cu ale lor bune și rele. Am știut întotdeauna că acolo, sus, este un Dumnezeu ocrotitor, Care veghează și nu ne lasă ai nimănui sau la cheremul dușmanului. Am știut că tot și toate au un rost, o menire, că nimic nu e la voia întâmplării. Am știut întotdeauna, că „*apa trece, pietrele rămân!*"

Au fost și eșecuri și de câteva mi-am amintit de curând, când diplomația noastră a dat greș.

Marele rege Burebista stăpânea o bună parte a Europei din vremea sa. Îi unise pe daci într-un singur regat mare și

puternic, de care se temeau dușmanii. Când era în culmea gloriei, s-a amestecat în lupta pentru putere dintre Cezar și Pompei. N-a fost inspirat și l-a susținut pe Pompei, care a fost învins. Atunci Burebista și-a făcut din Cezar și din toți succesorii acestuia dușmani de moarte, care nu s-au lăsat, până au îngenuncheat Dacia.

Mircea cel Bătrân se încununase domn al românilor de la munte până la mare, din Banat până-n Dobrogea. Își alcătuise o oaste vitează și bine instruită, gata să țină piept puhoaielor turcești din sud, hoardelor tătare de la răsărit, aventurierilor unguri de la nord. Când era și el în culmea gloriei, s-a amestecat în lupta pentru putere dintre frații Musa și Mustafa Celebi, pe de o parte, și Baiazid, pe de altă parte, sprijinind pe cei dintâi. N-a fost inspirat nici el, fiindcă sultan a ajuns Baiazid și a trebuit să curgă mult sânge la Rovine și nu numai, ca să-i stâmpere acestuia mânia și dorința de răzbunare!

Nicolae Ceaușescu era în culmea gloriei sale, un adevărat răsfățat al istoriei. Țara avea relații diplomatice și economice cu aproape toate statele lumii, lagărul socialist îl socotea drept „copilul rebel"; lumea capitalistă îl socotea începutul sfârșitului unui sistem fără perspective de viitor; economia „duduia din plin", poporul mai spera într-o zi de mâine. S-a amestecat în lupta pentru putere de la Kremlin, l-a catalogat pe Andropov ca cel mai nepotrivit succesor al lui Brejnev. N-a fost inspirat, căci Andropov a ieșit „țar" la Moscova și prima lui grijă a fost să-i semneze sentința lui Ceaușescu!

Au avut loc recent alegerile prezidențiale în Statele Unite. Țară prietenă, aliat de nădejde. Rămăseseră doi candidați în cursă: Doamna Clinton și Domnul Trump. Toată clasa politică românească, toată presa românească, video, audio, scrisă, au ridicat-o în slăvi pe Doamna Clinton și l-au bălăcărit pe Domnul Trump. Nu știai ce să mai crezi despre americani: cum

e posibil ca să susțină ei un om atât de deocheat, de famat, de nepotrivit pentru o asemenea funcție?! Ai noștri erau convinși, de la mic la mare, că Doamna Clinton va fi viitorul președinte. N-am fost inspirați! Mai târziu, după votul final, am aflat adevărul: ieșise la vot, cu mic cu mare, America profundă, America conservatoare, care voia să-și apere valorile fundamentale și în primul rând familia și statul. Domnul Trump era omul cu credință și respect de cele sfinte, care așeza la locul ce li se cuvenea minoritățile sexuale, nu se lăsa intimidat de acestea; își propunea să pună ordine în degringolada imigrărilor, să restabilească pacea în lume și multe altele, care ne întăresc convingerea că lucrarea răului poate fi zăgăzuită, că vine vremea când și Binele va avea un cuvânt de spus în lumea aceasta. Mai târziu am aflat, că Doamna Clinton era adepta libertății fără limite în tot și în toate, care ar fi subminat definitiv instituțiile fundamentale ale statului și inclusiv statul. Și, cum politica americanilor este port-drapelul politicii mondiale, valul acesta ne-ar fi acoperit și pe noi! Vom vedea urmările!

Ce să facem pe viitor, ca să nu mai avem alte eșecuri de genul acesta? Să ne vedem de treaba noastră și de noi înșine, să nu ne amestecăm unde nu ne fierbe oala. Să avem ca puncte de reper, în politica noastră internă și externă, principiile sănătoase ale Sfintei Scripturi. Ele să ne fie baza, pe care să ne clădim legislația, viața, relațiile sociale, internaționale, economia. Să fim convinși că ce e val ca valul trece, că apa trece, pietrele rămân, că toate sunt cu știrea și cu voia lui Dumnezeu spre pedeapsa, încercarea sau întărirea noastră. Să fim convinși că neamul acesta al nostru are o misiune în istorie, în lume, pe care Dumnezeu i-a dat-o și de care îl va trage la răspundere. Să nu ne batem joc de valorile sfinte, precum viața, omul, credința, familia, patria. Să fim convinși că puterea și

reazimul nostru, cârmuitorul și ocrotitorul nostru adevărat este Dumnezeu, iar toate celelalte există și lucrează numai atât cât El le permite. Așa vom birui pe mai departe în istorie!

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea împărăției,** mai spicuim un fragment:

,,VEDEREA PRIN VĂL. Să nu se creadă îngust, că dreptul apare numai în religie. Dreptul poate să se arate în oricare dintre valorile sau talanţii lui Dumnezeu. Dacă însă abia apare în religie, asta se datoreşte faptului că abia aci se mai ştie ceva despre atârnarea omului de Dumnezeu. Deci, purtătorul oricărei valori, dacă va ajunge la cunoştinţa atârnării sale de Dumnezeu, va ajunge drept. Dreptul e omul lui Dumnezeu, ori de poartă slujba preotului, ori pe-a împăratului, ori pe-a învăţatului, ori pe-a artistului, ori pe-a vistiernicului, ori pe-a bogatului, ori pe-a săracului. Un singur lucru i se cere pentru aceasta: să se cunoască pe sine ca avându-şi obârşia spirituală şi toată înzestrarea de la Dumnezeu. Sunt mulţi drepţi, care nici nu ştiu despre ei că sunt drepţi. Pentru ei neştiinţa e o mare acoperire de primejdii, şi anume, primejdia căderii în mândrie a celor conştienţi de virtutea lor. În sfânta lor neştiinţă, ei sunt simpli ca florile, nu ştiu nimic despre frumuseţea lor. Pentru cei ce însă au o răspundere între oameni, e neapărat de trebuinţă să-şi cunoască atârnarea lor de Dumnezeu şi Lui să-I întoarcă cinstea şi slujba, pe care le au între oameni.

Tot ceea ce împiedică această situaţie normală e vălul de pe minte, e zidul, despărţitor de Dumnezeu, al păcatului. Dumnezeu pe toţi îi trimite înzestraţi şi în stare să fie drepţi. Dar, trecând ei prin poarta naşterii pământeşti, iau în spate poveri părinteşti, care-i spetesc şi-i încovoaie spre pământ. Pe

urmă, slăbiţi de osteneala vieţii şi de mediul înconjurător, greu se vor decide să reprezinte cauza lui Dumnezeu. ,,Înainte de-a te urzi în pântece..., te-am sfinţit şi te-am rânduit prooroc pentru popoare", zice Dumnezeu lui Ieremia, care se cam lepăda de slujba de prooroc. Iona s-a lepădat mult şi bine, Petru s-a lepădat; împăraţi s-au lepădat, preoţi s-au lepădat. Se vede că e un risc al vieţii de-a te ţine de Dumnezeu. E o ciudată ruşine de oameni în a te face mai bun. Iar îndrăzneala de-a sluji lui Dumnezeu şi a-i îndemna şi pe ei să-L slujească, de cele mai multe ori, te pune în primejdie cu oamenii. E frica oii de lup. Dar dacă şi Iisus s-ar fi înfricoşat de oameni şi de iad, ce s-ar fi ales de nădejdea noastră ? Taina lui Iisus era că în trupul Lui se ascundea Dumnezeu; iar taina noastră, a creştinilor, e că în făptura noastră se ascunde Hristos. Aci e minunea, că oile biruie lupii, oricât de mare le-ar fi haita. Spre a vedea cu ochii o minune ca aceasta, nu e decât o singură cale de urmat: viaţa curată, - potrivită cu firea -, care ajută şi oamenilor, şi-I ajută şi lui Dumnezeu, ca să ne poată ajuta. Nu-i alt chip obişnuit de-a surpa zidul şi de-a subţia vălul ce desparte pe oameni de Dumnezeu şi bagă haosul în zidire. Căci păcatul desfrâului şi a toată fărădelegea întârzie sau face cu neputinţă arătarea şi desăvârşirea vieţii lui Hristos în noi. Că numai de se va arăta viaţa lui Hristos în noi, vom cunoaşte ţinta spre care trebuie să tindem şi ne vom înţelege rostul pe pământ.

În copiii veniţi dintr-o vieţuire curată a căsătoriei, precumpănesc înclinările bune şi nu-i biruie împrejurările rele ale mediului, ce eventual l-ar găsi şi, poate că, chiar împotriva acestui mediu sunt rânduiţi. Ei sunt de mici mai străvezii pentru Dumnezeu şi prin aceasta se vede că au chemare să-I fie ucenici, iar, dacă vremea le-o va cere, îi vor fi şi mucenici. Un bărbat de ştiinţă, care mărturiseşte în mediul său pe

Dumnezeu, adeseori e mucenic; un conducător de neamuri, dacă se declară atârnător de Dumnezeu, de asemenea e mucenic, ca şi cum atârnarea de Dumnezeu ar fi o mare slăbiciune şi vinovăţie. Şi aşa păţesc pe rând toţi dăruiţii lui Dumnezeu, când nu se învoiesc la sfatul lumii, să tâlhărească pe Dumnezeu de darul ce li-1 dăduse spre tot lucrul bun, ce au să-1 împlinească în lume. Cu cât ,,vălul" ţesut din păcate şi aşternut peste ochiul conştiinţei e mai subţire, cu atât cei dăruiţi află mai repede cine sunt şi ce trimitere au de la Dumnezeu. Iisus, ca om adevărat, n-avea nici un văl despărţitor, încât la 12 ani spunea dreptului Iosif şi Sfintei Fecioare, cu aerul cel mai natural cu putinţă: ,,N-aţi ştiut că în casa Tatălui Meu mi se cade să fiu?" Era în templul din Ierusalim, înconjurat de învăţătorii legii vechi, întrebându-i şi răspunzându-le din Scripturi.

Deci, sfinţii, drepţii prin excelenţă, pe măsura credinţei şi a curăţiei lor moştenită din părinţi şi sporită cu propria lor osteneală, sunt o cuvântare vie, pentru că au într-înşii pe Dumnezeu-Cuvântul, Cel ce strigă printr-înşii voia Sa către ceilalţi oameni. În jurul acestora se întăreşte şi se întinde credinţa şi mulţi se mântuiesc. Prin ei se potoleşte anarhia, prin ei se restabileşte echilibrul şi armonia şi prin ei şi ceilalţi întrevăd pe Dumnezeu. Sfinţenia e tocmai această transparenţă a lui Dumnezeu în făptura Sa, prietenia aceea de mare cuviinţă a sufletului cu Tatăl său, singura situaţie normală şi de la sine înţeleasă a omului."

*

Ajutoare și donații

Încheiem anul 2016, în ceea ce privește situația financiară. Mulțumim lui Dumnezeu și credincioșilor din parohie și din afara parohiei, care ne-au ajutat așa cum au putut dânșii să supraviețuim sub aspect economic și să desfășurăm bruma de

activități misionare, pastorale și culturale. De la bun început, reamintim că în parohia noastră nu a fost prestabilită o sumă fixă pentru contribuția de cult. Am respectat principiul: fiecare dacă vrea și cât vrea. Indiferent dacă a achitat sau nu ceva pentru contribuția de cult, preotul a stat la dispoziția tuturor 365 zile pe an, 24 ore pe zi, iar serviciile religioase au fost gratuite pentru toți. Drept urmare, la sfârșitul acestui an financiar, constatăm că **în Malovăț 94,12%,** iar **în Bârda 93,47%** dintre familii au achitat ceva pentru contribuția de cult. La **nivel de parohie, au achitat 93,92%.** E un procent excepțional. Cea mai mică contribuție achitată a fost de **3 lei**, iar cea mai mare de **515 lei**. Pe **locul I**, în satul Malovăț, s-a situat și anul acesta **Doamna Ionașcu Maria**, cu **515 lei**. În Bârda, pe **locul I** s-a situat **Domnul Horodnic Tudor**, cu **260 lei**. Așadar, și la nivel de parohie, fruntaș rămâne tot **Doamna Ionașcu Maria.** Și când te gândești că dânsa e în vârstă, văduvă și țintuită la pat de mulți ani de o boală necruțătoare, iar alți „buni" enoriași ai noștri sunt oameni sănătoși, cu stare materială excepțională și n-au achitat nici măcar un leu…! Orice comentariu e de prisos! Dintre fiii parohiei din afara parohiei, pe **locul I** s-a situat și anul acesta regretata **Doamnă Lucreția Omir** din București, cu **800 lei.** Dintre credincioșii din afara parohiei, străini de parohie, pe **locul I** s-a situat **Părintele Protopop Prof. Dr. Ioan Dură** din Bruxelles (Belgia), cu **4.722 lei**.

Mulțumiri cordiale adresăm tuturor credincioșilor din afara parohiei, fie că au avut sau nu vreo legătură cu parohia noastră, care ne-au ajutat cum au putut, constituindu-se ca o a doua parohie! Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

Menționăm mai jos fruntașii din parohie și din afara parohiei. Le cerem tuturor iertare că, din lipsă de spațiu, nu putem să menționăm lângă numele fiecăruia calificativul de

„Domn” sau „Doamnă”, dar dânșii sunt, cu prisosință, Domni și Doamne. Așadar, avem:

Contribuții de cult:

a) ***în Malovăț:*** **I. Ionașcu Maria: 515 lei**; **II.** Paicu Domnica și Nistor Vasile: câte **370 lei; III**. Borugă Ion și Baltac Lida: câte **250 lei; IV.** Popescu Mihai: **230 lei; V.** Meilă Nicolae: **210 lei; VI**. Michescu I. Ion(Primarul): **200 lei; VII**. Manolea Elisabeta și Surugiu Mihai(fostul primar): câte **170 lei; VIII**. Crumpei Gheorghe și Teșilă Elisabeta: câte **165 lei; IX.** Bobiț Gheorghe, Ungureanu Constantin și Coman Vasile: câte **160 lei; X.** Tănase-Osiac Dumitru: **155 lei; XI.** Tărăbâc Bebe: **150 lei; XII.** Ștefu Gheorghe, Crăciunescu Tică, Popescu Goriță și Munteanu Nicu: câte **130 lei; XIII.** Surugiu Eugenia, Ungureanu Gheorghe, Ghilerdea Sevastian și Oproiu Petre: câte **150 lei; XIV.** Cernea Mihăiță: **125 lei; XV**. Vișan Sevastița, Mănescu Ion, Paicu Măriuța, Manolea Nicolae, Ionașcu Ștefan, Tărăbâc Grigore, Vasilescu Petre, Dima Vasile, Nistor Maria, Crașoveanu Valeriu și Glavan Pompiliu: câte **120 lei; XVI.** Căprioru Gheorghe, Ungureanu Dumitru, Popescu Gheorghe, Bucică Bebe și Dragotă Nicolița: câte **115 lei; XVII.** Bazavan Dumitru, Pereanu Viorel, Surugiu N. Ion, Chiriță Toni, Popescu Marga, Răchiunoiu Gheorghe, Ciurel D. Dumitru, Michescu Ion, Paicu Nicolae și Munteanu Iorgu: câte **110 lei; XVIII.** Boncioc Elena, Cioabă Margareta, Băleanu Petre, Drăghici Ionuț-Alexandru, Nistor Ion, Cojocariu Titu, Baltac Guța, Oprișan Sever: **105 lei; XIX.** Manolea Grigore, Bobiț Claudiu, Coman Constantin, Bazavan Claudiu, Iordache Mihai, Almichi Constantin, Munteanu Dumitru, Bazavan Gheorghe (fostul primar), Pau Claudiu, Băleanu Ioana, Baltac Alexandru, Voican Petre, Căprioru Maria, Mănescu Viorel, Mănscu Constantin, Bondoc-Ionașcu Gheorghe, Ilinca Alexandru, Mănescu Vasile, Minune Ion și Munteanu Puiu:

câte **100 lei; XX.** Ionașcu Lucreția, Meilă Iancu, Boncioc Dumitru, Almichi Ion și Cioabă Ioana: câte **80 lei; XXI**. Coman Dumitru, Voican Ion, Popescu Valentin, Bondoc Eugenia și Pereanu Constantin: câte **75 lei; XXII.** Tărăbâc Angela, Stroie Sever, Popescu Angelu, Popescu Nete, Popescu V. Ion, Pera Aurica, Ștefu Constantin, Hurduc Romeo, Nistor Elena, Ciută Romulus, Meilă Emil, Ciobanu Doru, Baltac Petre, Giurescu Lucreția, Oprișan Elena, Ciolacu Dumitru, Mănescu Vasile, Haidamac Minodora, Tătucu Grigore și Papa Vergina: câte **70 lei; XXIII.** Bobiț Gh. Gheorghe, Jianu Stela, Crețu Florina, Mateescu Mihai, Popescu Dumitru, Paicu Sabina, Tărăbâc Gheorghița, Filip Elisabeta, Bazavan Marin, Surugiu Gheorghe, Michescu Nicolae, Tărăbâc Lucian, Coman Elena, Ungureanu Florin, Glavan Constantin și Tătucu Marius: câte **65 lei; XXIV.** Vișan Dumitru, Vișan Gh. Ion, Micu Valeriu, Pirici Constantin, Berneanu Alexandra, Crăciunescu Florin, Ciobanu Ilie, Cojocariu Daniel, Pau Olimpia, Mănescu Iulius, Ciobanu Dumitru, Popescu Elena, Ciolacu-Hotăranu Claudiu, Colibășanu Dumitru, Popescu V. Constantin, Crașoveanu Stana, Crăciunescu A. Gheorghe, Ștefu Ion, Pau Daniel, Mănescu Valeria, Bondoc Alexandru, Iorgovan Viorel, Ștefan Stanciu, Guran A. Constantin, Cosma Victor, Trocan Ion, Borugă Mihai, Hurduc Floarea, Badea Ion, Bondoc Anton, Săftoiu L. Liviu, Badea Marius, Badea Constantin, Munteanu Maria și Cioabă Constantin: câte **60 lei; XXV.** Guțescu Elena, Omir Sevastian, Glavan Ion, Mateescu Liviu, Ciobanu Alexandra, Borugă Alexandru, Vișan Daniel, Crașoveanu V. Valeriu, Meilă Dumitru, Blejdea Gheorghe, Cojocariu Ilie, Oproiu Elena, Tărăbâc Valentin, Meilă Costel(I), Lupșa Dumitru, Căprioru Petre, Vișan Sevastian, Mănescu Elena, Paicu Elena, Meilă Pantelie, Sava Ion, Săftoiu Liviu, Pană Viorel, Borcilă Vasile, Pătrulescu Alin și Ciurel Valentin: câte

55 lei; XXVI. Bobiț Gh. Ion, Boncioc Constantin, Popescu V. Vasile, Mangu Constantin, Borugă Ștefan, Tărăbâc Ion, Giura Dragoș, Paicu Daniel, Oproiu Vasile, Ică-Căprioru Gheorghe, Odoleanu Valeriu, Bazavan Gheorghe(Ielești), Borcilă Ștefan, Bazavan Jana, Baltac Gheorghe, Tănase Dumitru, Mica Dorinel, Baltac Ion, Glavan Dumitru, Badea Aurel-George, Crașoveanu Marian, Hadarig Mircea, Surugiu Ionel, Surugiu Gh. Mihai, Munteanu Iancu-Sorin, Borcilă Elena(Țigăreni), Pătrulescu Petre, Bora Ion, Samfira Alexandrina, Iorgovan Constantin și Ciurel Florin: câte **50 lei;**

b) în Bârda: **I. <u>Horodnic Tudor</u>: 260 lei**; **II.** Botoșan Dumitru: **230 lei; III.** Ivașcu Vasile: **225 lei: IV.** Popescu Valeria: **220 lei; V.** Sfetcu N. Aurel: **190 lei; VI.** Șonea Floarea: **175 lei; VII**. Pană Elisabeta: **170 lei; VIII**. Mihăescu Nicolae: **150 lei; IX**. Gârbovan Nicolina: **135 lei; X.** Curea Gigi și Turlacu Emil: câte **130 lei; XI.** Dragomir Bădiță și Gârbovan Ion: câte **120 lei; XII**. Rolea Pantelie: **115 lei; XIII**. Motreanu Ilie, Luca Nica, Drăghia Tudor și Curea Anica: câte **110 lei; XIV.** Dragomir Nicolae, Rolea Ion, Ivașcu Ion, Luca Jana, Sfetcu Sorin și Rolea Marina: câte **105 lei; XV.** Anghel Nicolae, Pavel Traian, Dragomir Virginia, Cimpoeru Viorel, Anghel Domnica, Pr. Stănciulescu Alexandru, Șeitan Nicolae, Luca-Băleanu Dumitru, Gheran Pantelie, Luca Dana, Sfetcu A. Aurel, Sfetcu George, Stănciulescu Florin, Sfetcu Bebe, Sfetcu Dumitru, Bobocea Savu și Mema Ion: câte **100 lei; XVI**. Luca Ana și Mema Ștefan: câte **90 lei; XVII.** Dragomir Gheorghe: **85 lei; XVIII.** Motreanu Elena, Stănciulescu Ion, Mogonea Ion, Malescu Gheorghe, Butoi Ion, Luca Angelica și Mema Gheorghe: câte **80 lei; XIX.** Luca Ion, Luca C. Maria, Gheran Paraschiva și Rolea Constantin(I): câte **70 lei; XX.** Botoșan Elena și Duțoniu Gheorghe: câte **65 lei; XXI.** Curea Viorel, Volintiru Ana, Curea Gheorghița, Cimpoieru Tănase, Curea

Dora, Curea Petre, Luca Aristița, Luca D. Maria, Rolea George și Coman Elena: câte **60 lei; XXII**. Pâlșu Gheorghe, Mema Margareta și Tănase Maria: câte **55 lei; XXIII.** Fruntelată Mihăiță, Curea Cristi, Curea Maria, Boroancă Ilie, Luca Gheorghița, Fugașin Aurel, Roată Benonică, Ivașcu Ilie, Curea Ghiță, Luca Gica, Avram Polina, Luca Constantin, Luca Marin, Luca Sanda, Luca Radu-Vasilică, Luca Gh. Maria, Stănciulescu Maria, Duțoniu Valentin, Stănciulescu Petre, Sfetcu Doru, Cola Emilia, Bufan Dumitru, Trocan Dumitru, Stoichină Dumitru, Mema Șt. Constantin, Ivașcu Ionuț, Avram Dumitru, Stănciulescu Ștefan, Mucioniu Dumitru, Zaharescu Gheorghe , Mucioniu Ion: **50 lei;**

B. <u>Fii ai satului Malovăț din afara parohiei:</u> **I. Omir Lucreția(București): 800 lei; II.** Butoi Denisa(Londra-Anglia): **750 lei; III.** Căprioru Marius-Emanoil(Italia): **400 lei; IV.** Albulescu Maria (Tr. Severin) și Pera Nicolae(Constanța-CT): câte **300 lei; V.** Bogdan Gheorghe-Gabriel(Germania), Prof. Univ. Dr. Ionașcu Georgeta(București), Avoc. Ploștinaru Ramona (Caransebeș): câte **250 lei; VI.** Crăciunescu Codruța (Italia): **221 lei; VII.** Boncioc Mircea (Italia), Cioabă Dumitru (Germania), Popescu Mirela(Tr. Severin), Gogoașe Marian(Tr. Severin), Minune Leanca (Timișoara), Paicu Gheorghe(Tr. Severin), Ing. Teșilă Doina(Tr. Severin): câte **200 lei; VIII**. Vlădioniu Mariana(Tr. Severin): **160 lei; IX**. Săvescu Aurelia (Tr. Severin): **150 lei; X.** Căprioru Viorel (Italia) și Crumpei Petronela(Germania): câte **120 lei; XI**. Crăciunescu Costel (Italia), Crumpei Ion(Tr. Severin), Matei Eugenia(Tr. Severin), Păuleț Iancu (Balotești-MH), Pera Măriuca(Tr. Severin), Popescu Aneta(București), Popescu Constantin (București), Popescu Constantin-Iulian(Italia), Popescu Ion(Tr. Severin), Secu Cornelia(Tr. Severin), Tărăbâc Bebe (Tr. Severin) și Surugiu Gheorghe(Italia): câte **100 lei; XII.** Vasilescu Marius

(Italia): **60 lei; XIII**. Sandu Aurica(Tr. Severin): **57 lei; XIV.** Usturoi Valeriu(Tr. Severin): **55 lei; XV.** Baltac Ionuț(Franța), Bobăiceanu Floreta(Tr. Severin), Borcilă Șt. Ștefan (Tr. Severin), Cotea Doru-Daniel(Spania), Gârjoabă Daniel (Spania), Iordache Sevastița(Tr. Severin), Pera Alexandru(Tr. Severin), Col. Pera Valeriu(Tr. Severin), Toma Vasile-Florin (Motru-GJ), Turiță Laurențiu(Tr. Severin) și Bondoc Viorel(Tr. Severin): câte **50 lei;**

C. Fii ai satului Bârda din afara parohiei: **I. Fleck Maria**(Germania): **420 lei; II.** Trocan Maria(Lugoj-TM): **400 lei; III**. Sfetcu Daniel(Franța) și Sfetcu Eugen(Franța): câte **255 lei; IV.** Mema Dumitru(Balș – OT) și Prof. Sfetcu Virgil (București): câte **250 lei; V.** Stănciulescu Cristian(Germania): **210 lei; VI.** Mucioniu Ilie(Tr. Severin), Rolea Ion(Tr. Severin), Ing. Trocan Gheorghe(București) și Ing. Zăuleț Aurica(Tr. Severin): câte **200 lei; VII**. Ceontea Traian(Tr. Severin): **155 lei; VIII.** Rădulescu Gica(Italia): **150 lei; IX.** Botea Constantin (Șimian-MH), Cioloca Iosif(Timișoara), Dragomir Iulia (Timișoara), Prof. Iacov Raluca(Tr. Severin), Ile Teodor (Sânicolaul Mic-AR), Luca Atena (Tr. Severin), Mema Irinel (Tr. Severin), Motreanu Constantin(Timișoara), Pană Liviu(Tr. Severin), Rochian Tudor(Tr. Severin), Sfetcu Gheorghița (Craiova), Trocan Pantelie(Tr. Severin) și Zaharescu Margareta (Izvorul Bârzii-MH): câte **100 lei; X.** Mema Mariana(Tr. Severin): **90 lei; XI.** Rolea Titu(Schela-MH), Rolea Gh. Aurel (Schela-MH) și Stănciulescu Gheorghe (Tr. Severin): câte **60 lei; XII**. Boroancă Petrișor (Tr. Severin), Buțan Andrei (Tr. Severin), Duțoniu Ion(Tr. Severin), Luca Vasile(Tr. Severin), Mucioniu Petre(Tr. Severin), Popa Teodor(Tr. Severin), Rolea A. Aurel(Tr. Severin), Rolea Florin-Claudiu(Tr. Severin), Tănase Ștefan(Germania) și Zaharescu Mihăiță(Tr. Severin): câte **50 lei;**

D. Credincioși din afara parohiei, străini de parohie: **I. Prot. Dr. Dură Ioan(Belgia): 4.722 lei; II**. Mitran –De Keyser Ovidiu(Belgia): **2.715 lei; III**. Toncea Ioan-Cătălin (București): **1.500 lei; IV.** Bordeiașu Rodica-Ecaterina (București): **1.200 lei**(și un rând de veșminte preoțești); **V.** Caragioiu Melania(Canada): **1.018 lei; VI.** Pr. Vasilescu Gheorghe (Italia): **893 lei; VII.** Deatcu Viorica(Tr. Severin): **587 lei; VIII.** Ivanovici Florica(București): **520 lei**(un rând de veșminte preoțești și două icoane mari); **IX.** Dițu Angela (București), Enache Maria (București) și Mătuș Natalia (Timișoara): câte **500 lei; X**. Dr. Ionescu Mihaela-Aritina (Curtea de Argeș-AG): **430 lei; XI.** Miclău Ioan(Australia): **420 lei; XII**. Antonescu Mădălina(București): **370 lei; XIII**. Barbu Constantin(Brăila): **340 lei; XIV.** Freund Petruța (Germania): **260 lei; XV.** Bogdan Cosmin(Tr. Severin), Avoc. Olteanu Mariana(Caransebeș) și Soare Bogdan(București): câte **250 lei; XVI.** Sofroni Ana(Italia): **240 lei; XVII.** Balica Ana (Tr. Severin): **230 lei; XVIII.** Nicolae Victoria(Tr. Severin): **220 lei; XIX.** Burcea Florica(Spania), Nisioi Mihaela(C-lung-Moldov.- SV), Prof. Dr. Popa Mircea-Ioan(București) și Sprijan Ramona(Cluj-Napoca): câte **210 lei; XX.** Crăciunescu Valeria(C-lung-Moldov.- SV), Ing. Cudalbu Octavian(Baia-Mare-MM), Ionescu Ana-Maria(Câmpina-PH), Mocănașu Oprea(Tr. Severin), Popa Mario-Cristian (Timișoara) și Prof. Dr. Dan Romano(București): câte **200 lei; XXI**. Grădinaru Constantin(Olanda): **188 lei; XXII**. Crăciun Adriana-Doinița (Mangalia-CT): **170 lei; XXIII**. Pr. Lapuște Nicolae(Canada): **169 lei; XXIV.** Barbu Ioana(Buftea-IF) și Dr. Petruțiu Monica (Orăștie-HD): câte **160 lei; XXV.** Bora Elisabeta(Tr. Severin), Prof. Univ. Dr. Călin Ana(Galați), Dina Constantin(Tr. Severin), Paraschiv Anica(Fulga de Sus-PH), Popa Mihai(Rm. Vâlcea) și Voin Steluța(Șopotul Vechi-CS): câte **150 lei;**

XXVI. Flueraru Elena-Romelia(Brăila): **130 lei; XXVII**. Bâlgăr Anton(Tr. Severin): **128 lei; XXVIII.** Funk Mihaela (Hanau-Germania): **126 lei; XXIX.** Filip Cornelia(Tr. Severin) și Gheorghescu Anca(Canada): câte **120 lei; XXX.** Anghel George (Buzău-BZ), Cîrneci Mariana(Tr. Severin), Pr. Hogea Cătălin-Sebastian(Spania)(și alimente de Crăciun și de Paști) și Magheru Angela(Tr. Severin): câte **110 lei; XXXI.** Dumitrescu Mariana (SUA): **109 lei; XXXII**. Bojinescu Alexandru(Reșița), Bubatu Bogdan-Soare (Timișoara), Bunceanu Vasilica (Mărășești - MH), Farm. Golea Nicoleta(Tr. Severin), Ionescu Floarea (Câmpina-PH), Mihai Eugen(Săsenii Noi-BZ), Prof. Dr. Mihail Zamfira(București), Mihăilescu Raluca-Elena(Tr. Severin), Papavă Sebastian(Malarișca-MH), Scurtu Dorin(Tr. Severin), Col. Turculeanu Marin(Lugoj-TM), Verdeș Gheorghe (SUA) și Pr. Zoican Stelian(Tr. Severin): câte **100 lei; XXXIII**. Plăcintă Costache(Tr. Severin): **84 lei; XXXIV.** Bancă Dumitra(Tr. Severin): **70 lei; XXXV.** Mănescu Alexandru (București): **64 lei; XXXVI.** Mehedințu Elena(Brașov), Stoian George-Daniel(București), Trif Aurora(București), Pârvuceanu Eugenia(Gârla Mare-MH): **60 lei; XXXVII**. Apostol Marian (Șimian), Bobocel Filofteia(Tr. Severin), Bucur Emilia (București), Buzatu Rodica(București), Coardă Mihaela(Tr. Severin), Ing. Crișan Ilie(Cluj-Napoca), Gherasimescu Constantin – Daniel (Orșova), Grama Constanța(Tr. Severin), Grădinaru Constantin(Piatra-Neamț-NT), Clelia Ifrim (București), Ing. Jalbă Liviu(București), Dr. Lazăr Carmen-Luminița(București), Leonte Daniela(Buzău), Prof. Mocioiu Mariana(Tr. Severin), Rochian Dumitru-Daniel(Tr. Sevrin), Sârbu Ion(Izvorul Bârzii-MH), Ing. Spătariu Miron-Filip (Reșița), Suciu Liliana(Cluj-Napoca), Ștefan Gabriela (Bistrița-MH) și Traianovici Marian(Spania): câte **50 lei;**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În cursul lunii noiembrie am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe, astfel: 6 Nov.(Malovăț): **176 pâini;** 8 Nov.(Malovăț): **164 pâini**; 13 Nov.(Bârda): **140 pâini**; 20 Nov. (Malovăț): **215 pâini**; 27 Nov.(Bârda): **146 pâini**; 30 Nov. (Malovăț): **110 pâini**. Așadar, în luna noiembrie s-au donat **951 pâini**. Copiilor participanți li s-au donat și ciocolate.

*

Începând cu 1 Decembrie, parohia noastră va dona fiecărei familii din parohie(indiferent cu cât au ajutat parohia) și tuturor celor din afara parohiei, fie că sunt fii ai parohiei sau străini, conform listei de mai sus, care au ajutat cu cel puțin **50 lei în perioada 1 Decembrie 2015 – 30 Noiembrie 2016**, câte un exemplar din volumul **CĂLĂUZĂ PATRISTICĂ** a regretatului preot Gheorghe Paschia. Drept urmare, având în vedere taxele poștale foarte mari pentru trimiterile externe, rugăm pe toți cei menționați mai sus, aflați în străinătate, să ne indice vreo adresă din țară, aparținând unor rude sau prieteni ai dumnealor, pentru a trimite cartea respectivă acolo, urmând ca dânșii s-o recupereze, atunci când vor avea posibilitatea.

Este un gest simbolic de recunoștință din partea parohiei noastre pentru ajutorul dat.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Codrule, codruțule,** pe blogul scriitorului româno-australian Ioan Miclău din Cringila (Australia)(*https://ionmiclau.wordpress.com*); ***„Scrisoare pastorală"- 337,*** „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 2016, 28 nov., ed. și on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis. wordpress.com);* în „Observatorul", Toronto(Canada), 28 nov. 2016, ediție și on-line (*http://www.observatorul.com*); în

„Clipa”, SUA, 30 nov. 2016, ediție on-line(*http://www.clipa.com*); **Țară, Țărână și Țăran**, în „Națiunea”, București, 28 nov. 2016, ediție și on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro*);

*

Parohia noastră a publicat cartea preotului Gheorghe Paschia, **Călăuză patristică**(330 pagini).

Fiecare părinte dă copiilor săi cele mai bune sfaturi pentru viață, cu toată sinceritatea, dragostea și dăruirea. Le împărtășește propriile sale cunoștințe, observații, gânduri, experiențe, cu dorința cea mai fierbinte ca acestea să-i fie ca o zestre pentru viață. Din acest tezaur izvorât din propria „școală a vieții”, pe care îl împărtășesc părinții copiilor, aceștia se vor alimenta de câte ori vor fi la cumpănă, la strâmtoare, la răscruci ale vieții.

Cele mai multe dintre sfaturile părinților trupești sunt hrană și călăuză privind realizarea copiilor în lumea aceasta: cum să câștige avere, putere, cum să-și facă viața mai plăcută și mai suportabilă. Din păcate, puține sunt cele care privesc pregătirea lor pentru a câștiga împărăția lui Dumnezeu și fericirea în lumea de dincolo. Sfinții Părinți vin să completeze această merinde a sufletului nostru, oferindu-ne cele mai potrivite sfaturi și îndemnuri privind călătoria noastră prin lumea aceasta către Dumnezeu. Alăturându-le pe acestea celor cuprinse în Sfânta Scriptură și ghidându-ne viața după ele, putem să ne numim cu adevărat copiii lui Dumnezeu. Cartea de față încearcă să ne ajute în acest sens!

*

Zâmbete

☺„- Bulă, ce e tată-tău?” „- Lucrător peste 500 de persoane!” „- Cum adică?” „- Tunde iarba în cimitir!” ☺„- De ce numai 10% dintre femei ajung în rai?” „- Dacă ar ajunge mai multe, acolo ar fi iadul!” ☺ „- Cum arată diavolul?” „-

Câteodată atât de bine, încât îl ceri de nevastă!” ☺ „- Care este deosebirea dintre vânt şi miliţie?” „- Miliţia bate mai tare!” ☺ „- Care este deosebirea dintre frigul de afară și cel din casă?” „- Ăla de afară e gratis!”

*

Înmormântări

În ziua de 16 nov. am oficiat slujba înmormântării pentru **Pârvu Aurelia** (81 ani) din Bârda. Dumnezeu s-o ierte!

*

Program

În cursul lunii decembrie avem următorul program de slujbe: **3 Dec.** (Malovăț-Bârda); **4 Dec.**(Malovăț); **6 Dec.** (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12,30); **10 Dec.** (Malovăț-Bârda); **11 Dec.** (Bârda); **17 Dec.** (spovedit și împărtășit în Bârda, la biserică și în sat); **18 Dec.** (Malovăț); **19 Dec.** (spovedit și împărtășit în Malovăț, la biserică și în sat); **20, 21, 22 Dec.**(colindul cu icoana în Malovăț); **23, 24 Dec.** (colindul cu icoana în Bârda); **25 Dec.** (Bârda); **26 Dec.** (Malovăț); **27 Dec.** (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12,30). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sfintele Sărbători să le petreceți cu sănătate, pace și bucurii! La mulți ani!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2016), nr. 339(1 –15 Decembrie)

Dragii mei enoriași!

Slăvitul Praznic al Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos și celelalte Sărbători să vă aducă binecuvântare în tot lucrul cel bun, spor duhovnicesc, bucurie în suflet, iar Anul Nou care vine să ne găsească în pace, liniște sufletească, bună înțelegere și trăire în Duh și Adevăr!

Sfintele Sărbători cu sănătate și fericire! La mulți ani!

*

Unirea din noi

În ziua de 1 Decembrie 1918 s-a încheiat un proces istoric îndelungat. La acea dată s-a consfințit oficial, că speranța și lupta a milioane de români s-au împlinit. Nu a fost ceva artificial, forțat, o hotărâre de cancelarie, străină de realitate. Nu a fost darul binevoitor al unor puteri străine. A fost efectul firesc a secole de jertfă adusă pe altarul istoriei. Atunci a fost ceasul astral al neamului românesc. El a încununat miile de eroi căzuți sau răniți pe câmpurile de luptă ale Primului Război Mondial. A fost consecința efortului supraomenesc al românilor de la Mărășești, Mărăști, Oituz, Valea Jiului, Turtucaia.

Unirea a fost prezentă în viața românilor dintotdeauna. Condițiile istorice nu ne-au permis s-o realizăm faptic, deplin. Granițele politice care au despărțit vremelnic pe români au fost artificiale. Niciodată ei n-au socotit că acestea sunt veșnice. Proverbul „*Apa trece, pietrele rămân!*” a fost ca un crez al

răbdării, al speranței, al încrederii în Dumnezeu și în dreptatea Lui. Ne-au unit limba, credința creștină, cântecul doinei, cântecul de leagăn și de dor, de dragoste și de revoltă, bocetul și colindele. Ne-au unit ca-ntr-o horă dansurile noastre românești, datinile din toate anotimpurile, sărbătorile, nunțile și înmormântările, pomenile și parastasele. Ne-am unit în fața puhoaielor de năvălitori, care au venit din cele patru vânturi ca să ne ceară pământ și apă, copii, vite, cereale, băutură și adăpost. Ne-am unit în fața cataclismelor de tot felul, fie că au fost cutremure, inundații, alunecări de teren, incendii, vijelii, potoape. Ne-am unit când ne-au amenințat dușmanii, bolile și nenorocirile. Ne-am unit ca să ne scăpăm turmele din gura lupilor, ursilor și altor jivine. Ne-am unit pe câmpul de luptă, la semănat și la prășit, la cosit și la secerat. Niciodată nu ne-am socotit singuri, ci, atâta vreme cât am știut că în casa de alături, în sat, în cetate sau oraș, în țară și dincolo de fruntariile ei trăiește un suflet de român, un frate, un vecin, un fârtat, am fost mai puternici, nu ne-am dat bătuți, ci am rezistat cu eroism. Ne-au înfrățit Dunărea, râurile și pâraiele, câmpiile, dealurile, văile, munții și codrii. Carpații ne-au fost ca o centură a puterii și a nădejdii, marea ca o gură de oxigen, ca o cale spre veșnicii. Dumnezeu ne-a fost tată și Țara ne-a fost mamă. Cu prețul vieții noastre am luptat ca să nu fie terfelite numele și demnitatea părinților noștri. Am dat liftelor păgâne tot ce-a fost nevoie: ascuțișul sabiei, izbitura buzduganului, iuțimea săgeții, iar, când ne-a copleșit mulțimea lor, le-am dat bani, cereale, vite, copii, dar nu le-am dat o palmă de pământ din trupul Țării. Mai mult, nu am permis ca pe pământ românesc să se așeze cohorte de păgâni, să-și construiască moschei, să ne transforme în pașalâc. Am avut demnitate și cu prețul vitejiei și diplomației am apărat-o. Ne-a văzut Dumnezeu zbaterea, truda, credința și speranța, ne-a auzit suspinul și rugăciunea și ne-a

ocrotit și El prin veacuri. Nu ne-au strivit cizmele uriașilor, nu ne-au pervertit sufletele credințele deșarte.

Am vorbit cu mândrie de Țara Românească, Țara Moldovei, Țara Transilvaniei, Țara Banatului, Țara Bucovinei, Țara Maramureșului, Țara Dobrogei, dar întotdeauna am avut conștiința că ele sunt părți ale vechii Dacii, părți ale României, împărății ale limbii și neamului românesc. Limba română și credința ortodoxă au fost sângele care a circulat prin toate și le-a dat viață și legitimitate prin veacuri.

Ziua de 1 Decembrie 1918 a fost pecetea, ștampila trecutului, dar și temelia viitorului acestei nații. Ea ne bucură, dar ne și obligă. Suntem urmașii celor ce au realizat România Mare, celor ce-au trăit bucuria supremă de la 1 Decembrie 1918. Nu putem să fim mai prejos. Le-ar fi rușine părinților și strămoșilor de noi. S-ar zvârcoli în mormânt, dacă am lăsa neamul și țara să se destrame, dacă am trăda crezul de veacuri al înaintașilor noștri. A curs prea mult sânge și prea multe lacrimi, ca ele să nu dea rod în sufletele urmașilor. S-au înălțat prea multe rugăciuni spre Dumnezeu, ca El să rămână indiferent și să lase neamul românesc să piară. I-am înălțat prea multe biserici și mânăstiri în sate și orașe, în munți și în câmpi, ca El să ne părăsească. Așa păcătoși cum suntem, dar suntem ai Lui! Nu-Și va uita și nu-Și va lăsa copiii pe mâini străine sau în risipire. Iar dacă-I vom fi dragi…., o nouă zi de 1 Decembrie 1918 ne-o va dărui curând!

Dă, Doamne, și ascultă-ne ruga!

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea Împărăției,** mai spicuim un fragment:

,,DREPTUL INTRE IUBIRE ŞI SABIE. Dezechilibrul, haosul şi anarhia sunt cam acelaşi lucru; o schimonosire, o

degenerare, un accident, un păcat colectiv. Dezechilibrul sau păcatul nu e o realitate cu suport propriu, ci sunt ghearele haosului în grumazul realităţii, o pândire a nimicului care vrea să înghită în sine toate câte sunt. Dumnezeu vrea să stăvilească năvala anarhiei în făptură, însă, respectând libertatea omului, nu poate, decât dacă va câştiga şi convingerea omului pentru intenţia Sa. Pe drepţi îi are câştigaţi pentru această cauză. Pe nedrepţi, pierzând aceştia libertatea lor - de vreme ce robesc păcatului - nu-i mai poate câştiga prin libertatea pe care n-o mai au, de aceea pentru aceştia nu mai rămâne decât sabia. Prin sabie se înţelege aci: asprimea dreptăţii, legea, autoritatea, stăpânirea, pedeapsa, până chiar şi pedeapsa cu sabia.

Când cineva, cu faptele sale păcătoase, cade din dragostea Tatălui său, dă de dreptatea Lui, care, ca pe un rob, îl va readuce la cale cu sila, îi dă şi timp, doar va simţi să vină de bună voie; dacă însă nu bagă în seamă, îi ia şi timpul şi cade fără de veste urmărit de dreptate. O mare putere de refacere asupra celor căzuţi din dragostea lui Dumnezeu o au drepţii, care stau înaintea Stăpânului vieţii pentru fraţii lor. Ei fac cumpănă între Dumnezeu şi oameni: dobândind de la oameni pocăinţa şi de la Dumnezeu, milostivirea. Când lipsesc drepţii dintre oameni, iubirea nu se poate împlini, ci trebuie să se împlinească dreptatea. Chemarea aceasta de mijlocitor între Dumnezeu şi oameni au avut-o mulţi, dar mai cu seamă Iisus, şi de la El toţi iconomii tainelor, Apostolii şi urmaşii lor legiuiţi. Preoţii reactualizează, prin jertfa cea fără de sânge, prin Sfânta Împărtăşanie, permanenţa acestei mijlociri. De aceea preotul, - care se înţelege că trebuie să fie un drept -, e numit chiar mai mult decât atâta; el e îngerul Domnului Savaot (Savaot e tot Iisus). ,,Îngerii Bisericii" din Apocalipsă erau şapte episcopi, care au luat îndreptare pentru oarecare

nebăgări de seamă. Preoţii au grijă de-a îndupleca pe oameni în vremea rânduită întoarcerii, ca să nu cadă din milostivire sub strivirea dreptăţii. Lor li s-a dat marele dar să ierte în numele lui Dumnezeu. Mare, covârşitor de mare dar. Oare, de ce nu-l pricep oamenii?

A osândi pe preoţi e lucrul cel mai uşor şi cel mai fără rost. Să fim drepţi: slujba preoţilor e sfântă, darul lor e de la Dumnezeu, e sfânt. Că firea lor pământească mai dă uneori prilej de sminteală, iară să fim drepţi: neavând cum să vină altfel, decât prin naştere din trupuri pământeşti în care mişună pornirile fărădelegilor ca şerpii şi rod înclinările patimilor ca viermii, sigur că ei vor fi covârşiţi de moştenirea aceasta şi nu-şi vor putea îndeplini fără umbră trimiterea lor de la Dumnezeu. Chemarea le este învăluită, vor şovăi în hotărâri, biruindu-se de lume, în loc ca ei să biruie lumea. Sigur că aceştia, prin viaţa lor, nu vor lăsa poporul să creadă, şi aşa se vor sălbătăci oile asupra păstorului şi vor face bucurie lupilor. În jurul lor se va întări întunericul a toată neştiinţa şi va începe foametea, nu de pâine, ci de Cuvântul lui Dumnezeu, pâinea cea din Cer. Sarea pământului vor călca-o oamenii în picioare şi aşa vine că: ,,Şi preotului i se va întâmpla ca şi poporului." Dar, de toată starea asta rea a lucrurilor are să dea seama şi poporul, căci toată decăderea e de la părinţi începătură.

Iată în ce mare măsură milostivirea lui Dumnezeu e atârnătoare de oameni. Dreptatea însă nu mai e atârnătoare de oameni, aceştia trebuie să o sufere iară de tocmeală."

* * *

Fără Dumnezeu suntem vulnerabili

Am găsit pe internet un articol cu acest titlu, semnat de Domnul Ioan Iercan, în care se scot la lumină nişte adevăruri

fundamentale privind cultura şi civilizaţia europeană. Despre unele am mai scris în paginile publicaţiei noastre. Iată-l:

,,Înghesuială, agitaţie, îmbulzeală, goană frenetică prin magazine mici sau uriaşe, dat din coate, călcat pe picioare şi, drept încununare, nelipsitul nerv. Nimeni nu are răbdare, lumea goneşte cu paşi mari spre nimic.

Vin sărbătorile! Multe! Ce sărbătorim noi, de fapt? Sărbătorim Crăciunul! Şi dă-i cu Crăciunul în sus, dă-i cu Crăciunul în jos, alergătură mare după materie şi bucurii efemere. În fond, singurele bucurii pe care şi le permite omul material. E vorba de omul modern, care a pierdut legătura cu lumea spiritului şi s-a cantonat în materie definitiv şi iremediabil. Omul spiritual este o relicvă a unor vremuri trecute, dacă mai există aşa ceva, de aceea, nimeni nu vorbeşte despre naşterea lui Iisus. Se vorbeşte numai despre Crăciun. Iisus nu există, Mântuitorul şi-a trăit traiul şi şi-a mâncat mălaiul în vremuri demult apuse. Consumerismul şi desacralizarea au dus omenirea pe marginea prăpastiei. Copiii sunt crescuţi în ignorarea totală a spiritului. Nu există decât bicepşi şi tricepşi, sâni umflaţi cu pompa, picioare lungi şi zvelte, feţe fandosite şi unse cu tot felul de lacuri, materie, materie, materie, de trei ori materie şi nici o dată spirit.

Civilizaţia şi cultura Europei, altădată model pentru întreaga lume, se îndreaptă cu paşi repezi spre dispariţie. Civilizaţia şi cultura Europei, care au sorginte în mare parte în iudeo-creştinism, au fost aruncate la lada de gunoi a istoriei. Dumnezeu se transformă într-un basm de adormit copiii şi nu mai reprezintă un reper pentru lumea creştină, atâta cât mai este această lume. Invazia islamului în Europa este încă un semn al dispariţiei lui Dumnezeu din Europa. La urma urmei, invazia musulmană nu este decât o urmare a desacralizării continentului, aşa că prima cauză a ceea ce se întâmplă azi cu

europenii o regăsim în rândurile europenilor. Pentru că ei sunt cei care s-au îndepărtat de Dumnezeu, nu i-au obligat musulmanii sau hinduşii să-l uite pe Dumnezeu. Au făcut-o de bunăvoie şi nesiliţi de nimeni. Musulmanii au văzut încotro se îndreaptă Europa şi au înţeles că acum este momentul să atace. O lume fără Dumnezeu nu este greu de cucerit, pentru că acea lume nu are reperul fundamental al existenţei. Pentru orice om de pe Pământ, acest reper este Creatorul. Într-un fel sau altul, imensa majoritate a oamenilor cred într-un Mare Spirit fie el numit Dumnezeu, Brahma, Allah sau altfel. Este vorba despre aceeaşi "persoană" care a creat cerurile şi Pământul. Numai că, dintre toate popoarele, noi, creştinii, suntem primii care am început să-l ignorăm pe Creator. Consecinţa este vizibilă cu ochiul liber, Occidentul a luat-o razna şi nu-şi mai găseşte direcţiile. Morala e la pământ şi acolo sunt şi oamenii.

Cum să nu fie vulnerabili cei care se târăsc, cei care nu mai au verticalitatea necesară unei viziuni existenţiale stând în picioare? Cum să mai răspunzi agresiunii musulmane, când tu te târăşti ca şarpele? Liderii europeni, ca şi inexistenţi, promovează tot felul de paleative şi nu soluţii realiste pentru salvarea Europei de pericolul musulman, dar în niciun discurs nu se pomeneşte nimic despre Dumnezeu. Pentru că ei nu-l au pe Dumnezeu!

,,Înapoi la natură" spunea Jean Jacques Rousseau cu sute de ani în urmă. Îndemnul de astăzi trebuie să fie "înapoi la Dumnezeu"! Pentru că fără Dumnezeu suntem vulnerabili. Musulmanii au înţeles bine că suntem astfel şi atacă. Fără să dramatizez, afirm categoric: salvarea este la Dumnezeu! Nu fac apologetică, ci văd o realitate care nu ne avantajează pe noi, creştinii. Musulmanii nu sunt puternici, ei sunt însă determinaţi, pentru că cred cu tărie în Dumnezeul lor.

Credința în Dumnezeu și tot ceea ce derivă din aceasta va fi singura salvare a Europei."

*

În sprijinul normalității

Ne amintim cu toții că anul acesta am semnat un memorandum, prin care ceream includerea în Constituția României a precizării că familia este ***„unirea dintre un bărbat și o femeie".*** Împreună cu enoriașii parohiei noastre au mai semnat trei milioane de români, indiferent de religie, etnie, limbă etc. Și cu toate astea, până acum nu s-a făcut nimic în sensul celor solicitate. Iată că am găsit de curând, pe internet, o scrisoare pe care un grup de congresmani americani au trimis-o președintelui României și mai multor foruri cu putere de decizie din țara noastră, prin care le îndeamnă să dea curs cererii atâtor milioane de apărători ai familiei din țara noastră. Este interesant că această scrisoare vine acum, când la Washington are loc schimbarea puterii politice. Noul președinte, Domnul Donald Trump, se dovedește a fi și în acest caz un om cu bun-simț, un apărător al familiei tradiționale, iar ideile sale, iată, sunt sprijinite de partidul din care face parte, semnatarii scrisorii fiind dintre aceștia. O redăm mai jos, sperând că o vor citi și cei care au putere de decizie. Să dea Dumnezeu ca binele și normalitatea să triumfe și în acest caz!

„Domnule Președinte,

Suntem încântați să aflăm că pe 20 Iulie 2016, Curtea Constituțională a României a aprobat o inițiativă cetățenească de modificare a Constituției, care constă în modificarea Articolului 48 din Constituția României de a defini căsătoria drept o uniune formată dintre-un bărbat și o femeie. Am aflat și că peste trei milioane de cetățeni români au semnat o petiție în acest sens.

Vedem acest fapt ca pe o demonstrație a maturității democrației din România, chiar dacă încă destul de tânără, având în vedere faptul că în urmă cu nu foarte mult timp România era încă un stat comunist, iar cetățenii săi erau interzişi de la exercitarea atribuțiilor constituționale și de la respectarea drepturilor civile. Înțelegem că următorul pas înainte de modificarea acestui amendament din Constituție constă în realizarea unui referendum care trebuie adoptat de Parlamentul țării.

Domnule Președinte, vă scriem pentru a vă încuraja să utilizați autoritatea cu care ați fost investit ca președinte al României pentru a vă asigura ca această problemă să fie adusă cât mai rapid în discuție și a fi votată de către Parlamentul român. Semnăturile reflectă faptul că o mare parte din cetățenii țării consideră că este necesară introducerea sintagmei neschimbată de mii de ani, prin care familia tradițională este formată dintr-un bărbat și o femeie.

Deoarece căsătoria este fundamentală și susține instituția unei societăți, suntem încrezători că vă veți asigura ca dreptul cetățenilor români de a decide printr-un referendum soarta celei mai importante instituții din istorie, familia și căsătoria, este respectată întru totul.

Profităm de această ocazie pentru a reafirma faptul că cetățenii din Statele Unite apreciază prietenia profundă a poporului român și sperăm să continuăm această relație pentru progres și prosperitate.

Vă rugăm să acceptați, domnule Președinte, faptul că vă purtăm un mare respect și vă dorim toate cele bune pentru dumneavoastră și poporul român.

Cu sinceritate,

Tim Walberg, Jeff Duncan, Trent Franks, Gregg Harper, Vicky Hartzler, Jody Hice, Randy Hulturen, Steve King, Steve

Pearce, Peter, Roskam, Mark Walker, Daniel Webster, Ted S. Yoho"

*

Dă-ne, Doamne, iarăși unitate

Cu acest titlu, **Doamna Florentina Giurgi,** lansează un cântec-apel la unitate între oameni, între români, între creștini. Îl redăm mai jos cu bucurie:

,,De ce mă urăști, o, frate, tot mereu,
Nu știai c-avem același Dumnezeu?
Eu ți-s frate, tu mi-ești frate,
În noi doi un suflet bate, de român,
Iar în cer avem același bun Stăpân!

De ce, oare, nu mai vrei ca să ne știm?
Că din veac am fost aceiași buni creștini!
Toți românii, laolaltă,
N-am avut decât un Tată sus în cer,
Iar în lume am avut un singur țel.

Și-am avut și-o mamă bună pe pământ,
Biserica strămoșească, orișicând.
Și la bine și la rău,
Ne-a ținut la sânul său,
Ne-a iubit, ca și Întemeietorul ei cel Sfânt.

Crezi tu, frate, că părinții-s bucuroși,
Când copii-ntr-olaltă-s mânioși?
Tu, române, ce-ai cu mine,
Că și eu-s român ca tine,
Ori nu știi, că dușmanii
Nu vreau pace-ntre copii?!

Când necazurile ne-au împresurat,
Împreună în biserici ne-am rugat!
Astăzi când e libertate,
Ne urâm frate cu frate, fraţi români,
Nici părinţii cu-a lor prunci nu sunt mai buni!

În numele dragostei de Dumnezeu,
Oare, cum se poate face-atâta rău?
Pentr-un licăr de credinţă
E atâta suferinţă,
Dezbinări între fraţii,
Care s-au iubit până mai ieri!

Fraţi creştini din marea României,
Ascultaţi strigătul celor de sub glie!
Vai de cei care destramă
Prunci de tată şi de mamă, soţi, soţii
Şi pe fraţi ce s-au iubit de mici copii.

Stăpâniţi românilor de-acelaşi dor,
Să fim iarăşi doar o turmă şi-un păstor!
Doamne Sfinte şi-ndurate,
Dă-ne iarăşi unitate
Cum am fost,
De când ne-am născut creştini după Hristos!"

*

Contribuţia de cult

Începând de la 1 decembrie, primim contribuţia de cult pentru anul 2017. Respectăm aceleaşi reguli din anii trecuţi: ***Fiecare dacă vrea şi cât vrea. Preotul este la dispoziţia tuturor, indiferent dacă au achitat ceva sau nu pentru***

<u>contribuția de cult. Toate serviciile religioase sunt gratuite pentru toți enoriașii parohiei, fără deosebire.</u>

Până la închiderea acestei ediții, au achitat deja contribuția de cult pe 2017: **în Bârda 78,88%** și **în Malovăț 59,64%** din familii. **La nivel de parohie, au achitat 65,46%.** Cea mai mică contribuție de cult în Bârda a fost de **2 lei**, iar cea mai mare de **210 lei**(achitată de **Doamna Popescu Valeria**); în Malovăț, cea mai mică contribuție de cult a fost de **1 leu**, iar cea mai mare de **245 lei**(achitată de **Domnul Căprioru Marius-Emanoil**). Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, am primit câteva ajutoare și donații, astfel:

Fii ai satului Malovăț: **Dl. Gogoașă Marian** din Tr. Severin: **1.000 lei; Dl. Boncioc Mircea** din Italia: **200 lei; D-na Săvescu Aurelia** din Tr. Severin și **Dl. Surugiu Gh. Gheorghe** din Italia: câte **100 lei; D-na Popescu Mirela** din Tr. Severin: **50 lei;**

Fii ai satului Bârda: **D-na Fleck Maria** din Köln (Germana): **430 lei; Dl. Tudor Rochian** din Tr. Severin: **200 lei; D-na Prof. Iacov Raluca** din Tr. Severin, **Dl. Dragomir Ion** din Tr. Severin, **Dl. Popescu Ion** din Tr. Severin, **Dl. Luca Vasile** din Tr. Severin, **Dl. Ile Teodor** din Sânicolaul Mic (AR), **Dl. Mucioniu Ilie** din Tr. Severin și **Dl. Tănase Aurel** din Germania: câte **100 lei; Dl. Boroancă Petrișor** din Tr. Severin, **Dl. Duțoniu Ion** din Tr. Severin, **Dl. Buțan Andrei** din Tr. Severin, **Dl. Stănciulescu Gheorghe** din Tr. Severin, **Dl. Rolea Aurel** din Schela(MH), **Dl. Rolea Titu** din Schela (MH), **D-ra Rolea Ileana** din Tr. Severin, **Dl. Șain Petre** din Topleț(CS) și **D-ra Mema Mariana**(Tr. Severin): câte **50 lei;**

Credincioși din afara parohiei: **Dl. Ioan-Cătălin Toncea** din București: **1.000 lei; D-na Mătuș Natalia** din Timișoara: **500 lei; D-na Dr. Monica Petruțiu** din Orăștie (HD): **360 lei; Dl. Constantin Grădinaru** din Haarlem (Olanda): **338 lei; D-na Ing. Melania Caragioiu** din St. Constant(Canada) și **Dl. Prof. Univ. Dr. Dan Romano** din București: câte **300 lei; D-na Petruța Freund** din Germania: **220 lei; Părintele Pr. Nicolae Lăpuște** din Vancouver (Canada): **220 lei; D-na Mehedințiu Elena** din Brașov: **180 lei; D-na Flueraru Elena-Romelia** din Brăila: **160 lei; D-na Leonte Daniela** din Buzău: **80 lei; Dl. Popa Mihai** din Rm. Vâlcea, **D-na Crăciunescu Valeria** din Câmpulung-Moldovenesc (SV) și **D-na Ciornei Tatiana** din Suceava: câte **50 lei**;

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În ședința Consiliului Parohial din 4 dec., am hotărât să acordăm ajutoare bănești următorilor enoriași cu situații deosebite: în Malovăț: **Orodan Dumitru-Claudiu, 300 lei; Pau Dumitru** (pentru copil), **Badea Leontina**(pentru nepot), **Ștefu Constantin(II)**(pentru copil), **Căprioru Ion, Cioabă Constantin**(pentru mătușă), **Borcilă Elena(I)**(pentru nepoți); în Bârda: **Răulescu Norica** și **Malescu Gheorghe**(pentru nepoți): câte **100 lei.** Atâta am putut!

*

La inițiativa mai multor enoriași din parohie, am inițiat o colectă pentru ajutorarea lui **Orodan Dumitru-Claudiu,** aflat în comă profundă de mai bine de două luni la Timișoara, în urma unui accident. Orice donație este binevenită. Parohia l-a ajutat până acum cu **500 + 300 = 800 lei** și sperăm că vom mai putea să-l ajutăm.

*

Începând cu 1 Dec. donăm câte un exemplar din cartea Pr. Gh. Paschia, **Călăuză patristică**. Până la închiderea acestei ediții, au fost distribuite deja **240 exemplare.** Dintre acestea, **125 exemplare** au fost trimise prin poștă, în țară și străinătate, celor ce au ajutat parohia noastră în perioada 1 Dec. 2015 – 30 Nov. 2016. Continuăm să distribuim cartea celor ce vor s-o primească, cu singura condiție să ne semneze de primire. Nimeni nu-i obligat s-o primească!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale astfel: ***„Scrisoare pastorală" – 334,*** pe blogul Domnului Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney (Australia), 2016, 23 dec. (*http:// bentodica.blogspot.ro*); ***„Scrisoare pastorală" – 338***, pe blogul Domnului Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney (Australia), 2016, 7 dec. (*http:// bentodica.blogspot.ro*), în „Observatorul", Toronto(Canada), 2016, 9 dec., ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); **Oferta de carte – decembrie 2016**, pe blogul Domnului Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia), 2016, 16 dec.(*http://bentodica.blogspot. ro*); în „Armonii culturale", Adjud, 2016, 17 dec., ediție și on-line(*http://armoniiculturale.ro*); ***„Scrisoare pastorală" – 337,*** în „Clipa", California(SUA), 28 nov. 2016, ediție on-line (*http://www.clipa.com*); în „Observatorul", Toronto(Canada), 2016, 9 dec., ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); **Magii din noi**, în „Apollon", Urziceni, an X(2016), 12(dec.), p. 1, ediție și on-line(*www.revista apollon.ro*); **Spaimele Mariei**, în „Apollon junior", Urziceni, an. III(2016), nr. 12(dec.), p. 17, ediție și on-line(*www.revista apollon.ro*);

Eșecuri diplomatice, în ,,Națiunea”, București, 2016, 12 dec., ediție și on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro*);

O recenzie la vol. I al cărții preotului Dvs., **Dicționarul proverbelor religioase românești**, a apărut în ,,Luceafărul”, Botoșani, 2016, nr. 12(dec.), ediție și on-line (*http://www.luceafarul.net*), semnată de Domnul Ion N. Oprea.

Parohia noastră a publicat o nouă carte a Părintelui Sebastian-Cătălin Hogea din Albacete(Spania), **Reflecții (ne)vinovate** (136 pag.).

Salutăm cu bucurie apariția acestei noi lucrări a Părintelui Hogea. Ne surprinde faptul că, de fapt, ea este o continuare a celei de anul trecut: aceeași diversitate de teme, același mod de prezentare, același stil ironic, comic, subtil. Din cuprinsul cărții, percepem pregătirea solidă a autorului în domeniul teologic, în alte domenii de cunoaștere, dar și o temeinică școală a vieții frecventată ,,la zi” și absolvită cu brio. El știe întotdeauna să dea răspunsurile cele mai potrivite la problemele de viață, la relațiile interumane, la cele care privesc legătura omului cu Dumnezeu. Nu are un limbaj steril, doct, academic, accesibil unui număr redus de inițiați, cel mai adesea plictisitor pentru omul zilelor noastre. Lucruri foarte serioase sunt spuse în modul cel mai simplu cu putință, concentrat, sintetic, ca-ntr-un proverb. Autorul își are o poziție bine definită, aceea de preot, de soț, de tată, de cetățean responsabil. De pe această poziție biciuie, de câte ori are prilejul, moravurile și năravurile, obrăzniciile și mârlăniile, fără a jigni, fără a-și face dușmani din destinatarii ,,săgeților” sale aforistice, moralizatoare. Știe să le îmbrace într-un limbaj plăcut, presărat cu ironii, glume. Ai impresia că textul părintelui Hogea pune în practică dictonul latin ,,ridendo castigat mores”(râzând, îndrepți moravurile/ năravurile).

*

Lucrări în comună

În ultimele săptămâni, în comuna noastră s-au realizat câteva lucrări importante, precum:

Drumul din Mahalaua Dealul Corbului, din Bârda. Drumul a fost lărgit, pietruit, tasat, au fost construite poduri și șanțuri, așa cum nu s-a făcut niciodată. Localnicii numesc acest drum acum „autostrada soarelui”!

Drumul care leagă Dealul Dobreștilor cu drumul principal din satul Colibași. De la Gradoe în jos, drumul devenise un ogaș adânc de 1,50-2,00 m. Nu se mai putea trece pe acolo nici cu piciorul, fără a mai vorbi de tractoare sau mașini. Acum pot circula în voie utilaje grele, dar și autoturisme.

Drumul din Malovăț, care făcea legătura dintre șoseaua județeană Tr. Severin-Tg. Jiu și podul de peste Pleșuva a primit un covor asfaltic.

Domnul Primar Ing. Ion Michescu vrea cu orice preț să ne convingă că nu am greșit când l-am votat. Spor la treabă, Domnule Primar, fiindcă mai ai multe de făcut, spre binele obștei!

*

Zâmbete

☺Statul va elimina impozitul pe venit în două etape. În prima etapă se va elimina venitul! ; ☺La ghișeul „Taxe și impozite”, un cetățean explică: „N-am venit că am venit, am venit că n-am venit!” ☺ Corabia lui Noe a fost construită de niște amatori, în timp ce Titanicul a fost construit de profesioniști…! ☺Fă-ţi planuri în avans. Nu ploua când Noe și-a construit corabia! ☺Noe a primit poruncă să construiască vestita corabie când avea 600 de ani. Fii și tu pregătit, că nu mai ai mult până vei primi o însărcinare importantă! ☺Cea mai bună dovadă că există civilizaţii extraterestre inteligente este

faptul că nu ne contactează! ☺ ,,- Plec în străinătate! Sper să găsesc de lucru!" ,, - Ce meserie ai?" ,,- Gropar!"

*

Program

În luna Ianuarie avem următorul program de slujbe: **1 Ian.**(pomeniri, dimineața, la Bârda; slujbă la Malovăț); **2 Ian.**(colind cu botezul în Bârda); **3-4-5 Ian**.(colind cu botezul în Malovăț); **6 Ian.** (slujbă la Bârda de la ora 8; slujbă la Malovăț de la ora 10); **7 Ian.**(pomeniri, dimineața, la Bârda; slujbă la Malovăț); **8 Ian.** (Bârda); **14 Ian**.(Bârda-Malovăț); **15 Ian.**(Malovăț); **16 Ian.**(Malovăț-Bârda); **17 Ian.** (Malovăț-Bârda); **21 Ian.** (Bârda-Malovăț); **22 Ian.**(Bârda); **25 Ian.** (Malovăț-Bârda); **28 Ian.** (Malovăț-Bârda); **29 Ian**. (Malovăț); **30 Ian.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12,00). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sfintele Sărbători să le petreceți cu sănătate, pace și bucurii! La mulți ani!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2016), nr. 340(16 –31 Decembrie)

Dragii mei enoriași!

Slăvitul Praznic al Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos și celelalte Sărbători să vă aducă binecuvântare în tot lucrul cel bun, spor duhovnicesc, bucurie în suflet, iar Anul Nou care vine să ne găsească în pace, liniște sufletească, bună înțelegere și trăire în Duh și Adevăr!

Sfintele Sărbători cu sănătate și fericire!

La mulți ani!

*

Ieslea din noi

O străină rătăcea pe străzile Betleemului. Era gravidă, însoțită de un bătrân. Băteau din poartă în poartă și căutau un sălaș. Se apropia noaptea, iar tânăra dădea semne că se apropie ceasul nașterii. Nimeni nu-i cunoștea sau se făceau că nu-i cunosc. Când ești sărac și în nevoie, nu te mai cunosc nici rudele! Și ei aveau rude în Betleem, fiindcă de acolo li se trăgea neamul, dar nimeni n-avea timp de ei. Porțile și ușile se deschideau în fața celor bogați, celor care puteau plăti cât mai bine găzduirea! Vremea trecea, soarele se lăsa pe sprânceana orizontului, iar ei nu găseau nimic. În casele bogate nu sperau să aibă loc; în casele sărace erau mulți locatari înghesuiți claie peste grămadă într-o cameră, cel mult două. Speranțele se risipeau una după alta. Erau triști, străini, flămânzi și obosiți.

Iată că atunci când începea să se lase amurgul, au găsit o soluție. La marginea orașului erau niște peșteri imense, în care ciobanii care pășunau vitele în jurul orașului le adăposteau la vreme de ploaie, furtună etc. Acolo erau niște paie pe jos, o

iesle, pereți afumați de piatră rece și întuneric. Nu aveau de ales. Ceasul nașterii se apropia. Nimeni dintre oameni, cu excepția bătrânului Iosif nu era prin preajmă s-o ajute, s-o încurajeze. A născut pe paie, cum numai sclavele și animalele năsteau, a născut în mod minunat, neînțeles de mintea omenească, fiindcă nașterea ei sfida toate legile și rânduielile firii. În momentul acela, o stea mare, luminoasă, a apărut deasupra peșterii, luminându-o ca ziua, coruri de îngeri au coborât pe scări nevăzute de raze și au cântat cântece de slavă pentru prunc. Dintre locuitorii Betleemului nu a fost nimeni prezent la această minune unică în lume!

Încerc să înțeleg și un alt sens al acestui moment și mă întreb dacă nu cumva și mulți dintre noi semănăm cu Betleemul, cu ieslea aceea! Decembrie este luna în care se sărbătorește Nașterea Domnului. Începând din noiembrie, postul premergător ne ajută să ne pregătim sufletele pentru primirea marii Sărbători Împărătești. Priviți la televizor în acea perioadă, priviți în jurul Dvs. Tot felul de festivaluri, de carnavaluri, de așa-zise tradiții dau năvală în această perioadă. Tăierea porcului și pomana porcului, preparatele din carne, băuturi de tot felul, fierte sau reci, muzică și jocuri formează „universul tradițiilor și obiceiurilor românești" pentru cei mai mulți. Nu vi se pare că cei ce practică aceste sacrilegii la adresa Sărbătorii seamănă cu Betleemul? De Hristos nu e loc în sufletul lor. Porcul ocupă toate încăperile, băutura inundă pântecele și mintea, jocurile istovesc trupurile. Unde să mai găzduim pe Hristos?! În lumea satelor mai ales, mulți, foarte mulți taie porcul și nu pot concepe să nu mănânce atunci șorici, să nu facă „pomana porcului", urmând ca de aici înainte, până la Crăciun, să nu fie zi de la Dumnezeu, în care să nu-și sature pântecele cu carne. Se mai întâmplă câteodată, când intră preotul în casă cu Icoana Nașterii, sau, în Ajunul Bobotezei, când este post negru, să găsească masa încheiată cu musafiri, ori cu de-ai casei, platoul cu friptură pe masă. Atunci

mesenii,plini de untură pe mâini și pe la gură, vin, unul după altul, să sărute Sf. Icoană sau Sf. Cruce! Unde să mai fie loc pentru Hristos?! Vine Crăciunul! Bunii noștri ,,creștini" sunt obosiți, sunt sătui, sunt somnoroși, poate au fost cu Steaua, poate au și diaree, nu pot să vină la biserică! E mult să stea 2-3 ore la slujbă! Vine Anul Nou, altă Sărbătoare Împărătească, un nou pas în trecerea noastră prin această lume. Cine mai are tragere de inimă să meargă la biserică? Toată noaptea au petrecut, doar a fost revelionul! Au fost la moși, la neamuri, au primit musafiri, au mâncat, au băut, au jucat, au vrăjit, s-au uitat la televizor, până în revărsatul zorilor, când i-au doborât oboseala, băutura, somnul. Cum să te mai duci atunci la biserică! Vine Boboteaza, altă Sărbătoare Sfântă, menită să ne ofere prilejul de-a ne înnoi sufletele! Aiurea! Doar a doua zi e Sf. Ion. Aproape fiecare familie are în sânul ei, în vecini, printre neamuri apropiate câte un Ion, Ionel, Ionică, Ionuț, Ionica, Ioana, chiar Gioni, Giuliano etc. Trebuie pregătiri. Petrecerea poate începe încă de la Bobotează, ca să aibă timp să-i ureze sărbătoritului de bine!

Și uite așa trec Sfintele Sărbători peste noi, pe lângă noi, ca apa pe gâscă, fără ca să ne folosim de ele, fără ca să-I oferim un locșor cât de mic lui Hristos în sufletele noastre. El se naște în ieslea cea umilă a săracilor, a credincioșilor adevărați, a celor care Îl iubesc pe El, a celor ce păzesc cu sfințenie rânduielile și datinile creștinești, ținând postul, spovedindu-se, împărtășindu-se, mergând la biserică, rugându-se, bucurându-se cu adevărat întru Domnul.

Dă, Doamne, să fim cât mai mulți dintre aceștia și să Te naști și în sufletul nostru!

*

Îndemnuri părintești

Sfântul Ioan Gură de Aur ne dă câteva sfaturi legate de marile Sărbători.

,,Cum să petrecem de Anul Nou. Anul îţi va merge bine nu când tu vei sta beat în ziua cea dintâi a lui, ci când, atât în ziua cea dintâi, cât şi în cea de pe urmă, şi în fiecare zi, tu vei face fapte plăcute lui Dumnezeu. Nu beţia înseninează, ci rugăciunea; nu vinul, ci cuvântul înfrânării. Vinul stârneşte furtună, cuvântul lui Dumnezeu aduce linişte. Acela aduce nelinişte în inimă, acesta alungă zgomotul; acela întunecă mintea, acesta luminează pe cea întunecată; acela aduce întristarea, care înainte era departe, acesta ridică grija, care este de faţă. Căci nimic nu poate aşa de tare a însenina ca învăţătura înţelepciunii: a preţui puţin lucrurile de acum, a ţinti la cele viitoare, a recunoaşte cele pământeşti ca trecătoare şi a nu le socoti statornice, nici bogăţia, nici puterea, nici cinstea, nici măgulirile. Dacă tu ai o astfel de înţelepciune, atunci poţi să priveşti pe un bogat fără ca să-l zavistuieşti, poţi să ajungi la nevoie şi la sărăcie, şi totuşi să nu-ţi pierzi curajul.

Creştinul nu trebuie să prăznuiască sărbătorile numai în anumite zile, ci tot anul trebuie să fie pentru el sărbătoare. Cum însă trebuie să fie sărbătoarea care se cuvine lui? Pavel zice: ***„Să prăznuim nu întru aluatul cel vechi, nici întru aluatul răutăţii şi al vicleşugului, ci întru azimele curăţiei şi ale adevărului”*** **(I Cor., VI, 8)**. *Dacă ai conştiinţa curată, tu serbezi în toate zilele, săturându-te cu nădejdile cele slăvite şi îndestulându-te cu aşteptarea bunurilor viitoare. Iar dacă nu ai conştiinţa liniştită şi eşti împovărat cu multe păcate, atunci poţi să ţii mii de sărbători, că nu te vei afla mai bine decât cel ce jeleşte. Căci ce-mi foloseşte mie o zi senină, când conştiinţa mea este întunecată?*

Aşadar, dacă voieşti să ai vreun folos de la Anul Nou, mulţumeşte acum când a trecut un an, mulţumeşte Domnului că El te-a adus până aici, frânge inima ta, numără zilele vieţii tale şi zi către tine însuţi: ***„Zilele aleargă şi trec, numărul anilor se împlineşte, eu am si săvârşit o mare parte din cale, dar ce***

bine am făcut? Oare, nu mă voi duce de aici deşert şi gol de toată dreptatea? Judecata este înaintea uşii, viaţa mea merge spre bătrâneţe".Acestea le cumpăneşte în ziua Anului Nou, la acestea să gândeşti în curgerea anului. Să cugetăm la cele viitoare, ca să nu ne zică cineva ceea ce proorocul zicea iudeilor: „Zilele lor s-au stins întru deşertăciune şi anii lor au trecut repede" (Ps., LXXVII, 37).

Această sărbătoare neîncetată despre care am vorbit, care nu cunoaşte vreo curgere a anului şi nu este legată cu vreo zi hotărâtă, pe aceasta poate să o prăznuiască deopotrivă săracul şi bogatul. Pentru ea nu este de trebuinţă nici cheltuială şi nici avere, ci numai singura fapta cea bună. Tu nu ai avere, dar ai frica lui Dumnezeu, care este mai preţioasă decât toate comorile; o comoară netrecătoare, neschimbătoare, nesecată. Priveşte cerul, cerul cerurilor, pământul, marea, aerul, speciile dobitoacelor, feluritele plante şi tot neamul omenesc. Priveşte îngerii, arhanghelii şi stăpâniile cele de sus. Toate acestea sunt proprietatea Domnului. Robul unui Domn atât de bogat nu poate să fie sărac, când acest Domn este cu milă spre el.

A te veseli în astfel de zile, a avea mare îndestulare într-însele, a lumina cu făclii locurile publice şi a împleti cununi, şi altele asemenea, este o nebunie copilărească. Tu eşti liber de aceste slăbiciuni, ai vârsta creştinească şi eşti cetăţean al cerului. De aceea, nu mai aprinde în această zi focuri în pieţe, ci aprinde înăuntrul tău lumina cea duhovnicească, căci ***„Aşa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât să vadă faptele voastre cele bune şi să proslăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri"*** **(Mat., V, 16)**. *Această lumină îţi va face mare câştig. Nu împodobi uşile casei tale, ci poartă-te bine, ca să dobândeşti din mâna lui Hristos cununa dreptăţii. Nu face nimic în zadar, nimic fără temei, ci toate întru cinstea lui Dumnezeu, precum Pavel zice*: „***Ori de mâncaţi, ori de beţi, ori***

altceva de faceţi, toate întru slava lui Dumnezeu să le faceţi” **(I Cor., X, 31)**.

Tu întrebi: „Cum poate cineva să mănânce şi să bea intru slava lui Dumnezeu“. Cheamă un sărac, primeşte printr-însul pe Insuşi Hristos la masa ta, şi tu ai mâncat şi ai băut întru slava lui Dumnezeu. Dar El voieşte ca noi, nu numai să mâncăm spre slava lui Dumnezeu, ci şi toate celelalte să le facem tot aşa. De exemplu, ieşirea din casă şi rămânerea noastră acasă. Şi una şi alta trebuie să se facă pentru Dumnezeu. Cum însă putem să le facem pe amândouă pentru Dumnezeu? Iată cum. Când tu ieşi spre a merge la biserică să iei parte la rugăciune şi la învăţătura cea duhovnicească, atunci eşti întru slava lui Dumnezeu. Dar tu poţi să rămâi şi acasă întru slava lui Dumnezeu. Cum şi în ce chip? Când auzi zgomote, vezi neorânduieli şi prăznuiri păcătoase, sau vezi piaţa plină de oameni răi şi obraznici, atunci nu ieşi, nu lua parte la neorânduială, şi astfel tu ai rămas acasă întru slava lui Dumnezeu.

Iar dacă cineva poate ieşi din casă şi a rămâne în casă întru slava lui Dumnezeu, apoi poate încă a lăuda şi a dojeni întru slava Lui. „Dar – întrebi tu – cum se poate a lăuda sau a dojeni pe cineva întru slava lui Dumnezeu?“. Voi, adeseori, şedeţi la locurile voastre de lucru şi vedeţi trecând oameni răi şi pierduţi, care sunt cu sprâncenele încreţite şi îngâmfaţi, înconjuraţi de slugarnici şi de linguşitori, îmbrăcaţi în haine scumpe, plini de un lux deşert, oameni jefuitori şi lacomi de avere. Deci, dacă tu vei auzi pe cineva zicând: „Iată un om fericit şi vrednic de râvnit“, dojeneşte această vorbă, jeleşte şi tânguieşte. Aceasta vrea să zică a dojeni întru slava lui Dumnezeu, căci astfel de dojană este pentru cei de faţă o învăţătură de înţelepciune şi de faptă bună, ca ei să nu mai fie aşa de poftitori de cele pământeşti. Zi celui ce a rostit vorba de mai sus: „Pentru ce acest om este fericit? Poate pentru că are

un cal frumos, împodobit cu frâu scump şi multe slugi, o haină luxoasă şi în toate zilele petrece în beţie şi în desfătare?“

Tocmai pentru aceea el este nenorocit şi în treapta cea mai înaltă vrednic de jelit. Eu văd că voi nimic nu puteţi lăuda la el decât numai lucrurile cele dinafară: calul, frâul, haina, care nu fac parte din el. Spuneţi, poate, oare, să fie ceva mai sărăcăcios, decât atunci când calul, frâul, frumuseţea hainei şi mulţimea slugilor se admiră, iar stăpânul trece fără nici o laudă?

Cine poate să fie mai sărac decât cel care întru sine nu are nimic frumos, ci se împodobeşte numai cu cele străine? Podoaba şi bogăţia noastră cea adevărată, cea proprie, constă nu în slugi, nu în haine şi în cai, ci în fapta cea buna a inimii, în bogaţia faptelor bune şi în fericita încredere în Dumnezeu. Iar dacă tu vezi trecând un sărac, un puţin-preţuit şi nebăgat în seamă, care trăieşte foarte greu, dar foarte îmbunătăţit, laudă-l înaintea celor de faţă, iar lauda ta va fi o îndemnare pentru dânşii, o chemare la viaţa cea îmbunătăţită şi dreaptă. Dacă ei zic: „Acesta este ticălos şi nenorocit“, răspunde-le: „Dimpotrivă, el este cel mai fericit, căci el are prieten pe Dumnezeu, soaţă a vieţii, fapta cea bună; el stăpâneşte o comoară netrecătoare, adică o conştiinţă curată. Cum poate să-l vatăme pe el lipsa bogăţiei pământeşti, când el are să moştenească cerul şi bunătăţile cereşti?“ Când tu vei vorbi aşa cu dânşii şi îi vei învăţa aşa, vei primi mare plată pentru laudă şi pentru dojană, căci pe amândouă le faci întru slava lui Dumnezeu.”

*

Starea parohiei

La sfârșit de an, fiecare om și fiecare instituție își fac bilanțul. Își analizează fiecare succesele și poticnirile, trage concluziile necesare și încearcă să privească spre viitor cu speranță de mai bine. Așa se întâmplă și în viața unei parohii. Așa am procedat în fiecare an, având grijă să nu lăsăm

„corabia” să se lovească de stânci, să nu se scufunde, ci să plutească mai departe, împlinindu-şi astfel rostul.

Îi mulţumim lui Dumnezeu pentru tot şi pentru toate, căci fără El suntem praf şi pulbere. Atât cât vrea El mai fiinţăm pe acest pământ, ne mai bucurăm de fiecare zi ce ne-o dăruieşte, de fiecare anotimp, de fiecare clipă fericită, pe care mai avem prilejul s-o trăim!

Vă mulţumim cordial tuturor pentru tot sprijinul ce ni l-aţi dat în cursul anului 2016! Vă mulţumim tuturor celor care ne-aţi primit cu colindul, atât la Crăciun, cât şi la Bobotează, după datina străbună, ca nişte adevărate familii de creştini! Vă mulţumim cordial pentru darul ce ni l-aţi făcut, fiecare după voia şi posibilităţile ce le-aţi avut, dar mai ales pentru bunăvoinţa creştinească şi românească. Să dea Dumnezeu să vă găsim pe toţi sănătoşi şi cu voie bună mulţi ani de aici înainte!

Au fost şi momente fericite şi mai puţin prielnice, dar le-am depăşit cu bine. Făcând un scurt bilanţ, putem spune că activitatea s-a desfăşurat pe mai multe planuri, astfel :

<u>În domeniul liturgic</u>: Am oficiat Sf. Liturghie în duminici și sărbători, toate celelalte servicii religioase după rânduială, cât și cele solicitate de credincioși. Nu cunosc vreo nemulțumire din partea vreunui enoriaș de-al nostru și nu s-a înregistrat vreo reclamație din partea cuiva în acest sens. Am avut frecvență bună la biserică. Starea morală a credincioșilor noștri este bună, cu unele mici excepții, în special din domeniul alcoolismului. Am înregistrat mai multe cununii ale unor familii care trăiseră în concubinaj. Sărbătorile au fost respectate în cea mai mare măsură. Sectarii au avut mai multe tentative de a se infiltra în parohia noastră, dar s-au lovit de rezistența Dvs. și n-au avut succes. Mai sunt două familii, una aparținând cultului baptist și alta martorilor lui Iehova, dar nu desfășoară activități prozelitiste. Am oficiat, în 2016, **11 botezuri**; dintre acestea, **5** au fost din Malovăț, **1** din Bârda, **2** din Timișoara, **2** din Tr. Severin și **1** din Spania! Am oficiat **6**

cununii; dintre acestea, **5** au fost din Malovăț și **1** din Tr. Severin. Am oficiat **22 înmormântări**; dintre acestea, **10** au fost din Bârda și **12** din Malovăț. Este alarmantă situația din Bârda. Satul se depopulează an de an cu zeci de locuitori. Cu aproape fiecare înmormântare rămâne și o casă pustie! Din 1978, când am venit preot în Bârda, până la 31 decembrie 2016, au rămas pustii **80 de case**! Cu prilejul celor patru Posturi Mari din timpul anului, am spovedit și împărtășit **618 enoriași** de toate vârstele. Nu socotim aici pe acei enoriași care au solicitat preotul pentru a-i spovedi și împărtăși în restul timpului, unii făcând aceasta din șase în șase săptămâni.

În domeniul economic și administrativ, putem spune că a fost un an dificil, iar criza economică din țară și din lume s-a făcut simțită. Am reușit să menținem contribuția de cult la aprecierea credincioșilor, după principiul „fiecare dacă vrea și cât vrea să dea, serviciile religioase fiind gratuite". **În Malovăț au achitat contribuția de cult pe 2016 94,12% dintre familii, iar în Bârda 93,47% dintre familii. La nivel de parohie, au achitat 93,92% dintre familii, mai puțin decât în 2015 cu 1,50 %.** Aceasta s-a ridicat de la **1 leu la 330 lei.** Preotul a fost la dispoziția tuturor, indiferent dacă solicitantul a achitat sau nu ceva pentru contribuția de cult. Am putut să menținem și anul acesta serviciile religioase gratuite. Am primit ajutoare bănești de la credincioși din afara parohiei, culminând cu **Părintele Prot. Ioan Dură** din Bruxelles (Belgia), care a donat **4.722 lei**, cât și din partea unor fii ai parohiei noastre din afara parohiei, sau oameni de bine complet străini de parohia noastră. Ne-am achitat la timp toate subvențiile și datoriile față de instituțiile bisericești superioare și de stat, cât și altele cu care am avut relații(tipografia, spre exemplu). Am vândut **391 kg. lumânări, 500 calendare**, **numeroase icoane diverse, 10 kg. tămâie și sute de cărți diferit**e. Am predat fabricii de lumânări **163 kg. resturi topite**. Am curățit cimitirele din Malovăț și Bârda în primăvară și în toamnă. Am realizat la biserica de la Malovăț o

instalație de sonorizare pentru clopote și o instalație de alarmă. La intrarea în Malovăț am realizat o frumoasă troiță, prin bunăvoința familiei **Domnului Jan Ciută**. Am făcut curățenie generală după Paști la amândouă bisericile. Am dotat biserica de la Malovăț cu un rând de veșminte prin bunăvoința **Doamnelor Ivanovici Florica și Enache Maria** din București și pe cea din Bârda, prin bunăvoința **Domnișoarei Bordeiașu Rodica - Ecaterina** din București și familiei sale. În curtea bisericii din Bârda am construit două bănci. Salarizarea e la zi, impozitele și toate celelalte datorii achitate. Vânzarea de cărți a fost foarte deficitară. Mulțumim cordial **I. P. S. Mitrop. Acad. Irineu al Olteniei, I. P. S. Ioan al Banatului și P. S. Episc. Vincențiu al Sloboziei și Călărașilor** pentru comenzile masive de cărți. De asemenea, comenzi mari de carte ne-a făcut și **P. C. Părinte Arhim. Ioachim Pârvulescu,** starețul Sf. Mânăstiri Lainici(GJ). Timp de o lună(octombrie) am înregistrat deficit în gestiune de 1.800 lei. Reușim să trecem în 2017 cu un sold de **15.838,97 lei,** aproape dublu decât în 2016! Nu e mare, dar e bun de sămânță!

<u>În plan caritabil și social</u> a fost un an bun. Am reușit să donăm la majoritatea slujbelor din duminici și sărbători credincioșilor participanți la slujbe și unor bolnavi și bătrâni din parohie **câte trei pâini.** Nu am putut să donăm pâine în marile sărbători, din cauză că brutăria n-a lucrat în acele zile. Am reușit, așadar, să donăm în 2016 pâine astfel: Ian.: **610 pâini**; Febr.: **790 pâini**; Mart. **780 pâini;** Apr.: **1.040 pâini**; Mai: **770 pâini**; Iun.: **868 pâini**; Iul.: **882 pâini**; Aug.: **945 pâini;** Sept.: **877 pâini;** Oct.: **1078 pâini;** Nov.: **951 pâini;** Dec.: **500 pâini**. Așadar, **în anul 2016 s-au donat 10.091 pâini**, cu 119 pâini mai puțin decât în 2015. Vom continua și în 2017 această activitate. Dacă nu vom reuși să mai donăm câte trei pâini, vom da câte patru! Copiilor prezenți la slujbe li s-a donat și ciocolată(**350 buc**.). Menționăm, că, începând din luna iunie, de când am început colaborarea cu firma „Vios" din Tr. Severin, am

comandat mai multă pâine și pe cele nedonate le-am vândut enoriașilor noștri cu prețul de achiziție de 0,60 lei/buc., ceea ce a însemnat un avantaj enorm pentru multe familii. În aceste condiții, am vândut astfel: iun.: **352 pâini;** iul.: **842 pâini**; august: **540 lei**; sept.: **1.193 pâini;** oct.: **2.172 pâini**; nov.: **1.599 pâini;** dec.: **1.100 pâini.** Așadar, **în anul 2016 s-au vândut la preț redus 7.798 pâini**. În 2016 am donat bani unor enoriași și familii din parohie și din afara parohiei aflate în situații de dificultate, cu prilejul Sf. Paști și Crăciunului, dar și în timpul anului. **Aceste ajutoare bănești au totalizat 2.595 lei**. V-am ținut la curent în „*Scrisoarea pastorală*", de fiecare dată, cu numele persoanelor care au primit ajutoare și valoarea acestor ajutoare. De Paști **am distribuit 218 kg. alimente** donate de **Părintele Sebastian-Cătălin Hogea** din Albacete(Spania). Tot dânsul ne-a trimis și **20 seturi rechizite școlare,** pe care le-am distribuit unor copii din parohie până la 15 sept. Până la 1 mai am donat din vol. **Călăuză biblică 312 exemplare** fiecărei familii din parohie şi acelor familii şi persoane din afara parohiei, care ne-au ajutat cu cel puţin 50 lei în cursul anului. Din **Călăuză patristică,** pe care l-am tipărit anul acesta, s-au donat până 31 dec. 2016 **250 exemplare**. Dintre acestea, **125 ex. l**e-am trimis în afara parohiei, în țară și străinătate. Așteptăm pe ceilalți enoriași să-și ia cartea.

În plan cultural a fost un an bun şi 2016. Am continuat să publicăm „***Scrisoarea pastorală***" din două în două săptămâni şi s-o răspândim gratuit în parohie şi în afara parohiei pe suport hârtie, dar şi pe internet. În momentul de faţă, publicaţia noastră are un tiraj de **1.000 ex.** şi tirajul creşte, existând solicitări în acest sens din ţară şi din străinătate. ***„Scrisoarea pastorală"*** a fost preluată și republicată, parțial sau în întregime, de diferite publicații din țară și străinătate. Am publicat sau reeditat următoarele cărţi: Pr. Al. Stănciulescu-Bârda, **Dicționarul proverbelor religioase românești,** vol. I (630 pag.); Gr. Maerean, **Chemări la Domnul,** vol. I(196

pag.); **Bucate de post**(416 pag.); Gr. Maerean, **Chemări la Domnul**, vol. II(216 pag.); Pr. Al. Stănciulescu-Bârda, **Scrisoare pastorală,** vol. VIII(624 pag.); Pr. Al. Stănciulescu-Bârda, Cristian Stănciulescu-Bârda, **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română"(1874 – 2013)**, vol. I(636 pag.); I. Miclău, **Mitologiile – surse de studii istorice**(116 pag.); Gr. Maerean, **Chemări la Domnul,** vol. III(312 pag.); Gr. Maerean, **Chemări la Domnul**, vol. IV(242 pag.); Gr. Maerean, **Chemări la Domnul,** vol. V(250 pag.); Pr. Al. Stănciulescu-Bârda, Cristian Stănciulescu-Bârda, **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română"(1874 – 2013)**, vol. II(692 pag.); I. Neacșu, **Oastea pandurilor**(170 pag.); Pr. Al. Stănciulescu-Bârda, Cristian Stănciulescu-Bârda, **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română"(1874- 2013)**, vol. III(1.000 pag.); Pr. S. Dezrobitu, **Dumnezeu, îngeri și demoni**(72 pag.); Pr. Gh. Paschia, **Călăuză patristică** (330 pag.); Pr. Sebastian-Cătălin Hogea, **Reflecții (ne)vinovate**(136 pag.).

Aşadar, 16 cărţi în 12 luni. Mai mult n-am putut! Oricum, nici chiar un pușcăriaș n-ar fi putut să scrie și să publice atât! Am răspândit numeroase exemplare din aceste cărţi și din cele publicate în anii anteriori în ţară şi străinătate, în ţări precum : Grecia, Cipru, Moldova, Franţa, Germania, Olanda, Italia, Spania, Belgia, Canada, S.U.A., Australia etc. Am reușit să publicăm numeroase articole și studii în reviste și volume apărute în țară și străinătate. Preotul Dumneavoastră a continuat să predea Religia la Liceul „Domnul Tudor" din Tr. Severin din sept. 2016 la cca. 250 elevi de clasele IX-XII. A participat la câteva simpozioane în județ și în ţară, cât și la emisiuni de televiziunea locală(Datina). O fi mult, o fi puțin, Dumnezeu știe! Atât am putut face!

Slavă Domnului pentru tot și pentru toate!

Am reușit să facem două excursii cu enoriași din parohie și din afara parohiei la Mânăstirea Prislop din Județul

Hunedoara(20 apr. și 6 oct.) și una la Schitul Topolnița(29 aug.), una la Orșova(25 iul.) și una pe Valea Dunării până la Moldova Nouă, continuând traseul în Banat(5 sept.).

Am reușit să dăm câteva filme la cele două biserici, astfel: **Lavra Pociaev**(17-24 iun.); **Fiul risipitor**(22 -29 iul.); **Ostrovul**(19-26 aug.); **Agapie**(29 iun.); **Cămașa lui Hristos** (19 – 26 sept.); **Apocalipsa**(24-31 oct.) și **Sfântul Ciprian și Iustina**(21-28 nov.).

Tot meritul pentru aceste realizări vă revine Dvs., cei care ați contribuit cu mult sau puțin la fondurile parohiei. Fără banii Dvs., preotul ar fi fost ca o mașină fără benzină! Vă mulțumim frumos !

În numărul viitor vom vedea ce avem de făcut pentru 2017.

*

Ajutoare și donații

În această perioadă am primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Părintele Pr. Cătălin – Sebastian Hogea** (Spania): **430 lei; Dl. Cioabă Dumitru**(Germania), fiu al satului Malovăț: **300 lei; D-na Ivanovici Florica**(București), **D-na Enache Maria**(București) și **Dl. Soare Bogdan** (București): câte **250 lei; Dl. Căprioru Florin**(Italia), fiu al satului Malovăț: **220 lei; Dl. Prof. Univ. Dr. Mircea-Ioan Popa** (București), **Dl. Ing. Octavian Cudalbu**(Baia-Mare-MM) și **D-ra Bordeiașu Rodica-Ecaterina**(București), **Dl. Nistor Gheorghe**(Tr. Severin), fiu al satului Malovăț, **D-ra Olteanu Marina** (Caransebeș), **D-ra Ramona Ploștinaru** (Caransebeș), fiică a satului Malovăț, **Dl. Popescu Constantin** (București), fiu al satului Malovăț: câte **200 lei**; **D-na Paraschiv Anica**(Fulga de Sus-PH): **163 lei; D-na Prof. Dr. Zamfira Mihail**(București) și **Dl. Trocan Pantelie**(Tr. Severin), fiu al satului Bârda, **D-ra Prof. Univ. Dr. Georgeta Ionașcu**(București), fiică a satului Malovăț, **D-na Voin Steluța**(Șopotul Vechi – CS): câte **150 lei**; **Dl. Rolea Ionuț-Nicușor**(Timișoara), fiu al satului Bârda:

110 lei; Dl. Stoichină Cristian-Costinel(Franța), fiu al satului Bârda: **105 lei; Dl. Stănciulescu Cristian**(Germania), fiu al satului Bârda (pentru pâinea donată la 18 dec.), **D-na Ec. Aneta Popescu** (București), fiică a satului Malovăț, **D-na Dr. Ionescu Mihaela-Aritina**(Curtea de Argeș-AG) și **D-na Farm. Golea Nicoleta**(Tr. Severin), **D-na Vlădioniu Mariana** (Tr. Severin), fiică a satului Malovăț, **Domnul Olteanu Paul** (București), fiu al satului Bârda, **Dl. Mănescu Vasile**(Tr. Severin), fiu al satului Malovăț, **Dl. Bălu Constantin**(Tr. Severin), fiu al satului Bârda: câte **100 lei; Dl. Bogdan Gheorghe-Gabriel** (Germania), fiu al satului Malovăț: **70 lei; D-na Barbu Ioana** (Buftea-IF), **Dl. Ivașcu Ionuț**(Tr. Severin), fiu al satului Bârda, **Dl. Loghin Ion**(București) și **D-na Pârvuceanu Eugenia** (Gârla Mare-MH), **D-na Ionescu Floarea**(Câmpina- PH), **Dl. Crumpei Ion**(Tr. Severin), fiu al satului Malovăț, **Dl. Franț Titu**(Tr. Severin), fiu al satului Malovăț, **Dl. Vasilescu Marian-Daniel**(Italia), fiu al satului Malovăț, **D-na Burtea Elena**(Tr. Severin), fiică a satului Bârda, **D-na Gaiță Rodica**(Tr. Severin), fiică a satului Bârda, **Dl. Rolea Florin – Claudiu**(Timișoara), fiu al satului Bârda: câte **50 lei**;

Tuturor le mulțumim cordial. Dumnezeu să le răsplătească jertfa!

Pentru **Orodan Claudiu** s-au adunat **150 lei.** Colecta continuă.

Situația la contribuția de cult o vom prezenta în numărul viitor al ***„Scrisorii pastorale”***. Oricum, până la 31 Dec. 2016, au achitat contribuția de cult pe 2017 ***78,88% din familii în Bârda, 59,64% din familii în Malovăț. La nivelul parohiei au achitat 65,46% din familii***.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva mteriale, astfel: ***„Scrisoare pastorală” – 339***, în

„Armonii culturale”, Adjud, 2016, 28 dec., ediție și on-line (*http://armoniiculturale.ro*); pe blogul Domnului Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney (Australia), 2016, 28 dec. (*http://bentodica.blogspot. ro*);

*

Zâmbete… din 1982!

☺Trăim epoca marilor prefaceri: eu mă prefac, tu te prefaci, el se preface! ☺Capitalismul este pe marginea prăpastiei. Ce face acolo? Se uită de sus la noi... ☺ România pe drumul construirii Socialismului; România pe drumul construirii Comunismului; România pe drumuri...! ☺ Pauzele lungi şi dese,/Cheia marilor succese! ☺În România nu se mai fabrică paturi. Nu mai avem nevoie. Duşmanul de clasă nu doarme, partidul veghează, iar clasa muncitoare lucrează necontenit. ☺Propuneri de imn naţional: Descurcă-te, române!; De-aş mai duce-o pân-la toamnă!; Pe-al nostru steag e scris ... uimire. ☺ Soţul şi soţia stau la masă. Deodată, uşa e trântită de perete şi patru indivizi dau buzna. Se reped la soţ şi, spre disperarea soţiei, îl iau pe sus şi-l urcă într-o maşină neagră. Trec zile, trec săptămâni şi omul nu mai apare acasă. Disperată, soţia reuşeşte să obţină o audienţă. „ - Vai, ne pare rău, dar soţul dvs. a murit de pneumonie!” „ - Nu se poate, spune plângând soţia, soţul meu nu era bolnav când l-aţi arestat, cum se poate să fi făcut pneumonie?” „- Ei, doamnă, a încercat să fugă, a alergat, şi, ştiţi cum este, el transpirat, glontele rece...!” ☺La coadă, la carne, un glumeţ face haz de necaz: „ - Care este deosebirea dintre porc şi măcelărie? Simplu: porcul are coada mică şi carne multă, măcelăria...” Un tovarăş de la coadă i se adresează: „- Da′ care-i deosebirea dintre ceasul meu şi tine?” „ - E bună! Nu ştiu...!” „ - Ceasul meu merge singur, tu mergi cu mine!”

*

Apel

Rugăm pe toți enoriașii parohiei noastre, tineri sau vârstnici, cât și pe oricare dintre credincioșii din afara parohiei, care au acces la internet și o adresă de e-mail, să ne comunice acea adresă și vor primi „***Scrisoarea pastorală***” și multe alte materiale ziditoare de suflet și de conștiință creștinească și românească. Totul e gratuit.

*

Înmormântări

În ziua de 20 Dec. am oficiat slujba înmormântării pentru **Crașoveanu Stana** (89 ani) din Malovăț, iar în ziua de 29 Dec. am oficiat slujba înmormântării pentru **Mihăescu Păuna**(79 ani) din Bârda. Dumnezeu să le ierte!

*

Program

În luna Ianuarie avem următorul program de slujbe: **1 Ian.**(pomeniri, dimineața, la Bârda; slujbă la Malovăț); **2 Ian.**(colind cu botezul în Bârda); **3-4-5 Ian.**(colind cu botezul în Malovăț); **6 Ian.** (slujbă la Bârda de la ora 8; slujbă la Malovăț de la ora 10); **7 Ian.**(pomeniri, dimineața, la Bârda; slujbă la Malovăț); **8 Ian.** (Bârda); **14 Ian**.(Bârda-Malovăț); **15 Ian.** (Malovăț); **16 Ian**.(Malovăț-Bârda); **17 Ian**. (Malovăț-Bârda); **21 Ian.**(Bârda-Malovăț); **22 Ian**.(Bârda); **25 Ian.** (Malovăț-Bârda); **28 Ian.** (Malovăț-Bârda); **29 Ian.** (Malovăț); **30 Ian.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12,00). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sfintele Sărbători să le petreceți cu sănătate, pace și bucurii! La mulți ani!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2017), nr. 341(1 –15 Ianuarie)

Dragii mei enoriași!

La început de an 2017, rog pe Bunul Dumnezeu să reverse asupra Dumneavoastră și celor dragi ai Dumneavoastră sănătate, bucurii, împliniri în toate cele bune, puterea de a nu vă pierde speranța și credința, să aveți pace, liniște sufletească, bună înțelegere și trăire în Duh și în Adevăr! La mulți și fericiți ani!

*

Speranțe și neliniști

Cu ajutorul lui Dumnezeu, am păşit în noul an. Unii ne bucurăm, alții privim cu nostalgie în urmă la anii ce s-au dus, alții cu speranță sau cu teamă către viitor. Oricum, cuvintele Poetului sunt mai actuale ca oricând în această perioadă: „Cu mâine zilele-ți adaogi,/ Cu ieri viața ta o scazi/ Și ai, cu toate astea,-n față/ De-a pururi ziua cea de azi!”

Pentru Dumnezeu nu există această împărțire a timpului, așa cum o avem noi. Pentru el „o mie de ani sunt ca o clipă”. Pentru noi măsurarea și împărțirea Timpului este necesară, pentru a ne aduce aminte că suntem călători pe acest pământ, că am adăugat un an în buchetul vieții noastre, sau că ne-am mai apropiat un pas de Marea Întâlnire cu Judecătorul lumii.

Parcă mai mult ca oricând, privesc cu teamă către viitor. Nori tulburi se abat peste lume, ceața se intensifică la orizont și lumea e tot mai debusolată. Parcă am început să n-o mai înțeleg. Vorbeam întotdeauna de „evoluția lumii” de la un an la altul, de la un secol la altul. Tot mai sus, tot mai sus, urcând pe culmi….! Azi mă întreb, dacă nu cumva este vorba, în realitate,

de o involuție a lumii, adică o coborâre. Desigur, trebuie să recunoaștem că, sub aspect tehnic, omenirea a făcut progrese inimaginabile în secolele trecute și fiecare dintre noi poate constata acest lucru. Aparatura și mașinăriile de tot felul ne-au inundat viața. Din păcate, ne-au făcut pe mulți dintre noi robii lor. Observ, însă, că se neglijează tot mai mult cea mai de preț valoare a planetei noastre: Omul.

Parcă, în mod sistematic, cineva, de acolo de la cârma pământească a lumii, caută să facă din om o mașinuță oarecare, un roboțel fără personalitate. Sunt distruse treptat valori spirituale, morale și sociale milenare. Punem în loc niște aberații, de care strămoșii noștri nici nu ar fi avut curajul să vorbească, fiindcă ar fi intrat în pământ de rușine.

M-aș referi în aceste rânduri doar la familie, lăsând de-o parte otrăvirea zilnică prin mâncare, prin băutură, prin aer, discrepanța dintre lumea bogată și lumea săracă, bolile de tot felul, pentru care se face prea puțin spre a le vindeca, însingurarea omului în mijlocul unei lumi, care mai degrabă seamănă cu o junglă și multe altele.

Fiecare dintre noi, crescuți în spiritul bunei tradiții românești și creștinești, cunoaștem cât de importantă este familia în viața unui om, în viața societății. Așa cum nu trebuie să mai explici că-ți este necesar aerul, apa, mâncarea, tot așa este și familia. Ea este izvor de viață, de iubire, de bucurie, reazim la nevoie, șansa de supraviețuire a omenirii. Este rânduiala lui Dumnezeu pentru lume, fiindcă „nu este bine să fie omul singur pe pământ, să-i facem lui ajutor dintr-însul!” Și i-a făcut-o pe femeie, i-a dat-o cu indicație clară: „Creșteți și vă înmulțiți! Umpleți pământul și-l stăpâniți!” Așa a înțeles omenirea milioane de ani și azi suntem peste șapte miliarde de oameni pe pământ. Și toate au fost bune și frumoase și a fost seară și a fost dimineață, adică o rânduială, o ordine clară.

Iată că în vremea noastră s-au ivit oameni, care se cred mai deștepți decât Dumnezeu și vor să aducă o altă ordine, o

altă rânduială. Familia nu trebuie să mai fie unirea liber consimțită dintre un bărbat și o femeie, ci ,,unirea dintre doi parteneri". Copilul nu trebuie să știe că are tată și mamă, ci părintele 1 și părintele 2, iar aceștia pot să fie amândoi bărbați, sau amândoi femei. Mai multe state zise democratice au adoptat legi, care permit ,,căsătoria" dintre doi bărbați și dintre două femei. Lucrurile acestea se petreceau până anul trecut în țările de religie catolică și protestantă. Anul trecut a legiferat și Grecia această orgie. Grecia, vârful de lance al Ortodoxiei, de foame, de sărăcie, a fost nevoită să cedeze. Au îngenuncheat-o! Mai sunt în Europa vreo șaisprezece state, care mai rezistă presiunilor de acest gen. Oamenii de bună credință de la noi au organizat un referendum, care să oblige pe parlamentari să modifice textul Constituției și să prevadă acolo în mod expres, că ,,familia este unirea dintre un bărbat și o femeie". S-au adunat peste 3.000.000 semnături, dar oficialitățile n-au făcut nimic concret până acum să dea curs acestei dorințe a poporului român. Să zicem, totuși, că se va reuși. Va reuși generația noastră. Dar mâine? Va fi la rând generația facebook-lui, a internauților. Va fi generația pruncilor de azi, care învață(sau vor învăța și la noi în anii viitori!) de la grădiniță și până la terminarea liceului, despre actul sexual și perversiunile sexuale. Dacă azi, pentru omul de bună credință lucrurile acestea sunt strigătoare la cer, pentru omul de mâine ele vor fi ceva ,,normal", așa cum este ,,normal" să umbli cu unghiile netăiate, dar vopsite.

Familia își pierde rolul de a crește și educa pe copii. Atâta vreme cât tu, părinte, nu ai voie să-l atingi cu o palmă sau cu o vorbă pe copilul tău, pierzi orice autoritate asupra lui. Dacă pruncul se va supăra că nu i-ai dat luna să joace fotbal cu ea sau l-ai pus să-și facă lecțiile, te va pârî că-l persecuți și ți-l va lua și-l va duce la orfelinat, ori îl va da unor îngrijitori plătiți.

Parcă n-ar fi fost atâtea și atâtea cauze care duc la destrămarea familiilor! Trebuia să pună pe tapet și aceste

anomalii. Mâine, eu, ca preot, voi fi reclamat că am refuzat să cunun pe Ion cu Gheorghe, sau pe Mariţa cu Joiţa. Voi fi amendat cu cât nu face salariul pe un an întreg, pentru că am încălcat „drepturile omului”. Asta de două ori, fiindcă a treia oară voi intra în puşcărie!

Antihrist îşi face tot mai simţită prezenţa în lume, iar desfrânata apocaliptică cutreieră ca un corb al morţii peste ţări şi peste suflete.

Cu un mileniu şi jumătate în urmă, un om de o cruzime nemaiîntâlnită a trecut prin foc şi sabie pământurile româneşti. Era regele Atila, conducătorul hoardelor hune, strămoşii ungurilor de azi. Bătrânii noştri îl spuneau „biciul lui Dumnezeu”! Voiau să spună că Dumnezeu îi pedepseşte prin acel om pentru păcatele lor.

Privesc cu teamă spre viitor şi văd că „biciul lui Dumnezeu” se ridică din nou, gata de-a se slobozi asupra noastră. Musulmanii invadează Europa, leagănul creştinismului. Nu mă refer la amărâţii care fug îngroziţi de moarte ca să caute un adăpost. Mă refer la cei infiltraţi printre ei, care-şi fac din curăţirea pământului european de scârnăviile destrăbălării morale un ideal, pentru care sunt gata să-şi dea şi viaţa. Când fac atentate şi lasă în urmă zeci şi sute de cadavre, socotesc că şi-au împlinit misiunea lor de reformatori ai vieţii morale, de „bici al lui Alah” asupra păcătoşilor. Privesc cu teamă spre viitor, fiindcă, după cum spun statisticile, până în 2050, jumătate din populaţia Europei va fi musulmană. În Siria au fost creştini şi musulmani. Siria avea creştini înainte de a se creştina Sfântul Apostol Pavel. El a primit primele noţiuni ale învăţăturii creştine în capitala Siriei, în Damasc. Ei bine! Mii de oameni nevinovaţi din Siria au fost ucişi în ultimii ani pentru simplul motiv că erau creştini. Biserici au fost distruse, case de creştini incendiate, episcopi şi preoţi ucişi sau răpiţi şi multe-multe alte atrocităţi.

Privesc spre viitor și tare mi-e teamă că-ntr-o zi cel care va îmbrăca reverenda de preot, va îmbrăca ceea ce se numea „cămașa morții”. Preoția însăși, ba chiar statutul de creștin, vor trebui să aibă din nou dimensiunea martirică, jertfelnică de altădată. Atâta destrăbălare morală nu poate fi spălată decât cu sânge!

Se aud tot mai puternic zăngănind armele și la răsărit și la apus. Taberele militare se pregătesc tot mai intens, cu arme tot mai sofisticate pentru război pe pământ, în aer, pe apă! Se pregătesc să…. lupte pentru pace! Fiare hămesite plănuiesc sfârtecarea României!

Rugați-vă lui Dumnezeu să ne aibă în pază. Sodoma și Gomora ar fi scăpat nemistuite de flăcări, dacă în ele ar fi fost doar zece drepți, adică oameni curați sufletește, nepervertiți de păcate. Haideți să fim noi, românii, cei zece din cetatea Europei, pentru care Dumnezeu să n-o pârjolească!

*

La cumpănă de ani

Îi mulţumim lui Dumnezeu pentru tot şi pentru toate, căci fără El suntem praf şi pulbere. Atât cât vrea El mai fiinţăm pe acest pământ, ne mai bucurăm de fiecare zi ce ne-o dăruieşte, de fiecare anotimp, de fiecare clipă fericită, pe care mai avem prilejul s-o trăim!

Vă mulţumim cordial tuturor pentru tot sprijinul ce ni l-aţi dat în cursul anului 2016! Vă mulţumim tuturor celor care ne-aţi primit cu colindul, atât la Crăciun, cât şi la Bobotează, după datina străbună, ca nişte adevărate familii de creştini! Vă mulţumim cordial pentru darul ce ni l-aţi făcut, fiecare după voia şi posibilităţile ce le-a avut, dar mai ales pentru bunăvoinţa creştinească şi românească. Să dea Dumnezeu să vă găsim pe toţi sănătoşi şi cu voie bună mulţi ani de aici înainte!

La cumpănă de ani, se cuvine să facem un scurt bilanţ fiecare dintre noi cu privire la viaţa noastră, la familiile noastre, la speranţele ce le avem de viitor. Dacă n-ar mai fi

sărbătorile şi rânduielile acestea ale anotimpurilor, viaţa ar fi ca o lungă călătorie fără popas. Aşadar, să ne oprim un pic în lungul drum al trecerii noastre prin lume şi să ne facem un examen de conştiinţă fiecare. Să ne imaginăm că derulăm filmul vieţii noastre de până acum, cu toate ale sale bune şi rele. Să ne imaginăm, de asemenea, că la acest film ar privi şi Dumnezeu. Ia gândiţi-vă, aţi găsi vreo scenă în acel film de care să vă fie frică, ori să vă roşească obrazul la gândul că va vedea-o Cel de Sus? Sau chiar şi numai ceilalţi semeni ai Dumneavoastră?! E o grea încercare. Căutaţi, de asemenea, să socotiţi dacă aţi făcut tot ce a depins de Dumneavoastră, ca propria familie să dureze, ca soţul, soţia, copiii, părinţii, socrii, cumnaţii Dumneavoastră să aibă o rază de fericire, când s-au aflat în preajma Dumneavoastră, când aţi vorbit, când aţi muncit împreună. Vedeţi dacă aţi făcut vreo fărâmă de bine cuiva, dacă v-aţi făcut întotdeauna rugăciunea, dacă sunteţi împăcaţi cu Dumneavoastră înşivă, cu cei din jur şi, mai ales, cu Dumnezeu. Încercaţi să vă imaginaţi, că în clipa următoare aţi fi chemaţi înaintea lui Dumnezeu, că v-ar sosi ceasul cel din urmă. Aveţi, oare, bagajul făcut? Sunteţi, într-adevăr, pregătiţi de marea călătorie? Aveţi suficiente argumente ca să vă apăraţi la dreapta judecată pentru faptele săvârşite în această viaţă? Sunt câteva întrebări, pe care ar trebui să ni le punem fiecare dintre noi la această cumpănă de ani. Faceţi planuri pentru familia Dumneavoastră, dar ţineţi seamă şi de ceilalţi membrii ai familiei. Vedeţi dacă şi lor le place şi dacă sunt de acord cu ceea ce vreţi să faceţi. Numai aşa va fi armonie şi unitate în casa Dumneavoastră şi nimănui lehamite nu-i va fi, că staţi sub acelaşi acoperiş! Dumnezeu să vă ajute şi să fie bine!

*

Starea parohiei(II)

În numărul trecut al „***Scrisorii pastorale***” făceam o analiză amănunțită a vieții religioase din parohia noastră din

cursul anului 2016. Colindul cu Botezul ne determină să venim cu câteva completări, pe care le considerăm absolut necesare. În primul rând, mulțumim lui Dumnezeu că avem asemenea creștini în parohia noastră, care păstrează atât cât se mai poate tradițiile noastre strămoșești, credința și datinile. Veniți în număr mare la biserică în duminici și sărbători, sunteți atașați de biserică, nu batjocoriți slujitorii bisericești, ci, dimpotrivă, avem semnale că vorbiți chiar mai bine decât ar trebui despre preotul Dvs. Aveți în casele Dvs. icoane, candele, atmosferă creștinească. În majoritatea caselor icoanele sunt așezate pe peretele dinspre răsărit, pe acel perete nu mai sunt tablouri, postere, decupaje din reviste cu mâțe, câini, lei, șerpi, femei goale și alte bazaconii de acestea. Am găsit case în care cărțile primite de la parohie în ultimii ani erau așezate pe masă, în mijlocul camerei, ca într-o sală de lectură dintr-o bibliotecă. Aceleași cărți le-am văzut în multe case în biblioteci, în altele ele singure formau „biblioteca" familiei. Au fost legați cei mai mulți câini, iar cei care au fost dezlegați s-au dovedit a fi bine educați. Anul acesta nici unul dintre ei n-a încercat rezistența pantalonilor popii și nici nu i-au verificat gustul cărnii. Aproape toți enoriașii noștri știu să se închine corect. Am mai întâlnit câteva cazuri, în care oameni în toată firea nu știau acest lucru: fie făceau niște rotocoale cu mâna, parcă s-ar fi apărat de muște, fie dădeau din mână, parcă ar fi tras la ferestrău. Sunt câțiva enoriași, pe care-i putem număra pe degetele de la o mână, care evită în mod sistematic, de ani buni, să-și arate fața cu prilejul colindului. Altfel spus, fug de icoană, de cruce, de agheasmă! Nu putem pune, deocamdată, un diagnostic definitiv, fiindcă mai trebuie făcută și proba cu tămâie! Sunt cazuri puține, câteodată unice, dar ele mai există, totuși. Rușine să-i fie preotului!

De aproape patruzeci de ani suntem împreună și în fiecare an v-am explicat, fie verbal, fie în scris, că la Crăciun nu vin în casa Dvs. ca să fac molitvă porcului, ci colindul are alt rost.

Încă am mai găsit case cu acel prilej, în care cineva din familie iese la poartă să-i spună preotului: „-Părinte, eu n-am avut porc!” sau „-Părinte, eu nu l-am tăiat!” Că unii dintre Dvs. doresc să facă și molitva cărnii, este foarte bine, dar aceasta nu este obligatorie. Este o rugăciune, o slujbă și atâta tot. La fel de bine se poate face și sfințirea casei, a fântânii etc.

În Malovăț s-au făcut multe construcții noi, s-au consolidat ori s-au extins altele mai vechi, s-au amenajat frumos, au fost dotate cu multă aparatură, ceea ce arată că nivelul de civilizație s-a ridicat simțitor. Mai puțin s-a întâmplat acest lucru în Bârda. Vorbe amuzante, nevinovate, am auzit destule și anul acesta: „- Este rău, dar tot e bine!” Dacă e vorba de porci, remarcăm că și anul acesta au fost destul de mititei. Nu mai sunt porcii de altădată, care umpleau câte două postăvi cu carne! Nu mai sunt nici câinii de altădată! Acum predomină pechinezii! Criza economică se resimte peste tot. Chiar starea Dvs. de spirit, îngrijorarea față de nevoile de azi, de mâine, spune acest lucru. Mulți, foarte mulți nu aveți serviciu, mulți sunteți plecați în țară sau peste hotare la muncă. Sunt copii lăsați în grija bunicilor, în grija rudelor. Lipsa părinților se resimte în timpul anului, atât la școală, cât și în viața lor în general. Am găsit multe porți deschise între vecini, între părinți și copii, dar am mai găsit și garduri noi construite între părinți și copii! Am mai găsit frați și consăteni certați și încrâncenați de ani de zile. Am găsit și mulți bolnavi, bătrâni, săraci și singuri! Din păcate, parcă mai mult ca-n alți ani, am găsit familii destrămate. Nu sunt familii aflate în luna de miere, ci familii cu copii la școli, alții în prag de căsătorie. Nu analizăm aici cauzele, ci deplângem copiii rămași cu un părinte, gospodăriile frumoase pe care și le realizaseră, viața lor de familie de altădată, care părea atât de armonioasă! Poate că nu e totul pierdut! Dumnezeu să le ajute, să le dea pace, înțelegere, împăcare și să nu uite că pasărea din mână e mult mai de valoare decât cea de pe gard!

Dacă Dumnezeu ne va ajuta şi Dvs. îmi veţi fi alături, vom reuşi să mai facem multe lucruri bune împreună, spre slava lui Dumnezeu. Dorim să continuăm publicarea şi răspândirea cărţilor religioase; să continuăm să scoatem şi să vă trimitem „*Scrisoarea pastorală*"; să distribuim gratuit fiecărei familii din parohie şi celor ce ne-au ajutat cartea **Călăuză patristică** și să găsim binevoitori, care să suporte costul viitoarei cărți, pe care s-o tipărim și să v-o donăm de Crăciun, anul acesta; să dăm cât mai multe filme cu conţinut religios; să fim prezenţi în presa scrisă şi pe internet cu cât mai multe contribuţii; să organizăm mai multe excursii cu caracter religios; să continuăm cu donarea pâinii în duminici şi sărbători; să menţinem serviciile gratuite şi contribuţia de cult la aprecierea fiecăruia; să putem să acordăm ajutoare celor bolnavi, neputincioşi şi tuturor celor loviţi de nenorociri; să intensificăm activitatea pastorală şi misionară; să mărim numărul participanţilor la slujbe şi multe, multe altele, despre care vom vorbi pe parcurs. Dumnezeu să ne ajute!

*

Îndemnuri părinteşti

Din scrierile Sfântului Ioan Gură de Aur mai reluăm:

„Noi putem încă să şi pedepsim întru slava lui Dumnezeu. Cum? Adeseori ne supărăm pe slugile şi pe supuşii noştri; dar cum putem să-i pedepsim pentru Dumnezeu? Când vezi că sluga ta sau un cunoscut, sau altcineva din cei legaţi cu tine s-a îmbătat, ori a răpit ceva, umblă la locuri rele, nu se îngrijeşte de sufletul său, jură, minte, ocărăşte-l şi-l pedepseşte, readu-l pe calea cea dreaptă, pune-l în rânduială, şi toate acestea vor fi făcute întru slava lui Dumnezeu.

Iar dacă vezi că el a greşit împotriva ta, şi în slujba ta a fost leneş, iartă-l şi tu îl vei ierta întru slava lui Dumnezeu. Dar, cu părere de rău, mulţi fac cu totul din contra, atât cu cei cunoscuţi, cât şi cu slugile lor. Când aceştia păcătuiesc împotriva noastră, atunci ne facem judecători aspri şi

nemilostivi; dimpotrivă, dacă ei au jignit pe Dumnezeu şi şi-au aruncat sufletele lor în pieire, noi nu pierdem nici o vorbă pentru aceasta.

Mai departe. Poate tu trebuie să-ţi faci prieteni. Fă-ţi prieteni pentru Dumnezeu! De trebuie să-ţi faci vrăjmaşi, fă-ţi-i pentru Dumnezeu! Insă cum putem noi să ne facem prieteni şi vrăjmaşi pentru Dumnezeu? Să nu căutăm prieteni de la care primim daruri, de care suntem invitaţi la masă şi care ne părtinesc în lucrurile cele pământeşti, ci să ni-i câştigăm pe acei prieteni care totdeauna ţin sufletul nostru în rânduială, ne îndeamnă la datoriile noastre, pedepsesc greşelile noastre, dojenesc încălcările de lege ale noastre; când cădem, iarăşi ne ridică, şi prin sfat şi rugăciune ajută apropierea noastră de Dumnezeu. Dar şi vrăjmaşi trebuie să-şi facă cineva pentru Dumnezeu. Când tu vezi pe un om desfrânat, încălcător de lege, plin de păcate şi de socotinţe rele, care voieşte să te ducă la cădere şi să te amăgească, retrage-te şi fugi, precum a poruncit Hristos să faci, când a zis: ***„De te sminteşte ochiul tău cel drept, scoate-l şi-l aruncă de la tine“*** **(Mat., V, 29)**. *Prin aceasta, El îţi porunceşte ca şi pe prietenii pe care tu îi iubeşti ca pe ochiul tău, şi care îţi sunt foarte folositori în viaţă, să-i smulgi şi să-i arunci de la tine, când mântuirea ta cere aceasta.*

Când te duci în societate şi trebuie să vorbeşti multe, fă şi aceasta pentru Dumnezeu. Şi când taci, să taci pentru Dumnezeu. Cum poate însă cineva să facă acestea pentru Dumnezeu? Când tu, în societate, nu vorbeşti cu alţii despre lucruri pământeşti, despre lucruri deşarte şi nefolositoare, ci despre adevărata înţelepciune, despre cer şi iad; când nu vorbeşti nimic de prisos şi fără de minte, precum: cine a dobândit o dregătorie, cine a fost pedepsit şi pentru ce, cum a câştigat cutare aşa de mult şi s-a făcut aşa de bogat, ce a lăsat celălalt la moartea sa, pentru ce unul nu a moştenit, pe când el socoteşti că are cea mai mare nădejde la aceasta, şi altele

asemenea. Despre astfel de lucruri noi nici să nu începem vorba, nici cu alţii să nu vorbim despre ele. Mai vârtos să avem in vedere ca să facem şi să vorbim ceea ce place lui Dumnezeu. Iarăşi, tu poţi să taci pentru Dumnezeu atunci când vei fi tratat cu îndrăzneală sau ocărât, sau vei suferi mii de necazuri, dar toate acestea le vei îngădui cu nobleţe de suflet şi nu vei răspunde cu nici o vorbă defăimătoare.

Dar noi putem, întru slava lui Dumnezeu, nu numai a lăuda şi a dojeni, nu numai a rămâne acasă şi a ieşi, nu numai a vorbi şi a tăcea, ci putem şi a ne întrista şi a ne bucura spre slava lui Dumnezeu. Atunci când tu te vezi pe tine sau pe vreun frate căzând în păcat, jeleşte şi te întristează, şi prin această întristare tu vei câştiga mântuirea cea fără de căinţă, după cum zice Apostolul Pavel: ***„întristarea cea după Dumnezeu aduce pocăinţă spre mântuire, fără părere de rău”*** (II Cor., VII, 10). *De asemenea, când vezi pe unul slăvit, nu-l pizmui, ci mulţumeşte lui Dumnezeu ca pentru binele tău propriu, căci El a făcut aşa de slăvit pe fratele tău, şi această bucurie îţi va aduce mare plată. Căci, spune mie: Poate să fie cineva mai vrednic de jelit decât cel care pizmuieşte, care, în loc de a se bucura şi a trage câştig din bucurie, se întristează când altuia îi merge bine, iar prin această întristare el totodată îşi atrage pedeapsa lui Dumnezeu?*

Trebuie, oare, să mai adaug că noi putem şi a cumpăra şi a vinde întru slava lui Dumnezeu? Când? Atunci când, de exemplu, nu cerem preţ mai mare decât cel obişnuit, nu abuzăm de timpurile în care toate sunt scumpe, şi încă atunci dăm săracilor din proviziile noastre. ***„Cel ce ţine grâul este blestemat…***” *(Pilde, XI, 26), zice Domnul.*

Însă ce trebuie să număr toate îndeosebi? Un exemplu poate sluji pentru toate. Precum zidarii, când voiesc a zidi o casă, măsoară din unghi în unghi cu sfoara şi aşa întocmesc zidirea, pentru ca partea ei cea din afară să nu fie nepotrivită, aşa trebuie şi noi, de-a pururea să întrebuinţăm, ca o sfoară,

cuvintele Apostolului: ***„Ori de mâncaţi, ori de beţi, ori altceva de faceţi, toate să le faceţi spre slava lui Dumnezeu”*** *(I Cor., X, 31).*

Aşadar, de ne rugăm ori de postim, de pedepsim ori iertăm, de lăudăm sau dojenim, de intrăm ori ieşim, sau orice facem, toate să fie spre slava lui Dumnezeu. Ceea ce nu poate sluji spre slava lui Dumnezeu, nici să facem, nici să grăim.

Însă nu numai cu cuvintele, ci şi cu faptele să slăvim totdeauna pe Tatăl, împreună cu Hristos Dumnezeul nostru, căci Lui se cuvine cinstea şi slava şi închinăciunea, acum şi în vecii vecilor. Amin.”

*

Rugăciune

Acum, la început de an, vă propun o rugăciune foarte frumoasă și cuprinzătoare, creație a cunoscutului duhovnic **Ilarion Argatu**(1913-1999):

„Doamne Dumnezeul nostru și al tuturor puterilor, dăruiește sănătate și vindecă-i pe cei bolnavi, dă-le hrană celor înfometați, haine și adăpost celor ce nu au, libertate celor ce sunt lipsiți de ea, iertare de păcat tuturor. Luminează-le, Doamne, mintea celor ce sunt în examene. Dă, Doamne, liniște și pace în lume și ne iartă pe noi păcătoșii! Luminează-le mințile, Doamne, la toți mai-marii vremii, care vor să distrugă întreaga omenire, pentru ca să rămână ei stăpânii acestui sfânt pământ al Tău, Doamne! Întărește-ne în dreapta Ta credință, alungă de la noi pe toți vrăjmașii, cei văzuți și nevăzuți. Dăruiește-mi și mie, Doamne, tot ceea ce doar Tu crezi că-mi este de folos; fie, Doamne, așa cum voiești Tu și nu după voia mea. Binecuvântat fie Numele Tău Cel Sfânt în vecii vecilor, Amin. Doamne, noi ne rugăm pentru cei care nu au timp să se roage, pentru cei care nu au credință, ce nu au nădejde în Dumnezeu; ne mai rugăm pentru săraci, pentru care nimeni nu se roagă. Și mai

pomenește, Doamne, și pe cei săraci, adormiți întru Domnul și care nu au pe nimeni care să-i pomenească. Amin!

*

Previziuni privind România

O cunoscută vizionară din Bulgaria, Vanga, a făcut câteva previziuni privitoare la România cu câțiva ani în urmă. Având în vedere că multe, foarte multe din previziunile ei s-au împlinit, redăm și noi această previziune, sperând să fie adevărată.

,,În România va veni cel promis lumii. Se va bucura întregul Pământ de naşterea lui. Dumnezeu îl va ocroti într-un loc, departe de locul unde se odihnesc strămbunii lui, până când va veni ceasul său. Cu puterea de Sus va fi dăruit. Pământul, Apa, Focul îi vor veni în ajutor. O dată cu venirea lui în această lume, tot ceea ce este construit pe minciună se va nărui. Toate acestea se vor petrece în anul 2005. El va fi piatră de temelie pentru omenire. Primii care îl vor recunoaşte vor fi cei din poporul său, poporul din care el a ieşit. Drept răsplată, el va aduce acest popor pe cea mai înaltă culme a desăvârşirii, din întreaga lume. Acest popor va deveni o adevărată pildă pentru toate popoarele pământului. El nu va veni cu un cal viu, ci cu un cal din fier, pe care singur îl va mânui."(Cf. ,,Evenimentul zilei" (*httpwww.evz.ro*).

*

Contribuția de cult

<u>În Malovăț au achitat 90,39%</u> dintre familii. Cea mai mică contribuție a fost de **2 lei,** iar cea mai mare de **255 lei.** Pe primele trei locuri s-au situat: **I. Domnul Căprioru Marius-Emanoil, cu 255 lei; II. Doamna Ionașcu Maria și Domnul Înv. Ion Michescu, cu câte 220 lei; III. Domnul Popescu Mihai, cu 215 lei**.

În Bârda au achitat 94,07% dintre familii. Ce mai mică contribuție a fost de **9 lei**, iar cea mai mare de **240 lei.** Pe

primele trei locuri s-au situat: **I. Doamna Popescu Valeria, cu 240 lei; II. Domnul Botoșan Dumitru, cu 230 lei; III. Domnul Mihăescu Nicolae, cu 200 lei.**

La nivel de parohie au achitat 91,55% din familii.

Tuturor, indiferent cât ați achitat, vă mulțumim cordial.

Dumnezeu să vă răsplătească.

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, am primit câteva ajutoare și donații din afara parohiei, astfel:

Fii ai satului Malovăț: **Domnul Pera Valeriu**(Tr. Severin), **Domnul Pera Alexandru**(Tr. Severin) și **Domnul Vlăduț Florin**(Tr. Severin): câte **100 lei**; **Domnul Pera Aurel** (Tr. Severin): **60 lei**;

Fii ai satului Bârda: **Doamna Rădulescu Gica** (Verona-Italia): **150 lei; Doamna Ing. Aurica Zăuleț**(Tr. Severin), **Doamna Cioloca Polina**(Timișoara), **Domnul Tănase Aurel** (München-Germania) și **Domnul Motreanu Constantin**(Timișoara): câte **100 lei; Domnul Botea Constantin** (Șimian-MH): 50 lei;

Credincioși străini de parohie: **Domnul Ovidiu Mitran De Keyser**(Zoersel – Belgia) și **Doamna Leonte Elena**(Sicilia-Italia): câte **442 lei**; **Domnul Vermeșan Mirel** (Timișoara) și **Doamna Antonescu Mădălina** (București): câte **100 lei;**

Domnul Primar Ion Michescu a achitat **120 lei,** reprezentând contravaloarea pâinii donate la Sf. Ion.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

Până la 15 Ian. s-au donat **294 exemplare** din cartea **Călăuză patristică.** Îi rugăm și pe cei care n-au ridicat-o până acum să se grăbească, fiindcă s-ar putea să se termine stocul.

Până la încheierea acestei ediții, pentru **Orodan Claudiu** s-au adunat **250 lei.** În următoarele zile îi vom trimite încă **400 lei,** totalizând până acum **1.200 lei.** Colecta rămâne deschisă.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **În spiritul normalității,** în „Națiunea”, București, 2016, 31 dec., ediție și on-line (*http://www. ziarulnatiunea.ro*); ***„Scrisoare pastorală” – 340***, în „Armonii culturale”, Adjud, 2017, 12 ian., ediție și on-line (*http://armoniiculturale.ro*); în „Bibliothca Septentrionalis”, Baia Mare, 2017 ian. 14, ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*); **Laica**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6810(21-22 ian.), p. 5.

*

Zâmbete

☺Creierul este singurul organ care gândeşte, dar nu singurul care ia decizii. ☺Un semn sigur că ai îmbătrânit este că lumânările de pe tort costă mai mult decât tortul. ☺Nu contează dacă eşti sărac sau bogat; contează să ai bani! ☺ Rugăciunea Alinuței: „Bunule Dumnezeu, fă în așa fel ca Londra să fie capitala Danemarcei, așa cum am scris la lucrarea de control ieri”. ☺„- Vă temeţi de criza financiară și de noul val de teroare?” „- După 30 de ani de căsnicie, nu mă mai tem de nimic!” ☺„- Părinte, iartă-mă că am greșit! Ieri am dat cu mașina peste un politician!” „- Fiule, aici îți mărturisești păcatele, nu te lauzi…!”

*

Apel

Rugăm pe toți enoriașii parohiei noastre, tineri sau vârstnici, cât și pe oricare dintre credincioșii din afara parohiei, care au acces la internet și o adresă de e-mail, să ne comunice acea adresă și vor primi „***Scrisoarea pastorală***” și multe alte materiale ziditoare de suflet și de conștiință creștinească și românească. Totul e gratuit.

*

Botezuri. Înmormântări

În ziua de 14 Ian. am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Dragotă Rareș-Andrei**, fiul **Domnului Dragotă Florin** și al **Doamnei Dragotă Ramona** din Tr. Severin. Să le trăiască! În ziua de 10 Ian. am oficiat slujba înmormântării pentru **Curea Anica**(72 ani) din Bârda; în ziua de 12 ian. pentru **Vișan Gh. Ion**(72 ani) din Malovăț. Dumnezeu să-i ierte!

*

Program

În cursul lunii februarie avem următorul program de slujbe: **2 Febr**.(Malovăț); **4 Febr.** (Malovăț-Bârda); **5 Febr.** (Bârda); **11 Febr**.(Malovăț-Bârda); **12 Febr.**(Malovăț); **18 Febr**.(Malovăț-Bârda); **19 Febr**.(Bârda); **25 Febr**.(Malovăț-Bârda); **26 Febr.**(Malovăț); **27 Febr.**(slujbă seara, de la ora 16, la Bârda); **28 Febr.**(slujbă seara, de la ora 16, la Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com*.

Sănătate, pace și bucurii! La mulți ani!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2017), nr. 342(16 –31 Ianuarie)

Dragii mei enoriași!

Scrisoare lui Eminescu(IX)

„Bădie Mihai,

De multă vreme nu ți-am mai scris! M-a luat valul și mereu am fost tot ocupat, mereu am tot amânat de pe o zi pe alta! M-am hotărât acum să-ți adresez aceste rânduri, din două motive, care sper să te bucure:

În primul rând, am fost impresionat, aflând din presă că cel mai puternic om al lumii, președintele Americii, a adoptat, cu știință sau fără știință, multe din ideile tale politice. Le-a socotit a fi cele mai potrivite pentru a scoate țara din impas, pentru a-i da un nou impuls spre un viitor strălucit. E vorba de atitudinea față de companiile și corporațiile străine, de politica față de economia națională și altele. Tu le-ai spus adevărul, sărmane, cu un veac și jumătate înainte, dar ai noștri nu te-au luat în seamă. Ba, dimpotrivă, te-au socotit o piatră de scandal, o piedică în calea propriilor interese. Din cauza aceasta, ca să scape de tine, te-au dus la spitalul de nebuni, te-au băgat în cămașa de forță și te-au otrăvit sistematic până în ultimele zile ale amărâtei tale vieți. A pecetluit lucrarea lor un nebun notoriu, care ți-a dat cu piatra în cap și astfel ai terminat calvarul!

În al doilea rând, ți-am scris, bădie, ca să-ți mai spun și ție ce mai e pe la noi. S-au adunat multe, dar cele din ultima vreme au fost grozave. Românii noștri au reușit să dea o lecție de moralitate Europei și lumii întregi, cum n-a făcut-o nici un popor din lume. Chiar și ungurii, bulgarii și rușii, care, știi bine

cum ne privesc, au rămas uimiți și nu s-au putut abține să nu ne laude, să nu facă și ei manifestări de simpatie în sprijinul nostru. O lume întreagă a privit zile și nopți la televizor ceea ce se întâmpla în România, în București și-n majoritatea orașelor mari ale țării, din Maramureș în Bărăgan, din Banat în Dobrogea, din Bihor până-n Moldova. Șaizeci de televiziuni mari ale lumii și-au trimis urgent reporteri și cameramani aici ca să vadă, să audă și să transmită miracolul românesc. Mari capitale europene, orașe din America și din Canada, ba chiar și din Japonia și din Coreea au devenit, vrând – nevrând, gazdele unor manifestații de amploare în sprijinul cauzei poporului român.

Dar, să nu te țin în suspans, să-ți spun, bădie, despre ce e vorba.

De mai bine de o lună aveam un guvern tânăr, plin de idealuri mărețe, care atinsese performanța de a reda speranța și optimismul unui întreg popor. Un premier de ispravă, bănățean, ne asigura că totul va fi bine și frumos. Nimeni și nimic se părea că nu-i stă în cale. Avea susținere în parlament, avea un program bine gândit, dar, din păcate, nu avea toți miniștrii suficient de potriviți pentru funcțiile ce le fuseseră încredințate. Munceau guvernanții noștri de se speteau, zi și noapte. Din păcate, ghinionul n-a întârziat. Nu știm dacă incompetența, ori presiunea unor oameni și organizații din țară sau din străinătate au făcut ca ministrul justiției, - de altfel un inginer drăguț -, să facă o gafă monumentală, care a declanșat un adevărat cutremur în întreaga societate românească.

Într-o noapte de ianuarie, când era ,,negură și ceață", la o ședință de guvern, fără a fi înscrisă pe ordinea de zi, a fost introdusă o ordonanță de urgență, care avea menirea să elibereze din închisoare și să spele păcatele hoților, corupților, celor cu abuzuri în serviciu și altor câtorva categorii. Alături de aceasta, mai era și o altă ordonanță, care modifica peste o sută de articole din Codul penal al României. Premierul l-a întrebat

pe ministrul justiției de trei ori, ca Iisus pe Sfântul Petru: „- Domnule ministru, avem toate avizele necesare pentru aceste ordonanțe?" „- Da, domnule prim-ministru!" răspundea convingător ministeriabilul. Ordonanțele au trecut rapid și au fost trimise imediat la „Monitorul Oficial", așa că până dimineața au și fost publicate. Abia în zilele următoare au început să vină avizele privitoare la ordonanțele respective și multe dintre ele erau negative…!

Vestea s-a răspândit ca fulgerul în București și nu numai. Poporul acesta, de care partidele și conducătorii își aduc aminte doar în campaniile electorale, a ieșit din anonimat. La miez de noapte, de pe toate străzile au început să curgă valuri imense de mulțime. Se adunau în Piața Palatului Victoria, sediul guvernului. De pe gura de metrou ieșea lumea ca albinele dintr-un stup care roiește. Piața a devenit curând neîncăpătoare. Circulația mașinilor s-a blocat și protestele au început. Exemplul Bucureștiului a fost imediat preluat de toată țara. De aproape două săptămâni, zi de zi și noapte de noapte, sute de mii de români protestează față de ordonanțele guvernului. Se estimează că acestea sunt cele mai mari manifestații la românii de până acum. Nici la Revoluția din 1989 nu a ieșit atât de multă lume în stradă. Vei fi nedumerit, poate, și te vei întreba de unde până unde o asemenea reacție? Situația e mult mai complicată și cauzele mult mai profunde, bădie, decât par.

De un sfert de veac noi asistăm, seară de seară, la un adevărat circ al politicienilor. Seară de seară îi vedem certându-se ca la ușa cortului și acuzându-se reciproc de hoție, de corupție, de abuz, de minciună, de tot felul de matrapazlâcuri, prin care au încălcat legile. Seară de seară aflăm când despre unul, când despre altul, că a furat atât sau atât, că a dat un „tun" de nu știu câte sute de milioane de euro, că a păgubit statul de nu știu ce bunuri și valori. De un sfert de veac presa în general și televiziunile în special ne-au dezvăluit mii de cazuri de infracțiuni care de care mai grave, încât, la un moment dat,

ai impresia că țara asta a devenit o căprioară vânată și prăbușită, din care se înfruptă hulpav corbii, ciorile, lupii, câinii și celelalte jivini. Au fost date la fier vechi mari unități industriale, ale căror produse făceau din țara noastră un concurent redutabil pe piața mondială, au fost vândute pe nimic bogățiile subsolului, cele mai bune terenuri pentru agricultură, au fost defrișate pădurile, au fost încheiate contracte păguboase pentru statul român în schimbul unor peșcheșuri grase. Lista poate continua pe multe pagini. Am ajuns astăzi să aducem fructe și legume în magazine și în piețe din cele mai îndepărtate state, să importăm totul, până și ace cu gămălie. Produsele noastre, atâtea câte mai sunt, se elimină sistematic din circuit. Tinerii noștri și-au luat lumea în cap și au plecat încotro au văzut cu ochii ca să-și câștige pâinea, acceptând uneori munci dintre cele mai umilitoare. Peste patru milioane de români sunt azi peste hotare. Au rămas satele goale, populația e îmbătrânită, îngrijorată pentru ziua de azi, dar mai ales pentru ziua de mâine. Asta în timp ce mai marii zilei se laudă, care mai de care, cu cât a furat, câtă avere a acumulat.

Poporul, bădie, a privit, a judecat, a răbdat, a sperat, după cuvântul Mântuitorului: „Dumnezeu nu vrea moartea păcătosului, ci să se îndrepte și să fie viu!” Manevra guvernului a fost picătura care a făcut să se verse paharul și să explodeze cazanul. Să nu-ți închipui, bădie, că au ieșit cu tancuri, cu mitraliere, cu grenade, cu furci și cu coase. Nu! Au ieșit cu mâinile goale, sau, cel mult, cu copiii de mână sau cu ei în brațe.

Am evoluat mult, bădie. În 1907, poporul spunea prin glasul lui George Coșbuc: *„ Să nu dea Dumnezeu cel Sfânt,/Să vrem noi sânge, nu pământ!/Când nu vom mai putea răbda,/Când foamea ne va răscula,/Hristoşi să fiţi, nu veţi scăpa/Nici în mormânt!”* A trecut vremea! Mai bine de o jumătate de veac de comunism ne-a schimbat. Atunci eram convinși că nu vom putea niciodată să trecem dincolo de

cortina de fier, în timp ce apele Dunării purtau cadavrele celor înecați ori împușcați, în încercările lor disperate de a evada din țară… Și iată că a venit 1989. Atunci poporul a ieșit în stradă. Ieșise și până atunci de nenumărate ori, de voie sau de nevoie, de câte ori fusese câte o aniversare, câte o vizită, câte un miting organizat. Acum ieșeau îmbătați de dorul de libertate. Sub ploaia de gloanțe se prăbușeau, înghenuncheau și strigau: „Vom muri și vom fi liberi!" Nicăieri în lume nu se mai strigase așa ceva. Nimeni nu găsise o asemenea soluție de scăpare dintr-un infern păzit cu mitralierele. Numai urmașii dacilor puteau să aibă atâta seninătate, credință, convingere. Numai la noi speranța nu putea fi ucisă!

Din 1989 am avut multe prilejuri să ieșim în stradă și să ne apărăm drepturile. Fie că a fost vorba de Piața Universității, de Roșia Montană, de gazele de șist, ori chiar de vreun preot urgisit de mai marii săi, poporul și-a impus voința, chiar dacă a fost vorba de gesturi disperate.

Acum, când nimeni nu s-ar fi așteptat la o asemenea reacție, mai cu seamă că tocmai se dăduseră câteva beneficii și înlesniri, poporul s-a ridicat și a spus răspicat: „Asta nu se poate, măria-ta!" Sutele de mii de manifestanți, ieșiți spontan în stradă, au dat dovadă de o maturitate civică cum puține popoare sunt în stare. Nu au recurs la violențe. Ba, dimpotrivă! Când niște „spărgători" de manifestație, cu fețele mascate, au încercat să atace jandarmii, manifestanții s-au delimitat clar de aceștia. Purtau pancarte cu sloganuri superbe, din care puteai face o carte de filozofie politică. Erau de toate vârstele, de la sugar, până la bătrân, de la cel cu patru clase la profesorul universitar. Nu cereau mâncare, nu băutură, nu bani, respectiv salarii sau pensii mai mari. Cereau să se abroge acele ordonanțe, infractorii să-și facă pedeapsa legiuită, să nu mai fie hoție în țară, pentru ca fii și fiicele, frații și surorile lor să se poată întoarce. Era atâta sinceritate și patriotism în vocea oamenilor acelora. Nu erau manipulați, nimic nu era regizat

dinainte. O lume era uimită că tocmai noi, românii, cei care un sfert de veac am fost socotiți hoții și cerșetorii Europei, ciordeii, impunem atât de categoric guvernului să lase hoții și corupții acolo unde i-a trimis legea. Până și copiii cereau „Să nu mai fie hoți!” sau „Nu mai fula, hoțomane!” Pancarte purtau sloganuri anticorupție; câțiva purtau pe umeri sicrie, pe care scria „Aici odihnește democrația!”, purtau cruci mari, de scândură, ca la înmormântare. Unii purtau ca pe niște stindarde chipuri de politicieni și mai mari ai zilei îmbrăcați în zeghe vărgate de pușcăriași; alții sunau în trompete, fluiere și vuvuzele; alții fluturau steaguri, multe steaguri tricolore. Unii îngenuncheau și spuneau „Tatăl nostru”; alții cântau „Deșteaptă-te române”. Aceasta era România Tainică, România profundă. Acesta era sufletul românesc nepervertit, însetat de dreptate, care o spune, mai în glumă, mai în serios, că trebuie să se țină seamă de poporul acesta, de cei mulți, că poporul nu este prost. Acesta era românul adevărat, educat, capabil să înțeleagă și să pună în aplicare valorile democratice. Și tu te-ai fi bucurat, bădie, să vezi atâta frumusețe la neamul tău. Alături de oamenii aceștia din stradă nu s-au lăsat așteptate personalități și instituții de prima mână: președintele țării, procurorul general, patriarhul, profesorii de la mai multe facultăți de drept.

La un moment dat, bădie, a apărut un „terorist”. Era tânăr, de vreo trei ani. A trecut prin cordonul de jandarmi ca printr-o perdea de fum. Era cu mâinile goale. Nu lovea nici cu palmele, nici cu pumnii, nici cu picioarele. Nu avea asupra lui explozibili, dar înainta cu curaj pe câmpul de „luptă”. Zâmbea, atât. La un moment dat, un jandarm cât un Goliat de mare s-a repezit pe el, l-a ridicat în brațe, l-a sărutat pe obraji și l-a dus mamei sale, fără proces-verbal de predare-primire.

Într-un târziu, guvernanții noștri, înțelegând că nu e de glumă, au abrogat ordonanțele acelea și poporul s-a mai liniștit. Vom vedea cum vor evolua lucrurile în următoarele zile.

Cred că dacă ai fi fost și tu de față, bădie, te-ai fi entuziasmat, așa cum ai făcut-o la Putna, la aniversarea lui Ștefan cel Mare. Cu siguranță că ne-ai fi iertat pentru toate nedreptățile ce ți le-am făcut!

De îndată ce voi avea noutăți a-ți spune, voi reveni, bădie, că poate tu, acolo unde ești, nu ai televizor ca noi sau internet, nu ai facebook, nu ai twiter sau alte parascovenii de astea, de-ale vremii noastre!

Oricum, bădie, fii sigur că asemenea popoare nu pot să piară. Dumnezeu are nevoie de ele, măcar pentru a le arăta altora cum ar trebui să fie un popor bineplăcut Lui.

Cu bine, bădie, pe curând!"

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea Împărăției,** mai spicuim un fragment:

,,ICONOMII TAINELOR. Iubirea şi sabia lui Dumnezeu lucrează neîntrerupt şi deodată între oameni: pentru fiecare, după cum îi trebuie; asta nu numai fiindcă oamenii sunt amestecaţi, dar şi pentru că fiecare ins îşi are vremile sale, când îi străluceşte milostivirea, precum şi vremi când îl prigoneşte sabia - ca să vie iarăşi la starea de milostivire. În toată această întoarcere a lucrurilor, preotul, şi în general dreptul, îşi are slujba sa de-a tălmăci tainele iconomiei divine, înduplecând amândouă părţile, şi pe om şi pe Dumnezeu. De multe ori dreptul o păţeşte, că primeşte săgeţi din amândouă părţile. "Dreptul care moare osândeşte pe nelegiuiţii care trăiesc... vedea-vor sfârşitul înţeleptului, dar nu vor înţelege ce sfat a avut Dumnezeu cu el..."

Dacă primim ce spune Carrel, persoana omenească se întinde în felurite chipuri şi dincolo de marginile sale anatomice. Suntem totodată şi persoane duhovniceşti. Dragostea şi ura sunt realităţi. O dragoste distrusă poate pricinui uneori chiar moartea. O dragoste reînviată e o

înviere. Dacă am putea vedea firele, care ne leagă unii de alţii, forma oamenilor ar fi destul de ciudată. Unii oameni ar depăşi cu puţin suprafaţa pielii lor, alţii s-ar întinde până la un depozit de bancă, alţii până la trupul oarecui, alţii până la cârciumă, alţii până la avuţie. Unii ni s-ar părea cu nişte mâini întinse peste mări şi ţări, până la familia lor, până la munţii şi cerul ţării în care s-au născut, la o ceată de prieteni, la o casă veche. Conducătorii de neamuri, marii binefăcători, sfinţii, ar fi nişte uriaşi, care-şi întind mulţime de braţe asupra unei ţări, a unui continent, sau a lumii întregi.

Cine ştie, dacă nu cu rost sfătuiau Părinţii pe ucenicii lor de a-şi avea sufletul adunat acolo unde le e şi trupul; că, împrăştiaţi cu sufletul, căpătau multe răni şi nu sporeau. Cine ştie, dacă nu mărturiile unor văzători Părinţi despre stâlpul de foc ce urca de la câte un sporit duhovniceşte până la cer, nu era tocmai această concentrare a personalităţii fericitului: a minţii în inimă şi a amândurora în Dumnezeu, căpătând forma unui stâlp de foc. Sunt mult mai multe lucrurile pe care nu le ştim, decât cele ce le ştim despre om; dar ceea ce ştim sigur e că spiritul nu e îngrădit de cele 4 dimensiuni ale lumii văzute."

*

Glasul românesc

Am găsit pe internet o poezie cutremurătoare, care vorbește de situația grea a românilor din anumite zone ale Transilvaniei. Ne pare rău că nu-i cunoaștem autorul.

„Nori de ploaie se adună
Dinspre Cluj spre Odorhei,
Unii vor să ne impună
Să jucăm cum cântă ei.

Vor să facă „stat" în Stat !

Minţile au luat-o razna;
Umblă zvonul deşănţat,
Că-n Harghita şi Covasna

S-a udat de lacrimi pragul;
În Cristuru e prăpăd!
Imnul românesc şi steagul
Nu se-aud şi nu se văd!

Crişul, Mureşul , Târnava
Poartă jalea în aval.
Nesfârşită e gâlceava;
Nu e linişte-n Ardeal.

Munţii stau să răbufnească,
Fierbe galbenul podiş!
Vatra sfântă strămoşească
E tăiată-n curmeziş.

Se anunţă o furtună
Cu efect devastator:
Impostorii vor să pună
Pe cultură sigla lor.

Atmosfera prevesteşte
Un pericol iminent!
Tot ce sună româneşte
Capătă un alt accent.

Graiul nostru plâns pe vetre,
Legănat de cărărui,
E lovit mereu cu pietre,
Ca un pom al nimănui...

Nu lăsaţi ca vorbitorii
Altor limbi pe-acest pământ,
Să ne umble prin istorii
Şi să muşte din cuvânt!

Neamul Românesc nu piere;
Dacii încă mai trăiesc!
Scoateţi steagul la vedere
Şi-n Ţinutul Secuiesc!

De pe stâncile străbune
Decebal ne dă curaj!
Faceţi imnul să răsune
Peste Mureş, pân-la Blaj!

Nu permitem celor care
Se pretind aici stăpâni,
Să ne calce în picioare
Demnitatea de români!

*

File de jurnal – 8 nov. 1981(IV)

„Seara am luat masa la restaurantul partidului. Domnul Prof. Joița de la Craiova și-a manifestat entuziasmul cu privire la rolul etnoistoriei pentru studiul istoric. A fost o masă destul de săracă. Doar un singur fel de mâncare. În schimb, s-a dat vin excepțional. La plecare, Domnul Mite Măneanu de la Arhivele Statului, mi-a spus: „- Părinte, vezi că azi venişi gol, mâine, după slujbă, vezi cum vii!” „- Nici o grijă, Domnule

Măneanu, i-am spus, azi venii cum venii, dar mâine vin cu toată încrederea!" Atât el, cât și domnul V. R. s-au îmbătat. L-au ținut pe Părintele Bălașa până târziu în noapte și nu l-au lăsat, până i-au băut și vinul bisericesc, pe care i-l dusesem eu(...).

M-am dus duminică, după-amiază, iar la Severin. Am ajuns cam târziu. Am stat ca o oră și jumătate la simpozion, după care, împreună cu ceilalți participanți, ne-am dus în sala mare a Teatrului, pentru a vedea festivitatea de premiere a laureaților festivalului „Cântec nou în Mehedinți", ediția a XI-a. Ni se rezervaseră locuri. A fost frumos. Ca nivel tehnic calitativ, interpreții s-au situat pe un plan superior edițiilor precedente. Tema generală a cântecelor prezentate a fost pacea. S-au prezentat câteva talente adevărate. Premiul întâi, pentru creație și interpretare, l-a luat o bihoreancă. În timpul spectacolului, câțiva derbedei de la balcon au făcut zgomot, au fluierat și strigat, încât a fost nevoie să fie chemată miliția pentru a restabili ordinea. Prezentatoarea a fost Doamna Ecaterina Țăranu, de la Televiziunea Română(...).

M-am împrietenit cu directorul adjunct de la Uzina de Autoturisme din Pitești, Domnul Ing. Vasile Tudor. În fiecare an prezintă la simpozioanele de la Severin câte ceva interesant din domeniul aeronauticii și istoriei aviației românești. Mi-a dat și o insignă a uzinei și m-a asigurat că atunci când voi avea nevoie de mașină, să mă duc la el și îmi va rezolva problema."

*

Încurcă-lume

Multă vreme n-am prea înțeles ce vrea să spună această expresie și n-am îndrăznit să numesc, prin ea, pe unul sau pe altul. Asta până am avut prilejul să cunosc pe Dom′Costică. Îl angajaseră cei de la Electrica să umble prin județ, să citească pe contoare și să încaseze banii de la populație pentru curentul consumat.

M-am trezit că manifestă o dragoste deosebită pentru biserică și pentru mine, ca preot. Mi-a spus de la bun-început: ,,- Părinte, cât voi sta eu în această funcție, nici o biserică nu va plăti un leu pentru curent! Îmi cunosc eu meseria, știu ce trebuie să fac! Stați liniștit, că nu veți avea nici o grijă!" ,,- Dom′Costică, mulțumesc pentru grija dumneata, numai că la contor se înregistrează fiecare picătură de curent consumat!" ,,- Nu te interesează pe dumneata asta! Nu-mi cere să-ți dau alte amănunte, că nu pot!"

Au trecut vreo doi ani. Într-adevăr, dom′Costică venea prin sat, citea, încasa de la toți, numai de la mine pentru biserici refuza întotdeauna să ia bani. Într-o zi, i-am spus: ,, - Dom′Costică, eu notez indexul de la contor și mă duc la centrală să plătesc!" ,,- Părinte, te rog frumos, nu mă nenoroci! Eu vreau să ajut biserica, știu eu ce fac, nu-mi face rău!" Eram pus în grea dilemă. Eram obișnuit să-mi plătesc datoriile mele, ale bisericii, în mod punctual, fără penalizări, fără constrângeri. Nu știam cum să procedez în situația creată.

Au mai trecut vreo doi ani și a dat norocul că s-a pensionat dom′Costică. M-am dus la birourile „Electrica". Erau pe undeva pe la Schela. Am aflat că bisericile de la Bârda și de la Malovăț erau puse în program ca a doua zi să fie debranșate, fiindcă de mai bine de patru ani nu plătise nimeni o centimă pentru curent. Mi s-a calculat consumul, am plătit o sumă destul de pipărată pentru curent și penalități.

Am plecat de acolo destul de amețit, cu gust amar, fiindcă fusesem pus într-o situație penibilă, alături de cei ce se sustrăgeau să-și plătească datoriile. Numai bunăvoința unor oameni de bună-credință făcuse ca să nu mi se aplice legea în toată rigoarea ei.

Ceva mai târziu am tresărit de bucurie, că, în sfârșit, înțelesesem pe deplin ce înseamnă expresia românească „Încurcă-lume!"

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Pera Nicolae** din Constanța, fiu al satului Malovăț: **300 lei; Doamna Prof. Univ. Dr. Ana Sofroni**(Brescia-Italia): **220 lei; Doamna Iordache Sevastița** din Tr: Severin, fiică a satului Malovăț și **Domnul Barbu Constantin** din Brăila: câte **140 lei; Domnul Col. Marin Turculeanu** din Lugoj, **Doamna Filofteia Bobocel** din Tr. Severin, **Doamna Pleșan Luminița** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăț, **Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina** din Curtea de Argeș(AG): câte **100 lei; Doamna Săndulescu Floarea** și **Doamna Ivanovici Nuța,** amândouă din Tr. Severin: câte **75 lei; Doamna Pârvuceanu Eugenia** din Gârla Mare(MH): **60 lei; Doamna Deatcu Viorica, Doamna Balica Ana, Doamna Nicolae Victoria, Doamna Buligă, Doamna Filip Cornelia și Doamna Șerban Carmen,** toate din Tr. Severin, **Doamna Crăciunescu Valeria** din Câmpulung-Moldovenesc(SV) și **Doamna Clelia Ifrim** din București: câte **50 lei;**

Domnul Boștenaru Constantin din Tr. Severin a achitat **100 lei** pentru pâinea donată în ziua de 29 ian. la biserica din Malovăț.

Pentru contribuția de cult, au mai achitat astfel: **Domnul Iordache Mihai** din Malovăț și **Domnul Pirici Constantin** din Malovăț: câte **100 lei; Doamna Botoșan Elena** din Bârda: **60 lei; Domnul Motreanu Ilie** din Bârda, **Domnul Ciurel A. Dumitru** din Malovăț, **Doamna Popescu Elena** din Malovăț, **Domnul Curea Petre** din Bârda și **Doamna Borcilă Nuța** din Malovăț au achitat câte **50 lei.**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În cursul lunii ianuarie, am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe, astfel: 7 Ian.(Malovăț): **195 pâini**; 8 Ian. (Bârda): **180 pâini;** 15 Ian.(Malovăț): **140 pâini**; 23 Ian.

(Bârda): **125 pâini**; 29 Ian.(Malovăț): **168 pâini**. Așadar, în luna ianuarie au fost donate **808 pâini.**

Copiilor le-au fost donate și ciocolate.

În duminicile și sărbătorile când s-a donat pâine la biserică, a devenit un obicei și faptul de a vinde credincioșilor pâine la prețul de producție, respectiv 0,60 lei/buc. Astfel, în ianuarie am vândut: 7 Ian. (Malovăț): **155 pâini**; 8 Ian.(Bârda): **470 pâini;** 15 Ian.(Malovăț): **210 pâini;** 23 Ian.(Bârda): **575 pâini;** 29 Ian.(Malovăț): **132 pâini**. Așadar, în luna ianuarie au fost vândute **1.542 pâini.**

*

Plăți

În această perioadă, am efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **3.120 lei** tipografiei pentru cărțile publicate; **2.956 lei** subvenții pentru protoierie, episcopie și patriarhie; **1.860 lei** pentru calendare; **1.410 lei** pentru pâinea achiziționată(donată și vândută) în ianuarie; **750 lei** poștei pentru colete; **750 lei** impozit; **420 lei** pentru timbre poștale; **400 lei** ajutor pentru Orodan Claudiu; **66 lei** pentru curentul electric; **50 lei** pentru internet, cât și altele mai mici.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală" – 341,*** în „Observatorul", Toronto(Canada), an. 2017, 24 ian., ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 2017, 5 febr., ediție și on-line (*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*); **Speranțe și neliniști,** în „Națiunea", București, 2017, 26 ian., ediție și on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro*); **Artist ratat**, în „Datina", Tr. Severin, an. XXVII (2017), nr. 6811(26 ian.), p. 7; **Apostolii trădători**, în „Datina", Tr. Severin, an. XXVII (2017), nr. 6814(31 ian.), p. 5; **Debutul unei etnoteologii românești,** în „Limba Română", 2016, nr. 10, ediție și on-line

(*https://limbaromana.org/cultura*); **Oferta de carte – februarie,** în „Armonii culturale”, Adjud, 2017, 7 febr., ediție și on-line(*http://armoniiculturale.ro*); **Sărmană Limbă, sărmană,** în „Omniscop”, Craiova, 2017, 7 febr., ediție on-line (*http://www.omniscop.ro*);

*

Urmare faptului că unele stocuri de carte s-au epuizat, iar comenzile au continuat să vină pentru cărțile epuizate, a fost nevoie să suplimentăm tirajele la următoarele cărți: **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română”(1874 – 2014),** 3 volume; **Bibliografia Revistei „Studii Teologice” (1928-2008), Bibliografia Revistei „Ortodoxia”(1948-2008)** și **Bibliografia Revistei „Mitropolia Olteniei”(1948-2008),** 2 volume.

*

Parohia noastră a publicat în această perioadă cartea Doamnei Melania Caragioiu din Canada, **Oanea** (90 pag.).

Este o carte dedicată tatălui său, român plecat cu mulți ani în urmă peste ocean pentru a-și face un rost în lume. Sunt descrise peripeții, întâmplări și situații de epocă, în care omul găsește soluții, deși, uneori, cu eforturi de nedescris. Doamna Melania a scotocit prin arhiva familiei și a scos la lumină versuri scrise de tatăl său în ceasuri de cumpănă, fotografii și documente de familie.

Fericiți sunt părinții ai căror copii îi iubesc, îi ajută, le sunt aproape în timpul vieții pământești; fericite sunt sufletele părinților ai căror copii le păstrează amintirea după plecarea lor pe tărâmul vieții fără de moarte, se roagă pentru ei și fac fapte bune pentru dânșii.

Fericit este sufletul regretatului Oanea Rusu-Ioan, a cărui fiică nu numai că se roagă și face fapte bune de câte ori are posibilitatea, dar se străduiește să lase în urmă o operă literară apreciată de cunoscători, iar acum, iată, o carte dedicată celui ce i-a fost tată. Ce dovadă mai mare de iubire față de părinți o

poate da un fiu, decât aceea de a-i reînvia prin filele unei cărți, în care se pot regăsi momente de viață, gânduri, creații literare, fotografii etc.! Cinste autoarei și admirație pentru exemplul ce-l dă tinerelor generații!”

Autoarea și-a cumpărat întregul tiraj.

*

Zâmbete

☺Un tip intră în cabinetul unui doctor. „- Domnule Doctor..., îmi cade părul!” „- Ieşi afară, abia s-a măturat!”☺ O bunicuță stă pe piață și vinde mere. Strigă: „Mere, mere de la Cernobâl !” Un tip se apropie și îi spune: „– Nu mai zice că-s de la Cernobâl, că nu ți le cumpără nimeni!” „- Ba, maică, așa mi le cumpără mai tare! Unii le iau pentru șefi, alții pentru soacre!”☺ De treci codrii de aramă, nu te costă nici un ban;/De treci pragul de la crâșmă, dai salariul pe un an!☺ Când eram mic, îmi era frică de întuneric. Când sunt mare, îmi este frică de lumină, când vine factura de curent!☺ Întrebare la ora de istorie: „- Cine l-a bătut prima dată pe Ştefan cel Mare?” Un elev: „- Mă-sa!” ☺ Un copil întreabă la Radio Erevan: „- Când e timpul cel mai potrivit pentru culegerea merelor?” Răspuns: „- Când doarme paznicul!” ☺ Un tânăr logodnic întreabă la Radio Erevan: „- Care poate fi cea mai mare decepţie a unui logodnic?” Răspuns: „- Să ceară mâna fetei şi să primească piciorul tatălui!” ☺Domnul Putin a spus: „Eu nu-i judec pe teroriști. Dumnezeu îi judecă. Eu am doar datoria să-i trimit la El!”

*

Apel

Rugăm pe toți enoriașii parohiei noastre, tineri sau vârstnici, cât și pe oricare dintre credincioșii din afara parohiei, care au acces la internet și o adresă de e-mail, să ne comunice acea adresă și vor primi „*Scrisoarea pastorală*” și multe alte materiale ziditoare de suflet și de conștiință creștinească și românească. Totul e gratuit.

*

Botezuri

În ziua de 21 Ian. am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Baltac Andrei-Florin**, fiul **Domnului Baltac Constantin-Petrișor** și al **Doamnei Baltac Loredana – Mihaela**. Să le trăiască!

*

Program

În cursul lunii februarie avem următorul program de slujbe: **2 Febr**.(Malovăț); **4 Febr.** (Malovăț-Bârda); **5 Febr.** (Bârda); **11 Febr.**(Malovăț-Bârda); **12 Febr.**(Malovăț); **18 Febr.** (Malovăț-Bârda); **19 Febr.**(Bârda); **25 Febr.**(Malovăț-Bârda); **26 Febr.**(Malovăț); **27 Febr.**(slujbă seara, de la ora 16, la Bârda); **28 Febr.**(slujbă seara, de la ora 16, la Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2017), nr. 343(1 –15 Februarie)

Dragii mei enoriași!

Scrisoare lui Eminescu(X)

„Bădie Mihai!

E miez de iarnă, e frig și ninge liniștit. Stratul de zăpadă crește încetișor. E liniște peste sat, o liniște de mormânt. Ici-colo fumul iese pe câte un horn, arătând că acolo mai locuiește cineva. Sunt trist și parcă ceva mă apasă pe inimă, pe creier. Privesc în zare și drumul satului e pustiu. Rar mai trece câte o mașină sau câte un om. Aripa amintirii mă atinge din nou peste față și ochii-mi lăcrimează. Revăd satul de acum mai bine de o jumătate de veac. Era puhoi de lume pe drum la ceas de iarnă. Nu-i înspăimânta frigul, viscolul, omătul. Treceau cu vitele la apă, la fântână și clopotele băteau voioase la gâtul dobitoacelor. Ciucurii roșii le împodobeau capul, ca „să nu se deoache”. Care mai de care se mândrea că are vite mai bune, mai grase, mai lăptoase. Flăcăii pocneau din bici pe lângă boi, câte un taur răgea prelung, făcându-și simțită prezența. Fete și femei treceau cu gălețile-n cobelcă la fântână să ia apă, altele se duceau cu rufele să le spele acolo. Câte un car, o căruță sau o sanie cu zurgălăi treceau încărcate cu fân, cu lucernă, ori cu saci la moară în Colibași. Pe la Gore era centrul lumii. Acolo era derdelușul. Sute de copii și zeci de tragacii străpungeau gerul fără teamă, trecând ca ghiulele. Era acolo o larmă de nedescris. Fiecare vorbea ce vrea, fiecare spunea ce-i venea în gură, căci nimeni nu avea timp să-l asculte. Țipetele erau la ele acasă. Copiii se înghesuiau pe sănii în diferite poziții, cel mai

isteț asigura cârma și o porneau la vale. Numai Dumnezeu îi mai putea apăra de accidente la viteza cu care alunecau. Și chiar că Dumnezeu sau îngerii Lui erau acolo și dirijau traficul, fiindcă n-am auzit niciodată ca vreun „viteaz" să-și fi rupt mâinile, picioarele, să-și spart capul. Totul se derula cu precizie de ceasornic.

Venea seara și începeau alte jocuri pe zăpadă. Până alergătura și aerul tare ne istovea ultima vlagă, nu renunțam la fericirea de a ne juca prin omăt. Cei vârstnici și bătrânii se adunau la câte o poartă, câte 30-40, bărbați și femei, și discutau până târziu în noapte câte toate. Peste sat plutea aproape toată ziua miros de pâine proaspătă, scoasă atunci din cuptor, miros de mâncare. Satul fierbea ca un stup în plină activitate.

Nimic din toate astea nu mai este azi, bădie Mihai! Nu mai sunt copii! Altădată aveam și familii cu câte zece copii și chiar mai mulți, acum nu mai avem nici copii, nici familii tinere. Aveam școală și învățător în sat, au fost și șapte clase cândva. În comună erau șapte școli cu câteva sute de copii. Erau și clase paralele. Acum mai sunt două școli în satul de centru al comunei, amenințate și acelea cu desființarea din lipsă de copii. În sat, majoritatea locuitorilor sunt bătrâni, oameni care-și așteaptă ceasul să plece. Avem acum drumuri asfaltate, apă la robinet, telefoane, curent electric, mașini care adună gunoiul, magazine, cârciumi. În curând se va face și canalizare, dar nu mai avem… oameni, nu mai avem copii, nu mai avem animale, iar viitorul este tot mai confuz!

Au fost aici în sat bădie peste 150 perechi de boi și tot pe atâtea care, pluguri, grape și alte atelaje, fără să mai vorbim de cai, de vaci, de oi, de capre. Erau livezi de pomi și de vii, femeile satului se duceau la piață zi de zi cu tot felul de produse, aveam fierari, zidari, tâmplari, dăogari, tinichigii, pantofari și lăutari. Aveam câmpul lucrat până la ultima palmă de pământ, gemând sub holdele de grâu, de porumb, de ovăz, de floarea-soarelui și de multe altele. Parcă Dumnezeu

revărsase binecuvântarea Sa asupra plaiurilor noastre. Astăzi hotarul satului este pustiu. Rar mai vezi câte o fâșie de loc lucrată, cu niște plante anemice, arse precum și solul ars de chimicale. Aveam hore în duminici și sărbători în centrul satului și lumea se ducea, cu mic cu mare, să joace, să se întâlnească, să vorbească, să se bucure. Cântau lăutarii noștri din sat, iar din când în când, câte un flăcău aducea pârlăgenii, care cântau până către dimineața, de li se înroșeau clarinetele. Sărbătorile erau sărbători și biserica era plină de lume. Când Părintele Ionică slujea la Bobaița, în satul vecin, plecam cârduri-cârduri din Bârda și umpleam biserica de acolo. Fetele și femeile erau îmbrăcate frumos, în costume populare, confecționate de ele în nopțile târzii de iarnă, ori vara, când pășteau vitele.

Nimic din toate astea, bădie Mihai! Tinerii ne-au plecat peste mări și țări, copii nu mai sunt. Se aude că în alte locuri au venit străinii și au cumpărat aproape tot hotarul satului respectiv. Câmpiile Bărăganului, ale Banatului și ale Bihorului sunt luate deja de italieni, de unguri, de chinezi. Pădurile ni le taie cei care pot și exportă lemnul, bogățiile subsolului le-am dat pe nimic. Pentru pământul acesta, Bădie Mihai, pentru bogățiile solului și subsolului, pentru apa și aerul din țara noastră s-au luptat și au murit moșii și strămoșii noștri. Au vrut să ne lase o țară mare, frumoasă, bogată și liberă, nouă, urmașilor și urmașilor urmașilor noștri până la sfârșitul veacurilor. Satul a fost întotdeauna rezervorul din care au izvorât mii de tineri, care au apărat cu brațul și cu viața lor hotarele, care au cercetat cu mintea lor tainele lumii, care au creat opere artistice nemuritoare. Datorită satului, liftele păgâne s-au întors cu coada între picioare în pustele din care au venit; datorită satului, politica sistematică de deznaționalizare dusă de ruși, de unguri, de austrieci și de alții n-a dat roade; datorită satului, propaganda ateistă a rămas neputincioasă și religia creștină a triumfat; datorită satului, statul a supraviețuit

la vremuri de cumpănă și în vremuri de pace; datorită satului, ne mândrim astăzi în lume cu limba românească, cu muzica noastră populară, cu portul românesc, cu meșteșugurile tradiționale, cu obiceiurile și tradițiile noastre, care ne fac unici în lume, care ne apără de contopirea cu alte nații.

Mii de ani, Bădie, bătrânul acesta, lovit, jefuit, nedreptățit, ciopârțit, ars, înecat, zdrențuit a ținut țara pe umerii săi, cu conștiința că slujește urmașilor și lui Dumnezeu. Astăzi e singur, bolnav, flămând, inutil. Din când în când, îi mai vine câte un fiu de departe să-l mai vadă, să-i mai aducă o pâine, un sicriu, o floare, o lumânare. Mare comoară a fost satul pentru neamul nostru. Astăzi este muribund și pe nimeni nu-l mai interesează. Se zvârcolesc în morminte străbunii, când văd și aud câte se petrec în lume și în țară, când văd stolurile de corbi cum ne dau târcoale pe la hotare, când aud zăngănit de arme și miros de praf de pușcă. Avem aliați, avem arme sofisticate, avem tratate, dar nu mai avem țăranul român și dragostea lui pătimașă de glie, de țară, de familie, de credință, de limbă, de casă, de biserică și de morminte. Aceasta era cea mai puternică armă, cea mai puternică armată, pe care hoardele lumii n-au putut s-o înfrângă mii de ani din exterior. Tocmai de aceea, cu viclenie satanică, încearcă s-o distrugă din interior, s-o decimeze, s-o scoată din luptă, pentru că astfel victoria le este asigurată.

Du-te, Bădie, până la Dumnezeu, dacă e nevoie și roagă-te și tu pentru neamul românesc, pentru țara noastră, pentru sat și pentru țăranul român. Fără ele suntem orice altceva, dar nu mai suntem noi înșine, suntem doar robi pe moșiile altora. Fă nu fie, Bade!

Cu bine, pe curând, Bădie!

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea Împărăției,** mai spicuim:

,,CÂRMA DIN ZARE. Oare, de ce învinuieşte Dumnezeu pe oameni de faptul că nu se mai naşte dreptul printre dânşii şi că ei nu bagă de seamă? Răspunsul e următorul: drepţii sunt uneltele lui Dumnezeu, prin care sfătuieşte neamurile şi, prin rostul lor, face cu putinţă milostivirea Sa peste oameni; pe când dacă nu-i are, oamenii vor da peste urgia dreptăţii Sale, după faptele lor. Familia, cu roadele ei împovărate de fărădelegi, îl aduce pe Dumnezeu la impas; drept aceea oamenii sunt traşi la răspundere şi se află în aceeaşi primejdie ca smochinul fără roadă. ,,Căutat-am printre ei, să găsesc un om ca să se poarte cu dreptate înaintea feţei Mele pentru ţara aceasta, ca să nu o pierd, şi n-am găsit." Primul drept, care a stat înaintea lui Dumnezeu pentru alţii, a fost Avraam. Altul a fost Moise, care chiar a strâmtorat pe Dumnezeu, ca să ierte norodul care făcuse păcat mare, închinându-se la viţelul de aur. Şi Dumnezeu ascultă de om. Alt drept, Isus Navi, urmaşul lui Moise, intrând în pământul făgăduinţei, la o luptă cu Amoreii, s-a rugat să stea soarele şi s-a oprit soarele, până ce i-a făcut Dumnezeu izbândă asupra vrăjmaşilor. ,,Şi n-a mai fost nici înainte, nici după aceea, o astfel de zi, în care Domnul să asculte aşa glasul omului", mărturiseşte Scriptura.

De obicei, oamenii stârnesc cu faptele lor anumite furtuni nevăzute; acestea lor în capul lor se întorc, dar în chipul cel mai văzut cu putinţă. Dumnezeu, ştiind de mai-nainte sfârşitul tuturora, rânduieşte fiecăruia ispăşiri în lumea aceasta. ,,Dumnezeu este îndelung răbdător şi mult milostiv, dar nepedepsit nimic nu lasă, însă nimic nu face fără să arate taina Sa slujitorilor Săi." Iată dreptul ca vestitor al voinţei lui Dumnezeu, ca văzător înainte, dincolo de zarea dimensiunii a patra, timpul. Sfânta Scriptură ar fi o copie de pe nevăzuta Carte de la cârma lumii. Dreptul ajunge la obârşia Scripturii. Astfel, Dumnezeu ţine sfat cu oştirea cerească, rânduind sfârşit cu pedeapsă regelui Ahav şi arată taina Sa proorocului Miheia. Aspra îndreptare a împăratului din Babilon, care

tăcuse abuz de putere şi se suise la mândrie mare, ,,se sprijină pe vrerea îngerilor şi pe porunca sfinţilor". Taina o înţelege Daniil, care-i ,,dă trufaşului împărat sfatul răscumpărării păcatelor sale". Împăratul, însă, nedeprins să asculte, n-a vrut de bunăvoie să-şi ispăşească păcatele, după calea milostivirii, de aceea 1-a ajuns din urmă legea dreptăţii, a ispăşirii fără de voie. N-a vrut să se îndrepte după minte, de aceea i s-a luat mintea şi a fost izgonit dintre oameni, şapte ani păscând cu boii. Ca rânduit de Dumnezeu cu slujba de împărat al Babilonului, el nu trebuia să se semeţească şi să ceară poporului să i se închine lui, ispitire care e mai presus de putere, şi a fost întinsă şi asupra poporului evreu, pe care i-1 dăduse Dumnezeu în robie, iar nu în rătăcire. Pe lângă asta, era un tiran înfricoşat, încât tocise umerii ostaşilor săi şi de osteneala zidirii marii cetăţi a Tirului. Era dator să se poarte ca o slugă a lui Dumnezeu şi nu ca un tiran, făcând atâta tulburare în zidirea lui Dumnezeu. Urgia, pe care a dezlănţuit-o asupră-şi, a stins fărădelegile sale, încât, după trecerea vremii de pedeapsă, şi-a văzut rostul şi atârnarea sa de Dumnezeu. La plinirea vremii prezise, când evreii s-au întors din Egipt, alte taine din Cartea ispăşirii vede Solomon, privind îndărătul timpului.

În vreme ce miluia Dumnezeu pe unii, prăpădea pe alţii, căci li se împlineau măsurile fărădelegilor. Iar ca cei miluiţi să ia aminte, alte taine din Cartea ocârmuirii neamurilor se descoperă lui Moise, în vreme ce poporul se apropia de pământul făgăduinţei. Iată că pe locuitorii cu o viaţă stricată, când îi sorteşte Dumnezeu pedepsirii, nu-i apără nici o graniţă şi nici o armă, dar pentru o viaţă curată îi apără Dumnezeu, cum nu-i apără nimic pe lume. Neamurile au un destin ascuns în Dumnezeu. Când îşi urmează destinul, au apărarea lui Dumnezeu, când îl trădează, să se gătească de pedeapsă. Nărăviţi cum erau cu păcatele, n-au ascultat; de aceea mai multă urgie şi-au îngrămădit peste cap, adăugând a face rele,

până când, prin Ieremia proorocul, Dumnezeu le dă de ştire dărâmarea Ierusalimului şi ducerea în robie. E interesant momentul acesta istoric, în care proorocul se luptă cu regele ca să -l înduplece să se predea fără rezistenţă, ca să scape cu viaţă, dar regele - în temeiul datoriei de rege -, preferă să moară, dar să se predea, ba(...).

Oare, de ce s-a ostenit Dumnezeu 1500 de ani cu ucigaşii drepţilor, trimiţându-le pe toţi vestitorii Săi, în fiecare zi, dis-de-dimineaţă, adică la o vreme când se mai putea înlătura osânda ce le atârna peste creştet şi se mai putea abate urgia, care se pogora ca focul, peste fărădelegile lor?"

*

Firule, măi fir de iarbă

Cunoscuta interpretă de muzică populară, **Doamna Maria Butaciu,** are un cântec superb cu acest titlu. Ascultându-l sau citindu-l, cu siguranță că mulți din cititorii noștri se vor recunoaște în el. Iată-l:

,,Firule, măi fir de iarbă,
Pe tine cine te-ntreabă,
De ți-e teamă, de te doare,
Când ești călcat în picioare?

De mi-e teamă, de mă doare,
Știe numai sfântul soare
Și mai știe și pământul,
Ploaia, arșița și vântul!

Bradule din stâncă neagră,
Pe tine cine te-ntreabă,
Ars de ger și ars de soare,
De ți-e teamă, de te doare?

De mi-e teamă, de mă doare,
Eu rămân tot în picioare
Și prin fir de rădăcină
Aud piatra cum suspină!

Dar pe tine, om de treabă,
Pe tine cine te-ntreabă,
Când pe drum de piatră arsă
Inima lacrimi îți varsă?

Nu mă-ntreabă, c-așa-i omul,
Ce-l bate vântul și dorul!
Vântul bate că-i pe drum,
Dorul bate că-i nebun!"

*

File de jurnal-8 nov. 1981(V)

„...După spectacol, ne-am dus, cei de la istorie cu cei de la muzică, la restaurantul partidului „Severin", unde a avut loc banchetul. Masa a durat până la 2.30 noaptea. Am stat alături de Dl. Prof. Marius Popescu, fostul meu profesor de filozofie de la liceu, fratele lui Eleodor Popescu, președintele Comitetului de Cultură Mehedinți. Am discutat despre multe lucruri cu dumnealui. Mi-a spus peste 1.000 versuri, mai ales din Eminescu. Poezia „Strigoii" a recitit-o în întregime. A rostit poezii din diverși poeți, multe epigrame, anecdote, întâmplări citite sau auzite de aiurea. În afară de acestea, am discutat despre Constantin Rădulescu-Motru. Vrea să se ocupe în mod serios de această personalitate, să-i cunoască și să-i interpreteze opera, să-i publice unele documente și manuscrise. I-am sugerat ca prin fratele său să obțină xerografierea arhivelor lui Rădulescu-Motru și să formeze un fond la Severin. De asemenea, să încerce organizarea unei case memoriale la Butoiești, satul de origine al lui Rădulescu-Motru. E un tip foarte inteligent, cu o memorie cum încă n-am întâlnit. A făcut liceul și două-trei facultăți la seral sau fără frecvență. Păcat că nu are mai mult spirit de inițiativă, ca să se impună pe plan cultural.

La banchet, pe lângă cei participanți la simpozionul de istorie și la festivalul „Cântec nou", au participat Dl. Ludowig Paceag, D-na Ecaterina Țăranu, D-na Angelica Stoican, mulți reprezentanți ai Institutului de Etnografie și Folclor din București(...).

Se spune că un îndrăgostit de opera lui Mircea Eliade s-a dus la Consiliul Culturii ca să obțină aprobare pentru reeditarea uneia dintre lucrările acestuia. A nimerit la D-na Suzana Gâdea, „patroana" consiliului. I-a spus despre ce e vorba. Aceasta l-a întrebat: „- Da' cine mai e și ăsta, mă rog?" „- Tovarășa, e un savant!" „- Savant, ai? Noi n-avem savanți,

tovarăşe! Ia să-i spui să vină la mine cu secretarul de partid, să văd eu despre ce e vorba!" ,,- Ştiţi, dânsul e în străinătate..!" ,, - A..., păi de ce nu spui aşa, dom'le? Ei bine, atunci îl publicăm, dar alegeţi numai ceea ce e foarte-foarte important din carte!"(...).

Azi veni vestea la noi, că în Strehaia un cetăţean şi-a tăiat porcul. Imediat a venit primarul oraşului cu un miliţian şi i-a cerut omului să ducă toată carnea la Consiliul Popular, iar acolo să i se dea şi lui o parte, iar restul să fie vândută prin măcelăriile din oraş. Omul a refuzat să se supună. A urmat un schimb de vorbe din ce în ce mai dure. Când tensiunea crescuse destul de mult, primarul a vrut să pună mâna pe carne. Cetăţeanul i-a dat cu cuţitul în piept şi primarul a căzut mort. Miliţianul a tras în cetăţean cu pistolul. Copilul gospodarului, în vârstă de 16 ani, când şi-a văzut tatăl căzând, s-a repezit cu cuţitul şi l-a tăiat mortal pe miliţian. Acum urmează anchetele."

*

Piranda

Noul meu prieten este patronul unui magazin de mărunţişuri. În vremurile lui bune a fost inginer respectat de colegi, de şefi şi de subalterni într-o mare întreprindere. Acum încearcă să supravieţuiască. Într-o zi, trecând pe la magazinul său, a trebuit să zăbovesc un ceas şi să-i ascult o destăinuire despre oameni şi fapte de demult…

,,- Părinte, eu am crescut cu ţiganii. Vecinii noştri erau ţigani. Aveau o droaie de copii. Am învăţat ţigăneşte, cum şi ei învăţaseră româneşte. Veneau copiii la noi, mă duceam la ei, mâncam de multe ori împreună, fie la mine, fie la ei. Tatăl lor era om bogat. De multe ori arunca un butur întreg pe cărbuni, aştepta să se rumenească bine, îl scotea, îl împărţea în ciosvârte mari şi ne îndemna să mâncăm. Între ţigănuşii cu care am crescut era şi o ţigăncuşă. Era frumoasă, bat-o s-o bată! Se purta curat şi se vedea că are stofă fină în sufletul ei. Toţi îi

spuneam Piranda și așa i-a rămas numele până a plecat din oraș. Era de vârsta mea. Am fost cu ea coleg de clasă până am terminat liceul. De multe ori tatăl ei a vrut s-o retragă de la școală și s-o mărite, dar tata s-a opus și, cu chiu cu vai, a reușit să-l convingă pe țigan s-o lase să termine școala. Eram bun prieten cu ea. O iubeam și ea zicea că mă iubește. Cred că tata se gândea s-o facă noră.

După ce-am terminat bacalaureatul, în fața noastră era marele monstru al examenului de admitere la facultate. Eu vream să urmez mecanica. Piranda voia să dea la Medicină. Taică-său nici nu vrea să audă. Îi găsise ginerică, se tocmise cu părinții acestuia, ajunseseră la înțelegere și în vară urma să facă nunta. I-a spus fetei să se pregătească, fiindcă nunta îi bate la ușă. Toate rugămințile fetei de-a lăsa-o să se pregătească pentru examen au răsunat în van. A încercat și tata să vorbească cu țiganul, dar degeaba. Nuntă și mai mult nimic. A doua zi, dimineața, Piranda nu-i! Dispăruse. Au căutat-o peste tot. Degeaba. Au anunțat miliția, procuratura. Au început căutările. Către seară, tata l-a chemat pe țigan și i-a spus: ,, - Fii liniștit, că fata e bine! Eu am primit-o la mine și se pregătește de examen!" Atât i-a trebuit țiganului. A reclamat până la București pe tata pentru răpire și sechestrare de persoană. Știa legile. Au venit de la miliție, de la procuratură, de la securitate, de la protecția copilului. Tata îi primea pe toți cu bunăvoință și o chema pe Piranda să vorbească cu ei. Sigură pe sine, hotărâtă să-și împlinească idealul cu orice preț, Piranda dădea declarații peste declarații: sunt majoră, vreau la facultate, ci nu să mă mărit, așa cum vrea tata; nu sunt răpită, nu sunt sechestrată; oamenii aceștia mi-au întins o mână de ajutor și-mi sunt mai mari binefăcători decât părinții mei!" Anchetatorii o priveau uimiți de frumusețea ei și de fermitatea cu care își urmărea idealul. În final, încheiau un proces verbal și spuneau că e cel mai frumos caz pe care l-au avut de rezolvat în cariera lor. Piranda a dat la Medicină în București și a reușit. Eu am reușit

la Cluj. Eram un derbedeu. Vream să mă însor. I-am spus Pirandei și am cerut-o de nevastă. Mi-a spus că ar vrea, dar numai după ce termină facultatea. Să fie sănătoasă! Eu m-am însurat, ea a continuat studiile. Au ajutat-o părinții ei, dar a ajutat-o și tata cât a putut, poate mai mult decât pe mine. Parcă era copilul lui. A fost printre șefii de promoție. A fost repartizată la un spital central din București. A ajuns Piranda profesor universitar și medic de renume. A participat la congrese în străinătate. Când venea în Severin, prima dată venea la noi. Îmi iubea părinții mai mult decât pe părinții ei.

În urmă cu câțiva ani, când a murit tata, am anunțat-o și pe ea. Așa-mi spusese ea. A venit imediat. Nimeni nu l-a plâns pe tata, cum l-a plâns fata asta. Spunea tuturor,în hohote de plâns, că dacă tata nu ar fi ajutat-o, azi ar fi fost o țigancă oarecare pe marginea străzii. Datorită lui a ajuns cineva în lume. Acum și părinții ei sunt mândri și nu le vină a crede că fata lor a ajuns acolo sus!”

*

Vremea lui „De ce?”(I)

„- Tataie, fumezi?” „- Nu, Bogdănele!” „- Văd țigara acolo!” „ - Este un pix alb, tataie!” „- Să văd! Mda! De ce nu fumezi?” „ - Fiindcă țigările îmbolnăvesc oamenii. Care fumează face bubă la stomac, la ficat, la plămâni, la creieri! Țigările sunt otrăvitoare, tataie, și oamenii care fumează mor tineri!” „ - Da′ tata de ce fumează?” „ - Fiindcă nu vrea să înțeleagă, tataie! Toți îl rugăm să nu mai fumeze, dar nu ne ascultă! Roagă-l și tu!” „ - Ce să-i spun?” „ - Spune-i așa: Tată, te rog, nu mai fuma, ca să trăiești, să fii sănătos, să mă poți crește și pe mine!” „ - Cum să mă crească?” „ -Să muncească, să-ți aducă mâncare, îmbrăcăminte, încălțăminte, lemne pentru foc, să te țină la școală…!” „ - Îmi dai tu și buni!” „ - Tataie, noi îți dăm, dar noi vom pleca și tu trebuie să rămâi cu părinții tăi!” „- Unde plecați?” „ - Ne cheamă Doamne-Doamne! Are treabă cu noi!” „- Și când vă întoarceți?” „ - Niciodată nu ne

mai întoarcem, Bogdănele!" „- Niciodată?! Îmi pare rău de buni, mă!" „ - Te cred! Dar de tataie nu-ți pare rău?" „- Ba da! Și de tine îmi pare rău!"

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Între Malovăț și Mătăsari,** în „Datina", Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6819(7 febr.), p. 5 și nr. 6820(8 febr.), p. 5; ***„Scrisoare pastorală" – 341,*** în „Armonii culturale", Adjud, 2017, 9 febr., ediție și on-line (*http://armoniiculturale.ro*); **Scrisoare către Eminescu(IX)**, în „Omniscop", Craiova, 2017, 11 febr., ediție on-line (*http://www.omniscop. ro*); **Rugă pentru neamul românesc,** în „Datina", Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6824(1 febr.), p. 1; **Carul de la Caracăl,** în „Datina", Tr. Severin, an. XXVII (2017), nr. 6829(21 febr.), p. 1.

*

Parohia noastră a publicat ediția a II-a din cartea Părintelui Simion Dezrobitu, **Dumnezeu. Îngeri și demoni** (100 pag.). Autorul și-a cumpărat întregul tiraj.

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit o serie de ajutoare și donații, astfel: **Domnul Pauleț Iancu** din Balotești(MH), fiu al satului Malovăț: **100 lei; Doamna Dinu Valeria** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăț, **Domnul Ing. Bălu Constantin** din Tr. Severin, fiu al satului Bârda, **Domnul Ceaușu Ion** din Rm. Vâlcea: câte **50 lei;**

Domnul Mănescu Constantin din Malovăț și **Domnul Ivașcu Vasile** din Bârda au achitat pentru contribuția de cult câte **100 lei; Doamna Haidamac Miroana** din Malovăț a mai achitat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **70 lei.**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Părintele Sebastian – Cătălin Hogea din Albacete (Spania) și enoriașii parohiei sale au donat parohiei noastre **30 kg lapte praf și 60 kg cereale** pentru copii de 1-6 ani. Rugăm pe cei care au copii cuprinși în această categorie de vârstă să vină la biserică să le oferim din aceste ajutoare.

Mulțumim cordial Părintelui Hogea și enoriașilor săi pentru ajutorul dat!

*

Zâmbete

☺În mulțime, la intrarea într-o mânăstire, se aude un strigăt: ,,- Fraților, merg! Eu merg din nou pe picioarele mele!" ,,- Spune, cum s-a produs minunea?" ,,- Mi-au furat mașina!" ☺ Soția își întreabă soțul: ,,- Dragule, ai fi dorit să mă mărit cu altul?" ,,- Nu, scumpo, eu nu doresc răul nimănui!" ☺ Un poliţist opreşte o şoferiţă şi îi zice: ,,- Doamnă, aţi întrecut orice măsură. În săptămâna asta aţi călcat deja cinci pietoni!" ,,- Şi câţi am voie?" ☺ ,,- Cum se numeşte înmormântarea unui electrician?" ,,- Împământare!" ☺ Merg trei babe la votare, două moarte, una vie. Câte voturi or să fie? ☺ La Radio Erevan un ascultător întreabă: ,,- E adevărat că după accidentul nuclear de la Cernobâl, oamenilor le-au căzut dinții?" Răspuns: ,,- Da, dar nu tuturor, ci numai acelora care nu și-au ținut gura...!" ☺ ,,- Nu vă supărați, roșiile sunt românești?" ,,- Da' ce, domnu', vreți să vorbiți cu ele?"

*

Excursii

La începutul lunii Aprilie organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda – Malovăț – Motru - Tg. Jiu(muzeul) - Mânăstirea Lainici – Petroșani –Hațeg - Mânăstirea Prislop** (mânăstirea, mormântul Părintelui Arsenie Boca) **– Caransebeș (Mânăstirea Teiuș) - Mânăstirea Sf.**

Nectarie - Mânăstirea Piatra Scrisă – Orșova –Severin – Malovăț - Bârda. Costul e de **45 lei/pers.** Primim înscrieri.

*

Apel

Rugăm pe toți enoriașii parohiei noastre, tineri sau vârstnici, cât și pe oricare dintre credincioșii din afara parohiei, care au acces la internet și o adresă de e-mail, să ne comunice acea adresă și vor primi „*Scrisoarea pastorală*” și multe alte materiale ziditoare de suflet și de conștiință creștinească și românească. Totul e gratuit.

*

Program

În cursul lunii Martie avem următorul program de slujbe: **1 Mart.**(dimineața, sfințirea apei și semințelor la Bârda; spovedit și grijit în Bârda, la biserică și în sat; seara, de la ora 16, slujbă la Bârda); **2 Mart.** (dimineața, sfințirea apei și semințelor la Malovăț; spovedit și grijit în Malovăț, la biserică și în sat; seara, de la ora 16, slujbă la Malovăț); **3 Mart**.(slujbă seara la Bârda); **4 Mart.**(dimineața pomenirea paresimilor la Bârda și Malovăț, alte servicii; seara, slujbă la Malovăț); **5 Mart.**(Bârda); **11 Mart.**(pomenirea paresimilor la Bârda și Malovăț; alte servicii); **12 Mart.**(Malovăț); **18 Mart**. (pomenirea paresimilor la Bârda și Malovăț; alte servicii); **19 Mart.**(Bârda); **24 Mart.**(slujbă seara, de la ora 16, la Malovăț); **25 Febr.**(dimineața, pomenirea paresimilor la Bârda; slujbă la Malovăț cu pomenirea paresimilor); **26 Mart.**(Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2017), nr. 344(16 –28 Februarie)

Dragii mei enoriași!

Dumnezeu e viu!

La sfârșitul veacului al XIX-lea, un filozof german, Nietzsche, declara că „Dumnezeu a murit!” Pur și simplu. Considera credința oamenilor drept viața lui Dumnezeu. Vedea necredința din jurul lui și trăgea concluzia că Dumnezeu a dispărut odată cu credința oamenilor. Oricum, zicea el, omul este din fire o ființă religioasă, sentimentul religios este înnăscut în om. Ca atare, în locul lui Dumnezeu treuie pus altceva în sufletul omului. Cel mai potrivit ar fi tot omul, adică omul să fie dumnezeul omului. Ciudată teorie! Ea a fost preluată mai târziu de fasciști, care au considerat că cel mai bine în locul lui Dumnezeu ar putea să stea supra-omul și acela nu poate fi altul decât omul de rasă ariană, germanul. Drept urmare, toate celelalte rase umane trebuie să dispară, pentru a face loc, spațiu vital, rasei superioare a germanilor. De aici al doilea război mondial cu toate nenorocirile și atrocitățile pe care le știm.

Teoria lui Nietzsche circulă și azi în apus și este alimentată sistematic de un anumit context caracterizat prin secetă religioasă, spirituală, prin imoralitate, prin apariția a tot felul de deviații morale. Bisericile – locașuri de cult au devenit muzee și săli de spectacole; bisericile ca instituții au mutat în mod evident și nejustificat accentul de pe comunitate pe instituție; omul s-a îndepărtat tot mai mult de valorile moral-

religioase creștine, care au caracterizat Europa două milenii; alte religii și sisteme religios-morale iau locul celor creștine.

Din păcate, această boală a Apusului se întinde ca râia și spre Răsărit, spre sud-estul european, cuprinzând și țara noastră. Dumnezeu nu a murit și nu va muri niciodată. El este izvorul vieții, mai presus de timp și de spațiu. El va exista, indiferent dacă noi vom crede sau nu în El. Dacă credința noastră în Dumnezeu se surpă, noi suntem perdanții, noi Îl pierdem pe Dumnezeu, nu El ne pierde pe noi.

O scurtă analiză a situației ne-ar ajuta pe fiecare să tragem o concluzie și să vedem în ce măsură Dumnezeu este viu sau a „murit" în propriul nostru suflet și să luăm măsurile ce se impun în consecință.

În sufletul nostru am introdus și alți dumnezei? Din păcate, da! Câți dintre noi ne sacrificăm timpul, viața, eforturile pentru a acumula cât mai multă avere, putere sau plăcere, indiferent sub ce formă sau ambalaj le obținem. Uitați-vă duminică dimineața în cârciume și le vedeți pline; uitați-vă pe stadioane și le vedeți arhipline; uitați-vă în piețe și târguri și le vedeți gemând de lume; uitați-vă în biserici și le vedeți goale! Ne trezim, dacă ne mai trezim, la sfârșitul vieții, că am rătăcit zeci de ani și n-am făcut nimic pentru mântuirea sufletului nostru! Ne închinăm noi și la alți dumnezei? Din păcate, da! Uităm zile sau luni sau chiar ani să facem semnul Sfintei Cruci, ba unii dintre noi nici nu mai știm să facem acest semn sau îl facem incorect. În schimb, ne închinăm diavolului de dimineața până seara și de seara până dimineața, ca să obținem ceea ce este ilegal și imoral, pentru o clipă de plăcere, de putere, de avere. Pentru „plăcerea" oferită de alcool, de tutun, de droguri, distrugem chipul lui Dumnezeu din noi și ne semnăm condamnarea la moarte! Din păcate! Luăm noi numele lui Dumnezeu în deșert? Din păcate, da! Nu e nevoie să faceți eforturi, fiindcă auziți la tot pasul creștini de-ai noștri înjurând de Dumnezeu, de Hristos, de Maica Domnului, de Cruce, de

Biserică, de tot ce e sfânt în cer și pe pământ! Mai poate un asemenea om să spună că-L poartă pe Dumnezeu în suflet? Din păcate, nu!

Mai respectăm noi zilele de sărbătoare? Uitați-vă pe câmp, în fabrici, în instituții de tot felul, în magazine și veți vedea că în duminici și sărbători este activitatea cea mai intensă, producția cea mai mare, vânzările cele mai multe. Creștin de-al nostru, botezat în numele Sfintei Treimi, șade tolănit la umbră o săptămână, iar dumineca merge la cosit; mai trândăvește o săptămână și în duminica următoare adună fânul; mai odihnește o săptămână și în altă duminică transportă fânul acasă! Din păcate, asta-i realitatea! Ne cinstim părinții? Din păcate, mulți, foarte mulți, nu! Sunt bătrâni singuri, bolnavi, părăsiți de copii; sunt bătrâni bătuți și alungați de copii, duși la azile, fiindcă nu mai au loc în casă; sunt garduri înalte și zdravene între părinți și copii! Și asta în familii de creștini! Ucidem? Din păcate, da! Ucidem trupurile. Ascultați buletinele de știri și aflați câte crime îngrozitoare se fac în fiecare zi, câte avorturi știute și neștiute! Ucidem sufletele, prin tot felul de filme, emisiuni, publicații pornografice, muzică satanică, religii ale tenebrelor, ateism și indiferentism religios. Din păcate, asta-i situația! Desfrânăm? Dumnezeule! Cei din Sodoma și Gomora erau niște puști pe lângă noi, cei de azi. Tot felul grupuri și grupulețe, practicante ale unui gen de desfrâu cum nu s-a mai pomenit în istorie, pretind recunoașterea lor legală, egalitate în drepturi cu lumea normală. Dacă ne-ar fi proorocit cineva despre acestea în urmă cu câteva sute de ani, am fi crezut că numai în vremurile apocaliptice se pot întâmpla astfel de fapte. Din păcate, am ajuns să le trăim! Furăm? Din păcate, da! Micile găinării au ajuns treabă pentru copiii neîntărcați. Hoții au progresat mult. Unii sunt de-a dreptul savanți, fiind în stare de inginerii tehnice de mare finețe, care pot să le umplă conturile într-o clipă cu bani sustrași din buzunarele unor oameni aflați la mii de kilometri depărtare. Alții fură munca de

ani a altora, concretizată în cărți, studii și articole, prin două-trei butonări ale calculatorului. Alții au ajuns oameni de stat, care fac legi pentru semeni, care-i judecă și-i condamnă pe semenii lor. Uitați-vă la televizor și veți vedea pe unii dintre ei cum se laudă cu sumele astronomice pe care le-au furat, ori acuză pe alți „colegi" că au furat mai mult decât ei! Din păcate, asta-i realitatea!

Jurăm strâmb? Dumnezeule sfinte! Dacă toate piesele din dosare ar spune povestea lor, ne-am îngrozi. Dacă toți împricinații și martorii ar spune adevărul în cauzele în care au depus mărturie, am înnebuni. Când găsim procurori, care își sfătuiesc clienții să nu recunoască adevărul, ci să mintă, ce să mai vorbim de omul simplu! Poftim bunurile altuia? Se mai pune problema? Zeci de ani, uneori generații la rând se judecă pentru o palmă de pământ, pentru câțiva lei. Se falsifică documente și te trezești peste noapte că pământul tău nu mai este al tău, casa ta nu mai este a ta, iar câteodată… nici chiar femeia ta nu mai este a ta!

Am încercat să conturez un ciob din realitatea socială în care trăim, tocmai pentru a vă da Dumneavoastră prilej de meditație, de analiză a propriei vieți, a propriului comportament. Credeți că în această lume atât de pervertită mai are loc Dumnezeu? Dacă în sufletul și comportarea Dumneavoastră găsiți ceva care e menționat mai sus, sau ceva asemănător, încercați să faceți ordine și curățenie. E Postul Sfintelor Paști, prilej fericit, în care creștinul se spovedește, se împărtășește și-I face loc lui Hristos în sufletul lui.

Dumnezeu n-a murit! Dumnezeu trăiește și va trăi în vecii vecilor. În măsura în care vom alunga din sufletul nostru dumnezeii străini, dintre care unii sunt menționați mai sus, vom face curățenie acolo și loc pentru Dumnezeu și vom trăi și noi cu El în veci. Așa să ne ajute Dumnezeu!

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea Împărăției,** mai spicuim:

,,CRINUL DE PE CRUCE. Era ascuns în neamul acesta un mare destin: Taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută. Trebuia, era scris în istoria nevăzută, ca, la plinirea vremii, să răsară între oameni crinul neamului omenesc: Sfânta Fecioară, Maica Domnului. Trebuia re-crearea acestei zidiri, povârnită iremediabil spre plata păcatului, spre neîndurata moarte. Prin poporul iudeu era prevăzută era creştină, cea din urmă străduanie a lui Dumnezeu în persoană, cea din urmă dintre măsurile ce mai rămâneau. Singura rezolvare, care face viaţa neamurilor cu putinţă, nu află între iudei decât fapta cea mai ucigaşă a lor, cea din curtea lui Pilat şi de pe dealul Căpăţânii.

Crinul Bunei Vestiri, pe care dragostea L-a coborât din Cer între oameni, iudeii-L răstigniră pe cruce. Cu fapta aceasta ucigaşă, ei ieşiră din destinul lor, pentru care ostenise Dumnezeu cu ei atâta amar de vreme, şi-şi băgară neamul sub roţile blestemului. De aceea: ,,Fiii lui Israil vor rămâne fără rege, fără căpetenie, fără jertfă, fără stâlp de aducere aminte, fără serafimi. După aceea fiii lui Israil se vor întoarce la credinţă, iar la sfârşitul zilelor celor de pe urmă se vor apropia cu înfricoşare de Domnul şi de bunătatea Lui". Până la plinirea vremii atârnă peste ei blestemul pe care şi l-au cerut în curtea lui Pilat: ,,Sângele Lui asupra noastră şi asupra feciorilor noştri"!.

De aceea sunt urâţi de toate neamurile - că ăsta e ponosul blestemului, pe care singuri şi l-au cerut peste urmaşi. Blestemul acesta îi zoreşte să ia în braţe pe toţi antihriştii vremurilor, până la cel mai de pe urmă, pe care şi-1 vor pune rege. Le va sosi şi vremea aceea mult dorită, dar chiar pentru ei ivirea antihriştilor e un destin blestemat. Când se vor convinge de aceasta, vor veni înfricoşaţi la credinţa creştină.

Deci, până la capătul zilelor, când se vor întoarce şi ei, moştenirea lor este a noastră, a noului Israil, a neamurilor creştine. Până atunci pentru ei sângele lui Iisus e blestem şi mânie. Pentru noi sângele lui Hristos, dimpotrivă, e izbăvirea de mânie. Dovada celei mai mari iubiri de oameni - trecerea Mântuitorului pentru noi prin moarte - are putere de mântuire pentru cei ce-o primesc şi are faţă de osândă pentru cei ce nu vor s-o primească. Unii stau sub dar, alţii sub sabie.

În toată lumea lui Dumnezeu nu este altă predică mai puternică, decât a Sfântului răstignit de ură şi Care-Şi iartă ucigaşii. Asta dovedeşte ceva atotputernic şi rar: desăvârşirea. Ei n-au înţeles, că de aceea petrec acele ,,zile fără număr", zile de foamete: ,,Nu foamete de pâine şi nu sete de apă, ci de auzit cuvintele Domnului. Şi ei se vor clătina de la o mare până la cealaltă şi de la Miazănoapte la Răsărit şi vor cutreiera pământul, căutând cuvântul Domnului, dar nu-l vor afla". Asta-i foametea lor de mii de ani: Dumnezeu nu le mai vorbeşte !... Toată tragedia acestui popor, ce se vrăjmăşeşte de moarte cu Iisus Hristos, e o mare lecţie a lui Dumnezeu pe care o arată neamurilor creştine până la sfârşitul zilelor. Istoria se va repeta cu oricare dintre neamurile care vor face ce-au făcut ei. Aceleaşi fapte aduc aceleaşi urmări, deci pricinuiesc aceeaşi istorie; pentru asta nu trebuie să fii prooroc deloc."

*

File de jurnal – 9 dec. 1981

,,Din Bârda sunt câţiva cetăţeni cu căruţe, care cară var de la cuptoarele din Şiroca în satele de câmpie. De asemenea, se duc uneori şi cu fructe. Cumpără, în schimb, porumb. Azi se întoarse Lasculescu Sabin cu căruţa goală. Nimeni nu a vrut să dea porumb, de teamă să nu fie descoperiţi că au rezerve şi să li se confişte apoi. Singurii pentru care câmpenii ar mai risca sunt cei care se duc cu brânză. Este foarte avantajos, dându-se

o baniță de porumb pe 2 kg. de brânză. În mod obișnuit, o baniță de boabe ajunge la 160-180 lei.

Pleacă șiruri-șiruri dimineața bârdenii la cooperativa din Bobaița să cumpere rația ce li se cuvine de zahăr, ulei, făină și pâine. Vin seara lihniți de foame, de oboseală, degerați de frig și umiliți. Azi au spart geamurile la cooperativă, s-au bătut, a anchetat miliția(...).

În oraș am fost azi. S-au dat la cei fără cartele numai batoane și franzeluțe de 1,20 lei/buc. Mama a stat de zece ori la coadă și a luat zece franzeluțe și zece batoane. Noroc că am găsit benzină. Mi-am umplut și canistra și rezervorul. Acum vreau să-mi fac și rezervă un butoi de o sută litri de benzină. Se aude că de la 1 ian. încolo se va da o anumită cotă cu 15 lei/litrul.

Am primit ați o ilustrată de la prietenul meu, Dan-Ilie Ciobotea, doctorand la Geneva.

Seara am ascultat la radio piesa de teatru ***Menajera*** *de Al. Sever. Tulburătoare și plină de adevăruri. Nu știu cum a trecut de cenzură. Doamne, dar de câte ori și câți dintre noi nu ne vindem aproapele din frică, interes, sete de răzbunare sau de parvenire, iar alteori doar din lașitate. Descoperim abia după aceea, când vedem urmările, că aproapele acela era sau trebuia să fie marea și adevărata noastră iubire, tot ceea ce aveam mai scump în însăși ființa noastră. Și ce poate fi mai frumos, mai sublim în om decât dragostea, cinstea, demnitatea, sinceritatea. Decăderea o aruncăm, de obicei, pe seama unui anumit context, unei anumite concurențe de factori, care ne-au determinat, ne-au obligat să acceptăm starea respectivă de cozi de topor. Poate să fie și adevărat, poate să nu fie. Când te izbești la orice pas de tot felul de obstacole, când toate leprele trec înainte cu rânjetul pe buze și li se deschid ușile, când ți se năruie visele, speranțele, bucuriile și anii fără nici o șansă de realizare, totul fiind condiționat de un simplu ,,da''(....), ar părea că pe undeva s-ar găsi un sâmbure de dreptate*

justificativă. La început totul pare simplu, uşor, fără mustrări de conştiinţă, mai cu seamă când totul se situează în spatele unui paravan, care se numeşte patriotism sau patriotardism! Ca la orice viciu, dacă ai făcut începutul, e greu să te mai opreşti. Cu cât interesele îţi devin mai mari, cu atât şi decăderea ajunge mai adâncă, până când sinuciderea profesorului din piesa din seara aceasta devine ceva necesar. Sinuciderea naturală, reală, vine în cazuri extrem de rare, mai degrabă vine pe nesimţite sinuciderea propriului ,,eu", propriei identităţi, omul de până mai ieri devenind doar un biet cadavru a doua zi, purtat încoaci şi încolo, fără voinţă, fără demnitate, fără omenie, doar cu instinctul animalic supradezvoltat în lupta pentru ,,existenţă". Nu ne dăm seama de această sinucidere uşor; poate mult prea târziu o înţelegem, dar între timp ne obişnuim cu starea aceasta de cadavru îmbălsămat, aşezat în pat căldicel, cu toate mijloacele de trai asigurate, cu pieptul plin de decoraţii şi de alte tinichele, cu vilă, maşină şi cu bani serioşi puşi de-o parte. Ne uităm pe gaura mormântului nostru, a cavoului acesta, afară. Vedem pe amărâţii zilei trudind pentru o coajă de pâine din greu, cu zdrenţele pe haine şi zbârciturile-n obraji. Întrebăm plictisiţi, scârbiţi, satisfăcuţi de noi înşine şi de propriile noastre straturi de slănină: ,, - Cum, adică…, ăştia sunt oameni? Care va să zică, eu n-aş mai fi om, ci doar cadavru? Vedeţi-vă, fraţilor, de treabă, probabil s-a făcut vreo confuzie pe undeva!" şi astfel stăm mai departe în cavou, cadavre, victime ale propriei noastre mâini sau guri!

Îmi vine, totuşi, în minte o istorioară, pe care mi-o spuneau ai mei mai demult. Străbunică-meu, moş Nicolae Pătraşcu, avea o vacă. O ducea în Bremăna dimineaţa şi o lua seara. Zi de vară, soare, sete, uscătură, vacă păştea pe unde şi ce putea. Şedea toată ziua nemulsă. Într-o zi a venit şarpele şi a luat-o de uger. Ce era să facă? Dacă fugea, şarpele o muşca, înveninându-o mortal. Dacă şedea, şarpele o sugea, o uşura de

lapte şi o lăsa să pască mai departe. Şi vaca, destul de înţeleaptă, a rămas. Şarpele a supt-o şi a plecat. A doua zi la fel, a treia de asemenea. Se învăţase şarpele la supt, se învăţase vaca la muls. Când a observat moş Nicolae că vaca vine mereu mulsă, s-a pus la pândă. A găsit şarpele şi l-a omorât. Se zice că atunci când a dat în el, s-a spart şi a sărit laptele ca din puşcoace. Tocmai se săturase de supt.

Acum mă întreb, dacă a fost, totuşi, vinovată vaca, sau şarpele, sau moşul? E greu de spus, dacă privim prin prisma interesului fiecăruia. Şi, totuşi, vaca era a moşului şi moşul trebuia să aibă grijă de ea, să n-o lase singură, s-o mulgă el la timpul potrivit şi, în acelaşi timp, s-o apere de şarpe. Mda! Interesantă piesă de teatru, care dă de gândit!"

*

Mi-e dor de tine, mamă!

Se apropie 1 Martie şi 8 Martie, zilele în care sărbătorim mamele, surorile, fiicele, colegele noastre, într-un cuvânt Femeia. Socotim foarte potrivită pentru acest moment o poezie a regretatului poet **Grigore Vieru** cu acest titlu:

„Sub stele trece apa
Cu lacrima de-o samă,
Mi-e dor de-a ta privire,
Mi-e dor de tine, mamă!

Măicuţa mea: grădina
Cu flori, cu nuci şi mere,
A ochilor lumină,
Văzduhul gurii mele!

Măicuţo, tu: vecie,
Nemuritoare carte
De dor şi omenie
Şi cântec fără moarte!

Vânt hulpav pom cuprinde
Şi frunza o destramă.
Mi-e dor de-a tale braţe,
Mi-e dor de tine, mamă!

Tot cască leul iernii
Cu vifore în coamă.
Mi-e dor de vorba-ţi caldă,
Mi-e dor de tine, mamă!

O stea mi-atinge faţa,
Ori poate-a ta năframă.
Sunt alb, bătrân aproape,
Mi-e dor de tine, mamă!"

*

Pan Izverna. Un autentic romantic

Am descoperit în revista „Viața Medicală”(București, 2014, nr. 17(25 apr.) un articol semnat de Doamna Claudia Voiculescu, dedicat regretatului Pan Izverna(alias Pandele Tărăbâc), fiu al satului Malovăț. Redăm câteva fragmente:

„Pan Izverna a scris mult. Are 14 volume de versuri în diverse registre lirice. Predomină în ele fabulosul și mitologicul, peisajele de toamnă, registrul fantasticului, izvoarele folclorice îmbinate cu un stil livresc și intelectualist și o palidă formă de ermetism. Totul cu sinceritate și adâncime. Dar în forul său intim era un autentic romantic, cu un temperament frământat, introspectiv, aspirând către imuabil. Etalează cât se poate de discret sentimentele sale intime, exprimându-le, totuși, într-un stil limpede și expresiv, sub forma unor meditații. Dau exemplu una dintre cele cinci variante ale rondelului intitulat Rondelul infernal(din volumul **Rondelul tainelor**): *„O să plutim pe Acheron/Tu mim bufon și eu Mimante/Cu nimfele din Helicon/Tivilichii și aspirante// Canoanele cu Laocoon/Tantal, Sisif, Polidamante/Le-om prăvăli în Acheron/În uralii beligerante//Iar pe Cerber și Pluton/I-om înseta sub diamante/Și furiile-ntr-un furgon/Le-om otânji cu două boante…/O să plutim în Acheron…!”*

*Doar câteva din volumele de poezii publicate, pe care critica literară nu s-a înghesuit să le ia în seamă la timpul ieșirii lor de sub tipar, sunt **Arhipelag de noapte, Cuaternar și Rondelul tainelor.** Medicul-scriitor a lăsat în urma sa și volume de proză, cum ar fi **Bătrânul anticar și alte proze, Epifaniile poetului și ale poeziei(Eseuri)**. Întotdeauna găsim în substratul lor un îndemn moralizator. Scrisul său poartă pecetea stilului simplu, fără înzorzonări inutile”(Va urma).*

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Ioan-Cătălin Toncea** din București: încă **1.000 lei; Doamna Petruța Freund** (Germania): **226 lei; Domnul Florea Mihai** din București, fiu al satului Malovăț: **200 lei; Doamna Ing. Melania Caragioiu** din St. Constant(Canada): **160 lei; Domnul Ciobanu Ionuț-Elvis** din Timișoara și **Domnul Crăciunescu Constantin** din Italia, fii ai satului Malovăț: câte **150 lei; Domnișoara Michescu Cernica** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăț, **Domnul Verdeș Gheorghe** din New-York(SUA), **Domnul Mihai Eugen** din Săsenii Noi(BZ): câte **100 lei; Doamna Cârligeanu Maria** din Răușeni(BT): **80 lei; Domnul Ghiță Dan** din Puținei(MH), **Doamna Caragiu Veronica** din Tr. Severin, **Doamna Nicolae Victoria** din Tr. Severin, **Domnul Turiță Laurențiu** din Timișoara, fiu al satului Malovăț, **Doamna Cârneci Mariana** din Tr. Severin, **Doamna Prof. Dr. Ana Călin** din Galați: câte **50 lei;**

Domnul Surugiu N. Ion a achitat **50 lei** pentru contribuția de cult.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În cursul lunii februarie am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe, astfel: 2 febr.(Malovăț): **100 pâini;** 5 febr.(Bârda): **130 pâini;** 12 febr.(Malovăț): **140 pâini;** 19 febr. (Bârda): **140 pâini;** 26 febr.(Malovăț): **240 pâini.** Așadar, în februarie s-au donat **750 pâini.**

Copiilor li s-au donat și ciocolate.

Tot în cursul lunii februarie am vândut enoriașilor noștri pâine la preț de producție, respectiv 0,60 lei/buc., astfel: 2 febr.(Malovăț): **200 pâini;** 5 febr.(Bârda): **620 pâini**; 12 febr. (Malovăț): **210 pâini;** 19 febr.(Bârda): **660 pâini;** 26 febr. (Malovăț): **260 pâini**. Așadar, în luna februarie s-au vândut la preț de producție **1.950 pâini.**

*

Până la 28 februarie am donat **308 exemplare** din cartea **Călăuză patristică**. Încă îi mai așteptăm pe cei care n-au binevoit să se prezinte să și-o ridice până acum.

*

Părintele Sebastian – Cătălin Hogea din Albacete (Spania) și enoriașii parohiei sale au donat parohiei noastre **30 kg lapte praf și 60 kg cereale** pentru copii de 1-6 ani. Rugăm pe cei care au copii cuprinși în această categorie de vârstă să vină la biserică să le oferim din aceste ajutoare. Încă mai avem din ele.

Mulțumim cordial Părintelui Hogea și enoriașilor săi pentru ajutorul dat!

*

Plăți

În cursul lunii februarie am efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **1.620 lei** pentru cele **2.700 pâini** donate și vândute în luna februarie; **810 lei** impozit; **418 lei** protoieriei pentru imprimate, icoane și cărți; **400 lei** ajutor pentru Orodan Claudiu; **335 lei** hârtie de scris; **315 lei** pentru colete; **250 lei** timbre poștale; **170 lei** cartușe și toner pentru imprimantă; **103 lei** curentul; **70 lei** verificarea instinctoarelor; **50 lei** internetul și altele mai mici.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **România turmentată**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6830(22 febr.), p. 5; **Soluția rabinului**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6831 (23 febr.), p. 3; **Plagiatul – sport de performanță la români,** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6831(23 febr.), p. 5; **Oferta de carte – februarie,** în Revista „Argument”, Australia, 25 febr., ediție și on-line(*argument @rexlibris.net*); ***„Scrisoare pastorală” – 343,*** în „Observatorul”, Toronto (Canada), 26 febr. 2017, ediție și on-line

(*http://www.observatorul.com*); în „Bibliotheca Septentrionalis”, Baia Mare, 2017, 26 febr., ediție și on-line *(https://ebibliothecaseptentrionalis);* **Scrisoare lui Eminescu (X)**, în „Omniscop”, Craiova, 2017, 27 febr., ediție on-line (*http://www. omniscop.ro*);

În revista „Armonii culturale” din data de 23 febr. 2017, **Domnul George Stroia**, redactorul-șef al publicației, face o amplă prezentare preotului Dvs., cu prilejul zilei sale de naștere(*http:// armoniiculturale.ro/category/aniversari*);

*

Zâmbete

☺Auzită de la o elevă, care se referea la un coleg: „Capul său în astă viață, n-a produs decât mătreață!”☺ Anunţ la intrarea într-un cimitir: „Cei care deţin locuri de veci sunt rugaţi să le ocupe până la sfârşitul lunii, altfel ele devin proprietatea statului”; Mitropolitul Firmilian venise la o serbare, la seminarul din Craiova. În curte a stat de vorbă cu mama unui elev. Aceasta i-a spus: „- Părinte, am vrut să-l fac doctor sau avocat, dar trebuiau mulți bani și eu sunt femeie săracă. Dacă n-am putut să-l fac om, măcar să-l fac popă!” ☺Din „perlele politicienilor: „Eu am înțeles că vorbim de afaceriștii adevărați. Acest Cocoș e un papagal”; „A garanta proprietatea înseamnă a limita dreptul omului asupra proprietății lui”; „Nu vom face privatizare de dragul privatizării, ci din contră”; „Aveam prevăzute, pentru anul 2003, trei miliarde pentru deszăpezire. Dar a nins de zece miliarde“; „Statul nu cheltuie bani pe gratis.“

*

Botezuri. Înmormântări

În ziua de 25 februarie am oficiat Taina Sf. Botez pentru **Ciobanu Antonia-Maria,** fiica **Domnului Ciobanu Ionuț-Elvis** și a **Doamnei Ciobanu Ionica-Alina** din Timișoara. Să le trăiască! În ziua de 21 febr. am oficiat slujba înmormântării pentru **Ștefu Mihai**(58 ani) din Malovăț. Dumnezeu să-l ierte!

*

Spovediri. Împărtășiri

În zilele rânduite, au fost spovediți și împărtășiți, la biserică și acasă **15+55=70** enoriași. Între ei a fost și un copil.

*

Excursii.

În ziua de Joi, 6 Aprilie, organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda – Malovăț – Motru - Tg. Jiu** (muzeul) **- Mânăstirea Lainici – Petroșani –Hațeg - Mânăstirea Prislop** (mânăstirea, mormântul Părintelui Arsenie Boca) – **Caransebeș** (Mânăstirea Teiuș) **- Mânăstirea Sf. Nectarie - Mânăstirea Piatra Scrisă – Orșova –Severin – Malovăț - Bârda**. Costul e de **45 lei/pers**. S-au înscris deja 26 enoriași din Malovăț, Bârda, Tr. Severin și Malarișca. Mai primim înscrieri.

*

Apel către piromani

În ultima vreme au reînceput să ardă focurile clandestine în hotarul comunei noastre. Zile și nopți ard câmpii, livezi de pomi, vii și păduri. Asta se întâmplă în fiecare toamnă și primăvară. Nimeni nu știe cine aprinde focurile respective, dar nimeni nu se îndoiește că autorii acestor regretabile isprăvi sunt dintre noi, locuitori ai comunei. Nu știm ce interese îi călăuzește, nu știm câtă plăcere le face să vadă pârjolul cum distruge totul în calea sa și lasă hotarul îndoliat.

Domnul Primar Ing. Ion Michescu face apel la toți cei ce-și fac o distracție din aceste incendieri, toți cei care declanșează focurile acestea necontrolate, să înceteze acest „sport” infracțional. Comuna noastră este una dintre primele din județ, în care se practică acest prăpăd. Pompierii au propus amendarea comunei noastre cu suma de 250 milioane lei vechi, fiindcă nu se face educația cetățenilor în mod corespunzător. Având în vedere că avem datorii imense, o astfel de amendă ar

fi o lovitură mortală ce s-ar da comunei noastre și ea s-ar răsfrânge asupra tuturor cetățenilor comunei, fiindcă din impozitele și taxele lor trebuie plătită. Totodată, atenționează cu toată seriozitatea pe toți aceia care practică acest „sport", unii cunoscuți sau doar bănuiți, că pot să aibă consecințe grave, care să le marcheze tot restul vieții, fie că e vorba de amenzi imense, fie de pușcărie. Ne alăturăm Domnului Primar și adresăm aceeași rugăminte insistentă enoriașilor noștri să înceteze cu aceste incendieri fără noimă. Dacă nu vor înțelege, îi vom pune la blestem, deși nu vrem acest lucru.

*

Apel

Rugăm pe toți enoriașii parohiei noastre, tineri sau vârstnici, cât și pe oricare dintre credincioșii din afara parohiei, care au acces la internet și o adresă de e-mail, să ne comunice acea adresă și vor primi „*Scrisoarea pastorală*" și multe alte materiale ziditoare de suflet și de conștiință creștinească și românească. Totul e gratuit.

*

Colectă

Ca în fiecare an, la începutul Postului Mare, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române inițiază o colectă pentru Fondul Central Misionar. Din acel fond se susțin activitățile misionare, culturale, sociale și caritabile ale Bisericii. Orice donație pentru acest fond este binevenită.

*

Program

În cursul lunii Martie avem următorul program de slujbe: **1 Mart**.(dimineața, sfințirea apei și semințelor la Bârda; spovedit și grijit în Bârda, la biserică și în sat; seara, de la ora 16, slujbă la Bârda); **2 Mart.** (dimineața, sfințirea apei și semințelor la Malovăț; spovedit și grijit în Malovăț, la biserică și în sat; seara, de la ora 16, slujbă la Malovăț); **3 Mart.**(slujbă

seara la Bârda); **4 Mart**.(dimineața pomenirea paresimilor la Bârda și Malovăț, alte servicii; seara, slujbă la Malovăț); **5 Mart**.(Bârda); **11 Mart.**(pomenirea paresimilor la Bârda și Malovăț; alte servicii); **12 Mar**t.(Malovăț); **18 Mart.** (pomenirea paresimilor la Bârda și Malovăț; alte servicii); **19 Mart.**(Bârda); **24 Mart**.(slujbă seara, de la ora 16, la Malovăț); **25 Febr.**(dimineața, pomenirea paresimilor la Bârda; slujbă la Malovăț cu pomenirea paresimilor); **26 Mart.**(Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2017), nr. 345(1 –15 Martie)

Dragii mei enoriași!

Glasul Pământului

Am avut fericitul prilej să particip la festivitatea de lansare a unei cărți de valoare, publicată de Domnul Prof. Marius Arbănașu din Tr. Severin, intitulată **Toponimia submontană a Mehedințiului**(Tg. Jiu, Editura Măiastra, 2016, 352 pag.). Este de fapt teza de doctorat a domniei-sale. La festivitate au participat personalități ale culturii mehedințene, public interesat de problemă și elevi. Au vorbit despre carte lingviști, filologi, istorici. Cum nu putea să lipsească martie din post, și subsemnatul a fost invitat să ia cuvântul, chiar dacă era un simplu preot rătăcit accidental printre oameni de cultură.

Dacă toți vorbitorii au lăudat autorul și cartea, subsemnatul a început prin a-l critica. Domnul Prof. Marius Arbănașul s-a dovedit a fi de modă veche. Cine mai lucrează azi la o teză de doctorat de la tinerețe până la bătrânețe? Cine mai are răbdarea și puterea de a străbate peste 140 de localități, de a sta de vorbă cu sute de oameni, de a pierde mii de ore în biblioteci și arhive, la masa de scris, încercând să descifreze taine pe care doar pământul le mai știe? Astăzi, în epoca lui copi-past, nu se mai procedează astfel. Astăzi, când plagiatul este sport de performanță la români, o teză de doctorat se poate face într-o noapte. Sunt dezbateri grele, privind procentul obligatoriu de originalitate dintr-o teză de doctorat. Unii zic că e suficient chiar și 20%. Depinde și ce funcție ai! Cred că nu

peste mult timp se va ajunge ca să fie suficient numele autorului, titlul și coperțile tezei. În asemenea condiții, o teză de doctorat se poate realiza chiar și înainte de bacalaureat!

Domnul Prof. Marius Arbănașu este zidarul care încearcă să repare zidurile unei cetăți greu lovită de obuzele diletanților. La lingvistică și la fotbal toți se pricep!

Faptul că a ales partea submontană a Mehedințiului, nu este întâmplătoare. Acolo au fost așezările cele mai stabile. Cele mai vechi documente ale noastre sunt legate de aceste localități. Aici a fost continuitate de populație. Altfel s-au petrecut lucrurile în zona de câmpie a județului. Pe acolo au mărșăluit hoardele migratoare, pe acolo au năvălit în repetate rânduri bandele de turci din sudul Dunării. Românii au incendiat tot în calea dușmanului, iar ce a scăpat de la ei, au distrus invadatorii. Mama îmi spunea adesea fragmente dintr-o poezie, care poate rezuma foarte bine situația acelor sate de câmpie: *„Alte vremi erau-nainte,/Le cunosc cei din morminte!/ Rar putea să-și vadă lanul/Secerat de grâu săteanul./Când era mai plin, mai des/Rodul spicului pe șes,/Mări-atuncea că veneau,/Holda de i-o pârjoleau,/Hoarde negre, hoarde mari,/Când de turci, când de tătari”*.(…)/. Românii se retrăgeau în munți, în codrii, în stufărișul apelor, până trecea pustiirea. „Pe la case când veneau,/Ce credeți că mai găseau?/ Scrum, tăciuni, în loc de case,/Iar în loc de vite - oase!”

Munții și codrii ne-au fost cetate de apărare, izvor de viață, comoară nesecată de bogății.

Toponimele, adică denumirile locurilor, munților, dealurilor, câmpiilor, văilor, satelor s-au păstrat din generație în generație. Dacă întâlnim în hrisovul lui Vladislav Vodă de înființare a Mânăstirii Vodița, la 1370, denumiri de sate și de locuri, acelea dăinuie și azi, după șapte sute de ani! Documentul însă le menționează la acea dată, însă ele existau cu mult înainte. Unele toponime sunt creații pur românești, altele dacice, altele slave etc. Satele de munte oferă

cercetătorului o adevărată arheologie spirituală, fie că e vorba de toponime, de muzică, de port, de dans, de limbă, de datini și obiceiuri. Cu mulți ani în urmă, colindând eu însumi satele din nordul județului Mehedinți, ca să adun folclor, în satul Bârâiac am întâlnit un bocet tulburător. În acel cântec funerar se vorbește de Hristos, care umblă călare și adună de la porți sufletele celor morți și le trece în lumea cealaltă. Nicăieri în Sfânta Scriptură sau în tradiția creștină nu-L găsim pe Mântuitorul umblând călare pe „cal negru mohorât", având funcție chtonică, adică transportând sufletele morților dintr-o lume-ntr-altă lume. În realitate, nu era altceva, decât creștinarea unor elemente precreștine. În cazul de față, Cultul Cavalerului Trac, care fusese prezent în spațiul carpato-danubian și chiar balcanic în secolul al IV-lea, își făcea simțită prezența, după mai bine de un mileniu și jumătate prin cântecul funebru din Munții Mehedințiului. Numai o populație care a avut o continuitate neîntreruptă pe aceste locuri putea să păstreze asemenea nestemate.

Cartea Domnului Prof. Marius Arbănașu ar trebui să ajungă pe masa celor cu putere de decizie din domeniul administrației publice și nu numai. De la Revoluție încoace se tot fac măsurători de terenuri, localizări, hotărnicii, cadastru etc. În toate documentele oficiale se vorbește de „blocuri", „parcele", „tarlale", toate numerotate, dar nicăieri de toponimele locului, care au supraviețuit de secole. În nici un document de cancelarie veche românească nu se vorbește de „blocuri", „parcele" sau „tarlale" numerotate, ci de puncte precis localizate și însemnate cu pietre de hotar, cu văi, cu ape, cu alte semne de reper. Când se hotărnicea un sat sau o bucată de teren, țăranul își lua copiii la fața locului și acolo, la piatra de hotar din Govăra, din Năgară, din Goișa etc. îi dădea bătaie zdravănă, ca să țină minte toată viața lui hotarul acela. Autoritățile trebuie să revină asupra dispozițiilor ce sunt date primăriilor și inginerilor hotarnici și cadastrali, ca să

reintroducă în evidențe și-n documente punctele toponime. Ele vorbesc de istoria locurilor și a oamenilor, ele vorbesc de continuitatea noastră neîntreruptă pe aceste locuri. Peste veacuri, când alți cărturari vor face o altă lucrare de genul celei realizată de Domnul Arbănașu, nu vor mai putea să localizeze în teren nici o denumire istorică a locurilor, nici un toponim. Dacă strămoșii noștri au putut să salveze aceste toponime chiar prin mileniul întunecat al migrațiilor, nu vom putea și noi să le salvăm în mileniul acesta al globalizării?

Cartea Domnului Marius Arbănașu este un strigăt de ajutor către cei cu putere de decizie, ca să facă ceva, cât nu e prea târziu, ca să nu lase satele noastre să se topească sub ochii noștri.

Cartea Domnului Marius Arbănașu va fi o lucrare de referință în domeniul lingvisticii și numai, un model de muncă onestă a unui autentic cărturar din provincie. Dumnezeu să-i dea viață și sănătate, ca să mai poată dărui culturii române și alte asemenea monumente.

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea Împărăției**, mai spicuim:

„RĂSPUNZĂTORII. Faptul că din partea Sa Dumnezeu a făcut totul pentru om, până şi jertfa Sa de pe cruce, dovedeşte că omul are un preţ imens, necrezut de mare. Omul are dimensiunile intenţiei divine; centrul şi sinteza creaţiunii Sale: lumea văzută îmbinată cu lumea nevăzută. Iată de ce suntem datori a vieţui potrivit acestei intenţii divine; adică să trăim deodată, şi ca persoane văzute, şi ca persoane nevăzute; căci omul are valoarea arătată de jertfa de pe cruce. Când omul trăieşte în adevărata lui valoare, e subiect de istorie, pe când, dacă renunţă la dimensiunile sale divine, ajunge obiect de istorie, în rând cu oricare dintre obiecte; nu mai poartă un nume, ci poartă un număr.

Deci, ce poate să însemneze coborârea omului la simpla valoare economică, decât o degradare a iui în rândul vitelor, ~~care se vor sălbătăci întreolal~~tă şi-şi vor împinge conducătorii până la marginile nebuniei. Asta înseamnă treaba unuia, care ar încovoia crinii în gunoi, preţuind mai mult gunoiul, decât mirosul crinului. Pentru o alunecare a omului de la nume la număr, au să dea seama toţi înzestraţii lui Dumnezeu, cei cu daruri, cu răspunderi, cu măriri, cu puteri şi cu tot felul de haruri. Regele David, înzestrat deodată cu darul stăpânirii şi cu darul proorociei, a căpătat o straşnică pedeapsă, numai fiindcă a îndrăznit să numere poporul. Darul proorociei i s-a luat o vreme, iar din popor i-au murit 70 de mii de oameni - şi doar el greşise, nu poporul. Deci, înaintestătătorii şi deţinătorii puterii au să dea seama, chiar de venirea sabiei după dreptate, după cum ni se destăinuie aceasta prin Iezechiil, văzătorul tainelor(...).

Slujba cea anevoioasă şi plină de primejdii o au însă drepţii, când trebuie să dea pe faţă păcatele poporului. ,,Prin ştiinţa lui, dreptul, sluga Mea, va îndrepta pe mulţi." De aceea trebuie să fie deodată şi stâlp de fier şi zid de aramă şi faţă de cremene şi, pe deasupra tuturora, trebuie să fie păstorul cel bun, care-şi pune viaţa pentru oile sale. Într-adevăr, slujba aceasta n-o poate face decât un lepădat de viaţă şi un îndrăgostit de Dumnezeu. De aceea zice Petru, că şi dreptul abia se mântuieşte, socotind greutatea sarcinii. Căci nimeni nu e drept fără vreun rost de la Dumnezeu, fără vreo treabă de făcut. Mântuirea dreptului e condiţionată de împlinirea destinului său de la Dumnezeu şi e primejduită de cruţarea vieţii proprii, când o face în dauna intenţiei divine.

Nici Dumnezeu n-a avut alt cuvânt mai tare decât jertfa. Jertfa e maxima apropiere a voinţei şi iubirii lui Dumnezeu de libertatea omului. Ea e hotarul de atingere între voinţa divină şi libertatea omului. Iar în ucenicii Săi trimişi în fiecare veac de oameni, tot El e Cel ce-şi repetă cuvântul şi aduce aminte

preţul pe care-l are omul înaintea lui Dumnezeu. El, trăit din toată sinceritatea fiinţei, e singura cale care mai poate aduce pace între oameni şi bună învoire; toate celelalte rezolvări alăturea de trăirea creştinismului grăbesc apocalipsul. Ştiinţa fără Dumnezeu şi împotriva omului, s-a apucat să facă şi nebunia ei cea mai de pe urmă: desfacerea şi aprinderea stihiilor."

*

Răsplata dezertorului

Părintele Stelică Zoican a relatat o întâmplare cutremurătoare, trăită de Ion Răducan, locuitor al satului Izverna, în vremea celui de-al doilea Război Mondial. O repovestim mai jos.

Toată floarea satelor românești fusese recrutată. Tineri între 18 și 40 de ani luaseră drumul frontului, lăsând în urma lor plâns și jale. Aproape din fiecare casă lipsea câte unul. Copii, femei, bătrâni erau cu lacrimile în ochi și priveau cu teamă viitorul. Așteptau cu toții, cu răsuflarea tăiată, momentul când trecea poștașul. Doar-doar le-o aduce vreo scrisoare. Voiau să știe dacă cei plecați mai sunt în viață. La două-trei zile se auzeau țipete la câte o casă, fiindcă poștașul adusese vestea că moartea le răpise pe cel drag. Plângeau, se rugau, îi făceau pomenile și parastasele cuvenite, îi puneau o cruce în cimitir și trăiau cu speranța că într-o bună zi îl vor întâlni dincolo de moarte, pe lumea cealaltă. Pământul rămânea nemuncit, fânul necosit, vitele erau rechiziționate pentru front, seceta bântuia ca moartea, ucigând și ea tot ce putea.

Cei plecați pe front nu o duceau mai ușor. Armata română, alături de cea germană, înainta din greu, dar sigur, spre Răsărit. La ordinul mareșalului au trecut Prutul. Nemții voiau cu orice preț să ocupe Rusia toată. Se dădeau lupte grele, lupte pe viață și pe moarte. Nu conta numărul morților sau răniților. Rămâneau câmpurile de luptă pline de cadavre. Când era vreme, cei rămași în viață le îngropau, când nu, le luau doar

armele și plecau mai departe. În zona Odesei a fost iadul pe pământ. Acolo era și Ion Răducan cu regimentul lui. Acasă nu tăiase un pui de găină. Acum nu-l mai înspăimânta moartea. Aștepta dintr-un moment în altul să se întâlnească cu ea și parcă era un făcut, că ea întârzia mereu. Mergea înainte, dar gândul îi era tot la cei de acasă, la copii, la soție, la părinți, la consătenii lui. Doamne, ce n-ar fi dat să fi descoperit că totul era un vis de coșmar și că se scoală într-o bună dimineață în patul lui, în casa lui, că schimbă o vorbă cu ai casei, înfulecă ceva și pleacă în revărsat de zori la câmp, la muncă, așa cum făcuse de când se ridicase flăcăiaș în sat. Parcă niciodată nu i se păruse mai frumoasă și mai fericită viața ca acasă, în satul lui, cu toți ai lui, așa cum i se părea acum, când își amintea de ea, șezând zile și nopți în noroiul din tranșee, înfiorându-se când îi treceau gloanțele pe la ureche, când explodau obuzele la doi pași de el și-i sfârtecau camarazii de luptă. Se ruga în sinea lui, se ruga alteori în șoaptă sau cu voce tare lui Dumnezeu să-l scape de iadul acela, se ruga pentru cei de acasă, pentru pace, pentru viață, pentru ce știa și pentru ce nu mai știa.

De la o vreme, când luptele se încrâncenaseră peste măsură, în mintea lui Ion Răducan a început să se zămislească gândul dezertării. Știa că este deosebit de riscant, dar parcă nu mai avea de ales. Nu putea crede că dacă merge înainte cu frontul se va mai întoarce vreodată acasă; dacă dezerta, putea fi prins și împușcat fără milă, fie de români, fie de nemți, fie de ruși. Până acasă erau aproape două mii de kilometri, așa cum socotea el. Trebuia să-i străbată pe timp de noapte, orientându-se după stelele cerului, după Drumul Robilor, așa cum făceau strămoșii lui, când erau răpiți de hoardele tătare. Nu avea bani, nu avea mâncare, nu știa limba rusă. Și, totuși, dorul de casă, de familie, pe de o parte, neînțelegerea unui război absurd, moartea care secera mii de vieți nevinovate în fiecare zi, pe de altă parte, l-au convins că trebuie să facă pasul decisiv, indiferent de consecințe.

Pentru ca să-și pună planul în aplicare, și-a făcut rost de încă două rânduri de haine soldățești, rusești și nemțești, pe lângă cele românești. Nu a fost greu, fiindcă morții erau amestecați pe câmpul de luptă și putea să își aleagă ce dorea. Într-o noapte, s-a strecurat din tranșeu și s-a depărtat ușor-ușor de linia frontului. Era înarmat cu un pistol-mitralieră, iar în buzunare înghesuise câteva benzi de cartușe. Nimeni nu l-a sesizat. A luat-o peste câmp, când pe burtă, când în genunchi, când cocoșat. Inima-i bătea să-i spargă pieptul, aștepta dintr-un moment în altul un glonț ucigaș. Șoptea în sinea lui o rugăciune, dar rațiunea nu mai putea să urmărească textul. Dimineața era destul de departe de linia frontului. S-a ascuns în niște stufărișuri pe valea unui râuleț și a rămas acolo până s-a lăsat din nou întunericul. Noaptea a pornit din nou. Era frig, începutul lui decembrie 1943. Îmbrăcămintea lui era subțire, sărăcăcioasă, trupul vlăguit de neodihnă și de foame. Își dădea seama că trebuie să facă ceva, că așa nu mai poate continua. Se apropiase de un orășel din zona Odesei. Știa că acolo sunt garnizoane germane, care supraveghează populația. S-a îmbrăcat nemțește și s-a apropiat de localitate. S-a strecurat ca o umbră pe străzi, ascunzându-se înfricoșat, când se apropia câte o santinelă. La un moment dat, și-a luat inima în dinți și a deschis o poartă. A bătut ușor la ușă de mai multe ori. Nu i-a deschis nimeni. Ușa nu era încuiată. A pătruns în casă. Era o locuință de oameni înstăriți. Undeva, la o ferestruică, se vedea o rază de lumină. A înaintat pe coridor, atent, cu pistolul pregătit să riposteze în caz că e atacat. A deschis ușa camerei unde era lumină. Două femei îl priveau îngrozite. Ca la o comandă, au căzut în genunchi în fața icoanei Maicii Domnului. Așteptau să fie împușcate. Ion Răducan a rămas o clipă descumpănit. Se așteptase să fie străpuns de o rafală de mitralieră. Acum, în fața lui erau două ființe fără apărare. S-a lăsat ușor în genunchi, lângă ele și a început și el să se închine și să se roage.

Femeile au prins curaj, când l-au văzut îngenuncheat lângă ele, când l-au văzut făcându-și Sfânta Cruce. După o vreme s-au ridicat. Cele două femei erau mamă și fiică. Tremurau. În localitate se întâmplaseră multe cazuri, când soldații germani violaseră femei, împușcaseră oameni. Ion s-a aplecat, le-a luat mâinile într-ale sale și le-a sărutat. Le-a făcut semn cu mâna la gură, că-i este foame. În câteva minute, femeile au scos ca din pământ tacâmuri și mâncare. S-au închinat toți trei, au rostit fiecare în șoaptă, pe limba lui, rugăciunea Tatăl nostru. S-au așezat la masă. Femeia cea tânără știa mai multe limbi, printre care și germana. A încercat să intre în vorbă cu el și atunci au înțeles că e român. Cea vârstnică știa cuvinte românești, fiindcă avusese în copilărie vecini români. Mai prin cuvinte, mai prin gesturi, Ion le-a explicat că vrea să se ducă acasă. Le-a arătat o poză, în care era cu soția și copiii. Le-a câștigat încrederea femeilor. A rămas la ele timp de trei luni, până a dat spre primăvară și frontul se depărtase mult. Ion era foarte respectuos, așa cum învățase el de la părinți în copilărie. Muncea în gospodărie, tăia lemne, făcea toate treburile, iar femeile erau foarte mulțumite de el. Nu le-a supărat, nu le-a jicnit, iar primăvara când a plecat, aveau toți trei lacrimi în ochi, când și-au luat rămas bun.

Ion a rătăcit luni în șir, înaintând câte puțin, noapte de noapte, spre Prut. Nu știa unde se află, știa doar că trebuie să ajungă acasă. Mânca iarbă, lăstari, frunză și înainta spre apus. Într-o noapte a fost somat de o garnizoană. Erau români. L-au prins și l-au arestat. A trebuit să dea multe declarații, să fie supus la multe anchete. A fost deferit Tribunalului Militar și apoi Curții Marțiale pentru dezertare de pe front. Între timp, lucrurile s-au schimbat și armata română a întors armele împotriva nemților. Toți cei aflați în curs de judecată au trebuit să mai aștepte. La începutul lui decembrie 1944, Ion a fost dus la Curtea Marțială. Completul de judecată era format din judecători români și sovietici. Erau procurori români și

sovietici. Între timp, se strânseseră noi probe. Cei mai mulți dintre cei judecați, dezertori ca și Ion, au fost condamnați la moarte. Erau la dosar plângeri împotriva lor pentru fapte grave, pe lângă dezertarea propriu-zisă. Unii uciseseră, alții violaseră, alții răniseră sau se comportaseră necivilizat cu populația rusească. La proces erau uneori și ruși, aduși fie ca părți vătămate, fie ca martori.

Ion era sigur că va fi și el condamnat la moarte. Când a intrat în sala de judecată era un cadavru viu. Nu mai știa nici cum îl cheamă. Răspundea buimac, parcă de pe altă lume. Și, totuși, ceva se întâmpla. Judecătoarea aceea care conducea completul de judecată îi era cunoscută. Nu știa de unde. O privea și nu înțelegea dacă e vis sau realitate. Nu-i venea să-și creadă ochilor. Femeia aceea, judecătoarea, nu era alta decât gazda lui cea tânără, la care locuise în iarna precedentă. Oare, ea îl recunoștea? Parcă ceva îi licărea în ochi, parcă buzele ei schițaseră un zâmbet abia perceptibil. Împotriva lui nu erau plângeri. Singura vină era doar dezertarea de pe front. Pentru asta i-au dat doisprezece ani de pușcărie. A făcut jumătate din ei, fiindcă a câștigat prin muncă.

Ion Răducan s-a întors acasă prin 1950. Nimeni nu mai știa ceva de el. Îi făcuseră cei de acasă toate pomenile și toate parastasele. A trăit până pe la 80 de ani. Cui avea timp să-l asculte îi spunea povestea lui și nu uita să se întrebe, dacă judecătoarea l-a cunoscut sau nu, dacă ea l-a scăpat de la moarte. Sfătuia pe oricare, tânăr sau bătrân, de câte ori avea prilejul, să nu uite că Dumnezeu veghează asupra noastră, că nu lasă nerăsplătită fapta bună, sau nepedepsită fapta rea. ,,Cinstea, mă, tată, te scoate și din ghearele morții!" nu uita el să precizeze de fiecare dată.

*

File de jurnal – 19 dec. 1981.

,,Într-una din zilele acestea am fost la câmp după porumb. Situația e dezastruoasă. În Rogova, Vânjuleț,

Cioroboreni, Pătulele, Poiana Gruii, Gruia, Pristol, Gârla Mare, Vrata și Salcia n-am găsit nimic. Se vaită și locuitorii satelor respective că n-au. Unii au fost în Banat, la cules de porumb și au adus de acolo câte ceva. Aceia vând cu 170 – 200 lei/banița. Vream să cumpăr un bob și să-l trimit la Banca Națională, ca să-mi comunice aliajul, fiindcă numai de aur poate să fie, dacă se vinde la un asemenea preț! Mergând spre Salcia am găsit trei marinari, pe care i-am luat cu mașina. Le-am spus care mi-e necazul. Mi-au promis că mă ajută ei să rezolv. Și-au cumpărat ce și-au cumpărat din Salcia și apoi am plecat cu ei în portul din acel sat. Acolo veniseră de vreo săptămână cu o dragă, ca să sape un canal. În nava respectivă aveau și ceva porumbi. Spuneau că i-au luat de la o fermă din Călărași, unde au lucrat ,,la global" în timpul liber. Ne-am înțeles că-mi vând cu o sută lei banița. N-au avut decât vreo șapte banițe de boabe, iar restul erau drugi necurățate. M-au înșelat foarte rău, socotindu-mi o baniță de boabe la un paneraș de știuleți. Am pus în skodița mea 31 de panerașe de drugi și doi saci de boabe. Am umplut portbagajul și interiorul. Le-am dat 3.400 lei și o găleată de brânză. Am ajuns cu bine acasă, deși mi-a fost groază de acel drum făcut noaptea, pe vreme de iarnă și cu greutate de cca. 400 kg în mașină. Dacă mă prindea miliția…(…).

Tot zilele astea am fost la Craiova și i-am dus revistele ,,Biserica Ortodoxă Română" mitropolitului Nestor. Nu l-am găsit și i le-am lăsat acolo(…). În Craiova e criză mare de alimente. Cozi interminabile te întâmpină pretutindeni. A fost imposibil să găsesc niște bomboane în vreo cofetărie. Vitrinele sunt împodobite cu cutii dintre cele mai drăguțe, dar goale. Pufuleți de vată, globulețe și artificii dau impresia falsă de belșug și bunăstare(…).

Din Filiași la Strehaia am luat un medic din Strehaia. Nu cunoștea nimic despre uciderea vreunui primar sau milițian în zona orașului Strehaia, așa cum s-a auzit la noi pe la începutul

lunii. Mi-a spus că, ducându-se la Timișoara să-și înmormânteze socrul, a auzit și el o variantă similară, dar localizată în zona orașelor Ploiești-Pitești. Mi-a mai povestit că-ntr-o seară, fiind de gardă la spital, au venit trei milițieni cu un cetățean bătut și plin de sânge. Pe când îi curăța rănile de pe față, l-a întrebat pe rănit: ,,- Da' ce s-a întâmplat, măi nene, care te-a ștampilat așa?" ,,- A, nu, nimic, – a zis respectivul -, omorâi pe unu!" Medicului i-a căzut penseta din mână, spre hazul milițienilor. Criminalul era la a treia faptă de acest fel."

*

Avea bunica

Am găsit pe internet o poezie interesantă, scrisă de **Doamna Aurelia Pilat**, cu acest titlu, care vorbește de drama satului și a omului de astăzi. Iat-o:

„Avea bunica mea de toate:
Avea o prispă cu mușcate,
Avea fântână, pâine, sare,
Avea putere și răbdare.

Avea credință și iubire
Și-un dor nespus de nemurire,
Avea un cal la o căruță,
Și lapte bun de la văcuță.

Avea povești nenumărate
Și cântece nemaicântate,
Și le spunea adeseori
La clacă și la șezători.

Avea o sobă, un vătrai,
Avea și gura mea de rai!...

Nu mai găsesc ce am lăsat,
Căci satul s-a modernizat:

Nu mai zăreşti ca altădată
La geamuri floarea de mușcată,
Văd atârnate la balcon:
Begonii și rhododendron....

Fântâna e necurățată,
Căci se consumă apă plată.
Văcuțe sunt puține-n sat,
Bem lapte pasteurizat.

Căruţe vezi foarte puţine,
Dar te-întâlneşti cu limuzine.
Nu mai există şezători,
Cu basme și cu ghicitori,

Pe potecuța spre vecini
Crescut-au spini şi mărăcini,
Căci avem facebook și așa
Ştim noi a socializa...

Nu mai avem deloc răbdare,
Bisericile sfinte-s goale,
Porunca dată, să iubim,
Deloc nu ne-o mai amintim!

Bunico, satul de poveste
Azi îl vedem, dar nu mai
este...”

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Ovidiu Mitran-De Keyser** din Zoersel(Belgia): **447 lei; Domnișoara Rodica-Ecaterina Bordeiașu** din București: **200 lei; Părintele Arhim. Ioachim Pârvulescu,** starețul Mânăstirii Lainici: **120 lei; Doamna Ec. Aneta Popescu** din București, fiică a satului Malovăț și **Doamna Crăciun Adriana-Doinița** din Mangalia(CT): **100 lei; Doamna Sandu Aurica** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăț: **75 lei; Doamna Dragomiroiu Daniela** din Tr. Severin: **50 lei;**

Domnul Baltac Alexandru din Malovăț a mai achitat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **100 lei;**

Le mulțumim tuturor cordial. Dumnezeu să le răsplătească jertfa!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Dumnezeu e viu,** în „Națiunea, București, 2017, 13 mart., ediție și on-line(*http://www. ziarulnatiunea.ro*); în „Omniscop”, Craiova, 2017, 19 mart., ediție on-line(*http://www.omniscop. ro*); ***„Scrisoare pastorală” – 344***, în „Observatorul”, Toronto(Canada), 2017, 13 mart., ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); în „Bibliotheca

Septentrionalis", Baia Mare, 2017, 13 mart., ediție și on-line (*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*); pe blogul Domnului Ben Todică, directorul secției române a postului de radio Sydney (Australia), 2017, 14 mart.(*http://bentodica.blogspot.com.au/2017/03/scrisoare-pastorala*); **Viața de dincolo,** în „Climate literare", Târgoviște, an. X(2017), nr. 99 (febr. – mart.), p. 37, ediție și on-line (*http://climate.literare.ro*);

*

Zâmbete

☺ Auzită de la Părintele Protopop Ursachi, originar din jud. Neamț: Dumnezeu împărțea daruri oamenilor. Întâmplarea a făcut ca moldoveanul să rămână la urmă. Dumnezeu i-a spus: „- Măi, băiatule, măi, ce să-ți mai dau eu ție!? Mai am un pic de frumusețe și un pic de prostie. Din care vrei să-ți dau?" Moldoveanul i-a răspuns: „- Doamne, am auzit că frumusețea e trecătoare! Mai bine dă-mi din cealaltă, că știu cel puțin că o am toată viața!" ☺ „- Părinte, vă rog găsiți-mi și mie un client! Am o gripă bună și aș vrea s-o vând!" „- Ceri mult pe ea, dadă Ană?" „- Părinte, nu pot s-o dau de pomană! O dau degeaba!" „- Bine, dadă Ană, îți caut client!" „- Mă gândeam că poate vreți s-o luați dvs.!" „- Nu, mulțumesc!" ☺ Fiecare femeie are dreptul să hotărască singură câți ani are! ☺Proverb românesc: „Norocul dă lapte, când mintea paşte!" ☺„Tot ceea ce costă bani e costisitor"(politician român); ☺ „La finanțe trebuie să punem un finanțist. Altfel, riscăm să punem pe altcineva"(politician român).

*

Colectă

Ca în fiecare an, la începutul Postului Mare, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române inițiază o colectă pentru **Fondul Central Misionar**. Din acel fond se susțin activitățile misionare, culturale, sociale și caritabile ale Bisericii. Orice

donație pentru acest fond este binevenită. Colecta se încheie la 31 Martie.

*

Excursii

În ziua de Joi, 6 Aprilie, organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda – Malovăț – Motru - Tg. Jiu** (muzeul) **- Mânăstirea Lainici – Petroșani –Hațeg - Mânăstirea Prislop** (mânăstirea, mormântul Părintelui Arsenie Boca) – **Caransebeș** (Mânăstirea Teiuș) **- Mânăstirea Sf. Nectarie - Mânăstirea Piatra Scrisă – Orșova –Severin – Malovăț - Bârda.** Costul e de **45 lei/pers.** Plecarea va fi la ora 7,30 pentru cei din Tr. Severin și Malarișca)(la Podul Gruii) și la ora 8,00 de la Table(Bârda) și Primărie(Malovăț). Până la închiderea acestei ediții, avem deja înscrise 69 persoane din Malovăț, Bârda, Tr. Severin și Malarișca. Mai primim înscrieri, ca să facem de două autobuze. În caz contrar, vor merge doar primii 55 din cei care au achitat valoarea excursiei.

*

Anunț

Ne-au venit câteva făclii de Paști, cu 15 și cu 25 lei/buc. și tămâie cu 22 lei/kg.

*

Program

În cursul lunii Aprilie avem următorul program de slujbe: **1 Apr.**(Bârda-Malovăț); **2 Apr.**(Bârda); **8 Apr.**(Bârda-Malovăț); **9 Apr.**(Malovăț); **10 Apr.**(Denie la Bârda); **11 Apr**. (Denie la Malovăț); **12 Apr.**(spovedit și împărtășit, dimineața, la Bârda, la biserică și în sat; Denie la Bârda); **13 Apr.** (pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț; Denie la Malovăț); **14 Apr.**(spovedit și împărtășit adulții, dimineața, la Malovăț, la biserică și în sat; Denie la Bârda, de la ora 19; denie la Malovăț, de la ora 21); **15 Apr.**(spovedit și împărtășit copii, dimineața, în Malovăț; seara, la ora 20, pomeniri în

Malovăț; **de la ora 23, Slujba Învierii**); **16 Apr.(în noaptea de 15 Apr., la ora 23, Slujba Învierii la Malovăț, cu Sf. Liturghie; la ora 3 dimineața, slujba Învierii la Bârda); 17 Apr.**(Bârda, cu slobozirea paresimilor la vii); **18 Apr.** (Malovăț, cu slobozirea paresimilor la vii); **22 Apr.**(Bârda, dimineața, iar de la ora 11 în Malovăț, cu slobozirea paresimilor la morți); **23 Apr.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12,00); **29 Apr.**(Bârda-Malovăț); **30 Apr**. (Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sfintele Sărbători ale Paștelui să aducă sănătate, pace și bucurii în casele și în sufletele Dvs.

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2017), nr. 346(16 –31 Martie)

Dragii mei enoriași!

Lupta cu fiara

În urmă cu mai mulți ani, într-o seară târzie de Ajun de Bobotează, am trăit o experiență de neuitat. Ea poate fi interpretată și sub aspect spiritual și tocmai de aceea o prezentăm în rândurile de mai jos.

În anul acela, în zilele de 2-5 ianuarie, am avut una sau două înmormântări. Mi-au dat peste cap programul obișnuit, care, chiar și fără ele, era foarte aglomerat. Colac peste pupăză, tocmai în acele zile mi s-a stricat și mașina. Drumul pe jos de la Bârda până la Malovăț pe timp de iarnă era destul de greu. Am umblat cu botezul în Bârda, apoi în Malovăț. În seara zilei de 5 ianuarie, destul de târziu, am ajuns la capătul Malovățului, la Țăgăreni. Este în tradiția satelor parohiei noastre, ca neapărat să meargă preotul cu Botezul în fiecare casă în zilele premergătoare Bobotezei. A nu se duce preotul la o casă cu Botezul, e foarte grav. Mâhnirea proprietarilor acelei case ar fi fără margini. Când am ajuns la capătul satului, eram epuizat. Nu mâncasem nimic în ziua aceea, mă dusesem pe jos până în Malovăț, mersesem toată ziua. Dascălul, regretatul Tilică Motorga, încerca să mă încurajeze, deși el însuși se apropia de 80 de ani. Mi-a spus: ,, - Părinte, până ajungem la Glavani, am putea ajunge în Dealul Pârvăneștilor, dacă o luăm pe Caminic. Ajungem mai repede acasă!”. ,,- Uică Tilică, i-am spus, nu am trecut demult pe Caminic. Nu știu cum este drumul. Acum e noapte și nu avem lanternă. Mai mult, atât Pârvăneștii, cât și

familiile Dorobanțu au câini foarte răi și noaptea îi dezleagă!” ,,- Nu vă faceți griji, părinte! E lună, nu e zăpadă, vedem drumul! Am la mine toiagul și nu se apropie câinii!” M-am lăsat înduplecat.

Am pornit pe Caminic. Drumul era rupt de ape. Nu de puține ori am căzut, când unul, când altul. La trecerea pârâului, mi-a alunecat piciorul pe o piatră și apa a năvălit în cizmă. Am trecut de Pârvănești. Au lătrat câțiva câini, dar n-au fost probleme. La jumătatea distanței dintre Pârvănești și casele familiilor Dorobanțu, ne-am trezit cu o haită de 10-15 câini venind de peste câmp spre noi. Probabil vreo cățea era în călduri și îi adunase. S-au repezit la noi. Unchiu Tilică a sărit vitejește la luptă. Lovea vârtos cu toiagul când în unul, când în altul. Se învârtea în jurul meu, încercând să mă apere. Câinii ne înconjuraseră și strângeau tot mai mult cercul. Simțeam că dascălul slăbește cu fiecare clipă, cu fiecare mișcare. Eu aveam în mână căldărușa cu agheasmă, crucea și busuiocul. Nu aveam bâtă. La un moment dat, dascălul a strigat înfricoșat: ,, - Părinte, ne mănâncă ăștia! Nu mă pot ține la ei! Ce facem?” Era greu de răspuns la o asemenea întrebare. Nimeni nu ne venea în ajutor. Era târziu. Lumea intrase în casă, privea la televizor. Rar trecea câte cineva pe acolo chiar în timp de vară. Rosteam în șoaptă o rugăciune și îmi storceam mintea ca să găsesc o soluție salvatoare.

La un moment dat, mișcându-mă încoaci și încolo, după cum era situația, am simțit că la picior am o boată. M-am aplecat și am luat-o în mână. Era o tulpină de floarea-soarelui, rămasă de toamna. Era aproape putredă. Cu ea nu m-aș fi putut apăra nici de un cățel, darmite de o haită de fiare hămesite. Și, totuși! Am ridicat tulpina deasupra capului. Era groasă și lungă de aproape doi metri. În lumina lunii, cred că le-am părut câinilor ca un uriaș cu un par imens în mâini, gata să-i pocnească pe spinare. Am răcnit din răsputeri și am învârtit tulpina pe deasupra capului. Ca la comandă, câinii s-au oprit, s-

au întors și au luat-o la sănătoasa. Am alergat după ei 20-30 de metri. S-au dus spre pădure și ne-au lăsat. Nu ne venea să credem că am scăpat de pericol. Parcă mâna lui Dumnezeu ne ocrotise. A doua și a treia zi trebuia să facem slujbă, căci era Boboteaza și Sf. Ion; a patra zi începea școala. Cum m-ar fi lăsat să devin mâncare pentru câini?

De multe ori mi-am amintit de această întâmplare. Ea poate avea și dimensiuni spirituale. Și diavolii umblă precum haita aceea de câini și caută să ne sugrume. Dacă ne e teamă și ne lăsăm copleșiți, suntem învinși, răniți, uciși sufletește. Păcatul și viciul pune stăpânire pe noi și nu ne lasă până ne bagă în pământ și în iad. Dacă găsim în noi resursele minime să ne luptăm, avem șanse de izbândă. Dumnezeu nu ne lasă singuri. Știe El cum să le rânduiască pentru ca să ne ajute să învingem. Vrea să ne vadă că vrem să luptăm. Știe că nu putem să luptăm singuri. Ne dă armele necesare: harul Sfântului Duh prin Sfintele Taine și Sfintele Ierurgii, Sfânta Cruce, credința și speranța noastră. Mântuitorul ne-a spus: *„Acest neam de diavoli nu se scoate decât cu post și cu rugăciune!" Iată încă două arme.*

Există o strategie în lupta noastră cu diavolul. Suntem conștienți că suntem păcătoși, că suntem slabi. Spre exemplu: eu, ca preot, sunt conștient că nu pot să fac o slujbă ca la o catedrală. Sunt singur, nu sunt împreună cu un sobor de preoți; nu am veșminte cu fir de aur și cu clopoței la poale; nu am cădelniță de aur; nu am cor pe patru voci; nu am barbă, nu am plete; nu am clopot de zeci de tone; nu am nici măcar un ciob de oglindă în altar! Potirul de la biserica mea nu este de aur sau de argint, pictura bisericii este modestă, credincioșii puțini. Sunt un păcătos, nu sunt un sfânt. Enoriașii parohiei mele sunt oameni simpli, de la țară, nu citesc cărți de teologie. Să fie acestea premize sigure că diavolul are toate șansele să ne învingă, să ne vâre în iad, în vizuina lui? Nu! Categoric nu! Oficiez Sfintele Taine și sunt convins că ele au efect, indiferent

de vrednicia sau nevrednicia mea ca preot. Nu a fost nevoie să lovesc cu tulpina de floarea soarelui câinii care ne atacaseră, ci doar să le-o arăt, ca ei să-și amintească de bătaia pe care au primit-o altădată, de la altcineva, cu o bâtă asemănătoare, dar adevărată. Dar eu folosesc în atâtea împrejurări Sfânta Cruce. Pe ea S-a jertfit Mântuitorul și prin ea a învins pe diavol și puterea iadului. Nu este nevoie să mă jertfesc și eu, ca să-i înving pe diavoli. Este destul ca să mă închin cu Sfânta Cruce, ca să mărturisesc într-o formă văzută, că și pentru mine S-a jertfit Hristos, că prin Cruce i-a învins pentru totdeauna, că ne-a lăsat Crucea ca armă de luptă împotriva lor. Chiar dacă crucea mea este de lemn sau de material ieftin, chiar dacă credința mea este slabă și păcatele-mi sunt multe, Domnul Hristos nu mă lasă. Dacă-mi vede strădania, voința de a mă apropia de El, de a alunga pe diavoli din mine și de pe lângă mine, nu rămâne indiferent. Îmi vine în ajutor. Poate întârzie uneori, testându-mi credința, punându-mă la încercare, ajutându-mă să mă întăresc în luptă. Diavolul umblă, într-adevăr, ca un leu, răcnind, căutând pe cine să înghită, dar nu trebuie să ne temem. Chiar dacă credința și puterea noastră este precum acea tulpină putredă de floarea-soarelui, nu trebuie să ne dăm bătuți. Este destul ca să-l facem pe dușman să înțeleagă că suntem ai lui Hristos, fii adoptivi ai lui Dumnezeu și nici nu mai e nevoie de luptă. Nu mai avem cu cine să ne luptăm, fiindcă dușmanul o ia la sănătoasa. Ne-a lăsat Sfânta Spovedanie și Sfânta Împărtășanie să ne curățim sufletele de păcate, să-L primim pe El în cămara sufletului nostru. Ne-a lăsat Sfânta Cruce, Sfintele Sărbători, între care e regină Sfânta Înviere sau Paștele, ne-a lăsat Sfânta Biserică, al cărei cap este El Însuși, pe care ,,nici porțile iadului nu o vor birui". Cum să ne temem de Ucigă-l toaca? *„Îndrăzniți, zice Mântuitorul, Eu am biruit lumea!"* Iar noi, cu un asemenea aliat alături, ne temem de nichipercea, de neicanimeni! Păi, nu?

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea Împărăției**, mai spicuim:

„ICONOMUL NEDREPT. Deci, rostul iconomilor e de-a întoarce marea turmă a oamenilor iarăşi la Dumnezeu în „Ţara de obârşie". Au însă şi protivnici, care, zi şi noapte, îi pârăsc înaintea lui Dumnezeu, precum că i-ar fi risipind avuţiile. Căci de când protivnicul a fost aruncat pe pământ, se dă pe sine stăpân al pământului şi al tuturor împărăţiilor lumii. „Nu se sfieşte protivnicul nici de obrazul lui Hristos, ci-I zice: „- Ţie îţi voi da toată puterea aceasta şi strălucirea ei, căci mie îmi este dată şi o dau cui vreau! Deci, dacă Tu Te vei închina mie, toată ţi-o dau Ţie". Se înţelege, dar, că orice milostenie, orice binefacere, orice folosire a lumii după legea iubirii de oameni e o pagubă, o mare daună în stăpânirea acestui înger nebun. Ştiţi cum sunt nebunii: se dau pe sine de ceva mare şi pretind să li se supună oamenii, se cred pe sine stăpâni şi împăraţi, că aşa cere boala lor; cu atât mai vârtos o cere Lucifer, începătorul nebuniei. Deci, orice iubire, în păruta lui împărăţie, e o risipire; şi orice ură - după voia lui cea rea - o mare faptă bună. Dar împărăţia fiind de drept a lui Dumnezeu, care este lumea întreagă, chivernisită de oameni cu ură, nu cu iubire, îngrămădeşte pe cheltuitorii ei cu o mare datorie de plată lui Dumnezeu. Orice ascultare de Stăpânul adevărat al lumii e o daună în împărăţia „stăpânului" nebun şi orice ascultare de stăpânul nebun al pământului îngrămădeşte pe oameni sub povara unei datorii sau greşeli făcute lui Dumnezeu.

Deci, dacă de fapt şi de drept, proprietatea şi stăpânia lumii e a lui Dumnezeu, atunci omul e numai un fel de chiriaş, un fel de administrator şi nicidecum proprietarul absolut al lumii. Că, de se va crede stăpân absolut al lumii, seamănă cu credinţa îngerului nebun. Pentru ca să înfrâneze pe om de la o cădere ca aceasta, Dumnezeu 1-a numit iconom nedrept, pe de

o parte, pe motivul că n-are proprietatea absolută, ci numai proprietatea relativă; iar pe de altă parte, ca să-l ferească de căderea în nebunia îngerului rău. Aşadar, de îndată ce se dă pe sine proprietar absolut al lumii, se ciocneşte cu Dumnezeu, îl tăgăduieşte, îl înlătură, îl expropriază, şi cu asta crede întocmai ca Lucifer. Nu-şi dă seama bietul om că, primind ispita, va fi zdrobit sub dărâmăturile propriei sale iubiri nebune. Când omul se lipeşte de făptură, de avuţie, de slavă, acestea i se fac mamona, care înseamnează bani sau bogăţii. Deci nu poţi sluji şi lui Dumnezeu şi lui mamona. Cu toate acestea, Dumnezeu laudă pe iconomul pârât, care şi-a făcut prieteni din mamona nedreptăţii, şi-i făgăduieşte că-l va primi în împărăţie când o va isprăvi de risipit, după legea dumnezeiască a iubirii de oameni - se înţelege că e vorba de risipirea mamonei. De aci putem scoate înţelesul bogăţiei: nu sărăcia te mântuieşte, nici bogăţia nu te osândeşte; şi, precum nici bogăţia nu te mântuieşte, aşa nici sărăcia nu te osândeşte, ci precum ai sufletul, şi faţă de bogăţie şi faţă de sărăcie. Eşti sărac şi zorit cu gândul după avuţie, iată că nu te mântuieşte sărăcia. Eşti bogat, dar desfăcut cu inima de bogăţia ta, iată că nu te primejduieşte bogăţia ta. Faptul cum stai cu sufletul: şi faţă de una şi faţă de alta, de asta atârnă mântuirea sau osânda ta.

Mamona nedreptăţii are un mare apărător: viţelul de aur, care împunge pe toţi cei ce-ar încerca să o risipească la săracii lumii. Stăpânul viţelului face pârâ la Dumnezeu asupra iconomilor nedrepţi, care, însă, risipind viţelul prin iubirea de oameni, s-au făcut mai înţelepţi decât fiii luminii. Bietul Dumnezeu, săracul, n-are unde să-şi plece capul, că bogaţii şi cărturarii lumii acesteia L-au expropriat din dreptul de proprietate şi autor al lumii. Cine ştie, dacă nu cumva I-a rămas totuşi dreptul să se supere pe ei şi să le mături toate gândurile cu mamona lor cu tot. Căci dreptul de proprietate derivă din atributul de autor, mai mult ca din actul de

proprietate. Deci, când clatină Dumnezeu mamona (bogăţia), e semn că n-a fost iconomisită bine de oameni şi le cere socoteală; a zis doar: ,,- Fii celor săraci ca un tată!" Deci, fiind în drepturile absolute peste valoarea economică, poate să-şi pună iconomi pe cine vrea, chiar şi pe cei ce-L tăgăduiesc. Cu această orânduire atotputernică, prin care Dumnezeu îşi lucrează voia Sa, întrebuinţând chiar şi pe vrăjmaşii Săi, mai pălmuieşte din când în când pe mărturisitorii Săi, ca să-i trezească din împietrirea inimii cu care ţin Lazării la poartă.

Părinţii au zis că singura noastră avuţie cu adevărat sunt păcatele. Căci, după ei, nu eşti proprietarul decât al lucrului pe care l-ai făcut din nimic. Iar, împlinind condiţia asta, din nimic Dumnezeu a făcut făptura, iar făptura a făcut păcatul. Deci, de drept, omul nu e al lui însuşi, nici al altui om, ci al lui Dumnezeu. Pe de altă parte, păcatul, al cărui autor este, îl reclamă pentru el şi i se ţine de urmă, ca proprietate de drept, - balast de accident -, care poate duce pe om până la starea să se lepede de Dumnezeu şi să-I stea împotrivă, ca un creator al unei teribile noutăţi –păcatul, - fără să bage de seamă, că printr-asta se întoarce, cu ispravă cu tot, sub amara tiranie a neantului, adică a haosului de tot felul şi în toate privinţele şi poate că pentru totdeauna.

Asta-i noutatea grozavă, că omul a putut să facă ceea ce Dumnezeu nu poate, adică răul. Faptul că, după judecata tuturora, pe cei păcătoşi îi închide în chinurile haosului veşnic, nu e o răzbunare din partea lui Dumnezeu, ci o consfinţire a libertăţii şi a deciziei viciate a omului, pentru ca acesta să fie împreună cu creaţia sa iubită - păcatul - în infinitul eternităţii. Păcatul, această mamona cu adevărat nedreaptă a omului, trebuie risipit; trebuie să cerem iertare de la Dumnezeu pentru atare agoniseală, precum şi ajutorul ca s-o împrăştiem. Preoţii sunt acei iconomi ai tainelor lui Dumnezeu, care scad pentru semenii lor această mamonică agonisire, iertându-le din

datorie. De aceea Lucifer ridică pârâ mare asupra lor înaintea lui Dumnezeu, zi şi noapte, şi le răscoală împotrivă toate urgiile împotrivirii: ,,Că ei L-au biruit prin sângele Mielului şi prin cuvântul mărturiei lor şi nu şi-au iubit viaţa lor până la moarte."

De aceea, avea dreptate Sfântul Ioan Gură de Aur, zicând că: ,,Mai multe sunt furtunile care zbuciumă sufletul preotului, decât talazurile care bântuie marea". Iconomii tainelor, slujitorii Sfintei Liturghii, sunt şi ei în măsura iubirii, jertfa neîncetată, arsă în lumea aceasta, pentru mântuirea lumii."

*

File de jurnal – 21 dec. 1981

,,Pe data de 13 dec. am avut o nouă licitaţie pentru pictura bisericii de la Malovăţ. S-a prezentat pictorul Vasile Ivănescu din Curtea de Argeş(categ. a II-a). Cu chiu cu vai am convenit cu el să ne facă recondiţionarea picturii din întreaga biserică şi pictura din nou a catapetesmei la preţul de 50.000 lei. În acest preţ se include preţul mesei, fondul premial, impozitul şi materialele. A spus că va veni la primăvară cu nevastă-sa şi fiul său şi în două luni nu va avea ce face. Deşi câştigă atâţia bani, la vârsta de aproape 70 de ani, a venit din Curtea de Argeş la Malovăţ într-o scurtă de fâş, cu capul gol şi fără umbrelă. Era foarte frig şi cădea sloată. Nu a vrut să meargă la Bârda, la masă. L-am dus până la gară, la Severin(...).

În Polonia s-a decretat legea marţială. Situaţia a devenit foarte încordată pe plan mondial. Mi-e teamă că Polonia va fi butoiul cu pulbere al acestui sfârşit de veac. Israelul a ocupat înălţimile Golan din Palestina. Ambasadorul american din Italia a fost răpit de Brigăzile Roşii.

După slujba de ieri de la Bârda, am plecat cu colindul în Bârda. În seara aceasta am terminat satul. O impresie bună, sub aspect economic: 77,77% dintre familii şi-au achitat contribuţia de cult pe 1982, iar 75,55% contribuţia pentru

gardul cimitirului. Multe case sunt părăsite. Mulți locuitori sunt plecați pe la copii prin diferite localități. Satul e trist. Porcii sunt slabi și mici. Doar câteva case au făcut molitvă la carne. Problema calendarelor e, într-adevăr, o problemă. Mi s-a dat un calendar pentru două familii. Singurul om care mă dezgustă în fiecare an este R. I. Foarte închis, greoi, ursuz, îndărătnic, condiționează contribuția de cult și contribuția pentru gardul cimitirului de cumpărarea calendarului. În fiecare an dă sfaturi și propune soluții. Aș menționa doar una: „- Decât să nu scoată calendare, mai bine să desființeze bisericile!"(...).

A început reconstruirea grajdului c.a.p.-ului din Bârda, căruia i se prăbușise acoperișul. Mai sunt acolo patru boi. S-a redeschis cooperativa din Bârda. A venit iar gestionar Iulică Drinceanu de la Breznița (...). Anul acesta porcii s-au tăiat mult mai devreme. N-au mai avut oamenii ce să le dea să mănânce. Cel care l-a ținut până acum se poate mândri. Patru bârdeni nu mă primesc cu icoana și nici cu botezul: Ghiță al lui Băleanu, Gheorghe al lui Trică, Maluț al lui Belbiță și Mitălău, zis Tăntălău(...).

Anul acesta, la c. a. p. – Malovăț s-a dat drept retribuție 1,80 kg grâu și 10 lei pentru o zi de muncă. Raportat, pe de o parte, la necesitățile vitale ale unui adult, susținător de familie, dintr-un stat european al sec. al XX-lea, iar pe de altă parte strădaniilor necontenite ale partidului cu privire la nivelul de trai și calitatea vieții, situația este grăitoare prin sine însăși și nu suportă comentarii. Doamne, și ce frumos era prin 1962-1963, când veneau grupuri-grupuri de „tovarăși" și ne învățau pe noi, elevii de la școală, cum să ne convingem părinții să se treacă la c. a. p., zicându-ne că le vor da și… și…. și… și…, ba chiar și… și…. și….!"

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Doamna Sprijan Ramona** din Cluj-Napoca: **150 lei; Doamna Dr. Mihaela Funk** din Hanau (Germania) și **Domnul Zorilă Sandu** din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț: câte **130 lei; Doamna Prof. Univ. Dr. Zamfira Mihail** din București: **110 lei; Domnul Oprea Mocănașu** din Tr. Severin: **100 lei; Doamna Roman Carmen** din Tr. Severin: **80 lei; Domnul Popa Teodor** din Tr. Severin, fiu al satului Bârda: **70 lei; Doamna Aurelia Suciu** din Cluj-Napoca(CJ) și **Doamna Crăciunescu Valeria** din Câmpulung-Moldovenesc(SV): câte **50 lei;**

Domnul Surugiu Onel din Malovăț a achitat pentru contribuția de cult **55 lei**.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În luna martie am donat pâine credincioșilor care au venit la biserică, astfel: 5 Mart.(Bârda): **150 pâini;** 12 Mart. (Malovăț): **220 pâini;** 19 Mart.(Bârda): **132 pâini;** 25 Mart. (Malovăț): **155 pâini;** 26 Mart.(Malovăț): **228 pâini.** Așadar, în luna Martie au fost donate **885 pâini.** Copiilor prezenți la slujbe și s-au donat și ciocolate.

De asemenea, în luna Martie, am vândut pâine credincioșilor veniți la biserică, cu prețul de producție, respectiv 0,60 lei/buc., astfel: 5 Mart.(Bârda): **700 pâini;** 12 Mart.(Malovăț): **230 pâini**; 19 Mart.(Bârda): **768 pâini;** 25 Mart.(Malovăț): **145 pâini**; 26 Mart.(Malovăț): **472 pâini**. Așadar, în luna Martie s-au vândut, la 0,60 lei/buc. **2.315 pâini.**

*

Până la 31 mart. au fost donate 330 ex. din cartea **Călăuză patristică.** De la 1 decembrie anul trecut până acum a fost destul timp ca să ajungă până la biserică și să ridice cartea cei care au dorit s-o ia. Prin hotărârea Consiliului Parohial, încheiem donarea acestei cărți, urmând ca restul de 20 ex. să fie puse în vânzare.

*

Plăți

În această perioadă, am efectuat o serie de plăți mai mari, astfel: **4.950 lei** tipografiei pentru cărți; **4.736 lei** protoieriei pentru lumânări și făclii de Paști; **4.455 lei** taxarea a două autocare pentru excursia la Prislop de pe 6 Aprilie a.c.; **1.920 lei** brutăriei pentru pâinea donată și vândută în luna martie; **842 lei** impozit; **817 lei** pentru materiale necesare instalației electrice de la biserica Malovăț; **450 lei** poștei pentru timbre; **450 lei** protoieriei pentru chitanțiere; **400 lei** protoieriei pentru Fondul Central Misionar; **365 lei** protoieriei pentru cărți și icoane; **100 lei** poștei pentru colete; **50 lei** internetul; **50 lei** materiale de văruit la biserica Bârda, cât și altele mai mici.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Amărăciuni**, în „Datina", Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6823(11-12 febr.), p. 1; **Telegramă lui Ceaușescu**, în „Datina", Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6829(21 febr.), p. 2, 7; **Din lumea de altădată,** în „Datina", Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6832(25-26 febr.), p. 3; **Puterea rugăciunii,** în „Datina", Tr. Severin, an. XXVII (2017), nr. 6833(28 febr.), p. 3; **România turmentată,** în „Datina", Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6838(7 mart.), p. 5; **Sfintele Taine reflectate în proverbele românești,** în „Revista de Lingvistică și Cultură Românească", București, 2017, nr. 11, mart., ediție on-line(*https://limbaromana.org*); ***„Scrisoare pastorală"- 345,*** în „Observatorul", Toronto (Canada), 2017, 25 mart., ediție și on-line (*http://www.observatorul.com*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 2017, 25 mart., ediție și on-line (*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*); pe blogul Domnului Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia)(*http://bentodica.blogspot.ro*);

Glasul Pământului, în „Omniscop”, Craiova, 2017, 24 mart., ediție on-line(*http://www.omniscop. ro*); pe blogul Domnului Ioan Miclău din Cringila (Australia) (*https://ionmiclau. wordpress.com)*; în „Națiunea”, București, 2016, 25 mart., ediție on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro*); în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6852 (25-26 mart.), p., 1, 2; **Răsplata dezertorului**, în „Națiunea”, București, 2017, 26 mart., ediție on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro*); **„Colonizarea” valahă**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVII (2017), nr. 6857(1-2 apr.), p. 2; **Sărmană copilărie,** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6859(5 apr.), p. 5; **Birtule, bătrânule!** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVII (2017), nr. 6859(5 apr.), p. 6; **Zâmbete**, în „Datina”, Tr. Severin, an. 2017, nr. 6859(5 apr.) , nr. 6861(7 apr.), p. 1.

*

În această lună, parohia noastră a suplimentat tirajele unor cărți apărute mai demult, pentru a răspunde cererilor, astfel: **Evadarea din iad, Chemări la Domnul,** vol. VI, vol. VII și vol. VIII, **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română”(1874-2014)**, vol. I, vol. II și vol. III.

*

Zâmbete

Vă rog mult, nu folosiți cuvintele pe care nu le înțelegeți! Azi, când suntem invadați de tot felul de cuvinte venite din diferite limbi, vocabularul nostru s-a împestrițat. E greu de crezut, că toți cei care folosesc cuvinte străine le și înțeleg. A rămas celebru cazul prezentat într-o schiță a lui I. L. Caragiale, când, de la guvern, prefectul unui județ primește o depeșă, în care i se cerea să raporteze câți analfabeți sunt în județul pe care-l păstorește. Necunoscând cuvântul „analfabet” și considerând că e vorba de vreun oponent al partidului de guvernământ, prefectul a răspuns că „singurul analfabet din județul nostru este inspectorul școlar”.

Și la alte popoare sunt asemenea gafe de tristă celebritate. Așa, spre exemplu, în Anglia, în vremea când nu existau canalizări, iar toaletele erau în afara locuințelor, o profesoară universitară din Londra a scris directorului liceului dintr-un orășel de provincie, cerându-i mai multe detalii despre o renumită pensiune din acea zonă. Profesoara dorea să-și petreacă vacanța la acea pensiune. Printre altele, l-a întrebat pe directorul liceului la ce distanță de pensiune este WC-ul. Cuvântul era o prescurtare de la cuvintele engleze „Water Closet" și era folosit doar de crema societății londoneze. Directorul nu-l cunoștea. S-a consultat cu preotul anglican din localitate. Au ajuns la concluzia că ar fi vorba de capela(biserica) „Wayside Chapel" de acolo. Clarificată situația, directorul i-a răspuns profesoarei:

„Stimată Doamnă, Cu deosebită plăcere vă anunț că WC-ul este situat la 9 mile de pensiune, în inima unei păduri de brad deosebite. Are capacitatea de 200 de persoane și este deschis numai duminica și joia. Deoarece pe perioada verii este aglomerație, vă sugerez să veniți devreme, cu toate că este suficient loc de stat în picioare. Știu că această situație e cam neplăcută, mai ales dacă aveți obiceiul să mergeți regulat. Vă spun ceva ce v-ar putea interesa: acolo s-a întâlnit prima dată fiica mea cu soțul ei. Vă veți bucura probabil să aflați ca mulți oameni își aduc cu ei prânzul și rămân acolo după-amiezile. Acustica este impresionantă, putând fi auzite și cele mai delicate sunete. Soția mea a fost bolnavă, așa că nu a mai mers acolo de multă vreme. Peste câteva zile se împlinește un an de când a fost ultima dată la WC, lucru care, firește, îi provoacă multă suferință. Voi fi încântat să vă rezerv cel mai bun loc, astfel încât să fiți văzută de toată lumea. Mai mult, aștept cu nerăbdare să va conduc chiar eu însumi acolo. Cu stimă și respect, Directorul".

Dacă vă place o asemenea „celebritate", folosiți și Dvs. cuvinte necunoscute!

*

Vizite

Luni, 20 Martie, parohia noastră a fost vizitată de **Părintele Cătălin-Sebastian Hogea** de la Parohia Albacete din Spania. Începând cu data de 1 iunie, dânsul va fi directorul Seminarului Teologic din Craiova. Îl felicităm și-i urăm deplin succes în noua funcție.

*

Proiect legislativ

Miercuri, 22 Mart., preotul Dvs. a purtat o discuție de 2,30 ore cu **Domnul Avoc. Alexandru Bălănescu**, deputat în Parlamentul României. L-a convins să alcătuiască, să prezinte și să susțină în parlament un proiect de lege, care să completeze Legea cadastrală, în sensul de a se introduce în evidențele funciare denumirile istorice ale locurilor, așa cum s-au păstrat ele în memoria localnicilor din moși-strămoși. Evidența de tip statistic, așa cum se face azi, cu „blocuri", „tarlale" și „parcele" numerotate este un atentat la istoria și la limba noastră, fiindcă ea va duce la uitarea vechilor toponime. Domnul Avoc. Alexandru Bălănescu, un om foarte capabil și bun patriot, a înțeles pe deplin problema și a promis că va face tot ce va depinde de dânsul ca să reușească să-și convingă colegii parlamentari să voteze pentru aprobarea acestei legi. Îl cunosc pe Domnul Alexandru Bălănescu numai din 1977, de când suntem și buni prieteni. Sperăm să fim la fel cât ne va mai lăsa Dumnezeu pe aici.

*

Excursii

În ziua de Joi, 6 Aprilie, organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda – Malovăț – Motru - Tg. Jiu** (muzeul) - **Mânăstirea Lainici – Petroșani –Hațeg - Mânăstirea Prislop** (mânăstirea, mormântul Părintelui Arsenie Boca) – **Caransebeș** (Mânăstirea Teiuș) - **Mânăstirea Sf.**

Nectarie - Mânăstirea Piatra Scrisă – Orșova –Severin – Malovăț - Bârda. Costul e de **45 lei/pers**. Plecarea va fi la ora 7,30 pentru cei din Tr. Severin și Malarișca)(la Podul Gruii) și la ora 8,00 de la Table(Bârda) și Primărie(Malovăț). Până la închiderea acestei ediții, avem deja înscrise 99 persoane din Malovăț, Bârda, Tr. Severin, Colibași, Valea Boierească, Godeanu, Balotești și Malarișca. Mai primim înscrieri, ca să facem de două autobuze. În caz contrar, vor merge doar primii 55 din cei care au achitat valoarea excursiei, cu un autocar.

*

În ziua de <u>Joi, 20 Aprilie,</u> organizăm o excursie la Azilul de bătrâni din Ilovăț. Conform hotărârii Consiliului Parohial, transportul va fi suportat de către parohie. Tot parohia va asigura o bună parte din alimentele ce le vom duce acolo(sarmale, mămăligă, friptură, ouă, suc etc.). Cei care vor vrea să participe la această acțiune, vor duce și dânșii din ceea ce le prisosește: mâncare, haine. Prin faptul că parohia ca instituție are o contribuție substanțială, chiar și cei care nu merg la Ilovăț vor fi prezenți acolo, fiindcă din banii dumnealor vom asigura cele necesare. Această acțiune este un ecou al inițiativei Episcopiei Severinului și Strehaei, intitulată Coșul de Paști.

*

Licitații

În ziua de duminică, **23 aprilie**, la ora 11,30, în biserica de la Bârda, va avea loc licitația terenurilor bisericii din **Bucium și din Dealul Corbului** pentru anul 2017.

*

Anunț

Începând cu 1 Mai, slujbele în duminici și sărbători vor începe la ora 8.00.

*

Program

În cursul lunii Aprilie avem următorul program de slujbe: **1 Apr.**(Bârda-Malovăț); **2 Apr**.(Bârda); **8 Apr**.(Bârda-Malovăț); **9 Apr.**(Malovăț); **10 Apr.**(Denie la Bârda); **11 Apr.**(Denie la Malovăț); **12 Apr.**(spovedit și împărtășit, dimineața, la Bârda, la biserică și în sat; Denie la Bârda); **13 Apr.** (pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț; Denie la Malovăț); **14 Apr.**(spovedit și împărtășit adulții, dimineața, la Malovăț, la biserică și în sat; Denie la Bârda, de la ora 19; denie la Malovăț, de la ora 21); **15 Apr.**(spovedit și împărtășit copii, dimineața, în Malovăț; seara, la ora 20, pomeniri în Malovăț; de la ora 23, Slujba Învierii); **16 Apr**.(în noaptea de 15 Apr., **la ora 23, Slujba Învierii la Malovăț,** cu Sf. Liturghie; la **ora 3 dimineața, slujba Învierii la Bârda**); **17 Apr.**(Bârda, cu slobozirea paresimilor la vii); **18 Apr.** (Malovăț, cu slobozirea paresimilor la vii); **22 Apr.**(Bârda, dimineața, iar de la ora 11 în Malovăț, cu slobozirea paresimilor la morți); **23 Apr.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12,00); **29 Apr.**(Bârda-Malovăț); **30 Apr**. (Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la școală, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sfintele Sărbători ale Paștelui să aducă sănătate, pace și bucurii în casele și în sufletele Dvs.

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2017), nr. 347(1 –15 Aprilie)

Dragii mei enoriași!

Cu prilejul sărbătorilor pascale vă adresez Dvs. cele mai sincere felicitări, dorindu-Vă aceeași bucurie pe care au avut-o femeile mironosițe, când L-au văzut pe Domnul Înviat și pacea pe care El a dat-o Sfinților Apostoli, venind în mijlocul lor.

Aflându-ne în aceste momente de sfântă prăznuire a Învierii din morți a Mântuitorului, să alegem viața, ci nu moartea. Să alungăm din noi întunericul păcatelor, înviind la o viață pătrunsă de duhul sfințeniei, bunătății, credincioșiei și al dragostei față de semenii noștri.

Fie ca lumina Învierii Domnului să Vă lumineze sufletele, iar biruința Mântuitorului asupra morții să Vă încurajeze în nevoința duhovnicească și în mărturisirea lui Hristos Cel Înviat.

Fie ca această zi din an să ne aducă fiecăruia dintre noi puterea jertfei în credință, înțelegere și mărturisire, dragoste frățească și mai ales fie ca această zi să ne deschidă fiecăruia dintre noi ușa cea mică a căii spre mântuire. Hristos a înviat!

*

Formatorii de opinie

De la Duminica Floriilor până la Paști, zi de zi, prin Sfintele Evanghelii care se citesc la slujbele de dimineață și de seară, retrăim momentele principale prin care a trecut Mântuitorul în acea săptămână hotărâtoare pentru mântuirea neamului omenesc. Observăm, că în Duminica Floriilor

mulțime de locuitori ai Ierusalimului și ai satelor din apropiere Îl primesc în capitală ca pe un împărat, rege sau comandant de oști întors victorios de pe câmpul de luptă. Trei ani străbătuse cetățile și satele Palestinei, învățase poporul, vindecase nenumărați bolnavi și înviase mulți morți. Vestea despre El depășise granițele țării și se dusese până la Roma. Împăratul roman dorea să-L cunoască. Puțin a lipsit ca să nu fie luat de autorități și dus la Roma! Însuși medicul împăratului, om cu o vastă cultură, și-a părăsit toate ale sale și s-a dus să-L cunoască pe Domnul Iisus, dar mai ales să-I vadă metodele prin care vindecă bolnavii. A sfârșit prin a-I deveni unul din cei șaptezeci de ucenici. Corăbii supraaglomerate străbăteau Mediterana, ducând spre Palestina pelerini. Drumurile de pe uscat, atât din Europa, din Asia Mică, din nordul Africii, erau bătătorite de grupuri de călători, care mergeau să-L vadă pe Iisus și să-i ceară ajutorul. El îi primea pe toți, îi vindeca și nu percepea nici o plată pentru aceasta. Cred că și azi s-ar produce același fenomen, dacă ar apare undeva în lume cineva cu asemenea puteri miraculoase.

Cei care-l ovaționau la intrarea în Ierusalim erau impresionați în mod deosebit. Învierea lui Lazăr cel mort de patru zile din Betsaida, un sătuc din apropiere, fusese picătura care umpluse paharul admirației. În uralele mulțimii, revenea mereu sloganul „Fiul lui David!" Ori, David fusese cel mai de seamă rege al poporului Israel. A spune despre cineva care se bucura de o asemenea popularitate că este descendentul regelui David, făceai o afirmație indirectă, că acela este moștenitorul legitim al tronului. Stăpânirea romană nu putea accepta o asemenea situație. Nici stăpânirea religioasă a evreilor nu-L putea accepta pe Domnul Iisus. El era, într-adevăr, evreu. Crescuse în umbra templului, fusese tăiat împrejur, participase la slujbe în temple și sinagogi, vorbise preoților și poporului în repetate rânduri. Și, totuși, deși era de-al lor, ceva în învățătura Lui era nou, necunoscut teologilor mozaici. Adăugând și faptul

că puterea dumnezeiască a lui Iisus îi aducea o popularitate fără precedent, clerul evreiesc nu-L mai putea suporta. Invidia atinsese apogeul. Iisus era socotit ca un sectar, ca un eretic din punctul lor de vedere. Era prea mare și făcea prea multă umbră, cum ar fi spus mai târziu Nicolae Iorga!

În acest context, mai marii zilei au hotărât moartea Domnului Iisus, „dar se temeau de popor", cum spune Evanghelia. Au vrut să-L omoare în ascuns, ca să nu știe poporul, dar dispariția Lui nu putea fi trecută cu vederea. Atunci și-au pus în funcție armata de „formatori de opinie", de „propagandiști", cum i-am numi astăzi. Aceștia au acționat pe două planuri. În primul rând au început să-L discrediteze în fața poporului, pe străzi, unde aveau posibilitatea, pentru a-I strica imaginea publică. În al doilea rând, au participat la procesul lui Iisus, ca „public" atent selectat, care să răspundă comenzilor ce aveau să le primească. Ne surprinde, când, la procesul lui Iisus, - proces politic incontestabil-, „mulțimea" strigă înverșunată „Să se răstignească! Să se răstignească!" „Sângele Lui asupra noastră și asupra copiilor noștri!" Era același „popor" care-L primise în Ierusalim cu patru zile înainte? Nu! Categoric nu! Aceștia erau acoliții stăpânirii, oamenii fără coloană vertebrală, lingăii, profitorii, care executau fără crâcnire ordinele stăpânirii. Mai mult! Ca să vedem că gloata aceasta de oportuniști și executanți este lipsită de gândire proprie, vedem că cere eliberarea lui Baraba, un tâlhar notoriu, care jefuia călătorii la drumul mare, omora, făcea spargeri etc. Aceasta era „masa de manevră" a stăpânirii, „alegerea poporului".

Formatorii aceștia de opinie își fac cu succes datoria, fiindcă pe drumul Golgotei, când Iisus Își ducea crucea spre locul răstignirii, mulțimea Îl urmează tăcută, ca într-un convoi mortuar. Unde este entuziasmul și atașamentul manifestate duminică? Era doar vineri, în aceeași săptămână! Se întâmplase ceva și cu mulțimea. Fusese manipulată. Formatorii de opinie

reușiseră s-o convingă că Iisus nu e așa cum crede ea, ci este vrednic de moarte, așa cum au decis judecătorii Lui, atât ci religioși, cât și cei politici. Poporul acesta nu se ridică să-L elibereze pe Iisus. Era doar tot Fiul lui David, speranța lui de libertate. Mulțimea privește pasivă, sau plângând, neputincioasă, fără să riște nimic, de la distanță, cum Iisus este răstignit și, o dată cu El, și speranța ei de mai bine!

Formatorii de opinie au existat în toate timpurile și în toate locurile. Ei au fost mână și armă pentru stăpânire, propagandiști fără scrupule, care, pentru un blid de linte, pentru o amărâtă de recompensă, și-au vândut și mama, și tata, și frații, și surorile, și prietenii, și colegii, și eroii, și martirii, și sfinții, și idealurile neamului. Pe vremea lui Iisus strigau, urlau, loveau, până convingeau sau reduceau la tăcere. Pe vremea noastră îi vedem adesea pe ecrane, pe hârtie, pe pancarte, încercând să ne convingă că albul este negru și invers, că nu-i adevărat ce vedem noi, ci-i adevărat ce ne spun ei, că-n fața noastră e pământul făgăduinței, deși vedem bine că-i o prăpastie fără ieșire!

În vechile biserici și mânăstiri este pictată judecata universală de la sfârșitul lumii. Cei din dreapta Judecătorului sunt în rai, iar cei din stânga se zbat într-un fluviu de foc. Deasupra unora este scrisă meseria sau categoria socială din care au făcut parte în viață(negustor, soldat, desfrânat, preot, împărat etc.). Mai sunt însă și unii deasupra cărora nu scrie nimic. Cu siguranță că printre aceștia sunt și formatori de opinie!

Cine are urechi de auzit, să audă!

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea Împărăției,** mai spicuim:

„O SORĂ A VIEŢII... Nu suntem născuţi de timp, ci de veşnicie. Aşa se face, că avem într-o fărâmă de ţărână şi

celălalt tărâm. Deşi trăim o vreme îmbrăcaţi de lumea aceasta, totuşi ni se întâmplă clipe când fratele vis şi sora moarte ne dau târcoale şi ne despică făptura în două. Avem clipe în care scăpăm de sub chingile celor patru dimensiuni ale lumii văzute şi ne trezim deodată într-un alt mod de-a fi şi pătrundem într-un alt mod de-a cunoaşte. Întâmplările următoare ne pot pune pe cale:

Povestea cineva, zicând: ,,Se făcea că eram un om sărac, cu nevastă şi copii şi n-aveam nici o avere. Lumea se-nrăise şi nimeni nu mă ajuta; drept aceea, m-am gândit să mă fac şi eu la fel şi să merg să fur. Deci, într-o noapte am plecat să fac isprava ce o plănuisem. Dar, nefiind un priceput în meserie, mi s-a întâmplat să fiu prins de paznici, care m-au legat şi m-au băgat în temniţă. După mai multă vreme m-au chemat la judecată pentru tâlhărie. M-au judecat şi m-au osândit la moarte. Drept aceea, ducându-mă afară din cetate, legat fedeleş cu mâinile la spate, ne-am oprit într-o pădure, unde aveau să mă spânzure de-o cracă. Când îmi strânseră şireangul de grumaz, tresării de spaimă şi mă trezii din vis. Eram leoarcă de sudoare, dar izbăvit de şireang.

Ce se întâmplase ? Dormisem pe spate şi din tavan, drept de deasupra mea, se dezlipise o bucată de tencuială care-mi căzuse tocmai pe grumaz şi care mă trezise. Aşadar, eu trăisem o istorie întreagă, care cuprindea atâtea lucruri răsfirate pe aşa de multe zile, adunate într-o clipă."

În hrisoavele unui bătrân din Sfântul Munte, se găseşte întâmplarea următoare: ,,Un slăbănog venise în Kapsala. Era bolnav de mai mulţi ani de zile şi-şi pierduse răbdarea. Slăbise cu sufletul şi, plângând, se ruga lui Dumnezeu să-i scurteze viaţa. Un înger se arătă şi-i zise bolnavului: ,,-Prea bine, frate, Domnul în milostivirea Sa nemărginită îţi ascultă rugămintea. El scurtează viaţa ta pământească, dacă te învoieşti, ca pentru un an de suferinţe ce-ai mai avea de răbdat pe pământ(...), să petreci trei ceasuri în muncile iadului.

Păcatele tale cer curăţirea ta prin suferinţele propriului tău trup(...). Pentru tine, ca şi pentru toţi credincioşii, nu este altă cale spre Cer, decât calea Crucii, care a fost arătată de Dumnezeu-Omul, Cel fără de păcat. Calea Crucii te face să suferi. Poţi să vezi, deci, ce sunt suferinţele veşnice, unde merg toţi păcătoşii: dar tu nu vei suferi decât vreme de trei ceasuri, după care vei fi scăpat din munci, prin rugăciunile Bisericii.

Nenorocitul începu a cugeta: încă un an de suferinţe pe pământ e o vreme tare lungă! Mai bine rabd trei ceasuri suferinţele de dincolo; şi zise îngerului: ,,- Mă învoiesc să merg în iad!" Îngerul îi luă sufletul şi -l închise în temniţele iadului. ,,- După trei ceasuri voi veni să te caut!" îi spuse îngerul, cu mângâietoare grăire. După plecarea îngerului, totul se întunecă, un întuneric de smoală, o strâmtoare cumplită, un vuiet sfâşietor de suspine ale sufletelor păcătoase, duhuri rele cu ochii de văpaie şi cu urâciunea lor îl împrejmuiau şi-i îngheţau făptura, iar el nu se putea apăra cu nimic; toate acestea îl cuprinseră cu nişte gheare de groază şi -l cufundară într-o spaimă nespusă. Nu vedea nimic, deşi suferinţa şi plânsul strigau de pretutindeni. Ochii arzători ai demonilor luceau în întuneric şi se vedeau deasupra umbrele lor pocite, care se repezeau la dânsul, gata să -l sfârâme şi să -l înghită într-o sorbitură de fiară. Nenorocitul suflet începu a striga de spaimă, însă nu răspundea nimeni la strigătele sale, decât răsunetul hăului, prăpăstuit de dihănii. Ceasurile i se părură ani. Ba chiar i se păru că are sute de ani în muncile acelea şi îngerul tot nu mai venea. Aşa-l încleşta deznădejdea, că îngerul nu se va mai întoarce şi scrâşni deodată din dinţi. Nu -l auzi nimeni, căci toţi păcătoşii din temniţă nu se ocupau decât de ei înşişi şi de propria lor muncă; iar sălbaticii demoni luau în bătaie de joc suferinţele lor. Tocmai când scrâşni a doua oară, dulcea lumină a slavei îngereşti coborî deasupra chinuiţilor şi cu zâmbet ceresc îl întrebă: ,,- Cum te afli, frate ?" ,,N-aş fi crezut vreodată că şi îngerii să mintă!" mormăi

nenorocitul, cu glasul frânt de durere. ,,- Ce voieşti să zici?" întrebă îngerul cu liniştea de cer. ,,- Vreau să zic, că mi-ai tăgăduit să mă scoţi de-aici după trei ceasuri şi iată c-au trecut sute de ani de când mă chinuiesc aici!" ,,- Ce zici tu ? Sute de ani ?" zise îngerul, cu zâmbetul lin. ,,Un ceas a trecut de când te-am părăsit şi mai ai încă două de rămas aici!" ,,- A trecut un ceas şi mai am două! Oare,-i cu putinţă să nu fi trecut decât un ceas ? Nu mai pot îndura chinurile acestea, nu mai am putere! De cumva e cu putinţă şi ar vrea Dumnezeu, rogu-te scoate-mă de-aici! Vreau mai bine a răbda pe pământ ani şi sute de ani, ba chiar până la ziua de apoi, numai scapă-mă de-aici: fie-ţi milă de mine!" Aşa se sfârşea de durere bietul suflet, întinzându-şi mâinile spre îngerul luminii, care îi răspunse: ,, -Dumnezeu, fiind Tatăl îndurării, s-a milostivit de tine şi te scoate de-aici; dar tu, frate, să-ţi aduci aminte când te-i întoarce pe pământ cât de mari sunt muncile de-aici, faţă de oricare dintre cele pământeşti şi că-i mai bine să-ţi împlineşti pocăinţa până eşti în trup, decât după aceea!" Când îngerul isprăvi cuvântul, bietul slăbănog se trezi pe pământ, învăluit de soare, iar ceasul de alături arăta mai mult c-o oră. Era fericit ca un izbăvit din iad.

Pozne de astea ne mai face sora moarte şi cu alte prilejuri. Aşa, de pildă, e îndeobşte cunoscut faptul că cei ce cad năprasnic într-o primejdie de moarte, într-o clipă îşi văd toată viaţa lor trecută. Tot conţinutul memoriei se dezlănţuie ca un potop şi se prăvăleşte peste strunga conştiinţei pe care o îneacă şi pe urmă uită totul: şi-au pierdut conştiinţa... Faptul acesta, al filmării vieţii de ani de zile într-o clipă, fireşte, nu e de firea trupului, ci de firea sufletului. Dacă îmbinarea sufletului cu trupul n-ar fi strunită din voia lui Dumnezeu, însuşirile sufletului ar fi ca nişte fulgere, care ar pârli într-o clipă fărâma de ţărână în care zăboveşte suflarea lui Dumnezeu. Suntem însă o suflare de iubire a lui Dumnezeu. Aşa se face că, după trup, suntem un picur de rouă, faţă de un

cosmos fără margini, care însă începe tot în conştiinţa noastră. Când sora moarte ne dezleagă de trup, ne face un mare bine, fără să ştim şi fără să vrem. Tot ce e rău în lumea asta: neştiinţă, neputinţă, întunericul, păcatul cu miile lui de gheare, prin moarte încetează. Răul e osândit la moarte, deci moartea ni-i un ajutor. Nu trupul este răul, dar prin moarte se omoară răul cu desăvârşire, de aceea la vreme trupul va învia din morţi. În moarte-i învierea.

Deocamdată, moartea pentru suflet e o adevărată slobozire din temniţă; iar pentru trup, încetarea răului ce dăinuia prin mecanismul naşterilor pătimaşe. Deci, când va fi învierea morţilor, trupurile vor dobândi acea mutaţie cosmică după care nu vor mai fi supuse, ca-n veacul de acum, îngrădirilor vremelniciei. Oamenii fug, cât pot mai mult, de fiorul cunoaşterii, - a unei cunoaşteri de ei înşişi în relaţie cu Dumnezeu, în relaţie cu nemurirea sufletului, în relaţie cu binele şi răul. Cu un cuvânt, fug până la moarte de orice cunoaştere existenţială. Astfel, ceea ce nu cunosc ei, fiind stăpâniţi de o lene biologică, li se pare că nu există de fapt şi dorm vremea vieţii pământeşti pe urechea aceea. Situaţia se schimbă brusc în momentul morţii. Toate lucrurile pe care trebuiau să le cunoască în vremea vieţii, dar au fugit de ele sau le-au tăgăduit, năpădesc peste ei cu o evidenţă de neînlăturat. În vremea vieţii pământeşti cunoaşterea rămâne la libertatea omului: dacă voia să cunoască, putea cunoaşte: nu voia să cunoască, rămânea în necunoştinţă. Îndată după moarte, însă, libertatea aceasta se suspendă şi sufletul cunoaşte fără să vrea, ceea ce s-a ferit să facă pe când era îmbrăcat în trup. Cunoaşterea are două momente mari: momentul morţii, când sufletul se dezleagă de necunoştinţă şi momentul învierii, când se dezleagă şi trupul de necredinţă. Căci necredinţa îşi are obârşia mai mult din convieţuirea sufletului cu trupul. Or, şi el trebuie să întovărăşească şi cunoştinţa şi credinţa. Moartea dezleagă sufletul de trup şi astfel sufletul ajunge la cunoştinţa

spiritualităţii şi a nemuririi sale; învierea dezleagă trupul desăvârşit de moarte şi de necredinţă. Moartea şi învierea împlinesc, în privinţa conştiinţei şi a izbăvirii de rău, ceea ce nu pot împlini nici cele mai impresionante nevoinţe ale sfinţeniei. Până ce nu trecem şi prin porţile acestea, cunoştinţa noastră e numai frântură.

*

Nu-i singur Iuda vinovat…!

Cu acest titlu, poetul **Costache Ioanid** a scris o frumoasă poezie. Iat-o:

„Nu-i singur Iuda vinovat
de sângele ce se dădu.
Nici marii preoţi, nici Pilat,
ci lumea-ntreagă prin păcat!
Şi eu, şi tu…

Nu drumul greu spre Golgota,
nici biciul, când Iisus căzu.
Şi dacă crucea grea era,
povara noastră şi mai grea!
Şi eu, şi tu…

Nu patru cuie L-au pătruns,
când El pe cruce se-aşternu.
Ci noi, cu sufletul ascuns,
cu mii de patimi L-am străpuns!
Şi eu, şi tu…

Nu doar bătrânii cărturari,
nu doar mai marii preoţi, nu!
Şi noi am râs cu ochi murdari,
şi noi suntem cei doi tâlhari!
Şi eu, şi tu…

Şi nu ostaşilor prin sorţi
cămaşa albă Şi-o dădu.
Ci tuturor! Dar tu n-o porţi!
Şi, fără ea, toţi suntem morţi!
Şi eu, şi tu…

Nu doar în stânci, sub lilieci,
nu doar sub lespede zăcu.
Ci L-am ascuns ca pentru veci
sub piatra unor forme reci,
Şi eu, şi tu…

Şi-acum Iisus cel condamnat
azi El te-ntreabă :Da sau nu?
Eşti tu sau nu eşti vinovat?”
Eu am spus da! Şi-am fost iertat.
Eu am spus da. Dar tu ? Dar tu?…

*

Paradoxul vremii noastre

Din scrierile regretatului scriitor și gânditor **Octavian Paler** spicuim un text de zile mari, care are acest titlu:

,,Paradoxul vremurilor noastre în istorie este că avem: clădiri mai mari, dar suflete mai mici; autostrăzi mai largi, dar minţi mai înguste. Cheltuim mai mult, dar avem mai puţin; cumpărăm mai mult, dar ne bucurăm mai puţin. Avem case mai mari, dar familii mai mici, avem mai multe accesorii, dar mai puţin timp; avem mai multe funcţii, dar mai puţină minte, mai multe cunoştinţe, dar mai puţină judecată; mai mulţi experţi şi totuşi mai multe probleme, mai multă medicină, dar mai puţină sănătate. Bem prea mult, fumăm prea mult, cheltuim prea nesăbuit, râdem prea puţin, conducem prea repede, ne enervăm prea tare, ne culcăm prea târziu, ne sculăm prea obosiţi, citim prea puţin, ne uităm prea mult la televizor şi ne rugăm prea rar. Ne-am multiplicat averile, dar ne-am redus valorile. Vorbim prea mult, iubim prea rar şi urâm prea des. Am învăţat cum să ne câştigăm existenţa, dar nu cum să ne facem o viaţă. Am adăugat ani vieţii şi nu viaţă anilor. Am ajuns până la lună şi înapoi, dar avem probleme când trebuie să traversăm strada să facem cunoştinţă cu un vecin. Am cucerit spaţiul cosmic, dar nu şi pe cel interior. Am făcut lucruri mai mari, dar nu şi mai bune. Am curăţat aerul, dar am poluat solul, am cucerit atomul, dar nu şi prejudecăţile noastre. Scriem mai mult, dar învăţăm mai puţin. Plănuim mai multe, dar realizăm mai puţine. Am învăţat să ne grăbim, dar nu şi să aşteptăm. Am construit mai multe calculatoare: să deţină mai multe informaţii, să producă mai multe cópii ca niciodată, dar comunicăm din ce în ce mai puţin.

Acestea sunt vremurile fast-food-urilor şi digestiei încete; oamenilor mari şi caracterelor meschine; profiturilor rapide şi relaţiilor superficiale. Acestea sunt vremurile în care avem două venituri, dar mai multe divorţuri, case mai frumoase, dar

cămine destrămate. Acestea sunt vremurile în care avem excursii rapide, scutece de unică folosinţă, moralitate de doi bani, aventuri de-o noapte, corpuri supraponderale şi pastile care îţi induc orice stare, de la bucurie, la linişte şi la moarte. Sunt nişte vremuri în care sunt prea multe vitrine, dar nimic în interior. Vremuri în care tehnologia îţi poate aduce această scrisoare şi în care poţi decide fie să împărtăşeşti acest punct de vedere, fie să ştergi aceste rânduri.

Aminteşte-ţi să-ţi petreci timp cu persoanele iubite, pentru că nu vor fi lângă tine o eternitate. Aminteşte-ţi să spui o vorbă bună copilului care te venerează, pentru că acel copil va creşte curând şi va pleca de lângă tine. Aminteşte-ţi să-l îmbrăţişezi cu dragoste pe cel de lângă tine pentru că aceasta este singura comoară pe care o poţi oferi cu inima şi nu te costă nimic. Aminteşte-ţi să spui ,,TE IUBESC" soţului/soţiei şi persoanelor pe care le îndrăgeşti, dar mai ales să o spui din inimă. O sărutare şi o îmbrăţişare vor alina durerea atunci când sunt sincere. Aminteşte-ţi să-i ţii pe cei dragi de mână şi să preţuieşti acel moment pentru că într-o zi acea persoană nu va mai fi lângă tine. Fă-ţi timp să iubeşti, fă-ţi timp să vorbeşti, fă-ţi timp să împărtăşeşti gândurile preţioase pe care le ai."

*

File de jurnal – 23 Dec. 1981

,,Colindul cu icoana continuă. Ieri a fost o vreme excepțională, cu zăpadă, soare și temperatură acceptabilă. A fost o adevărată plăcere din acest punct de vedere. Azi, însă, a plouat și a fost ceață. Cu excepția unora, oamenii ne-au primit bine(...). Am întâlnit câteva familii atât de sărace, încât, dacă le-aș fi urat ,,La mulți ani!" ar fi semănat mai mult a blestem.

Taica Nicolae Tărăbâc ne-a mai povestit câte ceva despre vremea prizonieratului său în Siberia(14 ani). Mama Ana, soția sa, ne-a povestit despre vremea când, rămasă singură, se lupta cu greutățile și cu lipsurile ca să-și țină copiii în școli(...).

Gică Pleşan şi nevastă-sa ne-a povestit despre vremea ,,luptei de clasă", vremea când au fost deportaţi cinci ani în Bărăgan ca fruntaşi ai satului. Taica Gică, de 82 ani, fost căpitan de cavalerie în armata regală, ne-a vorbit despre anchetele pe care i le-a făcut maiorul de securitate Petrescu, despre constrângerile, persecuţiile şi abuzurile acestuia. L-au dus cu ancheta până la Craiova. Acolo, întâmplarea a făcut ca să-l găsească pe Vasile Glavan, colonel, locţiitor politic al Inspectoratului Regional de Securitate al Regiunii Oltenia, băiatul lui moş Vasile Glavan din Malovăţ. Acela nu s-a sfiit să-l sărute în faţa comandantului şi să-i dea drumul acasă.

Se făceau presiuni asupra copiilor aflaţi în şcoli, luându-li-se declaraţii, prin care ei îşi luau angajamentul să-şi educe părinţii ca să nu mai vorbească împotriva regimului, pentru ca aceste declaraţii să transforme apoi pe înşişi copiii respectivi în martori şi acuzatori.

După deportarea în Bărăgan, lui Gică Pleşan i-au luat casa şi în ea s-au instalat Consiliul Popular, Miliţia şi Poşta. La întoarcerea din Bărăgan, lui Gică Pleşan i s-a dat drept locuinţă o parte din fostul grajd al familiei. Aici li se făceau tot felul de şicane, ajungându-se adesea la certuri, care sfârşeau prin ameninţări cu securea şi cu furca(...).

Pentru a-şi recâştiga casa, Gică Pleşan a ajuns cu dosarul de jalbe şi de acte până la avocatul Vasile Pora din Bucureşti. Acesta, după ce a studiat cauza, l-a dus la Comitetul de Stat, la secretarul Constantin Stătescu. Acesta, după ce şi-a aruncat ochii peste piesele din dosar, i-a spus: ,,- Spune-mi pe scurt, cine te-a nedreptăţit?" Gică Pleşan i-a spus: ,,- Hoţii, bandiţii şi tâmpiţii, pe care regimul i-a pus să ne conducă în comune. Dvs. daţi legi înţelepte, dar, până ajung la noi, sunt contrafăcute şi falsificate!" Şi, cu toată ura şi puterea sa, le-a tras o înjurătură oltenească notabilităţilor comunale. Stătescu i-a spus: ,,- Du-te liniştit acasă, că-ntr-o lună va veni cineva de la noi să rezolve şi problema dumneata. Însă, îţi dau un sfat:

nu-i mai înjura! Aşa cum sunt, noi cu ei am făcut ce am făcut. Dacă ar fi primit ordin unul dintr-aceştia ar fi tăiat omul. Dacă te-am fi pus pe dumneata în locul unuia dintr-aceştia, n-ai fi făcut aceasta!" Cu chiu cu cai, până la urmă Domnul Gică Pleşan şi-a dobândit casa şi a obligat autorităţile locale să evacueze instituţiile instalate în ea".

*

Ajutoare şi donaţii

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare şi donaţii, astfel: **Domnul Ionaşcu Marian** din Londra(Anglia), fiu al satului Malovăţ: **300 lei; Doamna Ivanovici Florica** din Bucureşti şi **Doamna Enache Maria** din Bucureşti: câte **250 lei; Doamna Trocan Maria** din Lugoj, fiică a satului Bârda: **200 lei; Doamna Ing. Aurica Zăuleţ** din Tr. Severin, fiică a satului Bârda, **Domnişoara Prof. Univ. Dr. Georgeta Ionaşcu** din Bucureşti, fiică a satului Malovăţ, **Doamna Ing. Doina Teşilă** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăţ, **Doamna Albulescu Maria** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăţ, **Doamna Ionescu Floarea** din Câmpina(PH) şi **Domnul Luca A. Gheorghe** din Tr. Severin, fiu al satului Bârda: câte **100 lei; Doamna Zaharescu Margareta** din Izvorul Bârzii(MH), fiică a satului Bârda şi **Familia Paicu** din Tr. Severin: câte **50 lei**;

Domnul Bazavan Gheorghe(Primarul) a achitat **50 lei** pentru contribuţia de cult.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În ziua de **Joi, 20 Aprilie**, organizăm o excursie la **Azilul de bătrâni din Ilovăţ**. Conform hotărârii Consiliului Parohial, transportul va fi suportat de către parohie. Tot parohia va asigura o bună parte din alimentele ce le vom duce acolo (sarmale, mămăligă, friptură, ouă, suc etc.). Cei care vor vrea să participe la această acţiune, vor duce şi dânşii din ceea ce le prisoseşte: mâncare, haine. Prin faptul că parohia ca instituţie

are o contribuție substanțială, chiar și cei care nu merg la Ilovăț vor fi prezenți acolo, fiindcă din banii dumnealor vom asigura cele necesare. Această acțiune este un ecou al inițiativei Episcopiei Severinului și Strehaei, intitulată ***Coșul de Paști.***

*

Excursie-pelerinaj

În ziua de **Joi, 6 Aprilie,** am efectuat o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda – Malovăț – Motru – Tg. Jiu – Mânăstirea Lainici – Petroșani –Hațeg – Mânăstirea Prislop (mânăstirea, mormântul Părintelui Arsenie Boca) – Caransebeș (Mânăstirea Teiuș) – Mânăstirea Piatra Scrisă – Orșova –Severin – Malovăț – Bârda.** Au participat 100 persoane din Malovăț, Bârda, Tr. Severin, Colibași, Valea Boierească, Godeanu, Balotești și Malarișca. A fost nevoie să taxăm două autobuze. Totul s-a desfășurat în condiții normale, fără evenimente neplăcute. Părintele Arsenie nu a rămas dator, fiindcă o mânăstire a făcut comandă importantă de cărți parohiei noastre.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Zâmbete,** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6861(7 apr.) , nr. 6861(7 apr.), p. 1; **Impozit pe prostie,** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6863(11 apr.), p. 6;

Parohia noastră a publicat ediția a doua a cărții regretatului Prof. I. Neacșu, **Oastea pandurilor**(180 pag.). Fiica autorului, **Doamna Prof. Eugenia Bordeiașu** din București, a cumpărat tot tirajul.

*

Inspecții

În cursul zilei de 13 aprilie am avut două inspecții. De dimineață au venit doi ofițeri de la ISU, iar la prânz doi ofițeri de la pompieri. Am trecut cu bine, n-a fost zi cu ghinion!

*

Spovediri, împărtășiri

În zilele rânduite și nu numai, am spovedit și împărtășit: **5+57+71+163=296 enoriași**. Dintre aceștia, **178 au fost copii.** Au fost credincioși din parohie, dar și mulți din Tr. Severin. Au fost copii din parohie, dar și din Tr. Severin, Timișoara, chiar din Viena. „Păcatele" cele mai grele ale copiilor au fost două: *„Nu mi-am ascultat întotdeauna părinții!*" și *„L-am supărat de multe ori pe Dumnezeu!"* Este extraordinar cât mai există aceste repere morale pentru tânăra generație!

Dumnezeu să le ajute pe drumurile vieții!

*

Mulțumiri

Mulțumim cordial tuturor enoriașilor și mai ales copiilor și tinerilor care au participat la slujbele din Săptămâna Patimilor. Au avut o comportare exemplară, nu s-au înregistrat acte de indisciplină, au păstrat liniștea și ordinea în biserică și în afara bisericii. Mulțumim celor care au făcut efortul de a cânta Prohodul. A fost, într-adevăr, o săptămână de intensă pregătire pentru Marea Sărbătoare a Învierii.

Dumnezeu să vă ajute tuturor!

*

Licitații

În ziua de **duminică, 23 aprilie, la ora 11,30,** în biserica de la Bârda, va avea loc licitația terenurilor bisericii din **Bucium** și din **Dealul Corbului** pentru anul 2017.

*

Anunțuri

Începând cu **1 Mai**, slujbele în duminici și sărbători vor începe la **ora 8.00.**

- **Domnii George Bazavan(Ieleșnic) și Constantin Mănescu(zis Matei)** doresc să decoperteze fosta Fântână de la Crucea Dragalinei, acoperită cu pământ de buldozere, la construcția combinatului Romag. Roagă pe cei care cunosc bine configurația zonei să încerce să localizeze izvorul, pentru a nu se face muncă inutilă prin decopertarea unei suprafețe prea mari. După ce vor regăsi izvorul, vor construi o nouă fântână, care va fi de folos călătorilor și nu numai sute de ani de aici înainte. Dumnezeu să le ajute!

- Dacă cineva vrea să doneze 2% din impozit Parohiei Malovăț, îi punem la dispoziție fișa fiscală.

*

Înmormântări

În ziua de 19 Apr. am oficiat slujba înmormântării pentru **Coman Sevastița**(89 ani), iar în ziua de 14 Apr. pentru **Cioabă Margareta**(84 ani) , amândouă din Malovăț. Dumnezeu să le ierte!

*

Program

În cursul lunii Mai avem următorul program de slujbe: **6 Mai**(Bârda-Malovăț); **7 Mai**(Bârda); **13 Mai**(Bârda-Malovăț); **14 Mai**(Malovăț); **20 Mai**(Bârda-Malovăț); **21 Mai** (Dimineața pomeniri la Bârda; slujbă la Malovăț); **25 Mai**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **27 Mai**(Bârda-Malovăț); **28 Mai**(Bârda). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail. com.*

Sfintele Sărbători ale Paștelui să aducă sănătate, pace și bucurii! Hristos a înviat!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2017), nr. 348(16 –30 Aprilie)

Dragii mei enoriași! Hristos a înviat!

Cu prilejul Sfintelor Paști, vă urez tuturor să aveți parte de sănătate, pace, bucurie și speranță de mai bine. Să petreceți Sfintele Paști în mijlocul celor dragi ai Dumneavoastră cu bucurie. Să dispară distanțele și dihoniile dintre părinți și copii, dintre frați, dintre vecini, dintre creștini și dintre toți oamenii. Să fie bucurie și dragoste între oameni și harul lui Dumnezeu să binecuvânteze iarăși neamul omenesc. Hristos a înviat!

*

Sărbătoarea bucuriei și speranței

A lăsat Dumnezeu și Sărbători, ca oamenii să mai aibă prilejul să se mai oprească din truda zilnică, să se întâlnească cu El la Sfintele Slujbe, să-și primenească sufletul, inima și mintea, să-și mai ridice ochii și către cer. Între toate Sărbătorile creștine, Sfintele Paști este regina, care leagă Cerul cu Pământul, pe Dumnezeu cu Omul.

Sfintele Paști e Sărbătoarea Bucuriei absolute, când Dumnezeu ne-a dat dovada supremă că nu ne-a uitat și că ne iubește. Cine ar fi fost în stare să-și dea unicul fiu la moarte pentru lume? Nu știu dacă s-ar fi găsit vreunul printre oameni. Dumnezeu însă a făcut-o! Nu ne-a spus în vorbe că ne iubește, ci a dovedit-o cu prisosință prin fapte. Știa bine dinainte la ce umilințe și chinuri va fi supus Fiul Său de către lume și, totuși, pentru lumea aceea păcătoasă, rea, sălbăticită și înfometată de sânge, L-a trimis pe Fiul Său să se aducă pe Sine jertfă nevinovată pentru mântuirea acestei lumi! Ce dovadă mai mare

putea să ne dea că încă ne iubește! L-am supărat de nenumărate ori de-a lungul veacurilor. Ne-a iertat! I-am ucis profeții și înaintevestitorii! Ne-a iertat! L-am înjurat și L-am ocărât! Ne-a iertat! I-am încălcat poruncile și legile! Ne-a iertat! Putea de nenumărate ori să ne înece ca pe cei din vremea lui Noe, dar ne-a iertat! Putea să ne ardă ca pe cei din Sodoma și Gomora, dar ne-a iertat! Putea să ne piardă cu foamete și cu sete, dar n-a făcut-o! Dimpotrivă, an de an ne-a încărcat câmpurile cu tot felul de roade din care să ne hrănim și să ne veselim. Ne-am dușmănit între noi și ne-am mâncat adesea „precum câinii", fie că a fost vorba de indivizi, fie de popoare! Au rămas adesea câmpiile pline de semeni de-ai noștri morți de săbiile și de gloanțele fraților lor. L-am înjurat pe El și toate cele sfinte din cer și de pe pământ; ne-am depărtat de El și ne-am închinat la dumnezei străini, cel mai adesea făcuți din aur, din bronz, din lemn, din piatră; i-am pângărit sărbătorile și posturile cu obiceiurile noastre păgânești; am furat și am ucis, ne-am îmbătat și am batjocorit chipul dumnezeiesc ce ni l-a dăruit la venirea noastră pe lume. Ne-am ucis copiii încă din pântecele mamelor lor; am făcut din desfrâu un mod de a fi; am mințit și am jurat pe strâmb; am poftit bunurile altora și pentru aceasta am fost în stare și de moarte de om. Acestea și altele mai mari decât acestea am făcut! Dar câte n-am făcut din câte trebuia să facem: nu L-am iubit pe El și nici pe aproapele nostru; nu ne-am ajutat semenul aflat în nevoie și suferință, nu ne-am îngrijit de sufletul nostru! Doamne, dar câte n-am făcut din cele ce trebuia să facem! Și, cu toate acestea, ne-a iertat și ni L-a trimis pe Fiul Său să se jertfească pentru noi! Numai Dumnezeu putea să facă așa ceva! Numai El putea să ierte atât și să ne iubească atât! Toate acestea ne îndreptățesc să sperăm că și pentru noi e posibilă mântuirea, că și noi vom fi primiți în împărăția Lui. Mai mult, Învierea Domnului Hristos a fost și pentru noi dovadă și garanție, că moartea poate fi învinsă, că puterea lui

Dumnezeu e mai presus de puterea morții și de legile firii, că puterea Binelui e mai presus decât puterea răului.

Sărbătoarea Învierii ne dă și speranță, nu numai bucurie. Ne dă speranța că Învierea este posibilă și pentru noi; că moartea nu e o nimicire a firii omenești, ci doar o trecerea de pe Valea Plângerii pe tărâmul tinereții fără bătrânețe și al vieții fără de moarte. Ne dă speranța că vom învia și noi, că ne vom reîntâlni cu toți cei dragi plecați mai înainte, că ne vom întâlni cu Dumnezeu în împărăția Lui. Pentru această întâlnire trebuie să ne pregătim sufletul, să ne îngrijim să aibă „hăinuțele" albe și curate, spălate de mizeria păcatelor, să fim și noi demni de iubirea pe care Dumnezeu ne-o dăruiește cu dărnicia Sa Dumnezeiască.

Cu bucurie și speranță să zicem toți: Hristos a înviat!

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea Împărăției**, mai spicuim:

„VAMEŞII VĂZDUHULUI. Când a sunat ceasul ieşirii din lume, sufletul se retrage din trup şi se adună înspre cap. De aceea, pentru cei ce au dus o viaţă duhovnicească intensă, li se înseninează faţa cu o lumină neobişnuită. La mulţi dintre sfinţii nevoitori ai pustiei, în vremea ieşirii sufletului le străluceau feţele ca soarele. Sufletul e o făptură spirituală, care nu are îngrădirea pe care o are trupul şi nici nu-i stau în cale piedicile trupului, în vremea aceea o conştiinţa împăcată răsfrânge o faţă senină, pe când o conştiinţă tulburată răsfrânge o faţă îngrozită(...).

Desfacerea sufletului de trup se face în vreme de trei zile pământeşti, începând de la momentul pe care-1 numim noi moarte. Slujba înmormântării corespunde cu dezlegarea deplină a sufletului de trup.

Să urmărim, aşadar, călătoria sufletului dezlegat de trup. La ieşirea din cortul pământesc, sufletul trece în lumea

asemenea cu el, a făpturilor nevăzute, fie cu îngerii buni, dacă a fost bun, fie cu îngerii căzuţi, dacă faptele lui au fost rele. De unde pe pământ erau ceasuri, zile şi ani, dincolo e un veşnic ,,astăzi", o veşnicie luminoasă pentru sufletul care a dobândit sfinţenia, sau o veşnicie întunecoasă, neagra veşnicie, pentru sufletul care a iubit stricăciunea.

Acum dă sufletul de datoria cunoaşterii.

Dacă sufletul n-a ajuns, sau n-a vrut să ajungă pe pământ la desăvârşita cunoştinţă de sine însuşi, el trebuie neapărat, ca fiinţă spirituală, să se cunoască dincolo de mormânt. Sufletul trebuie să-şi dea seama de ceea ce şi-a câştigat; trebuie să-şi recunoască şi să-şi pronunţe judecata, înainte de a-l judeca Dumnezeu.

Pe pământ avea ajutorul Harului dumnezeiesc din Sfintele Taine, care-l ajuta să se cunoască şi să-şi judece purtarea. Dincolo nu se mai poate cunoaşte pe sine însuşi prin propria lui libertate, căci misiunea de-a descoperi sufletului starea sa de stricăciune o au îngerii căzuţi. Demonii, stăpânii răului pe pământ, au să-i dea acum pe faţă toate faptele sale rele, pe care sufletul şi le va recunoaşte şi se va teme cumplit. Prin recunoaşterea aceasta va preveni judecata lui Dumnezeu, cea asupra sa. Deci toate greşelile mărturisite la duhovnic, cu inimă înfrântă şi smerită şi pentru care sufletul şi-a făcut canonul, nu se mai află ca piedică în cale, la trecerea printre cumpliţii vameşi ai văzduhului, căci puterea lui Dumnezeu le-a şters pe acestea din cărţile lor. La această înfricoşată cercetare a sufletului stă de faţă şi îngerul păzitor, care însoţeşte sufletul toată călătoria aceasta.

Vămile cunoştinţei sunt pentru sufletele de mijloc, care mai văd faţa lui Dumnezeu, chiar dacă vor fi osândite. Vrăjmaşii lui Dumnezeu, ateii, care se înnebunesc, zicând cu ură că nu este Dumnezeu, nu mai trec prin vămi, ei fiind cu totul fiii pierzării. Sufletul acestora îl trag din trup cu silă mare o droaie de diavoli şi osânditul suflet n-are nici măcar

mângâierea să vadă de departe faţa îngerului păzitor, dacă necredinciosul era dintre cei botezaţi. Precum nu se apropie îngerii buni de sufletul ce s-a dat pierzării, aşa nu se apropie îngerii răi de sufletele sfinţilor care, într-o stare de contemplaţie, se suie la Dumnezeu ca un şuvoi de foc. Acum, sufletul se închină lui Dumnezeu, Tatălui său, nu prin credinţă; ci prin vedere. Cei curaţi cu inima vor vedea pe Dumnezeu - asta-i fericirea.

Cunoştinţa trebuie să fie deplină, pentru stadiul în care se află sufletul acum. De aceea e condus de înger să vadă Raiul, fericirea drepţilor, răsplata faptelor bune, dar mai ales e condus să-şi vadă faptele sale bune pe care le-a făcut, sau pe care le-ar fi putut face, dar nu le-a făcut. Acum va pricepe sufletul ce înzestrare îi dăduse Tatăl şi ce putea să facă, iar din acestea, cât a făcut.

Acum cunoaşte care-i era măsura dată lui de Dumnezeu şi cât a împlinit-o el.

Iar ca la a noua zi pământească (a şasea zi de la îngroparea trupului) sufletul se reîntoarce la Dumnezeu şi I se închină. Pe pământ, Biserica face rugăciune a noua zi pentru cel ce s-a mutat. Cunoscuţii şi rudeniile de pe pământ, în obştea Bisericii fiind, ridică rugăciune către Dumnezeu şi iubire către fratele lor, ca să fie rânduit în ceata drepţilor, cu îngerii buni.

De la aceasta, a doua închinare a sufletului, din porunca lui Dumnezeu, sufletul merge să vadă şi iadul, suferinţele păcătoşilor, scrâşnirea dinţilor, focul cel veşnic, întunericul cel mai de dinafară, unde e plângerea deznădejdii ultime.

Dincolo nu e timp, ca la noi, ci veşnicia. Totuşi, călătoria asta a sufletului prin iad ţine ca la 30 de zile pământeşti. În vremea aceea sufletul cunoaşte plata păcatului, urmările relelor pe care le-a făcut el. Dacă s-a pocăit de ele, se va teme mai puţin; dacă nu se pocăise de ele şi-l prinsese moartea într-însele, îngrozirea lui va fi cumplită. Acum îşi cunoaşte

,,locul" după dreptate, în care are să se muncească şi tremură de frică.

*

File de jurnal – 25 dec. 1981

,,Ieri a fost ultima zi de umblat cu icoana în Malovăţ. Am făcut linia principală, de la Badea până la Coadă. Nişte oameni excepţionali! Ne-au primit într-o atmosferă de adevărată sărbătoare: porţi deschise, câini legaţi, lumea acasă. Am făcut un scurt popas la Domnul Învăţător Mitiţă Brehui. A insistat mult Doamna, tot învăţătoare. Până am servit o cafea, Doamna Brehui ne-a vorbit despre greutăţile din învăţământ. Dispoziţiile care reglementează învăţământul sunt de aşa manieră formulate, încât ,,măria-sa elevul" este suveran întru toate, iar învăţătorul sau profesorul trebuie să-i ducă trena. Interzicerea mijloacelor coercitive, a repetenţiilor şi corigenţelor, a creat nişte găligani, de care dascălul începe să se teamă. La aceasta se adaugă şi ,,grija" familiilor faţă de odrasle. Ferească Dumnezeu ca un cadru didactic să-i atingă progenitura, fiindcă este în stare părintele respectiv să meargă până la Consiliul de Stat ca să-şi jeluiască ţâncul. Termină mulţi opt clase şi nu ştiu să scrie şi să citească!

La şcoala de la Malovăţ, profesorii se mănâncă între ei ,,ca nişte câini". Organizaţi în grupuri şi bisericuţe, îşi aruncă reciproc tot felul de săgeţi, care de care mai otrăvitoare. Pe bietul Domn Profesor Marius Buzatu îl sapă mulţi, pândindu-i catedra. Cu sistemul nervos zdruncinat, Domnul Marius este naiv şi încrezător în oameni. Unii colegi îi aduc de băut la şcoală în zilele când ştiu că vine cineva în inspecţie. Paralel cu aceasta îi fac reclamaţii. Domnul Marius ar fi iubit, ba chiar a divinizat pe profesoara de matematică, Maria Drăcea, care s-a măritat şi l-a lăsat. Eu însumi îmi amintesc că, fiind elev prin clasa a V-VI-a şi făcând cursurile în casa naţionalizată a lui Constantin Omir, avându-i pe cei doi profesori, Domnul Marius petrecea ore în şir cu Domnişoara Drăcea, dar, după

expresia Doamnei Brehui, ,,îi mai trebuia puțină îndrăzneală''!(...).

Ziua au venit colindătorii. În Bârda colindatul este mixt: de dimineață se colindă în fiecare mahala de către ,,cei mici'', iar seara în tot satul de către ,,cei mari''. În Malovăț se colindă în tot satul doar seara. Anul acesta au venit foarte mulți colindători în Bârda. Pe lângă copiii satului, au venit nepoți și rude din oraș. Simt copiii ceva fascinant în aceste obiceiuri străvechi. Colindul înseamnă ceva din lumea lor, a copilăriei. Seara au venit stelarii. La Bârda se colindă cu steaua în trei seri: în Ajun se colindă în Dealul Corbului și Linia Cocoanei, iar în prima seară de Crăciun în Luchești și Roleşti, iar în a doua seară în Memeşti și Muceşti. La noi au venit trei echipe. Copii ca vârstă, uitând din an în an colindele de stea, fără a fi organizați și supravegheați de cineva, stelarii au stricat cântecele și colindele. Cântarea este de cele mai multe ori falsă, semănând a urlet uneori, dezorganizată, polifonă. Colindele au devenit tot mai scurte și mai puține, inventivitatea a dispărut, colindele transformându-se, ușor-ușor, într-un val de margine, tot mai pierdut. Aceasta cred că se datorează faptului că acești copii-colindători cântă și vestesc un dumnezeu străin. S-a pierdut sensul primordial al noțiunii de colindă, ca fond și formă. Totul a devenit un fel de mijloc de distracție ușoară și de câștig...

Cred că un preot, dacă i s-ar da voie, ar putea face mult în sensul reînvigorării obiceiurilor de iarnă. El ar putea recruta colindătorii și, cu câteva săptămâni înainte de Crăciun, să facă pregătire cu ei. În același timp, ar putea forma, de la bătrânii satului, un repertoriu de colinde, pe care să le copieze și să le cânte colindătorii. Ar putea invita la aceste repetiții pe bătrâni, pentru a se prelua melodii autentice. În felul acesta, nu numai că s-ar reînviora niște obiceiuri străvechi, dar ar fi ferite de dispariție și degradare,

iar lumea satelor ar deveni un univers de neuitat pentru cei care ar trece prin el."

*

Pensionarea

Tot mai mulți enoriași mă întreabă dacă ies la pensie. Își exprimă părerea de rău prin cuvinte și priviri. O enoriașă a mers mai departe, spunând că „Se roagă la Dumnezeu să moară, înainte de a ieși preotul la pensie, fiindcă va veni altul și-i va jupui copiii cu taxele!" Pe lângă legătura sufletească ce s-a creat între noi timp de aproape 40 de ani de când suntem împreună(1979-2017), teama de schimbări majore în „obiceiurile" din parohia noastră își are o justificare logică. Ne-am putut permite să lăsăm contribuția de cult la vrerea și aprecierea fiecăruia, să lăsăm serviciile religioase gratuite, să donăm pâine enoriașilor participanți la slujbe, să donăm câte o carte fiecărei familii la sfârșitul anului, să dăm ajutoare de Paști și de Crăciun, cât și în timpul anului unor familii sau enoriași cu situații grele, să executăm lucrări la biserici și cimitire fără să vă solicităm contribuția, datorită, pe de o parte ajutoarelor ce le-am primit din afara parohiei, de la creștini care au avut sau nu vreo legătură cu parohia noastră, dar cu care am intrat în legătură prin publicațiile parohiei noastre; în al doilea rând, am putut să facem acestea datorită cărților pe care le-am publicat și le-am răspândit în țară și-n străinătate. Prin eventuala pensionare forțată a subsemnatului, atât ajutoarele, cât și publicațiile vor înceta, iar principalele surse de venituri ale parohiei vor rămâne contribuția de cult și plățile la servicii. Preotul care va veni va avea viață grea. Pe de o parte, nu va mai dispune de banii necesari ca să păstreze rânduielile de până acum, iar pe de alta va trebui să introducă taxe la servicii și o anumită sumă pentru contribuție.

Există o soluție. Personal, mă simt foarte tânăr, în deplinătatea facultăților mintale(atâtea câte sunt!) și fizice. Am planuri pentru șapte vieții, dar depinde cât mă va mai răbda

Dumnezeu pe acest pământ. Pensionarea e o invenție a veacului acesta. Preotul nu este preot doar până la data de…, ci el este hirotonit preot pentru toată viața. Sfinții Apostolii și Sfinții Părinți nu au avut nici unul pensie! Atâta vreme cât poate să-și împlinească îndatoririle de preot și enoriașii sunt mulțumiți de activitatea lui, iar lui nici prin gând nu-i trece să se pensioneze, fiindcă mai are multe de făcut, ierarhul locului poate să ia act și să facă derogări. Deja, în alte eparhii nu se mai respectă cu strictețe această directivă privind pensionarea la 65 de ani a clerului. Deja, am avut și avem ierarhi, care au condus cu succes episcopii, arhiepiscopii, mitropolii și chiar patriarhia până au trecut de 90 de ani. Donald Trump a luat conducerea celui mai puternic stat din lume la 70 de ani! Ori, este ceva mai greu să conduci și să slujești o eparhie sau o țară ca America, decât o parohie ca Malovățul? Păi, nu? Omul la vârsta de 70 de ani este în floarea vieții!

Repet, personal, nu vreau să ies la pensie. Am făcut cunoscut acest lucru Prea Sfințitului Episcop Nicodim și l-am rugat să țină seamă de dorința credincioșilor din parohia noastră și să mă lase să-i slujesc în continuare. Prea Sfinția Sa a înțeles situația și mi-a promis că mă lasă în plata Domnului, să-mi fac misiunea mai departe, nestingherit. Pentru faptul acesta îi mulțumesc cordial în numele meu și al Dumneavoastră. Vă rog, ca atunci când Prea Sfințitul va veni în vizită pastorală în parohia noastră, să participați și Dumneavoastră în număr cât mai mare și să-i adresați aceeași rugăminte. Și în fața lui Dumnezeu rugăciunea spusă de unul are o putere, cea rostită de câteva sute are altă putere de convingere. Dacă va fi cazul să facem și un memoriu în acest sens, veți fi solicitați să-l semnați și Dumneavoastră. Prea Sfințitul Episcop Nicodim a dat dovadă de multă înțelepciune, tact pastoral și înțelegere în relațiile cu preoții și enoriașii din eparhia sa. Dovadă în acest sens sunt cei peste zece ani de când există episcopia noastră. În această perioadă, în Mehedinți nu am avut scandaluri, dispute

între preoți și ierarh, între ierarh și credincioși. În județul nostru nu au fost biserici blocate de enoriași, consilieri eparhiali păruiți sau zburăturiți de enoriași, cum vedem la televizor că se întâmplă în alte județe. Dacă vom fi împreună și ne vom strădui, vom reuși, așa încât voi fi aici până la adânci bătrânețe, spre binele Bisericii, al Dumneavoastră și spre mulțumirea lui Dumnezeu. Când voi împlini o sută de ani, îl vom ruga din nou pe Prea Sfințitul Episcop Nicodim și, poate-poate, îl vom convinge să mai prelungească pensionarea! Amin.

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a obținut câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnișoara Mârza Simona** din București, fiică a satului Malovăț: **100 lei; Doamna Costache Fevronia** din Odăile(PH): **55 lei; Domnul Ile Teodor** din Sânicolaul Mic(AR), fiu al satului Bârda: **50 lei;**

Domnul Iordache Gheorghe din Malovăț a achitat pentru contribuția de cult **50 lei**.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În cursul lunii aprilie am donat pâine credincioșilor care au participat la slujbe, astfel: 2 apr.(Bârda): **152 pâini;** 9 Apr. (Malovăț): **323 pâini;** 20 Apr.(Ilovăț): **100 pâini;** 23 Apr. (Bârda): **130 pâini**; 30 Apr. (Malovăț): **208 pâini**. Așadar, în luna aprilie au fost donate **913 pâini.** Precizăm că nu am donat pâine în perioada 10-19 apr., fiindcă brutăria nu a lucrat în această perioadă. Copiilor li s-au donat și ciocolate.

În cursul lunii aprilie am vândut pâine credincioșilor cu prețul de 0,60 lei/buc., astfel: 2 Apr. (Bârda): **673 pâini;** 9 Apr. (Malovăț): **277 pâini;** 23 Apr.(Bârda): **770 pâini;** 30 Apr. (Malovăț): **392 pâini**. Așadar, în luna aprilie s-au vândut, la preț redus, **2.112 pâini**.

*

Joi, 20 aprilie, cu un grup de 20 enoriași, am organizat o deplasare la **Azilul de bătrâni din Ilovăț** (MH). Firma de transporturi, cu care am organizat excursii-pelerinaje până acum, ne-a pus la dispoziție, gratuit, un microbuz; brutăria de la care ne aprovizionăm cu pâine pentru slujbe ne-a donat 100 de pâini pentru această acțiune. **Doamnele Borugă Norica, Paicu Domnica și Tărăbâc Georgeta** din Malovăț au gătit 380 sarmale, 8 kg friptură de porc. **Domnul Primar Michescu Ion** a donat aprox. 70 kg. alimente neperisabile și fructe, alți enoriași au adus diferite alimente, peste 300 ouă roșii, prăjituri, suc și apă minerală, haine, cărți și icoane. Au fost peste 350 kg alimente calde și neperisabile. A fost o adevărată bucurie și pentru cei ce-au donat și pentru cei ce-au primit, mai ales când am cântat împreună Hristos a înviat!

Această acțiune o înscriem în alta mai mare, organizată de **Prea Sfințitul Episcop Nicodim** și intitulată ***Coșul de Paști*** la nivelul Episcopiei Severinului și Strehaei.

După ce ne-am luat rămas bun de la prietenii noștri din azilul de la Ilovăț, am mers la **Mânăstirea Coșuștea-Crivelnic** din apropiere. Într-un cadru natural mirific, înconjurat din patru părți de munți împăduriți, locul mânăstirii e ca un cuib de vulturi. Acolo a construit, în jurul anului 1390, Sfântul Nicodim mânăstire, după ce a plecat de la Vodița. Acea mânăstire a dăinuit câteva sute de ani, fiind menționată în documentele medievale emise de cancelariile domnești, apoi a dispărut. Se mai păstrau pe acea poiană doar niște pietre, care se încăpățânau să stea mărturie unor vremi demult apuse. **Prea Sfințitul Episcop Nicodim** s-a străduit și a înălțat aici un complex monastic impresionant. Parcă ar fi un centru internațional de studii, sau ceva de genul acesta. Sperăm că în curând să se înalțe în mijlocul acelui complex și biserica viitoarei mânăstiri, la fel de frumoasă, ca o minune rătăcită-n munți. Dumnezeu să-i ajute ierarhului nostru!

*

Plăți

În luna aprilie am făcut câteva plăți mai mari, astfel: **5.550 lei** tipografiei pentru tiraj suplimentar la **Călăuză patristică,** pentru cartea Doamnei Bordeiașu, **Poezii** și acont la vol. II din **Dicționarul proverbelor religioase românești**; **1.755 lei** brutăriei pentru pâinea donată și vândută în cursul lunii; **1.455 lei** ajutoare de Paști(plus taxele poștale); **842 lei** impozit; **260 lei** poștei pentru colete; **193 lei** carne pentru sarmalele și friptura dusă la azilul de la Ilovăț; **175 lei** protoieriei pentru cărți; **130 lei** salam și brânză pentru aperitivul dus la azilul de la Ilovăț; **118 lei** cartușe pentru imprimantă și toner; **116 lei** protoieriei pentru chitanțiere; **109 lei** pentru sucul și apa minerală duse la azilul de la Ilovăț; **104 lei** transport cărți de la Craiova; **100 lei** protoieriei pentru icoane; **60 lei** ciocolate pentru copiii de la Malovăț; **50 lei** internetul; **50 lei** pentru curentul electric, cât și altele mai mici.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Iconomul nedrept,** în ,,Omniscop", Craiova, 2017, 12 apr., ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*); ***Scrisoare pastorală" – 347*** în ,,Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 2017, 30 apr., ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*);în ,,Observatorul", Toronto(Canada), 2017, 1 mai, ediție și on-line(*http://www. observatorul.com*); **Leac pentru hoție**, în ,,Apollon", Urziceni, 2017, 4(apr.), p. 24, ediție on-line(*www.revista apollon.ro*).

*

În această perioadă, parohia noastră a publicat o nouă carte a Doamnei Ecaterina Bordeiașu din București, **Poezii**(228 pag). Autoarea și-a cumpărat întreg tirajul.

Nu sunt critic literar, ca să-mi permit să fac aprecieri privind calitatea literară a creațiilor Doamnei Bordeiașu. Ceea ce observ, ca simplu cititor, este abundența de sentimente

puternice exprimate în aceste versuri. Pe primul loc aș menționa dragostea: de părinți, de copii, de soț, de școală, de țară, de eroi. Toate acestea zugrăvesc portretul spiritual și moral al unui om crescut în cultul familiei, muncii, demnității și cinstei. Asemenea oameni au reprezentat elita intelectuală a lumii rurale și tot ei au fost cei care au oficiat de la catedră liturghia zidirii sufletești a tinerelor generații.

*

Lucrări la biserică

După ce au trecut Sărbătorile Sfintelor Paști și Săptămâna Luminată, în cele două biserici ale parohiei noastre s-a făcut curățenie generală. S-a spălat pe jos, s-au spălat covoarele și toată lenjeria, s-au curățit sfeșnicele și toate celelalte obiecte, așa cum s-a obișnuit să se facă în fiecare an.

La Malovăț au participat la această lucrare următorii enoriași: **Pera Dumitru, Popescu Ion, Pera Maria, Popescu Niculina, Oproiu Elisabeta, Popescu Sandica, Popescu Elena, Haidamac Miroana, Dima Cornelia, Cotea Dorina, Geaucă Dana, Glavan Ioana și Glavan Cristina.**

La Bârda au participat la această lucrare următorii enoriași: **Ivașcu Ion, Luca Mihai, Ivașcu Domnica, Luca I. Ana, Draghia Maria, Avram Polina, Mema Ana, Petolescu Elena, Luca Virginia, Gheran Paraschiva, Tănase Maria, Coman Elena și Luca D. Maria.**

Le mulțumim cordial tuturor! Dumnezeu să le răsplătească efortul!

*

Lucrări la cimitir

A venit vremea ierbicidatului. La Bârda am reușit să ierbicidăm cimitirul. Lucrarea a fost executată de **Doamna Ivașcu Domnica**. În Malovăț nu găsim om care să facă această lucrare. Avem substanțele necesare.

*

Mulțumiri

Mulțumim cordial tuturor enoriașilor și mai ales copiilor și tinerilor care au participat la slujba Învierii și cele din Săptămâna Luminată.

Dumnezeu să vă ajute tuturor!

*

Zâmbete

☺Spicuiri din Jurnalul unui român normal: 1. „Azi am lăsat un șofer să intre în trafic de pe o stradă laterală. Mi-a strigat: „-Bă, boule, nu vezi că ai prioritate tu ?" 2. Azi am dat un leu unui cerșetor. Mi-a zis să-mi iau lumânări de ei…! 3. Azi am lăsat o femeie înaintea mea la coadă. Cei din spate m-au înjurat: „-Băăăă, e și înaintea noastră !"… 4. Azi am mers cu 50 km/h prin localitate. M-au claxonat alții de nenumărate ori și mi-au strigat: -Ai murit la volan, bă?" 5. Azi l-am sunat pe un amic să-i spun ca îl iert de datoria de 1.000 de lei. Mi-a zis: „- Bine, poți să-mi mai dai încă 1.000?" 6. Azi am adunat 3 (trei) hârtii de pe strada mea, de pe jos. Un vecin mi-a zis „-Hai și adună și la mine, că uite ce mizerie e!" 7. Azi le-am zis gunoierilor că nu le mai dau bacșiș. Mi-am găsit tomberonul aruncat 50 de metri mai încolo!" 8. Azi am claxonat un trecător neatent, să nu-l lovesc. Mi-a arătat pumnul și m-a înjurat de toți morții mei!" 9. Azi am cumpărat o pâine. Am dat un leu și am cerut restul, 20 de bani. Mi i-a dat, dar mi-a schimbat pâinea cu una mai veche"10. Azi l-am atenționat pe un domn, că i-a căzut chiștocul pe trotuar. Era să mănânc bătaie!"

*

Excursie-pelerinaj

La o dată pe care o vom stabili ulterior(de preferat în luna iunie), dorim să organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda-Malovăţ-Motru-Mânăstirea Tismana-Baia de Aramă(orașul și mânăstirea)-Obârșia Cloșani-Băile Herculane-Orșova (Mânăstirea Sfânta Ana)-Mânăstirea**

Vodița- Tr. Severin – Malovăț – Bârda. Se poate face într-o zi. Costul va fi în jur de **30 lei/pers.**

*

Licitații

Duminică, **4 Iunie,** ora 11, în incinta bisericii din Malovăț, va avea loc licitația fânului și fructelor din curtea bisericii din Malovăț, iar duminică, **11 Iunie,** ora 11, în incinta bisericii din Bârda, va avea loc licitația fânului și fructelor din curtea bisericii din Bârda.

*

Botezuri. Cununii

În ziua de 29 aprilie am oficiat Taina Sf. Botez pentru **Stănciulescu Sara-Gabriela**, fiica **Domnului Stănciulescu Florin-Cristian** și a **Doamnei Stănciulescu Simona-Dorina** din Tr. Severin. Să le trăiască! În ziua de 29 aprilie am oficiat Taina Sfintei Cununii pentru **Domnul Stănciulescu Florin-Cristian** și **Doamna Stănciulescu Simona-Dorina** din Tr. Severin. Dumnezeu să le ajute!

*

Program

În cursul lunii iunie avem următorul program de slujbe: **3 Iun.**(Malovăț-Bârda); **4 Iun.**(Malovăț); **5 Iun**. (Bârda); **10 Iun.**(Malovăț-Bârda); **11 Iun.**(Bârda); **17 Iun.** (Malovăț-Bârda); **18 Iun**.(Malovăț); **24 Iun**.(Bârda – Malovăț); **25 Iun.** (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **29 Iun**. (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sfintele Sărbători ale Paștelui să vă aducă sănătate, pace și bucurii! Hristos a înviat!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2017), nr. 349(1 –15 Mai)

Dragii mei enoriași! Hristos a înviat!

„Nu am om!”

Bolnavul de la scăldătoarea Siloamului aștepta de 38 de ani pe cineva să-l ajute să intre cel dintâi în apă. Nu mai avea părinți, frații, – dacă-i avusese –, erau căsătoriți, la casele lor, cu grijile și cu problemele lor, prietenii dispăruseră. Cu mai multe duminici în urmă întâlnisem un alt om paralizat, care a fost adus pe targă de patru oameni, fie că erau rude, fie că prieteni. Aceia se zbat pentru cel bolnav, trec peste toate considerentele, urcă pe acoperișul casei cu bolnavul pe targă, desfac acoperișul și coboară targa în fața Mântuitorului, care se afla la masă. Osteneala și curajul lor a fost răsplătit prin împlinirea cererii, respectiv vindecarea slăbănogului. În cazul de față, avem o altă situație. Bolnavul de față e singur, nu are pe nimeni apropiat. Zăcea culcat pe păturica lui, era călcat de picioarele celor ce se înghesuiau în jurul scăldătorii. Nimeni nu-l auzea, nimeni nu-l vedea, doar din când în când câte unul îi arunca o coajă de pâine sau niște resturi de mâncare. Le era milă de el, dar în primul rând se luptau pentru propriul lor interes, pentru interesul celor apropiați lor. Bolnavul nu mai era aproapele nimănui. Deși era în mijlocul mulțimii, călcat în picioare, asurzit de zarvă, era mai singur decât oricine. Într-o astfel de situație, cei mai mulți ar ceda. Ar cădea în disperare, ar ajunge până la sinucidere, considerând că doar asta mai este singura șansă. Bolnavul de față nu cade în disperare. Bolnavul nostru speră că mai este și pentru el o rază de speranță. Îi lipsea însă „omul”, care să-l arunce în scăldătoare. Atât. Soluția

exista, era la câțiva metri, dar îi lipseau doar mijloacele, omul, ajutorul, care să facă ceea ce starea sănătății lui nu-i permitea. Boala lui era un accident în viața lui, chiar dacă îi luase 38 de ani. Viața mergea înainte! Poate avea și planuri de viitor, pe care spera să le pună în aplicare după vindecarea care trebuia să vină mai devreme sau mai târziu.

Două aspecte mi se par esențiale în acest caz extraordinar. În primul rând, starea de singurătate a acestui om. În loc de a fi cuțitul care-i taie aripile, ducându-l până la disperare, la nimicire, ea devine creuzetul în care se plămădește o voință de fier, în fața căreia nimeni și nimic nu poate rămâne împotrivă. În contextul acestei singurătăți, odrăslește speranța, care alimentează această voință. Ea poate depăși limitele vieții pământești și înflăcărează omul, ajutându-l să se înalțe și să treacă chiar pragul dintre viață și moarte. Se întâmplă, însă, ca în cazul de față, ca voința să fie ,,voinic tânăr", iar trupul ,,cal bătrân", adică neputincios, bolnăvicios. Atunci se simte mai mult ca oricând nevoia ,,de om", de ajutor, de aproapele, de semen. Când acesta nu se găsește printre oamenii din jur, iată că Omul nu întârzie să vină. El este Însuși Dumnezeu, Care întinde mână de ajutor și crucea nu mai este atât de grea, încât ne putem ridica și putem să mergem mai departe pe drumul vieții.

Din păcate, în vremea noastră, tot mai mulți suntem în situația bolnavului din Evanghelie: bolnavi și singuri. Suntem atinși de bolile veacului acesta, suntem singuri, tot mai singuri, într-o lume tot mai indiferentă la nevoile și suferințele celuilalt. Suntem singuri, când suntem copii, fiindcă părinții ne sunt plecați la muncă în străinătate, iar pe noi ne-au lăsat în grija unor rude; suntem singuri când suntem tineri, fiindcă miile de ,,prieteni" de pe facebooc sunt doar un bulgăre de gheață. Căutăm o inimă caldă și iubitoare, un om care să ne înțeleagă, pe umărul căruia să ne sprijinim la bucurie și la necaz, cu care să scrutăm viitorul, cu care să vorbim multe și de toate, dar nu

găsim. Toți sunt absorbiți de mesaje, de clipuri și filmulețe, de e-mail-uri, de jocuri pe computer. Până și la masă unii butonează pe telefon să găsească nu știu ce și nu știu de la cine, dar nu văd și nu au timp să vorbească cu cel de alături! Suntem singuri la maturitate, fiindcă mulțimea de griji și de ocupații ne creează stare de stres, de epuizare. Acasă nu avem timp să discutăm cu soțul/soția, fiindcă ne așteaptă televizorul, calculatorul, internetul. Ne cufundăm într-o lume iluzorie și uităm de propria noastră viață. Nu ne mai interesează ce probleme, ce necazuri și ce suferințe are cel din familia noastră; nu observăm că a ajuns copilul la vârsta școlară, la vârsta de căsătorie, că noi înșine am îmbătrânit! Am întâlnit familii în care soțul era despărțit de soție în fapt de 20-30 de ani, deși trăiau sub același acoperiș și mâncau la aceeași masă! Fiecare se socotea victimă, fiecare își avea viața lui personală, dar fiecare dădea cam același răspuns: „Dacă zic că sunt căsătorit, aș minți; dacă aș zice că sunt despărțit, iarăși aș minți!” Suntem singuri la bătrânețe, fie că nu am avut copii, familii, fie că familiile ni s-au risipit, fie că suntem bolnavi, fie neputincioși. Ne uităm îndelung pe drum, poate-poate ne-o bate și nouă cineva la poartă să ne întrebe de sănătate, de nevoi și de suferințe, dar zilele și anii trec și nimeni nu-și mai amintește de noi. Suntem singuri când suntem bolnavi și fiecare din cei din jur își vede de treaba lui. Suntem singuri când suntem săraci, fiindcă nu ne ia nimeni în serios. Suntem singuri când suntem bogați și puternici, fiindcă toți cei din jur nu urmăresc de la noi decât propriile interese, iar vorbele lor dulci și respectuoase nu sunt decât lingușeli și purtări de cameleon. Suntem singuri ca țară și ca popor într-o lume hămesită, înrăită, încrâncenată într-un război complex, în care grija pentru om și pentru conservarea identității naționale este pe ultimul loc.

A așteptat bolnavul din Evanghelie 38 de ani vindecarea. Este enorm de mult pentru un om, este puțin pentru istoria unui popor. Bolnavul acela nu și-a pierdut speranța și-n

singurătate și suferință și-a călit voința cu o putere interioară, care L-a impresionat și pe Dumnezeu și L-a făcut să vină la el și să-i întindă mână tămăduitoare. Suferința a devenit scara care l-a ridicat pe om până la Dumnezeu, care L-a coborât pe Dumnezeu până la om. Nu ne spune Evanghelia că bolnavul acela se ruga în nenorocirea lui, dar aceasta este de la sine înțeles, fiindcă, fără rugăciune, speranța lui ar fi fost ca floarea neudată.

Coboară, Doamne, iarăși printre noi și vei găsi mulți alții asemenea paralizatului din Evanghelie, care „nu au Om", care să-i ajute să-și vindece sufletul și trupul, care sunt singuri și uitați de lume, care sunt în suferință și deznădejde, care Te așteaptă ca pe singura lor izbăvire. Avem nevoie de Tine mai mult ca oricând, ca indivizi și ca popoare; răul își bate joc de creația Ta, de lumea Ta, a îmbolnăvit-o de nedumnezeire, a făcut-o asemenea Sodomei și Gomorei. Se ucid frații între ei; ucid părinții pe copii și copiii pe părinți; ne urâm și ne invidiem, ne este sufletul bolnav de necredință, avem atâta nevoie de Tine! Vino, Doamne, vino mai curând!

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea Împărăției,** mai spicuim:

„JUDECATA PARTICULARĂ A SUFLETULUI. După vederea iadului, sufletul se întoarce pentru a treia oară să se închine Domnului. Acum e lămurit. A văzut binele şi răul. Acum nu mai vorbeşte, ca pe pământ, că nu este Rai şi Iad. Acum nu mai zice, ca hoţul fără minte: „Nu cred că este temniţă!" Şi fiindcă nu crezi, urmează că nu există? Dar dacă există, ce te faci ? Dacă crezi că este iad şi - să zicem, prin absurd, că nu este - n-ai pierdut nimic. Dar dacă este ? Te-ai pierdut pe tine însuţi, ai pierdut totul!

Iată de ce ne spun Părinţii nouă pământenilor, că de aceea ne târguim noi cu credinţa, fiindcă n-am văzut nici

Raiul, nici Iadul. Parcă pricepem întrucâtva râvna propovăduirii lui Pavel Apostolul, care a fost răpit în Rai, cu asta avea evidenţa absolută a împărăţiei spiritului, de care era mai sigur decât de toată existenţa celor văzute; acesta era zorul unei nemaiîntâlnite apostolii.

În împărăţia nevăzută a duhurilor, la a patruzecea zi pământeană, are loc o mare hotărâre asupra sufletului, care s-a lămurit în aşa de scurtă vreme, cât nu se lămurise în zeci de ani de zile de viaţă pământeană.

Biserica pe pământ se roagă lui Dumnezeu a treia oară, pentru sufletul care-şi aşteaptă judecata împăratului lumii. Stăpânul vieţii are în mână cheile morţii şi ale iadului. Deci, dacă sufletul, în viaţa pământeană, a fost ostaş bun al împăratului Hristos, intră în obştea sfinţilor, a îngerilor buni, bucurându-se de toate ostenelile şi suferinţele ce le-a îndurat bucuros pentru Hristos pe pământ. Dacă, însă n-a trăit pentru Hristos, ci pentru sine şi pentru toate amăgirile lumii acesteia, petrecerea lui va fi cu diavolii, în ,,locul" de muncă.

Deci, judecata particulară, adică a fiecărui suflet îndeosebi, iese a patruzecea zi de la mutarea sufletului din cortul lui de lut. Hotărârea pe care o dă Dumnezeu asupra sufletului de-a petrece în împărăţia luminii, sau a se osândi în împărăţia chinurilor, e o hotărâre provizorie şi ţine până la judecata cea de obşte, judecata de pe urmă. Aceea e definitivă şi rară de sfârşit".

*

Vremea Patriarhului Justinian(I)

Anul acesta(2017) a fost dedicat de către Patriarhia Română comemorării regretatului Patriarh Justinian Marina, cu prilejul împlinirii a 40 de ani de la moartea lui.

L-am cunoscut pe Patriarhul Justinian în vremea studenției(1974-1977), când venea adesea la Institutul Teologic din București, la diferite ocazii, precum festivitățile de la 30

ianuarie (patronii institutului) sau însoțind pe unii ierarhi străini, care veneau în vizită la institut.

Întotdeauna te impresiona simplitatea patriarhului. Semăna cu un alt ierarh, care venea de mai multe ori pe an la seminarul din Craiova, episcopul Iosif Gafton de la Vâlcea. Aceeași figură uscățivă de ascet, de sfânt bizantin, desprins din icoană. Vorbea calm, sfătos, părintește, nu ridica glasul. Descifrai în fizionomia sa un om al rugăciunii, al grijilor, al frământărilor, un om ancorat în miezul vremii sale.

Patriarhul Justinian este foarte contestat în anii postrevoluționari și caracterizat de unii gazetari și formatori de opinie drept „patriarhul roșu", pe motiv că a pactizat cu puterea politică din vremea sa, că nu s-a opus instaurării comunismului, că nu a apărat pe preoții întemnițați, că nu s-a opus epurării călugărilor din mânăstiri și multe alte „păcate" de genul acesta. Parcă patriarhul Justinian ar fi condus o armată numeroasă, supradotată, cu care ar fi trebuit să lupte în tranșee, să schimbe cursul istoric al țării. Sunt afirmații pe care le fac oamenii străini de realitățile prin care a trecut țara în anii postbelici, străini de viața Bisericii în general și a clerului în special din acele vremuri.

S-a scris și se va scrie mult pro și contra patriarhului Justinian. Îmi fac o datorie de conștiință să conturez câteva aspecte ale vremii în care acest ierarh, numit, pe drept cuvânt, providențial, a reușit să stea la cârma Corăbiei lui Hristos și s-o conducă printre multe stânci și capcane, fără s-o scufunde.

În primul rând, ca să analizezi personalitatea patriarhului Justinian și a epocii sale, trebuie să știi că unul dintre obiectivele principale ale politicii de stat din acea vreme era dispariția Bisericii și a „concepțiilor mistico-religioase". Populația trebuia să-și „spele" creierii de tot ceea ce însemna gândire religioasă, să-și însușească „învățăturile" marxist-leniniste, respectiv concepția materialismului istoric și dialectic. Clerul trebuia eliminat cât mai repede din viața

societății, iar bisericile și mânăstirile transformate în muzee, magazii, depozite, săli de spectacol sau chiar grajduri, după model sovietic. Alături de burghezo-moșierime, Biserica era principalul adversar al comunismului pe plan intern, în timp ce pe plan extern inamic redutabil era capitalismul. Într-un tratat de Istoria filozofiei, publicat prin 1953, chiar în prefață, se spunea, negru pe alb, că adevăr este ceea ce stabilește miliția că este adevăr. Clar, nu? În virtutea unei asemenea concepții se construiau relațiile dintre stat și Biserică, iar Patriarhul Justinian era, permanent, între ciocan și nicovală.

Ierarhii din vremea patriarhului Justinian erau adesea umiliți, persecutați, forțați să ia decizii peste voința lor, iar dacă se opuneau, erau eliminați fizic, forțați să demisioneze, dislocați. Numeroase scrieri din vremea noastră vorbesc despre morți dubioase, suspecte, de ierarhi din perioada postbelică. Atâta vreme cât puterea politică era cea care aproba alegerile de ierarhi, erau numeroase situațiile când ea își impunea protejații săi în scaunele eparhiale, oameni siguri, gata să execute orbește ordinele stăpânirii. Arhim. Caliopie Georgescu, exarhul mânăstirilor din Oltenia, îmi povestea că își manifestase nemulțumirea față de Mitropolitul Firmilian al Olteniei, fiindcă acesta luase o hotărâre arbitrară, care nu-i făcea cinste, într-o împrejurare oarecare. Mitropolitul i-a răspuns: „- Mă, Caliopie, mă, sunt și eu pus tot mai des în situația de a face așa!” Și mitropolitul s-a plecat cu fruntea până aproape la pământ. Și, totuși, au fost cazuri, când același mitropolit nu s-a mai plecat și, în ciuda unor riscuri mari, a luat atitudine. Astfel, la sfințirea unei biserici dintr-un sat, primarul de acolo a interzis festivitatea. Mitropolitul a spus în auzul tuturor: „- Domnule primar, în calitate de membru al Marii Adunări Naționale, îți cer să respecți Constituția și să nu îngrădești desfășurarea unui act de cult! Vei răspunde în fața autorităților!” La o asemenea replică, primarul s-a retras intimidat, împreună cu milițienii care-l însoțeau și sfințirea bisericii a avut loc.

Preoții au fost terorizați de regimul comunist în curs de instaurare. Cel care parcurge revista „Mitropolia Olteniei”, spre exemplu, din perioada 1948-1968, va fi uimit de paginile pline de nume de preoți și cântăreți bisericești dislocați, caterisiți, transferați, reprimiți, pensionați, posturi vacante, puneri în retragere, puneri în disponibilitate, pedepse disciplinare, mustrări, disponibilizări, suspendări etc. Toate acestea dovedeau o instabilitate și o nesiguranță permanentă a clerului. Aceasta nu venea numai din partea autorităților bisericești, ci și din partea celor politice. **Preotul Sfetcu Gheorghe** de la Malovăț îmi relata: „Seara mă culcam cu preoteasa în ieslea vacii. Punea tata paie pe noi! Dimineața, când se crăpa de ziuă, mă uitam atent peste gard să văd cine trece pe drum și, dacă era om de încredere, întrebam: - Pe care l-a mai luat azi-noapte, mă?” Mașina neagră a securității umbla noaptea prin sate și aresta preoți și civili. Mulți preoți au fost condamnați la ani grei de pușcărie, pentru că au fost pârâți că au făcut anumite afirmații interpretabile, că nu prezentau suficientă garanție pentru autorități etc. **Preotul Ilie Izverceanu** de la Cernavârf și **Preotul Victor Doman** de la Izverna au făcut peste 17 ani închisoare. **Preotul Buzatu** de la Magheru, tată a șapte copii, a făcut ani grei de închisoare. La fel **Preotul Profesor Dumitru Vișan** din Tr. Severin, profesor la Liceul „Traian”, traducătorul cărții **Urmarea lui Hristos** a lui Giovani Papini; **Preotul Sfetcu Pantelie** de la Bobaița a stat 20 de ani ascuns în munți, cioban la diferite stâne, până condamnarea lui a intrat în prescripție. Povestea după aceea că adesea venea noaptea pe furiș, se apropia de casă și, la lumina lămpii, pe fereastră, vedea amploiații stăpânirii terorizându-i soția și copiii. Au fost hărțuiți, iar în unele cazuri au făcut pușcărie perioade mai scurte **Preotul Dumitru Păunescu** de la Bâlvănești, **Preotul Nae Ionescu** de la Balotești, **Preotul Bogdan** de la Halânga, **preotul Constantin Inescu** de la Valea Boierească, **Preotul Teșilă** de la Crăguiești, **Preotul Focșan** de

la Ciovârnășani, **Preotul Duralia** de la Șovarna, **Cântărețul Repecea Haralambie** de la Izverna, ca să amintim doar pe cei din zona noastră. Într-o noapte, când mașina securității a mers în Gornenți să-l ridice pe **Preotul Petre Mogoșanu**, locuitorii satului au ieșit toți ca unu, au blocat drumul și au cerut eliberarea preotului. Cu toată insistența securiștilor, nu au putut să-l ia(*Va urma*).

*

File de jurnal – 31 dec. 1981

„Ultimele ore ale anului 1981. Un an bunicel trece, un altul plin de speranțe, dar sărac în certitudini, se face prezent la ușă, așteptând să intre. Obiceiuri, tradiții și altele asemenea de Revelion au fost și vor fi multe în diferite părți ale lumii. În casa noastră a fost întotdeauna, cu excepția câtorva ani, destul de simplu. În ultimii ani a fost aparatul de radio și televizorul, care ne-au umplut noaptea aceasta renumită și miraculoasă (...). Am așteptat Anul Nou în liniște, în cămăruța mea, singur, cu gândul în viitor și amintirile-n trecut. De data aceasta, mulțumesc lui Dumnezeu, că a fost un an în care mi-au fost sănătoși părinții și toți cei dragi, n-am pierdut nici unul din cei apropiați, am avut o sănătate relativă, am alergat dintr-o zi în alta, așteptând să mi se dezvăluie necunoscutul. Am umblat câteva mii de kilometri prin lume, tipărituri destul de puține am avut(...). Doamne și cât aș mai avea de lucru! Simt că sunt copleșit de greutatea proiectelor care mă presează și nu am decât două mâini și doi ochi cu vederea slăbită. Nopțile le-am făcut, în majoritatea lor, zile. Cred că așa va trece și viața, tot într-o avalanșă de speranțe, idealuri, deziluzii și regrete. Asta-i situația, dom'le!

De-ar da Dumnezeu să fie pace, pâine și hârtie în anii care vin, ar fi bine. Apă și cerneală om găsi noi!

Am fost azi în oraș. Am văzut Orășelul Copiilor. Seamănă cu o babă machiată; sau poate că nu mai sunt eu copil, nu mai este orășelul și pentru mine. Când l-am văzut prima dată, era

ceva miraculos. Venisem cu tăticu la unchiu-meu Mihai, să petrecem revelionul. M-am dus în orășelul copiilor. Era multă zăpadă, multe chioșcuri, porți, multe porți de cetate și palate, multe jucării și bomboane, multe machete, zugrăveli scene din povești și mulți-mulți copii. Acum e cald, nu la blocuri și în casele fără lemne, ci în atmosferă. Zăpada a mai rămas doar ici-acolo câte un petic. Se anunță ploi, căldură și descărcări electrice. Crăciunul și Anul Nou nu mai au nici un farmec. Natura parcă este ea însăși ofensată și de aceea își retrage grațiile. Prin vitrinele cofetăriilor sunt multe cutii goale de bomboane și pământufuri de vată, pe ici-colo câte un Moș Crăciun(pardon, Moș Gerilă!)îngrijorat că l-au lăsat fără tichet de alimente, fiindcă, vezi dumneata, nu este angajat permanent și nici nu lucrează de fapt într-o unitate socialistă. Și au dreptate tovarășii! Pe străzi sunt cozi, cozi impresionante, la pâine, la carne, la zahăr, la ulei, la chibrituri, la bunăstare!

Ajută, Doamne, tuturor celor obidiți și fericiți, tuturor prietenilor și dușmanilor, tuturor binefăcătorilor și răufăcătorilor noștri, tuturor celor ce cred și celor ce nu cred în Tine, ajută și familiei mele, enoriașilor mei, ajută-mi și mie! Spre Tine se îndreaptă speranțele noastre, căci Tu ești limanul speranței și bucuria împlinirii. Fă ca-n lume să fie pace, pâine și bucurie! Lumina Ta să lumineze întunericul necredinței, al urii și al prostiei. Să fie mai multă iubire între oameni și popoare, să fie oamenii oameni pentru oameni, ci nu lupi. Ajută, Doamne, tuturora și fiecăruia în parte să nu-l muște șarpele ce l-a mușcat pe Iuda. Fă, Doamne, să fie cât mai puține jertfe și victime pentru pâine, cât mai puțină grijă pentru ziua de mâine, cât mai multă încredere, siguranță, dragoste și nădejde. Fă, Doamne, să curgă vinu-n teascuri, iar săracul să nu-l bea numai în grijanie. Fă, Doamne, să ardă toate tichetele și cartelele de alimente din lume, să nu mai moară nimeni de foame, de boală și de urgii de tot felul. Doar

proștii, hapsânii, trădătorii de frate și de țară, hoții, afaceriștii, escrocii, lașii, fanfaronii să se ducă în pustiile Saharei, în frigurile Siberiei și în tartarul gheenei, pregătit de Tine celor ce nu Te vor! Rămână aici, pe pământ, între noi și cei dintotdeauna, belșugul, pacea, fericirea, iubirea și cântecul, credința și nădejdea, Doamne! Revarsă din plinătatea bunătății Tale și peste noi, că prea ne-am sălbăticit! Simțim nevoia de Tine mai mult decât oricând, deși nu vrem s-o recunoaștem. Te așteptăm, Doamne, cu ușile zăvorâte, pentru ca să nu știe vecinii că suntem acasă și că primim străini! Nu Te mai recunoaștem, Doamne, și-ai devenit străin pentru deșertul nostru. Tu ești ploaia pe care o așteptăm să ne astupe crăpăturile, să ne stâmpere setea, să ne redea speranța de viață! Am îmbătrânit, Doamne, înainte de vreme! Tu, Cel care-Ți măsori zilele cu veșnicia, redă-ne, Doamne, bucuria de-a trăi! Fă, Doamne, ca și eu, ca toți cei ce încă mai suntem tineri, în prag de An Nou, să avem mai mulă nădejde în viitor, decât bunică-meu aflat la 83 de ani!

Dar, Doamne, noi n-am venit pe lume, fiindcă Te-am rugat sau Te-am obligat să ne lași, am venit fiindcă Tu însuți ne-ai adus! Lăsăm în voia Măriei Tale destinul ființei noastre și nu încercăm, fiindcă nici n-am putea altfel, să schimbăm noi voia Ta! Fă, Doamne, însă, atâta cât trăim, să fim sănătoși, să fim înțelepți, să pășim pe drumul vieții și-al mântuirii, să avem pâine pe masă! Pe acestea să ni le dai nouă din belșug, iar de celelalte să Te îngrijești Tu, c-așa e când ești Tată, zice-o vorbă din bătrâni!

Amin și voia Ta să fie!"

*

Conferință

Joi, 4 Mai, în sala de festivități a Palatului Cultural „Theodor Costescu" din Tr. Severin, **Preasfințitul Episcop Nicodim** a ținut conferința **Patriarhul Justinian Marina – un patriarh providențial**. Au participat preoții din județ,

profesorii de religie, public din oraș. Conferința s-a înscris în contextul festivităților comemorative dedicate fostului Patriarh Justinian, cu prilejul împlinirii a 40 de ani de la moartea lui. După conferință o trupă de teatru din București a prezentat o piesă dedicată românilor martiri din perioada stalinistă. A fost o adevărată frescă de epocă de tristă amintire! Păcat că nu au existat niște pliante(chiar trase la imprimantă), în care să fie prezentată piesa și actorii. Meritau cu prisosință!

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Doamna Deatcu Viorica** din Tr. Severin: **170 lei; Domnul Franț Titu** din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț: **100 lei; Doamna Mehedințu Elena** din Brașov: **70 lei.** Dumnezeu să le răsplătească!

*

Duminică, 14 mai, imediat după slujbă, împreună cu **Domnii Nistor Petre și Dima Vasile,** am mers la **Azilul de bătrâni de la Ilovăț** și le-am dus veselă, astfel: 50 farfurii întinse, 50 farfurii adânci, 50 cane de ceai, 25 linguri și 25 furculițe. Când am fost acolo cu alimente pe 20 aprilie, câteva enoriașe ale noastre au observat la bucătărie că nu au suficientă veselă. Sunt situații când mănâncă și trei persoane dintr-o farfurie, pe serii. Am hotărât la biserică să le facem o donație în acest sens, am luat legătura cu conducerea azilului și ne-au dat notă de vesela care le este necesară și am trecut la treabă. Totul a costat **550 lei.** Nu este nevoie să contribuie nimeni cu nimic. Am suportat plata respectivă din soldul bisericii, adică din banii pe care Dvs. i-ați dat drept contribuție de cult sau donații. De fapt, prin aceasta toți ați contribuit cu ceva. Mulțumim **Domnului Nistor Petre(Trică)**, care ne-a asigurat, gratuit, transportul veselei de la Malovăț la Ilovăț cu mașina sa personală. Donația aceasta o înscriem în contextul acțiunii

inițiată la nivel de eparhie de **Preasfințitul Episcop Nicodim,** intitulată ***Coșul de Paști***.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală" – 348,*** în „Observatorul", Toronto(Canada), 2017, 14 mai, ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*) și în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 2017, 14 mai, ediție și on-line (*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*);**Formatori i de opinie,** în „Omniscop", Craiova, 2017, 16 mai, ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*); **Sărbătoarea bucuriei și speranței**, în „Omniscop", Craiova, 2017, 15 mai, ediție on-line (*http://www.omniscop. ro*).

*

Cele trei volume ale cărții preotului și fostului cântăreț al parohiei noastre, **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română"(1874-2014)** au ajuns la Preafericitul Părinte Patriarh Daniel. Consilierul dânsului mi-a relatat că le-a analizat cu atenție și curiozitate, le-a admirat și apoi a zis: „-Transmiteți părintelui că-i dau nota douăzeci plus, cu felicitări, pentru această carte! Contactați-l urgent și faceți comandă, fiindcă această carte merită să fie în toate facultățile de teologie, seminariile teologice, în eparhii și pe rețeaua noastră de distribuție!" Preafericitul Părinte Patriarh a rămas tot glumeț, ca-n tinerețe! Doar știa că notele sunt doar până la 10, așa încât nota ce mi-a dat-o n-o poate trece în catalog! În luna noiembrie 1983, un alt patriarh mă dădea afară din birou, ca pe un infractor, când am mers să-i prezint manuscrisul primei ediții a acestei cărți. O realizasem în timp de patru ani, în urma angajamentului patriarhiei că mi-o va publica, angajament semnat chiar de acel patriarh! „- Da, ce, bă, tu crezi că noi trebuie să publicăm tot ce vă trece vouă prin cap acolo la țară? Așa sunteți voi, bă, popii! Lăsați bisericile vraiște!" „- Am

făcut-o în baza aprobării pe care mi-ați dat-o în 1979!" „- Păi ce, tu crezi că eu citesc toate miile de hârtii care-mi trec prin față?" Dumnezeu m-a oprit atunci să nu ard manuscrisul lucrării. A trecut Revoluția și am publicat cartea în trei ediții până acum, la Parohia Malovăț, fiecare ediție fiind foarte solicitată de către eparhii, facultăți și oameni de cultură. Azi un alt patriarh are o atitudine diametral opusă! Asta înseamnă, cred, perseverență în realizarea unui ideal propus. Am fost permanent conștient că această carte este necesară Bisericii și culturii românești și nu m-am dat bătut! Părerile oamenilor se schimbă de la om la om, de la epocă la epocă!

*

În această perioadă, parohia noastră a retipărit cele trei volume ale lucrării **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română"(1874-2014)** și le-a livrat Patriarhiei, conform comenzii.

*

Emisiuni

Miercuri, **12 aprilie**, între orale 21-22.30, preotul Dvs. a avut emisiune în direct la Televiziunea „Datina" din Tr. Severin. A vorbit despre ***patimile și jertfa Mântuitorului, despre rolul zilelor premergătoare Sfintelor Paști în urcușul spre Înviere.***

*

Zâmbete

☺Strigături românești: *„Eu la joc, mândra la joc,/Mălaiul de joi pe foc./ Bate mâța cu vătraiul,/ Că de ce n-a scos mălaiul*!"☺*Am muierea jucăușă,/Gunoiul stă după ușă!/Punem boii la tânjală,/Să scoatem guniu-afară*"/☺Cineva sună la uşă, iar bărbatul deschide. Moartea în faţa lui îi spune: „- Am venit după viaţa ta!" Bărbatul se întoarce şi-o strigă pe nevastă-sa: „- Viaţa mea! Pe tine te caută!" ☺ „- Bulă, câte porunci există?" „- Zece, domnule profesor!" „- Şi ce se întâmplă, dacă nu respecţi una dintre ele?" „- Rămân nouă...!"

☺„- Cum se înmulțesc proștii?" „-Îngrijorător!" ☺Doctorul vrea să afle antecedentele medicale. „- Bulă, tatăl tău a murit de moarte naturală?" „- Ah, nu. A fost tratat de un doctor!" ☺Stomatologul întreabă o pacientă: „- De când au început să vă cadă dinții?" „- Imediat după nuntă!" ☺ Cât ar fi de perfecte, computerele nu vor putea niciodată înlocui prostia umană.☺ În spatele fiecărei femei bosumflate stă un bărbat, care nu știe ce-a greșit!☺ Doar românii, la întrebarea: „- Ce faci?", răspund „- Nimic. Muncesc!" ☺O fetiță ședea în mijlocul străzii. Vine un echipaj de poliție. Ea întreabă: „- Domnule polițist, cum ajung la spital?" „- E destul să stai acolo unde ești acum!"

*

Vârsta lui „De ce?"

☺„- Tataie, vino la geam, să ieșim în poză!" „- Ce poză, tataie?" „- Doamne-Doamne face poze cu blițul!" „- Nu, tataie, nu face poze! Afară plouă, fulgeră și tună!" „- Nuu, tataie, face poze!" ☺„- Lasă, mă, caplă, coada jos! Se vede tot, caplă, se vede toot-tot! E rusine, caplă, e rusine! Te vede lumea și te faci de râs!"

*

Excursii-pelerinaj

La o dată pe care o vom stabili ulterior(de preferat în luna iunie), dorim să organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda-Malovăț-Motru-Mânăstirea Tismana-Baia de Aramă(orașul și mânăstirea)-Obârșia Cloșani-Băile Herculane-Orșova (Mânăstirea Sfânta Ana)-Mânăstirea Vodița- Tr. Severin – Malovăț – Bârda.** Se poate face într-o zi. Costul va fi în jur de **30 lei/pers**. Cu prilejul hramurilor, vom organiza câte o excursie-pelerinaj la mânăstirile **Godeanu și Orșova.** Așteptăm înscrieri.

*

Licitații

Duminică, **4 Iunie,** ora 11, în incinta bisericii din Malovăț, va avea loc licitația fânului și fructelor din curtea bisericii din Malovăț, iar duminică, **11 Iunie**, ora 11, în incinta bisericii din Bârda, va avea loc licitația fânului și fructelor din curtea bisericii din Bârda.

*

Program

În cursul lunii iunie avem următorul program de slujbe: **3 Iun.**(Malovăț-Bârda); **4 Iun**.(Malovăț); **5 Iun**. (Bârda); **10 Iun**. (Malovăț-Bârda); **11 Iun**.(Bârda); **17 Iun.** (Malovăț-Bârda); **18 Iun.**(Malovăț); **24 Iun**.(Bârda – Malovăț); **25 Iun.** (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **29 Iun**. (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Hristos a înviat!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2017), nr. 350(16 –31 Mai)

Dragii mei enoriași!

Meserii și meseriași

Satul românesc a fost un adevărat combinat foarte complex, în care au funcționat tot felul de meseriași, s-au practicat tot felul de meserii. Unii dintre acei lucrători și-au perfecționat realizările într-atât, încât au ajuns la adevărate performanțe artistice. Niciunul nu era absolvent al vreunei facultăți, dar, dacă observăm atent preocupările lor, ai impresia că ei au frecventat aproape toate facultățile unei universități politehnice. La nivelul unui sat mai mare puteai întâlni meseriași ori bresle de meseriași, precum: zidari, dulgheri, tâmplari, fierari, croitori, pantofari, frizeri, dăogari, lăutari, olari, tăbăcari, cazangii, bucătari și altele. Cei implicați în astfel de preocupări își cultivau și pământul, creșteau și vite, poate mergeau și la vânătoare sau la pescuit. Rareori erai nevoit să mergi în alt sat ca să găsești un meseriaș cu preocupări pe care nu le întâlneai în satul tău. Satul se impunea astfel ca o comunitate bine structurată, care se „autogospodărea".

Respectul față de meserii și meseriași poate fi surprins în folclorul românesc. Nenumărate povești vorbesc despre vrednicia, istețimea, vitejia sau frumusețea unor meseriași, care, prin propriile lor capacități și strădanii, își depășesc condiția socială și ajung regi și împărați. Sunt cântece populare dedicate unor meșteri din lumea satelor. Mi-am propus pentru azi să zăbovesc puțin asupra proverbelor românești legate de meserii și meseriași, tocmai pentru că ele exprimă o adevărată

filozofie de viață a omului din popor, condensată în cele câteva cuvinte ale proverbului. Am selectat proverbele respective din cele zece volume ale colecției lui Iuliu Zanne, indicând în paranteze volumul și pagina unde se află acel nestemat de gândire.

Așadar, despre meserie omul din popor e convins că:

Este necesară, fiindcă îl ajută să-și câștige mai ușor existența: *„Cu meşteşugul nu mori de foame”*(X, 309); *„Din orice meşteşug, cu mână muncitoare, multă pâine dobândeşti de viaţă hrănitoare*”(VIII, 322); „*Dintr-o meserie cât de mică,/Dacă nu curge tot pică”* (V, 408); *„Meşteşugarul e totdeauna cu banul în mână”*(X, 310); *„Meşteşugul e brăţară de aur*”(X, 309); „*Meşteşugul la om e brăţară de aur*”(V, 417); *„Meşteşugarul oriunde s-o duce îşi găseşte pâinea sa, că mâna sa plugul lui este şi pâinea nu-i lipseşte”*(VIII, 322); *„Omul cu meşteşug nu ajună*”(adică nu stă nemâncat)(X, 309); *„Omul cu meşteşug nu piere”*(V, 416); *„Omul cu meşteşug/Trăieşte din belşug”*(V, 416); *„Pe lângă toate celelalte ştiinţe, învaţă şi-un meşteşug că, la o întâmplare de nevoie, meşteşugul te hrăneşte”* (VIII, 322);

Este necesară, fiindcă îi asigură un statut social mai bun: *„Cine are o meserie,/Are o moşie*”(X, 309); *„Meşteşugul c-o mână bună, multă avere adună”* (VIII, 322); *„Meşteşugul la om, liman de norocire”*(VIII, 322); *„O meserie plăteşte cât o moşie”* (V, 406).

La alegerea meseriei, omul(copilul) trebuie să aibă în vedere că: *„Cele mai bune meşteşuguri sunt acelea ce ne dau cele de trebuinţă”*(VIII, 322). Grija însă nu este numai pentru cel în cauză, ca individ, ci și pentru comunitate, pentru sat, pentru obște: *„De acel meşteşug să te apuci, ce socoteşti că te foloseşte mai bine şi pe tine şi pe obşte*”(VIII, 323); *„Orice meşteşug folositor obştei, acela mai cinstit, d-acela să te ţii*”(VIII, 322); Nu trebuie uitat, că meseria de bază rămâne cultivarea pământului: *„Din toate meseriile, aceea ce ne scoate*

pâinea din pământ, aceea mai bună, că ne hrăneşte, când foamea ne topeşte”(VIII, 322). La urma urmei, *„Orice fel de meserie,/Nu e rău omul să ştie*”(V, 411).

Învățarea meseriei cere timp și trudă: *„Meşteşugul vreme cere,/Nu se-nvaţă din vedere*” (V, 418). Oricine poate să practice o meserie, dar nu oricine este în stare să realizeze lucruri de performanță, de valoare: *„Olarii dintr-un pământ,/Ce tot un fel îl frământ',/ Fac şi ulcior şi alt vas,/Tot un fel pe roată tras”*(V, 459). Talentul și măiestria meseriașului se văd în produsul finit: *„Mâna meşteşugarului e suflată cu aur*”(X, 310);

Talentul sau înclinarea spre o meserie și caracterul omului. Nu este o legătură obligatorie între acestea două, deși așa s-ar cuveni: cel talentat să fie și om de omenie, de caracter: *„Meseriile toate sunt bune, dar oamenii sunt răi*” (X, 309); *„Nici un meşteşug nu e rău, ci oamenii sunt răi”* (V, 418); *„Meşteşugul nu poate schimba firea*”(VII, 821);

Lipsa meseriei dă inferioritate omului în fața semenilor, societății: *„Cine nu ştie nici o meserie,/E ca ursul în vizunie*” (X, 308).

Meseria și Țara. Chiar și alegerea sau practicarea unei meserii trebuie să se facă prin prisma interesului major al țării, al nevoilor ei: *„Meşteşuguri cât de multe în ţara ta să dobândeşti, dacă vrei s-o-mbogăţeşti şi să o împodobeşti*” (VIII, 322).

Analiza și exemplele ar putea continua. Proverbele însă ne scot în evidență concepția moșilor și strămoșilor noștri față de meserii și meseriași, respectul pe care l-au acordat întotdeauna acestei categorii sociale. Înțelegem cât de sănătoasă era gândirea lor mai ales astăzi, când oamenii de meserie, specialiștii, au devenit din ce în ce mai rari, școlile de meserii aproape că nu mai există, iar noi cumpărăm toate rebuturile și mărfurile de proastă calitate aduse din cele patru vânturi. Ne pleacă tinerii peste mări și țări să-și câștige pâinea, acceptă tot felul de ocupații dintre cele mai mizere și umilitoare, dintre

cele mai prost plătite, mulțumiți că pot să câștige astfel câțiva creițari. Neamul românesc a dat lumii savanți și inventatori de talie universală, dar și specialiști și buni meseriași în toate domeniile de activitate. Meseriașii noștri, alături de inginerii și tehnicienii lor, au înființat cândva șantiere în diferite țări din lume, au construit hidrocentrale, sonde, combinate și rafinării, mașini de tot felul, aducând valută țării și respect în fața lumii. Nu am fost niciodată adunătură de tâmpiți, incapabili să fabricăm nici măcar ace cu gămălie, agrafe și capse de prins foi, așa cum vor unii să ne caracterizeze astăzi. Renașterea meseriilor și meseriașilor români este posibilă și ea ar aduce numai bine oamenilor, societății și țării. Cine are urechi de auzit să audă!

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea Împărăției**, mai spicuim:

„O DESCRIERE A IADULUI. În împărăţia lui Dumnezeu nu intră nimic necurat. Deci, ne putem închipui ce puţini sunt aceia care rămân în împărăţie, încă de la judecata particulară, pentru veşnicia nesfârşită. Şi toţi ceilalţi?

Toţi ceilalţi, deşi credincioşi, dar dacă nu s-au curăţit prin pocăinţă de păcatele lor, de mândria lor, de slava deşartă şi celelalte, trec în lumea nevăzută, aşa-zicând, în stare de boală, dar n-au pierdut putinţa de-a ajunge odată şi ei în obştea Bisericii lui Hristos. Dar până atunci ? Până atunci suferă în iad. Căci în iad sunt mai multe feluri de osândiţi. Unii pentru vecii vecilor, alţii până la judecata de pe urmă, când îi scoate Biserica luptătoare de pe pământ, prin rugăciune şi milostenie. Aici, în viaţa pământeană, vrei să te pocăieşti, poţi să o faci. E o faptă a libertăţii voinţei. Dincolo, nu mai e libertatea voinţei. Cei ce în viaţa trupească au robit păcatului, cu voia erau robi încă de aici, şi de aici şi-au pierdut libertatea

voinţei. Deci, în ce stare de libertate i-a surprins moartea, în aceea vor petrece, cât le va hotărî Dumnezeu.

Sufletul a plecat din viaţa aceasta cu îndemnare de pocăinţă? Îndemnarea aceasta i se socoteşte ca bună, deşi, pentru că n-a desăvârşit-o, are să petreacă în iad; dar în iad nu poate să continue pocăinţa, - nemaiavând libertatea voinţei -, ci suferinţa lui e socotită de Dumnezeu şi, cândva, odată, când Dumnezeu ştie, e iertat şi el. Pocăinţa nu şi-o poate desăvârşi sufletul în iad şi pentru motivul că acolo nu mai lucrează Harul lui Dumnezeu. Deci, dacă cineva ar fi scos din iad, aceasta se datoreşte ostenelii rudeniilor şi rugăciunilor Bisericii luptătoare, pe care socotindu-le Dumnezeu ca pe-o faptă a iubirii de oameni, care trece dincolo de hotarele mormântului, va împlini cu ele ceea ce lipsea din pocăinţa sufletului osândit. Fără libertate şi fără har, nici o suferinţă nu plăteşte nimic, cu atât mai puţin suferinţa din iad. Suferinţa aceea, deşi foarte mare, nu rodeşte nici o nădejde de pe urma ei. Dar libertatea, iubirea şi harul celor de pe pământ pot îndupleca pe Dumnezeu să scoată din muncă sufletul ce n-a ajuns la sfinţenie deplină. Căci, precum nimic necurat nu intră în împărăţia lui Dumnezeu, aşa nimic bun, oricât de puţin ar avea, nu rămâne în iad pentru totdeauna, subînţelegându-se prin acest bun şi rugăciunile Bisericii. Iubirea a coborât pe Dumnezeu în trup, iubirea a sfărâmat porţile iadului, iubirea ,,scoate din moarte şi nu te lasă să te pogori în întuneric". E vorba de-o iubire arătată prin fapte. De aceea zicem că iubirea n-are marginile omului, nici spaţiul, nici timpul; nu piere niciodată, e puternică, încât străbate dincolo de mormânt şi ajunge pe cel iubit; străpunge iadul, care nu-i poate sta împotrivă şi străbate cerul. Iubirea e însuşirea lui Dumnezeu, prin care a creat lumea văzută şi nevăzută şi toată făptura care-L cunoaşte de Tată e străbătută de iubire. Dacă am stărui cum trebuie în iubirea aceasta fără margini, s-ar răsfrânge şi în noi obârşia noastră divină, chipul şi asemănarea fiilor cu

Tatăl, am avea şi noi mulţime de însuşiri dumnezeieşti, prin har, nu prin natură, în primul rând n-am fi aşa de mărginiţi într-o mulţime de privinţe.

Iată ce rost are îmbunătăţirea celor vii, nu numai pentru folosul mântuirii lor personale, ci şi pentru izbăvirea celor din închisoare, care au plecat din viaţa pământeasca cu pocăinţa începută dar neisprăvită".

*

Vremea Patriarhului Justinian(II)

Autoritățile nu ezitau să oprească pe preoți să săvârșească slujbele religioase la marile sărbători. Erau interzise, spre exemplu, ieșirile la râuri, la fântâni, în procesiuni, la Bobotează. În unele locuri a fost interzisă oficierea slujbei Învierii în noaptea de Paști. Părintele Stelică Zoican ne relatează că pe vremea aceea era preot la Balta Ioniță Popescu, care fusese dislocat de la Valea Anilor. A fost avertizat de primar că cine va bate clopotul în noaptea de Paști va fi împușcat în clopotniță, iar preotul va fi întemnițat. Prin sat au răspândit zvonul că cine va merge la slujba Învierii va fi aspru amendat. În noaptea de Înviere, sătenii, cu mic cu mare, îmbrăcați în costum popular au mers la biserică pe uliție și poteci ocolitoare, prin grădini. Unii spuneau că s-au târât chiar pe burtă, ca să nu fie observați. Pe drumul principal patrula primarul, ungur, împreună cu mai mulți milițieni. Preotul le-a spus ceea ce i s-a comunicat. Când a observat că oamenii se codesc care să urce în turla bisericii să bată clopotul, s-a urcat el și a tras clopotele mai mult ca oricând. Nu l-au împușcat nici pe preot, iar pe oameni nu i-au amendat.

Prin 1977 eram la București. Aveam de lucru la Biblioteca Academiei, iar seara mergeam la căminul preoțesc de la Patriarhie și mă cazam. Găseam oricând loc acolo. Într-o seară m-am nimerit cu un preot din Munții Apuseni. Era om în vârstă. Venise la București cu speranța că va obține o audiență la Patriarhul Justinian, ca să-l roage să-l repună în treaptă. În

urmă cu peste 20 de ani era preot într-un sat din Munții Apuseni. Primarul i-a interzis să facă slujbă în noaptea de Paști. „- Nu s-a pomenit în satele moților, domnule primar, ca să fie biserica închisă în noaptea de Înviere! Așa ceva nu se poate!" S-a dus la biserică, a venit lumea, a făcut Slujba Învierii afară și apoi în biserică. Era la Liturghie. Când a ieșit cu Sfintele Daruri, toată lumea era îngenuncheată. Atunci a intrat primarul cu trei milițieni în biserică. Au smuls Sfintele Daruri din mâinile preotului și le-au aruncat, lovindu-le de pereții bisericii. Nu puteau rămâne moții lui Avram Iancu nepăsători față de un asemenea sacrilegiu. S-au ridicat, i-au imobilizat pe intruși, i-au scos afară din biserică și i-au bătut cum numai ei știau să bată. Un milițian a murit până la spital. Acei moți au fost arestați în aceeași noapte și de ei nu s-a mai auzit nimic. Preotul a fost și el arestat, judecat la urgență și condamnat la 17 ani muncă silnică. Executase pedeapsa, lucrase doi-trei ani pe diferite șantiere și acum venea la București, sperând ca patriarhul să-l repună în drepturi și să-i dea vreun sat să slujească și el, ca să aibă din ce trăi.

Mulți preoți și-au cedat ultima bucată de pământ statului, în baza Decretului 308/1948, pentru a scăpa de a fi dislocați și să le fie lăsați copii să-și urmeze școala, soțiile să-și țină serviciul. Acesta a fost cazul Preotului Ioan Sfetcu din Bârda. Copiii preoților erau eliminați din școli pentru simplu motiv că părinții lor erau preoți, soțiile de preoți erau date afară din serviciu. Era un act de eroism pentru o tânără să se mărite cu un absolvent de seminar ori de teologie.

Când am mers la examenul de admitere la Seminarul Teologic din Craiova, în autobuz, de la gară la seminar, am stat pe scaun alături de un preot de pe la Baia de Aramă. Aflând unde merg, mi-a spus: „- Copile, îți spun cum i-aș spune copilului meu! Du-te unde oi vedea cu ochii! Fă-te orice pe lumea asta, chiar și măturător de stradă, numai popă nu te face! E cea mai batjocorită meserie, cea mai umilită, iar într-un viitor

apropiat ăștia vor s-o desființeze!" Era sfatul pe care mi-l dădea un om de vreo șaptezeci de ani, după ce slujise o jumătate de veac Biserica!

Preoții erau folosiți la toate activitățile politice din localitatea în care-și aveau parohia. Cel mai greu a fost în vremea întovărășirilor și colectivizării. Preoții erau obligați să facă parte din echipele de activiști, care trebuiau să convingă populația ca „de bunăvoie și nesiliți de nimeni" să se treacă la întovărășire și apoi la colectiv cu tot pământul, cu toate vitele, cu toate atelajele și cu toate brațele de muncă din familie. Erau obligați să înceapă slujbele în duminici și sărbători noaptea, pentru ca în revărsatul zorilor să le termine și lumea să poată merge la muncă. Era obligatoriu ca fiecare să alcătuiască predici pe caiete, să le citească. În aceste predici era obligatoriu să predomine îndemnurile la muncă, la colectivizare, la depășirea planului, la ascultare de autorități, la achitarea cotelor, trebuia să iasă în evidență grija partidului și a statului pentru bunăstarea poporului, nevoia de rugăciune pentru izbânda luptei pentru pace a conducătorilor comuniști. Preoții aveau obligația să aibă normă la colectiv, să participe la activitățile culturale din comună. De la protoierie li se cerea adeverință de la primărie că au avut activitate culturală. Un preot a mers la directorul căminului cultural să-i ceară să facă și el ceva pe acolo, ca să-i poată da apoi o asemenea adeverință. Directorul i-a spus că are disponibil un rol într-o piesă de teatru. Neavând de ales, preotul a acceptat. Când s-a ridicat cortina în fața unei săli arhipline, pe scenă au văzut o postavă și în aceasta ședea, culcat, preotul satului și se legăna. Așa era rolul. După câteva momente de muțenie, sala a izbucnit în hohote, iar preotul, rușinat, s-a ridicat cu greu, sub povara bătrâneții și a umilinței la care fusese supus și a părăsit scena, jurându-se că pe acolo nu va mai da.

Salariile preoților erau foarte mici. Ele se compuneau dintr-o subvenție simbolică dată de stat și completarea din

fonduri proprii până la cuantumul la care era îndreptățit preotul respectiv, în funcție de studii, vechime, gradul parohiei. În foarte multe parohii salariul nu putea fi completat. Lumea era săracă, propaganda anticlericală își arăta efectele și în acest sens. Unii preoți recurgeau la un „șiretlic". Astfel, făceau închiderea de lună și diferența de bani cu care cheltuielile depășeau veniturile o făceau donație din partea preotesei. În felul acesta, își făceau, scriptic, salariul și se duceau apoi și, tot din salariul preotesei, își plăteau casa de pensii, ca să aibă la bătrânețe o brumă de pensie.

*

File de jurnal – 4 Ian. 1982

„În noaptea de Anul Nou am privit puțin la televizor, apoi m-am dus în camera mea și am mai lucrat. La radio a fost program frumos. La miezul nopții s-au tras mai multe salve de tun la Tr. Severin. În fiecare an se face astfel. N-am înțeles prea bine niciodată, dacă tunurile trag după anul care pleacă sau în anul care vine. Cred, totuși, că după cel care pleacă, indiferent dacă a fost bun sau rău. Așa se întâmplă și în viață! Când te duci, abia te primește, când pleci, abia te huiduiește; altfel spus, toată filozofia pe-aici ar fi aceasta: dă-i cât poți în cel care a plecat și saltă-l în slăvi pe cel care vine, dacă vrei să trăiești bine!

La Anul Nou am făcut slujbă la Malovăț. A venit multă lume, ca la Paști. La sfârșit, le-am făcut bilanțul pe 1981, pentru ca după aceea să le vorbesc despre rolul social al Bisericii și în special despre într-ajutorarea frățească. Aceasta pentru că m-au bârfit unii în dreapta și în stânga, fiindcă am dat câteva ajutoare unor amărâți din parohie.

Pe 2 ian. am plecat cu Botezul în Malovăț. Am avut o zi grea. Fiindcă vremea a devenit foarte călduroasă pentru această perioadă, pământul s-a dezghețat, spre disperarea picioarelor și ciubotelor noastre. La prânz am plecat la Colibași, la înmormântarea lui Dănică Pârvănescu

(Nicolcioniu), tatăl domnului Vasile Pârvănescu, directorul Bibliotecii Județene. În vârstă de 89 de ani, bătrânul a fost căpitan în armată, a luat parte la Primul Război Mondial. Pe la 46 de ani s-a căsătorit cu o fată săracă și orfană din Bobaița, de numai 16 ani. Au avut trei copii. Destul de bogat, a avut posibilitatea să dea copiilor săi o educație aleasă. Adeseori îmi povestește mama cu nostalgie despre diferența enormă dintre felul de viață al copiilor lui Dănică și ceilalți copii ai satului. Dănică, fie că sfida, fie că era prudent, dar la nunți și acolo unde trebuia să stea la masă, își aducea lingură și pahar de acasă(...)(Va urma).

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Ovidiu Mitran-De Keyser** din Zoersel(Belgia): **440 lei; Domnul Laurențiu Ichim** din Moinești (BC): **110 lei; Doamna Carmen Roman** din Tr. Severin, **Domnul Besca Ștefan-Marian** din Șimian(MH), **Domnul Toma Ionică** din Șimian(MH): câte **100 lei;**

Domnul Iorgovan Viorel din Malovăț a mai adăugat **100 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **210 lei. Domnul Vișan Ioniță-Sevastian** din Malovăț a achitat pentru prima sa contribuție de cult **100 lei.**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În cursul lunii mai, am donat pâine credincioșilor participanți la biserică și unor bolnavi din sat, astfel: 7 Mai (Bârda): **157 pâini;** 14 Mai(Malovăț): **212 pâini;** 21 Mai (Malovăț): **202 pâini;** 25 Mai(Bârda): **160 pâini;** 28 Mai (Bârda): **160 pâini.**

Așadar, în luna mai s-au donat **891 pâini**. Copiilor li s-au donat și ciocolate.

De asemenea, în luna mai s-a vândut pâine credincioșilor la prețul de achiziție de **0,60 lei/buc**., astfel: 7 Mai(Bârda): **743**

pâini; 14 Mai(Malovăț): **388 pâini;** 21 Mai (Malovăț): **98 pâini**; 25 Mai(Bârda): **140 pâini**; 28 Mai (Bârda): **740 pâini**.

Așadar, în luna mai s-au vândut cu **0,60 lei/buc. 2.109 pâini.**

*

Plăți

În această perioadă, parohia noastră a făcut câteva plăți mai mari, astfel: **7.000 lei** tipografiei pentru cărțile **Bibliografia Revistei „BOR"(1874-2014)**(3 vol.), I. Neacșu, **Martirii Ardealului** și Norica Ion, **Evadarea din Iad; 3.550 lei** protoieriei pentru lumânări; **1.800 lei** brutăriei pentru pâinile donate și vândute în luna mai; **842 lei** impozit; **125 lei** ierbicid pentru cimitirul de la Bârda; **50 lei** internetul; **55 lei** pentru curent; **50 lei** ciocolată pentru copii.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală- 349,*** în „Armonii culturale", Adjud, 26 mai 2017, ediție on-line (*http://armoniiculturale.ro*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 2017, 27.05/2017, ediție on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com)*; în „Observatorul", Toronto (Canada), 2017, 28 mai, ediție și on-line (*http://www.observatorul.com);* **Amintiri din vremea Patriarhului Justinian,** în „Națiunea", București, 2017, 27 mai, ediție on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro*); **Nu am om,** în „Națiunea", București, 2017, 30 mai, ediție on-line (*http://www.ziarulnatiunea.ro*);

*

În această perioadă, parohia noastră a publicat cartea lui Ioan Neacșu, **Martirii Ardealului**(113 pag.).

Cartea cuprinde două piese de teatru dedicate lui Horea, Cloșca și Crișan, conducătorii Răscoalei din 1784 din Transilvania. Când am lecturat prima carte a lui Ioan Neacșu,

Oastea pandurilor, mi-am zis: „Păcat că omul acesta nu s-a ocupat mai mult de istorie! Avea ce spune și știa cum să spună adevărul istoric!” Citind a doua carte a sa, Martirii Ardealului, nu m-am putut abține să nu exclam: „Păcat că omul acesta nu a scris literatură!

Martirii Ardealului este creația unui profesionist, nu a unui amator. Ioan Neacșu reînvie personaje istorice, creează personaje noi, fictive, intră în pielea lor, le înțelege mentalitățile, frământările, aspirațiile; creează viață autentică; îl captează pe cititor, îi pune imaginația la lucru.

Martirii Ardealului este un omagiu sincer și curat, pe care autorul îl aduce marilor eroi ai neamului românesc. Este o dovadă concretă, adevărată, incontestabilă, de patriotism, exprimată de un intelectual veritabil din prima jumătate a veacului trecut.

Doamna Înv. Eugenia Bordeiașu din București, fiica regretatului Prof. Ioan Neacșu, autorul, a cumpărat întreg tirajul cărții. Cinste unor asemenea copii, care se interesează de memoria părinților lor și fac ce pot ca uitarea să nu se aștearnă peste amintirea lor.

*

Cu prilejul deplasării la București pentru revederea de 40 de ani, am mers mai întâi la patriarhie, pentru a negocia comanda cu cărțile, respectiv cele trei volume din **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română”(1874-2014)**. Mașina patriarhiei m-a luat de la stația de metrou, am fost foarte bine tratat pe la birouri, chiar și cu o cană de cafea. Am discutat, am vizitat depozite de cărți și obiecte bisericești. Mi s-au acceptat pretențiile privind tirajul, termenele de plată, nu s-a mai pus problema să fiu sancționat, fiindcă am pus poza noii catedrale pe coperta primului volum, așa cum fusesem amenințat din toamnă până-n primăvară! Ce mai! Zâmbetul patriarhului îi transformase pe toți în oameni plini de bunăvoință! Am făcut contractul pentru cărți, urmând ca să aduc pe parcurs acordul

Prea Sfințitului Episcop Nicodim. La final, mașina patriarhiei m-a dus la Facultatea de Teologie.

*

Revedere – 40

În ziua de 9 mai, preotul Dvs. a participat la revederea de 40 de ani a absolvenților Facultății de Teologie din București, promoția 1977, din care a făcut și el parte. Revederea s-a ținut chiar la facultate. Din cei aproape 150 absolvenți ai acelei promoții, s-au prezentat cc. 80. Din promoția noastră au decedat 38. A fost emoționantă această întâlnire. Unii dintre noi nu ne mai întâlnisem din 1977. Era greu să distingi sub chipul bătrânului de azi figura tânărului de acum 40 de ani! La unul mai recunoșteai ochii, la altul zâmbetul, la altul glasul, la altul numele! Din promoția noastră s-au ridicat doi decani ai Facultății de Teologie din București (actualul, **Pr. Prof. Dr. Buchiu Ștefan** și fostul, **Pr. Prof. Dr. Constantin Coman**). Tot în mediul universitar a ajuns și **Pr. Prof. Dr. Alexandru Isvoranu** de la Craiova). Mulți au ajuns profesori la seminariile teologice din țară, mulți funcționari pe la episcopii, dar majoritatea au ajuns preoți, răspândiți în toată țara. A impresionat prezența lui **Quais Fuad Sadiq**. Originar din Aman(Iordania), fiu de general, împreună cu cei nouă frați ai săi, în 1973-1977 erau toți răspândiți în Europa, la diferite universități. Era un tânăr cu un chip superb, foarte manierat și respectuos, foarte capabil. Știa de atunci mai multe limbi, iar limba română o învățase în trei ani aproape mai bine decât unii de-ai noștri. După ce-a terminat la București s-a întors în Iordania și a ajuns consilier al regelui Husein al Iordaniei pe probleme religioase, timp de zece ani. S-a călugărit apoi și a ajuns episcop-vicar al Patriarhiei Antiohiei și a Întregului Orient. A făcut numeroase traduceri din cărțile Părintelui Dumitru Stăniloae(dogmatică), ale părintelui Liviu Stan și Ioan Floca(drept bisericesc) în limba arabă. În ultimii ani a fost trimis ca episcop al arabilor creștini ortodocși din România, cu

sediul la București. S-a arătat foarte interesat de cartea Șiragul mărgăritarului, publicată de parohia noastră în anii trecuți. N-ar fi exclus să ne viziteze parohia în viitorul apropiat.

Fiecare dintre colegi s-a lăudat cu ce a avut mai de preț: unul cu bolile, altul cu operațiile, altul cu copiii, altul cu nepoții, altul cu școlile absolvite, altul cu funcțiile deținute, altul cu bisericile construite etc. Eu m-am lăudat cu enoriașii mei și cu cărțile mele.

*

Emisiuni

În ziua de 22 Mai, o echipă de la Televiziunea TL2 din Tr. Severin s-a deplasat la Malovăț și a realizat o emisiune cu preotul Dvs. A fost o discuție de o oră privitoare la rolul Bisericii și preotului în viața satului de azi.

*

Zâmbete

☺Într-o localitate are loc un accident: un TIR a ieşit de pe carosabil şi a pătruns într-un cimitir. Poliţiştii raportează: „La locul accidentului s-au găsit 137 de morţi, dar numărătoarea continuă!” ☺ Cine doarme mai mult, greşeşte mai puţin! ☺ Când ești mort, nu știi asta, dar îi afectează pe ceilalți. La fel și când ești prost!☺„-Ospătar, o scobitoare, te rog!” „- Mai așteptați, domnule! Toate sunt ocupate acum!”

*

Vârsta lui „De ce?”

„- Bogdănele, ce mănânci?” „- Înghețată, tataie!” „- Îmi dai și mie?” „- Tataie, ai limba asplă sî o zgâlâi!”

*

Lucrări la cimitir

Cu ajutorul lui Dumnezeu, am reușit să ierbicidăm și cimitirul de la Malovăț. **Domnul Gheorghe Surugiu** din Italia a donat astă-iarnă 5 litri de erbicid. Acum au făcut lucrarea **Domnii Gheorghe Surugiu**(Italia), **Manolea Nicolae, Pera**

Dumitru și Nistor Petre. Au refuzat să primească bani pentru munca prestată. Le mulțumim și Dumnezeu să le răsplătească!

*

Excursii-pelerinaj

La o dată pe care o vom stabili ulterior(de preferat în luna iunie), dorim să organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda-Malovăț-Motru-Mânăstirea Tismana-Baia de Aramă**(orașul și mânăstirea)-**Obârșia Cloșani-Băile Herculane-Orșova** (Mânăstirea Sfânta Ana)-**Mânăstirea Vodița- Tr. Severin – Malovăț – Bârda.** Se poate face într-o zi. Costul va fi de **25 lei/pers.** Cu prilejul hramurilor, vom organiza câte o excursie-pelerinaj la **mânăstirile Godeanu și Orșova.**

*

Botezuri

În ziua de 28 Mai am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Băleanu Ionuț**, fiul **Domnului Băleanu Virgil-Valentin** și al **Doamnei Băleanu Elena** din Malovăț. Să le trăiască!

*

Program

În cursul lunii iunie avem următorul program de slujbe: **3 Iun.**(Malovăț-Bârda); **4 Iun.**(Malovăț); **5 Iun.** (Bârda); **10 Iun**. (Malovăț-Bârda); **11 Iun**.(Bârda); **17 Iun.** (Malovăț-Bârda); **18 Iun.**(Malovăț); **24 Iun**.(Malovăț-Bârda); **25 Iun.** (Bârda); **26 Iun**.(spovediri și împărtășiri, la biserică și în sat, la Bârda); **28 Iun**.(spovediri și împărtășiri, la biserică și în sat, la Malovăț); **29 Iun.**(pomeniri la Bârda, la ora 7.30; slujbă la Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la telefon: 0724. 99. 80. 86, ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2017), nr. 351(1 –15 Iunie)

Dragii mei enoriași!

Scrisoare către Eminescu(XI)

Bădie Mihai! De ziua ta îți scriu, căci sunt trist și gânduri grele mă apasă. Erai trist și tu, când scriai Scrisoarea a III-a și aveai de ce! Priveai în jurul tău și îți plângea inima, văzând decăderea morală a mai-marilor zilei, corupția, banditismul de stat, nepotismul, jefuirea bunurilor țării, lipsa de perspectivă pentru individ și pentru nație. Aveai curaj, Bădie, și le ziceai de la obraz, că-ți ardea sufletul de obidă: ***„Când vedem că toţi aceia, care vorbe mari aruncă/Numai banul îl vânează şi câştigul fără muncă,/Azi, când fraza lustruită nu ne poate înşela,/Astăzi alţii sunt de vină, domnii mei, nu este-aşa?/Prea v-aţi arătat arama sfâşiind această ţară,/ Prea făcuraţi neamul nostru de ruşine şi ocară,/Prea v-aţi bătut joc de limbă, de străbuni şi obicei,/Ca să nu s-arate-odată ce sunteţi - nişte mişei!/Da, câştigul fără muncă, iată singura pornire;/Virtutea? e-o nerozie; Geniul? o nefericire.”/***

Haite de politicieni, fără pic de demnitate și dragoste de țară, jefuiau ultimul leu din vistierie, ca să-și construiască palate, să-și cumpere trăsuri poleite, cai pur-sânge, să călătorească la Paris, ori prin alte capitale, să-și mărească grămezile de bani, să o ducă tot într-un zaiafet! Oamenii aceia, ajunși pe cine știe ce căi întortocheate în fruntea țării, încercau să păcălească poporul cu discursuri sforăitoare, cu vorbe meșteșugite, arătându-se pretutindeni că sunt mari patrioți, că

fac totul pentru binele țării și sunt gata chiar să-și jertfească și viața pentru „țărișoara lor”. Se puneau alături de marii bărbați ai neamului, de vitejii voievozi și domni de altădată, încercând să pară ceea ce nu erau în realitate. Sabia condeiului tău îi demasca fără menajamente: ***„Voi sunteţi urmaşii Romei? Nişte răi şi nişte fameni!/I-e ruşine omenirii să vă zică vouă oameni! Şi această ciumă-n lume şi aceste creaturi/Nici ruşine n-au să ieie în smintitele lor guri/Gloria neamului nostru spre-a o face de ocară,/Îndrăznesc ca să rostească pân' şi numele tău... ţară!/”***

Aveai în vedere, Bădie, în primul rând, parlamentul, instituțiile de vârf ale țării, tribunele înalte, unde își dădea arama pe față toată crema nației. Nu făceai referire la Kogălniceanu, Rosetti, Brătianu, Iosif Naniescu, Melchisedec Ștefănescu și alții ca ei, flori rare, răsărite pe trupul țării, ci la acele secături îmbătate de „succesuri”, demagogi și jigodii în mătăsuri, care nu știau pentru ce ajunseseră în acele foruri. Ziceai tu: ***„Nu se nasc glorii pe stradă şi la uşa cafenelii,/N-avem oameni ce se luptă cu retoricele suliţi/În aplauzele grele a canaliei de uliţi,/Panglicari în ale ţării, care joacă ca pe funii,/Măşti cu toate de renume din comedia minciunii?/Au de patrie, virtute, nu vorbeşte liberalul,/De ai crede că viaţa-i e curată ca cristalul?/ Nici visezi că înainte-ţi stă un stâlp de cafenele,/Ce îşi râde de-aste vorbe îngânându-le pe ele./Vezi colo pe uriciunea fără suflet, fără cuget,/Cu privirea-mpăroşată şi la fălci umflat şi buget,/Negru, cocoşat şi lacom, un izvor de șiretlicuri,/La tovarăşii săi spune veninoasele-i nimicuri;/Toţi pe buze-având virtute, iar în ei monedă calpă,/Chintesenţă de mizerii de la creştet până-n talpă./Şi deasupra tuturora, oastea să şi-o recunoască, /Îşi aruncă pocitura bulbucaţii ochi de broască.../”***

Din rândul unor asemenea specimene își alegeau guvernele amploiații, miniștrii și diplomații, care să ne reprezinte țara și interesele, în timp ce locul lor era, cum bine

spui, Bădie, la spitalul de nebuni de la Mânăstirea Golia: ***„Dintr-aceştia ţara noastră îşi alege astăzi solii!/ Oameni vrednici ca să şază în zidirea sfintei Golii,/În cămeşi cu mâneci lunge şi pe capete scufie,/Ne fac legi şi ne pun biruri, ne vorbesc filosofie./Patrioţii! Virtuoşii, ctitori de aşezăminte,/Unde spumegă desfrâul în mişcări şi în cuvinte,/Cu evlavie de vulpe, ca în strane, şed pe locuri/Şi aplaudă frenetic schime, cântece şi jocuri.../Şi apoi în sfatul ţării se adun să se admire/Bulgăroi cu ceafa groasă, grecotei cu nas subţire;/Toate mutrele acestea sunt pretinse de roman, /Toată greco-bulgărimea e nepoata lui Traian!/ Spuma asta-nveninată, astă plebe, ăst gunoi/Să ajung-a fi stăpână şi pe ţară şi pe noi!/Tot ce-n ţările vecine e smintit şi stârpitură,/ Tot ce-i însemnat cu pata putrejunii de natură,/Tot ce e perfid şi lacom, tot Fanarul, toţi iloţii,/Toţi se scurseră aicea şi formează patrioţii,/Încât fonfii şi flecarii, găgăuţii şi guşaţii,/Bâlbâiţi cu gura strâmbă sunt stăpânii astei naţii!/”***

Bădie, Bădie, cum îi mai descrii tu de bine! Parcă i-aș privi la televizor! Dacă i-ai vedea pe cei de azi! A evoluat lumea, au evoluat escrocii și escrocheriile! Cine știe! Cu siguranță că din urmașii acelora s-au oploșit și azi pe ici, pe colo, prin locurile căldicele. Prea seamănă unii de acum cu cei din vremea ta! Cuvintele tale de atunci ar traduce și azi obida și scârba multora: ***„Cum nu vii tu, Ţepeş doamne, ca punând mâna pe ei, /Să-i împarţi în două cete: în smintiţi şi în mişei,/Şi în două temniţi large cu de-a sila să-i aduni,/Să dai foc la puşcărie şi la casa de nebuni.”/***

Oamenii-păpușă și oamenii-căpușă, fanfaronii și figuranții aceia, de care vorbești tu, Bădie, la vremuri de cumpănă, apelau la istorie, la eroii neamului, la clipele de glorie ale nației și astfel aprindeau în sufletul mulțimii, în sufletele oamenilor simpli, săraci, lucrători ai pământului, elanul, dragostea de țară, de libertate. Când era nevoie, mulțimile fără

număr ale anonimilor de la sate și orașe porneau pe drumuri și cărări, încălțați în opinci și cu ițari de dimie în luna lui cuptor să-și apere țara. Se băteau orbește și nici moartea nu-i înspăimânta. Se băteau pentru țara lor, pentru bucata de pământ, pentru căsuța sau bordeiul lor, pentru femeie și copii, pentru biserică și cimitir, pentru credința și datina lor. Așa au realizat ei Unirea, Independența, România Mare. La îndemnul acelor ***„fonfi şi flecari, găgăuţi şi guşaţi, bâlbâiţi cu gura strâmbă”*** în sufletul românilor de pretutindeni se aprindea flacăra patriotismului și a vitejiei.

Astăzi, Bădie, situația e mult mai gravă ca atunci! Ți-am scris altădată despre bogățiile țării vândute străinilor pe nimic, despre economia noastră dată la fier vechi, despre a doua Românie de dincolo de fruntariile țării…! Toate acelea priveau trupul Țării, Bădie! Din păcate, lupta cea mai grea se dă pentru sufletul Țării și al Neamului nostru. Pe atunci copiii creșteau în sânul familiilor lor, în mijlocul comunităților. Acasă, la horă, la clacă, la sărbători, cu oile pe coastă, ori la școala din tinda bisericii, copilul afla de la părinți, de la bunici, de la bătrâni, de la preot și învățător, despre daci și romani, despre marii voievozi și domnitori, despre răscoale și revoluții ale moșilor și strămoșilor noștri. Istoria era ea însăși ca o poveste, care te vrăjea și-ți înlănțuia sufletul pentru tot restul vieții. Neamul însemna mama și tata, frații și surorile, bunicii, prietenii de joacă; Țara însemna casa copilăriei, căldura căminului părintesc, vatra și ograda, ulița de joacă, izlazul pentru oi, cireșul din grădină, fântâna și cerul, soarele, luna și stelele, roibul nechezând, mormintele celor duși, troița din răscruci, plugul și plăvanii, lanul și secerătorii, hora satului și lista poate continua!

Astăzi, Bădie, copiii nu mai au copilărie! De la trei ani pornesc pe drumul grădiniței, stau tot mai puțin cu părinții și bunicii, tot mai puțin în mijlocul naturii. De mici devin tributari internetului, facebook-ului și calculatorului. Istoria a devenit

cenușăreasa programei de învățământ! De la poveste frumoasă, atrăgătoare, educativă, a ajuns rece, distantă, greu de digerat. Istoria neamului este tratată ca parte a istoriei lumii, așa încât despre marile fapte de vitejie ale strămoșilor și despre marii eroi ai noștri se menționează în câteva rânduri. Din puținul care se predă, mai nimic nu rămâne în mintea și în sufletul copiilor, indiferent de nivelul de studiu. Copilul se simte străin de țara lui, de neamul lui și de aspirațiile înaintașilor săi. Capcanele vremii noastre îi prind pe copii fără milă în ghearele lor. Altădată disprețuiam pe cei care erau adepții principiului „*ubi bene, ibi patria*"(unde este bine, acolo e patria"). Astăzi îi auzi pe cei mici, îi vezi pe cei mari cum își îndreaptă gândurile și speranțele spre alte zări. Cuvinte disprețuitoare sunt rostite la adresa țării lor, iar dacă încerci să le vorbești de dragoste de țară, îți râd în nas și te socotesc venit din alte vremi. Ne pleacă tineretul peste mări și țări și-și face rădăcini acolo. La a doua generație se mai știe câte o boabă românește; la a treia își amintesc așa, ca de Făt-Frumos din poveste, că bunicii lor au fost din România… Rămân aici bătrânii să-și plângă suferințele și singurătatea, să-și vadă cu durere neamul risipindu-se!

În vremea lui Mircea cel Bătrân se sculase un sultan de departe cu vise de mărire, dornic să vadă lumea la picioare. Și astăzi, Bădie, sunt mulți asemenea sultani, mai puternici și mai periculoși decât acela, care pândesc din vizuinile lor, gata să se repeadă și să ne sfâșie Țara. Atunci ieșise Domnul în fruntea armiei sale și-i explica sultanului: ***„Eu? Îmi apăr sărăcia şi nevoile şi neamul.../Şi de-aceea tot ce mişcă-n ţara asta, râul, ramul,/Mi-e prieten numai mie, iară ţie duşman este,/Duşmănit vei fi de toate, făr-a prinde chiar de veste;/N-avem oşti, dară iubirea de moşie e un zid,/Care nu se-nfiorează de-a ta faimă, Baiazid!/"*** Și avea dreptate Domnul, căci era ca un părinte pentru neam și pentru Țară. Dovadă rezultatul luptei: ***„Mircea însuşi mână-n luptă vijelia-ngrozitoare,/Care vine, vine, vine, calcă totul în***

picioare;/Durduind soseau călării ca un zid înalt de suliţi,/Printre cetele păgâne trec rupându-şi large uliţi;/Risipite se-mprăştie a duşmanilor şiraguri,/ Şi gonind biruitoare tot veneau a ţării steaguri,/Ca potop ce prăpădeşte, ca o mare turburată -/Peste-un ceas păgânătatea e ca pleava vânturată./Acea grindin-oţelită înspre Dunăre o mână,/Iar în urma lor se-ntinde falnic armia română”./

Mă întreb, dacă astăzi ar mai fi aceeași vitejie, aceeași dorință de sacrificiu pentru salvarea Țării la vremuri de cumpănă, aceeași dragoste de Țară. Tare mi-e teamă că acelor vremi de vrednică aducere aminte le-am spune și noi la fel ca tine: ***„Rămâneţi în umbră sfântă, Basarabi şi voi Muşatini,/Descălecători de ţară, dătători de legi şi datini,/Ce cu plugul şi cu spada aţi întins moşia voastră/De la munte pân' la mare şi la Dunărea albastră.”***

Sunt vremuri grele, Bădie! Roagă-te și tu lui Dumnezeu să nu ne pedepsească Neamul cu risipirea și Țara cu pieirea! Roagă-te să se ducă în pustii, unde și-a-nțărcat Nichipercea țâncii, toți hoții, corupții, bandiții și escrocii, toți cei care nu-și iubesc Țara și Neamul!

Cu bine, Bădie! Pe curând!

*

Sfaturi părintești

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea Împărăției**, mai spicuim:

„O DESCRIERE A IADULUI(continuare).Cu adevărat, iubirea e calea cea mai scurtă şi mai presus de orice cale, spre desăvârşire; printr-însa avem înlăuntrul nostru împărăţia Cerurilor. Trupul trăieşte, dacă e locuit de suflet; iar sufletul trăieşte, dacă e locuit de Dumnezeu. Aşadar, sunt oameni care au într-înşii suflete vii, şi sunt oameni care au suflete moarte. Moartea trupului este despărţirea sa de suflet; iar moartea sufletului e despărţirea lui de Dumnezeu. Astfel, un trup viu poate fi locuit de un suflet viu sau de un suflet mort.

Starea sufletului dincolo de mormânt este continuarea stării sale pământeşti, fie de viaţă, fie de moarte. Cel ce a înviat în sufletul său cunoştinţa şi iubirea lui Dumnezeu, câtă vreme era pe pământ, acela a înviat pentru veşnicie; iar cel ce a omorât acestea în sufletul său şi moartea 1-a prins în acestea, acela a murit pentru veşnicie. Acela a omorât împărăţia lui Dumnezeu dinlăuntrul său şi a înlocuit-o cu împărăţia chinurilor veşnice, în care a intrat încă din viaţa pământească.

Trupul nu are o consistenţă sau temei în sine însuşi, ci dăinuieşte în temeiul sufletului, al acestei făpturi spirituale, nemuritoare, de obârşie divină. Iar ceea ce dă sufletului pecetea de fiinţă spirituală e funcţiunea conştiinţei, a acelei cunoştinţe de sine însuşi, în relaţie cu Dumnezeu, Tatăl său, şi cu toate câte decurg din rudenia aceasta. Acestei fiinţe spirituale i s-a dat trupul ca o unealtă, nu ca un tovarăş. Iar dacă un om oarecare nu ascultă de conştiinţă, ci de animalitate, se întâmplă că glasul conştiinţei tot mai slab se aude, mintea tot mai mult se întunecă, şi aşa faptele trupului pun pecetea lor întunecoasă pe suflet. Sufletul, cu negrija lui, se face el o unealtă a trupului. Sufletul, amăgit de convieţuirea cu animalitatea trupului, are să poarte chinurile răsturnării rolurilor de îndată după despărţirea sa din robia uneltei sale.

Într-un cuvânt de mai-nainte s-a văzut că orice faptă trupească a fost mai întâi o faptă sufletească. O cădere în desfrâu e mai întâi o cădere în spirit. În spirit e înclinarea şi căderea. Iar aceasta e de la convieţuirea cu trupul în care s-a retras ispititorul şi-l munceşte cu pofte. Dar ispititorul nu poate face nimic fără consimţirea spiritului. Această consimţire însă înnegreşte sau spurcă faţa sufletului; îl face din ce în ce mai mânjit de poftele împotriva firii. Iar cu trecerea vremii, trupul slăbeşte şi se satură de pofte, pe când sufletul, fiind nemuritor, nărăvindu-se cu ele, caută să le împlinească, chiar dacă trupul nu mai e în stare să le facă.

Sunt patimi trupeşti care înrâuresc sufletul şi sunt patimi sufleteşti care se răsfrâng asupra trupului. Slava deşartă, mândria, orgoliul, viclenia, părerea de sine şi altele asemenea, se văd de departe în ţinuta dinafară a trupului. Această spurcare a obrazului, sufletul are să o plătească de pe urma consimţirii cu patimile iscate de vrăjmaş contra firii, printr-un chin de nedescris. Totuşi încerc.

Deci, în cazul când trupul şi-a robit stăpânul, când petele animalităţii s-au întipărit pe făptura nemuritoare a sufletului, când sufletul s-a aprins de dorinţele trupului, aceste pofte, toate, însoţesc sufletul, şi-l aprind mereu, zorindu-l să le împlinească în faptă, chiar dacă nu mai are unealta trupească, precum o avea în viaţa pământească. Sufletul, în viaţa pământească, nu avea o corvoadă aşa grea de purtat cu poftele, pentru că ele, împlinite cu trupul, îi dădeau sufletului iluzia stingerii lor şi deci, mulţumirea odihnei. Dar de îndată după încetarea trupului, poftele, stropii aceştia de noroi împroşcaţi din trup pe suflet, stârnesc în sufletul desfăcut de trup o văpaie de pofte, care-l muncesc cel puţin tot atâta, cât l-ar chinui setea până la moarte, pe unul care ar trece Sahara şi n-ar găsi apă."

*

Vremea Patriarhului Justinian(III)

Călugării au fost greu loviți în perioada postbelică. Nenumărate mânăstiri și schituri au fost închise, iar călugării și călugărițele dați afară și obligați să revină în viața civilă. Nu aveau voie să intre în monahism decât cei trecuți de o anumită vârstă și cei bolnavi. Sunt nenumărate pagini memorialistice ale unor oameni care au trăit acele vremuri, în care se descriu atrocitățile, abuzurile și presiunile de tot felul ce se făceau asupra viețuitorilor mânăstirilor.

Învățământul teologic a avut și el mult de suferit. Au fost desființate numeroase facultăți, academii de teologie și seminarii teologice. Au rămas doar două facultăți de teologie,

la București și Sibiu, și cinci seminarii teologice(București, Craiova, Buzău, Neamț, Sibiu, Caransebeș și Cluj). Înscrierea la examenul de admitere în seminar era condiționată de mai mulți factori (candidatul să nu fie fiu de membru de partid, să nu fie utecist). Dar în sate, după ce trecuse perioada stalinistă, fuseseră cooptați în partid o mare parte din oamenii cei mai răsăriți sub aspect intelectual, iar în școli erau înscriși în utece elevii cei mai buni la învățătură. Ani de zile am fost criticat în școala de la Malovăț de către director că merg la biserică și că vreau să mă fac preot. Activistul de partid care răspundea de școala noastră își făcuse un adevărat ideal din a mă convinge că merg pe o cale greșită, că e bine să mă duc la o școală profesională, să învăț câteva meserii. Fiind puține seminarii teologice, aglomerația era foarte mare la admitere. În 1968, la Craiova, am fost 12 candidați pe un loc! Intervențiile din partea autorităților de partid și de stat erau vizibile și aici. Așa, bunăoară, în 1968, am început anul școlar 28 la 1 octombrie(14 de la Craiova și 14 de la Rm. Vâlcea), iar la vacanța de Crăciun eram în anul întâi 67. În fiecare săptămâna mai apărea unu-doi „cu aprobare de la Departamentul Cultelor". La facultatea de teologie de la București puteau candida la admitere doar absolvenți de seminar, în timp ce la Sibiu erau primiți și absolvenți de liceu. Aici, însă, intervenea iarăși selecția pe criterii politice. Candidatul nu trebuia să fie fiu de membru de partid, să nu fie membru utecist sau membru de partid, să nu fi absolvit un liceu cu profil(economic, pedagogic, agricol, mecanic, tehnic etc.). Aveau acces doar absolvenții liceelor de filologie și liceelor vocaționale(muzică, arte plastice). Învățământul mediu și superior din cadrul cultelor nu era luat în considerare. În 1973 am mers în audiență la Ministerul Învățământului să cer să-mi dea aprobare ca în baza diplomei de absolvire a seminarului sau a adeverinței că sunt student la teologie să dau admitere la istorie. Nu voiam să părăsesc teologia, ci doar să învăț mai multă istorie, ca să fac apoi

cercetare în domeniu. Inspectorul general Nicolae mi-a spus cu acel prilej: ,,- În fața legii, voi, absolvenții de seminar, figurați cu opt clase. Puteți să faceți zece facultăți de teologie, puteți să faceți și doctorat în teologie, în fața legii tot cu opt clase figurați!"

Presa bisericească era sub microscopul cenzurii de partid și de stat. Nu putea merge o pagină la tipar fără ,,BT"(bun de tipar) al Departamentului Cultelor. Existau câteva reviste centrale ale Bisericii: ,,Biserica Ortodoxă Română", ,,Studii Teologice", ,,Ortodoxia" și apoi câteva eparhiale: ,,Glasul Bisericii", ,,Mitropolia Moldovei și Sucevei", ,,Mitropolia Ardealului", ,,Mitropolia Olteniei", ,,Mitropolia Banatului" și ,,Telegraful român". Mai era o broșurică periodică scoasă de serviciul de relații externe al Sfântului Sinod pentru comunitățile din diaspora. Am lucrat în 1976-1977 la redacția revistei ,,Mitropolia Olteniei" și știu cu câte chinuri se năștea acea revistă. De nenumărate ori erau citite textele pe rânduri și printre rânduri de redactori, de consilierul cultural, de mitropolit. Erau duse apoi patru exemplare din manuscris la tehnoredactorul Teodor Manolache la București, care le recitea din nou și-și dădea cu părerea. Erau înaintate la Departamentul Cultelor și acolo rămâneau 1-2 ani. Când ieșeau de la departament, era un adevărat miracol să mai fie toate materialele. Unele erau scoase, altele trunchiate, altele returnate pentru refacere. Urma un du-te-vino, până când, în sfârșit, fiecare pagină primea ,,BT"-ul și putea merge la tipografie. Paginile revistelor, destul de puține, conform aprobărilor primite la începutul anului, erau confiscate de articolele politice. Trebuia tămâiat șeful statului cu prilejul zilei de naștere, trebuia scoasă în evidență importanța zilei de 8 martie, a campaniilor de însămânțare și treierat, importanța epocală a zilelor de 23 august și 30 decembrie și cine știe ce alte evenimente de acest gen mai apăreau în timpul anului. Un mare spațiu din reviste îl ocupa ,,lupta pentru pace", prietenia

româno-sovietică și realizările mărețe ale poporului nostru din anii…

Restricțiile de hârtie erau drastice. Se poate vedea aceasta din mărimea revistelor din perioada respectivă, din faptul că, deși ele aveau, teoretic, periodicitate lunară, apăreau cumulate pe două luni, pe trei, pe patru, pe șase luni, ba chiar una pe an.

Autorizații de construcție pentru biserici noi se dădeau foarte greu și foarte puține. Era o adevărată aventură să te înhami la o asemenea sarcină. Și, totuși, biserici s-au construit și atunci!

Ședințele și conferințele preoțești aveau cel mai adesea tematică politico-socială: 23 august, 30 decembrie, lupta pentru pace, marile realizări etc. De la toate nu lipsea inspectorul teritorial de la culte. Ierarhul era însoțit peste tot de inspectorul de la culte, protopopul de asemenea. Catehizarea copiilor era inexistentă. A venit prin 1977-1978 un ordin, prin care eram îndrumați noi, preoții, să facem catehizarea copiilor seara. Am ținut două lecții, a treia nu am mai apucat. Am fost chemat la partid și luat la întrebări: ,,- Cum ți-ai permis să chemi copiii la biserică și să le vorbești de Dumnezeu? Astăzi, când omul a ajuns pe lună, tu mai faci asemenea educație copiilor? Dacă ai primit ordin, tu erai tânăr, cu vederi largi. Trebuia să vii imediat la partid și să spui: Uitați, tovarăși, ce suntem noi puși să facem!"

Multe se mai pot spune despre epoca Patriarhului Justinian. El a fost ,,providențial", prin faptul că și-a însușit un ,,modus vivendi" în relațiile cu puterea politică. Avea o relație personală cu Gheorghiu-Dej, pe care-l adăpostise câteva săptămâni, când acesta evadase din pușcăria de la Tg. Jiu și, în virtutea acestei legături, a reușit să atenueze pornirea demolatoare a administrației de partid și de stat asupra Bisericii. A avut înțelepciunea și curajul să salveze multe biserici și mânăstiri de la demolare, mulți preoți de la pușcărie, să repună în drepturi pe alții, să obțină aprobări pentru

construcții de biserici noi, pentru publicații. Față de Biserica Ortodoxă Rusă, spre exemplu, am putea spune că în vremea patriarhului Justinian Biserica Ortodoxă Română a avut o situație privilegiată. A fost un bun gospodar, un bun organizator, un fin diplomat, un om al vremii sale, prin care Dumnezeu a salvat Biserica Ortodoxă Română. Nu a putut face mai mult în contextul dat. Orice se poate spune despre el, dar faptul că a iubit cu adevărat Biserica nu-i poate fi contestat. Durerea pricinuită de dezastrul din martie 1977, care i-a grăbit sfârșitul, este un argument incontestabil în acest sens.

*

File de jurnal – 4 Ian. 1982(Continuare).

,,Ieri am făcut slujbă la Bârda, după care am plecat din nou la Malovăț, cu Botezul. La Rină al lui Glavan, om înstărit, fruntaș în sat, au avut loc percheziții din partea miliției economice, procuraturii și partidului. Toți membrii familiei au fost arestați, iar tovarășii au căutat peste tot, prin toate cotloanele și borfeturile, până și în sânurile nefericiților. Au făcut un inventar amănunțit al gospodăriei, trecând în el până și sârma de întins rufe. Nu s-a știut ce-au căutat. După ce-au terminat ancheta, le-au dat drumul oamenilor, dar le-au sigilat butoaiele cu băutură, șifonierele cu haine și alte asemenea ,,nimicuri", până la ,,noi ordine". La vecinul acestuia, Nicolae(Nicu) Surugiu, cineva a pus foc ieri noapte la clăile de nutreț. Cu toată strădania sătenilor, nu a putut fi salvată nici o claie. La o vecină a acestora, Surugiu Ecaterina, s-a dărâmat grajdul pe vite, în momentul în care au tras tunurile la Severin, la cumpăna dintre ani.

La familia Căprioru am mai aflat una bună. Cică tatăl Domnului Petrică fusese paraclisier la biserică. El i-a plătit părintelui G., fără știrea familiei, în prezența lui Gheorghe Râiosu și Nicolae Tărăbâc, 500 lei pentru ca să-i facă înmormântarea ,,când va muri". După o săptămână de la aceasta, respectivul a murit. Familia i-a făcut înmormântarea

cu șase preoți. Fiul mortului a plătit pe toți preoții, dar părintele G. n-a vrut să ia nimic. Familia a fost foarte nedumerită. La scurt timp după aceasta, familia a aflat despre ce făcuse decedatul. N-a trecut mult și iată că părintele G. a visat pe decedat și acesta i-a spus: ,,-Părinte, spune-i soției mele, că am de toate aici, dar nu mă pot atinge de ele, fiindcă n-a fost slujba plătită!" Mai crezând, mai necrezând tragicomedia, femeia i-a dat și dumneaei încă 500 lei părințelului, bani pe care acesta i-a pus tacticos în portmoneul pe care-l purta în buzunarul de lângă inimă și a asigurat-o pe femeie că de acum încolo soțul ei va avea de toate.

Părintele Ionică Sfetcu de la Bârda mi-a spus că fiul său, Domnul Prof. Virgil Sfetcu din București, fost coleg de liceu cu Dl. Ilarie Hinoveanu, directorul Editurii ,,Scrisul Românesc" din Craiova, l-a întâlnit pe acesta în capitală. Domnul Hinoveanu m-ar fi lăudat foarte mult, exprimându-și admirația față de lucrarea mea cu Iorga. Ar fi zi, printre altele: ,,-Dom'le, eu nu credeam că popii ăștia au o așa cultură generală!"

*

Simpozioane

În zilele de 1-3 Iunie, preotul Dvs. a participat la **Simpozionul Internațional „Mehedinți. Istorie, Cultură și Spiritualitate**, organizat de Episcopia Severinului și Strehaei la Tr. Severin. Este a zecea ediție. Au prezentat lucrări pe diferite teme teologice, istorice, filozofice etc. ierarhi, profesori de teologie de la diferite facultăți, cercetători, oameni de cultură din țară și străinătate. Auditoriul a fost format în special din preoți din județul Mehedinți, dar și din oameni interesați de eveniment și de temele abordate, lucrările desfășurându-se la Teatru. Preotul Dv. A prezentat lucrările **Câteva repere privind epoca patriarhului Justinian Marina** și **Proverbele - legile nescrise la români.**

Seria acestor simpozioane este organizată cu implicarea directă a **Prea Sfințitului Episcop Nicodim**. Este un act de mare valoare culturală, care conectează Severinul în circuitul valorilor culturale românești și internaționale.

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnișoara Dragomir Iulia** din Timișoara, fiică a satului Bârda și **Domnul Dragomir Mihai** din Baia de Aramă(MH), fiu al satului Bârda: câte **100 lei.**

Doamna Dragomir Virginia din Bârda a achitat **100 lei** pentru contribuția de cult.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

În numărul trecut s-a strecurat o eroare: nu **Domnul Iorgovan Viorel** a dat **100 lei**, ci fratele său, **Domnul Iorgovan Anton** din Tr. Severin. Cerem cuvenitele scuze.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală" – 350,*** în „*Armonii culturale*", Adjud, 2017, 14 iun., ediție on-line (*http://armoniiculturale.ro*); în *„Bibliotheca septentrionalis"*, Baia Mare(MM), 2017, 14 iun., ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*);în „*Observatorul*", Toronto(Canada), 2016, 15 iun., ediție și on-line(*http://www. observatorul.com*); pe blogul Domnului Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia)2017, 16 iun. (*http://bentodica.blogspot.com.au*); **Meserii și meseriași,** în „*Omniscop*", Craiova, 2017, 19 iun., ediție on-line (*http://www.omniscop.ro*);

*

În „*Buletinul Bibliotecii Române*" din Freiburg (Germania), Domnul Dr. Mihai Neagu, în volumul pe 2017, la pag. 427-507, sub titlul **Monumente ale exilului cultural**

românesc: „Mărturie Ortodoxă”, face o amplă prezentare a celor 16 numere din revista „*Mărturie Ortodoxă*” apărută la Zoetermeer(Olanda) în perioada 1982-1998, prin strădania și cu cheltuiala Părintelui Prot. Prof. Dr. Ioan Dură. Studiul apare și în extras la Editura Magic Print(Onești, 2017). Numai într-o asemenea prezentare de sinteză poți înțelege mai bine ce a reprezentat acea revistă pentru teologie, pentru istoria și cultura românească. Acolo au publicat nume sonore ale culturii din țară și străinătate, români și străini. S-au publicat studii de certă valoare științifică, s-au spus lucruri care nu puteau fi spuse în țară la vremea aceea. „*Mărturie Ortodoxă*” a fost cea mai bună, sub aspect calitativ, revistă din diaspora românească. A fost urmată, dar la mare distanță, de „*Almanahul de la Viena*” al Părintelui Marin Branișteși „*Candela*” de la Helsinki a Părintelui Anton Pașircă. În acea revistă a publicat și subsemnatul mai multe materiale, despre care vorbește Domnul Dr. Mihai Neagu la paginile(cf. extrasului de care dispunem): 18, 21, 24, 26, 28, 29, 32, 34, 35, 36, 37, 39, 41, 55, 60, 64, 67, 73 și 77. După ce citești acest studiu, te întrebi cu amărăciune de ce nu a continuat apariția revistei *„Mărturie Ortodoxă”*, fiindcă și-a întrerupt apariția în culmea gloriei!

*

Zâmbete

☺Proverb românesc: „*La poarta unei fete mari rag mulți măgari!*”; ☺Proverb chinezesc: *„Câinele care latră nu-i bine prăjit!*”

*

Vârsta lui „De ce?”

„- Tataie, vleau la buni!” „- Bine, te duc, dar strigă tare: „Babo, ești acasă?” „- Buni, ești acasă?” „- De ce nu strigi, mă, „babo”? „- Fiindcă buni nu e babă!” „- Dar ce este?” „- Este bunilica mea!”

*

Excursii-pelerinaj

La o dată pe care o vom stabili ulterior(la începutul lui iulie), dorim să organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda-Malovăț-Motru-Mânăstirea Tismana-Baia de Aramă(**orașul și mânăstirea) - **Obârșia Cloșani - Băile Herculane - Orșova**(Mânăstirea Sfânta Ana) - **Mânăstirea Vodița - Tr. Severin – Malovăț – Bârda.** Se poate face într-o zi. Costul va fi de **25 lei/pers.** S-au înscris deja 21 enoriași. Cu prilejul hramurilor, vom organiza câte o excursie-pelerinaj la **mânăstirile Godeanu și Orșova.**

*

Botezuri. Înmormântări

În ziua de 3 Iunie am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Vișan Camelia-Adelina,** fiica **Domnului Vișan Ioniță-Sevastian** și a **Doamnei Vișan Nicolița-Ramona** din Malovăț. Să le trăiască! În ziua de 4 Iun. am oficiat slujba înmormântării pentru **Surugiu I. Ion** (zis **Oaie**)(62 ani) din Malovăț.

Dumnezeu să-l ierte!

*

Program

În curul lunii iulie avem următorul program de slujbe: **1 Iul.**(Malovăț-Bârda); **2 Iul.**(Malovăț); **8 Iul.**(Malovăț-Bârda); **9 Iul.**(Bârda); **15 Iul**.(Malovăț-Bârda); **16 Iul.** (Malovăț); **20 Iul.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **22 Iul.** (Malovăț-Bârda); **23 Iul.**(Bârda); **29 Iul.** (Malovăț-Bârda); **30 Iul.**(Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.* Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2017), nr. 352(16 –30 Iunie)

Dragii mei enoriași!

Scrisoare lui Alexie Mateevici

Părintele Protopop Petru Buburuz de la Chișinău, ne-a trimis o emoționantă „scrisoare" dedicată unui mare poet din Basarabia, preotul Alexie Mateevici (1888-1917). Poetul vă este cunoscut multora dintre Dvs., mai ales că ați învățat poezia lui, **Limba noastră**, în școală, ori ați citit-o în diferite publicații. Această poezie este, din 1994, imnul de stat al Republicii Moldova. Mateevici se înscrie în rândul intelectualilor progresiști ai Moldovei, care au militat pentru realizarea României Mari, deși moartea l-a răpit prea de timpuriu. Părintele Petru Buburuz este el însuși o conștiință a intelectualității de dincolo de Prut, un simbol al românismului. Facem precizarea că „scrisoarea" se compune din două părți. Prima parte a apărut ca prefață la lucrarea îngrijită de poetul Dumitru Matcovschi: **Părinte al Limbii noastre: Închinare către Mateevici**(Redacția revistei „*Basarabia"*, Chișinău, 1992), iar partea a II-a, post-scriptum-ul, este scrisă recent și încredințată publicației noastre, fapt pentru care-i mulțumim Părintelui Buburuz.

„Slugă credincioasă a lui Hristos şi a neamului, Prea Cucernice Părinte Alexei!

Cu ani în urmă, în speranţa întregirii neamului şi în preajma Unirii lui, ai trăit aceleaşi frământări ca şi noi astăzi. Pentru sfânta cauză ai folosit deopotrivă şi arma preoţiei, şi arma poeziei. În lupta pentru cele răpite — limba şi alfabetul

latin, pentru demnitatea călcată în picioare de străini — ne-ai fost și continui să ne fii drapel și călăuză. Inspiratul și nemuritorul tău imn îl purtăm pe buze și în inimi.

Acum pământul și poporul basarabean se trezesc «din somnul cel de moarte», și în această deșteptare te avem în ceruri ca pe un rugător fierbinte către Mântuitorul, ca să ne dăruiască izbânda în lupta care de atâta vreme ne cere pâine, și sânge, și vieți, fără a ne da ceea ce ni s-ar cuveni pentru asemenea jertfe - LIBERTATEA!

Ca și în pilda evanghelică, în timpul nopții diavolul aruncă sămânța dezbinării între frați și pe un mal al Nistrului și pe celălalt, ba chiar și pe cel al Prutului. Mai mult decât atât. Această sămânţă rea a ajuns și în ogorul Domnului. Și cel mai trist e că a dat colț, însă, cum era și de așteptat, un colț monstruos, cu numele dezbinarea Bisericii din Moldova-Basarabia.

Ne vezi, ne auzi, părinte Alexei? Aflându-te în preajma lui Dumnezeu, roagă-L să nu deie uitării acest colţ de ţară răpit, acest neam multpătimit, să nu-l lase pradă răilor și necredincioșilor. Și mai roagă-L pe Împăratul luminii și al lumii să ne acopere cu mila Sa nemărginită și cu îndurarea Sa profundă... De acolo de unde ești, trimite-ne încă o dată sufletul și cuvântul tău înlăcrămat. Vino iarăși printre noi, fie-ne prooroc și înaintemergător. Povățuiește-ne ce să facem și cum să facem ca să biruiască una dreptatea; alege-l dintre toți pe cel care ne va putea scăpa țara și credința...

Fiu al poporului și Părinte al neamului, vrednic slujitor al Bisericii și moștenitor al adevărului lui Hristos, scumpe părinte Alexei! Ai mers neîncetat pe drumul Crucii, întru slava lui Hristos și binele neamului. Nu ne uita și acum în rugăciune și roagă-te în aceste clipe de grele încercări împreună cu noi, cei întristați și deznădăjduiți: «Doamne, Dumnezeul nostru, Care cu negrăita bunătate și înțelepciunea Ta ai purtat de grijă poporului nostru românesc, ca să faci din el un popor

ales al Tău și i-ai dat spre moștenire țara aceasta și ai întemeiat într-însa Biserica Ta, întru care se preaslăvește sfânt numele Tău și prin ea ai sfințit pe strămoșii noștri și i-ai făcut vrednici să slujească Ție, ca Domnului și Împăratului Lor; caută cu milă, din locașul Tău cel sfânt, asupra Țării acesteia și asupra poporului ei, care cheamă numele Tău cel sfânt, și nu-L lăsa fără acoperământul și grija Ta, dăruiește-i pace și îmbelșugarea roadelor pământului, ca să poată dărui și celor lipsiți, proslăvindu-se prin aceasta Prea Sfânt Numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Auzi-ne, Doamne, și ne miluiește».

La capătul celor trei pătrare de veac de la mutarea ta la cele veșnice, primește, scumpul nostru Părinte spiritual, acest firesc omagiu și recunoștința întru slujirea-ți nepătată a Bisericii și a neamului. Fii celor ce necinstesc haina preoției aspru mustrător și celor slabi puternic ajutător, întărește-i pe toți în dreapta credință și ne servește tuturor călăuză și toiag spre viitor.

Al Prea Cucerniciei Tale nevrednic adorator și rugător,
prot. Petru BUBURUZ
20 octombrie 1992, Chișinău

Post-scriptum peste un pătrar de veac…

,,Preacucernice şi scumpe Părinte Alexei! A trecut un pătrar de veac de la ultima mea scrisoare–mărturisire adresată Sfinţiei tale referitor la tragedia și soarta cruntă a scumpei noastre Basarabii, pe care ai iubit-o atât de mult. Iată, a trecut de acum un centenar de la trecerea ta la Domnul nostru Iisus Hristos, pe care L-ai slujit cu jertfelnică credinţă şi dragoste, ai trecut la cele veşnice. Iar Imnul limbii noastre, alcătuit de tine, astăzi e Imn de stat. Şi eşti cinstit de toţi, chiar şi de cei făţarnici, care adesea vor să-şi acopere faptele cu numele tău, dorind să se arate mieluşei în piele de lup.

La împlinirea centenarului de când ai trecut la cele veşnice, trăind împreună cu Hristos în Împărăţia Lui, iată şi

noi, cei de la Chişinău, de la biserica „Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel" de pe str. Alba Iulia 16, am reuşit, cu ajutorul familiilor Gavriliţă şi Bubucea, să-ţi ridicăm încă un monument (un bust pe postament), pe care l-am amplasat pe Aleea Personalităţilor Culturale Bisericeşti (sau Aleea Cărturarilor) din incinta bisericii, Alee care se va încununa cu o statuie mare a Sfântului Apostol Andrei şi care va înfrumuseţa viitorul Centru Cultural Ortodox. Chipul tău începe şirul preoţilor cărturari din dreapta Clopotniţei şi a bisericii şi va fi alături de fiii neamului nostru preoţii Paul Mihail, Vasile Ţepordei şi Sfântul Închisorilor Valeriu Gafencu. Pe cealaltă parte a Aleii vor fi următorii Mitropoliţi ai Moldovei: Iosif Muşat, Varlaam, Dosoftei, Iosif Naniescu, Mitropolitul Kievului Petru Movilă, primul Mitropolit al Mitropoliei Basarabiei, Gurie Grosu, precum şi Mitropoliţii Antonie Plămădeală al Ardealului și Nestor Vornicescu al Olteniei, basarabeni.

Dar suntem foarte amărâţi, lucrurile merg tot mai rău şi mai rău: noi mai rămânem în lumea aceasta, lumea imperiilor şi împărăţiilor, cu care se lăuda cel viclean când Îl ispitea pe Iisus în pustie. Avem tot felul de ispite şi constrângeri, mai ales culturale şi spirituale şi la nivel de psihic: desfrâu şi dezmăţ fără de margini, erotism şi distracţii fără măsură, propagate intensiv de toate formele mass-media, cinema şi internet, ocrotite de stat şi guverne dionisiace, iubirea de argint având ca idol dolarul şi euro, case şi casteluri, extra-limuzine, bănci şi alte mijloace, vânzări imense de armament şi droguri, trafic de persoane şi robie, judecăţi nedrepte, minciună, propagandă subversivă şi terorism la nivel de state şi multe, multe altele. Grupuri sociale sărăcite, amăgite, tâlhărite, îndoctrinate, drogate, cu identitate perversă şi manipulate la nivel de parlament, guvern, partide. Ultimele se referă îndeosebi la Basarabia noastră, unde se fură oamenii, băncile, drumurile, contractele şi tot ce vrei, corupţie la nivel de stat, neîncredere

şi parcă fără speranţe de viitor. Lumea fuge din acest stat artificial, creat de Stalin şi Hitler, care au reuşit să profaneze, să distrugă şi să dezbine unitatea de istorie, limbă, cultură, credinţă şi Biserică a Neamului nostru.

Suntem în greutăţi şi mare derutare – răuvoitorii neamului nostru doresc să ne ia nu numai belşugul şi roadele muncii noastre, dar şi sufletul. E o luptă acerbă pentru credinţa şi sufletul nostru. Dar nu disperăm, avem acest sfânt dar de la Dumnezeu –speranţa. Mântuitorul nostru ne-a făgăduit: „Şi iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârşitul veacului. Amin!" (Mat. 28,20). Şi altă făgăduinţă forte, dată Apostolului Petru: „Tu eşti Petru (piatră, stâncă) şi pe această piatră (=piatra credinţei Apostolului Petru , dar şi a noastră) voi zidi Biserica Mea şi porţile iadului nu o vor birui" (Mat. 16,18). Dacă Hristos e cu noi, cine este împotriva noastră?

Având această întărire în credinţă şi această speranţă dumnezeiască, te rugăm şi pe tine , scumpe părinte Alexie, să înalţi şi tu, acolo la tronul lui Dumnezeu cel Atotputernic, rugăciunile tale, unite cu ale noastre, pentru această Basarabie înrobită de forţele întunericului şi pentru poporul ei derutat, ca Dumnezeu să reverse peste el din Lumina Sa cea dumnezeiască şi să ne scoată din întunericul păcatului.

Cu profundă tristeţe, dar şi cu mare speranţă şi optimism real, argumentat de credinţa noastră şi de Învierea lui Hristos, păşim înainte, ducând lupta cea dreaptă pentru viaţa veşnică. „Hristos a Înviat!" – „Adevărat a Înviat Hristos!".

Cu recunoştinţă şi profundă cinstire şi amintire, Prot. Petru Buburuz.

6 mai 2017."

*

Sfaturi părinteşti

Din cartea Părintelui Arsenie Boca, **Cărarea Împărăției,** mai spicuim:

„O DESCRIERE A IADULUI(continuare). *Sufletul, izgonit din trup de moartea acestuia, are să se chinuiască în felul fiecărei patimi, care l-a ros în viaţa pământească. Orice întoarcere a voinţei, deci orice faptă, dincolo e cu neputinţă. Deci, uşor putem pricepe, că fiecare patimă pe care a iubit-o sufletul, nemaiavând cum să se împlinească, se stârneşte mereu, creşte mereu şi-l chinuieşte cu fiecare clipă ce trece cu o tot mai aprinsă văpaie. Sufletul, deşi chinuit de zădărnicia văpăii, nu mai are libertatea voinţei de-a scăpa de muncirea aceasta, cum o avea pe pământ. Dacă n-a vrut să scape de poftă câtă vreme putea s-o facă, acum, trecând vremea, a ajuns să nu mai poată voi una ca aceea, ci culege silit roadele amare ale robiei cu voia. Chinuirea poftelor ce cresc - şi, pe măsură ce cresc, măresc chinuirea -, nu are nici o izbăvire, de vreme ce sufletul e nemuritor şi nu se poate ucide pe sine, ca să nu mai simtă văpaia care-l arde cu o iuţime din ce în ce mai mare.*

Un iubitor de argint, un lacom de avere, un lacom de mâncare, un beţiv, un desfrânat, nu scapă de tirania poftelor sale, ci acestea îl chinuiesc fără de sfârşit şi se măresc pe măsură ce nu pot fi satisfăcute, - lipsind trupul, iar conştiinţa îi strigă mereu osânda lui Dumnezeu şi zădărnicia suferinţei sale. Invidiosul, trufaşul, iubitorul de sine, sunt roşii de ură asupra oamenilor, asupra sufletelor pe care nu le cunosc şi asupra lui Dumnezeu. Ura creşte mereu şi le macină mintea, zvârlindu-i într-o nebunie furioasă, dar desăvârşit neputincioasă. Iar chinul cel mai mare tocmai acesta este, că răutatea se vede pe sine mărindu-se în deşert şi zvârcolindu-se în neputinţa de-a mai face ceva. Toată isprava acestor patimi e muncirea neîncetată, până la nebunia absolută a sufletului.

Sufletul arde ca într-o mare de foc. Conştiinţa îi vesteşte neîncetat pedeapsa lui Dumnezeu, îi arată sufletele drepţilor în Rai, - ceea ce îi măreşte suferinţele -, dar nu vede pe cei ce se muncesc ca şi el în văpaia aceloraşi pofte; vede însă chipurile fioroase ale demonilor, care înteţesc văpaia care-i arde.

Precum în viaţa pământeană lucra Harul asupra celor ce se sfinţeau şi sporea în ei iubirea, iar la dezlegarea lor din trup, rămânând în împărăţia Harului, acesta sporeşte, desăvârşind în ei iubirea; aşa, prin contrast, în starea de iad a conştiinţei, în împărăţia fără de Har, lucrează demonii asupra sufletelor chinuite şi sporesc în ele ura. Ura aceasta care nu poate face nimic, zvârcolirea neputinţei furioase, ura demonilor care chinuiesc sufletele şi văd că nu isprăvesc nimic, ura aceasta arde, ura aceasta infernală e focul nestins, care nu luminează nimic. Sufletele acelea, care s-au amăgit de poftele lumii, de slava deşartă şi de trufia vieţii, înşelate de iubirea de sine care le-a povăţuit la toate poftele, iată-le înecându-se în ura care le arde şi care s-a întărit peste ele ca o mare împărăţie a răului. În această împărăţie infernală i-a dus iubirea de sine, primul pui al diavolului şi tată a toată amăgirea. Într-o aşa împărăţie au să sufere toţi cei ce n-au scos cu desăvârşire iubirea de sine din lăuntrul lor, ci au mângâiat-o cu toate plăcerile, şi i-a surprins moartea încă neînţelepţiţi la minte şi necurăţiţi la inimă. Au plecat cu nădejde, le rămâne nădejdea. Şi dacă se va afla cineva dintre rudenii sau urmaşi, ca să împlinească pentru ei faptele iubirii, cu acestea acopăr mulţime de păcate şi-i scot din moarte. Iar dacă Dumnezeu nu pune nimănui în gând să împlinească mila şi pocăinţa pentru ei, e semnul că nu are planul să-i scoată din muncă. Pentru cei ce vor fi scoşi din muncă se roagă şi Biserica luptătoare de pe pământ şi mijloceşte către Dumnezeu şi Biserica biruitoare din Ceruri. Obştea Sfinţilor în frunte cu Maica Domnului mijloceşte cu mare osârdie luminarea noastră a pământenilor, că mult mai uşoară ne este nouă izbăvirea de munci până ce suntem în viaţa pământeană, decât după moarte, când vom fi lepădaţi de la nunta Fiului de împărat, legaţi de mâini şi de picioare, adică fără libertatea voinţei de-a ne mai putea schimba şi fără putinţa de-a mai lucra ceva pentru pocăinţa noastră, de vreme ce puterile sufletului sunt legate. Până la judecata din urmă, -

cum zice Sfântul Nichita -, ,,lumea de sus rezida încă nedesăvârşită, aşteaptă plinirea, aşteaptă întoarcerea celor dintâi născuţi ai lui Israil, care văd pe Dumnezeu. Căci lumea de sus se desăvârşeşte împlinindu-se prin cei ce aleargă spre cunoştinţa lui Dumnezeu. Şi, odată desăvârşită, hotărăşte sfârşiturile lumii de jos, a credincioşilor şi a necredincioşilor".

*

File de jurnal – 4 Ian. 1982(Continuare).

,,Nea Sandu Stănciulescu mi-a povestit despre ,,haiducul" vestit Nicolae Trocan. El face parte dintre nenumăraţii luptători anticomunişti din perioada stalinistă. Unii au luptat în Munţii Făgăraşului, în Munţii Banatului, în grupuri mici, organizate în diferite locuri. Nicolae Trocan a luptat pe cont propriu. De origine era din Bobaiţa, stabilit în Ilovăţ (Mehedinţi). A trăit cca. 15 ani după război prin pădurile Ilovăţului, împuşcând peste zece miliţieni şi activişti de partid. Bun pistolar, obişnuia să se îmbrace în multe feluri şi aşa, travestit, trecea neobservat prin mulţime. Punea bilete cu dorinţe, ordine, aprecieri, ameninţări la porţile multora. Era foarte punctual şi, acolo unde spunea că va veni, venea. Un secretar de sfat popular(de la Ilovăţ?), Chiţimia, trecea într-o seară, dârdâind de frică, cu bicicleta spre casă. Trocan i-a ieşit înainte şi i-a strigat: ,,- Mă, Chiţimia, tu eşti? Opreşte puţin, să-ţi spun ceva! Nu-ţi fie frică, nu-ţi fac nimic! Sunt eu, Trocan!" Chiţimia nu l-a ascultat. A dat pedală şi a vrut să treacă peste punte pe bicicletă. A căzut în apă şi şi-a frânt mâna. Trocan l-a ridicat de acolo şi l-a dus până aproape de casă. Chiţimia a fost în spital cu nea Sandu. A murit la scurt timp, fiindcă mâna nu i s-a mai vindecat şi a dat în cancer.

Trocan avea ca om de încredere pe învăţătorul din Ilovăţ şi o fată de acolo, care-i era iubită. Avea ca sălaş beciul unui grajd al fetei, aflat undeva la un loc mai izolat. Într-o bună zi, a trimis-o pe fată la fratele ei, la Severin, ca să-i dea nişte haine pentru Trocan. Acesta a descusut-o pe fată, a aflat unde

se află ,,haiducul'' și apoi a anunțat miliția. A făcut-o pentru a scăpa de neplăceri, hărțuieli, declarații, anchete și percheziții. Un grup mare de milițieni a mers acolo la grajd și l-au găsit în beci. Trocan s-a predat și nu s-a mai știut nimic de el. Fata s-a spânzurat.

(...) Făcând o scurtă retrospectivă, aș putea spune că anul trecut a fost un an bunicel. Criza mondială s-a ascuțit tot mai mult, culminând cu grevele și legea marțială din Polonia. Au avut loc câteva atentate. Dintre acestea, menționăm pe cel asupra lui Ronald Regan, președintele S. U. A., și pe cel asupra papei Ioan Paul al II-lea. Nu trebuie uitat însă atentatul mortal asupra lui Anwar-el-Sadat, președintele Egiptului. Afganistanul continuă să rămână ocupat, în Iran continuă teroarea și războiul. Un submarin sovietic cu încărcătură nucleară la bord a fost descoperit rătăcind în apele Suediei. Consemnăm Conferința post-Helsinki de la Madrid, răpirile din Italia, manifestările pacifiste din Europa. La orizont, 1982 se arată sumbru și fără mari promisiuni.

Dumnezeu știe ce ne va mai aștepta!''

*

Limba noastră

Redăm mai jos poezia cu acest titlu, forma completă, a poetului basarabean **Pr. Alexie Mateevici**, devenită, din 1994, imn de stat în Republica Moldova:

,,Limba noastră-i o comoară
În adâncuri înfundată
Un șirag de piatră rară
Pe moșie revărsată.

Limba noastră-i foc ce arde
Într-un neam, ce fără veste
S-a trezit din somn de moarte
Ca viteazul din poveste.

Limba noastră-i numai cântec,
Doina dorurilor noastre,
Roi de fulgere, ce spintec
Nouri negri, zări albastre.

Limba noastră-i graiul pâinii,
Când de vânt se mișcă vara;
În rostirea ei bătrânii
Cu sudori sfințit-au țara.

Limba noastră-i frunză verde,
Zbuciumul din codrii veșnici,
Nistrul lin, ce-n valuri pierde
Ai luceferilor sfeșnici.

Limba noastră-i vechi izvoade.
Povestiri din alte vremuri;
Și citindu-le-nșirate, -
Te-nfiori adânc și tremuri.

Limba noastră îi aleasă
Să ridice slava-n ceruri,
Să ne spuie-n hram și-acasă
Veșnicele adevăruri.

Limba noastră-i limbă sfântă,
Limba vechilor cazanii,
Care o plâng și care o cântă
Pe la vatra lor țăranii.

Înviați-vă dar graiul,
Ruginit de multă vreme,
Ștergeți slinul, mucegaiul
Al uitării-n care geme.

Strângeți piatra lucitoare
Ce din soare se aprinde -
Și-ți avea în revărsare
Un potop nou de cuvinte.

Nu veți plânge-atunci amarnic,
Că vi-i limba prea săracă,
Și-ți vedea, cât îi de darnic
Graiul țării noastre dragă.

Răsări-va o comoară
În adâncuri înfundată,
Un șirag de piatră rară
Pe moșie revărsată."

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Ing. Ionescu Gabriel-Cristian** din București, cu puțin înainte de a muri, a trimis **5.000 lei** parohiei noastre pentru a publica și anul acesta „Cartea de Crăciun". Dumnezeu să-l ierte și să-i răsplătească jertfa! Vom da curs dorinței sale și începem de pe acum pregătirea volumului **Călăuza creștinului ortodox**, pe care să-l publicăm până la sfârșitul anului și să-l donăm fiecărei familii din parohie și celor din afara parohiei, care ne-au ajutat cu cel puțin **50 lei** în perioada **1 Dec. 2016-30 Nov. 2017.**

Domnul Ovidiu Mitran-De Keyser din Zoersel (Belgia) a donat încă **672 lei; Domnul Hurduc Constantin** din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț, **Domnișoara Asist. Baltac Cosmina** din Timișoara, fiică a satului Malovăț, **Domnul Boncioc Mircea** din Italia, tot fiu al satului Malovăț și **Domnul Bolboșescu Gheorghe** din Tr. Severin: câte **100 lei.**

Domnul Ciolacu-Hotăranu Claudiu din Malovăț a mai adăugat **100 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **150 lei; Doamna Șonea Floarea** din Bârda a mai adăugat **50 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **157 lei.**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În cursul lunii iunie am donat pâine credincioșilor care au venit la biserică, astfel: 4 Iun.(Malovăț): **190 pâini;** 5 Iun. (Bârda): **92 pâini;** 11 Iun. (Bârda): **134 pâini**; 18 Iun. (Malovăț): **202 pâini;** 25 Iun.(Bârda): **142 pâini**; 29 Iun. (Malovăț): **176 pâini.** Așadar, în luna iunie s-au donat **936 pâini.** Copiilor participanți la slujbe li s-au donat și ciocolate.

În cursul lunii iunie am vândut pâine enoriașilor noștri cu prețul de 0,60 lei/buc., astfel: 4 Iun.(Malovăț): **410 pâini**; 5 Iun. (Bârda): **208 pâini;** 11 Iun.(Bârda): **766 pâini;** 18 Iun. (Malovăț): **448 pâini;** 25 Iun.(Bârda): **758 pâini;** 29 Iun. (Malovăț): **124 pâini.** Așadar, în luna iunie s-au vândut cu prețul de 0,60 lei/buc. **2.714 pâini.**

*

Contribuția de cult

La 30 Iunie, situația contribuției de cult pe 2017 din parohia noastră se prezintă astfel: **în Malovăț** au achitat **93,03%** din familii, **în Bârda** au achitat **96%** din familii, iar **la nivel de parohie** au achitat **93,97%.** Este un procent excepțional. Precizăm că în parohia noastră contribuția de cult nu este obligatorie, ci ea este la aprecierea fiecărei familii, după principiul: dacă vrea și cât vrea. Serviciile sunt gratuite,

indiferent dacă cineva achită ceva sau nu pentru contribuția de cult. Preotul este la dispoziția tuturor 365 zile pe an!

*

Plăți

În această perioadă, parohia noastră a efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **2.190 lei** pâinea donată și vândută în luna iunie; **950 lei** vol. **Evadarea din iad; 842 lei** impozit; **500 lei** documentația pentru expertiza de securitate fizică a bisericilor; **400 lei** pentru timbre; **292 lei** pentru colete; **62 lei** toner pentru imprimantă; **50 lei** reparația calculatorului; **50 lei** internetul și altele mai mici.

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Neamul cu pieirea și Țara cu risipirea**, în „*Națiunea*”, București, 2017, 26 iun., ediție on-line (*http://www.ziarulnatiunea.ro*); ***„Scrisoare pastorală” – 351,*** în „*Observatorul*”, Toronto (Canada), 2017, 28 iun., ediție și on-line(*http://www.observatorul.com)*; în „*Bibliotheca Septentrionalis*”, Baia Mare, 2017, 29 iun., ediție și on-line (*https://ebibliothecaseptentrionalis. wordpress.com*); pe blogul d-lui Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia), 30 iun. 2017 (*http://bentodica.blogspot. ro*); în *„Omniscop”*, Craiova, 2017, 4 iul., ediție on-line (*http://www.omniscop.ro*); **Justiția și proverbul românesc,** în *„Revista de Lingvistică și Cultură Românească”*, 2017, nr. 12, mai, ediție on-line(*https://limbaromana. org/cultura*).

În această perioadă, parohia noastră a publicat vol. II din cartea preotului Dvs., **Dicționarul proverbelor religioase românești**(567 pag.). Domnul Prof. Univ. Dr. Wolfgang Mieder este considerat cel mai competent paremiolog din lume, datorită studiilor sale și prestigioasei reviste internaționale de paremiologie „*Proverbium*”, pe care o editează. De mai bine de trei decenii, între noi s-a legat o

adevărată prietenie, reprezentată prin numeroase scrisori, schimburi de cărți și colaborări la „*Proverbium*”. Domnul Prof. Univ. Dr. Wolfgang Mieder a luat act cu mult interes de strădaniile subsemnatului de a realiza **Dicționarul proverbelor religioase românești,** iar când a răsfoit primul volum, a exclamat că *„nu cunoaște un alt popor, care să aibă o zestre paremiologică cu profil religios atât de bogată. Numai un popor cu existență milenară putea să creeze un asemenea tezaur.*” Iată un adevăr incontestabil. Aducem drept argument și prezentul volum.

*

Zâmbete

Strigături românești: ☺*„Până-ncalță un picior,/Soarele-i la prânzișor;/ Până-ncalță pe celalt,/Soarele a scăpătat!*”/; ☺ *„- Fire-al naibului de naș,/Cu cine mă cununași!/ - Fire-al naibului de fine,/Doar n-au fost ochii la mine!/- Ba ochii la mine-au fost,/Dar nu mi-au fost de folos!*”/; ☺*„Fie, fie, cum să fie?/Numai s-aibă pălărie!/Să se ducă vestea-n sat,/ Că și eu m-am măritat!*”/; ☺*„La casa cu șapte fete/ Stă fântâna sub perete,/Câinele moare de sete”?* ☺ „- Cum te numești?” întreabă profesorul pe o elevă la examenul de bacalaureat. „- Maria Stan!”, răspunde eleva zâmbind. „-De ce zâmbești?” întreabă profesorul. „- Mă bucur că am răspuns bine la prima întrebare!”

*

Excursii-pelerinaj

La data 10 iulie, luni, organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Tr. Severin-Malovăț-Bârda-Balta-Baia de Aramă-Mânăstirea Tismana-Baia de Aramă** (orașul și mânăstirea)-**Obârșia Cloșani-Băile Herculane-Orșova** (Mânăstirea Sfânta Ana)-**Mânăstirea Vodița- Tr. Severin – Malovăț – Bârda.** Costul va fi de **25 lei/pers**. S-au înscris deja 40 enoriași. Mai avem 15 locuri libere.

Vineri, 14 iulie, **cu prilejul Ciumărcii de la Godeanu,** parohia noastră pune la dispoziție un autocar pentru cei ce vor să participe. Așadar, participarea gratuită. Așteptăm înscrieri.

Cu prilejul **hramului Mânăstirii de la Orșova, Sf. Ana**, de marți, 25 Iulie, parohia noastră pune la dispoziție un autocar pentru cei ce vor să participe. Așadar, participarea gratuită.

*

Spovediri. Împărtășiri

În zilele rânduite au fost spovediți și împărtășiți, la biserică și în sat, **1+8+19=28 enoriași**.

*

Înmormântări

În ziua de 20 iun. am oficiat slujba înmormântării pentru **Vasilescu Petre** (69 ani) din Malovăț. Dumnezeu să-l ierte!

*

Program

În curul lunii iulie avem următorul program de slujbe: **1 Iul.**(Malovăț-Bârda); **2 Iul.**(Malovăț); **8 Iul.**(Malovăț-Bârda); **9 Iul.**(Bârda); **15 Iul.**(Malovăț-Bârda); **16 Iul.** (Malovăț); **20 Iul.** (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **22 Iul.** (Malovăț-Bârda); **23 Iul.**(Bârda); **29 Iul.** (Malovăț-Bârda); **30 Iul.**(Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail. com.* Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2017), nr. 353(1 –15 Iulie)

Dragii mei enoriași!

Paraliticul vremii noastre

Multe minuni a săvârșit Mântuitorul în timpul activității Sale pe pământ: unele asupra oamenilor, altele asupra naturii, altele asupra Lui Însuși. Printre minunile săvârșite asupra oamenilor întâlnim mai multe vindecări de paralizați sau slăbănogi. Le-am auzit în duminicile din timpul anului. Și, totuși, oprindu-ne puțin asupra vindecării paraliticului din Capernaum(Ioan, XVII, 1-13), care tocmai a fost rânduită să fie citită în această perioadă, putem trage câteva concluzii, care să ne fie de folos. Paraliticul acesta, asemenea aceluia adus de patru oameni și introdus prin acoperișul casei în fața lui Iisus (Ioan, X, 9-16), asemenea fiicei canaanencii, asemenea slugii sutașului, asemenea fiicei lui Iair, asemenea atâtor copii demonizați și a multora sunt oameni vindecați sau înviați în urma rugăciunilor săvârșite de alții pentru ei, fie că aceia erau în relație de rudenie, fie în relație de prietenie. Interesant este că de fiecare dată rugăciunile făcute de alții pentru cel aflat în suferință se împlinesc cu repeziciune. Alta este situația paraliticului/slăbănogului de la scăldătoarea Vitezda(Ioan, V, 1-15). Acesta, singur și părăsit de toți prietenii și rudele, se rugase 38 de ani….!

Fiecare dintre noi avem câte un paralitic pentru care este nevoie să ne rugăm:

În primul rând este sufletul nostru. Hăituiți toată ziua de grijile pentru trup, uităm, pur și simplu, că mai avem și un

suflet, pe care trebuie să-l hrănim, să-l adăpăm, să-l educăm, să-l creștem. Muncim de dimineață până în noapte și de seara până dimineața să câștigăm pentru trup cât mai multă și mai bună mâncare, băutură, îmbrăcăminte, adăpost, medicamente, să-i asigurăm transport cât mai confortabil, plăceri cât mai multe, poziții sociale cât mai respectabile etc. Ne văităm că suntem obosiți, că suntem stresați, că avem nevoie să mergem la mare, la munte, la stațiuni, la „recuperări", la săli de fitnes, pe terenuri de sport sau alte minunății de genul acesta, pentru ca să ne facem trupul cât mai sănătos, cât mai puternic, cât mai frumos, cât mai viguros. Ne purtăm cu trupul nostru așa cum s-ar purta o mamă bună cu copilul său! În ființa noastră există însă și sufletul, pentru care nu mai avem nici timp, nici bani, nici dispoziție, nici plăcere. Cele câteva minute de rugăciune sunt cenzurate de gândurile de tot felul care atunci se îngrămădesc mai tare în mintea și în inima noastră; câteva ore pe săptămână nu avem ca să trecem pe la biserică la o zi de sărbătoare; câțiva creițari nu ni se găsesc să dăm unui flămând, unui necăjit, unui nevoiaș; aruncăm haine bune la tomberon, la ogaș, la gunoi, dar nu ne lasă inima să le dăm cu bucurie unuia care n-are cu ce să-și îmbrace copiii; știm nenumărate probleme din viața eroilor din telenovele, dar suntem străini de necazul, de suferința fratelui, vecinului, colegului, semenului nostru; citim tot felul de publicații de scandal și de can-can și tot felul de texte mai mult sau mai puțin otrăvitoare spiritual de pe internet, dar nu avem timp niciodată să citim o pagină din Biblie sau dintr-o carte ziditoare de suflet. Toate acestea sunt hrana, băutura și îmbrăcămintea sufletului nostru. Dacă nu i le dăm când are nevoie, arată ca un copil vitreg, neglijat de părinți, dat la orfelinat sau lăsat în grija mahalalei. Cu el ne vom duce la Dumnezeu în ceasul morții, nu cu trupul. Se cuvine să facem și noi ca acei prieteni din Evanghelie și să ducem la Iisus sufletul nostru slăbănogit, paralizat, de

neglijența noastră și să ne rugăm pentru el. Poate nu e prea târziu și se mai poate vindeca!

În al doilea rând, ***paralitică este ruda noastră, prietenul nostru, colegul nostru.*** Poate că trupește e sănătos tun, sau pare că e sănătos, dar sufletește a paralizat demult. Îl vezi toată ziua și până după miezul nopții la cârciumă bând, urlând, înjurând, prăbușindu-se sub masă ori în șanț. Îl vezi cum fumează țigară din țigară sau poate consumă chiar droguri. Îl vezi cum își părăsește femeia și copiii și pleacă să-și găsească fericirea în cuiburi străine. Vezi pe atâția trăind în concubinaj ani de zile, în așa-zise „căsătorii de probă". Vezi pe unii cum fură bunurile altora, cum se ceartă, cum se bat, cum umblă prin judecăți ani de zile ca să răpească o palmă de pământ sau un alt bun al altuia. Vezi pe unii cum înjură și ocărăsc cu tot ce-i în cer și pe pământ, cum lucrează în duminici și sărbători fără teamă de Dumnezeu și jenă de oameni, auzi de alții cum omoară, cum jură strâmb prin tribunale pentru o strachină de linte. Auzi de alții că fac trafic de droguri, de carne vie, că sechestrează și exploatează semeni de-ai lor, că fac atentate și lasă în urmă zeci și sute de morți. Vezi pe unii că trăiesc o viață fără să se spovedească și fără să se grijească, fără să pășească o dată pragul bisericii. Nu vi se pare că aceștia, sub aspect moral și spiritual, sunt asemenea paraliticului din Evanghelie? Asemenea oameni nu se mai roagă pentru ei înșiși, nu mai sunt interesați de ce se va întâmpla cu ei pe lumea cealaltă. Pentru ei totul începe și se termină aici. Sunt oameni ai pământului și-i dau lui nichipercea fiecare clipă și fiecare picătură de vlagă a vieții lor! Se cuvine să ne rugăm pentru ei! Sunt frații noștri bolnavi! Paraliticii și slăbănogii noștri! Poate o mai fi vreo șansă de însănătoșire și pentru ei! Să încercăm și să insistăm de fiecare dată când ne rugăm pentru noi înșine!

Un mare slăbănog al vremii noastre este însăși lumea în care trăim. E îngrozitor cât de bolnavă este sub aspect spiritual! Și-a construit dumnezei străini, cărora li se închină și le aduce jertfe

zilnic. Aș cita dintre aceștia doar trei: ***averea, puterea și plăcerea***. Lista ar putea continua. Pe Dumnezeu cel adevărat, Creatorul cerului și al pământului L-a îndepărtat din viața ei. Nu I se mai închină, nu-L mai cinstește, ba, dimpotrivă, spune că Dumnezeu fie nu a existat niciodată, fie a… murit! În duminici și sărbători creștinești lumea lucrează, se distrează, face orice, numai de Dumnezeu nu se apropie. Alte „sărbători" și-a creat, altor zeități aduce jertfă, îi este jenă chiar să mai numească sărbătorile creștine. În posturi organizează nunți și botezuri, majorate și tot felul de zaiafeturi, care sunt însoțite de mese bogate, de muzică împrumutată parcă din infern, cu dansuri aproape satanice. Respectul de bătrâni, de valorile milenare ale popoarelor a rămas o amintire. Lumea își face un adevărat ideal din a distruge tot ce-i creștin, din a instaura o nouă religie, o religie a dezmățului și a destrăbălării. E subminează familia și se impun prin lege tot felul de aberații de care strămoșii ar muri a doua oară dacă ar auzi de ele. Desfrânata apocaliptică este ridicată la rang de prințesă a vremii noastre. Moartea este ținută la sânul lumii ca un animal de companie. Se omoară oamenii unui pe alții prin vrajba și ura lor, prin faptele lor. Auzi în fiecare zi de atentate, de războaie între oameni și popoare, de accidente de tot felul, de crime, de sinucideri, de milioane de avorturi, de cataclisme naturale, care provoacă mii de morți. Nu mai știi ce să mănânci și ce să bei, fiindcă mâncarea este otrăvită, băutura, aerul, apa, solul și subsolul. Substanțele chimice sunt prezente în tot și în toate, amăgindu-ne văzul, mirosul, gustul, distrugându-ne sănătatea și viața. Auzim zilnic de tot felul de infracțiuni săvârșite la nivelul justiției. Auzim de judecători și de procurori corupți, de documente falsificate și mărturii mincinoase, de oameni nevinovați, care sunt aruncați după gratii mulți ani sau poate tot restul vieții. Auzim tot mai aproape țăcănit de mitralieră, huruit de avioane, miros de praf de pușcă. Nu vi se pare că lumea

însăși este un paralitic, un slăbănog, care are nevoie urgentă de vindecare?

Fiecare creștin adevărat, de acolo de unde se află, în intimitatea sufletului și cămăruței lui, când se roagă pentru sine, pentru copiii lui, pentru familia lui, pentru sănătatea și mântuirea lui, să se roage și pentru rudele sale mai apropiate și mai depărtate, pentru cei în suferință, pentru cei credincioși și necredincioși, pentru țară și pentru lumea întreagă. Este nevoie mai mult ca oricând de o minune dumnezeiască pentru ca acești paralitici ai vremii noastre să se facă sănătoși. Dă, Doamne!

*

Sfaturi părintești

Din cartea **Cărarea împărăției** a Părintelui Arsenie Boca spicuim:

„SEMNUL LUI IONA. Cel ce S-a străduit mai mult pe pământ cu luminarea oamenilor în cunoştinţa de Dumnezeu şi de cele viitoare, a fost Însuşi Fiul lui Dumnezeu. Boierii lui Israil, muşcaţi de vipera răutăţii, clocoteau de ură şi-şi astupau urechile şi-şi rupeau hainele de pe ei, ori de câte ori Iisus se afirma pe Sine a fi mai înainte de Avraam şi mai înainte de a fi lumea. Cuprinşi de ură împotriva Lui, că le strica stăpânirea despotică asupra poporului pe care-l ocărau din vârful mândriei, se închideau în nebunia necredinţei, care nu mai primeşte nici o învăţătură despre viaţa veşnică. Drept aceea, se luau la vrajbă cu Mântuitorul, încât nici un semn al dumnezeirii Sale nu răzbea la inima lor înrăită şi, totuşi, cereau semn.

Mântuitorul făcea ochi unde nu erau din naştere, învia pe Lazăr şi iudeii voiau să-i omoare pe amândoi, tocmai ca să nu rămână semn. Pe aceşti iudei necredincioşi şi pe toţi urmaşii lor, de atunci şi până astăzi, Mântuitorul n-a putut să-i vindece, fiindcă orice boală sufletească are leac şi iertare, numai păcatul împotrivirii faţă de adevărul propovăduit, arătat şi dovedit, nu are nici îndreptare, nici iertare. Neîntrerupt au

stat împotriva Fiului lui Dumnezeu, cerând un semn, ca prin el să fie constrânşi să creadă. Dar ei nu voiau să creadă, ci doar ispiteau pe Dumnezeu, de aceea Iisus le răspunde cuvintele acestea: ,,Neam viclean şi desfrânat, cere semn, dar nu i se va da decât semnul lui Iona proorocul. Că precum a fost Iona în pântecele chitului trei zile şi trei nopţi, aşa va fi şi Fiul Omului în inima pământului, trei zile şi trei nopţi". Dar necredincioşii de atunci şi din toate vremile nu se dau bătuţi nici de semnul lui Iona. Iar semnul lui Iona e minunea învierii Domnului, chezăşie şi a învierii noastre şi temelia creştinismului.

Dar, să lărgim puţin ,,semnul lui Iona":

Dumnezeu slăvitul, în nemărginita-I cunoştinţă, prin care ştie toate mai înainte de a fi lumea, ştie că răutatea necredinţei nu va fi învinsă decât atunci când fiecare dintre oameni va trece el însuşi prin semnul lui Iona. Şi vor trece nu numai trei zile şi trei nopţi, ci toate zilele şi anii ce vor fi până la semnul ce-i va birui, care este: învierea morţilor. ,,Iată Eu voi deschide mormintele voastre şi vă voi scoate pe voi, poporul Meu, din mormintele voastre şi voi pune în voi Duhul Meu şi veţi învia, numai astfel veţi cunoaşte, că Eu sunt Domnul, Cel ce am zis şi am făcut acestea."

Minunea aceasta dumnezeiască va fi deodată cu a doua venire a Mântuitorului, - după Sfinţii Părinţi tot într-o zi de Duminică, precum a fost şi învierea Domnului. Mirele vine la miezul nopţii, adică pe neaşteptate, când nimeni nu se mai gândeşte tocmai la învierea morţilor şi la a doua venire în slavă a Mântuitorului. Va fi într-o vreme de adâncă noapte a minţii oamenilor. ,,În cele din urmă vremi ale împărăţiei, când cei căzuţi de la credinţă vor fi fără număr..."

Iată semnul lui Iona, prin care au să treacă toţi oamenii din toate vremile şi locurile, când spaima va fi mare, încât mulţi ar vrea să moară, dar nu mai pot, - tânguirea e degeaba; şi aşa vor fi traşi din iad şi de prin morminte, la darea de seamă în ziua-nfricoşată a judecăţii din urmă. ,,Veni-vor

înspăimântaţi de ştiinţa păcatelor lor şi fărădelegile lor îi vor mustra pe faţă."(...). În ziua aceea nu mai încape târguiala între credinţă şi necredinţă, atunci văd toţi, - nu mai trebuie să creadă. Atunci, dar cu desăvârşire târziu, sufletul, primindu-şi trupul pentru totdeauna, îşi va desăvârşi cunoştinţa pe care n-a vrut s-o primească până ce era în viaţa pământească.

*

File de jurnal – 12 Ian. 1982

,,Timpul a ajuns din ce în ce mai preţios. Nu reuşesc să le mai ajung. Sunt atâtea de făcut, iar bietele mădulare nu pot ţine ritmul!

Azi am fost la Craiova. Nu l-am găsit pe mitropolit. De la consilierul Marica Dumitru am aflat că noul mitropolit al Ardealului va fi Antonie Plămădeală. O alegere bună. Poate prin omul acesta voi putea publica lucrările ***„Telegraful român". Bibliografie*** *şi* ***Telegraful român și conștiința unității naționale.*** *Vom vedea. Am fost la Centrul de Ştiinţe Sociale. Domnul Virgil Joiţa mi-a spus că materialul meu cu localităţile dispărute se află la Bucureşti pentru referat şi e foarte posibil să apară în numărul 3 al revistei ,,Arhivele Olteniei". Mi-a promis că-mi va face recomandare să public studiul* ***Fond și formă în studiul istoric după concepția lui Nicolae Bălcescu*** *în ,,Anuarul Institutului ,,A. D. Xenopol" din Iaşi. M-a înscris pentru sesiunea din februarie a Filialei Academiei din Craiova cu tema* ***Intelectuali mehedinţeni participanți la Răscoala din 1907.*** *Pe Domnul Ilarie Hinoveanu, directorul Editurii ,,Scrisul Românesc" nu l-am găsit. I-am lăsat însă rezumatul la volumul cu* ***N. Iorga*** *să-l trimită la universitate pentru traducere în 2-3 limbi, spre a-l introduce în carte. Am lăsat dosarul pentru pictura bisericii de la Malovăţ părintelui Virgil Preda să-i facă referat şi să-i dea drumul la Bucureşti, unde îl voi găsi eu săptămâna viitoare(...).*

Decretele curg cu duiumul. Unul cu recensământul animalelor atrage atenția. Animalele nedeclarate sunt trecute la fundul de stat. Se consideră că a ajuns la un nivel atât de înalt conștiința, încât omul nu mai minte. Ceea ce spune el este adevărat și nimeni nu mai pune la îndoială. De aceea statul îi vine în ajutor și-i ia din curte ceea ce nu-i aparține. Un alt decret privește disciplina muncii. Orice întârziere, abatere și neglijență este sancționată cu dezlegarea contractului de muncă. Se aude că toți muncitorii necalificați din construcții vor fi trimiși în agricultură.

Alaltăieri am făcut corectura în șpalt la lucrările ce-mi vor apare în ***Mehedinți. Istorie și Cultură,*** *vol. III. Parcă ar fi folosit manuscrisele mele la vândut brânză pe piață, așa erau de mototolite(...)! Multe pagini erau lipsă. După multă ceartă, am ajuns la oarecare compromis cu Domnul Mite Măneanu. Acesta dă toată vina pe Virgil Tătaru. Ce să-i faci, tătaru-i tătar și-ntre olteni!"*

*

In memoriam – Col. Iulică Paicu

Am aflat cu multă tristețe că s-a stins, la 87 de ani, Colonelul Iulian Paicu din Gorj, fiu al satului Malovăț. De două ori l-m întâlnit în viață, dar era tipul de om pe care nu-l mai poți uita ușor, după ce vorbești cu el.

Era în toamna lui 1980 sau 1981. Aveam lucrări de reparații și consolidare la biserica de la Malovăț. Oamenii lucrau pe schele. Îmi trebuia ciment. În comerț nu se găsea, cererea fiind foarte mare. Cu chiu cu vai, inginerul de la ferma din Bârda, Crețoiu Traian, mi-a taxat două remorci, ca să merg la fabrica de ciment de la Bârsești de lângă Tg. Jiu să iau de acolo. Mi-a repartizat pe Domnii Gârbovan Ion și Sprânceană Gheorghe. Le-a spus dumnealor, mi-a spus și mie: „- Faceți cum știți, dar mâine-seară să fie tractoarele înapoi. Noaptea vor încărca prune și vor pleca la gară, la Șimian. Așteptă vagonul și nu vreau să primesc penalizare. Dacă nu reușiți să încărcați,

plecați acasă!" Mi-era tare teamă că nu voi putea să mă încadrez.

A doua zi, cu noaptea în cap, am plecat spre Tg. Jiu. Eu am mers cu mașina mea, o Skodă 100 S. M-am dus mai repede. Tractoarele au venit încet din urmă. Când am ajuns la fabrică, m-am îngrozit. Pe drumul până la intrarea în fabrică erau sute de camioane, remorci, căruțe. Toate așteptau să încarce. Am intrat. O sală de așteptare ticsită de lume. Un aer greu, insuportabil, de cameră neaerisită. Am început să vorbesc cu unul, cu altul. Erau oameni care așteptau la rând și de trei zile. Unii erau pentru nevoi proprii, alții reprezentau ceapeuri, ferme, magazine, depozite etc. Cam la o jumătate de oră sau chiar mai rar se deschidea ușița la o ferestruică și un glas chema pe câte cineva care era la rând. Dumnezeule, ce mă fac eu!? N-am nici o șansă! Măcar plec înaintea tractoarelor, să le întorc, să nu mai vină degeaba până la fabrică!

Tot frământându-mă așa, mi-am adus aminte de un enoriaș al meu, Pavel Stoicheci, tâmplar la IJCM-MH. Îmi lucrase câte ceva pe la biserică, reușise să îmi obțină de la întreprinderea lui schelele metalice cu împrumut, îmi recomandase niște meseriași buni. Mă ajutase mult omul acela. Într-o zi, când mergeam cu el în mașină spre Tr. Severin, îmi povestise cum devenise el cunoscut în întreprindere: ,,-Eram într-o zi pe la birouri, să-mi semneze o cerere de concediu. Am prins o discuție între director și contabilul-șef Vonica. Întreprinderea noastră făcuse niște lucrări în Gorj și cei de acolo nu le dădeau banii. Trebuia să-i dea în judecată, iar asta însemna avocat, bani cheltuiți, deplasări, timp pierdut. Am intrat în discuție și le-am cerut voie să dau un telefon la Tg. Jiu. Era în biroul contabilului șef. Mi-au făcut semn să vorbesc. Am format numărul lui Iulică Paicu, cumnată-meu, maior, comandantul Miliției Economice din Gorj. I-am spus de necazul întreprinderii noastre. Directorul cu contabilul-șef ședeau cu gura căscată și se uitau la mine. Le pierise graiul. I-

am dat numele instituției cu care eram în conflict și numărul contractului. Până la sfârșitul programului au intrat banii în contul IJCM-ului. De atunci și directorul și contabilul-șef mă țin ca-n palme. Nu mi-ar trece pe dinainte!”

Fie ce-o fi, mi-am zis! Este singura mea șansă de-a rezolva problema. Am plecat la Tg. Jiu. Am găsit sediul miliției. Am întrebat la intrare dacă Domnul maior Paicu lucrează acolo. Ofițerul de serviciu a tresărit și mi-a spus că este comandantul Miliției Economice. M-am legitimat și am rugat să-i transmită că preotul din satul lui îl roagă să-i acorde o audiență de câteva minute. N-a trecut un sfert de oră și Domnul Paicu a apărut. A venit direct la mine, zâmbitor, deși nu ne văzusem niciodată față către față. M-a luat de sub braț și s-a plimbat cu mine pe hol. Vorbeam amândoi încet. Știam noi de ce. I-am spus despre ce e vorba. A chemat un căpitan și i-a spus în șoaptă ceva. ,,- Dânsul va merge cu dvs. și va rezolva problema!” mi-a spus, strângându-mi prietenește mâna. A mers căpitanul cu mașina mea. Când am ajuns în fața intrării fabricii, mi-a spus: ,,- Eu cobor aici. Dumneata intră prin spate, mergi în sala de așteptare și vei fi strigat!” Între timp ajunseseră și tractoarele. Bieții tractoriști nu știau de unde să mă ia. Erau convinși că facem cale-ntoarsă, că nu vom reuși în nici un caz să ne încadrăm indicațiilor date de Domnul Crețoiu. Nu am stat zece minute în sala de așteptare, până când ferestruica s-a deschis și o voce a strigat: ,,- Cine este de la Malovăț?” M-am uitat peste lumea aceea. Nu era nimeni. Numai eu eram din Malovăț. Am răspuns. ,,- Treceți pe ușa din dreapta și veniți la birou!” Am executat. În birou era și căpitanul. Tocmai îmi completau factura. I-am dat datele. Între timp aflasem că numai pentru export se livrează ciment la saci. Celor din țară li se dă ciment vrac. Am explicat că nu pot să iau ciment vrac, fiindcă remorcile nu sunt pregătite, nu am nici prelate, nu are cine să descarce noaptea, nu am spațiu de depozitare la biserică. ,,- Vă dăm saci! Câți vreți?” ,,- O sută!” am zis eu cu

o jumătate de gură! ,,- Bun! Când ajungeți, ne virați banii! Băgați remorcile în fabrică și trageți la încărcat, la banda de saci!" Am luat factura și am ieșit buimăcit! Abia am mai ținut minte să mulțumesc și să salut. Nu a durat o jumătate de oră până remorcile au fost încărcate. Parcă a fost mâna lui Dumnezeu cu mine în orele acelea. Când m-am uitat în factură, am mai descoperit ceva. Cimentul avea două prețuri. Prețul de producție era întotdeauna mic și la acest preț se vindeau mărfurile instituțiilor de stat. Prețul de desfacere era mai mare și la acest preț se vândeau mărfurile particularilor, ceapeurilor. Parohia nu era socotită instituție, ci unitate de cult. Îmi trecuse cimentul la prețul de 35 lei/sacul, în loc de 50 lei/sacul, cum era în comerț.

L-am întâlnit peste mulți ani pe Domnul Iulică Paicu, la înmormântarea mamei sale. I-am mulțumit atunci. Mi-a zâmbit părintește și mi-a spus: ,,- Era de datoria mea să ajut și eu cu ceva biserica din satul meu!"

Era un om modest, simplu, foarte respectuos. Îmbrăcat civil, era ca unul de-ai noștri din sat. Am mai vorbit despre dânsul cu unul, cu altul din Malovăț. Am auzit numai cuvinte de laudă despre dumnealui. Pe mulți îi ajutase, atunci când avusese posibilitatea.

Ieșind la pensie cu grad de colonel, se retrăsese într-un sat din Gorj, își construise acolo o casă și, în mijlocul familiei, a trăit până la adânci bătrânețe.

Dumnezeu să te ierte, Domnule Colonel!

*

Când mor părinții!

Am găsit pe internet o poezie de înaltă vibrație cu acest titlu. Nu i se cunoaște autorul:

,,Când mor părinții, nu le vinde casa,
Ei au trudit în Raiul lor cel sfânt,

Din când în când, mai pune-acolo masa,
Păstrează-le bucata de pământ!

Când mor părinții, nu te duce-n pripă,
Să calculezi cât iei pe truda lor,
Ci construiește încă o aripă,
Și ai să vezi că nu le-a fost ușor!

Păstrează demn, tot ce a fost frumos:
Masa, la care-ai stat, cu trei picioare,
Lampa ce arde încă, lin, duios,
Covorul, patul, cele trei ulcioare,

Așterne iute, scoarțele din lână,
Mâinile mamei te vor mângâia
Și stai pe prispa veche, chiar bătrână,
Să mai asculți concertul din vâlcea!

Hai, scoate apa toată din fântână,
Să primenești izvorul înfundat,
Mama și tata te vor lua de mână,
Te vei simți la fel ca altădat!

Mai dă cu var, copile, pe pereți,
Să îi păstrezi curați, ca pe-o icoană,
Părinții tăi au devenit peceți,
Nu alerga, dup-avuții, în goană!

Nu aștepta, rugina să le rupă,
Deschide porțile, la casă, largi,
Toți îngerii te vor veghea, ascultă,
Vei fi înconjurat numai de magi!

De ce nu vii? Ai tăi mereu așteaptă...
Ofteaz-atunci, când văd că ești absent,
Stau umbre triste, pironite-n poartă,
Nu vor să creadă-n visul desuet!

De fapt, Părinții nici nu mor vreodată,
Trăiesc în noi, sunt râu cu apă lină,
Sunt stele-aprinse peste zarea-naltă,
Sunt curcubeu, pe bolta cea senină!

Tu ia aminte: casa părintească
E locu-n care sufletul ți-e rouă,
E vatra noastră veche, strămoșească,
Lumina ce se scaldă-n luna nouă!

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Doamna Dr. Monica Petruțiu** din Orăștie(HD): **200 lei; Doamna Leonte Daniela** din Buzău: **80 lei; Domnul Ing. Spătariu Miron-Filip** din Reșița și **Doamna Crăciunescu Valeria** din Câmpulung-Moldovenesc(SV): câte **50 lei; Domnul Crumpei Sever** din Malovăț a achitat pentru prima lui contribuție de cult **300 lei; Domnul Baltac A. Alexandru** din Malovăț a achitat pentru prima lui contribuție de cult **100 lei**. Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Scrisoare către Eminescu**(XI), în „*Omniscop”*, Craiova, 2017, 5 iul., ediție on-line (*http://www. omniscop.ro*); **Scrisoare lui Alexie Mateevici,** în „*Omniscop”*, Craiova, 2017, 11 iul., ediție on-line (*http://www. omniscop. ro*); ***„Scrisoare pastorală” – 352***, în „*Observatorul*”,

Toronto(Canada), 2017, 17 iul., ediție și on-line (*www. observatorul.com*);

*

Zâmbete

☺„- Eu şi soţia mea suntem împotriva folosirii bătăii pentru educarea copilului!” „- Şi noi la fel! Pe-al nostru nu-l batem decât atunci când suntem în legitimă apărare!” ☺ Şarpele a regretat enorm după ce i-a ispitit pe Adam şi Eva: după ce Eva a muşcat mărul, ea a văzut în şarpe nu numai un animal, ci şi curea, pantofi, portofel şi gentuţă!…; ☺ „- Cer divorț! Astăzi dimineață soțul m-a lovit!” - îi spune judecătorului o doamnă. „- Și până acum nu și-a cerut scuze?” - întreabă judecătorul. „- Nu, „Salvarea" l-a dus la spital înainte ca el să-și revină!” ☺ Soția către soț: „- Dragul meu, hai să cumpărăm o mașină, eu voi învăța să conduc, vom vedea lumea...!” „- Care, asta sau cealaltă?” întreabă soțul. ☺Doar românii, la întrebarea: „Ce faci?", răspund „- Nimic. Muncesc!”

*

Excursii-pelerinaj

La data 10 iulie am organizat o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Tr. Severin-Malovăț-Bârda-Balta-Baia de Aramă-Mânăstirea Tismana-Baia de Aramă** (orașul și mânăstirea)-**Obârșia Cloșani-Băile Herculane-Orșova** (Mânăstirea Sfânta Ana)-**Mânăstirea Vodița- Tr. Severin – Malovăț – Bârda.** Au participat 40 enoriași din Malovăț, Bârda și Tr. Severin. A fost o excursie reușită, mai ales că o bună parte din traseu nu o mai văzusem niciodată.

Vineri, 14 iulie, cu prilejul **Ciumărcii de la Godeanu,** parohia noastră a pus la dispoziție un autocar pentru cei ce ar fi vrut să participe, gratuit. S-au înscris trei persoane. Pur și simplu le-a fost frică de căldură! La 40 și ceva de grade….! Cu prilejul hramului **Mânăstirii de la Orșova, Sf. Ana**, de

marți, 25 Iulie, parohia noastră pune la dispoziție un autocar pentru cei ce vor să participe gratuit. Mai avem trei locuri.

Cu prilejul hramului **Mânăstirii Tismana,** de marți, 15 August, parohia noastră pune la dispoziție un autocar pentru cei ce vor să participe. Așadar, participarea gratuită.

*

Botezuri. Cununii

În ziua de 2 Iulie am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Usturoi Georgian-Patrick,** fiul Domnului **Usturoi Georgian-Cosmin** și al **Doamnei Usturoi Victoria-Claudia** din Tr. Severin, iar în ziua de 15 Iulie pentru **Crista David-Marcel**, fiul **Doamnei Crista Andreea-Mihaela** din Timișoara. Să le trăiască! În ziua de 1 Iulie am oficiat Taina Sfintei Cununii pentru **Domnul Baltac Alexandru** și **Domnișoara Boșneagu Ramona** din Malovăț, în ziua de 2 Iulie pentru **Domnul Usturoi Georgian-Cosmin** și **Doamna Argetoianu Victoria-Claudia** din Tr. Severin, iar în ziua de 15 Iulie pentru **Domnul Filip Florentin** din Tr. Severin și **Domnișoara Turturea Ștefania** din Păunești(MH). Dumnezeu să le ajute!

*

Program

În cursul lunii August avem următorul program de slujbe: **5 Aug.**(Malovăț-Bârda); **6 Aug.**(Bârda); **10 Aug.** (spovediri și împărtășiri în Bârda, la biserică și în sat); **12 Aug.** (spovediri și împărtășiri în Malovăț, la biserică și în sat); **13 Aug.**(Malovăț); **14 Aug.** (spovedit și împărtășit copiii în Malovăț); **15 Aug**.(pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **19 Aug.**(Malovăț-Bârda); **20 Aug**.(Bârda); **26 Aug**. (Malovăț-Bârda); **27 Aug.**(Malovăț); **29 Aug**.(Schitul Topolniței). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda @gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2017), nr. 354(16 –31 Iulie)

Dragii mei enoriași!

Adevăr și minciună

Pentru creștini, adevărul nu este o idee, ci el este Însuși Dumnezeu, conform cuvântului Mântuitorului: *„Eu sunt Calea, Adevărul și Viața*". Filozofii slujesc ideea de adevăr; juriștii (judecători, procurori, avocați etc.) slujesc ideea de dreptate, dar aceasta nu este întrupată într-o persoană anume. Din punct de vedere creștin, cel care spune adevărul, Îl slujește pe Dumnezeu, Îl mărturisește pe Dumnezeu. Cel care minte slujește diavolului, care-i domnul minciunii. Avem și una din poruncile dumnezeiești, a noua, privitoare la acest aspect: „Să nu fii martor mincinos!" Desigur, să nu fii martor mincinos nu numai la tribunal, la judecată, ci și în relațiile cu oamenii, cu Dumnezeu, cu tine însuți. Nu este ușor să fii partizanul adevărului. Adesea poți să ai neplăceri, necazuri, poți să ajungi chiar în temniță sau mai rău. Câți oameni nevinovați nu au stat zeci de ani în ocne sau după gratii, câți n-au fost condamnați la moarte pe nedrept. Puteau să pactizeze cu torționarii, dacă ar fi mințit, dacă ar fi depus mărturii împotriva altora, dar n-au făcut-o. Au fost adevărați martiri ai credinței și ai faptei. Numai un om cu o credință puternică mărturisește adevărul cu curaj până la capăt, în ciuda tuturor opreliștilor. Câteodată, sunt cazuri, când nu poți dovedi adevărul. Nu ai probe. Indiferent cât ai pierde sau cât ai suferi, în calitate de creștin nu ai voie să recurgi la falsuri, la martori mincinoși, la mituiri și intervenții. Spui adevărul și atât. Dacă vei pierde sau vei suferi în fața

oamenilor, fii sigur că fapta ta nu va trece neobservată și nerăsplătită înaintea lui Dumnezeu.

Poetul Alexandru Vlahuță intitula o poezie a lui la începutul veacului trecut **Minciuna stă cu regele la masă,** vrând prin asta să arate că viața politică - până la vârfurile ei cele mai înalte – este imorală, coruptă, bazată pe falsuri, minciuni și nedreptăți. Din păcate, situația semnalată de Vlahuță se regăsește în toate timpurile și în toate locurile, la toate nivelurile, în toate mediile sociale. Unii își fac un titlu de glorie din a minți pe semenii lor. Mint în presă, la tribune, pe stradă, aruncă noroi pe imaginea celorlalți; mint în tribunale și din cauza aceasta escroci notorii câștigă bunuri sau poziții sociale pe care nu le merită. Se falsifică rezultate de examene, de concursuri, de competiții de toate felurile; sunt ocupate total sau parțial țări de către alte țări mai puternice și propaganda prezintă fapta respectivă drept ,,eliberare" a celor învinși. Se minte când e vorba de alimentație, de medicamente, de politică etc.

Mijloacele tehnice de astăzi te pot ajuta să minți cu nerușinare. Am fost la un atelier obișnuit să fac fotografiile pentru cruce părinților mei. Mama era îmbrăcată în costum național. Doamna care-mi lua comanda nu a fost încântată. Mi-a propus să-i schimb îmbrăcămintea. Curiozitatea m-a făcut să accept provizoriu, ca să văd ce vrea să facă. A scanat poza pe calculator și a început modificările. În loc de cămașa ei cu șabaci pe piept și altițe pe mâneci i-a pus o bluză multicoloră, apoi o haină; i-a pus salbă de galbeni, cum nici țigăncile nu poartă; i-a pus în locul basmalei păr coafat, de parcă era la parlament. Vrea s-o facă și mireasă de douăzeci de ani! Credeți-mă, că n-o mai cunoșteam pe mama. Până la urmă, am rugat să revină la pozele pe care le dusesem eu, în care părinții îmi erau cei adevărați. Am văzut pe internet o imagine, în care doamna Elena Udrea era îmbrăcată țigancă. Ședea la marginea străzii, ținând un copil înfășat în brațe. Fața copilului ne arăta

că era domnul Băsescu. Oricine înțelege că e vorba de un trucaj: chiar dacă Elena Udrea se îmbracă țigănește(e treaba ei!), dar Traian Băsescu niciodată nu poate să fie în postura de copil de câteva luni în brațele ei. Cei care văd caricatura râd. Poate și personajele în cauză se amuză, știind bine că e o minciună. Prin 1990-1991 am avut o emisiune săptămânală la Radio Sud din Tr. Severin. Cu acel prilej am văzut cum se făcea mixajul înregistrărilor, respectiv al sunetului. Se făceau tăieturi, cârpituri, pieptănau vocea, o împotmoleau dacă era cazul, pur și simplu îi făceau toaleta.

Deplâng situația preotului Cristian Pomohaci. L-am admirat întotdeauna pentru talentul său, pentru vocea sa, pentru dragostea lui de Biserică, de Țară și de Neam. Cântecele lui sunt o mărturie. Făcea cinste artei și Bisericii prin aparițiile sale pe scenă, prin înregistrările sale. Din presă am aflat de slujirea preoțească fără seamăn ce o desfășura în micuța lui parohie de 60 de familii. Ca să vină într-o asemenea parohie autocare din toate colțurile țării, inclusiv din București, în duminici și sărbători, ca să asiste la slujba Părintelui Pomohaci, să-i solicite rugăciunea pentru împlinirea nevoilor lor sufletești și trupești, nu e puțin lucru și nu se întâmplă asta la oricine. Lumea simte puterea harului, credința și evlavia preotului. Simte, de asemenea, și situația când preotul joacă teatru, când face din misiunea sa un serviciu oarecare. Am văzut pe internet nu mai puțin de 60 de persoane din parohia sa și din afara parohiei, din țară și din afara țării, vorbind despre el, despre omenia și felul cum își împlinește misiunea de preot. Nu oricine poate să se bucure de asemenea aprecieri. Și, totuși, preotul Cristian Pomohaci nu mai este preot! Mă întreb și eu, ca un păcătos de rând, dacă nu era nevoie în acest caz ca, înainte de a se lua o decizie capitală, să se ceară o expertiză tehnică de specialitate a înregistrărilor respective. Nu e de mirare ca într-o bună zi să se descopere că toată hula și batjocura împotriva părintelui să fi fost neîntemeiate, să fi fost

o înscenare, un trucaj. În Transilvania sunt multe probleme delicate și poate sunt oameni care nu văd cu ochi buni popularitatea de care se bucura un tribun al Ardealului, precum preotul Cristian Pomohaci! Și, la urma-urmei, în justiție funcționează și prezumția de nevinovăție!

Cândva am citit o povestioară undeva. Se vorbea despre un călugăr, care fusese alungat din mânăstire, fiindcă nu corespundea rigorilor vieții mânăstirești. S-a retras într-un sat, și-a plătit gazdă. Muncea cu ziua. Cu banii câștigați într-o săptămână, se ducea sâmbătă seara în oraș, mergea la bordel (casa de toleranță) și acolo plătea taxa pentru 3-4, chiar cinci femei. Orice bărbat care se ducea acolo plătea pentru una. Toți erau intrigați. S-a dus vestea despre el. Nu l-au mai luat la muncă. Bărbații se temeau pentru femeile lor. Îl disprețuiau, îl huiduiau, nu-l scoteau din „țap împuțit!" Când nu mai putea trăi într-un sat, se ducea în altul și făcea la fel, până când îl ajungea hula și se afla despre el. Când a murit, nu avea cine să-l îngroape. S-a dus vestea și a aflat una dintre femeile de la bordel. Le-a anunțat pe celelalte și au venit toate, au pus mână de la mână și i-au făcut bătrânului o înmormântare pe cinste. Îl plângeau ca pe tatăl lor. Lumea chicotea și-și dădea coate. La groapă, femeile au mărturisit adevărul. Niciodată bătrânul nu se atinsese de vreuna din ele. Plătise taxa cu toți banii pe care-i avea. Intra cu ele în cameră și el se așeza pe un scăunel în fața sobei. Făcea focul, dacă era iarna, sau, pur și simplu, dormita acolo. Pe ele le lăsa să doarmă, bucuros că în noaptea aceea ele nu mai săvârșesc păcatul desfrânării. Dimineața, fiind duminică și ele libere, le ruga să nu spună nimănui ce se petrecuse noaptea și să se ducă la biserică, să se roage pentru ele, pentru familiile lor și pentru sufletul lui. Acesta era secretul lui, al lor, secret pe care doar Dumnezeu îl știuse până atunci.

La aflarea acestei taine, toți s-au simțit rușinați și și-au cerut iertare pentru supărările, jicnirile, ocările și hulele cu care

îl batjocoriseră de-a lungul anilor. Nu știu cum îl chema pe bătrân, poate Cristian Pomohaci sau altcumva, nu știu!

Sunt suspect de multe loviturile din ultima vreme, ce se dau Bisericii Ortodoxe Române. Deși sunt 17 sau 18 culte în țară, toate săgețile sunt îndreptate împotriva Bisericii Ortodoxe. Chiar întâmplător să fie? Mă îndoiesc. Sunt interese mari, interne și externe, care nu văd cu ochi buni existența acestei „coloane vertebrale" a Neamului Românesc. A fost ușor să distrugă fabricile, uzinele, combinatele, agricultura, pădurile, solul și subsolul. Lupta cea mai grea este cu sufletul Neamului Românesc. E foarte important să ne stâlcim limba, să ne pierdem încrederea în Biserică, în Stat, în Armată, să nu avem modele și repere istorice și actuale după care să ne ghidăm, să știm cât mai puțină istorie, să ne disprețuim Țara și Neamul, să căutăm alte zări „de farmec pline" și dezrădăcinarea este gata. Aducem surogate de sărbători, de bunuri și servicii, aducem obiceiuri cât mai deocheate, distrugem Familia și legăturile dintre părinți și copii, facem ca totul să fie ca la „alba-neagra! Minciuna este atunci la ea acasă!

Oricum, indiferent de pierderi și de suferințe, mărturisirea adevărului este un act de credință, de martiriu și Dumnezeu, Adevărul Suprem, va răsplăti fiecăruia cum se cuvine pentru adevăr, dar nu va lăsa nepedepsiți pe slujitorii minciunii și ai lui Belzebut. Amin.

*

Sfaturi părintești

Din cartea **Cărarea împărăției** a Părintelui Arsenie Boca spicuim:

„MĂRIMEA RĂSPUNDERII. În ziua acelei înfricoşate cunoştinţe cu Dumnezeu va fi o vedere minunată: toate faptele fiecăruia, pe care le-a făcut întru ascuns, acum sunt date pe faţă şi le vede nu numai cel ce le-a făcut, ci toţi oamenii, dimpreună cu îngerii, văd deodată întreolaltă toate faptele lor şi ale tuturora. Mai mult decât atâta: oamenii au să vadă şi

toate urmările faptelor lor, în urmaşii şi în înaintaşii lor. Au să vadă pe Cuvântul lui Dumnezeu, pe care trebuiau să-L primească şi să-L asculte, ca să nu pricinuiască osândă peste aşa mulţime de oameni. Cuvântul lui Dumnezeu îi va judeca pe ei după faptele lor. Vor vedea toate vorbele ce au spus cât au trăit în lume, şi-şi vor vedea şi gândurile şi cărţile ce au scris, dimpreună cu toate urmările lor peste oameni. Părinţii îşi vor vedea faptele în copiii lor; toate se vor descoperi în ziua aceea.

Iată de ce o judecată dreaptă şi veşnică nu se face decât chemându-se toţi martorii, toţi oamenii, din toate vremile, să-şi vadă toate faptele şi să-şi cunoască toate urmările lor şi pe dreptate să-şi ia plata veşnică. Atunci mateloţii lui Columb vor vedea turma de nebuni, pentru care au să dea seama, că le-au adus cu fapta lor germenele nebuniei. Luther se va vedea pricinuitorul puzderiei de secte, iar înşelaţii lui se vor apăra şi ei de urgia judecăţii, zicând: ,,Doamne, Doamne, au nu în numele Tău am profeţit şi în numele Tău am scos demoni şi în numele Tău multe minuni am făcut?" Dar capătă răspunsul: ,,Niciodată nu v-am cunoscut pe voi. Duceţi-vă de la Mine, cei ce lucraţi fărădelegea!" Şi vor merge cu lucrătorii fărădelegii toţi cei ce-au ascultat de ei. Şi aşa mai departe, fiecare va vedea şi va culege roadele, nebănuit de mari, ale faptelor sale, fie bune, fie rele. Căci viaţa pământeană era vremea semănatului, iar viaţa viitoare, vremea secerişului.

*

File de jurnal – 19 Ian. 1982

,,Sâmbătă am avut servicii în Malovăț și Bârda. M-a anunțat secretarul Consiliului Popular, Domnul Manolea Emanoil, fost coleg al meu de școală generală, că a venit de la Administrația Financiară Județeană inspectorul Erceanu, care vrea cu orice preț să-mi verifice gestiunea. Aș avea reclamații că am luat bani de la lume la Crăciun și Bobotează pentru taxa de cult și pictura bisericii pe bază de tabel și nu cu chitanțierul, că le-am dat chitanțe după aceea, că am făcut

lucrări la biserică acum doi ani și e ,,imposibil" să nu găsească el vreo ,,afacere", pentru că ,,popă cinstit încă n-a văzut". Despre intenția respectivului m-au mai anunțat încă doi cetățeni, care fuseseră la primărie și, întâmplător, auziseră discuțiile."

*

Legi fără noimă

Zilele acestea, parohia noastră a fost vizitată de trei inspectori de la Sanepid, ca urmare a **Hotărârii de Guvern 741/2016.** Această hotărâre a fost dată de guvernul Cioloș. Guvernanții au vrut neapărat să ridice nivelul de trai al poporului și s-au gândit să înceapă cu cei de la cimitir. Drept urmare, au dat hotărârea menționată. Capitolul IV, cu articolele 21-23 privește și parohia noastră, precum și toate parohiile de țară, în calitate de „administratori de cimitir". În orașe „administrator de cimitir" este primăria, fiindcă și cimitirele de acolo sunt văcuțe bune de muls. La o simplă observare a porțiunii din legea de care am amintit, se vede cu ușurință că aceasta a fost alcătuită de oameni care nu au cunoscut realitățile de pe teren și au vrut doar să alinieze legislația noastră celei europene. Dintre toate cele solicitate de lege, nu am avut decât registru de evidență a decedaților. Să le luăm pe rând. Nu am avut certificat de urbanism. Dar cimitirele noastre datează din 1925, de când s-a dat lege să fie scoase cimitirele din curțile bisericilor. Așadar, au aproape 100 de ani fiecare. Certificatul de urbanism se dă la construcția, schimbarea locației unui cimitir, la cadastrarea imobilului, ci nu „la cererea administratorului", cum ar rezulta din hotărârea menționată. Certificatul de urbanism este valabil 12 luni, cu drept de prelungire încă 24 luni. În 1925 nu se emiteau certificate de urbanism, iar acum nu se mai poate emite, fiindcă nu este justificat, potrivit legii cadastrale. Nu avem la cimitire capele mortuare cu săli de ceremonii funerare, cu aer condiționat și grupuri sanitare cu canalizare. E imposibil de realizat și

întreținut, la nivelul unui sat, asemenea obiective. În primul rând, că sunt inutile. În tradiția satelor noastre, mortul se ține cele 2-3 zile/nopți, de la deces la înmormântare, în casă. Este un gest de respect și de dragoste față de cel decedat. Acolo a muncit o viață și i se cuvine și lui să mai rămână câteva ceasuri între ai lui. Acolo se face priveghiul cu toate obiceiurile legate de el. În oraș, majoritatea oamenilor locuiesc la blocuri și nu este spațiu necesar pentru o asemenea ceremonie și de aceea este nevoie de o capelă la cimitir. Sumele necesare construirii, pazei și întreținerii unor asemenea obiective depășesc posibilitățile unei parohii de țară. Sunt mii de cimitire care n-au nici gard împrejmuitor! Puține sunt localitățile rurale unde cei vii să aibă canalizare, cu atât mai puțin cei morți! Nu avem apă potabilă curentă. Ar fi fost bine ca mai întâi să aibă apă potabilă curentă cei vii. Sunt atâtea sate pentru care apa potabilă este o problemă majoră, altele, deși au instalațiile realizate, nu au apă suficientă. Rețelele, acolo unde au fost construite, au avut în vedere spațiul locativ, în timp ce cimitirele cel mai adesea sunt departe de acest spațiu. Nu avem grupuri sanitare cu canalizare. Nu au satele comunei noastre canalizare, nu au majoritatea satelor din țară așa ceva. Pentru cât folosesc cei morți grupurile sanitare… Nu avem tomberoane pentru colectarea deșeurilor de hârtie, sticlă, plastic și nici contract cu o firmă de salubrizare. Nu avem, fiindcă nu avem nici gunoaie la cimitir. Singurele deșeuri sunt coroanele vechi de pe morminte și iarba uscată, dar pe acestea nu le colectează firmele de salubritate. Pe acestea le ardem, periodic. Tomberoanele se fură în câteva zile. Nu avem alei principale și alei secundare marcate. În porțiunea de cimitir vechi nu există așa ceva, fiindcă nu s-a pus problema de la început să se amenajeze astfel cimitirul. Acum e târziu, fiindcă a face acum alei conform unul plan de arhitectură, ar însemna să bulversăm tot cimitirul. Crucile n-ar mai rămâne la locul lor, la căpătâiul mortului, ci i-ar veni pe piept, la picioare, mai

departe de mormânt. Am mai avut asemenea tentative și s-au opus sătenii, fiindcă le profanam, pur și simplu, mormintele. În porțiunile noi, în care am extins cimitirele, se păstrează alinierea. Nu am avut registru de evidență a celor decedați de boli infecto-contagioase. Dar nu pot să am așa ceva. La administrația cimitirului, respectiv preotului, i se dă adeverința de înhumare. Pe aceasta scrie numele și ultima adresă a defunctului. Prin 1977, când eram preot la Gruia, scria pe adeverință cauza morții. Eu, ca preot, nu sunt în măsură să apreciez dacă cineva a murit de o boală infecto-contagioasă.

Domnii inspectori au încheiat actele cuvenite și ne-au atenționat că la următoarea „vizită" a dumnealor ne vor aplica, conform hotărârii respective, câte 50 milioane lei vechi pentru fiecare obiectiv neîmplinit.

Hotărârea respectivă de guvern nu privește doar satele parohiei noastre, ci toată țara. Am luat legătura cu Doamna Senator Ecaterina Andronescu și Domnul Deputat Alexandru Bălănescu, le-am spus despre ce este vorba. S-au arătat foarte nemulțumiți de asemenea norme legale rupte de realitate. Au promis că vor interpela în parlament pe ministrul sănătății, pentru că are posibilitatea să anuleze sau să modifice textul respectiv. Dacă cei care au făcut legea au fost obligați de instituțiile europene s-o facă, mai avem noi astfel de legi, care nu se pun în aplicare. Așa, bunăoară, este legea viei și vinului. Conform acesteia, ar trebui ca românii să fie obligați să distrugă viile autohtone, viile producătoare, cum le spunem noi și să cultive numai soiuri nobile, vie altoită. Se prevăd sancțiuni drastice, dar nimeni n-a fost amendat că are sau că plantează vie producătoare. Când omul vrea, găsește soluții; când nu vrea, găsește pretexte! Păi, nu?

*

În veci, ortodocși

Am găsit pe internet o poezie a lui **Adrian Păunescu,** scrisă în 2004, foarte actuală, pe care o redăm cu prilejul împlinirii a șase ani de la moartea poetului:

,,De mic, sunt ortodox, ca toţi ai mei
aceasta e credinţa mea creştină,
am învăţat cu tălpile să calc,
cum am aflat că mâna se închină.

Atunci am înţeles că sunt dator
să nu cedez cumva vreunei noxe,
ci să rămân, cu neamul meu cu tot,
fidel pe veci credinţei mele ortodoxe.

Ai mei puteau muri şi n-ar fi dat
credinţa lor pe nici un fel de bunuri,
nici dacă ar fi fost crucificaţi,
nici dacă s-ar fi tras în ei cu tunul.

În anii dogmei, mi-am păstrat şi eu
în fiece istorică furtună,
credinţa-n Dumnezeu, cum mi L-a dat,
prin toţi ai mei, Biserică străbună.

Şi m-am opus căderii în neant
şi celor care dărâmau altare
şi clopote-n Ardeal am construit
şi calendare pentru fiecare.

*Şi ,,**Noul Testament de la Bălgrad**”*
eu l-am crezut aducător de leacuri
şi m-am zbătut că să apară iar,
la Alba, dup-aproape patru veacuri.

Şi-am fost convins că nici un leninism
credinţa ortodoxă n-o ajută
ci, dimpotrivă, ateismul crunt
ar vrea să o transforme-n surdomută.

Dar dintr-o dată ce mi-e dat să simt?
A început la Bucureşti să crească
un demonism bogat şi indecent,
ce-ameninţă credinţa strămoşească.

Nevolnicii lovesc pe ortodocşi,
îi tot mânjesc şi culpabilizează,
îi fac răspunzători de bolşevism,
îi umplu de lehamite şi groază.

E clipa când mă simt dator să spun
că nu ne poate frânge vijelia,
că nu sunt bunuri pe acest pământ,
ca să ne cumpere Ortodoxia.

Noi nu putem să devenim mormoni
sau, altceva, conform unei reţete,
noi suntem ortodocşi definitiv
oricât ar vrea cu droguri să ne-mbete.

Eu n-am crezut că, într-o zi, s-aud,
această fărădelege epocală:
,,Ortodoxia naşte comunism!"
Deci, să fugim de ea ca de o boală.

Dar nu există-n lume avantaj
cu care ar putea să ne îmbie
catolici, evanghelici, protestanţi,
să ne retragem din Ortodoxie.

Precum nici noi pe nimeni nu silim
să fie ortodox când nu o simte,
noi suntem pe vecie ortodocşi,
cu leagăne, cu vieţi şi cu morminte.

Că nu ne poate nimeni mitui
s-o părăsim pe mamă în etate
din tragicul motiv că pe pământ
există alte mame mai bogate.

Ci noi, cu toate-acestea, chiar acum,
când ni-i credinţa însăşi în pericol,
îi salutăm pe ceilalţi fraţi creştini,
că harul de-a iubi nu e ridicol.

Şi îi iubim pe toţi aceşti creştini
ce, dincolo de orice paradoxe,
la rândul lor, respectă şi iubesc,
pe credincioşii turlei ortodoxe.

Dar, vai, se-ntâmplă zilnic un complot,
o comedie pare tragedia,
e în pericol cultul ortodox,
se deromânizează România.

Fii, Doamne, lângă noi, măcar acum,
când sumbre acuzaţii se adună,
ia-n mână crucea de la Est,
ai grijă de Biserica străbună.

Şi dă-ne dreptul de-a ne apăra
chiar dacă de la fraţi asediul vine,
permite-ne să fim în veci creştini,

ca ortodocşi urmându-Te pe Tine.

*

Ajutoare și donații

În această perioadă parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Ing. Gheorghe Trocan** din București, fiu al satului Bârda: **150 lei; Doamna Valentina Toma** din București: **60 lei; Doamna Chipară Liliana** din Sibiu și **Doamna Cârneci Mariana** din Tr. Severin: câte **50 lei; Doamna Manolea Elisabeta** din Malovăț a mai adăugat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **230 lei.**

Dumnezeu să le răsplătească!

*

În cursul lunii iulie am donat pâine enoriașilor care au venit la biserică, astfel: 2 Iul.(Malovăț): **160 pâini;** 9 Iul. (Bârda): **152 pâini;** 16 Iul.(Malovăț): **167 pâini;** 20 Iul. (Bârda): **99 pâini;** 23 Iul.(Bârda): **195 pâini**; 30 Iul. (Malovăț): **214 pâini**. Așadar, în luna iulie s-au donat **987 pâini.** Copiilor participanți li s-au dăruit și ciocolate.

De asemenea, în luna iulie s-a vândut la prețul de achiziție de 0,60 lei/buc. pâine enoriașilor noștri, astfel: 2 Iul. (Malovăț): **490 pâini;** 9 Iul.(Bârda): **748 pâini;** 16 Iul. (Malovăț): **333 pâini**; 20 Iul.(Bârda): **101 pâini**; 23 Iul. (Bârda): **705 pâini**; 30 Iul.(Malovăț): **336 pâini.** Așadar, în luna iulie s-au vândut, la prețul de 0,60 lei/buc. **2.713 pâini**.

*

Plăți

Am efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **4.000 lei** pentru instalația de aer condiționat de la biserica din Malovăț(aparate și manoperă); **3.920 lei** tipografiei pentru cărțile **Bibliografia Revistei „Studii Teologice", Bibliografia Revistei „Ortodoxia"** solicitate de Mitropolia Olteniei și **Dumnezeu, îngeri și demoni** a Părintelui Dezrobitu; **2.220 lei** brutăriei pentru pâinea donată și vândută în luna iulie; **1.000 lei** autobuzul pentru excursia la Tismana-Obârșia-Cloșani-Orșova

din 4 iulie; **842 lei** impozit; **400 lei** pentru timbre poștale; **370 lei** pentru colete; **500 lei** transport(curierat) cărți la București, Severin și Lainici; **170 lei** protoieriei pentru cărți și reviste; **60 lei** toner pentru imprimantă; **50 lei** internetul; **50 lei** curentul și altele mai mici.

*

Lucrări la biserică

Am reușit să instalăm două aparate de aer condiționat la biserica Malovăț.

*

Publicații

Preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală" – 352,*** în „*Bibliotheca Septentrionalis"*, Baia Mare, 22 iul. 2017, ediție și on-line (*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*);***„Scrisoare pastorală"- 353***, în „*Armonii Culturale*", Adjud, an. XVI (2017), 22 iul., ediție și on-line(*http://armoniiculturale.ro*); în „*Observatorul"*, Toronto(Canada), 2017, 22 iul., ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); în „*Bibliotheca Septentrionalis*", Baia Mare, 29 iul. 2017, ediție și on-line (*https:// ebibliothecaseptentrionalis. wordpress.com*); **Paraliticul vremii noastre**, în „*Omniscop*", Craiova, 2017, 27 iul., ediție on-line(*http://www. omniscop.ro*);

Urmare unei comenzi de carte din partea Mitropoliei Olteniei făcută parohiei noastre, am republicat o nouă tranșă din volumele **Bibliografia Revistei „Studii Teologice"** și **Bibliografia Revistei „Ortodoxia"**. Am republicat, de asemenea, o nouă tranșă din cartea Părintelui Simion Dezrobitu, **Dumnezeu, îngeri și demoni**.

*

Simpozioane

În ziua de 31 iul., preotul Dvs. a participat la Simpozionul dedicat regretatului Părinte Dumitru Bălașa, care s-a ținut la

Rm. Vâlcea, la episcopie. Preotul Dvs. a fost moderatorul discuțiilor. Au participat academicieni, profesori, oameni de cultură din Craiova, București, Rm. Vâlcea. S-a discutat despre opera și personalitatea Părintelui Bălașa. Sufletul acestui simpozion a fost, și de această dată, Părintele Nicolae State.

*

Zâmbete

☺Anunţ într-o grădiniţă de copii: „Dragi părinţi! Nu credeţi, vă rugăm, tot ceea ce spun copiii dumneavoastră despre grădiniţă! La rândul nostru, vă promitem să nu credem tot ceea ce spun ei despre dumneavoastră!” ☺ Un politician vorbea la o întrunire electorală: „Adversarul meu v-a furat pe rupte timp de patru ani. Daţi-mi şi mie o şansă!” ☺ Studenţii europeni strâng bani pentru studii. Studenţii români strâng pentru examene! ☺Dacă la poarta raiului era pus un vameș român, iadul nu ar mai fi existat. ☺„- Mașina dvs. este supraîncărcată. Sunt nevoit să vă iau carnetul!” „- Dar, domnule polițist, carnetul cântărește doar câteva grame!”

*

Excursii-pelerinaj

● Cu prilejul hramului Mânăstirii de la Orșova, Sf. Ana, de marți, 25 Iulie, parohia noastră a pus la dispoziție un autocar pentru cei care au să participe, gratuit. Au participat 31 persoane din Malovăț, Bârda și Tr. Severin. Au slujit Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Teodosie al Tomisului, Prea Sfințitul Episcop Nicodim al Severinului și Strehaei, împreună cu un impresionant sobor de preoți și diaconi din Mehedinți și Constanța. A participat multă lume. A fost un adevărat moment de înălțare duhovnicească. Au bătut, pentru prima dată, cele patru clopote ale mânăstirii, recent fabricate la Insbruck (Austria). Bat ceva mai frumos ca cele de la Malovăț și Bârda!

● Cu prilejul hramului Mânăstirii Tismana, de marți, 15 August, parohia noastră pune la dispoziție un autocar pentru cei

ce vor să participe. Așadar, participarea gratuită. Așteptăm înscrieri. Mai avem câteva locuri libere! Grăbiți-vă!

● Pentru 29 August, Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul, hramul Mânăstirii Topolnița, parohia noastră pune la dispoziție un autocar pentru cei ce vor să participe, gratuit. Așteptăm înscrieri!

● Pentru o dată pe care vom stabili-o ulterior, parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj, pe următorul traseu: **Bârda – Malovăț - Tr. Severin**(cetatea medievală, Muzeul Județean, cetatea dacică, piciorul podului lui Traian) – **Cerneți**(Cula lui Tudor Vladimirescu, mânăstirea „Sf. Treime") – **Strehaia**(orașul, mânăstirea) - Gura Motrului (mânăstirea)- **Motru – Malovăț - Bârda.** Se poate face într-o zi. Preț orientativ: **30 lei;**

*

Înmormântări

În ziua de 23 iul. am oficiat slujba înmormântării pentru **Vișan Dumitru**(66 ani) din Malovăț. Dumnezeu să-l ierte!

*

Program

În cursul lunii August avem următorul program de slujbe: **5 Aug**.(Malovăț-Bârda); **6 Aug.**(Bârda); **10 Aug.**(spovediri și împărtășiri în Bârda, la biserică și în sat); **12 Aug.**(spovediri și împărtășiri în Malovăț, la biserică și în sat); **13 Aug**.(Malovăț); **14 Aug.** (spovedit și împărtășit copiii în Malovăț); **15 Aug.**(pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **19 Aug.**(Malovăț-Bârda); **20 Aug**.(Bârda); **26 Aug.** (Malovăț-Bârda); **27 Aug.**(Malovăț); **29 Aug.**(Schitul Topolniței). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2017), nr. 355(1 –15 August)

Dragii mei enoriași!

Fântâna înfundată

Până nu demult, aveam în satele noastre fântâni și bunare de unde luam apă pentru oameni, pentru vite. Ce-i drept, unii mergeau mai mult, alții mai puțin până la sursa de apă, în funcție de locul unde își aveau casa. O adevărată minune s-a întâmplat că în aproape toate satele comunei noastre s-a introdus rețea de apă. Fiecare familie s-a trezit că are robinet în curte, în casă, unde a fost nevoie și că apa abia așteaptă să curgă. Apă la șurub, ce-i drept, dar apă potabilă, adusă cu greu și cu multă cheltuială tocmai de la Valea Morilor, de la izvoarele Pleșuvei din Colibași. Eram mândri, că beneficiem și noi de avantajele civilizației. De ce ne mai trebuiau nouă, - tocmai nouă! -, fântâni și bunare? Pe unele le-am înfundat. Azi, spre exemplu, doar cei mai vârstnici mai știu unde au fost vechile bunare din Malovăț, din care s-au alimentat cu apă bătrânii noștri sute de ani. Mai sunt doar vreo cinci bunare în sat, dacă socotesc eu bine și acelea mai mult de decor. În Bârda era Bunarul Linieștilor și Fântâna Mare cu cele trei bunare din jurul ei, unde nu a secat apa niciodată. Cât au fost secetele de mari, acolo nu s-a terminat apa. Au luat apă cu gălețile, cu bidoanele, cu butoaiele, cu cisternele, cu vasele pe care le-a avut fiecare, ziua, câteodată și noaptea. Au folosit pentru nevoile casei, pentru adăpatul vitelor, pentru udatul grădinilor. De multe ori au venit și din Bobaița să ia apă din Bârda de la aceste surse, pentru că la ei secaseră toate izvoarele. De când a

venit apa la robinet, lucrurile s-au schimbat….! Din păcate, în rău!

Seceta cumplită de anul acesta din zona noastră a făcut ca izvoarele din Valea Morilor să nu mai poată asigura necesarul de apă pentru comună. Au început restricționările. A fost câte o zi în care n-am avut apă la robinet, alteori câte două și chiar trei. Când a venit apa, a curs câteva ore și s-a oprit. Atunci ne-am adus aminte de fântânile și bunarele vechi, lăsate din moși-strămoși ca să ne astâmpere setea. Unele erau înfundate, așa cum am spus. La insistența primarului, câțiva săteni au încercat să curețe fântânile și bunarele. A fost strigător la cer să găsească în Bunarul Linieștilor câini morți, iar în Fântâna Mare și în bunarele din apropiere încălțăminte, bidoane, tot felul de mizerii. Dacă la Fântâna Mare instalaseră bârdenii cândva uși metalice la intrare, pompă, acum beau câinii apă direct din fântână, iar rațele și gâștele făceau baie tot într-o veselie. Oare, s-a gândit cineva, când a înfundat ori când a pângărit aceste surse de apă, că s-ar putea ca într-o zi ele să fie necesare ca aerul pentru comunitate? Apa la robinet poate să se oprească oricând, fie din cauza secetei, fie din cauza curentului electric sau defecțiunilor tehnice ale instalației. Apa din bunarele și fântânele noastre era a noastră, era cu noi, fie zi, fie noapte, iar când aceste rezervoare erau curate, apa din ele era mai sănătoasă decât cea de la robinet!

Mă gândesc dacă nu cumva atitudinea bârdenilor și malovicenilor față de propriile lor surse de apă este o excepție, sau ea se înscrie pe linia generală a mentalității românești postrevoluționare. Nu cumva societatea românească întreagă și-a înfundat „fântânele” și și-a părăsit „bunarele” de dragul „apei de la robinet”? Poate fabricile, uzinele, combinatele noastre produceau mărfuri mai slabe calitativ decât ale altora, dar erau ale noastre și, cu puțină străduanie și cheltuială, le puteam perfecționa. Acolo munceau mii de români! Ne mândream, ca români, când aflam că la cinci minute pe poarta

fabricii de la Mioveni iese o „Dacia” și la opt minute, pe poarta fabricii de la Brașov, iese un tractor cotat pe primele locuri în lume! Produceam mărfuri, mașini și utilaje, pe care le vindeam în lumea întreagă și aduceam bani în vistieria țării. Am dat la fier vechi mijloacele noastre de producție, socotindu-le necorespunzătoare, iar noi am împrumutat bani de la băncile mondiale pentru a cumpăra mașini, utilaje și mărfuri din cele mai îndepărtate țări ale lumii. Generații întregi de acum înainte nu vor putea să achite datoriile țării făcute de generația noastră!

Nu ne-am oprit la atât! Am dat bani mulți europeni celor ce n-au muncit pământul și l-au lăsat ca „pășune”; am dat foarte puțini celor ce s–au încăpățânat să producă ceva. Am încurajat vânzările celor mai bune câmpii către străini și astăzi mai bine de 40% din terenul arabil al țării le aparține acestora. Noi cumpărăm legume și fructe din toate țările europene, din cele asiatice și americane, ba chiar și din Africa de Sud! La ei se face recolta, la noi nu! Malovățul, alături de Cerneți, erau principalele comune ale județului, care alimentau cu zarzavaturi Severinul. Bunicul meu se ducea cu carul la piață cu roșii, castraveți, ardei, varză și altele, produse în locul său de la Negară, lângă Malovăț. Lunca Malovățului era muncită până la ultima feliuță de pământ și-ți râdea sufletul văzând frumusețile și bunătățile din grădinile de acolo! Azi, malovicenii cumpără zarzavaturi de la magazin. Au aspect de zarzavaturi, dar n-au gust. Știm că sunt îndopate cu tot felul de chimicale, știm că dăm banii ca să ne otrăvim pe noi înșine și pe cei dragi ai noștri, dar suntem mândri că nu mai dăm noi cu sapa, că nu ne mai arde soarele-n postată, că putem să privim liniștiți la televizor…! S-a distrus plantația de pomi a fermei, s-au distrus ale ceapeului, dar puțini s-au străduit să planteze un pom, ca să aibă un copil sau un nepot ce să ia în mână. Altădată era plin câmpul de pomi. Fiecare își punea pe locul lui un pom doi, nu numai pentru fructe, ci și ca să aibă unde să pună masa, unde să se odihnească, atunci când lucra pe acel loc. Era câte

un astfel de pom atât de mare, de nu puteai să pui fructele lui într-un car, când era vorba de recoltat. Astăzi, câmpurile sunt pustii. Locurile care altădată erau muncite și arătau ca încondeiate cu tot felul de culturi, cu pomi risipiți, astăzi sunt izlazuri ale nimănui, cu câte un mărăcine rătăcit ici-acolo. De cel puțin două ori pe an, cineva dintre noi are grijă ca să dea foc și să pârjolească tot! Noi cumpărăm fructe de la magazin, aduse din Polonia, Italia, Turcia, Grecia, Iran și Dumnezeu mai știe de pe unde! Ce mere bune erau ionatanele de la ferma din Bârda! Ședeau la rând tirurile din toată Europa, ca să încarce mere, pere și prune de la Bârda! Astăzi mai găsești pe locul plantațiilor de atunci câte un scorumbar, câte un murar, câte un rug, câte un scaiete și ce o mai fi, numai pomi și fructe nu! Oare, nu sunt acestea fântâni înfundate?

Ne-a binecuvântat Dumnezeu pământul românesc cu tot felul de bogății, cu minereuri de tot felul, cu păduri, cu ape, cu pământ roditor. Vindem minele de la Roșia Montană cu cele mai mari rezerve de aur din Europa, pământurile petroliere le concesionăm unor firme străine. Austria nu are strop de petrol în hotarele sale, dar firmă austriacă ne cumpără petrolul și ni-l vinde la pompă, nouă, românilor. Noi nu putem să-l vindem. Când s-a construit hidrocentrala Porțile de Fier I, se spunea că localitățile din zonă vor avea curent gratuit. După Revoluție, de sistemul energetic al țării s-a ales praful. Au apărut tot felul de firme-căpușă, care au făcut ca prețurile să explodeze. Unii produc curentul, alții îl transportă, alții îl vând, alții întrețin sistemul. Cei care-l transportă și-l vând sunt străini. Românii nu puteau să facă aceste operații! Azi, la prețurile pieței, îmi trebuie șapte porci îngrășați, pe care să-i vând și să plătesc curentul consumat de familia mea într-un an!

Împrumutăm sărbători străine și le uităm pe ale noastre; ne părăsim religia noastră și îmbrățișăm religii străine; distrugem familia formată din bărbat și femeie și legalizăm cele mai aberante legături; părăsim muzica noastră populară și

dansul nostru și divinizăm muzici și dansuri străine, parcă scăpate din iad. Abandonăm atâtea legi românești, dovedite sănătoase de-a lungul vremii și împrumutăm legi străine de ființa și spiritul românesc. Aruncăm la coș marii voievozi ai neamului sau poeți și scriitori precum Eminescu, Sadoveanu, Arghezi și ne rezumăm la „cultura" de pe facebook! Lăsăm medici și intelectuali de prestigiu, meseriași de elită să plece în lume, să muncească pentru alții, în loc să-i plătim mai bine și să-i păstrăm în țară, fiindcă ar fi atâta nevoie de ei!

Oare, cât ne vom mai mulțumi cu „apa de robinet" adusă de aiurea pe conducte ruginite și vom lăsa fântânele și bunarele noastre înfundate, murdare, pline de gunoaie și mortăciuni? De ce trebuie să vină secetă și pârjol, ca să ne trezim și noi la realitate?

*

Sfaturi părintești

Din cartea **Cărarea împărăției** a Părintelui Arsenie Boca spicuim:

„LEGILE JUDECĂŢII. Ziua judecăţii omului e totodată şi ziua naşterii din nou a lumii, când va fi cer nou şi pământ nou, căci acestea care sunt, de istov vor arde. Deodată cu această minune a înnoirii cosmosului prin foc, omul e înnoit prin focul judecăţii. Astfel pe pământ sunt adeseori puzderii de legi omeneşti; la judecata lui Dumnezeu sunt numai două: legea iubirii de Dumnezeu şi legea iubirii de oameni, în care se cuprinde toată Scriptura. În loc de dosare, sunt cărţile morţii şi Cartea Vieţii, în care-s scrise toate faptele oamenilor. În ziua judecăţii se împlineşte desăvârşit cuvântul care zice: „Mila şi adevărul merg înaintea Ta", căci atunci oamenii vor fi întrebaţi despre: 1. faptele iubirii şi 2. mărturisirea dreptei credinţe, după cuvântul: „Cine se va ruşina de Mine şi de cuvintele Mele în neamul acesta desfrânat şi păcătos şi Fiul Omului se va ruşina de el când va veni întru mărirea Tatălui Său, cu sfinţii îngeri." Mila şi adevărul, iubirea şi curajul

mărturisirii lui Dumnezeu, iar pe de altă parte, şi minciuna, acestea îi despart pe oameni în două, în buni şi răi, precum desparte păstorul oile de capre; oile de-a dreapta şi caprele de-a stânga.

Iubirea lui Dumnezeu nici la judecată nu uită pe săracii pe care i-a iubit, numindu-Se în locul lor şi binecuvântând pe cei ce au avut milă: ,,Flămând am fost şi Mi-aţi dat să mănânc, însetat am fost şi Mi-aţi dat să beau, străin am fost şi M-aţi primit, gol, bolnav şi în temniţă am fost şi aţi venit la Mine, - că întrucât aţi făcut acestea săracilor, fraţilor Mei mai mici, Mie Mi-aţi făcut. Veniţi, binecuvântaţii Tatălui Meu, de moşteniţi împărăţia cea gătită vouă de la întemeierea lumii." Faptele iubirii de oameni i-au adus pe aceştia în împărăţia iubirii lui Dumnezeu. Iar celor de la stânga, pentru faptele iubirii de sine, care calcă peste ajutoare şi oameni şi nesocoteşte pe Dumnezeu, le va spune osânda: ,,Duceţi-vă de la Mine, blestemaţilor, în focul cel veşnic, gătit diavolului şi îngerilor lui." Pentru că: ,,Flămând am fost şi nu Mi-aţi dat să mănânc; însetat, şi nu Mi-aţi dat să beau; străin, şi nu M-aţi primit, gol, bolnav şi în temniţă am fost şi n-aţi venit la Mine!" Şi se vor apăra aceştia zicând: ,,Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în închisoare şi nu Ţi-am slujit Ţie?" ,,Întrucât nu aţi făcut acestea săracilor, fraţilor Mei mai mici, pe care pururea i-aţi avut între voi, nici Mie nu Mi-aţi făcut!"

*

O, Măicuță Sfântă!

Sărbătorim pe 15 August Adormirea Maicii Domnului. Este una dintre marile sărbători ale anului, cinstită cu multă evlavie de creștini în general și de români în special. Acestei Sărbători îi sunt închinate, spre exemplu, cele mai multe biserici și mânăstiri de pe pământul românesc, la această Sărbătoare se fac mari procesiuni la mânăstiri, nedei, rugi etc. Pentru a marca această Sărbătoare, mai jos redăm o minunată

priceasnă cu titlul de mai sus, cântată admirabil de către **Doamna Teodora Păunescu-Tucă**:

,,O, Măicuță Sfântă,
Te rugăm fierbinte,
Să ne-asculți de-a pururi
Marea rugăminte!

Refren:
Nu lăsa, Măicuță,
Să pierim pe cale,
Că noi suntem fiii,
Lacrămilor tale!

Maică vino iară,
Nu lăsa să piară
Țara și poporul,
Turma și Păstorul!

Când plângeai sub cruce,
Maică-ndurerată,
Te-am primit ca mamă
Noi și lumea toată!

Refren: Nu lăsa, Măicuță…

Călător prin marea
Veșnic tulburată,
Noi ne-am pus în tine
Și nădejdea toată!

Refren: Nu lăsa, Măicuță…

Fă să-ți batem zilnic
La miloasa-ți poartă,
Câtă vreme-n lume
Valuri ne mai poartă!

Refren: Nu lăsa, Măicuță…

Iar când nori și ceață
Înnegri-vor zarea,
Vino, tu, Măicuță,
Să ne-arăți cărarea!

Refren: Nu lăsa, Măicuță…

*

File de jurnal – 19 Ian. 1982

„Noaptea am plecat la București. Drumul până la Severin a fost cumplit. La Bârda era cer senin, stele, vreme bună. De la Podișcă până la Malovăț și apoi până la Severin a fost o ceață de-o puteai tăia cu cuțitul. Adăugând și întunericul de la miezul nopții, farurile nu mai făceau față. Cădea chidie și geamurile au înghețat imediat. Nu credeam că voi putea conduce în asemenea condiții. Dar trebuia să ajung!

. *Am deschis ușa mașinii și, în viteza I-a și a II-a, cu trupul aplecat în afară, cu capul în curent și ochii cât sarmaua, am continuat drumul. Nici ochelarii n-am mai putut să-i las la ochi. Și pe lentile se depunea gheața. Dârdâiam de frig, mâinile, gâtul și fața nu le mai simțeam. Mi-era teamă ca nu cumva să cad din mașină. Ceața era atât de groasă, încât nu vedeam farul din dreapta, ci decât o pată galbenă, în rest nimic. Din când în când, simțeam roțile țopăind și-mi dădeam seama că ieșeam din carosabil, fie la stânga, fie la dreapta. Drumul era tot o mare albă. Doar șanțul din stânga și reperele de pe marginea drumului mă ajutau să mă orientez. Nu m-am întâlnit cu nici o mașină până la Severin. Am făcut mai bine de o oră. Am ajuns la gară, dar am pierdut acceleratul 124 de la ora 1.20 și a trebuit să aștept rapidul 12 de la ora 5.40(...). În gară nu era căldură, ci frig ca afară!*

Am găsit cameră la căminul patriarhiei. Joia trecută, la Craiova, m-au asigurat de la mitropolie că vor da drumul, prin poștă, dosarului cu pictura bisericii de la Malovăț, ca să ajungă la Comisia de Pictură de la Patriarhie. Dosarul, până ieri, nu sosise la Comisie.

După ce m-am interesat la Comisie de dosar, m-am dus la Biblioteca Academiei. Cel dintâi cunoscut, pe care l-am întâlnit acolo a fost Părintele Prof. Ioan Ionescu din București, fostul meu profesor de la seminarul din Craiova. L-a vorbit de rău pe mitropolitul Nestor. Pe vremea când era episcop-vicar la Craiova, i-a cerut Părintelui Ionescu să-i scrie niște articole, să le semneze episcopul, iar drepturile de autor să le ia părintele. ,,Tata", cum îi spuneam noi în seminar, i-a făcut o morală corespunzătoare și de atunci orice încercare de-a dumnealui de a pătrunde la revista ,,Mitropolia Olteniei" cu vreun articol a fost zadarnică. Prin faptul că mitropolitul Nestor evită colaborarea oltenilor la revistă, vrea să dea de înțeles pretenția pe care o are de a dovedi că dânsul este singurul istoric din zonă!

La Biblioteca Academiei este frig. Nu s-a dat căldură deloc iarna aceasta. Cititorii stau zgribuliți și încotoșmănați cu toate hainele ce le au și tot tremură. Eu am stat cu paltonul pe mine și căciula pe cap și, la un moment dat, mi-am dat seama că dârdâiam. În decembrie se mai întrerupea și curentul electric. Lucrez de zor la ***Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română"(1874-1984),*** *conspectând numerele de revistă din perioada 1874-1948, pe care nu le-am găsit la vlădica Nestor.*

În oraș vezi cozi peste tot. Multe magazine alimentare și-au închis ușile, intrând în „renovare", ori în inventar. La măcelării și centre de carne se găsește doar slănină cu toate variantele ce pot decurge din acest sortiment. La centrele de lapte vezi doar lăzi cu sticle goale, parcă acolo ar fi centre de achiziție pentru sticle și borcane!"

*

In memoriam: Iancu Gheorghe

Am auzit de dânsul încă din primii ani de la venirea mea ca preot în Malovăț. Lumea vorbea cu mult respect de „nenea Iancu" sau, pur și simplu, de „Neamț". Ușor-ușor am aflat mai multe. Era originar din Malovăț. Mama îi provenea din Bârda, din familia Garaiac. Plecase demult în Germania. În Malovăț păstrase casa părintească, o amenajase cu strictul necesar, ca să aibă un trai cât de cât civilizat. Venea în fiecare vară în Malovăț și-și petrecea concediul în căsuța sa. Am vorbit puțin cu dânsul, fiindcă era un om rezervat, prudent, greu îi câștigai încrederea.

Cea mai grea problemă pentru nenea Iancu era apa. Trebuia să care cu găleata de la oarecare distanță și asta nu-i convenea. Plătea câte o vecină să-i aducă apă, dar asta nu era o soluție. A studiat cu atenție împrejurimile satului, a reflectat atent, a făcut planuri și socoteli și până la urmă a hotărât să facă o investiție importantă. A forat undeva în marginea satului, unde era un izvoraș de apă abia vizibil, a introdus niște

tuburi uriașe și a făcut acolo rezervor. A pornit apoi cu șanțuri și conducte și a adus apa acasă la dânsul. A fost de acord să se racordeze la rețeaua nou construită de dânsul toți cei din mahalaua unde era casa dumnealui. Pentru prima dată se putea vorbi de apă la robinet în Malovăț. Pentru materialele consumate pentru rezervor și rețea nu a pretins nimănui nici un ban; pentru lucrările efectuate a plătit cinstit pe fiecare muncitor. Erau oameni din sat, pe care-i plătea cu ora. La noi se obișnuia plata la zi, el plătea la oră și plătea ,,boierește", așa că toți erau mulțumiți.

A venit Revoluția și nenea Iancu a revenit în România cu ajutoare pentru satul lui. Erau haine și medicamente pentru dispensarul comunei. Le-a adus cu un tir până la Hunedoara. De acolo trebuiau transportate cu o mașină până la Malovăț. Fiindcă aveam o mașină mai mare, un ARO, notarul comunei, regretatul Manolea Emanoil, m-a rugat să fac eu acest oficiu. Am stabilit cu domnul Iancu toate detaliile privind călătoria de-a doua zi. Mama a pregătit mâncarea pentru noi. A fript o găină la cuptor, a făcut o pâine pe vatră, a mai pus un caș proaspăt la pachet și alte mărunțișuri. În dimineața stabilită am pornit la drum cu Domnul Iancu. Am mers vorbind până la Hunedoara și înapoi. Domnul Iancu era curios să știe multe și de toate cu privire la învățătura ortodoxă. Parcă am fost la un examen tot timpul. Erau întrebări subtile, venite din partea unui om citit, cu o cultură religioasă solidă. Mă minunam de câte știa dumnealui și de câte dorea să mai știe. M-am minunat, când am aflat că fusese muncitor, mecanic dacă nu mă înșel. Pentru o asemenea poziție socială erau impresionante cunoștințele religioase pe care le avea și nelămuririle sale. Am vizitat împreună Mânăstirea Lainici. A văzut că sunt interesat de o carte, Urmarea lui Hristos, de Giovani Papini. I-am vorbit despre carte, dar nu mi-am permis s-o cumpăr, fiindcă era foarte scumpă pentru buzunarul meu. Mi-a cumpărat-o dânsul și mi-a spus s-o țin ca amintire de la dumnealui. Undeva, pe

traseu, ne-am retras pe o poiană și am pus masa. El a mâncat din cea adusesem eu de acasă. Mânca cu o poftă, pe care n-o înțelegeam atunci. Avea și dânsul mâncare la ,,traistă". Tot felul de cutii și cutiuțe, cu tot felul de bunătăți. Dumnealui n-a gustat din acelea, dar pentru mine au fost un deliciu, fiindcă nu mai văzusem așa ceva. Azi găsesc asemenea preparate chiar și în magazinele din sate, dar nu le cumpăr și nici nu-mi place acea mâncare! Știu eu de ce!

Am încărcat mașina cu haine și medicamente și am pornit înapoi. Discuțiile au continuat, dar eu tot n-am avut vreme să-l întreb, spre exemplu, pe Domnul Iancu cum de a ajuns el în Germania Federală, și-a dus și familia cu sine, s-a stabilit acolo, dar vine în fiecare vară, singur sau cu familia, la Malovăț, unde stă cel puțin o lună. Înainte de 1989 era de neconceput un asemenea comportament. Și, totuși, lui i se permitea!

A mai trăit câțiva ani, dar nu ne-am mai întâlnit. Abia după moartea sa am aflat de la o rudă a lui din Malovăț că, în Germania, era pastor în cadrul unui cult neoprotestant!

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, am primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Doamna Dr. Rusu Maria** din Tr. Severin, fiică a satului Bârda: **200 lei; Doamna Petruța Freund** din Aschaffenburg(Germania): **144 lei; Doamna Dr. Cristina Dumitru** din București: **100 lei; Doamna Pera Maria** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăț și **Domnul Surugiu Nicu** din Brembate(Italia), fiu al satului Malovăț: câte **100 lei;**

Doamna Dragomir Virginia din Bârda a mai achitat **100 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **200 lei**; **Domnul Primar Ing. Ion Michescu** a mai adăugat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **150 lei**; **Doamna Paicu Domnica** din Malovăț a mai adăugat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **110 lei;**

Doamna Ciobanu Alexandra din Malovăț a achitat **50 lei** pentru contribuția de cult.

Tuturor le mulțumim cordial. Dumnezeu să le răsplătească jertfa!

*

La îndemnul **Prea Sfințitului Părinte Episcop Nicodim,** parohiile din eparhia noastră sunt îndrumate ca să identifice cazurile în care anumite familii nu au posibilitatea să asigure cheltuielile necesare pentru pregătirea copiilor de școală, aceștia fiind în pericol de a abandona școala. Drept urmare, rugăm pe toți acei părinți care sunt într-o astfel de situație, să ia legătura cu preotul, să spună în ce constă nevoile copiilor lor, clasa și vârsta copiilor, și parohia noastră le poate cumpăra ghiozdane cu rechizite, chiar și hainele și încălțămintea necesare. Nu trebuie să se jeneze ca să facă acest lucru. Important este ca să nu întrerupă copiii școala. Pentru asta vine și parohia cu o mână de ajutor acolo unde este cazul.

*

Publicații

Preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale astfel: ***„Scrisoare pastorală" – 354,*** în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 2017, 5 aug., ediție și on-line (*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*); **Adevăr și minciună**, în „Omniscop", Craiova, 2017, 14 aug., ediție on-line (*http://www.omniscop.ro*);

*

Excursii-pelerinaj

● Cu prilejul **hramului Mânăstirii Tismana** de marți, 15 August, parohia noastră a pus la dispoziție un autocar pentru cei care au vrut să participe, în mod gratuit. S-au înscris 30 persoane din Malovăț, Bârda, Tr. Severin și Bâlvănești. Preotul nu a putut să participe, dar excursia – pelerinaj s-a desfășurat în mod normal, fără evenimente.

● Pentru 29 August, **Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul**, hramul Mânăstirii Topolnița, parohia noastră pune la dispoziție un autocar pentru cei ce vor să participe, gratuit. Mai sunt câteva locuri libere. Așteptăm înscrieri!

● Pentru o dată pe care vom stabili-o ulterior, parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj, pe următorul traseu: **Bârda – Malovăț - Tr. Severin**(cetatea medievală, Muzeul Județean, cetatea dacică, piciorul podului lui Traian) – **Cerneți**(Cula lui Tudor Vladimirescu, mânăstirea „Sf. Treime") – **Strehaia**(orașul, mânăstirea) - **Gura Motrului** (mânăstirea) - **Motru – Malovăț - Bârda**. Se poate face într-o zi. Preț orientativ: **30 lei;**

● Pentru o dată pe care vom stabili-o ulterior, parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda – Malovăț - Tr. Severin - Cladova**(Serbia) – **Negotin** (Serbia)(oraș, mânăstire) -**Vidin**(Bulgaria)(oraș) – **Albotina** (Bulgaria) (mormântul Maicii Teofana Basarab, fiica lui Basarab I, întemeietorul Țării Românești) – **Calafat** – **Maglavit**(mânăstirea, mormântul lui Petrache Lupu) -**Jiana Mare** (mânăstire) - **Tr. Severin – Malovăț - Bârda**. Se poate face într-o zi. Preț orientativ: **30 lei.**

*

Lucrări la biserică

Cu ajutorul lui Dumnezeu, am cumpărat și montat două aparate de aer condiționat și instalație de alarmă și la biserica de la Bârda. Aparatele de aer condiționat au costat **4.000 lei**, iar cele pentru alarmă **1.700 lei**. Adăugând pe cele de la Malovăț, în valoare de **4.000 lei,** rezultă că luna aceasta am făcut investiție pentru biserici în valoare totală de **9.700 lei**. Dacă raportăm această sumă la numărul de familii, ar reveni drept contribuție fiecărei familii o sumă de zero lei, zero bani. Dacă e prea mult și cineva se supără, îi tăiem nasul. Scurt!

*

Zâmbete

☺,,- S-ar putea ca la noapte să fie furtună!" zice soțul. ,,- Dacă vii devreme acasă, n-o să fie!..." ☺ ,,- Ai auzit, dragă, că a murit preotul care ne-a cununat pe noi?" ,,– Cine sapă groapa altuia…!" ☺,,- De ce, în timpul operaţiilor, chirurgii poartă mănuşi de cauciuc?" ,,- Ca să nu rămână amprente!" ☺ O doamnă se laudă unei vecine: ,,- Fiul meu e un mare chirurg! A făcut peste trei sute de operaţii şi nu s-a tăiat niciodată la deget!..." ☺Când două femei se ceartă, dracul șade cuminte într-un colț, ascultă și învață! ☺Soțul: ,,- Marie, ce mi-ai face tu, dacă într-o zi te-aș înșela?" ☺ Soția:,,- Colivă!" ☺,,- I-auzi, fă, zice ăștia că duminică să dăm ceasurile înapoi!" ,,- Haoleo, de unde știu că noi le-am furat?" ☺ ,,- Care este cea mai tristă insectă de la noi?" ,,-Fluturașul de salariu!" ☺Doctorul mi-a dat şase luni de trăit, dar când a văzut că nu pot să-i plătesc onorariul, mi-a mai dat şase. ☺Moartea naturală survine când mori singur, fără ajutorul unui medic.

*

Spovediri. Împărtășiri

În zilele stabilite și nu numai, am spovedit și împărtășit: **2+16+68+53= 139 enoriași**. Dintre aceștia, **50 au fost copii**. Am avut credincioși din Malovăț, Bârda, Tr. Severin, Craiova și Italia. Și păcătoșii s-au împuținat!

*

Conferințe

Vineri, 25 august, ora 19, în biserica de la Bârda și **vineri, 1 Sept.,** ora 19, în biserica de la Malovăț, actorul și omul de cultură, **Domnul Dan Puric**, va ține o conferință ***Despre iubire,*** așa cum numai dânsul este în măsură s–o țină. Vă rugăm să veniți în număr cât mai mare și nu veți regreta. Dacă prezența va fi mulțumitoare, ne va mai ține și alte conferințe în toamna aceasta.

*

Anunțuri

● Începând cu data de 1 Sept., slujbele vor începe la **ora 9.00;**

● Cineva are de vânzare o vacă de 6-7 ani, gestantă în luna a noua. Relații la preot.

*

Program

În cursul lunii Septembrie avem următorul program de slujbe: **2 Sept.**(Malovăț-Bârda); **3 Sept.**(Bârda); **8 Sept.** (pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **9 Sept.** (Malovăț- Bârda); **10 Sept.**(Malovăț); **14 Sept.** (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **16 Sept**.(Bârda-Malovăț); **17 Sept**.(Bârda); **23 Sept.**(Malovăț-Bârda); **24 Sept.** (Malovăț); **30 Sept**.(Malovăț-Bârda). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2017), nr. 356(16 –31 August)

Dragii mei enoriași!

Secetă și pârjol

De la jumătatea lunii mai în zona noastră nu a plouat. Porumbii s-au uscat când aveau 10-15 centimetri. La fel iarba, urmată de vii, de mulți-mulți pomi, de copaci în pădure. Pe câmp s-au deschis crăpături uriașe, în care poate intra tot piciorul vacii și mai rămâne loc. O arșiță toridă s-a abătut asupra noastră. Temperaturile au trecut în unele zile de 40 de grade. Pâraiele au secat, la fel și multe fântâni. Apa la robinet a fost dată cu porția, câteva ore la două zile. Vitele umblau buimace pe câmp, căutând iarbă, bucurându-se când găseau ici-acolo câte un fir. Așteptam dintr-o zi în alta, doar-doar s-o îndura Dumnezeu și ne va da și nouă ploaie. Am făcut rugă la biserică în fiecare duminică, dar degeaba! Seceta trebuia să ucidă mai întâi totul!

Iată că în a doua parte a lunii august, în două reprize, un creștin de-al nostru, deci fratele nostru, creștin botezat în numele Sfintei Treimi a ținut morțiș să realizeze ceva! Și a realizat! În două zile a incendiat o bună parte din hotarul satului Bârda. Câteva zeci de hectare! De la Tufari și Valea Bârzii, până sub grădinile bârdenilor s-a așternut, ca o pânză de doliu, culoarea neagră de tăciune, scrumul. Încercările oamenilor și al pompierilor de a stinge incendiul mai curând au fost neputincioase. Focul a înghițit, rând pe rând, iarbă, mărăcini, pomi, vii și tot ce a prins în cale. Au fost peri și nuci încărcați cu fructe, care au ars ca niște mame cu pruncii în

brațe, fără putința de a se feri din fața urgiei. Au ars mii și sute de mii de gâze de toate speciile, care nu s-au mai putut apăra! Au ars mărăcini, a ars iarbă verde sau uscată, focul n-a mai avut vreme să aleagă. Mulți săteni din Bârda vor fi nevoiți de acum să bage vitele la grajd(din august!!!) sau să le bage în pungă! Peste tot și peste toate s-a așternut tristețea, consternarea. La fiecare pas auzi blesteme la adresa „viteazului" care a făcut isprava. Mai ales că nu e la prima de acest gen!

În fiecare an, primăvara și toamna, ard câmpurile în hotarul satului Bârda. Toți blestemă, numai făptașul se bucură că a realizat ceva! Anul acesta a luat-o mai devreme, încă din timpul verii! Se bucură că nu l-a văzut nimeni din față, din spate, din părțile laterale. A uitat, însă, că cineva l-a văzut de sus. Ochiul lui Dumnezeu nu doarme! El nu bate cu ceasul, bate cu anul, tocmai că nu vrea moartea păcătosului, ci îndreptarea lui. Fiecare fir de iarbă, fiecare vietate, fie că o vedem cu ochiul liber, fie că nu o vedem, sunt creațiile lui Dumnezeu. El știe de ce le-a făcut și ce rol are fiecare făptură în împărăția Lui. Îți pare rău când cineva îți strică ceva ce ai realizat tu, cu mâinile sau cu mintea ta. Oare, lui Dumnezeu nu-i pare rău după atâtea mii de gâze pierite în chinuri groaznice? Erau viețuitoare nevinovate. Multe aveau pui de crescut. Oare, își poate imagina cel ce-a incendiat aceste câmpuri cum ar fi dacă soția sau unul din apropiații lui ar pieri în foc cu copiii în brațe? O poezioară de la clasele primare vine să rezume grija lui Dumnezeu pentru fiecare făptură, oricât de neînsemnată. Chiar și un viermișor, cât de mic, există cu știința și cu voia lui Dumnezeu: *„Cât îl vezi de mititel,/Dumnezeu știe de el!*" Deviza românului dintotdeauna a fost aceasta: *„Nimănui să nu faci rău,/ Că te vede Dumnezeu!*" A ajuns, oare, „viteazul" nostru confrate incendiator în situația de a nu-i mai fi teamă de Dumnezeu? Sărmanul! Să-i dea Dumnezeu sănătate!

Cu ani în urmă am cunoscut pe un bătrân, care s-a chinuit paisprezece ani, paralizat, la pat. Timp de mai bine de cincizeci de ani avusese coșmaruri noapte de noapte. În tinerețe incendiase stogul de grâu al unui consătean al său, cu care era în dușmănie. Arsese stogul dușmanului, dar arseseră și ale celorlalți consăteni și nimeni în anul acela nu avusese bob de grâu! Mânia lui Dumnezeu s-a abătut asupra lui, chiar din lumea aceasta. Nimănui nu aș dori să mai treacă prin chinurile omului aceluia!

Astăzi, zeci de hectare din hotarul satului Bârda sunt iarăși îndoliate! Crăpăturile se văd acum în toată hidoșenia lor de sub stratul de scrum. Am văzut ceva asemănător cu ani în urmă la televizor. Era un reportaj despre Africa, despre marile secete de acolo. Nu credeam că și la noi se va ajunge vreodată la asemenea peisaje dezolante!

Mânia lui Dumnezeu pentru păcatele noastre cade asupra fiecăruia din noi pe măsura faptelor, dar cade și asupra tuturor. Mântuitorul spunea ucenicilor Săi: ,,Cel ce scoate sabia, de sabie va pieri!" Cine are urechi de auzit să audă, căci mânia Lui e îndreptățită! Prea ne-am înrăit!

Dumnezeu să ne ierte!

*

Sfaturi părintești

Din cartea **Cărarea împărăției** a Părintelui Arsenie Boca mai spicuim:

,,LUCIFER ŞI ANTIHRIST. Dar, între cei de-a stânga va mai fi de faţă încă cineva: Lucifer, sau Satana, cu îngerii săi. Cel din urmă va fi judecat şi Satana, şarpele cel mare, care a amăgit atâta lume. El, Lucifer, care a fost odată înger, va fi judecat de sfinţi, adică de creştini. Căci sfinţii, sub povară de trup fiind, au dobândit sfinţenia, pe câtă vreme el, duh fiind, a pierdut-o, pierzând cu dânsul şi puhoaie de oameni. Dar Lucifer, în nebunia răzvrătirii, vrând să se facă mai presus de Dumnezeu, nici în ziua judecăţii nu se va supune cu una cu

două, căci trufia nu are îndreptare niciodată, ci se va apăra: ,,- Ce vrei, ,,Dumnezeule", asupra mea? Nu vezi că-s mai presus de Tine? Că mai mulţi sunt cei ce mi-au slujit mie, decât Ţie?" ,,- ... Satană, Satană, dornică de pustiire,... cu dor aştept ziua înfricoşatei judecăţi, să văd răsplătindu-ţi Atotputernicul Dumnezeu, după fapta care ne-ai făcut tu nouă!" Căci atunci Mântuitorul nostru, Dreptul Judecător, cu suflarea gurii Sale, îi va prăvăli pe toţi: iadul, moartea, diavolii, pe Antihrist şi pe dumnezeul nebun şi pe toţi cei nescrişi în Cartea Vieţii îi va cufunda în marea cea de foc, în moartea cea de-a doua. Aşa începe Gheena de conştiinţe chinuite şi de trupuri arse de un foc întunecos şi fără de sfârşit, foc ce se deosebeşte de cel cunoscut de noi, precum se deosebeşte focul zugrăvit de pictori de focul adevărat.

Dumnezeu taie para focului în două; cu puterea arzătoare, dar neluminoasă, arde păcătoşii, iar cu puterea luminoasă, dar nearzătoare, străluceşte pe sfinţi. Aşa că pe unii îi luminează nearzându-i, ca un Soare neapus în vecii vecilor: iar pe alţii îi arde neluminându-i, întunecaţi şi la întuneric, în vecii vecilor... Şi dăinuieşte Gheena ca mărturie veşnică, pentru toată zidirea Sfântului Dumnezeu, ca să nu mai cadă nimeni ispitit de noutatea păcatului, care, desăvârşindu-şi răutatea, a dărâmat atâta zidire."

*

File de jurnal – 19 Ian. 1982(II)

,,(...) La Biblioteca Academiei am întâlnit pe Domnul Prof. Dr. Constantin Rădulescu-Zoner, cercetător la Institutul de Istorie ,,N. Iorga" din București. Și-a exprimat regretul de a nu fi participat la simpozionul de la Severin, Mehedinți- Istorie și Cultură. Am întâlnit-o pe Doamna Prof. Univ. Dr. Emilia Comișel. Mi-a propus să facem o lucrare de folclor împreună. I-am spus că problema mă depășește. Mi-a sugerat să mă ocup de manuscrisele muzicale din Mehedinți, de o istorie a vieții muzicale în Mehedinți. Spunea că va veni și dânsa în vară la

simpozionul de la Cluj. A spus despre Domnul Virgil Medan, preşedintele Comitetului Judeţean de Cultură de la Cluj, că ,,are perioade când îşi cam sare de pe fix", aiurând tot felul de teorii cu vlahii şi cu dacii. L-am întâlnit pe Domnul Dr. Doru Mihăescu, cercetător la Institutul de Lingvistică din Bucureşti. Tot optimist şi plin de viaţă. Mi-a spus că a mai publicat două materiale cu cronografele, că îmi va da şi mie extrase din ele. I-am cerut materiale pentru volumul IV din Mehedinţi-Istorie şi Cultură şi mi-a promis că-mi va trimite.

Am fost la Biblioteca Sfântului Sinod. Bine organizată, cu vreo 50.000 volume, biblioteca aceasta e de mare valoare, având numeroase cărţi străine. Părintele Băbuş a fost foarte amabil şi mi-a pus la dispoziţie revistele ,,Biserica Ortodoxă Română", pe care nu le găsisem la Biblioteca Academiei. Am fost şi la Arhiva Sf. Sinod. Aici patronează dl. Gh. Vasilescu, (...), care, în aşa fel s-a descotorosit de mine, încât nu mi-a dat nici o informaţie cu privire la Fondul Eufrosin Poteca. Am înţeles că-l plăteşte mitropolitul Nestor ca să-i scoată material cu Mânăstirea Gura Motrului, că şi dumnealui se ocupă intens de Poteca; de altfel, această preocupare o are cu prietenul său, Diac. P. David. Am înţeles că nu pot rezolva nimic, că nu vrea să-mi pună la dispoziţie nici măcar catalogul de inventar şi am plecat. Trebuie să fac o adresă la patriarh, să obţin aprobare specială, ca să-i pot închide guriţa, fiindcă altfel nu merge. La Biblioteca Sf. Sinod n-am găsit manuscrise de-ale lui Eufrosin Poteca. Am fost la Direcţia Generală a Arhivelor Statului şi nici acolo n-am putut găsi nimic cu Poteca, afară doar de trimiterea şi contractul său de bursier în străinătate(...). Am venit acasă vineri noaptea."

*

In memoriam: George Burețea

S-a stins ca o făclie omul la mormântul căruia nu poți vorbi decât de viață și de fapte. După dispariția lui, județul Mehedinți în general și fiecare dintre mehedinţeni este mai

sărac în plan spiritual. De câteva decenii, George Burețea era un adevărat port-drapel al opiniei publice mehedințene, purtător de cuvânt al celor săraci și năpăstuiți, formator de opinie sănătoasă, obiectivă și cu multă substanță patriotică.

Originar din Magheru(MH), absolvent al Universității din Iași, profesor o vreme și apoi ziarist, și-a slujit neamul cu devotament, cu dragoste și cu dăruire de sine rar întâlnită. Făcea parte din categoria oamenilor care se dedică până la epuizare unui ideal, unei cauze. Ardea ca o flacără și lumina în jurul lui. Dacă până în 1989 lucrase la „Viitorul", cotidianul Mehedințiului, după revoluție și-a luat propriul destin în mâini. A înființat ziarul „Datina", care, timp de 27 de ani, a fost cel mai căutat și mai citit cotidian local. Doar 50 de numere mai trebuiau, ca ziarul să-și sărbătorească numărul 7.000. Este mult, este puțin? Mi se pare enorm, dacă ținem seamă că la fiecare număr pilonul principal a fost George Burețea. În „Datina" au fost abordate cele mai diverse teme din domeniul politic, administrativ, economic, cultural, social, religios etc. La „Datina" se duceau oameni și-și spuneau of-ul ca la scaunul duhovniciei, fiindcă știau că George Burețea, cu condeiul său, le poate da o speranță de mai bine. Și el nu întârzia s-o facă. În ziar a promovat tineri și a format profesioniști; prin ziar a reușit ca să rezolve probleme spinoase ale comunității locale. În ziar s-a luat atitudine cu curaj față de derapajele politice, sociale etc. George Burețea încondeia fără milă infracționalitatea, imoralitatea, oportunismul, ciocoismul, dar promova cu generozitate valorile autentice, atât cât putea el prin acest ziar.

De mai bine de douăzeci de ani, George Burețea a înființat Televiziunea „Datina". Emitea în eter, fără abonamente. Practic, prin televiziune George Burețea făcea lucrare de voluntariat, mai bine zis de apostolat. Nu s-a înregimentat politic și din cauza aceasta și-a putut păstra libertatea interioară, intelectuală. A căutat să fie întotdeauna echidistant față de partidele politice, având ca principale

obiective Țara și Neamul. Prin studiourile Televiziunii „Datina” s-au perindat oameni de toate categoriile sociale, începând de la președinți de țară și de partide, continuând cu parlamentari, primari, intelectuali, muncitori, țărani, oameni dintre cei mai simpli. Ziua sau noaptea, George Burețea era în permanență cu camera de luat vederi lângă el, gata să pornească spre locul unde trebuia să se documenteze pentru un reportaj. Analiza problemele cu mintea specialistului și a omului de bine, fără prejudecăți și părtinire. Tot el prelucra apoi materialul în redacție, se lupta cu o aparatură care nu întotdeauna își făcea datoria cum trebuie. Televiziunea „Datina” a dat o gură de oxigen folclorului mehedințean. O mare parte din emisiuni erau dedicate folclorului, interpreților de toate vârstele, dansului și portului popular, obiceiurilor, datinilor, ocupațiilor tradiționale. În studiourile „Datinei” au poposit, au dat interviuri și au cântat interpreți de prima mână ai țării. Multe dintre talentele muzicale adevărate ale Mehedințiului și-au făcut ucenicia la „Datina”. Domnul George Burețea era gazdă bună pentru toți și pentru toate. Era omul-instituție, bun la toate. Știa să vorbească cu fiecare, să redea optimismul fiecăruia. Știa să conducă admirabil interviurile „aruncând mingea la fileu”, cum îi plăcea să spună, interlocutorului, exact când trebuia și să scoată de la acesta exact ceea ce telespectatorul aștepta.

Asemenea oameni nu pot trece neobservați. Sunt prea mari și prea măreață este lucrarea lor. Dușmanii și invidioșii nu întârzie să apară! Și George Burețea a avut destui. Și dintre cei mari! Au luptat perfid cu el. L-au reclamat în toate părțile. Săptămână de săptămână avea controale și anchete. Nu era lună în care să nu aibă procese: în Severin, în Craiova, în București, în Brașov etc. Sume imense trebuia să toace pentru amenzi, avocați, cheltuieli de judecată, deplasări etc. Să mai vorbim de combustia nervoasă consumată?...

Criza economică, lipsa - ori insuficiența – veniturilor realizate, au făcut ca echipa de la redacția ziarului și a televiziunii să se împuțineze tot mai mult, ajungând în ultima vreme să poată fi numărată pe degetele de la o mână! Lipsa personalului calificat s-a răsfrânt din plin asupra directorului George Burețea. El trebuia să suplinească lipsa tuturor. La ale ziarului și televiziunii s-au adăugat și tipografia, aprovizionarea, difuzarea. Un program infernal, în care nu se mai știa de casă, de masă, de familie. Un apropiat al dumnealui îmi spunea că ,,parcă și-a luat un concediu prin 1996!" Ajunsese în ultima vreme o umbră de om, dar avea planuri pentru șapte vieți. O boală mârșavă îl rodea tăcută și hotărâtă să-l răpună. De toate s-a îngrijit, numai de el n-a avut timp! Când a vrut s-o facă și pe aceasta, a fost prea târziu.

Asemenea unui Ioan Botezătorul, George Burețea s-a sacrificat pentru adevăr și dreptate. Mai marii zilei i-au tăiat capul lui Ioan, ca să-i închidă gura; lui George Burețea i-a fost fatală pasiunea lui pentru presă, pentru slujirea semenilor . Despre Ioan se va vorbi cât va fi lumea lume și se va propovedui Evanghelia; despre George Burețea se va vorbi de câte ori se va scrie o istorie a presei, a culturii, de câte ori își vor aminti de el cei ce l-au cunoscut, l-au iubit și l-au respectat.

Dumnezeu să te ierte, iubite prieten!

*

Hora celor duși

Redăm mai jos cântecul cu acest titlu, interpretat de **Petrică Mâțu Stoian**. Este un fragment din cântecul funerar din nordul județului Mehedinți, cunoscut sub denumirea generală de **Zori.** Doina aceasta se cântă și când se dă ,,hora de pomană" pentru cei decedați. Îi plăcea în mod deosebit regretatului George Burețea și au interpretat-o la înmormântarea sa, acasă și pe traseu, fetițele de la Formația ,,Dor Doruleț", formație la constituirea, promovarea și susținerea căreia a contribuit din plin. Emisiunea ,,Dor

Doruleț" de la Televiziunea „Datina", în care protagoniști erau copiii din tot județul iubitori de folclor, dar mai ales membrii formației cu același nume, numără aproape 150 de ediții.

„Jucați, lume, petreceți, lume, lume,
Cu toți fericiți sunteți, lume, lume,
Numai cei de sub pământ, lume, lume,
Nu mai văd, nu mai aud, lume, lume.

Sărac-tinerețea mea, lume, lume,
S-o cununat cu moartea, lume, lum!
Am fost cândva pe pământ, lume, lume,
Acuma zac în mormânt, lume, lume.

Floare fui, floare tracui, lume, lume,
Pe fața pământului, lume, lume,
Viață, viață trecătoare, lume, lume,
Te-ai stins ca o lumânare, lume, lume.

În mormânt adânc și rece, lume, lume,
Nu am cu cin-mă petrece, lume, lume.
Nu văd soare răsărărind, lume, lume,
N-aud păsări ciripind, lume, lume

Jucați, lume, chiuiți, lume, lume,
Pe mine mă pomeniți, lume, lume,
Jucați, lume, chiuiți, lume, lume,
Pe mine mă pomeniți, lume, lume."

*

Publicații

Preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Mărturisirea adevărului este un act de credință,** în „Națiunea", București, 2017, 7 aug., ediție on-line(*http://www. ziarulnatiunea.ro*); ***„Scrisoare pastorală" – 355***, în „Armonii

culturale", Adjud, 18 aug., 2017, ediție on-line(*http:// armoniiculturale.ro)*; în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare, 21 aug. 2017, ediție și on-line(*https:// ebibliothecaseptentrionalis. wordpress.com*); **Oferta de carte-august 2017,** pe blogul Domnului Ben Todică, directorul postului de radio în limba română din Sydney(Australia), 24 aug. 2017(*http://bentodica. blogspot.ro*); **Fântâna înfundată**, în ‚Omniscop", Craiova, 24 aug. 2017, ediție on-line(*http:// www. omniscop.ro*).

*

Parohia noastră a publicat cartea preotului Dvs. **Amintiri despre titani**(312 pag.). Sunt amintiri culese de-a lungul a peste zece ani de la diferite personalități din țară și străinătate referitoare la **Mitropoliții Antonie Plămădeală, Bartolomeu Anania și Nestor Vornicescu**. Dintre semnatarii amintirilor cuprinse în volum citățm: **Vasile ANDRU, Nicolae Dabija, Stelian GOMBOȘ, Vasile MALANEȚCHI, Vasile MIRON, Andrei ȚURCANU, Grigorie BĂBUȘ, Nicolae BUD, Gheorghe CALOTĂ, Cornel COSTEA, Gheorghe DEACONU, Claudia DRĂGAN, Ștefan DUMITRESCU, Adina FACINA, Dumitru ICHIM, Emil ISTOCESCU, Ioan Șt. LAZĂR, Gheorghe PANZA, Eugen PETRESCU, Ioana REVNIC, Dorin-Cătălin SAS, Doina DRĂGUȚ, Gabi GABOR, Constantin MĂNESCU, Cristian MURARU,** subsemnatul și mulți alții. Sunt pagini de suflet, care vin să contureze încă o dată imaginea celor trei ierarhi.

Într-o vreme în care Biserica și slujitorii ei, - foști și actuali -, sunt denigrați în mod sistematic, punându-li-se în seamă învinuiri grave, mai mult sau mai puțin fanteziste, în intenția diabolică de a submina unul din stâlpii de susținere ai edificiului național românesc, dăm la lumina tiparului această carte. Ea are și rolul de a demonstra contrariul celor afirmate de către detractori, pe lângă acela de a scoate la lumină încă o dată măreția unor personalități de prima mână ale Bisericii noastre.

*

Vizite

În zile de 23 și 24 aug., parohia noastră a fost vizitată de **Domnul Dr. Cristian Răchitan** din New-York. Originar din Gura Văii(MH), a plecat la 20 de ani din țară. A muncit din greu, s-a susținut financiar și a obținut rezultate dintre cele mai bune la învățătură. A ajuns medic în New-York, dar nu unul de rând. A consultat și tratat mulți președinți de state, artiști de Holywood, oameni bogați și oameni săraci. A fost călugăr budist în Tibet șapte ani, pentru a studia, ca om de știință, levitațiile și somnambulismul. A fost medicul personal al președintelui Roland Reagan. L-a consultat și tratat și pe Nicolae Ceaușescu. După pensionare își petrece timpul ținând conferințe în diferite țări. Înainte de a veni în România a fost în Japonia. Are mama bolnavă grav și a venit să-i fie aproape în ultimele zile. ,,- Am auzit că este pe aici un preot, care a avut curajul să scrie niște cărți despre Nicolae Iorga. Cum Iorga a fost idolul meu toată viața, am vrut să văd și eu cum arată acest preot!" Toate bune și frumoase, numai că Domnul Doctor era…. orb! Și asta de 7-8 ani, din cauza cititului! Discuțiile cu dânsul au fost o adevărată desfătare spirituală. Este o adevărată bibliotecă ambulantă. O întâlnire cu dânsul de câteva ore nu o poți uita toată viața. Dacă nu se întâmpla nenorocirea cu Domnul George Burețea, programasem o emisiune cu dânsul la ,,Datina"!

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, am primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Buța Cristian** din Tr. Severin și **Domnul Jianu Cosmin-Mihai** din Cerneți(MH): câte **100 lei; Domnul Ceaușu Ion** din Rm. Vâlcea, **Doamna Antonescu Mădălina** din București și **Domnul Rolea Ion** din Tr. Severin, fiu al satului Bârda: câte **50 lei**. Dumnezeu să le răsplătească!

*

În cursul lunii august am donat pâine enoriașilor participanți la biserică și unor bolnavi din sat, astfel: 6 Aug. (Bârda): **170 pâini;** 13 Aug.(Malovăț): **174 pâini;** 15 Aug. (Malovăț): **332 pâini**; 20 Aug.(Bârda): **164 pâini**; 27 Aug. (Malovăț): **208 pâini**. Așadar, în luna august s-au donat **1.048 pâini**. De asemenea, în luna august s-a vândut pâine enoriașilor cu prețul de achiziție de **0,60 lei/buc.**, astfel: 6 Aug. (Bârda): **730 pâini;** 13 Aug.(Malovăț): **526 pâini;** 15 Aug. (Malovăț): **68 pâini;** 20 Aug.(Bârda): **736 pâini**; 27 Aug.(Malovăț): **492 pâini**. Așadar, în luna august s-au vândut **2.552 pâini.**

Copiilor participanți la slujbă li s-a donat și ciocolată.

*

La îndemnul **Prea Sfințitului Părinte Episcop Nicodim,** parohiile din eparhia noastră sunt îndrumate ca să identifice cazurile în care anumite familii nu au posibilitatea să asigure cheltuielile necesare pentru pregătirea copiilor de școală, aceștia fiind în pericol de a abandona școala. Drept urmare, rugăm pe toți acei părinți care sunt într-o astfel de situație, să ia legătura cu preotul, să spună în ce constă nevoile copiilor lor, clasa și vârsta copiilor, și parohia noastră le poate cumpăra ghiozdane cu rechizite, chiar și hainele și încălțămintea necesare. Nu trebuie să se jeneze ca să facă acest lucru. Important este ca să nu întrerupă copiii școala. Pentru asta vine și parohia cu o mână de ajutor acolo unde este cazul.

*

Plăți

În cursul lunii august am efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **4.000 lei** instalația de aer condiționat de la biserica din Bârda; **2.160 lei** pâinea donată și vândută în august: **1.700 lei** instalația de alarmă de la biserica din Bârda; **1.550 lei** vol. **Amintiri despre titani**; **842 lei** impozit; **600 lei** excursia-pelerinaj la Tismana; **314 lei** pentru colete; **129 lei** două cartușe pentru imprimantă; **92 lei** ștampilă inventar Malovăț; **65 lei**

prelungitoare; **55 lei** plicuri mari; **52 lei** trei facturiere; **50 lei** internetul; **50 lei** curentul și altele mai mici.

*

Excursii-pelerinaj

● Marți, 29 August, **Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul**, hramul Mânăstirii Topolnița, parohia noastră a pus la dispoziție un autocar pentru cei ce au vrut să participe, gratuit. Au participat 30 persoane din Malovăț, Bârda, Tr. Severin, Bâlvănești și Colibași. În afară de aceștia, au mai fost mulți enoriași din parohia noastră, care au mers la Mânăstirea Topolnița cu mijloace proprii de transport. A fost o excursie-pelerinaj reușită, slujbă frumoasă, liniște și ordine. **Domnul Gheorghe Ungureanu**, patronul firmei de transport, ne-a lăsat și de data aceasta autobuzul gratuit.

Dumnezeu să-i răsplătească jertfa!

● Pentru o dată pe care vom stabili-o ulterior, parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj, pe următorul traseu: **Bârda – Malovăț - Tr. Severin**(cetatea medievală, Muzeul Județean, cetatea dacică, piciorul podului lui Traian) – **Cerneți** (Cula lui Tudor Vladimirescu, mânăstirea ,,Sf. Treime") – **Strehaia**(orașul, mânăstirea) - **Gura Motrului**(mânăstirea)- **Motru – Malovăț - Bârda.** Se poate face într-o zi. Preț orientativ: **30 lei;**

● Pentru o dată pe care vom stabili-o ulterior, parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda – Malovăț - Tr. Severin - Cladova**(Serbia) – **Negotin** (Serbia)(oraș, mânăstire) - **Vidin**(Bulgaria)(oraș) – **Albotina** (Bulgaria) (mormântul Maicii Teofana Basarab, fiica lui Basarab I, întemeietorul Țării Românești) – **Calafat – Maglavit** (mânăstirea, mormântul lui Petrache Lupu) - **Jiana Mare**(mânăstire) - **Tr. Severin – Malovăț - Bârda**. Se poate face într-o zi. Preț orientativ: **30 lei.**

● La solicitarea mai multor enoriași, **Joi, 19 Oct.,** organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Tr.**

Severin – Malovăț – Bârda - Tg.Jiu – Lainici – Petroșani – Hațeg - Mânăstirea Prislop - Caransebeș (mânăstirea Teiș) - **Mânăstirea „Sf. Nectarie" - Mânăstirea „Piatra Scrisă" - Tr. Severin - Bârda**. Se poate face într-o zi. Preț: **45 lei.**

*

Zâmbete

☺ Un tip, mare amator de tenis de câmp, îl întreabă odată pe preot: „- Părinte, acolo, sus, s-o fi jucând tenis de câmp, că doar spațiul e infinit, sunt grădinile Edenului . . . !?" „- Nu știu, taică, - răspunde părintele - , dar o să mă informez la Doamne-Doamne!" După trei zile, enoriașul este chemat, iar părintele gata informat: „- Am aflat cum stă treaba; am chiar două vești; una bună, una rea. Încep cu cea bună: se joacă, se joacă mult tenis de câmp!" „- Și cea rea?" „- Mâine ai meci!" ☺ O mașină se lovește brutal de o căruță. În urma accidentului, calul și căruțașul sunt răniți destul de grav. Polițistul vine la fața locului și, văzând calul chinuindu-se, într-un acces de milă, îl împușcă. Apoi se îndreaptă către căruțaș cu pistolul în mână și îl întreabă: „- Și dumneavoastră sunteți rănit?" „- Nu, nu! Doamne ferește, așa de bine nu m-am simțit niciodată!.." ☺Examen la poliție: „- Ce capitală are Marea Britanie?" Liniște. O voce din spate: „- Dar ne-ați spus să învățăm capitale de țări, nu de mări!" ☺ Profesorul de istorie: „- Cine l-a bătut prima dată pe Ştefan cel Mare?" Elevul: „ - Mă-sa!"

*

Conferințe

Vineri, 1 Sept., ora 19, în biserica de la Malovăț, actorul și omul de cultură, **Domnul Dan Puric,** va ține o conferință ***Despre iubire***, așa cum numai dânsul este în măsură s–o țină. ***Vineri, 15 Sept.***, ora 19, la biserica de la Bârda și **vineri, 22 sept.**, la biserica de la Malovăț, Domnul Dan Puric va ține o conferință pe tema **Omul frumos.** Vă rugăm să veniți în număr cât mai mare și nu veți regreta. Dacă prezența va fi mulțumitoare, ne va mai ține și alte conferințe.

*

Botezuri

În ziua de 20 Aug. am oficiat Taina Sf. Botez pentru **Ilinca Antonia-Elena**, fiica **Domnului Dragoș-Florian** și a **Doamnei Ilinca Ionela-Aurelia** din Malovăț. Să le trăiască! În ziua de 20 Aug. am oficiat Taina Sf. Cununii pentru **Domnul Ilinca Dragoș-Florian** cu **Doamna Ilinca Ionela-Aurelia**, fostă Dobra, din Valea Boierească, iar în ziua de 26 Aug. pentru **Domnul Badea George-Claudiu** din Malovăț și **Domnișoara Aldescu Larisa-Roxana** din Tr. Severin. Dumnezeu să le ajute!

*

Anunț

● Începând cu data de 1 Sept., slujbele încep la **ora 9.00**;

*

Program

În cursul lunii Septembrie avem următorul program de slujbe: **2 Sept.**(Malovăț-Bârda); **3 Sept**.(Bârda); **8 Sept.** (pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **9 Sept.** (Malovăț- Bârda); **10 Sept.**(Malovăț); **14 Sept**. (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **16 Sept.**(Bârda-Malovăț); **17 Sept**.(Bârda); **23 Sept**.(Malovăț-Bârda); **24 Sept.** (Malovăț); **30 Sept**.(Malovăț-Bârda). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com*.

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2017), nr. 357(1 –15 Septembrie)

Dragii mei enoriași!

Timpul lui Dumnezeu

Cei care au citit Biblia și au frecventat biserica, își amintesc, fără îndoială, de noaptea în care Mântuitorul îl primește pe Nicodim și au o lungă discuție pe teme spirituale, până după miezul nopții(Ioan, III, 13-17). Pentru unii, fragmentul acesta poate a trecut neobservat, dar el ar trebui să constituie pentru mulți dintre noi un prilej de meditație.

Nicodim era un arhiereu, membru al sinedriului evreiesc, om cu funcție înaltă, cu mare responsabilitate, cu poziție socială de vârf. Era ocupat, fără îndoială, toată ziua cu treburile ce-i reveneau. Trebuia să împărtășească poziția și opiniile majorității membrilor sinedriului. Iar sinedriul, în majoritatea lui, nu-l vedea cu ochi buni pe Iisus. Era de-al lor și nu era. Crescuse în umbra templului, dar învățătura Lui cuprindea și altceva decât era în cărțile Vechiului Testament. Majoritatea membrilor sinedriului erau de părere că Iisus trebuie dat pierzării cu orice chip. Iată că, printre acei arhierei ostili Fiului lui Dumnezeu se găsește și unul care gândește altfel, care, nu numai că nu-L urăște pe Hristos, dar Îl caută, Îi cere sfatul, părerea, Îl roagă să-i lămurească neînțelegerile, îndoielile, să-i lumineze umbrele și întunericul. Faptul că vine noaptea la Iisus este de înțeles. Pe lângă lipsa de timp, se adăuga și teama de a nu fi văzut că Îl întâlnește pe Iisus, ceea ce ar fi dus la retrogradarea lui, poate chiar la alungarea din comunitate.

Câți dintre noi ne asemănăm lui Nicodim? Nu mă refer la funcția pe care o deținea, mă refer la nevoia lui de a-L întâlni pe Domnul Hristos. Toți suntem stresați de mulțimea treburilor zilnice, de serviciu, de navetă, de aprovizionare, de lipsa banilor, de semănat, de prășit, de secerat, de măcinat, de gătit, de spălat și de multe-multe alte lucruri, care ne mănâncă ceasuri după ceasuri. Ne trezim dimineața, uneori cu noaptea-n cap, nu avem vreme să stăm jos decât la prânz, când servim masa și, fără să ne dăm seama, vine seara peste noi și parcă tot am mai avea câte ceva de făcut. Urmează pregătirea cinei, masa propriu-zisă, apoi ne rezervăm câteva ore să stăm și noi în fața televizorului, să vedem ce s-a mai întâmplat prin lume, cine cu cine se mai ceartă, cui i-au mai pus cătușe, cine a mai plagiat, cine a mai furat, cine a mai divorțat, ce atentate au mai fost, câte crime și câți morți. Televiziunile se întrec între ele ca să ne aducă în față știri care mai de care mai senzaționale, nemaipomenite, nemaiîntâlnite, care să ne facă să stăm țintuiți în fața micului ecran până după miezul nopții, până ni se închid ochii. Alții navighează pe internet, practică tot felul de jocuri pe calculator și uite așa se duce noaptea. Când nu mai putem să rezistăm, ne aducem aminte că a doua zi trebuie să ne sculăm dis-de-dimineață ca s-o luăm de la început. Val-vârtej mai aranjăm ce mai aranjăm și dăm să ne culcăm, dar atunci ne aducem aminte că trebuie să ne facem rugăciunea, că trebuie să-I adresăm câteva vorbe și cu Dumnezeu. Ne așezăm în genunchi în vârful patului, facem repede câteva cruci și începem să rostim „Tatăl nostru”. Zicem câteva cuvinte și începem să căscăm vârtos. Până atunci nu se întâmplase asta. Acum abia reușim să zicem până la capăt rugăciunea și ne prăvălim pe pernă zdrobiți de oboseală. Dar…, minune! Din acel moment, parcă osteneala nu mai este așa de plumb ca în timpul rugăciunii și parcă am mai putea sta o vreme cu ochii ațintiți la un film, la o emisiune, am mai putea sta de vorbă cu soțul/soția etc.

Din douăzeci și patru de ore ale zilei, doar acelea câteva minute au fost dedicate lui Dumnezeu, sufletului, în rest totul a fost dedicat trupului, lumii și pământului. Toate au privit hrana, băutura, îmbrăcămintea, încălțămintea, adăpostul, plăcerea și fericirea trupului. Câteva minute pentru suflet și asta doar la unii, fiindcă sunt atâția, care nici de atâta nu se ostenesc. Trec zilele săptămânii ca vântul. Azi e luni, mâine e duminică. Toată săptămâna ne-am îngrijit tot de ale trupului. Măcar a șaptea zi, duminica să găsim un ceas să pășim pragul bisericii, să participăm la o Sfântă Liturghie. Greu! Într-un sat cu șapte-opt sute de locuitori găsești în biserică într-o zi de duminică 10-20! Ceilalți unde sunt? Unii la muncă, mai ales că duminica se înghesuie cele mai multe treburi. Pentru unii nici o zi nu este mai cu spor decât duminica, fie că e vorba de cosit, de adunat, de cărat fân, de cărat bălegar, de dus cu vitele, de muncit la porumbi, la vie etc. Pentru unii, duminica este prilejul de a merge la meci, la cârciumă, la pescuit, la club, la iarbă verde, oriunde, numai la biserică nu. Duminica iese din rândul zilelor obișnuite prin faptul că poate ne permitem o mâncare mai bună și câteva ore de odihnă, altfel…

Trec zilele, trec săptămânile, trec lunile, trec anii. Marile sărbători au devenit prilejuri pentru cei mai mulți ca să ne permitem mâncare mai multă și mai bună, să ne îmbuibăm pântecele, să ne plimbăm, să ne distrăm, să ne zbenguim prin cine știe ce dansuri. Observați, spre exemplu, Postul Crăciunului! Câți mai țin acest post. Televiziunile au grijă ca seară de seară să ne prezinte tot felul de „festivaluri culinare”, tot felul de chiolhane și petreceri, uneori chiar și prin cimitire. Crăciunul a intrat în umbra „pomenii porcului”, Paștele în umbra „iepurașului”. Totul comercial, totul cu zarvă multă. Mai nou, aud că în unele țări europene nici nu se mai vorbește de Crăciun sau de Paști, ca să nu se simtă jigniți imigranții de alte religii. Dumnezeule mare! Câți mai găsim timp și

disponibilitate să ne spovedim și să ne împărtășim măcar în cele patru posturi? Tare puțini!

Când dăm de câte un necaz sau o suferință oarecare, alergăm la biserică, la mânăstire, uneori la mai multe, dăm acatiste, bani și apoi ne retragem, fiindcă de, preoții și călugării trebuie să se roage, noi suntem oameni ocupați. Rugăciunea, atunci când este, de multe ori e pervertită. Sunt din cei care se roagă să câștige la jocuri de noroc, să le moară dușmanii, să aibă reușită în afaceri murdare etc. Pur și simplu, Îl socotim pe Dumnezeu un fel de partener de afaceri, coruptibil, pe care-L putem ușor mitui cu câțiva lei adăugați unui pomelnic, ca să ne însoțească la cine știe ce matrapazlâcuri punem noi la cale. Totul a devenit comercial, totul se tranzacționează, totul se vinde, totul se cumpără.

Ne închinăm unor dumnezei străini, precum puterea, averea, plăcerea, banul, vila, mașina, mingea, alcoolul, tutunul, drogurile etc., numai lui Dumnezeu cel Adevărat nu. Trecem prin viață ca gâsca prin apă. Nu mai găsim timp să ne rugăm, să admirăm cerul înstelat, frumusețea și parfumul unei flori, gingășia unui copil și a puilor de animale. Nu mai avem timp să vorbim cu ai noștri din casă. Știm mult mai multe despre viața celor din telenovele, a vedetelor și falselor vedete de la televizor, decât despre viața soților/soțiilor noastre, copiilor și nepoților noștri. Nu mai avem timp să citim o carte ziditoare de suflet; toată lectura se reduce la facebook și la subtitrările filmelor. Nu mai avem timp să auzim suspinul fratelui sau vecinului aflat în nevoie și suferință, ne suntem suficienți nouă înșine.

Sancta simplicitas!(Sfântă prostie!). Ne purtăm parcă am trăi o veșnicie pe pământ și totul s-ar sfârși aici și numai aici! Nicodim simțea nevoia să se întâlnească cu Hristos la miez de noapte; mii de sfinți și-au dat viața ca să nu se despartă de Hristos; părinții și moșii noștri se străduiau să facă din sufletul și din casa lor un sălaș plăcut lui Dumnezeu. Iisus le era

părinte, frate, prieten nedespărțit, cu care treceau prin clipe grele, prin vremuri de restriște și încercări. Duminica era duminică, sărbătoarea era sărbătoare, rugăciunea era rugăciune. Din toată zbaterea pentru existență, pentru supraviețuire, o bună parte din timp era dedicat lui Dumnezeu. Bătrânii noștri îi dedicau lui Dumnezeu nu numai viața, ci și sufletul lor, aștptând întâlnirea cu El ca pe o izbăvire, ca pe un liman. Se împlinea ceea ce rostise Fericitul Augustin cu sute de ani înainte: „Ne-ai făcut pentru Tine, Doamne, și neliniștit este sufletul meu până se va odihni întru Tine!"

Câți ne mai regăsim în acest suspin atât de uman și atât de creștinesc?

*

Sfaturi părintești

Din cartea **Cărarea împărăției** a Părintelui Arsenie Boca mai spicuim:

„PENTRU O GREŞEALĂ VREMELNICĂ, O PEDEAPSĂ VEŞNICĂ? Întrebarea aceasta zvâcneşte aproape în toate minţile. Într-adevăr, pentru că n-ai fost milostiv cu săracii, fraţii mai mici ai lui Dumnezeu, pentru că nu le-ai dat să mănânce, nu i-ai îmbrăcat, nu i-ai primit când erau străini, nu i-ai cercetat când erau în temniţă, numai pentru atâta vină, făcută într-o viaţă scurtă, se poate ca Dumnezeu să te dea focului şi diavolilor să te muncească în vecii vecilor? Ce taină ar putea răspunde şi la întrebarea aceasta? Totuşi, este răspuns: cel flămând şi însetat, gol, străin şi bolnav şi, peste toate acestea, în temniţă, în înţelesul tainic, nu mai sunt săracii, ci Mântuitorul Iisus Hristos însuşi, pe Care îl avem în noi, în fiecare, de la Botez. Dacă în vremea vieţii, în vremea minţii depline, nu ne întoarcem de la cele dinafară şi vremelnice la cele dinlăuntru şi veşnice, la făptura noastră cea născută de la Dumnezeu, la Hristos Cel ce petrece în adâncul profund, dar apropiat al fiecărui om; dacă nu vom căuta darul naşterii noastre celei din Duhul Sfânt, atunci Hristos Iisus se

află în noi: flămând şi însetat, gol, străin şi bolnav de durerea întunecării noastre, şi, pe deasupra, într-o temniţă în care mişună viermii patimilor şi şerpii răutăţilor. Căci numai făcând acestea lui Iisus cel din noi, le facem şi semenilor noştri. ,,Se poate să nu cunoaşteţi că Hristos Iisus este în voi? Afară numai dacă nu sunteţi creştini netrebnici", zice Sf. Pavel, asprindu-se către Corinteni. Iată se face lumină...

Adică noi, fiecare din noi, ori ştim, ori nu ştim, ori ~~credem, ori nu~~ credem, purtăm pe Hristos Iisus şi pe Duhul cel Sfânt în temelia făpturii noastre celei duhovniceşti. Hristos Iisus cel cu Cruce, este, aşadar, piatra unghiulară, temelia zidirii noastre celei duhovniceşti. Aceasta e adevărat pentru toţi cei botezaţi. Când însă, ,,din înmulţirea fărădelegii, dragostea de Dumnezeu a multora se va răci", când ,,grija acestei lumi şi înşelăciunea avuţiei(materialismul), înăbuşă cuvântul lui Dumnezeu şi-l face neroditor", atunci credinţa se va stinge şi atunci se vor arăta cei nebotezaţi, care nu vor avea de temelie pe Hristos şi nici temelia în Hristos. Pricepem de aici, că în aceeaşi situaţie a nebotezaţilor sunt şi toţi sectarii, care se leapădă de primul şi singurul botez, de vreme ce: ,,Este un Domn, o credinţă şi un Botez". Deci, botezul al doilea e lepădarea de primul şi singurul botez. Vai de zilele şi veşnicia lor! Iată, prin urmare, un răspuns descoperit.

Acum ştim pe Cel ce flămânzeşte şi însetează după noi, acum ştim pe Cine ţinem în temniţă pe viaţă, dacă nu cumva ne-am lepădat de El cu voia noastră, sau cu înşelăciunea diavolului, şi aşa Îl răstignim zi şi noapte, cât trăim. Sfântul Pavel ne învaţă: ,,Nimeni nu poate pune altă temelie, decât cea odată pusă, care este Iisus Hristos. Iar pe această temelie, care ce zideşte: aur, argint, pietre scumpe, lemne, fân sau trestie: lucrul fiecăruia se va face cunoscut; îl va da pe faţă ziua Domnului. Pentru că această zi se descoperă prin foc, şi ce fel este lucrul fiecăruia: focul însuşi va cerca-o. Dacă lucrul lui, pe care 1-a clădit, va rămâne, plată va lua; dacă lucrul lui va

arde, va fi păgubaş de plată, dar el se va mântui, însă aşa, ca prin foc". E limpede. Faţă de Hristos Iisus din noi şi de Duhul Său cel Sfânt, temelia şi viaţa noastră cea după Dumnezeu, putem avea în vremea vieţii noastre pământeşti una din cele două atitudini: fie trădarea lui Iuda, fie iubirea lui Ioan. De la acestea se decide soarta noastră în vecii vecilor. Dacă am trăi anii lui Matusalem tot aşa am face. Prin urmare: ,,Nu este nedreptate la Dumnezeu", când ne dă o plată veşnică pentru o mică decizie.

*

File de jurnal – 27 ian. 1982

,,Zilele acestea mi-am pus corespondența la punct și lucrările pentru volumul IV din seria ***Mehedinți - Istorie și Cultură.*** *Am trimis studiul* ***Eufrosin Poteca inedit. Cursul de Istoria Filozofiei*** *la ,,Revista de Filozofie"; Părintelui Valeriu Anania, la București, reportajul* ***Însemnări privind activitatea culturală a clerului de mir(nov.- dec. 1981)*** *pentru revista ,,Biserica Ortodoxă Română"; Domnului Virgil Joița, la Craiova, studiul* ***Fond și formă în studiul istoric după concepția lui Nicolae Bălcescu,*** *pentru a mi-l trimite la Iași, în vederea publicării în ,,Anuarul Institutului de Istorie ,,A. D. Xenopol". Am făcut o circulară către toate comitetele județene de cultură, pentru a afla care este programul cu sesiunile de comunicări și simpozioanele de anul acesta. Am trimis Bibliotecii Academiei Române, Institutului de Istorie ,,N. Iorga", Bibliotecii Județene Timiș, Institutului de Istorie ,,A. D. Xenopol" și Arhivelor Statului Mehedinți câte un extras din studiul meu* ***Eufrosin Poteca inedit. Elementuri de Metafizică.*** *Pentru vol. IV din* ***Mehedinți-Istorie și Cultură*** *am pregătit materialele* ***Atestări documentare privind localitățile Județului Mehedinți****(I),* ***Contribuții privind monografia satului Bârda(Jud. Mehedinți)****(II) și* ***Documente privind Mânăstirea Strehaia în secolul al XIX-lea****(...).*

Zilele acestea am făcut două pene la maşină. De fiecare dată am călcat pe cuie puse pe Linia Cocoanei, mahala a satului Bârda. Mă gândeam că le-au pus(...), azi, însă, Mihăescu Dumitru (Ţuţu lui Ducu), mi-a spus că-l ştie el pe cel care a pus cuie, e om în vârstă, şade în Linia Cocoanei. N-a pus cuie pentru mine, ci pentru altul, dar am nimerit eu. N-am putut să-l conving să-mi spună cine este. În orice caz, acum stau cu maşina pe butuci!

C. A. P. Malovăţ a făcut contract pe recolta de la vară şi în baza acestuia a luat un vagon de grâu, din care dă acum pâine la populaţie. Aseară, aducând pâine la cooperativa din Bârda, au vrut s-o lase şi să plece, spre a fi vândută azi. Au ieşit oamenii din curţi şi au început să strige: ,,Daţi-ne pâine, că nu plecaţi de aici!" Adunându-se mulţimea, oficialităţile au fost nevoite să le împartă pâinea.

Preşedinta C.A. P.-ului a spus în şedinţă publică: ,,Prima mea grijă este ca să termin cu toţi caii din comună, fiindcă, datorită lor, se fură atât de mult din C. A. P. Frumos raţionament! Au mai avut unul similar, când au făcut C. A. P. – ul. Au adunat atunci toate bietele cabaline şi le-au dat la abator, ca să le facă salam italian. Le-au căutat apoi, dar era prea târziu!"

*

In memoriam: Preotul Ioan Sfetcu

Despre regretatul părinte Ioan Sfetcu(1907-1982) am mai scris în diferite împrejurări, dar niciodată nu voi putea epuiza toate amintirile ce mă leagă de dânsul. Am descoperit în aceste zile, cu multă bucurie, o însemnare a sa pe un Liturghier din 1887 al bisericii din Bârda, în care aflăm multe date necunoscute până acum din biografia sa. O redăm, cu precizarea pentru cei care nu ştiu, că satul Pitulaşi de care se vorbeşte mai jos nu este altul decât Bârda de azi, cele două denumiri alternând de-a lungul timpului:

„Subsemnatul preot Ion Stanciu Sfetcu, m-am născut în anul 1907, luna Martie, ziua opt, în comuna Bobaița satul Pitulaşi jud. Mehedinți. Am învățat să descifrez primele slove în școala primară din satul Pitulaşi, unde am terminat patru clase în anul 1919, având ca învățător pe vrednicul dascăl Ion Baloescu. Între anii 1919-1923, am urmat cursurile secundare la Liceul „Traian" din Tr. Severin, unde am absolvit patru clase, urmare examenului de capacitate ce am depus. La stăruința arzătoare a părinților mei Stanciu și Călina, care doreau în mod sincer să aibă un fecior preot, am dat examen de admitere în clasa a cincea la seminarul de curând înființat în orașul Craiova, cu denumirea „Sf. Grigorie Decapolitul" și, fiind admis la acest examen, am urmat cursurile acestui seminar în anii 1923-1927, obținând Diploma de absolvire în urma examenului de diplomă ținut la susnumitul seminar în sesiunea iunie 1927, cu o comisie prezidată de P. C. Pr. Grigore Popescu-Breasta, directorul acestui seminar. De la 1 sept. 1927, până la 15 iun. 1928, am servit ca învățător suplinitor la școala primară din satul Pitulaşi, iar pe ziua de 23 sept. 1928 m-am căsătorit cu Domnişoara Învățătoare Elena N. Coifan, fiica învățătorului Nicolae I. Coifan din comuna Malovăț jud. Mehedinți. Pe ziua de 15 Decembrie 1928 am fost hirotonit preot de către Prea Sfințitul Platon Ciosul, vicarul Sfintei Patriarhii, în biserica Sfintei Mitropolii din București și mi s-a încredințat de către Prea Sfințitul Vartolomeu Stănescu, titularul Episcopiei de Râmnic, - suferind în timpul acela al hirotoniei mele - , spre păstorire, Parohia Baloteşti, formată din satele Baloteşti, Schitul Topolnița și Pitulaşi. Pe data de 1 Sept. 1943 s-a desfăcut Parohia Baloteşti de filiala Pitulaşi, care a rămas parohie aparte, condusă de subsemnatul până la data când am făcut această însemnare, iar de acum înainte cât va binevoi Bunul Dumnezeu.

18 Mai 1947, Pitulaşi, Preot Paroh Ion Sfetcu."

Ne îngăduim să completăm această însemnare cu precizarea că în perioada 1928-1930, Părintele Ioan Sfetcu, împreună cu enoriașii satului Bârda, au construit biserica ,,Sf. M. M. Dimitrie", pe care o avem și azi, care a fost sfințită în 1930. De asemenea, precizăm, că Părintele Ionică a mai păstorit cu multă vrednicie Parohia Pitulași până în anul 1968, când s-a pensionat, dar a fost și după aceea prezent la toate evenimentele din viața parohiei până în 28 ianuarie 1984, când a plecat la Domnul. Dumnezeu să-l ierte și să-i răsplătească ostenelile depuse în ogorul Lui!

*

Rugăciunea unei mame

Redăm mai jos o poezie cu acest titlu a lui **Mihai Eminescu**, închinată mamelor, care poartă grijă de copiii lor și se roagă neîncetat să le fie Dumnezeu ocrotitor:

,,Copilaşi din lumea toată,
Ştiţi voi cum se roagă mama
La icoană-n orice seară?
Nu ştiţi? Sigur, n-aţi luat seama,

Când cu ochii plini de lacrimi,
Înaintea Maicii Sfinte,
Îşi şopteşte-n blânde şoapte
Rugăciunea ei fierbinte.

Uite-aşa se roagă mama:
,,Maică Sfântă Preacurată,
Vezi ce frumos dorm dânşii?
Ei îmi sunt averea toată,

Pentru ei din greu mă zbucium!
Pentru ei trăiesc pe lume
Şi îndur atât noianul
De durere fără nume.
I-am culcat...

Şi-acum spre Tine
Vin încet, să nu mă vază,
Şi te rog, Măicuţă Sfântă,
Să cobori o rază blândă,

Raza bunătăţii tale,
Printre blondele lor plete,
Ca să n-aibă vise rele
Şi nici pleoapele muiete.

Şi le adu-n suflet raiul
Liniştit al vieţii Tale;

Şi mi-i fă, în zorii zilei, veseli,
Când o fi ca să se scoale, Îndreptând spre mine paşii,
Cum îi îndreaptă spre Tine
Să-i văd blânzi, cuminţi şi Colo-n cer, sus, îngeraşii.

*

Publicații

Preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală" – 356***, în „Armonii culturale", Focșani(VN), 2017, 3 sept., ediție on-line(*http://armoniiculturale.ro*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare(MM), 2017, 3 sept., ediție și on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*);în „Observatorul", Toronto (Canada), 2017, 17 sept., ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); **Seceta și pârjolul… uman,** în „Națiunea", București, 2017, 4 sept., ediție și on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro*); **Lupta politică,** în „Datina", Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6960(14 sept.), p. 1; **Prețul pământului,** în „Datina", Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6960(14 sept.), p. 1; **Măria Ta, țăran Român**(IX), în „Datina", Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6961(15 sept.), p. 1; **Sfârșitul lumii**, în „Datina", Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6961(15 sept.), p. 1; **Alungarea lui Dumnezeu,** în „Datina", Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6961(15 sept.), p. 6; **Secetă și pârjol**, în „Omniscop", Craiova, 2017, 18 sept., ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*).

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, am primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Doamna Butoi Denisa** din Londra(Anglia), fiică a satului Malovăț, **Domnul Popescu Constantin - Iulian** din Ghemme(Italia), fiu al satului Malovăț și **Doamna Pârvuceanu Eugenia** din Gârla Mare(MH): câte **100 lei**; **Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina** din Curtea de Argeș (AG), **Doamna Roman Carmen** din Tr. Severin, **Doamna**

Michescu Elena din București, fiică a satului Malovăț, **Doamna Burtea Elena** din Tr. Severin, fiică a satului Bârda, **Doamna Mayers Daniela** din New York(SUA) și **Doamna Berbec Rodica** din Tr. Severin: câte **50 lei.**

Domnul Cioabă Dumitru din Malovăț a mai adăugat **200 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **565 lei**; **Domnul Meilă Nicolae** din Malovăț a mai adăugat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **150 lei**; **Doamna Paicu Mariuța** din Malovăț a mai adăugat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **120 lei**; **Domnul Mema P. Ion** din Bârda a mai adăugat **50 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **120 lei**.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

La îndemnul **Prea Sfințitului Părinte Episcop Nicodim**, parohiile din eparhia noastră au fost îndrumate ca să identifice cazurile în care anumite familii nu au posibilitatea să asigure cheltuielile necesare pentru pregătirea copiilor de școală, aceștia fiind în pericol de a abandona școala. Drept urmare, am rugat în numerele precedente pe toți acei părinții care sunt într-o astfel de situație, să ia legătura cu preotul, să spună în ce constă nevoile copiilor lor, clasa și vârsta copiilor, și parohia noastră le poate cumpăra ghiozdane cu rechizite, chiar și hainele și încălțămintea necesare. Din păcate, o singură familie a făcut acest apel și parohia i-a donat pentru cei doi copii două ghiozdane cu toate rechizitele pentru clasa I-a, respectiv pentru clasa a III-a. Dacă mai este vreo altă familie în situație de acest gen, să nu se jeneze și să-l contacteze pe preot.

*

Lucrări la cimitir

Parohia noastră a construit un WC din metal pentru cimitirul din Malovăț. Nu putem să facem toaletă cu canalizare, așa cum ne cere Domnul Cioloș, dar facem și noi ce putem.

Din păcate, în țară mai sunt 1.500 de școli fără o astfel de toaletă! Poate că ar fi mult mai necesară acolo…!

Rugăm pe toți cei care fac vizite la cimitir, în special femeile care merg la tămâiat, să aibă grijă cu cărbunii și lumânările. În ziua de Sf. Maria Mare(15 august) s-a aprins focul de la astfel de surse și a ars tot cimitirul din Malovăț, inclusiv împrejurimile lui. Pompierii și locuitorii satului abia au reușit să stingă incendiul. Au ars crucile de lemn, s-au spart multe fotografii, s-au afumat crucile de piatră și de marmură. Cu o mică atenție se putea evita o asemenea nenorocire!

*

Excursii-pelerinaj

● Pentru data de 21 sept., parohia noastră organizează o excursie - pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda – Malovăț - Tr. Severin - Cladova**(Serbia) – **Negotin** (Serbia)(oraș, mânăstire, sărbătoarea hramului) - **Vidin**(Bulgaria)(oraș) – **Albotina** (Bulgaria) (mormântul Maicii Teofana Basarab, fiica lui Basarab I, întemeietorul Țării Românești) – **Calafat – Maglavit** (mânăstirea, mormântul lui Petrache Lupu) - **Jiana Mare** (mânăstirea) - **Tr. Severin – Malovăț - Bârda**. Până la închiderea acestei ediții s-au înscris 53 persoane. Preț: **30 lei**.

● Pentru o dată pe care vom stabili-o ulterior, parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj, pe următorul traseu: **Bârda – Malovăț - Tr. Severin**(cetatea medievală, Muzeul Județean, cetatea dacică, piciorul podului lui Traian) – **Cerneți** (Cula lui Tudor Vladimirescu, mânăstirea „Sf. Treime") – **Strehaia**(orașul, mânăstirea) - **Gura Motrului** (mânăstirea) - **Motru – Malovăț - Bârda**. Se poate face într-o zi. Preț orientativ: **30 lei;**

● La solicitarea mai multor enoriași, **Joi, 19 Oct.**, organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Tr. Severin – Malovăț – Bârda - Tg. Jiu – Lainici – Petroșani – Hațeg - Mânăstirea Prislop - Caransebeș** (Mânăstirea Teiuș) **- Mânăstirea „Sf. Nectarie" - Mânăstirea „Piatra Scrisă" -**

Tr. Severin - Bârda. Se poate face într-o zi. Mai sunt câteva locuri. Preț orientativ: **45 lei.**

*

Comemorări

În urma apariției cărții **Amintiri despre Titani (Mitropoliții Antonie Plămădeală, Bartolomeu Anania și Nestor Vornicescu)**, Domnul Vasile Malanețchi, directorul Muzeului Național din Chișinău(R. Moldova), care semnează câteva pagini în cartea respectivă, l-a invitat pe preotul Dvs. să participe la comemorarea Mitropolitului Nestor Vornicescu, cu prilejul împlinirii a 90 de ani de la nașterea lui, ce va avea loc la Chișinău și Lozova(satul natal al mitropolitului) la începutul lunii octombrie. Ispita e foarte mare și greu îmi este să cred că-i va rezista chiar și unul ca mine, adică… mai bătrân! Vom vedea, fiindcă e vorba de timp, de bani!

*

Repartiții în învățământ

Pentru anul școlar 2017-2018, Inspectoratul Școlar Mehedinți l-a desemnat pe preotul Dvs. să predea Religia la Colegiul Național Economic „Th. Costescu” și la Colegiul Tehnic „Domnul Tudor” din Tr. Severin.

Când ești tânăr, mai găsești câte ceva de lucru!

*

Zâmbete

☺ Gheorghe tăia un lemn gros cu briceagul. Lângă el era o drujbă și câteva securi. Trece Ion, îl vede, îl salută și îl întreabă: „- Ce faci, măi Gheorghe?” „- Tai lemne!” „- Păi, n-ar fi mai bine să tai cu drujba sau cu securea?” „- Ba ar fi, dar eu sunt plătit la oră!” ☺Studentul se întoarce de la examen, părinții îl asaltează: „– Hai, spune, cum a fost?” „– Nimic deosebit, numai că examinatorul s-a nimerit să fie o persoană foarte credincioasă. După fiecare frază zisă de mine, ridica ochii spre cer și repeta: – Doamne ferește!” ☺ „- Ce i-a spus

Adam, Evei, când au avut prima ceartă!?" „ -Ai noroc, că nu pot să te trimit la mă-ta!" ☺ Preotul îl întreabă pe un copil: „ - Fiule, când ai deschis ultima oară Biblia?" „ - Ieri, părinte...!" Părintele, neaşteptându-se la un astfel de răspuns, îl întreabă curios: „ - Dar cum se face, fiule, citeşti aşa des?" „- Nu, părinte, dar acolo îmi ţin banii…!"

*

Conferințe

Vineri, 6 Oct., ora 18, în biserica de la Bârda, **Părintele Pr. Prof. Dr. Constantin Necula** de la Universitatea „Lucian Blaga" din Sibiu va ține conferința **Familia, casa sufletului copilului. Educația în iubire……,** așa cum numai dânsul este în măsură s–o țină. **Vineri, 13 Oct.**, ora 18, la biserica de la Malovăț, Părintele Necula va ține aceeași conferință.

*

Program

În cursul lunii Octombrie, avem următorul program de slujbe: **1 Oct.**(Bârda); **7 Oct.** (Malovăț - Bârda); **8 Oct.** (Malovăț); **14 Oct.**(pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **15 Oct.** (Bârda); **21 Oct.**(Malovăț - Bârda); **22 Oct.** (Malovăț); **26 Oct.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **28 Oct.**(Malovăț-Bârda); **29 Oct.**(Bârda). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, la școală, acasă, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2017), nr. 358(16 –30 Septembrie)

Dragii mei enoriași!

Povara identității românești

Scriu aceste rânduri cu durere în suflet, în urma unei călătorii în Serbia și Bulgaria. Acolo sunt mii de români, care-și pierd identitatea cu fiecare zi ce trece. Poartă în suflet povara unei cruci lăsate din moși-strămoși, aceea de a se numi vlahi. O poartă cu mândrie, o afirmă ori de câte ori este nevoie, iar autoritățile de acolo chiar se bucură de aceasta. Limba curată românească pe care o vorbesc și portul popular sunt cartea lor de identitate, care spune lumii întregi că fac parte dintr-un popor mare, poporul românesc, trăitor în spațiul carpato-dunărean de mii de ani. În toată Europa de Sud-Est, dar mai ales în Peninsula Balcanică, sunt risipiți românii, dar, din păcate se definesc sub alte denumiri: vlahi, vlași, aromâni etc.

Dintre popoarele Peninsulei Balcanice, doar românii, macedonenii, albanezii și grecii sunt cele mai vechi, popoare stabile, sedentare. Bulgarii și sârbii, urmașii slavilor, au venit târziu, în secolul al șaptelea. La fel și ceilalți vecini ai noștri. Ungurii, urmașii hunilor, au venit în secolul al X-lea; la fel rușii, iar ucrainenii, urmașii cazacilor de odinioară, sunt populații venite târziu. Nu mai vorbim de turci și tătari, popoare migratoare, care au venit în părțile noastre „de-au cerut pământ și apă”, vorba lui Eminescu.

Fiind popor sedentar, stabil, poporul român, s-a ocupat cu agricultura, cu păstoritul, cultivarea pământului, creșterea albinelor, pescuitul, mineritul, meșteșugurile bazate pe

prelucrarea lemnului, lânii, inului, cânepei, cărnii, cerealelor, metalelor. Fiind mari crescători de animale, românii au călătorit cu turmele lor în căutare de hrană și de climă mai blândă în spațiul carpato-balcanic ca la ei acasă. În toate zonele de munte din Europa găsim sate românești sau populație vorbitoare de limbă română, indiferent cum se numește pe plan local. Românii și-au muncit pământul cu conștiința că el este al lui Dumnezeu, iar după organizarea statală, al domnului țării. Proprietarii sunt călători pe pământ; bate vântul și nu li se mai știe numele și urma. Au dat nume locurilor în care au trăit după numele strămoșilor, după numele apelor, munților, chiar ocupațiilor mai răspândite din zonă, au format triburi, apoi cnezate și voievodate, pe care le-au numit după întemeietorii lor. Ca să se deosebească între ei, și-au spus olteni, moldoveni, transilvăneni, bihoreni, maramureșeni, bucovineni, vlahi, dobrogeni. Nu erau popoare deosebite, ci unul și același popor răspândit în locuri diferite. Aveau conștiința că aparțin aceluiași popor, iar limba, portul, muzica, dansul, religia, datinile și obiceiurile erau garanția că fac parte din același trunchi etnic și lingvistic. Barierele naturale, cum au fost Dunărea sau Carpații, nu au fost niciodată adevărate granițe între români, chiar dacă uneori stăpânirile politice străine, vremelnice, s-au făcut luntre și punte să-i despartă pentru totdeauna pe români. Când au venit străinii să ne răpească plaiurile, românii s-au unit între ei, indiferent în ce regiuni sau „țări” au fost locuitori și le-au ținut piept. Pământul locuit azi de români este udat de sângele moșilor și strămoșilor noștri, luptători pentru libertate și independență. Străinii au încercat prin toate mijloacele și metodele să-i maghiarizeze, să-i rusifice, să-i sârbizeze și să-i bulgărească pe românii pe care au reușit să-i subjuge. Cei rămași liberi au făcut tot ce le-a stat în putință ca să-i apere pe aceștia de deznaționalizare. Pe poteci de munte numai de ei știute, românii din Țara Românească treceau noaptea granița în Transilvania cu sacii cu cărți

românești, pe care le răspândeau în satele și orașele de acolo, pentru ca frații lor să aibă pe ce citi, pe ce cânta și pe ce se ruga în limba mamei. Sute de ani ne-au stăpânit ungurii și austriecii în Transilvania, rușii în Basarabia și Bucovina, dar n-au reușit să distrugă fibra noastră românească și conștiința de neam.

Este profund regretabil că azi țări prietene, precum Serbia și Bulgaria, cu care avem atâtea legături, în plin secol XXI, nu acceptă ca etnicilor români de acolo să li se predea în școală în limba română, să li se țină slujbele în limba română, să li se permită să publice cărți, reviste și ziare în limba română. Noi nu avem în România vlahi și de aceea, în baza dreptului internațional, nu putem să pretindem să li se acorde aceste drepturi, așa cum pretinde Ungaria pentru ungurii din România. Diplomația noastră ar trebui să lucreze mai mult pe această latură. Istoria și toponimia ar putea să-i slujească ca bază de discuție. Aș sugera faptul că Oltenia este numită în istorie Valahia Mică, iar Țara Românească Ungrovlahia, adică Vlahia dinspre Ungaria. Biserica Ortodoxă Română are și azi prima sa mitropolie, Mitropolia Ungrovlahiei, al cărei conducător este însuși patriarhul țării. Așa i-au numit bizantinii pe românii din Peninsula Balcanică, vlahi. De la aceste adevăruri istorice ar trebui să se plece și să se pretindă autorităților din Serbia și Bulgaria să respecte etnia românească din țările respective, așa cum și noi respectăm și acordăm drepturi etnicilor sârbi și bulgari din țara noastră. Măcar pe principiul reciprocității să se pledeze și tot ar fi ceva. Nu pretindem teritorii, ci doar ca românii de acolo să fie respectați ca români, să li se respecte limba și identitatea lor.

Urmărim cu bucurie demersurile președintelui nostru, ale guvernului și parlamentului român pe lângă autoritățile ucrainene pentru păstrarea limbii române în școlile din Ucraina. Sunt îndreptățite, conform dreptului internațional al minorităților. Numai că acolo sunt români recunoscuți oficial ca români. În 1990, cu prilejul unei vizite la Cernăuți, am

cumpărat un album, în care se făcea distincție netă între românii din România și bucovinenii de acolo. S-a făcut un pas mare între timp. Același lucru s-ar putea face și cu vlahii din Serbia și Bulgaria.

E datoria profesională și patriotică a diplomaților și politicienilor români să rezolve această problemă, fiindcă este o cerință majoră a veacului nostru.

*

Sfaturi părintești

Din cartea **Cărarea împărăției** a Părintelui Arsenie Boca mai spicuim și ultimul fragment:

,,CHEMAREA LA ÎNVIERE. Tainele lui Dumnezeu glăsuiesc înainte: ,,Amin, Amin, grăiesc vouă, cine ascultă cuvântul Meu şi crede în Cel ce M-a trimis pe Mine, are viaţă veşnică şi la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viaţă". Hotărăşte-te suflete al lui Dumnezeu pentru cuvântul Tatălui tău!

Când a trimis Mântuitorul pe cei doisprezece ucenici, deprinzându-i la propovăduirea împărăţiei Cerurilor, printre alte porunci, le-a dat şi aceasta: ,,înviaţi pe cei morţi". Porunca aceasta o avem şi noi preoţii, urmaşii Sfinţilor Apostoli, ucenicii de azi ai Domnului. Însă, nu pentru trupuri i-a fost grijă Domnului, ci pentru sufletele moarte, pentru oamenii cărora le merge numele că-s vii, dar, netrăind învăţătura creştină, sunt morţi.

A găsi în tine pe Hristos, Cel cu Cruce, temelia ta dumnezeiască, şi a clădi pe ea viaţa ta, a dezvolta viaţa lui Hristos în viaţa ta, asta e învierea ta din morţi, înainte de învierea cea de obşte. ,,Fericit şi sfânt este cel care are parte de învierea cea dintâi. Peste acesta moartea cea de-a doua nu are putere." ,,Amin, Amin, grăiesc vouă, că vine ceasul, şi acum este, când morţii vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu şi care vor auzi vor învia." Aci e vorba de morţii aceştia, cărora li se pare, după nume, că-s vii. E vorba de o înviere îndeosebi,

nu de învierea cea de obşte, când vor învia şi trupurile, de aceea zice: ,,CARE vor auzi, vor învia!" Căci glasul Fiului lui Dumnezeu este glasul Care, prin preoţii Bisericii, ucenicii şi trimişii Săi din toate vremile, cheamă morţii la înviere."

*

File de jurnal – 6 Febr. 1982

,,Nevoie mare de lemne. Miercuri am pierdut timpul degeaba. Marți seara așteptasem până pe la ora 20 pe gestionarul IFET-ului, Neacșu, dar nu se mai întorsese acasă. Miercuri la ora 6.30 am fost din nou la ușa lui. Erau luminile aprinse, dar nimeni nu răspundea. Am așteptat până pe la ora 8, dar n-a ieșit nimeni. Eram cu tăticu. Ne-am dus la Magheru, la ,,sector". De acolo ne-au trimis la UMTF în Severin, ca să-l căutăm pe Neacșu. L-am găsit. Ne-a dat pe Mărăscu Dumitru din Cernavârf, fratele părintelui Mărăscu de la Cireșu, să meargă cu noi în pădure și să ne dea lemne. Era o vreme splendidă. Aveam vorbă cu șoferul Boncioc Dumitru din Malovăț, fost la IJGCL, iar acum la Termocentrala din Halânga, ca să meargă clandestin cu mașina la lemne. Când ne-am dus la el, n-avea motorină. L-am dus pe Mărăscu în oraș. La întoarcere am trecut iar pe la Boncioc. Îi dăduseră motorină, dar i-a fost frică să meargă. Am venit la CAP Malovăț și, cu mare greutate, am reușit s-o conving pe doamna președintă Teșilă Elisabeta să-mi aprobe taxarea mașinii lor. Mi-au luat 150 lei, cu condiția să le dau motorină. Am fost la unchiu-meu Dănilă Pârvănescu în Colibași și am luat o canistră de motorină. A doua zi, joi, m-am dus iar la UMTF și l-am luat pe Mărăscu. Tăticu a dat pe la Colibași și l-a luat pe unchiu-meu Dumitru Pârvănescu. Am plecat cu mașina CAP-ului, șofer fiind domnul Ghiță Crumpei, în pădurea Negreștiului. Acolo erau câteva grămezi de bârne pentru construcții miniere. Deși aveam pe factură doar patru metri cubi, am încărcat zdravăn mașina. S-a muncit din greu. Atât Mărăscu, cât și Crumpei au muncit alături de noi, ca la ei. Mi-

a plăcut Mărăscu! Tip de atlet, spirit vioi și deștept, spunea cu seninătate: ,,Nu-mi este frică de nimic! Ce-mi este scris, aceea mi se va întâmpla, indiferent dacă mă feresc eu sau nu!" Mai spunea că ,,în pădure nu se bate, nu se-njură, doar se minte și se fură!" Lui i-am dat 500 lei, iar șoferului 300. Am adus lemne cum n-am văzut așa ceva pe la mine prin curte până acum!

Vineri am fost la Pârlage. Acolo, împreună cu Părintele Dumitru Păunescu și cu Părintele Meteleaucă Doru am făcut Maslu Mariței Trăilescu, o femeie evlavioasă, care m-a ajutat mult pe la biserică, când am fost preot la Bâlvănești.

Prin Pârlage oamenii sunt îngroziți de recensământul animalelor. La un cetățean a găsit controlul două găini netrecute. Le-a confiscat și l-a amendat cu 250 lei. În Malovăț au confiscat un vițel și patru oi, iar cenzorei Nițulescu i-au dat 4.000 lei amendă și eliminarea din serviciu. Tema supraviețuirii devine tot mai obsedantă pentru mulți. Vineri după-amiază am fost la Severin. Programul la Biblioteca Județeană s-a redus între orele 9-17. Circulația autobuzelor de oraș s-a redus și ea doar la orele de vârf, având dreptul să circule doar cei cu abonamente, respectiv muncitorii. Restul populației va merge pe jos!"

*

Misiune eșuată

Era în primăvara lui 1980. Dimineața de Paști. Noaptea făcusem slujbă la Bârda, apoi la Malovăț. Eram foarte obosit. Fiindcă reverenda îmi era leoarcă, am dat-o jos și am îmbrăcat o haină uscată, pe care o aveam de rezervă în altar. În revărsatul zorilor am plecat acasă. De mai puțin de un an aveam mașină. Am ajuns la răscrucea dintre drumul Malovăț-Balta-Baia și cel de intrare în Bârda. La Table, cum îi spunem noi, localnicii. Acolo, pe marginea șoselei, erau mărăcini mari. După mărăcini, mașina poliției rutiere. A coborât grăbit un tânăr frumos, echipat cu toată costumația specifică, parcă dirija

circulația în intersecție. Mi-a făcut semn să opresc. ,,- Sunt locotenent-major Neagu! Vă rog să-mi prezentați actele!" I-am dat actele. N-a găsit nimic în neregulă. Mi-a cerut să-i arăt dacă funcționează instalația electrică, frânele. A examinat atent mașina. La urmă, a scos ,,bășica" și m-a pus să suflu. O dată, de două ori, de trei ori. Nu ieșea ce vrea el. A izbucnit: ,,- Dar dumneata, părinte, nu te grijești în noaptea de Paști?" ,,- Ba da, - i-am spus -, dar pun foarte puțin vin și de asta nu se înverzește aparatul Dvs.!" ,,- Mă mir!" Fierbea. Mi-a întins actele și mi-a făcut semn să plec.

Mă întreb și azi, de unde știa că sunt preot? Eu nu-i spusesem și eram îmbrăcat civil. Până la final nu mi-a zis ,,părinte", abia atunci a dovedit că știa ce sunt, că mă aștepta. Nu știu dacă de la dumnealui pornea acțiunea de pescuire sau altcineva îl pusese să facă aceasta, dar, oricum, misiunea eșuase! Asta a fost!

*

Jelui-m-aș și n-am cui!

Redăm mai jos un cântec excelent, interpretat de marele artist **Tudor Gheorghe**, potrivit cu anotimpul, cu vremea, cu vremurile și cu sufletul multora:

„Jelui-m-aș și n-am cui,
Jelui-m-aș codrului,
Dar mi-e codrul ca și mine,
Că nici frunza nu și-o ține!

Jelui-m-aș și n-am cui,
Jelui-m-aș drumului,
Drumul are pietre multe,
N-are vreme să m-asculte!

Jelui-m-aș și n-am cui,
Jelui-m-aș codrului!
Codrule bătut de ploi,
Hai să plângem amândoi!

Ție că-ți pică frunza,
Mie că-mi trece vremea;
Ție că-ți pică vârfu,
Mie că-mi trece gându!

Ferice, codre, de tine,
Că nu-mbătrânești ca mine!
Vine toamna-ngălbenești,
Iarna tot te troienești,

Primăvara lăstărești,
Vara tot mai tânăr ești!

Codrule, bătut de ploi,
Hai să plângem amândoi,
Ție că-ți pică frunza,
Mie că-mi trece vremea!"

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Oferta de carte – septembrie**, în „Armonii culturale", Adjud(VN), 2017, 19 sept., ediție on-line (*http://armoniiculturale.ro*); ***„Scrisoare pastorală" – 357***, în „Armonii culturale", Adjud(VN), 2017, 20 sept., ediție on-line (*http://armoniiculturale.ro*); în „Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare(MM), 2017, 26 sept., ediție și on-line (*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*);în „Observatorul", Toronto (Canada), 2017, 19 sept., ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); **Timpul lui Dumnezeu,** în „Națiunea", București, 2017, 24 sept., ediție și on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro)*; în „Omniscop", Craiova, 2017, 24 sept., ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*); **Gheorghe Trocan – un om între oameni,** în „Apollon", Urziceni, 2017, 9(sept.), p. 20, ediție și on-line(*www.revista apollon*.ro).

Parohia noastră a publicat, prin Editura Sitech din Craiova, cartea preotului Dvs., **Stat și Biserică în Banat(1780-1886) în lumina unei arhive inedite**(510 pag.).

La origine teză de doctorat, lucrarea valorifică, sub aspect istoric, juridic și canonic, arhiva fostei Protoierii Mehadia, formată din cca. 1100 de documente. Se conturează o frescă a societății bănățene dintr-un veac frământat, în care elementul românesc evoluează spectaculos, în ciuda opreliștilor de tot felul, - în primul rând legislative -, ce i se pun la tot pasul. Cartea în sine se constituie ca o cronică a luptei pentru supraviețuire și afirmare a poporului român.

Publicarea acestei lucrări a fost o necesitate și în plan personal pentru autor. Constatăm cu tristețe că-n aproape trei

decenii s-a compromis una dintre cele mai nobile și respectabile trepte ale învățământului românesc: doctoratul. Indivizi de toate rasele și culorile sunt demascați de mass-media că și-au copiat tezele de doctorat, că au furat ca-n codru. Ai uneori impresia că plagiatul a ajuns chiar un adevărat sport de performanță la români! Și, culmea, ciordeii și pațachinele prinse cu cioara vopsită, drept pedeapsă, rămân pe funcții, ori sunt avansați!

Am realizat teza de doctorat din dragoste pentru Neamul meu și Biserica Ortodoxă. Sunt conștient că putea fi mult mai bună, dar atât am putut eu să fac, locuind într-un cătun, departe de centrele universitare, de biblioteci și arhive de renume. Am simțit nevoia s-o dau publicității, pentru că unii cunoscuți și prieteni mă priveau cu ironie, parcă ar fi vrut să-mi zică: „Nu cumva și tu ai făcut ca ăia?" Poate în felul acesta vor vedea că este vorba de o muncă cinstită, pusă în slujba culturii și istoriei românești.

Cât privește avantajele, pot spune doar atât: îmi slujeam enoriașii, lucram și scriam, îmi păzeam caprele, făceam cele ce erau necesare în același mod, atât înainte, cât și după obținerea titlului de „doctor magna cum laude".

Parohia noastră a mai publicat o tranșă din cartea Prof. Ioan Neacșu, **Oastea pandurilor**(172 pag.).

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, am primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Ovidiu Mitran-Cindy** din Zoersel(Belgia): **452 lei; Părintele Prot. Dr. Ioan Dură** din Bruxelles(Belgia): **270 lei; Doamna Ing. Melania Caragioiu** din St. Constant (Canada): **200 lei; Domnișoara Mârza Simona** din București, fiică a satului Malovăț, **Domnul Enculescu Iancu** din Tr. Severin, **Domnul Băloi George-Marian** din Colibași(MH), **Domnul Cuțitoiu Paul-Mihail** din Tr. Severin, **Doamna Ionescu Floarea** din Câmpina(PH) și **Doamna Cârligeanu**

Maria din Răușeni(BT): **câte 100 lei; Doamna Crăciunescu Valeria** din Câmpulung-Moldovenesc(SV), **Domnul Palcu Victor** din Tr. Severin, **Domnul Patroșanu Victor** din Orevița Mare (MH), **Doamna Butoi Denisa** din Londra(Anglia), fiică a satului Malovăț și **Domnul Cucu Alexandru** din Tr. Severin: **câte 50 lei;**

Doamna Paicu Mariuța din Malovăț a mai adăugat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **170 lei**.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În cursul lunii septembrie am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe, astfel: 3 sept.(Bârda): **170 pâini;** 8 sept. (Malovăț): **165 pâini**; 10 sept.(Malovăț); **230 pâini;** 14 sept. (Bârda): **50 pâini**; 17 sept.(Bârda): **147 pâini;** 24 sept. (Malovăț): **215 pâini**. Așadar, în luna septembrie s-au donat **977 pâini.** Copiilor li s–au donat și ciocolate.

Totodată, în luna septembrie s-a vândut pâine credincioșilor din parohie la prețul de achiziție de **0,60 lei/buc**., astfel: 3 sept.(Bârda): **730 pâini**; 8 sept.(Malovăț): **235 pâini;** 10 sept.(Malovăț); **170 pâini;** 14 sept.(Bârda): **350 pâini**; 17 sept. (Bârda): **753 pâini**; 24 sept.(Malovăț): **485 pâini.** Așadar, în luna septembrie s-au vândut **2723 pâini.**

*

Contribuția de cult

La 30 sept., situația contribuției de cult în parohia noastră se prezintă astfel: în Bârda au achitat **96,08%** dintre familii; în Malovăț au achitat **94,24%** dintre familii; la nivel de parohie au achitat **94,80%** dintre familii. E un procent excepțional, mai ales că anul financiar îl încheiem la 30 nov., așa că mai au timp să achite și cei ce au întârziat. Precizăm că în parohia noastră contribuția de cult este la aprecierea credincioșilor, după principiul: ***fiecare dacă vrea și cât vrea. Serviciile religioase sunt gratuite, indiferent dacă cineva achită sau nu***

ceva pentru contribuția de cult. Preotul este la dispoziția tuturor.

*

Plăți

În această perioadă, parohia noastră a efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **3.550 lei** pentru lumânări; **2.400 lei** pentru vol. **Stat și Biserică în Banat(1780-1886) în lumina unei arhive inedite; 2.220 lei** pentru pâinea donată și vândută în luna septembrie; **1.500 lei** pentru excursia din Serbia și Bulgaria; **900 lei** vol. **Oastea Pandurilor**; **900 lei** țeavă, tablă și ciment pentru cele două WC-uri de la cimitire; **842 lei** impozit; **518 lei** taxe poștale pentru colete; **500 lei** pentru icoane; **400 lei** o rabă de balastru pentru drumul de la cimitirul din Malovăț: **300 lei** transport cărți prin curier; **200 lei** manopera pentru WC-urile de la cimitire; **160 lei** diferență la vol. **Bibliografia Revistei „Ortodoxia"(1948-2008)**; **400 lei** ghiozdane și rechizite școlare; **135 lei** timbre poștale; **100 lei** manopera pentru împrăștierea balastrului de la cimitirul din Malovăț; **85 lei** curentul electric; **85 lei** ștampilă - inventar Bârda; **50 lei** transport materiale; **50 lei** comisioane bancă; **50 lei** internetul, cât și altele mai mici.

*

Lucrări la cimitir

Parohia noastră a construit un WC din metal și pentru cimitirul din Bârda. La același cimitir, un grup de enoriași inimoși din Bârda au lucrat mai multe ore, voluntar, tăind și transportând la biserică un pom mare, care se prăbușise din cauza furtunii. Rugăm pe toți oamenii de bine din Bârda ca să vină sâmbătă, 21 oct., ora 9, la cimitirul din Bârda ca să mai taie și alți pomi, care prezintă pericol de prăbușire peste cruci, în cazul unei noi furtuni. Îi rugăm să se înarmeze cu drujbe și securi. Le mulțumim.

*

Zâmbete

☺ O mașină se lovește brutal de o căruță. În urma accidentului, calul și căruțașul sunt răniți destul de grav. Polițistul vine la fața locului și, văzând calul chinuindu-se, într-un acces de milă, îl împușcă. Apoi se îndreaptă către căruțaș cu pistolul în mână și îl întreabă: „- Și dumneavoastră sunteți rănit?" „- Nu, nu! Doamne ferește! Așa de bine nu m-am simțit niciodată!.." ☺ Pacientul: „- Domnule Doctor, îmi cereți cinci sute de lei pentru extracția unei măsele? Doar pentru cinci minute de muncă?" Dentistul: „- Dacă doriți, v-o extrag într-o oră!"☺ A doua zi de Paşti, Stalin vine la birou. Nici nu intră bine pe uşă, că primul subordonat îl întâmpină respectuos: „- Hristos a înviat, tovarăşe Stalin!" Stalin zâmbeşte, dă din cap și trece mai departe. Nu trec două minute şi apare alt subordonat: „- Hristos a înviat, tovarăşe Stalin!" „- Ştiu, ştiu, am fost deja informat!"

*

Excursii-pelerinaj

● În ziua de joi, 21 sept., preotul împreună cu un grup de 50 de enoriași din Malovăț, Bârda și Tr. Severin au participat la excursia desfășurată pe următorul traseu: **Bârda – Malovăț - Tr. Severin - Cladova**(Serbia) – **Negotin** (Serbia)(oraș, mânăstire, sărbătoarea hramului) – **Vidin** (Bulgaria)(oraș) - **Calafat – Maglavit** (mânăstirea, mormântul lui Petrache Lupu) - **Jiana Mare** (mânăstirea) - **Tr. Severin – Malovăț - Bârda**.

Cei mai mulți dintre participanți au trecut pentru prima dată în viața lor granița. Câteva observații și impresii de călătorie din această excursie merită consemnate. Ne-a impresionat în Serbia starea materială a locuitorilor. Prin sate și orașe aveai impresia că toate casele sunt noi, abia terminate. Toate construite cu gust. Cimitirele foarte frumos amenajate și întreținute. Am mers la Mânăstirea Bucov de lângă Negotin. Deși, pe calendarul lor, era data de 8 sept., sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului, la ora 11, când am ajuns noi, slujba era

terminată, ușile zăvorâte. O femeie de serviciu putea să mai țină biserica deschisă pentru un pelerin! Nicăieri în Serbia și Bulgaria nu am găsit o carte, revistă sau ziar românesc. Nimic în grafie latină. Am discutat cu localnici români. Se declarau vlahi. Unul mi-a spus: „Nici eu nu știu ce mai sunt. Ăștia zic că sunt sârb, voi ziceți că sunt român, părinții mi-au spus că sunt vlah! Până la urmă, eu ce sunt?" La ei în biserică se vorbește și se slujește numai în limba sârbă, în școală se învață numai în limba sârbă. Nimic pe românește! Și, totuși, noi românii tăcem! Raportându-ne la problemele pe care ni le fac ungurii de la noi, deși au universități, posturi de televiziune și radio, biserici și mânăstiri în limba maghiară, cărți, reviste și ziare în limba lor și tot nemulțumiți sunt, ne întrebăm dacă nu cumva suntem prea lași!

În bâlciul de la Negotin am găsit mulți români din Mehedinți și Dolj cu mărfuri românești și chinezești de vânzare.

În satele din Bulgaria ai senzația că mergi prin cartiere țigănești. Nivelul economic foarte scăzut. Vameșul de la Vidin ne-a spus că la Albotina nu avem nimic de văzut, ci doar o groapă pe care au săpat-o căutătorii de aur. Păcat! În Bulgaria prețurile la mărfuri erau mult mai mari decât cele din România. În centru Vidinului se mai păstrau ruinele cazematei militare ca reper istoric și muzeografic. În Vidin au căzut primele obuze trase de tunurile românești în mai 1877, când ne-am declarat independența față de turci și a început războiul.

Pe parcursul celor cca. 100 km străbătuți prin cele două țări, fiind zi de sărbătoare, nu am văzut decât un tractor discuind în Bulgaria. În rest, câmpurile erau pustii, în sensul că nu erau oameni la muncă. În schimb, recoltele erau frumoase, vegetația abundentă, seceta nu se făcea resimțită și pe acolo. Nicăieri nu am văzut un metru patrat de teren ars!

Vămile românești de la Gura Văii și Calafat sunt de admirat, superioare celor sârbești și bulgărești. De asemenea,

impresionează drumurile românești. Cele din Serbia și Bulgaria semănau cu drumul Malovăț – Balta - Baia în ceea ce privește semnele de circulație și marcajele și cu cel din Bârda, în ceea ce privește gropile. Șoseaua Calafat - Tr. Severin este, în schimb, extraordinară. Parcă suntem în altă lume. Calitatea asfaltului este ireproșabilă, peste tot marcaje, semne de circulație, indicatoare, șanțuri pavate, podețe la porți, mult alb pe gardurile și pomii de pe marginea drumului. Să tot mergi!

Am făcut o escală la Mânăstirea Maglavit. Minunea lui Dumnezeu! Când am fost într-o altă excursie, în urmă cu mai mulți ani, mânăstirea era în construcție. Acum e terminată. Puține biserici am văzut atât de frumos amenajate. Arhitectura bisericii este cu totul aparte. Tradiția se îmbină armonios cu modernitatea, pictura și mobilierul făcute cu gust, de oameni care au știut ce-i frumosul. Era în plină slujbă de seară. Maicile cântau îngerește la strană. Mânăstirea în sine este o minune rătăcită în Câmpia Calafatului.

Am mers la Mânăstirea Jiana Mare. Pentru prima dată. Aici a donat familia Dr. Pleniceanu 5 ha de teren și s-a construit o bijuterie de mânăstire. Prea Sfințitul Episcop Nicodim s-a implicat personal și s-a străduit să dea viață unui locaș monastic foarte necesar în zonă. Biserica e mică, dar construită cu mult gust. Spațiul mic din interior dă un aer familiar, o căldură aparte. Parcă sfinții se coboară printre oameni și se roagă împreună cu ei. Liniștea și ambianța din acea biserică te îndeamnă la rugăciune, acolo Îl simți pe Dumnezeu aproape. Ce-i drept, la Jiana mai sunt multe de făcut atât la biserică, cât și la anexe. Este acolo un singur călugăr, dar, cu siguranță, în viitorul apropiat, acolo va fi un centru monahal puternic, apreciat și căutat de credincioși.

Nici de la Calafat până la Bârda nu am văzut teren pârjolit, iar vegetația era destul de abundentă. La noi a distrus seceta aproape totul, iar ce a mai scăpat de la ea, au distrus inconștienții prin incendiere. Ne dă Dumnezeu ce meritǎm!

Excursia în sine a fost o reușită sub toate aspectele. La sfârșitul ei am putut exclama: „- Mulțumim, Doamne, că ne-ai dat o țară atât de frumoasă!”

● La solicitarea mai multor enoriași, **Joi, 19 Oct.,** organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Tr. Severin – Malovăț – Bârda - Tg. Jiu – Lainici – Petroșani – Hațeg - Mânăstirea Prislop - Caransebeș** (Mânăstirea Teiuș) **- Mânăstirea „Sf. Nectarie” - Mânăstirea „Piatra Scrisă” - Tr. Severin - Bârda.** Se poate face într-o zi. Mai sunt 3 locuri libere. Preț orientativ: **45 lei.**

● Pentru o dată pe care vom stabili-o ulterior, parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj, pe următorul traseu: **Bârda – Malovăț - Tr. Severin**(cetatea medievală, Muzeul Județean, cetatea dacică, piciorul podului lui Traian) – **Cerneți**(Cula lui Tudor Vladimirescu, mânăstirea „Sf. Treime”) – **Strehaia**(orașul, mânăstirea) - **Gura Motrului** (mânăstirea)- **Motru – Malovăț - Bârda**. Se poate face într-o zi. Preț orientativ: **30 lei;**

*

Licitații

Duminică, 29 oct., în incinta bisericii de la Bârda, la ora 12, va avea loc licitația terenului bisericii din **Govăra** pentru anul 2018; **duminică, 5 noiembrie**, ora 12, în incinta bisericii din Malovăț, va avea loc licitația terenurilor bisericii din **Ogașul Barbului, Țigăreni și Ogășanu** pentru anul 2018.

*

Botezuri. Cununii

În ziua de 30 Sept. am oficiat Taina Sf. Botez pentru **Cucu Alessia-Ștefania**, fiica **Domnului Cucu Bogdan-Valentin** și a **Doamnei Cucu Andreea-Nicoleta** din Tr. Severin. Să le trăiască! În ziua de 23 Sept. am oficiat Taina Sfintei Cununii pentru **Domnul Borugă Vasile** din Malovăț și **Domnișoara Rădițoiu Andreea-Gabriela** din Tr, Severin.

Dumnezeu să le ajute!

*

Anunț

Cineva are de vânzare sămânță de lucernă românească.

*

Program

În cursul lunii Octombrie, avem următorul program de slujbe: **1 Oct.**(Bârda); **7 Oct.** (Malovăț-Bârda); **8 Oct.** (Malovăț); **14 Oct.**(pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **15 Oct.** (Bârda); **21 Oct.**(Malovăț-Bârda); **22 Oct**. (Malovăț); **26 Oct.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **28 Oct.**(Malovăț-Bârda); **29 Oct.**(Bârda). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, la școală, acasă, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2017), nr. 359(1 –15 Octombrie)

Dragii mei enoriași!

Popor bogat, popor sărac

Auzim adesea confrați de-ai noștri spunând despre occidentali, că sunt ,,cu cel puțin o sută de ani înaintea noastră" în ceea ce privește gradul de civilizație. Îi auzim, de asemenea, criticându-și țara că e săracă, sau că salariile de aici nu se pot compara cu cele din vest. Nu-i contrazic. Sunt sigur că oamenii știu ce spun, mai ales că sunt oameni în vârstă, oameni serioși, oameni care au circulat mult și-au văzut multe. Personal nu am fost în țările vestice, așa că nu am avut prilejul să cunosc lucrurile ,,la fața locului".

Ceea ce pot eu face este să apelez la istorie, pentru a încerca să explic situația astfel prezentată. Părinții, moșii și strămoșii noștri n-au fost oameni leneși, ci dimpotrivă. Oricând și oriunde s-au remarcat prin vrednicia și prin istețimea lor. Pretutindeni s-au impus prin capacitatea lor de creație și de progres. Statisticile spun că suntem printre țările cu cel mai mare număr de inventatori, raportat la numărul de populație. Poate chiar sărăcia a fost o cauză, care a stimulat pe tinerii noștri să studieze cu asiduitate, să muncească din greu, pentru a-și câștiga un loc mai bun pe scara socială, pentru a-și câștiga pâinea mai ușor. Avem atâția inventatori, atâția oameni de știință și de artă de talie mondială, avem atâtea creații din cele mai diverse domenii de activitate, care pot să stea alături de marile valori ale lumii. Și, totuși, suntem săraci! Mai bine zis, suntem mai săraci decât vest europenii. Îți vine să crezi că aceia au muncit pe brânci, în timp ce noi am tăiat frunză la câini!

Dumnezeule Sfinte, câtă nedreptate!

Compatrioții noștri care fac afirmații ca cele de mai sus, care socotesc că România este o țară săracă sau foarte săracă, sau că românii sunt înapoiați sub aspect economic și nu numai, nu știu sau nu vreau să știe istorie. Și rău fac! Își batjocoresc părinții, moșii, strămoșii. Pe nedrept! Când apusenii aveau

universități și catedrale, pe locurile acestea românești treceau hoardele barbare. Mama știa o poezie învățată în școală: *„Alte vremi erau-nainte,/ Le cunosc cei din morminte:/ Rar putea să-și vadă lanul/ Secerat de grâu țăranul./ Când era mai plin, mai des/ Rodul spicului pe șes,/ Mări-atuncea că veneau/ Holda de i-o jefuiau,/ Hoarde negre, hoarde mari,/ Când de turci, când de tătari!"/* Ai noștri luau cel mai adesea drumul pribegiei, spre munți, păduri, spre stufărișurile bălților, își adăposteau familiile și bruma de bunuri adunate în grabă și de acolo hărțuiau sau luptau fățiș cu liftele păgâne. Și poezia continuă: *„Pe la case când veneau,/ Ce credeți că mai găseau?/ Scrum, tăciuni în loc de case,/ Iar în loc de vite, oase!*" Așa ne-a fost dat nouă, românilor, să fim așezați aici, la porțile Europei, în calea tuturor blestemățiilor și furtunilor!

Mai mult, uităm un lucru iarăși esențial. Cele mai multe dintre țările vest-europene au fost imperii coloniale sau continentale. La un moment dat, spre exemplu, Anglia stăpânea o bună parte a lumii cunoscute din Europa. America, Asia și Australia. Sute de ani au cărat corăbiile pe mări și oceane bogățiile țărilor subjugate spre insula britanică. Cum s-ar putea compara România cu un așa colos? La fel Spania, Franța, Italia, chiar Belgia, Olanda, Portugalia. Franța a fost și imperiu continental, ajungând în vremea lui Napoleon să stăpânească o bună parte din Europa, nordul Africii, iar armatele imperiale au ajuns până în inima Rusiei. Germania și Austria au format un mare imperiu continental, un adevărat „cimitir" al popoarelor europene. Iobagii români trudeau din greu pe pământul transilvan, pentru ca să țină în spinare Curtea de la Viena. Acolo se huzurea, se dansa, se cânta, se studia, aici se muncea! Italia este moștenitoarea Imperiului Roman, ea însăși o mare putere europeană. Nu mai vorbim de turci sau de ruși, deși cunoaștem câte bogății au răpit din Principatele Române și apoi din România. Numai zecile de vagoane cu tezaurul românesc, cu valorile de artă trimise la Moscova, care nu s-au mai întors

niciodată, dacă ar fi să le amintim! Să nu zică cineva că atunci când a fost cucerit un popor, un teritoriu, ocupantul s-a purtat cu mănuși, pentru ca să arate cât e de civilizat, de manierat, de creștin! Europenii noștri, creștini botezați, s-au dus pe pământ american, au găsit acolo populații băștinașe primitive, care trăiau însă după coduri de o înaltă ținută morală. Ai noștri, fie că au fost englezi, fie spanioli sau alte etnii, le-au dat cioburi de sticlă colorată și au primit, în schimb, aur. Ai noștri, europenii colonialiști, au sechestrat un rege băștinaș, au promis localnicilor că-l vor elibera, dacă aceștia le vor da aur. Și au cărat bieții oameni, cu carele, căruțele și trăistuțele aur să-și răscumpere conducătorul, iar când n-au mai avut ce să aducă, europenii noștri i-au măcelărit și pe ei și pe regele lor! Frumoasă comportare! Europenii noștri au mers cu sabia într-o mână și cu crucea în alta, decimând o populație băștinașă nevinovată. Milioane de morți au rămas în urmă, pământ amestecat cu sânge. Europenii noștri au dus apoi alți europeni pe noile pământuri, ca să le muncească și să le populeze. Azi, populație băștinașă pe continentele american și australian mai este foarte puțină, majoritatea sunt venetici din cele patru zări, dar mai ales din Europa.

Noi, românii, n-am dus războaie de cucerire. N-am luat bucata nimănui. Ne-am apărat-o pe-a noastră, așa cum am putut. Am avut întotdeauna conștiința că există un Dumnezeu, care știe toate, vede totul și judecă pe toți. Adesea am fost jefuiți de copii, de vite, de bucate, de bani și de alte bogății ale solului și subsolului. Adesea au vrut să ne fure și sufletul sau să ni-l pervertească. Adesea au vrut să ne fure limba sau măcar să ne-o strice. La fel și doina și credința. Ne-am apărat cum am putut și am lăsat pe câmpurile de luptă știute și neștiute mii și mii de morți, ca să ne apărăm hotarele, pământul, casa, biserica, cimitirul, copiii, nevasta și tot ce ne-a fost drag și scump. Faptul că am răzbit prin istorie până azi, cel mai adesea strecurându-ne printre cizmele celor mari și puternici, este o

dovadă că ne-a iubit Dumnezeu. Poate că am fost mai puțin păcătoși decât alții!

Chiar dacă azi casa românească e mai mică și mai săracă decât palatul sau vila englezească, germană, spaniolă, austriacă etc., e mai curată și mai binecuvântată. Nu e clădită pe sângele, pe lacrimile și pe blestemele altora. Am avut o filozofie de viață, bazată pe o experiență milenară, care s-a concretizat în proverbe de genul: *„Mai bine sărac, dar curat!" „Banul furat nu ține de cald!" „Nimănui să nu faci rău, că te vede Dumnezeu!"*

Există un Judecător Suprem pentru toți și pentru toate și am convingerea că nu va lăsa să piară acest popor sărac, umilit și batjocorit adesea de puternicii zilei, care mai bine a stat hămesit de foame, decât să răpească pâinea de pe masa altora. Cât mă privește, aș fi mai fericit să stau într-un bordei al meu, decât în palatul unui tâlhar de drumul mare!

*

Sfaturi părintești

Dintr-o predică a Părintelui Arsenie Boca, ținută la Mânăstirea Prislop la 6 martie 1949, **Despre post**, citățm:

„Iată ce ne învaţă Iisus: mai întâi Însuşi a postit. Nu i-a trebuit, dar va zice cândva: „Pildă de viaţă v-am dat vouă!" Deci nouă ne trebuie post, pentru înfrânarea patimilor, pentru subţierea minţii, pentru sporirea în noi a Duhului Sfânt, care ne descoperă căile mântuirii. Postul ne ajută să înţelegem rosturile mai mari ale lui Dumnezeu cu omul. El e un toiag de drum prin viaţa aceasta cu trup pieritor spre veacul viitor, în care trebuie să ne desprindem de-aici.

Dar să nu ţinem postul într-un înţeles îngust. Căci sunt unii care cred că a nu mânca carne şi cele asemenea, ar fi tocmai de ajuns ca să se cheme că ai postit. Nu mănânci carne de porc, dar carne de om mănânci: clevetind, muşcând cu gura, osândind cu vorba şi ucigând cu gândul. Postul nu e, mai ales în creştinism, numai un regim al stomacului. Avea şi Sf.

Pavel de aceştia, înguşti cu socoteala, cărora trebuia să le spună că: ,,nu stomacul sau mâncarea ne va pune pe noi înaintea lui Dumnezeu". A face din post numai o chestiune de stomac însemnează a îngusta rostul cu care a postit Iisus; - ceea ce ar fi o ocară. Deci, iată şi înţelesul mai larg, chiar înţelesul pe care i l-a dat Dumnezeu şi ni l-a descoperit prin Isaia proorocul: ,,Strigă din toate puterile şi nu te opri, dă drumul glasului să sune ca o trâmbiţă, vesteşte poporului Meu păcatele sale.. În fiecare zi Mă caută, pentru că ei voiesc să ştie căile Mele ca un popor care făptuieşte dreptatea şi de la legea Dumnezeului său nu se abate. Ei Mă întreabă despre legile dreptăţii şi doresc să se apropie de Dumnezeu, zicând: De ce să postim, dacă Tu nu vezi? La ce să ne smerim sufletul nostru, dacă Tu nu iei aminte? Da, în zi de post, voi vă vedeţi de treburile voastre şi asupriţi pe toţi lucrătorii voştri. Voi postiţi ca să vă certaţi şi să vă sfădiţi şi să bateţi furioşi cu pumnul; nu postiţi cum se cuvine zilei aceleia, ca glasul vostru să se audă sus. Este oare acesta un post care Îmi place, o zi în care omul îşi smereşte sufletul său? Să-şi plece capul ca o trestie, să se culce pe sac şi în cenuşă, oare acesta se cheamă post, zi plăcută Domnului?"

Oare, de ce zice aşa? Fiindcă nu e bun rostul cu care e făcut. Oamenii implică pe Dumnezeu în vrajbele lor, fac slujbe ca să li se izbândească gândul şi să li se facă pe plac aranjamente pământeşti, - care, de multe ori, sunt nedreptăţi asupra altora. Fii singur că Dumnezeu îţi poartă de grijă şi în amănuntele vieţii şi nu va lăsa dreptatea ta, dacă o ai. ,,Nu ştiţi voi postul care Îmi place? - zice Domnul. Rupeţi lanţurile nedreptăţii, dezlegaţi legăturile jugului, daţi drumul celor asupriţi şi sfărâmaţi jugul lor. Împarte pâinea ta cu cel flămând, adăposteşte în casă pe cel sărman, pe cel gol îmbracă-l şi nu te ascunde de cel de un neam cu tine. Atunci lumina ta va răsări ca zorile şi tămăduirea ta se va grăbi. Dreptatea ta va merge înaintea ta, iar în urma ta slava lui

Dumnezeu. Atunci vei striga şi Domnul te va auzi; la strigătul tău El va zice: Iată-mă! Dacă tu îndepărtezi din mijlocul tău asuprirea, ameninţarea cu mâna şi cuvântul de cârtire,dacă dai pâinea ta celui flămând şi tu saturi sufletul amărât, lumina ta va răsări în întuneric şi bezna ta va fi ca miezul zilei. Domnul te va călăuzi necontenit şi în pustiu va sătura sufletul tău. El va da tărie oaselor tale şi vei fi ca o grădină adăpată, ca un izvor de apă vie, care nu seacă niciodată. Pe vechile tale ruine se vor înălţa clădiri noi, vei ridica din nou temeliile străbune şi vei fi numit dregător de spărturi şi înnoitor de drumuri, ca ţara să poată fi locuită."

Iată cum vede Domnul nevoinţa postului: tot ca o împlinire cu lucrul, o trăire a iubirii de oameni. Dar lucru vrednic de luat aminte din cuvântul acesta sunt urmările unui atare post; urmări cu refacerea sufletului tău şi urmări pentru o ţară de oameni. De bună seamă că un atare post, ţinut la o înălţime de vederi, e un egal al rugăciunii neîncetate, care, amândouă reţin pe Dumnezeu în zidire şi scot afară pe draci".

*

Onorariul profesorului Juvara

Se spune că un mare profesor de chirurgie, Ion Juvara pre numele său, l-a operat cândva pe un ins cam amărât, care era foarte bolnav. Practic, pacientul a ajuns lat la spital şi nimeni nu-i mai dădea nici o şansă. O intervenţie practicată la timp şi cu mare talent, însă, l-a salvat pe individul cu pricina. Suntem prin anii '50, la Bucureşti, în plină campanie contra burjuilor, a numelor româneşti de tradiţie, a intelectualilor etc. Văzându-se salvat, gata de plecare acasă, pacientul îl întreabă pe profesorul Juvara: „- Cum pot să vă răsplătesc, domnule profesor? Mi-aţi salvat viaţa!" „- Tu ce lucrezi?" - se pare că l-ar fi întrebat profesorul, care provenea dintr-o familie macedoneană. „- Sunt dulgher, dar mă pricep cam la toate!" „- Bine! Uite, cum o să facem. Vino la mine

acasă peste două săptămâni, după ce te întremezi!" Zis şi făcut. Vine dulgherul la profesor acasă, iar acesta îl roagă să-i facă o nişă într-un perete, dar să i-o facă astfel încât să nu se vadă şi să nu fie bănuită de nimeni. „- Şi, vezi, adaugă profesorul, nu trebuie să mai spui nimănui de nişa asta! Nici chiar eu n-o să zic nimănui, nimic, nici chiar familiei mele!" „- Se poate, domn profesor? Cum o să spun?" Face dulgherul nişa, iese aşa cum şi-a dorit profesorul, după care consideră amândoi, profesor şi dulgher, că datoria vieţii salvate era spălată.

Şi trec lunile. Să fi trecut chiar şi un an până când, la un moment dat, la uşa profesorului bate Securitatea. „- Am auzit că aveţi o ascunzătoare plină cu cocoşei!" zic cei de la Securitate. „- Ascunzătoare?! Cocoşei?!" - face profesorul pe niznaiul. „- Da, tovarăşe, ascunzătoare şi cocoşei, ia mai lăsaţi-ne în pace cu figurile astea! Ce, credeţi că noi nu ştim ce şi cum? Ia, - se înforţoşează securistul, poruncindu-le subordonaţilor - , ia treceţi, bă, la percheziţie, că ăştia chiar cred că suntem proşti!" Şi se apucă ei de treabă. Se duc direct la locul unde fusese săpată nişa, se apucă de dat în pereţi cu secera şi ciocanul, sparg nişa şi găsesc în fundul ei o casetă frumoasă, din lemn. „- Credeai că ne fraiereşti, 'ai? Cu noi ţi-ai găsit să te joci, mă, banditule?" Profesorul rămâne impasibil, securiştii scot caseta din nişă. Li se pare cam prea uşoară, dar nu comentează, o deschid deîndată, pentru a certifica flagrantul. Ei, şi imediat după ce au deschis caseta, iată că le cade faţa tuturor. După aia li se lungesc mutrele. După aia se înfurie, dar nu mai aveau nimic de făcut. Mda. În caseta cu pricina nu găsiseră decât o biată coală de hârtie pe care erau scrise, extrem de caligrafic, următoarele cuvinte:„ACEASTA ESTE RECUNOȘTINȚA OMENEASCĂ ÎI MULŢUMESC DIN SUFLET PACIENTULUI MEU, CĂRUIA I-AM SALVAT VIAŢA!"

*

File de jurnal – 8 Febr. 1982

„Vineri am fost la Severin. L-am căutat pe Dl. Manolea Sevastian, funcționar la Consiliul Popular, originar din Malovăț, pentru a-l ruga să-l ajute pe văru-meu, Motreanu Dumitru, diabetic, să ocupe un loc de liftier la noul spital severinean. Mi-a vorbit despre excursiile sale în U. R. S. S. și Polonia. Aprecia în mod deosebit nivelul de viață al sovieticilor, omenia, manierele elegante, religiozitatea și gradul de civilizație al polonezilor. Menționa că bisericile poloneze sunt arhipline de tineret, că o piață enormă în centrul Varșoviei era străbătută de mii de oameni și porumbei, iar din oră în oră, în turnul primăriei, ieșea un soldat, care cânta un fragment muzical la trompetă, întrerupându-se brusc la un moment dat. Aceasta amintea de un eveniment istoric din viața capitalei, când, cetatea fiind asediată multă vreme, polonezii au reușit să învingă pe asediatori. Atunci, pe zidurile cetății a apărut un soldat și a sunat victoria, dar a căzut străpuns de o săgeată dușmană.

Printre altele, prietenul meu mi-a mai spus că la Consiliul Popular din Severin sunt „tovarăși în funcții foarte înalte numai cu patru clase”. Precizarea se referea la situații reale, ci nu era o figură de stil(...).

Sâmbătă am avut servicii în Bârda, Malovăț și Bobaița. În Bârda am avut înmormântarea lui Rolea Dănilă(...). La înmormântare a participat și Domnul Prof. Virgil Sfetcu din București, fiul Părintelui Ionică Sfetcu și nepotul decedatului. Mi-a spus: „Părinte, am o mare rugăminte față de dumneata! Când va fi lansarea cărții dumneata cu Nicolae Iorga, te rog să mă inviți și pe mine. Aș dori mult să particip. Domnul Hinoveanu, directorul editurii din Craiova, mi-a vorbit în termeni foarte elogioși despre dumneata și cartea pe care ai scris-o. Eram atunci într-un cerc foarte înalt. Se pare că e o carte bună. Îți doresc succes și să vedem cartea cât mai curând în librării!”

Am vorbit cu Rolea Dumitru ,fiul decedatului, fost secretar de partid la Oţelul Roşu (CS), iar acum şef de secţie la ITSAIA-MH. A spus multe despre starea actuală a economiei noastre, despre criza şi tensiunea ce există în rândul maselor şi a cercurilor conducătoare. Şeful statului nu vrea să mai asculte de nimeni, taie şi spânzură în dreapta şi în stânga, iar lucrurile merg din ce în ce mai prost. La conducere sunt oameni străini de realităţile concrete ale ţării. Fac totul pe hârtie, iar bietul popor suferă nevinovat. Au început să apară mesaje pe telex, în care se spune: ,,Fraţi români, refuzaţi să mai daţi alimente pentru fraţii polonezi, fiindcă nu le primesc ei, ci armatele sovietice cantonate în Polonia."

Securitatea are tot mai multă bătaie de cap. Muncitorii sunt tot mai nemulţumiţi, sabotând într-un fel sau altul. Se anunţă vremuri tot mai tulburi!"

*

Însemnări pe cărţi vechi(I)

Pe o filă a unui Minei pe Octombrie din 1929 al bisericii din Bârda, am găsit următoarea însemnare manuscrisă:

,,Spre aducere aminte. În comuna Pitulaşi, filiala Parohiei Baloteşti, s-a zidit din nou, de piatră, biserica cu hramul ,,Sf. M. M. Dimitrie Izvorâtorul de mir" cu osârdia şi cu cheltuiala locuitorilor numitei comune şi s-a sfinţit în ziua de 26 octombrie anul 1937, fiind biserică nouă, această comună fiind lipsită de un locaş de închinăciune din anul 1903 şi până la data sfinţirii celei noi. A fost nevoie să se cumpere toate cărţile de ritual, trebuitoare la Sfânta Biserică. Această carte face parte din prima comandă făcută la Tipografia Cărţilor Bisericeşti din Bucureşti şi-a(m) primit(-o) prin poştă astăzi, 1 Noiembrie, anul 1937, când se aşează în Sfânta Biserică.

Preot paroh, I. I. Sfetcu, cântăreţi V. Boescu, I. Motorga".

*

Răsunetul Plăieşilor

O formație bărbătească din Republica Moldova, intitulată Plăieșii, înființată, organizată și condusă de folcloristul, cântărețul și patriotul **Nicolae Gribincea**, impresionează pe oricine îi ascultă. Cântece vechi basarabene, culese din satele Moldovei, în special din zona Nistrului, sunt interpretate cu o vioiciune tinerească extraordinară. O lume tânără, plină de viață, prezintă lumii o zestre inestimabilă de cântec, limbă și suflet românesc. E atâta patriotism românesc în cântecul acestor tineri, încât nu se poate să nu trezească speranța ascultătorilor că neamul românesc nu piere. Dumnezeu să le ajute să ducă mesajul cântecului românesc până la marginile lumii. Redăm mai jos trei bijuterii din repertoriul lor:

De trei ani și jumătate

,,De trei ani și jumătate,
Tot aista gând mă bate,
Să trec Prutu-n ceia parte,
Să mă mai las de păcate,
Să mă duc la herghelie,
Să-mi iau cal de călărie
Și căciulă brumărie
Și haine de cununie,
Pe mândra s-o fac soție.
S-aud pe daica zicând,
Că-s și eu cu mândra-n rând!
Să mă las de feciorie,
Să îmi fac gospodărie,
Să las calea munților
Pe seama haiducilor,
Cărările mândrilor,
Pe seama plăieșilor”

Frunzuliță troscoțel

Frunzuliță troscoțel,
Când eram mai mititel,
Umblam pe afară desculț
Și toți îmi spuneau ,,Puiuț”.

Frunzuliță troscoțel,
Când eram mai tinerel,
Unde mă culcam durmeam,
La-nsurat nu mă gândeam!

Troscoțel de pe cărare,
De când sunt bărbat în stare,
Trupul meu odihnă n-are,
Doar dragostea margine are.

Troscoțel înrourat,
Pruncii s-au înstrăinat,
Grijile îs mii și sute,
Dorurile sunt tot mai multe,
Iar dragostele sunt prea

scurte!

Frunzuliță troscoțel,
Nepoțeii-mi zic ,,bunel"!
Numai dorul mă mai poartă,
Trupul mi-e stană de piatră,
Povară-s la lumea toată!"

Sus pe malul Nistrului

,,Sus pe malul Nistrului,
Paște calul rusului.
Nistrule, Nistrule drag,
Paște tot ce-i iarbă grasă,
Îi sătul și vrea acasă,
Nistrule, Nistrule drag!

Duce dor de stepa lui,
De țara moscalului,
Nistrule, Nistrule drag.
Ar pleca, dar nu prea poate,
Rusia-i tare departe,
Nistrule, Nistrule drag!

Tot umblând moșiile,
I s-au rupt potcoavele,
Nistrule, Nistrule drag!

Haideți, frați, să ne unim,
Calul să i-l potcovim,
Nistrule, Nistrule drag!

Unde-i unu nu-i putere,
La necaz și la durere,
Nistrule, Nistrule drag,
Unde-s mulți puterea crește
Și dușmanul nu sporește,
Nistrule, Nistrule drag!

Frumos îi șade oricui,
Acasă în țara lui,
Nistrule, Nistrule drag,
C-așa-i dat de Dumnezeu,
Orice neam cu locul său,
Nistrule, Nistrule drag!

Măi, rusule, nu spera,
Moldova nu e a ta,
Nistrule, Nistrule drag,
Nu a fost și nici va fi,
Cât pe lume-om mai fi,
Nistrule, Nistrule drag!
Nu a fost și nici n-a fi,
Neamul meu cât va trăi,
Nistrule, Nistrule drag!"

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: ***„Scrisoare pastorală" – 358,*** în ,,Bibliotheca Septentrionalis", Baia Mare (MM), 2017, 16 oct., ediție și on-line(*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*); în ,,Armonii culturale", Adjud, 2017, 10.10.2017, ediție

și on-line(*http://armoniiculturale.ro*); **Povara identității românești**, în „Omniscop”, Craiova, 2017, 11 oct., ediție on-line (*http://www.omniscop.ro*); în „Națiunea”, București, 2017, 11 oct., ediție on-line (*http://www.ziarulnatiunea.ro*); ***„Scrisoare pastorală” – 357,*** în „Observatorul”, Toronto (Canada), 2017, 10 oct., ediție și on-line (*http://www.observatorul.com*);

*

Parohia noastră a publicat cartea regretatei Prof. Sofia Dobrescu, **Justiția supremă**(172 pag.). Doamna Sofia Dobrescu a luptat îndârjit cu viața,cu greutățile, cu hățișurile de toate felurile, dar mai ales cu răutatea oamenilor din jurul său. Rareori a avut parte de iubire adevărat, de sinceritate, de ajutor și mângâiere. Chiar și cei mai apropiați au trădat-o de multe ori, i-au întors spatele, tocmai când crucea vieții i-a fost prea grea. Nedreptăți și bădărănii a întâlnit la tot pasul. A avut însă convingerea fermă că acolo, sus, există un Judecător Suprem, care știe și judecă toate fără părtinire, există o Justiție Supremă, care poate face dreptate. A fost convinsă întotdeauna că nimic din ce e rău pe pământ nu rămâne fără pedeapsă; nimic din ce e bun nu rămâne fără o recompensă din partea Justiției Supreme. Cu această convingere a străbătut prin viață și greutățile nu i-au mai fost așa de grele, loviturile primite de la semeni nu i-au mai fost așa de dureroase. În cartea de față ne redă crâmpeie din viața sa,cu bune și rele. Când o termini de citit, nu poți să nu exclami: într-adevăr, trebuie să existe un Judecător Suprem, care judecă toate, care știe toate și poate să facă dreptate.

Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina, de la Curtea de Argeș(AG), fiica autoarei, a făcut tot ceea ce i-a stat în putință ca să publice cartea mamei sale și a reușit. Dânsa a cumpărat întreg tirajul. Cinste unor asemenea copii, care fac atât de mult pentru memoria părinților lor!

*

Ajutoare și donații

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina**(Curtea de Argeș(AG): **2.000 lei; Domnul Papavă Sevastian** din Malarișca(MH): **150 lei; Doamna Iordache Elena** din Tr. Severin: **105 lei; Doamna Michescu Elena** și **Doamna Popescu Aneta,** amândouă din București, fiice ale satului Malovăț: **câte 100 lei; Doamna Bancă Dumitra** din Tr. Severin: **70 lei; Doamna Mema Ileana** dinTr. Severin, fiică a satului Bârda: **50 lei;**

Domnul Cioabă Dumitru din Malovăț a mai adăugat **200 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **765 lei; Domnul Crăciunescu Florin** din Malovăț a mai adăugat **200 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **251 lei; Domnul Meilă Petre** din Malovăț a mai adăugat **100 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **130 lei; Domnul Bobiț Gheorghe** din Malovăț a mai adăugat **50 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **210 lei; Domnul Ivașcu Vasile** din Bârda a mai adăugat **50 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **160 lei.**

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Excursii-pelerinaj

- În ziua de **Joi, 19 Oct**., am organizat o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Tr. Severin – Malovăț – Bârda - Tg. Jiu – Mânăstirea Vișina - Mânăstirea Lainici – Petroșani – Hațeg - Mânăstirea Prislop - Caransebeș - Mânăstirea Teiuș - - Tr. Severin - Bârda.** Au participat 50 enoriași din Malovăț, Bârda și Tr. Severin. A fost vreme frumoasă, totul a decurs bine. Ne-au impresionat profund mânăstirile Vișina, Lainici, Prislop și Teiuș. Am vizitat și mormântul Părintelui Arsenie Boca. Lângă el este mormântul Părintelui Arhim. Vasile, fostul profesor Vasile Prescure de la

Seminarul Teologic din Craiova, pe vremea când preotul Dvs. era elev acolo.

Dumnezeu să ne binecuvânteze osteneala!

● **Joi, 16 Noiembrie,** parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj, pe următorul traseu: **Bârda – Malovăț - Tr. Severin**(cetatea medievală, Muzeul Județean, cetatea dacică, piciorul podului lui Traian) – **Cerneți**(Cula lui Tudor Vladimirescu, mânăstirea ,,Sf. Treime") – **Strehaia**(orașul, mânăstirea) - **Gura Motrului**(mânăstirea)- **Motru – Malovăț - Bârda.** Se poate face într-o zi. Prețul: **15 lei.** Mai sunt câteva locuri libere.

*

Licitații

Duminică, 29 oct., în incinta bisericii de la Bârda, la ora 12, va avea loc licitația terenului bisericii din Govăra pentru anul 2018; **duminică, 5 noiembrie,** ora 12, în incinta bisericii din Malovăț, va avea loc licitația terenurilor bisericii din Ogașul Barbului, Țigăreni și Ogășanu pentru anul 2018.

*

Botezuri

În ziua 7 Oct. am oficiat Taina Sf. Botez pentru **Palcu Laurențiu-Ștefan,** fiul **Domnului Palcu Victor-Norocel** și al **Doamnei Palcu Larisa Mihaela** din Tr. Severin, iar în ziua de 15 Oct. pentru **Pătrulescu Dominic-Petru,** fiul **Domnului Pătrulescu Petrișor** și al **Doamnei Pătrulescu Elvira-Roxana** din Malovăț. Să le trăiască!

*

Anunțuri

● Avem icoane frumoase cu 20, 25 și 30 lei/buc.;

●Cineva are de vânzare sămânță de lucernă românească.

*

Program

În cursul lunii Noiembrie, avem următorul program de slujbe: **4 Nov.**(Bârda-Malovăț); **5 Nov.** (Malovăț); **8 Nov.** (Malovăț); **11 Nov.**(Bârda-Malovăț); **12 Nov.** (Bârda); **18 Nov.** (Malovăț-Bârda); **19 Nov.**(Malovăț); **21 Nov.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **25 Nov.**(Malovăț-Bârda); **26 Nov.**(Bârda); **30 Nov.**(Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, la școală, acasă, la telefon: **0724. 99. 80. 86,** ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.*

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăţ-Mehedinţi
Anul XVI(2017), nr. 360(16 –31 Octombrie)

Dragii mei enoriași!

Plin sau gol

Mereu am auzit pe semenii mei făcând comparații. Până în 1989 se făceau comparații cu situația de dinainte de război. Majoritatea își aminteau cu nostalgie de vremurile acelea, când aveau pământul lor, când umpleau podul, magazia și pătulul de bucate, când nu dădeau cote, când nu li se lua pământul. Un țigan mi-a spus: „- Înainte era mai bune, părinte! Aveam libertate! Nu te întreba nici Dumnezeu unde te duci și de unde vii!” A fost singurul om, care a pus mai presus de bunurile materiale libertatea. Românii socoteau pe primul plan averea, hrana, bunăstarea, țiganul libertatea.

După Revoluție, când s-au deschis granițele și a început roitul, comparațiile au continuat, însă de data aceasta pe alte planuri. Au început comparațiile între cele din țară și cele din afară, între România și alte țări, de cele mai multe ori țări supradezvoltate, foste imperii. De fiecare dată comparațiile se sfârșeau cu părerea de rău că ale noastre, inclusiv țara în totalitatea ei, sunt cu mult în urma celor străine: ,,- Ăia sunt cu o sută de ani înaintea noastră, părinte!" ,,- Nici într-o sută de ani nu-i ajungem noi!" Toate ale străinilor erau puse la superlativ, toate erau de la excepțional în sus; toate ale noastre erau de proastă calitate, toate erau rudimentare, de mântuială, toate mormane de fier vechi. Străinii erau oameni vrednici, chibzuiți, inventivi, cinstiți, drepți, corecți, perfecțiunea întruchipată; românii erau leneși, mincinoși, vicleni, hoți, perverși, pârâcioși, reclamangii, cerșetori, gunoiul societății. Nu era vorba de modestie, de smerenie, asta ar fi făcut cinste românilor; era vorba de un dispreț profund față de tot ce e părintesc, de tot ce-i românesc. Această imagine sumbră, negativă, a țării și a poporului român era o justificare nemărturisită a fiecăruia de a-și părăsi țara și locurile natale și a pleca vremelnic sau definitiv spre alte zări. Cu cât își denigra propria țară, cu atât spera că i se va cicatriza mai repede rana produsă în suflet de desprinderea de trunchiul matern. Era ca la un divorț: soții se iubesc, trăiesc unul pentru altul, cred că nimeni și nimic nu este mai frumos și mai bun decât soțul/soția sa. Deodată se produce acel declic și iubirea se transformă într-o ură nemăsurată. Gurile care rosteau doar cuvinte frumoase, pline de farmec și eleganță, încep de acum să arunce limbile de foc ale bârfei, ale acuzațiilor grave la adresa celuilalt, ale calomniilor și insultelor. Foștii soți sunt de nerecunoscut. Pe oricare din cei doi l-ai asculta, ai impresia că celălalt înmagazinează în el tot răul și toată răutatea din lume.

Nu știu dacă s-ar putea vorbi de o boală, de un păcat sau de o rătăcire această atitudine. Când ai în vedere o persoană

anume e una; când vorbești de o comunitate e altceva. Oricum, această atitudine pesimistă nu e de bun augur. Ea dezarmează, distruge elanul, idealul, valorile materiale și spirituale încetățenite de veacuri. A vedea numai partea goală a paharului nu este semn de sănătate. O doză de optimism dă forță ființei, o smulge din nelucrare, precum benzina urnește mașina din loc. Nu ne este de folos să ne comparăm cu alții mai bogați, mai avansați decât noi. Fiecare s-a dezvoltat într-un anumit context istoric. Starea materială, nivelul de viață și de cultură, nu se creează peste noapte, ci este rodul muncii multor generații. Despre aceasta am mai vorbit în alte articole. Aș propune cititorilor noștri o altă optică de a vedea lucrurile, o altă scară a valorilor.

De ce să ne comparăm cu englezii, cu francezii sau cu alte națiuni mai avansate?! Mereu vom avea un gust amar, un sentiment de insatisfacție, de repulsie față de țara și de poporul nostru. Aș propune un alt mod de comparație: între prezent și trecut. Am fi mult mai avantajați, iar comparațiile ne-ar da acel tonus de entuziasm, de optimism, ne-ar da garanția că suntem pe un drum bun, că suntem pe o treaptă superioară pe scara dezvoltării istorice. Aș pleca de la situația satului meu, pe care-l cunosc mai bine. Tatăl meu era flăcău, când a venit cu carul cu saci de făină de la moara din Colibași, unde avea rând și de la Malovăț până la Bârda i-au trebuit încă două perechi de boi ca să poată urca. Intra carul în noroi până la osie. Astăzi străbat același drum, asfaltat, cu mașina, iar pe unele porțiuni ating chiar și o sută de kilometri la oră. E o deosebire! E un salt uriaș! Prin sat, primăvara și toamna, era o adevărată aventură să mergi pe drumul principal. Ca elev, coboram pe Ostrov, treceam ogașul la Pripor și urcam apoi pe Cracul Școlii ca să ajung la școală, evitând astfel drumul și pericolul de a mă afunda în noroi. Astăzi mergem prin sat pe drum asfaltat, de la Balta până la Muncești, iar ulițele laterale sunt pietruite. E o deosebire! E un salt! Patru ani am făcut naveta de la Bârda la

Malovăț, ca elev. Erau patru kilometri la dus, patru la întors. Mergem pe jos, vară-iarnă. Alții din sat se duceau la școala din Bobaița, alții la Izvorul Bârzii. Astăzi vine mașina de două ori dimineața, de două ori la prânz, merge până în centru satului ca să ia sau să aducă elevii de la școlile din Malovăț. E o deosebire! E un salt! Până în 1990 în satul Bârda era un singur telefon, la ferma de stat. Dacă era o urgență, te rugai de inginer, de contabil, de tehnician, de paznic sau de femeia de serviciu, ca să te lase să dai telefon la pompieri, la salvare, la miliție sau unde era nevoie. Am fost solicitat în miez de iarnă, la ora două noaptea, când crăpau lemnele de frig, să mă duc la Malovăț să dau telefon la salvare, fiindcă năștea o consăteancă. La fermă nu era nimeni, totul era încuiat. Astăzi nu cred că este familie în care să nu existe un telefon mobil. În altele sunt și trei-patru telefoane sau chiar mai multe. E o deosebire! E un salt! Se construiau case și înainte și acum. Erau case de piatră sau de lemne, cu două-trei cămăruțe, cu pământ pe jos, cu vatră, cu horn și zălar pentru atârnat căldarea, cu paturi de lemn așternute cu rogojină, cu garduri de stobori; observați o casă care se construiește azi: fondație de beton armat, structuri de beton armat, izolații, tâmplărie termopan, pereți izolați fonic și termic, apă curentă la bucătărie și baie, canalizare, mobilă confortabilă, garduri de fier forjat, de zid, de tablă ondulată sau alte materiale scumpe și rezistente. E o deosebire! E un salt! Zilele trecute auzeam pe cineva că și-a instalat camere de supraveghere, instalație de alarmă. E ceva! Eram copil, când a apărut primul patefon în sat, la Sabin al lui Cotăriță. Ședeau femeile cu cobelca în spinare în drum și ascultau patefonul. A apărut apoi aparatul de radio la George al lui Truț. În 1967 au cumpărat și părinții mei un aparat de radio „Miorița”. În toamna lui 1968 am avut prilejul, la seminar, să văd și eu un televizor. Astăzi sunt televizoare și calculatoare racordate la internet în aproape toate casele. De când deschid ochii, copii se uită la „desene animate”. E o deosebire! E un salt! În 1979 mi-

am luat o mașină de ocazie. Nu știu dacă a fost chiar prima în sat, dar, oricum, printre primele mașini particulare. Astăzi, dacă ar fi atâtea vaci sau atâtea oi câte mașini sunt, ar scădea prețul laptelui în Severin!

Drumul de la Bârda la Severin îl făceau, majoritatea sătenilor, pe jos. Cei șaisprezece kilometri îi străbăteau în trei ore. Bunică-mea se uita după stele și știa când trebuie să plece, ca să fie în revărsatul zorilor în piață. Știa să se orienteze după Carul Mare, Carul Mic, Cloșca cu pui, Toiegele, Luceafărul de dimineață, după cântatul cocoșilor etc. Ziua era mai simplu: umbra îi era ceas. Numai Stanciu lui Țușu avea ceas în tot satul. Nu se duceau goi la oraș, ci cu cobelca sau cu ranița în spate. În cobelcă aveau câte 2-3 cotărițe pline cu fructe, cu brânză, sticle cu lapte, zarzavaturi, flori, orice ar fi putut aduce bani în casă. Și eu am însoțit-o pe mama, pe jos, copil fiind, până la Severin. Numai că eu mergeam ,,gol", pe când dânsa era cu cobelca cu struguri. Bunică-mea încărca struguri sau cireșe de la via din Bremăna, o lua matca la vale până la Balotești, de acolo pe Izvorul Bârzii, Rascolești, Halânga până la Severin. Astăzi mă duc cu mașina la Severin. Îmi trebuie un sfert de oră să fac acest drum. Nu mai văd pe nimeni mergând pe jos, nu văd pe nimeni cu cobelca. E o deosebire! E un salt!

Exemplele și comparațiile de mai sus privesc situația concretă a unui sat, a unei comunități de câteva sute de persoane, dar ea poate fi extinsă la situația întregii țări. Decât să mă jelesc că eu n-am avion particular, că n-am lac și iaht, că n-am mașină cu caroserie blindată, că n-am hotel de șapte stele, că n-am miliarde în cont, că n-am rachetă interplanetară și altele asemenea, nu mai bine să mă bucur de ce am? Să mă bucur că am mult mai multe decât părinții, moșii și strămoșii mei; să mă bucur că duc o viață mai ușoară și mai îmbelșugată decât ei, că pot citi sau scrie o carte, că pot vedea un film, că pot ști tot ce se petrece în lume, că sunt mult mai în siguranță decât ei, că trăiesc o vreme de pace, că sunt sănătos. Fiecare

poate găsi suficiente motive de bucurie, de încredere în viață, în viitor. Nu pierdeți ocazia să vă bucurați, chiar și de cele mai mici prilejuri pe care vi le oferă viața și societatea. Fiți mai optimiști, pentru că astfel îndepărtați de la dvs. multe boli ale sufletului și ale trupului. Nu plângeți după ce nu aveți; bucurați-vă de ce aveți. Nu jinduiți după ce are vecinul, sau prietenul, sau cunoscutul, fie că este român, fie italian, francez, german, spaniol sau de altă etnie. Bucurați-vă că existați, că sunteți români, că avem o țară frumoasă și bogată cum puține sunt pe pământ, că avem o istorie și o cultură de excepție.

Bucurați-vă că aveți o pâine pe masă, în timp ce atâția în lume mor de foame! Mulțumiți lui Dumnezeu că ați ajuns la această vârstă; sunt atâția tineri, victime ale unor accidente sau boli, care ar da lumea toată să mai trăiască un an, o zi, o oră măcar! Bucurați-vă și mulțumiți lui Dumnezeu că faceți umbră pământului, dacă nu puteți face mai mult! Câți alții sunt țintuiți la pat de boli grele și ar da oricât să mai facă măcar umbră pământului!

Mulțumiți lui Dumnezeu pentru tot și pentru toate câte v-a dat. Și nu sunt puține!

*

Sfaturi părintești

Din cuvântările **Sfântului Ioan Gură de Aur**(347 – 407)**,** patriarhul Constantinopolului spicuim câteva sfaturi înțelepte:

► *„În zadar se săvârşeşte Liturghia în fiecare zi, dacă nu vă împărtăşiţi [...] Acestea le spun nu ca să vă împărtăşiţi oricum, la întâmplare, ci ca să vă faceţi vrednici. Omule, nu eşti vrednic să te împărtăşeşti? Atunci nici pe celelalte rugăciuni ale Liturghiei [credincioşilor – n.n.] nu eşti vrednic să le auzi [...], deci, dacă (zici că) nu eşti vrednic să te apropii de Sfintele Taine, pleacă împreună cu catehumenii, pentru că nu te deosebeşti cu nimic de ei."*

►*,,Mulţi se împărtăşesc o dată pe an, alţii de două ori, alţii de mai multe ori. Pe care dintre ei îi vom ferici mai mult? Pe cei care se împărtăşesc o dată, pe cei care se împărtăşesc de câteva ori sau pe cei care se împărtăşesc de mai multe ori? Nici pe unii nici pe alţii, ci pe cei care se apropie de sfântul potir cu conştiinţa curată, cu inima neprihănită, cu trăire lipsită de reproşuri. Aceştia se pot împărtăşi mereu."*

► *,,Ce ziceţi, dragii mei? Nu vă revine vouă citirea Sfintei Scripturi, pentru că sunteţi prea ocupaţi? Vă spun însă că voi aveţi mai multă nevoie decât călugării. De fapt, ei sunt feriţi chiar prin felul lor de viaţă de multe lovituri ale diavolului. Iar voi, dimpotrivă, sunteţi în luptă, sunteţi expuşi neîncetat la noi răni. Cauzele de nerăbdare, de gelozie, de nelinişte, de descurajare, de vanitate vă înconjoară mereu. Duşmanul vostru lucrează continuu noi săgeţi împotriva voastră. Pentru aceasta, voi aveţi nevoie să găsiţi forţa voastră în Sfânta Scriptură".*

► *,,Hristos ne-a arătat încă mai limpede că după masă nu somn, nici împreunare trupească nu trebuie să urmeze, ci rugăciuni şi citire a Sfintelor Scripturi. Să ne deprindem a mânca numai atât cât să trăim, nu până-ce ne crapă pântecele şi ne îngreuiem: că nu am fost făcuţi şi nu trăim ca să mâncăm şi ca să bem, ci mâncăm ca să trăim."*

► *,,Împărat adevărat, acela-i împărat, care este stăpân pe mânie, pe invidie, pe plăcere."*

*

In memoriam: Preotul Dumitru Ionescu

Este al doilea preot cunoscut în satul Bârda, după ce, mai înaintea lui, a slujit aici preotul **Ion Bârlan, zis Notarie** din Valea Boierească. Până în prezent se știa foarte puțin despre acest preot. Cu ani în urmă, am găsit la urmașii săi o fotografie, după care i-am comandat un tablou. Părintele Ionică Sfetcu apreciase că trăise între anii 1848-1915 și așa am trecut și pe tablou. O însemnare autografă de pe un **Liturghier(1887)** al

bisericii, datată 21 aug. 1900, ne îmbogățește datele biografice ale acestui preot și corectează altele. Iat-o:

„Spre ținere de minte. Subsemnatul m-am născut în anul 1844 februarie 18, apoi terminând trei clase primare în Severin și ceva practică de serviciu bisericesc, am intrat ca intern cu bursa statului în Seminarul Râmnicului N(oului) S(everin) în anul 1862 și la 1866 am terminat cursul seminarului. În anul 1869, februarie 16, m-am cununat cu Ana Zg. Zaharia din com. Gutu cat(unul) G…(?) și la 20 august tot acel an am fost hirotonit preot de arhiereul Evdochiadis din Craiova pentru biserica „Sf. Dumitru" din com. Pitulași, plasa Ocolu jud. Mehedinți. Preotul D. Ionescu și fiul său Ionescu D. Ion, 1900 august 21".

Precizăm că e vorba de episcopul-vicar Timotei Evdochiados, despre care am scris o fișă biografică(**La 100 de ani de la moartea arhiereului-vicar Timotei Evdochiados,** în „Mitropolia Olteniei", Craiova, an. XXVIII(1976), nr. 5-6(mai-iun.), pp.466-467). Cu ani în urmă, nora preotului, **Matilda Ionescu,** îmi povestea că atunci când venise cu nunta de la Gutu, au făcut un popas la han, la Halânga. Atunci a arătat celor prezenți la cârciumă zestrea primită pentru mireasă de la părinții acesteia: o cotăriță cu galbeni. Toți au admirat grămada de bani, i-au felicitat pe cei tineri și le-au urat cele cuvenite. Noaptea casa mirelui a fost jefuită. Hoții i-au luat cotărița cu galbeni și i-au lăsat mireasa. De!

*

File de jurnal – 8 Febr. 1982(II)

„Duminică am avut slujbă la Bârda. Au participat și trei femei străine, dintre care două erau din Tr. Severin, iar una din Rogova. Cea din Rogova, soția lui Victor Popescu, a donat și 1500 lei pentru biserică. Au cântat la strană și au spus rugăciuni. La plecare, au trecut pe la mine, dar n-au fost decât părinții acasă. Eu plecasem cu mașina(deși n-aveam voie!) la Bobaița, unde am făcut înmormântarea lui Ion Basarabă. O

sărăcie îngrozitoare am văzut la casa omului aceluia. Am vorbit cu doamna Roşianu, asistentă medicală la Luncaviţa (CS). A spus că în părţile lor s-ar mai găsi alimente. Mi-a promis că se va interesa de porumb şi-mi va comunica, pentru a mă duce să cumpăr.

Abia am ajuns acasă, că a venit la mine moş Constantin Cocoş. Îl trimisese şeful de post, care se afla la Victor Stănciulescu, fostul primar. Mă ruga să-l duc cu maşina la Malovăţ, ca să nu-l muşte vreun câine. Era afumat bine. L-am luat pe la mine. Deşi sâmbătă adusesem oameni cu drujba şi-mi tăiaseră lemnele, încât era drumul plin, iar părinţii, bunică-meu Ghigă, Ion al lui Iancu cu soţia şi Ghiţa lui Gicu cărau de zor la ele în curte, şeful nu s-a legat. Mi-a spus că noul primar îl goneşte, că i-a imputat tot felul de infracţiuni, încât l-a scos chiar ,,trădător de patrie" şi ,,uzurpator al economiei naţionale". Printre altele, ar fi şi acuzaţia că a tăiat viţei în Malovăţ şi i-a vândut apoi la sârbi, A spus că mai mulţi martori mincinoşi au jurat împotriva lui.

O altă problemă gravă cu care se confruntă şeful de post sunt farmecele. Crede că cineva se ţine de el şi de familia lui. Dovadă că găseşte dimineaţa tot felul de lucruri, de mizerii şi cioburi pe la uşă. Noaptea aude afară tot felul de mâţe zbierând înfiorător de urât, îi dau păsări în geam şi alte semne de acest gen. Se încuie în casă cu femeia şi copiii, îşi iau ligheanul cu ei, pentru a nu ieşi nici pentru necesităţi, fiindcă le e urât groaznic. Halal miliţie, gândeam în sinea mea! Şeful şi-a exprimat convingerea că numai prin biserică speră să-şi mai rezolve situaţia în care se află. De aceea m-a rugat să mă duc să-i fac sfinţirea casei(a postului de miliţie), să-i primesc pomelnice pentru acatist şi liturghie şi ,,să-i blestem" pe duşmanii lui. L-am dus până la Malovăţ, dar mi sa părut îngrijorătoare starea de sănătate a acestui om!"

*

Ajutoare şi donaţii

În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: ● **Domnul Ovidiu Mitran De Keyser** din Zoersel(Belgia): **455 lei; Doamna Trocan Maria** din Lugoj(TM), fiică a satului Bârda: **200 lei; Părintele Pr. Stelică Zoican** din Tr. Severin: **100 lei; Doamna Crăciun Adriana-Doinița** din Mamaia(CT), **Doamna Prof. Costache Fevronia** din Odăile (PH), **Domnul Borcilă Șt. Ștefan** din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț, **Domnul Turiță Laurențiu** din Timișoara, fiu al satului Malovăț și **Doamna Manolache Steluța** din București: câte **50 lei;**

● Deși nu am solicitat nimănui, mai mulți credincioși au făcut donații pentru acoperirea prețului celor două policandre cumpărate pentru bisericile noastre și pentru lucrările privind magazia de la Malovăț. Remarcăm dintre cei din Malovăț: **Baltac Gheorghe, Oprișan Elena, Voican Petre, Surugiu N. Ion:** câte **100 lei; Popescu Elena, Ghilerdea Sevastian, Oproiu Elisabeta, Ciurel Valentin, Pera Dumitru, Popescu Mihai, Borugă Norica:** câte **50 lei;**

● **Domnul Dima Vasile** a achitat **120 lei** pentru pâinea donată credincioșilor.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În cursul lunii octombrie am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe și unor bolnavi din sat, astfel: 1 oct. (Bârda): **165 pâini;** 8 oct.(Malovăț): **232 pâini;** 14 oct. (Malovăț): **175 pâini;** 15 oct.(Bârda): **170 pâini;** 22 oct. (Malovăț): **195 pâini;** 26 oct.(Bârda): **128 pâini;** 29 oct. (Bârda): **190 pâini.**

Așadar, în luna octombrie s-au donat **1.255 pâini.**

De asemenea, s-a vândut pâine credincioșilor la prețul de achiziție de **0, 60 lei/buc.,** astfel: 1 oct.(Bârda): **735 pâini;** 8 oct.(Malovăț): **465 pâini;** 14 oct.(Malovăț): **325 pâini;** 15 oct. (Bârda): **730 pâini;** 22 oct.(Malovăț): **505 pâini;** 26 oct. (Bârda): **375 pâini;** 29 oct.(Bârda): **710 pâini.**

Așadar, în luna octombrie s-au vândut **3.845 pâini.**

● Parohia noastră a acordat un ajutor de **300 lei** Doamnei Tărăbâc Gheorghița din Malovăț, aflată în dificultate.

*

Plăți

În această perioadă, parohia noastră a efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **3.060 lei** brutăriei pentru pâinea donată și vândută în octombrie; **2.550 lei** tipografiei pentru cărțile **Oastea Pandurilor, Amintiri despre titani** și **Tudor Vladimirescu; 2.250 lei** pentru excursia de la Prislop din 19 oct.; **2.000 lei** protoieriei pentru două policandre; **1.590 lei** protoieriei pentru icoane; **870 lei** bolțari pentru magazia de la Malovăț; **850 lei** impozit; **800 lei** pentru ciment, multibat, fier-beton și gudron pentru magazie; **800 lei** cherestea pentru magazie; **462 lei** pentru hârtie de scris; **400 lei** poștei pentru timbre poștale; **300 lei** ajutoare; **200 lei** transport cărți de la Craiova prin curier; **144 lei** poștei pentru colete; **70 lei** pentru internet; **50 lei** pentru curent.

*

Lucrări la biserică

De două săptămâni am început să construim o magazie în curtea bisericii din Malovăț. Cea veche, din lemne, era pe punctul de a se prăbuși. Sperăm să iasă un lucru bun. **Domnul Nistor Petre** este proiectant și executant al lucrării. Mulțumim **Domnului Primar Ing. Ion Michescu** pentru tot sprijinul acordat la această lucrare!

*

Evenimente culturale

● La 1 oct., pe plan mondial a fost sărbătorită **Ziua Pensionarului.** Și în comuna Malovăț s-a organizat o frumoasă manifestare în acest sens. Au fost invitați toți pensionarii din comună la Căminul Cultural din Malovăț, unde era pregătită o masă bogată. Îi aștepta orchestra de muzicanți de la Pești̦eana

(GJ). A fost prezentă și Doamna deputată Teiș. Domnul Primar a prezentat câteva realizări și proiecte ce le are în obiectiv, după care a urmat o rugăciune potrivită evenimentului, rostită de către preotul Dvs. Invitații s-au așezat apoi la masă. Nici felul întâi nu se terminase, până când două adolescente de nici optzeci de ani s-au ridicat și au început să joace și să chiotească. S-au enervat flăcăii și nu s-au lăsat nici ei mai prejos. Parcă voiau cu toții să arate că încă nu sunt bătrâni…! Vorba lui Coșbuc: *„Sunt grei bătrânii de pornit,/Dar de-i porneşti, sunt grei de-oprit!”* S-au depănat amintiri, s-au purtat discuții. Momentul a rămas de neuitat.

● **Domnul Primar Ing. Ion Michescu** se străduiește să reînvie tradițiile vechi ale satelor noastre. Așa, bunăoară, la Sf. Dumitru, a organizat nedeia de la Bârda. A adus o formație muzicală, ba chiar și un grup de elevi talentați de la Palatul Copiilor din Severin. Localnicii au fost foarte neîncrezători și timizi. Nu le venea să creadă că au ajuns să mai vadă o dată horă în vatra satului. Ultima nedeie cu horă s-a ținut în urmă cu… aprox. 40 de ani!

*

Publicații

În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel:

● În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **„Cinstita” presă britanică,** în „Datina!, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6988(26 oct.), p. 7; **Mica Unire,** în „Datina!, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6989(27 oct.), p. 7; **Popor bogat, popor sărac,** în „Omniscop”, Craiova, 2017, 27 oct., ediție on-line(*http://www.omniscop.ro*); în „Națiunea”, București, 2017, 27 oct., ediție și on-line(*http://www.ziarulnatiunea.ro*); ***„Scrisoare pastorală” – 359***, în „*Observatorul*”, Toronto(Canada), 2017, 27 oct., ediție și on-line(*http://www.observatorul.com*); în „Bibliotheca Septentrionalis”, Baia Mare(MM), 2017, 30 oct., ediție și on-

line(*https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com*); **In memoriam: George Burețea,** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6954(5 sept.), p. 1; **Sfârșit și de la capăt,** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6963(20 sept,), p. 3; **Ministerul cimitirelor(I),** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6963(20 sept.), p. 1; **Ministerul cimitirelor (II),** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6963(21 sept.), p. 7; **România tainică,** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6990(28-29 oct.), p. 7; **Călători prin Valea Plângerii,** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6991(31 oct.), p. 7; **Teologia parastasului(I),** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6992(1 nov.), p. 7; **Teologia parastasului(II),** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6993(2 nov.), p. 7; **Fii rătăcitori de ieri și de azi!** în „Datina”, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6994(3 nov.), p. 7; **Cățeaua lui Iconu,** în „Datina!, Tr. Severin, an. XXVII(2017), nr. 6998(9 nov.), p. 6;

● Domnul **Prof. univ. dr. Al. Stupariu-Sirianu** din Timisoara face o recenzie cărții Domnului Ioan Miclău, **Cuvinte de minte,** pe care parohia noastră a publicat-o în 2012, în revista „*Suflet nou*”, Comlosul Mare, 2012, sept.;

● Domnul George Stroia, redactorul șef al revistei „Armonii culturale” din Adjud publică o nouă carte de versuri a domniei-sale, **Cer și pământ(**Adjud, Editura „Armonii Culturale”, 2017, 144 pag.). În carte sunt câteva referințe de la diferiți cititori. Printre aceștia este și preotul Dvs., cu două pagini(114-115). De asemenea, textul de pe pagina IV a coperții îi aparține preotului Dvs.: „*Cu fiecare volum publicat, cu fiecare număr din revista „Armonii Culturale”, Domnul George Stroia se impune în peisajul cultural românesc ca o personalitate marcantă, care are multe de împărtășit contemporanilor și posterității.*

În primul rând, prin realizările sale culturale, este un exemplu grăitor de dăruire, de ardere jertfelnică pe altarul

artei. Este un formator de opinie, este un căutător de talente, un animator cultural cu conştiinţă de cărturar patriot.

Poezia Domnului George Stroia nu este destinată doar celor puțini, care se consideră inițiați în limbajul poetic și gândire încifrată în fraze neînțelese pentru noi, muritorii de rând. Poezia Domnului George Stroia este accesibilă unor mase largi de cititori. Ea abordează teme cu largă respirație poetică, de mare actualitate socială. Patria, familia, omul, dragostea, munca, credința, amintirile, natura sunt doar câteva dintre temele subminate azi de societatea contemporană, dar scoase în evidență cu măiestrie în poezia Domnului George Stroia. Umanul conversează cu divinul sau cu natura într-un mod cât se poate de familiar, ca între vechi prieteni, prezentul cu trecutul prin galeria lor de personaje, totul se leagă prin firele nevăzute, dar ușor sesizabile, ale iubirii. Domnul George Stroia face un gest de noblețe spirituală, traducând în diferite limbi din poeziile Domniei-Sale, împărtășind astfel și celor din alte universuri culturale din frumusețea sufletului românesc".

● Parohia noastră a republicat câteva cărți apărute mai demult, al căror tiraj se epuizase: I. Neacșu, **Oastea pandurilor,** Gh. Duncea, **Tudor Vladimirescu – așa cum l-am cunoscut** și **Amintiri despre Titani.**

*

Zâmbete

☺Într-un restaurant din Bucureşti un domn se adresează unui tip beat: „-De ce beţi atât de mult? Conform statisticilor, de la alcool moare fiecare al 5-lea bucureştean!" „-Nu-mi pasă, eu sunt din Vaslui!" ☺ Se tamponează două mașini. Șoferii ies din foarte nervoși, luându-se la ceartă: „-Cine ți-a dat ție carnet, mă?" întreabă unul. „- Dar cine ți-a spus ție că eu am carnet, mă?" întreabă celălalt. ☺ Când te cerţi cu un prost, asigură-te că nu face şi el acelaşi lucru! ☺ Dacă ai voință, poți să muți și munții din loc. Dacă ai creier, îi lași acolo, că nu te

deranjează. ☺„- Mi s-a furat pașaportul!” „- La poliție ai fost?”„ - Am fost. Nu sunt ei!” ☺ Cel mai mult îmi place să mă întâlnesc cu şefii mei, care au ieşit deja la pensie! ☺Nicăieri nu este mai bine decât în altă parte! ☺ Cine nu-i iubeşte pe proşti, are tare mulţi duşmani! ☺ Politician e unul care strigă; diplomat e unul care tace!

*

Excursii-pelerinaj

Joi, 16 Noiembrie, parohia noastră organizează o excursie-pelerinaj, pe următorul traseu: **Bârda – Malovăț - Tr. Severin**(cetatea medievală, Muzeul Județean, cetatea dacică, piciorul podului lui Traian) **– Cerneți(**Cula lui Tudor Vladimirescu, mânăstirea „Sf. Treime”) **– Strehaia(**orașul, mânăstirea**) - Gura Motrului(**mânăstirea**)- Motru – Malovăț - Bârda.** Se poate face într-o zi. Prețul: **15 lei**.

*

Botezuri

În ziua de 21 oct. am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Meilă Raul-Gabriel,** fiul **Domnului Meilă Petre** și al **Doamnei Meilă Vasilica-Valeria** din Malovăț. Să le trăiască!

*

Anunțuri

● Avem icoane frumoase cu 20, 25 și 30 lei/buc.;

● Au sosit calendarele pe 2018. Avem suficiente, pentru toată lumea. Costul: **5 lei/buc.** Numai cine nu vrea nu ia. Vă rugăm să nu luați din piață sau de la colțul străzii.

●O doamnă din Tr. Severin caută o femeie, care să aibă grijă de mama sa. Îi oferă casă, masă și 16 milioane lei/lună.

*

Program

În cursul lunii Noiembrie, avem următorul program de slujbe: **4 Nov.**(Bârda-Malovăț); **5 Nov.** (Malovăț); **8 Nov.** (Malovăț); **1**1 **Nov.**(Bârda-Malovăț); **12 Nov.** (Bârda); **18 Nov.**

(Malovăț-Bârda); **19 Nov.**(Malovăț); **21 Nov.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **25 Nov.** (Malovăț-Bârda); **26 Nov.**(Bârda); **30 Nov.(**Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, la școală, acasă, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: *stanciulescubarda@gmail.com.* Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda

CĂRȚI PUBLICATE SAU REPUBLICATE de către Parohia Malovăț în perioada

1 Martie 2016-31 Octombrie 2017
(Poza COPERȚILOR, CÂTE 4 PE PAGINĂ)

Gr. Maerean, **Chemări la Domnul,** vol. I
Bucate de post
Gr. Maerean, **Chemări la Domnul,** vol. II
Al. Stănciulescu-Bârda, **Scrisoare pastorală,** vol. VIII
Al. Stănciulescu-Bârda, **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română"(1874-2014)**, vol. I
Ioan Miclău, **Mitologiile – surse de studii istorice**
Gr. Maerean, **Chemări la Domnul,** vol. III
Gr. Maerean, **Chemări la Domnul**, vol. IV
Gr. Maerean, **Chemări la Domnul,** vol. V
Al. Stănciulescu-Bârda, **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română"(1874-2014)**, vol. II
I. Neacșu, **Oastea pandurilor**
Al. Stănciulescu-Bârda, **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română"(1874-2014)**, vol. III
S. Desrobitu, **Dumnezeu, îngeri și demoni**
Gh. Paschia, **Călăuză patristică**
S. Hogea, **Reflecții (ne)vinovate**
Al. Stănciulescu-Bârda, **Bibliografia Revistei „Studii Teologice" (1928-2008),**
Al. Stănciulescu-Bârda, **Bibliografia Revistei „Ortodoxia"(1948-2008)**
Al. Stănciulescu-Bârda, **Bibliografia Revistei „Mitropolia Olteniei"(1948-2008),** vol. I
Al. Stănciulescu-Bârda, **Bibliografia Revistei „Mitropolia Olteniei"(1948-2008),** vol. II
M. Caragioiu, **Oanea**
N. Ion, **Evadarea din iad**
Gr. Maerean, **Chemări la Domnul,** vol. VI,
Gr. Maerean, **Chemări la Domnul,** vol. VII
Gr. Maerean, **Chemări la Domnul,** vol. VIII,
E. Bordeiașu, **Poezii**
I. Neacșu, **Martirii Ardealului**
Al. Stănciulescu-Bârda, **Dicționarul proverbelor religioase românești,** vol. II
Al. Stănciulescu-Bârda, **Amintiri despre titani(Mitropoliții Antonie Plămădeală, Bartolomeu Anania și Nestor Vornicescu)**
Al. Stănciulescu-Bârda, **Stat și Biserică în Banat(1780-1886) în lumina unei arhive inedite**

S. Dobrescu, **Justiția supremă**
Gh. Duncea, **Tudor Vladimirescu – așa cum l-am cunoscut**

CUPRINS

Cuvânt înainte……

Scrisoare pastorală nr. 321……...….
Sexul îngerilor.....
Sfaturi părintești..... .....
File de jurnal – 30 Nov. 1981.....
Folclor dinMehedinți(LXXXII).....
In memoriam: Arhim. Neonil.....
Iar tărăboi în Postul Mare.....
Publicații.....
Amărăciuni.....
Referendum.....
Zâmbete.....
Spovediri. Împărtășiri.....
Botezuri.....
Anunțuri.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 322……...….
„Ion din lume fără nume!”.....
Sfaturi părintești..... .....
File de jurnal – 5 Nov. 1981.....
Folclor din Mehedinți(LXXXIII).....
Ajutoare și donații.....
Plăți.....
Publicații.....
Conferință-spectacol.....
Congrese. Simpozioane.....
Zâmbete.....
Anunțuri.....
Înmormântări.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 323……...….
Politica de cadre…….

Sfaturi părintești..... .....
Creștini sau păgâni?.....
Sonet.....
Pregătiri de cină.....
Ajutoare și donații.....
Publicații.....
Lucrări la cimitire.....
Excursii.....
Licitații.....
Înmormântări.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 324……...…
Pe Baraba îl vrem.....
Sfaturi părintești..... .....
Rugăciune.....
Pricesne.....
File de jurnal – 21 Nov. 1981(I).....
Ajutoare și donații.....
Plăți.....
Publicații.....
Spovediri. Împărtășiri.....
Inspecții.....
Excursii-pelerinaj.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 325……...…
Între politică și morală.....
Sfaturi părintești..... .....
Un posibil sfânt mehedințean.....
File de jurnal – 21 Nov. 1981(II).....
Hristos a înviat!.....
Gheorghe Trocan-un Om între oameni(I).....

Spectacol.....
Ajutoare și donații.....
Lucrări la biserică.....
Publicații.....
Anunț.....
Program.....

***Scrisoare pastorală nr. 326*……...….**
Proverbele – oglinda lui Dumnezeu
Sfaturi părintești..... .....
Gheorghe Trocan-un Om între oameni(II).....
File de jurnal – 26 Nov. 1981(II).....
Ajutoare și donații.....
Lucrări la biserică.....
Plăți.....
Publicații.....
Simpozion.....
Inspecții.....
Excursii.....
Filme.....
Lucrări în comună.....
Zâmbete.....
Botezuri.....
Program.....

***Scrisoare pastorală nr. 327*……...….**
Cancerul Europei.....
Proverbele – oglinda lui Dumnezeu(III).....
Sfaturi părintești..... .....
Gheorghe Trocan-un Om între oameni(III).....
File de jurnal – 27 Nov. 1981.....
Alegeri de primar.....
Ajutoare și donații.....

Publicații.....
Excursii.....
Filme.....
Zâmbete.....
Botezuri. Cununii.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 328……...…
Sinuciderea omului alb.....
Proverbele – oglinda lui Dumnezeu(IV).....
Sfaturi părintești..... .....
File de jurnal – 28 Nov. 1981.....
Sinodul din Creta.....
Salarii pentru morți.....
Ajutoare și donații.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Excursii.....
Înmormântări.....
Program.....

Scrisoare pastorală – 329.....
O nouă colectivizare?.....
Proverbele – oglinda lui Dumnezeu(V).....
Sfaturi părintești..... .....
File de jurnal – 28 Nov. 1981(II).....
Apărătorul.....
Ajutoare și donații.....
Plăți.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Filme.....
Excursii.....

Anunț.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 330……...…
Calul troian .....
Proverbele – oglinda lui Dumnezeu(VI).....
Sfaturi părintești..... .....
File de jurnal – 28 Nov. 1981(III).....
Șăitanul sirian.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Excursii.....
Filme.....
Maidane de gunoi.....
Licitații.....
Botezuri. Cununii. Înmormântări.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 331……...…
Titanicul vremii noastre.....
Sfaturi părintești..... .....
Pricesne.....
Dreptatea lui Cuza.....
File de jurnal – 28 Nov. 1981(IV).....
Evadarea.....
Ajutoare și donații.....
Plăți.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Excursii.....
Filme.....
Spovediri. Împărtășiri.....
Înmormântări.....

Anunțuri.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 332……...….
Apel către tineri.....
File de jurnal – 23 Nov. 1981.....
Sfaturi părintești..... .....
Limba noastră.....
Ajutoare și donații.....
Filme.....
Vizite.....
Excursii.....
Publicații.....
Distincții.....
Zâmbete.....
Botezuri. Cununii. Înmormântări.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 333……...….
Prietenie - surogat.....
Sfaturi părintești..... .....
Scrisoarea unui tată către fiul său.....
File de jurnal – 29 Nov. 1981.....
Maica-ndurerată.....
Ajutoare și donații.....
Plăți.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Excursii.....
Filme.....
Repartiții în învățământ.....
Licitații.....
Cununii. Înmormântări.....

Program.....

***Scrisoare pastorală nr. 334*……...….**
Doină, Doină, cântec dulce...!.....
Sfaturi părintești..... .....
File de jurnal – 5 Dec. 1981.....
Dacă mai ai și tu.....
Pletoșii.....
Ajutoare și donații.....
Excursii.....
Filme.....
Publicații.....
Lumânări.....
Zâmbete.....
Botezuri.....
Program.....

***Scrisoare pastorală nr. 335*……...….**
Sărmană Limbă, sărmană!.....
Sfaturi părintești..... .....
File de jurnal – 8 Dec. 1981(I).....
Brânză – trufanda.....
Mamă, dulce mama mea.....
Ajutoare și donații.....
Plăți.....
Excursii.....
Filme.....
Amărăciuni.....
Publicații.....
Zâmbete din.... armată.....
Licitații.....
Botezuri. Înmormântări.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 336……...….
Codrule, codruțule...!.....
Sfaturi părintești..... .....
File de jurnal – 8 Dec. 1981(II).....
Doamne, grea cruce mi-ai dat.....
Amărăciuni.....
Ajutoare și donații.....
Capelă în Malovăț.....
Publicații.....
Lucrări în comună.....
Lucrări la cimitir.....
Șmecherii sectare.....
Zâmbete.....
Filme.....
Botezuri. Cununii. Înmormântări.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 337……...….
Țărână, Țară și Țăran!.....
Sfaturi părintești..... .....
File de jurnal – 8 Dec. 1981(III).....
Ajutoare și donații.....
Plăți.....
Lucrări la cimitir.....
Filme.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Inspecții.....
Înmormântări.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 338……...….

Eșecuri diplomatice.....
Sfaturi părintești..... .....
Ajutoare și donații.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Înmormântări.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 339……...….
Unirea din noi.....
Sfaturi părintești..... .....
Fără Dumnezeu suntem vulnerabili
În sprijinul normalității.....
Dă-ne, Doamne, iarăși unitate.....
Contribuția de cult.....
Ajutoare și donații.....
Publicații.....
Lucrări în comună.....
Zâmbete.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 340……...….
Ieslea din noi.....
Îndemnuri părintești..... .....
Starea parohiei.....
Ajutoare și donații.....
Publicații.....
Zâmbete...din 1982!.....
Apel.....
Înmormântări.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 341……...….

Speranțe și neliniști.....
La cumpănă de ani.....
Starea parohiei(II).....
Îndemnuri părintești..... .....
Rugăciune.....
Previziuni privind România.....
Contribuția de cult.....
Ajutoare și donații.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Apel.....
Botezuri. Înmormântări.....
Program.....

***Scrisoare pastorală nr. 342*……...….**
Scrisoare lui Eminescu(IX).....
Sfaturi părintești..... .....
Glasul românesc.....
File de jurnal – 8 Nov. 1981(IV).....
Încurcă-lume.....
Ajutoare și donații.....
Plăți.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Apel.....
Botezuri.....
Program.....

***Scrisoare pastorală nr. 343*……...….**
Scrisoare lui Eminescu(X).....
Sfaturi părintești..... .....
Firule, măi fir de iarbă.....
File de jurnal – 8 Nov. 1981(V).....

Piranda.....
Vremea lui „De ce?”(I).....
Publicații.....
Ajutoare și donații.....
Zâmbete.....
Excursii.....
Apel.....
Program.....

***Scrisoare pastorală nr. 344*……...….**
Dumnezeu e viu!.....
Sfaturi părintești..... .....
File de jurnal – 9 Dec. 1981.....
Mi-e dor de tine, mamă!.....
Pan Izverna. Un autentic romantic.....
Ajutoare și donații.....
Plăți.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Botezuri. Înmormântări.....
Spovediri. Împărtășiri.....
Excursii.....
Apel către piromani.....
Apel.....
Colectă.....
Program.....

***Scrisoare pastorală nr. 345*……...….**
Glasul Pământului.....
Sfaturi părintești..... .....
Răsplata dezertorului.....
File de jurnal – 19 Dec. 1981.....
Avea bunica.....

Ajutoare și donații.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Colectă.....
Excursii.....
Anunț.....
Program.....

***Scrisoare pastorală nr. 346*……...….**
Lupta cu fiara.....
Sfaturi părintești..... .....
File de jurnal – 21 Dec. 1981.....
Ajutoare și donații.....
Plăți.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Vizite.....
Proiect legislativ.....
Excursii.....
Licitații.....
Anunț.....
Program.....

***Scrisoare pastorală nr. 347*……...….**
Formatorii de opinie.....
Sfaturi părintești..... .....
Nu-i singur Iuda vinovat!.....
Paradoxul vremii noastre.....
File de jurnal –23 Dec. 1981.....
Ajutoare și donații.....
Excursie – pelerinaj.....
Publicații.....
Spovediri, împărtășiri.....

Mulțumiri.....
Licitații.....
Anunțuri.....
Înmormântări.....
Program.....

***Scrisoare pastorală nr. 348*……...….**
Sărbătoarea bucuriei și speranței.....
Sfaturi părintești..... .....
File de jurnal – 25 Dec. 1981.....
Pensionarea.....
Ajutoare și donații.....
Plăți.....
Publicații.....
Lucrări la biserică.....
Lucrări la cimitir.....
Mulțumiri.....
Zâmbete.....
Excursie-pelerinaj.....
Licitații.....
Botezuri. Cununii.....
Program.....

***Scrisoare pastorală nr. 349*……...….**
„Nu am om!”.....
Sfaturi părintești..... .....
Vremea Patriarhului Justinian(I).....
File de jurnal – 31 Dec. 1981.....
Conferință.....
Ajutoare și donații.....
Publicații.....
Emisiuni.....
Zâmbete.....

Vârsta lui „De ce?”.....
Excursii-pelerinaj.....
Licitații.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 350……...….
Meserii și meseriași.....
Sfaturi părintești..... .....
Vremea Patriarhului Justinian(II).....
File de jurnal – 4 Ian. 1982(I).....
Ajutoare și donații.....
Plăți.....
Publicații.....
Revedere – 40 .....
Emisiuni.....
Zâmbete.....
Vârsta lui „De ce?”.....
Lucrări la cimitir.....
Excursii-pelerinaj.....
Botezuri.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 351……...….
Scrisoare către Eminescu(XI).....
Sfaturi părintești..... .....
Vremea Patriarhului Justinian(III).....
File de jurnal – 4 Ian. 1982(II).....
Simpozioane.....
Ajutoare și donații.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Vârsta lui „De ce?”.....
Excursii-pelerinaj.....

Botezuri. Înmormântări.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 352……...…
Scrisoare lui Alexie Mateevici.....
Sfaturi părintești..... .....
File de jurnal – 4 Ian. 1982(III).....
Limba noastră.....
Ajutoare și donații.....
Contribuția de cult.....
Plăți.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Excursii-pelerinaj.....
Spovediri. Împărtășiri.....
Înmormântări.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 353……...…
Paraliticul vremii noastre.....
Sfaturi părintești..... .....
File de jurnal – 12 Ian. 1982.....
In memoriam: Col. Iulică Paicu.....
Când mor părinții!.....
Ajutoare și donații.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Excursii-pelerinaj.....
Licitații.....
Botezuri. Cununii.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 354……...…

Adevăr și minciună.....
Sfaturi părintești..... .....
File de jurnal – 19 Ian. 1982.....
Legi fără noimă.....
În veci ortodocși.....
Ajutoare și donații.....
Plăți.....
Lucrări la biserică.....
Publicații.....
Simpozioane.....
Zâmbete.....
Excursii-pelerinaj.....
Licitații.....
Înmormântări.....
Program.....

***Scrisoare pastorală nr. 355*……...….**
Fântâna înfundată.....
Sfaturi părintești..... .....
O, Măicuță Sfântă!.....
File de jurnal – 19 Ian. 1982.....
In memoriam: Iancu Gheorghe.....
Ajutoare și donații.....
Publicații.....
Excursii-pelerinaj.....
Lucrări la biserică.....
Zâmbete.....
Spovediri. Împărtășiri.....
Conferințe.....
Anunțuri.....
Program.....

***Scrisoare pastorală nr. 356*……...….**

Secetă și pârjol.....
Sfaturi părintești..... .....
File de jurnal – 19 Ian. 1982(II).....
In memoriam: George Burețea.....
Hora celor duși.....
Publicații.....
Vizite.....
Ajutoare și donații.....
Plăți.....
Excursii-pelerinaj.....
Zâmbete.....
Conferințe.....
Botezuri.....
Anunț.....
Program.....

***Scrisoare pastorală nr. 357*……...….**
Timpul lui Dumnezeu.....
Sfaturi părintești..... .....
File de jurnal – 21 Ian. 1982.....
In memoriam: Preotul Ioan Sfetcu.....
Rugăciunea unei mame.....
Publicații.....
Ajutoare și donații.....
Lucrări la cimitir.....
Excursii-pelerinaj.....
Comemorări.....
Repartiții în învățământ.....
Zâmbete.....
Conferințe.....
Program.....

***Scrisoare pastorală nr. 358*……...….**

Povara identității românești.....
Sfaturi părintești..... .....
File de jurnal – 6 Febr. 1982.....
Misiune eșuată.....
Jelui-m-aș și n-am cui!.....
Publicații.....
Ajutoare și donații.....
Contribuția de cult.....
Plăți.....
Lucrări la cimitir.....
Zâmbete.....
Excursii-pelerinaj.....
Licitații.....
Botezuri. Cununii.....
Anunț.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 359……...…
Popor bogat, popor sărac.....
Sfaturi părintești..... .....
Onorariul profesorului Juvara.....
File de jurnal – 8 Febr. 1982.....
Însemnări pe cărți vechi(I).....
Răsunetul Plăieșilor.....
Publicații.....
Ajutoare și donații.....
Excursii-pelerinaj.....
Licitații.....
Botezuri.....
Anunțuri.....
Program.....

Scrisoare pastorală nr. 360……...…

Plin sau gol.....
Sfaturi părintești..... .....
In memoriam: Preotul Dumitru Ionescu.....
File de jurnal – 8 Febr. 1982(II).....
Ajutoare și donații.....
Plăți.....
Lucrări la biserică.....
Evenimente culturale.....
Publicații.....
Zâmbete.....
Excursii-pelerinaj.....
Botezuri.....
Anunțuri.....
Program.....

CĂRȚI PUBLICATE SAU REPUBLICATE.....
Cuprins.....